

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)
วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๓๕
ณ ที่รัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๕๕๔ คน

ประธานรัฐสภา : บัดนี้มีท่านสมาชิกรัฐสภาผู้มีเกียรติได้ลงชื่อ
ประชุม ๑๔๕ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้ว ขอมอบตำแหน่งการประมุขตามระเบียบ
วาระครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ มีเรื่องที่จะแจ้งอยู่ ๒ เรื่อง

เรื่อง ข้อบังคับการประชุมร่วมกันของรัฐสภาของเราขณะนี้ยังไม่มี
จึงจำเป็นต้องใช้ข้อบังคับของการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕
ไปก่อนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๑

เรื่องที่ ๒ เรื่องการถ่ายทอดการประชุมทางวิทยุกระจายเสียง
และโทรทัศน์ วันนี้ผมได้จัดให้มีการถ่ายทอดทางวิทยุกระจายเสียงและ
โทรทัศน์ เพราะฉะนั้นการอภิปรายก็ขอฝากไว้ด้วยว่า ขอให้ท่านถึง
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๑ วรครท่ายด้วย

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานรัฐสภา : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม
ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว
 คือร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ . . .)
 พุทธศักราช ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ถ้อยแถลง

(สำเนา)

ที่ ๑๗๒๔/๒๕๓๕

รัฐสภา

ถนนอุทธรณ์ใน กท ๑๐๓๐๐

๒๗ สิงหาคม ๒๕๓๕

เรื่อง ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช

กราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช

พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาได้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฯ ในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๓๕ ที่ประชุมได้มีมติให้คณะกรรมการการวิสามัญฯ นำร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าวกลับไปพิจารณาปรับปรุงใหม่และกำหนดแนวทางการพิจารณาไว้ นั้น บัดนี้ คณะกรรมการซึ่งประกอบด้วย

๑. นายชัยอนันต์ สมุทวณิช

๒. นายโกศล พลกุล

๓. นายพินิจ จันทระสุนทร

๔. นายเกษม สุวรรณกุล

๕. นายอักษราพร จุฬารัตน

๖. นายสมศักดิ์ คุณเงิน

๗. นายบวรศักดิ์ สุวรรณโณ

๘. นายพิรพัฒน์ พาลุสุข

๙. นายจาตุรนต์ ฉายแสง

๑๐. พลเรือเอก เกษะหลัก เจริญบุรุษ

๑๑. พลเอก จรัส กุลละวณิชย์

๑๒. นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์

๑๓. นายธานี ศักดิ์เพชรบุรี

๑๔. นายสุสิทธิ์ โสภิตชา

๑๕. นายทวีล ไพธมณท์

ประธานคณะกรรมการการ

รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง

รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง

รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม

เลขาธิการคณะกรรมการการ

ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง

ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ คนที่สอง

โฆษกคณะกรรมการการ

โฆษกคณะกรรมการการ

๑๑. นายเงิน ไชยศิริวงศ

๑๒. นายจำลอง คุรุฑฐนาค

๑๓. นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย

๑๔. นายชุมพล ศิลปอาชา

๑๕. นายเดโช สวามานนท์

๑๖. พลเอก เทียนชัย สิริสัมพันธ์

๒๒. นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์	๒๓. นายณรนิติ เศรษฐบุตร
๒๔. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์	๒๔. นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์
๒๖. นายประสพ บุษราคม	๒๗. นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา
๒๘. นายไพศาล กุศลย์วิสัย	๒๘. นายบงกช ติยะไพรัช
๓๐. นายลิขิต วีรเวทิน	๓๑. นายวิทยา แก้วภราดัย
๓๒. นายวิชณ เครืองาม	๓๓. นายสมภพ ไทระกิตย
๓๔. นายสมยศ เชื้อไทย	๓๔. นายสวัสดิ์ คำประกอบ
๓๖. นายสังข์ทอง ศรีเวท	๓๕. นายสันต์ หัตถิรัตน์
๓๘. นายสุชน ขาสีเครือ	๓๖. นายสุทัศน์ เงินหมื่น
๔๐. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	๔๑. คุณหญิง สุพัตรา มาศดิตถ์
๔๒. นายอดิสร เพียงเกษ	๔๒. นายอมร จันทรมบูรณ์
๔๔. นายอัมรินทร์ ปาณิกบุตร	๔๕. นายอำนาจ สอนอัมสาตร์

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่...) พุทธศักราช แล้วเสร็จ จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดพิจารณานำเสนอ
ที่ประชุมรัฐสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ชัยอนันต์ สมุทวณิช

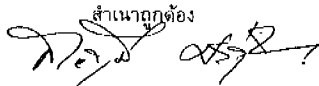
(นายชัยอนันต์ สมุทวณิช)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสายสุนี ศรีสุวรรณรัตน์)

หัวหน้าฝ่ายประชุม ๑

กองกรรมการ ๒

โทร. ๒๔๔-๑๘๔๗

ปาลิดา / พิมพ์

พรพิศ / ทาน

**รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่...) พุทธศักราช....**

ตามที่ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ 1 (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ 22 สิงหาคม 2539 ได้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่...) พุทธศักราช พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่...) พุทธศักราช โดยที่ประชุมได้พิจารณาร่างและรายงานของคณะกรรมการวิสามัญฯ โดยได้ตั้งคณะกรรมการใช้ข้อบังคับฯ ข้อ 99 และ 103 และที่ประชุมได้มีมติให้คณะกรรมการวิสามัญฯ นำร่างรัฐธรรมนูญฯ กลับไปพิจารณาปรับปรุงใหม่และกำหนดแนวทางการพิจารณาไว้ 5 ประเด็น ดังนี้

1. องค์ประกอบร่างรัฐธรรมนูญฯ ให้ใช้ในรูปแบบของสภาร่างรัฐธรรมนูญ
2. สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญประกอบด้วย นักวิชาการ และประชาชนทั่วไป
3. สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญให้มาจากการเลือกตั้งทางอ้อมโดยรัฐสภา และมีจำนวน

ตามที่คณะกรรมการวิสามัญฯ กำหนด

4. เมื่อสภาร่างรัฐธรรมนูญได้ร่างรัฐธรรมนูญฯ เสร็จแล้ว ให้เสนอรัฐสภาพิจารณา

อนุมัติโดยประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ

5. ถ้ารัฐสภาไม่อนุมัติให้นำร่างรัฐธรรมนูญฯ ไปขอประชามติ

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ดำเนินการแล้ว โดยร่างรัฐธรรมนูญฯ ที่ปรับปรุงใหม่จะมี

ทั้งหมด 4 มาตรา และในมาตรา 4 หมวด 12 การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่มีกระบวนการของสงวนความเห็นในมาตราต่าง ๆ ไว้ดังนี้

มาตรา 211 ทวิ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา และนายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ (กรรมการ)

ขอสงวนความเห็น โดยให้แก่วามในมาตรา 211 ทวิ เป็นดังนี้

“มาตรา 211 ทวิ ให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญ ทำหน้าที่จัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามหมวดนี้ ประกอบด้วยสมาชิกดังต่อไปนี้

(1) สมาชิกซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งจากผู้สมัครเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ จำนวน

หกสิบคน

(2) สมาชิกซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์จำนวนสามสิบคน

ดังต่อไปนี้

(ก) ผู้เชี่ยวชาญสาขากฎหมายมหาชน จำนวนสิบคน

(ข) ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์หรือรัฐประศาสนศาสตร์ จำนวนสิบคน

(ค) ผู้มีประสบการณ์ด้านการเมือง การบริหารราชการแผ่นดิน หรือการร่างรัฐธรรมนูญ จำนวนสิบคน”

นายจาตุรนต์ ฉายแสงและนายอดิศร เพียงเกษ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยให้แก้ความในมาตรา 211 ทวิ เป็นดังนี้

“มาตรา 211 ทวิ ให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญ ทำหน้าที่จัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามหมวดนี้ ประกอบด้วยสมาชิกดังต่อไปนี้

(1) สมาชิกซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งจากผู้สมัครเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ จำนวนยี่สิบหกคน

(2) สมาชิกซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์จำนวนยี่สิบสามคน ดังต่อไปนี้

(ก) ผู้เชี่ยวชาญสาขากฎหมายมหาชน จำนวนแปดคน

(ข) ผู้เชี่ยวชาญสาขารัฐศาสตร์หรือรัฐประศาสนศาสตร์ จำนวนแปดคน

(ค) ผู้มีประสบการณ์ด้านการเมือง การบริหารราชการแผ่นดินหรือการร่างรัฐธรรมนูญจำนวนเจ็ดคน”

นายสันต์ หัตถิรัตน์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นโดยให้แก้ความในมาตรา 211 ทวิ เป็นดังนี้

“มาตรา 211 ทวิ ให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญ ทำหน้าที่จัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามหมวดนี้ ประกอบด้วยสมาชิกดังต่อไปนี้

(1) สมาชิกซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งจากผู้สมัครเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ จำนวนเจ็ดสิบหกคน

(2) สมาชิกซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์จำนวนยี่สิบสามคน ดังต่อไปนี้

(ก) ผู้เชี่ยวชาญสาขากฎหมายมหาชน จำนวนแปดคน

(ข) ผู้เชี่ยวชาญสาขารัฐศาสตร์หรือรัฐประศาสนศาสตร์ จำนวนแปดคน

(ค) ผู้มีประสบการณ์ด้านการเมือง การบริหารราชการแผ่นดินหรือการร่างรัฐธรรมนูญจำนวนเจ็ดคน ”

นายชวนี ลักติเหรห์ คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์
นายสุเทพ เทือกสุบรรณ และนายวิฑูรย์ แก้วมาลย์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นโดยแก้ความใน มาตรา 211 ทวิ เป็นดังนี้

“มาตรา 211 ทวิ ให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญ ทำหน้าที่จัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามหมวดนี้ ประกอบด้วยสมาชิกดังต่อไปนี้

(1) สมาชิกซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งจากผู้สมัครเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ จำนวนเจ็ดสิบห้าคน

(2) สมาชิกซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์จำนวนยี่สิบสี่คน
ดังต่อไปนี้

- (ก) ผู้เชี่ยวชาญสาขากฎหมายมหาชน จำนวนแปดคน
- (ข) ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิทยาศาสตร์หรือรัฐประศาสนศาสตร์ จำนวนแปดคน
- (ค) ผู้มีประสบการณ์ด้านการเมือง การบริหารราชการแผ่นดินหรือการร่าง
รัฐธรรมนูญจำนวนแปดคน "

มาตรา 211 ตรี

นายจุฑาธุช จิตสุคนธ์ และนายอดิสร เพ็ญเกษ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น
ความในมาตรา 211 ตรี ววรรคสี่ และวรรคห้า เป็นดังนี้

"ให้ประธานรัฐสภาดำเนินการให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งตามวรรคสามเลือกกันเองโดยให้ผู้
สมัครรับเลือกตั้งทุกคนเลือกตั้งผู้สมัครของแต่ละจังหวัดให้ได้จำนวนจังหวัดละไม่เกินสามเท่าของจำนวน
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดนั้นจนครบทุกจังหวัดที่มีผู้สมัครรับเลือกตั้ง แล้วให้ผู้ได้รับเลือกตั้ง
ในครั้งแรกทั้งหมดนั้นเลือกกันเองอีกครั้งหนึ่งให้ได้จำนวนสามเท่าของจำนวนสมาชิกสภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญ
ตามมาตรา 211 ทวิ (1) แล้วให้ประธานรัฐสภาเสนอรายชื่อผู้ที่ได้รับเลือกตั้งต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการ
เลือกตั้ง การเลือกกันเองของผู้สมัครรับเลือกตั้งตามวรรคนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
ประธานรัฐสภากำหนด

ให้รัฐสภาดำเนินการเลือกตั้งบุคคลตามบัญชีรายชื่อที่ประธานรัฐสภาเสนอ เป็นสมาชิก
สภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ (1) ให้ครบจำนวนสี่สิบเก้าคน การประชุมเพื่อเลือกตั้งสมาชิก
สภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ (1) ให้เป็นไปตามที่รัฐสภากำหนด"

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา และนายธีรภัทร์ เจริญสวัสดิ์ (กรรมาธิการ) ขอสงวน
ความเห็นความในมาตรา 211 ตรี ววรรคสี่ เป็นดังนี้

"ให้ประธานรัฐสภาดำเนินการให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งตามวรรคสามเลือกกันเองโดยให้ผู้
ได้จำนวนหนึ่งร้อยแปดสิบคน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประธานรัฐสภากำหนด แล้วเสนอรายชื่อ
ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการเลือกตั้ง"

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ คุณหญิง สุภัตตรา มงคลิทธิ์

นางสุเทพ เทือกสุบรรณ นายวิทยา แก้วภราดัย และนายสันต์ หัตถิวัฒน์ (กรรมาธิการ) ขอสงวน
ความเห็นความในมาตรา 211 ตรี เป็นดังนี้

"มาตรา 211 ตรี ให้รัฐสภาดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา
211 ทวิ (1) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ...)
พุทธศักราช ... ใช้บังคับ หรือนับแต่วันที่มีเหตุแห่งการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามมาตรา 211
เอกราชิตี ววรรคสอง หรือมาตรา 211 วิสดี

วันสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตาม มาตรา 211 ทวิ (1) และหลักเกณฑ์วิธีการในการสมัครรับเลือกตั้งให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา วันสมัครรับเลือกตั้งต้องกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันที่รัฐสภาจะดำเนินการเลือกตั้งตามวรรคหนึ่ง และต้องกำหนดวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร

บุคคลผู้มีคุณสมบัติตาม มาตรา 211 ทวิ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม มาตรา 211 เบญจ มีสิทธิสมัครเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตาม มาตรา 211 ทวิ (1)

ให้ประธานรัฐสภาดำเนินการให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งตามวรรคสามเลือกกันเองโดยลับให้ได้จำนวนสองร้อยยี่สิบแปดคน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประธานรัฐสภากำหนด แล้วเสนอรายชื่อผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการเลือกตั้ง

ให้รัฐสภาดำเนินการเลือกตั้งบุคคลตามบัญชีรายชื่อที่ประธานรัฐสภาเสนอเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตาม มาตรา 211 ทวิ (1) ให้ครบจำนวนเจ็ดสิบหกคน การประชุมเพื่อเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตาม มาตรา 211 ทวิ (1) ให้เป็นไปตามที่รัฐสภากำหนด

ในกรณีที่จะต้องมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตาม มาตรา 211 ทวิ (1) ในระหว่างปิดสมัยประชุมรัฐสภา ให้ประธานรัฐสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการประกาศเรียกประชุมรัฐสภาเป็นการประชุมสมัยวิสามัญ แต่ถ้าอายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภาให้เริ่มนับระยะเวลาการดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนับแต่เมื่อมีสภาผู้แทนราษฎรแล้ว”

(มาตรา 211 จตุทศ/1)

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา และนายธีรภัทร เสรีรังสรรค์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นโดยให้เพิ่มความเห็น มาตรา 211 จตุทศ/1 เป็นดังนี้

“ มาตรา 211 จตุทศ/1 เมื่อรัฐสภาได้รับร่างรัฐธรรมนูญจากสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ให้รัฐสภาแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญของรัฐสภาเพื่อพิจารณาว่าร่างรัฐธรรมนูญนั้น และให้คณะกรรมการวิสามัญของรัฐสภาจัดทำบันทึกความเห็นและข้อเสนอกลับไปถ้สภาผู้แทนราษฎรภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่รัฐสภาได้รับร่างรัฐธรรมนูญจากสภาผู้แทนราษฎร”

(มาตรา 211 จตุทศ/2)

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา และนายธีรภัทร เสรีรังสรรค์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นโดยให้เพิ่มความเห็น มาตรา 211 จตุทศ/2 เป็นดังนี้

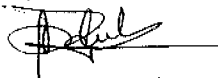
“ มาตรา 211 จตุทศ/2 เมื่อสภาผู้แทนราษฎรได้รับบันทึกความเห็นและข้อเสนอจากคณะกรรมการวิสามัญของรัฐสภาแล้ว ให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญได้ตามที่เห็นสมควรแล้วให้จัดส่งร่างรัฐธรรมนูญนั้นกลับไปถ้รัฐสภาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สภาผู้แทนราษฎรได้รับบันทึกความเห็นและข้อเสนอจากคณะกรรมการวิสามัญของรัฐสภา เพื่อให้รัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป”

มาตรา 211 เดรส

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็นโดยให้แก่
ความในมาตรา 211 เดรส วรรคสี่ เป็นดังนี้

“ร่างรัฐธรรมนูญใดๆ ที่มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือมีผลเป็นการกระทบกระเทือนพระบรมเดชานุภาพที่ทรงมีอยู่
รัฐสภาจะรับไว้พิจารณาไม่ได้”

ได้เสนอร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..)
พุทธศักราช ตามที่ได้มีการปรับปรุงใหม่มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายอัคราทร จุฬาวัดน์)

เลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ

ร่าง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..)

พุทธศักราช

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

.....

.....

มาตรา 1 รัฐธรรมนูญนี้เรียกว่า "รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช"

มาตรา 2 รัฐธรรมนูญนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (15) (16) (17) และ (18) ของ
มาตรา 160 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พุทธศักราช 2538

"(15) การดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตาม มาตรา 211 ตี วรรคห้า และมาตรา 211 นว วรรคหนึ่ง

(16) การดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามตำแหน่งที่ว่างตามมาตรา 211 ทศ วรรคสาม

(17) การอนุมัติหรือไม่อนุมัติร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ปีธรส วรรคสอง

(18) การให้ความเห็นชอบผู้ดัดให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ตามมาตรา 211 วิสติ"

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 12 การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ มาตรา 211 ทวิ ถึงมาตรา 211 วิสติ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พุทธศักราช 2538

"หมวด 12

การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่

มาตรา 211 ทวิ ให้มีสภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญ ทำหน้าที่จัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามหมวดนี้ ประกอบด้วยสมาชิกดังต่อไปนี้

(1) สมาชิกซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกสภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญ จำนวนเจ็ดสิบหกคน

(2) สมาชิกซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ จำนวนยี่สิบสามคน ดังต่อไปนี้

(ก) ผู้เชี่ยวชาญสาขากฎหมายมหาชน จำนวนแปดคน

(ข) ผู้เชี่ยวชาญสาขารัฐศาสตร์หรือรัฐประศาสนศาสตร์

จำนวนแปดคน

(ค) ผู้มีประสบการณ์ด้านการเมือง การบริหารราชการแผ่นดิน หรือการร่างรัฐธรรมนูญ จำนวนเจ็ดคน

มาตรา 211 ตี ให้รัฐสภาดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้
รัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ(1) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ...) พุทธศักราช... ใช้บังคับ หรือ
นับแต่วันที่มิได้เหตุแห่งการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามมาตรา 211 เกอุนวีสติ วรรคสอง
หรือมาตรา 211 วีสติ

บุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา 211 จัควา และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม
มาตรา 211 เบญจ มีสิทธิสมัครเป็นสมาชิกสภาผู้ว่ารัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ(1)

วันสมัครรับเลือกตั้ง หลักเกณฑ์และวิธีการในการสมัครรับเลือกตั้งเป็น
สมาชิกสภาผู้ว่ารัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ(1) ให้เป็นไปตามที่ก้าหนดโดย
พระราชกฤษฎีกา วันสมัครรับเลือกตั้งดังกล่าวต้องกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวัน
ก่อนวันที่รัฐสภาจะดำเนินการเลือกตั้งตามวรรคหนึ่ง และต้องกำหนดวันเดียวกัน
ทั้งราชอาณาจักร

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่ละจังหวัดดำเนินการให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง
ในจังหวัดนั้นและผู้แทนขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นที่มีในจังหวัดนั้นองค์การละหนึ่งคน
ร่วมกันเลือกกันเองโดยใช้วิธีการออกเสียงลงคะแนนลับ เพื่อให้ได้ผู้สมัครรับเลือกตั้งของ
จังหวัดนั้นจำนวนสามคน แล้วให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดส่งบัญชีรายชื่อผู้ได้รับเลือกตั้ง
ดังกล่าวไปยังประธานรัฐสภาเพื่อดำเนินการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้ว่ารัฐธรรมนูญ
ตามมาตรา 211 ทวิ(1) ดังไป องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นตามวรรคนี้ให้หมายความ
รวมถึงสภาตำบลและสภาเขตด้วย

ให้ประธานรัฐสภาจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ได้รับเลือกเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง
จากทุกจังหวัด และให้รัฐสภาดำเนินการเลือกตั้งบุคคลตามบัญชีรายชื่อนี้เป็นสมาชิก
สภาผู้ว่ารัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ(1) ให้ครบจำนวนเจ็ดสิบหกคน

การลงมติเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้ว่ารัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ(1)
ให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนลับและตามวิธีการประชุมที่รัฐสภากำหนด

ในกรณีที่จะต้องมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้ว่ารัฐธรรมนูญตาม
มาตรา 211 ทวิ(1) ในระหว่างปิดสมัยประชุมรัฐสภา ให้ประธานรัฐสภานำความ
กราบบังคับทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการประกาศเรียกประชุมรัฐสภาเป็นการประชุม
สมัยวิสามัญ แต่อายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภามิให้ับระยะเวลาย
ตั้งแต่วันที่อายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือวันที่มีการยุบสภา แล้วแต่กรณี จนถึง
วันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวมเข้าในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

มาตรา 211 จัตวา บุคคลผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภา
ร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ(1) ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (2) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง
- (3) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

มาตรา 211 เบญจ บุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัคร
รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ(1) ได้แก่ บุคคล
ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) เป็นบุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา 113(1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8) (10)
(11) และ (12)
- (2) เป็นสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือข้าราชการ
การเมือง
- (3) เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

มาตรา 211 ฉ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ(2)
ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา 211 จัตวา และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 211
เบญจ (1) และ (2)

มาตรา 211 สัตต เพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาร่าง
รัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ(2) ให้มีคณะกรรมการสรรหาและจัดทำบัญชีรายชื่อ
ประกอบด้วย

- (1) เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- (2) เลขาธิการวุฒิสภา
- (3) เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
- (4) เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

(5) ปลัดกระทรวงกลาโหม

(6) เลขานุการสภาสถาบันราชภัฏ

(7) นายกสมทอมสภานักอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย

(8) อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกแห่งที่มีการให้ปริญญาตรีขึ้นไปในสาขานิติศาสตร์ สาขารัฐศาสตร์หรือสาขารัฐประศาสนศาสตร์จำนวนสถาบันและหนึ่งคน

ให้น้ำข้อยกเว้นการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรมาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการ การเลือกประธาน รองประธาน และกษัตริย์ปฏิบัติกิจการอื่นโดยอนุโลม โดยมีสำนักงานเลขานุการสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้รับผิดชอบการประชุม

มาตรา 211 กฤษฎีกา ให้คณะกรรมการตามมาตรา 211 สัตต จัดทำบัญชีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญสาขากฎหมายมหาชนจำนวนยี่สิบสี่คน และผู้เชี่ยวชาญสาขารัฐศาสตร์หรือสาขารัฐประศาสนศาสตร์จำนวนยี่สิบสี่คน และบัญชีรายชื่อผู้มีประสบการณ์ด้านการเมือง การบริหารราชการแผ่นดิน หรือการร่างรัฐธรรมนูญ จำนวนยี่สิบแปดคน พร้อมทั้งประวัติของแต่ละบุคคล เสนอต่อรัฐสภาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รัฐธรรมนูแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ...) พุทธศักราช ใช้บังคับหรือนับแต่วันที่มีเหตุแห่งการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามมาตรา 211 เกอุนริสติ วารคสองหรือมาตรา 211 วิสติ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญสาขากฎหมายมหาชนและผู้เชี่ยวชาญสาขารัฐศาสตร์หรือรัฐประศาสนศาสตร์ ให้คณะกรรมการตามมาตรา 211 สัตต รวบรวมจากรายชื่อที่สภานักอุดมศึกษาที่มีการให้ปริญญาตรีขึ้นไปในสาขานิติศาสตร์ สาขารัฐศาสตร์หรือสาขารัฐประศาสนศาสตร์จัดทำเสนอขึ้นมา ทั้งนี้ การกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาแห่งใดเป็นผู้เสนอรายชื่อในจำนวนเท่าใด และวิธีพิจารณาในการเสนอรายชื่อให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการตามมาตรา 211 สัตต กำหนด

รายชื่อผู้มีประสบการณ์ด้านการเมือง การบริหารราชการแผ่นดินหรือการร่างรัฐธรรมนูญ ให้คณะกรรมการตามมาตรา 211 สัตต เป็นผู้พิจารณาสรรหาและคัดเลือก

มาตรา 211 นว ให้รัฐสภาดำเนินการเลือกตั้งบุคคลตามบัญชีรายชื่อที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง 211 สืบต ตามจำนวนในมาตรา 211 ทวิ (2) (ก) (ข) และ (ค) เป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ (2) ให้ครบจำนวนผู้สืบส่วนคน ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 211 อัฐ วรคหนึ่ง

การลงมติ เพื่อเลือกตั้งสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ (2) ให้ใช้วิธียกมือเสียงลงคะแนนลับและตามวิธีการประชุมที่รัฐสภากำหนด

ให้นำความในมาตรา 211 ทวิ วรคเจ็ด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 211 ทศ สมาชิกภาพของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ (1) หรือ (2) เริ่มตั้งแต่วันที่รับเลือกตั้งจากรัฐสภา

สมาชิกภาพของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ (1) หรือ (2) สิ้นสุดลงเมื่อ

(1) ถึงคราวหยอกตามมาตรา 211 เกอุนวีสติ

(2) ตาย

(3) ลาออก

(4) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 211 จิตวา หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 211 เบพง หรือตามมาตรา 211 จ แก้วแต่ถ้า

เมื่อตำแหน่งสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ (1) หรือ (2)ว่างลงเพราะเหตุอื่นใดนอกจากถึงคราวออกตามมาตรา 211 เกอุนวีสติ ให้รัฐสภาดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างภายในกำหนดเวลาสามสิบวัน จากบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ประธานรัฐสภาจัดทำตามมาตรา 211 ครี วรคห้า หรือจากบัญชีรายชื่อที่คณะกรรมการการเลือกตั้งตามมาตรา 211 จิตพ จัดทำตามมาตรา 211 อัฐ วรคหนึ่ง เว้นแต่ระยะเวลาดำเนินการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญของสภาร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 เทรส จะเหลืกไม่ถึงเก้าสิบวัน

มาตรา 211 เกกาทศ สภาร่างรัฐธรรมนูญ มีประธานสภาคนหนึ่งและรองประธานสภาคนหนึ่งหรือสองคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งจากสมาชิกแห่งสภาร่างรัฐธรรมนูญตามมติของสภาร่างรัฐธรรมนูญ และให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการของสภาร่างรัฐธรรมนูญตามหมวดนี้ รองประธานมีอำนาจหน้าที่ตามที่ประธานมอบหมาย และปฏิบัติหน้าที่แทนประธานเมื่อประธานไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

เมื่อประธานและรองประธานไม่อยู่ในที่ประชุม ให้สมาชิกแห่งสภาร่างรัฐธรรมนูญเลือกตั้งกันเองเป็นประธานในคราวประชุมนั้น

มาตรา 211 ทวิ หก หัก เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของประธานและรองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ และกรรมาธิการที่สภาร่างรัฐธรรมนูญแต่งตั้งให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 211 เดิม หัก การจัดทำร่างรัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภาร่างรัฐธรรมนูญและจะตั้งจัดทำร่างรัฐธรรมนูญให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาสองร้อยสี่สิบวัน นับแต่วันที่มีสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญครบจำนวนตาม มาตรา 211 ทวิ

การที่สภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎรไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนการปฏิบัติหน้าที่ของสภาร่างรัฐธรรมนูญตามวรรคหนึ่ง

ในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ สภาร่างรัฐธรรมนูญต้องคำนึงถึงความคิดเห็นของประชาชนเป็นสำคัญ

ร่างรัฐธรรมนูญที่มผลเป็นการเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขหรือเปลี่ยนแปลงรูปของรัฐ จะกระทำมิได้

มาตรา 211 จด หัก สภาร่างรัฐธรรมนูญมีอำนาจตราข้อบังคับเกี่ยวกับวิธีการพิจารณาและจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ การประชุม การลงมติ การแต่งตั้งกรรมาธิการและการดำเนินการของกรรมาธิการ การรักษาระเบียบและความเรียบร้อย และกิจการอื่นเพื่กระทำการตามบทบัญญัติของหมวดนี้ ในระหว่างที่ยังไม่มีข้อบังคับของสภาร่างรัฐธรรมนูญ ให้ใช้ข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรโดยอนุโลมไปพลางก่อน

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 129 และมาตรา 130 มาใช้กับการประชุม
ของสภาร่างรัฐธรรมนูญโดยอนุโลม

เอกสิทธิ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา 131 และมาตรา 132 และความคุ้มครอง
ที่บัญญัติไว้ในมาตรา 139 มาตรา 140 และมาตรา 141ให้นำมาใช้บังคับกับการ
ประชุมของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญโดยอนุโลม

มาตรา 211 บัณฑิต เมื่อสภาร่างรัฐธรรมนูญได้จัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
เสร็จสิ้นแล้วให้นำเสนอต่อรัฐสภา

ให้รัฐสภาพิจารณาเพื่อลงมติอนุมัติหรือไม่อนุมัติร่างรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ
โดยรัฐสภาจะแก้ไขเพิ่มเติมประการใดก็ได้ การลงมติให้ใช้วิธีเรียกชื่อ และลงคะแนน
โดยเปิดเผย และต้องมีคะแนนเสียงอนุมัติในกาว่าทั้งจะไม่ออกชื่อเป็นรัฐธรรมนูญ
มากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา เมื่อรัฐสภา
ลงมติอนุมัติร่างรัฐธรรมนูญแล้ว ให้ประธานรัฐสภานำร่างรัฐธรรมนูญนั้นทูลเกล้าฯถวาย
หากทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับ
เป็นรัฐธรรมนูญได้

ให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ

ในการที่รัฐสภาลงมติไม่อนุมัติร่างรัฐธรรมนูญ ให้ดำเนินการจัด
ให้มีการประชามติ เพื่อให้ประชาชนออกเสียงลงคะแนนว่าจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับ
ร่างรัฐธรรมนูญที่สภาร่างรัฐธรรมนูญเสนอ

ในระหว่างที่รัฐสภาพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญตามวรรคหนึ่ง ถ้าอายุ
ของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงให้มีกฤษฎีกาผู้แทนราษฎรให้รอการพิจารณาร่าง
รัฐธรรมนูญนั้นไว้ก่อน และให้รัฐสภาพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าวต่อไปใน
โอกาสแรกที่มีสภาผู้แทนราษฎรแล้ว

มาตรา 211 โฉฉส ในกรณีที่นำร่างรัฐธรรมนูญที่รัฐสภายุติ
ขึ้นทูลเกล้าฯถวาย ถ้าพระมหากษัตริย์ทรงพระราชดำริเห็นว่า ร่างรัฐธรรมนูญนั้น
กระทบถึงประโยชน์ได้เสียสำคัญของประเทศหรือประชาชน และทรงพระราชดำริ
เห็นสมควรให้ประชาชนได้วินิจฉัย พระมหากษัตริย์ย่อมทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจที่จะ
ให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั่วประเทศยกเสียงประชามติว่า เห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ
ด้วยร่างรัฐธรรมนูญนั้น

ในการให้ประชาชนออกเสียงประชามติจะได้มีประกาศพระบรมราชโองการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่น่าร่างรัฐธรรมนูญที่รัฐสภาเห็นชอบขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย และให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ

มาตรา 211 สัตตรส ในกรณีที่จะต้องดำเนินการให้ประชาชนออกเสียงประชามติตามมาตรา 213 ปีพระส วรคสี หรือตามมาตรา 211 โฬฬส วรคหเง ให้ประธานรัฐสภาประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดวันให้ประชาชนออกเสียงประชามติ ซึ่งจะต้งไม่ก่นเกินสิบวันแต่ไม่ช้ากว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศและวันออกเสียงประชามติต้องเป็นวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร

บุคคลผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรย่อมมีสิทธิออกเสียงประชามติหลักเกณฑ์และวิธีการออกเสียงประชามติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนี้

ในการให้ประชาชนออกเสียงประชามติให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ

ในการออกเสียงประชามติ หากผลปรากฏว่าประชาชนโดยเสียงข้างมากเห็นชอบด้วยร่างรัฐธรรมนูญ ให้ประธานรัฐสภาดำเนินการต่อไปตาม มาตรา 211 อฎธราส แต่ถ้าเสียงข้างมากไม่เห็นชอบด้วยร่างรัฐธรรมนูญนั้นให้ร่างรัฐธรรมนูญเป็นอันตกไป

มาตรา 211 อฎธราส เมื่อมีประชามติเห็นชอบด้วยร่างรัฐธรรมนูญ ให้ประธานรัฐสภานำร่างรัฐธรรมนูญขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย เพื่อพระมหากษัตริย์จะได้ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับเป็นรัฐธรรมนูญได้

ให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ

มาตรา 211 เอกราช สภาร่างรัฐธรรมนูญสิ้นสุดลงในการนี้ดังต่อไปนี้

(1) สภาร่างรัฐธรรมนูญจัดทำร่างรัฐธรรมนูญมาแล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาตามมาตรา 211 เดรส วรคหนึ่ง

(2) เมื่อร่างรัฐธรรมนูญได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ใช้บังคับเป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(3) เมื่อร่างรัฐธรรมนูญตกไปตามมาตรา 211 สัตตรส วรคหน้า
ในการนี้ที่สภาร่างรัฐธรรมนูญสิ้นสุดลงตามวรรคหนึ่ง (1) ให้ดำเนินการจัดทำให้มีสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญขึ้นใหม่ตามหมวดนี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาตามมาตรา 211 เดรส วรคหนึ่ง ทั้งนี้ บุคคลซึ่งเคยเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญชุดเดิมจะเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญอีกไม่ได้

มาตรา 211 วิสดี ถ้าร่างรัฐธรรมนูญที่จัดทำขึ้นตามหมวดนี้ตกไปคณะรัฐมนตรีหรือสมาชิกผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภามีสิทธิเสนอผู้ดัดตั้งรัฐสภาเพื่อให้รัฐสภามีมติให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามความในหมวดนี้ก็ได้ การออกเสียงลงคะแนนให้ความเห็นชอบของรัฐสภาให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ

เมื่อรัฐสภามีมติอย่างหนึ่งอย่างใดตามวรรคหนึ่งแล้ว จะมีการเสนอผู้ดัดตั้งตามวรรคหนึ่งอีกไม่ได้ เว้นแต่จะมีการเลือกตั้งทั่วไปครั้งใหม่”

.....

.....

ฉบับแก้ไข

รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่..) พุทธศักราช....

ตามที่ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ 1 (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ 22 สิงหาคม 2539 ได้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่..) พุทธศักราช โดยที่ประชุมได้พิจารณาและรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ โดยได้ลงมติในการใช้ข้อบังคับ ข้อ 99 และ 103 และที่ประชุมได้มีมติให้คณะกรรมการการวิสามัญ นำร่างรัฐธรรมนูญฯ กลับไปพิจารณาปรับปรุงใหม่และกำหนดแนวทางการพิจารณาไว้ 5 ประเด็น ดังนี้

1. องค์กยกว้างรัฐธรรมนูญ ให้ใช้ในรูปแบบของสภาวรัฐธรรมนูญ
2. สมาชิกสภาวรัฐธรรมนูญประกอบด้วย นักวิชาการ และประชาชนทั่วไป
3. สมาชิกสภาวรัฐธรรมนูญให้นำจากการเลือกตั้งทางอ้อมโดยรัฐสภา และมีจำนวน

ตามที่คณะกรรมการการวิสามัญ กำหนด

4. เมื่อสภาวรัฐธรรมนูญได้ร่างรัฐธรรมนูญ เสร็จแล้ว ให้เสนอรัฐสภาพิจารณา

อนุมัติโดยประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ

5. ถ้ารัฐสภาไม่อนุมัติให้นำร่างรัฐธรรมนูญไปขอประชามติ

คณะกรรมการการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว โดยร่างรัฐธรรมนูญฯ ที่ปรับปรุงใหม่จะมีทั้งหมด 5 มาตรา และในมาตรา 4 หมวด 12 การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่มีกรรมการของส่วนความเห็นในมาตราต่าง ๆ ไว้ดังนี้

มาตรา 211 ทวิ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยให้แก้
ความในมาตรา 211 ทวิ เป็นดังนี้

“มาตรา 211 ทวิ ให้มีสภาวรัฐธรรมนูญ ทำหน้าที่จัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตาม
หมวดนี้ ประกอบด้วยสมาชิกดังต่อไปนี้

- (1) สมาชิกซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งจากผู้สมควรเป็นสมาชิกสภาวรัฐธรรมนูญ จำนวน
หกสิบคน
- (2) สมาชิกซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์จำนวนสามสิบคน
ดังต่อไปนี้

(ก) ผู้เชี่ยวชาญสาขากฎหมายมหาชน จำนวนสิบคน
(ข) ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาศาสตร์หรือรัฐประศาสนศาสตร์ จำนวนสิบคน
(ค) ผู้มีประสบการณ์ด้านการเมือง การบริหารราชการแผ่นดิน หรือการร่างรัฐธรรมนูญ จำนวนสิบคน”

นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยให้แก้ความในมาตรา 211 ทวิ เป็นดังนี้

“มาตรา 211 ทวิ ให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญ ทำหน้าที่จัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามหมวดนี้ ประกอบด้วยสมาชิกดังต่อไปนี้

(1) สมาชิกซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งจากผู้สมัครเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ จำนวนหกสิบคน
(2) สมาชิกซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์จำนวนสามสิบคนดังต่อไปนี้

(ก) ผู้เชี่ยวชาญสาขากฎหมายมหาชน จำนวนสิบคน
(ข) ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาศาสตร์หรือรัฐประศาสนศาสตร์ จำนวนสิบคน
(ค) ผู้มีประสบการณ์ด้านการเมือง การบริหารราชการแผ่นดิน หรือการร่างรัฐธรรมนูญ จำนวนสิบคน

การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามหมวดนี้ ให้หมายความรวมถึงการจัดทำแนวสาระสำคัญของกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญด้วย”

นายสันต์ ทัศนวิรัตน์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็นโดยให้แก้ความในมาตรา 211 ทวิ เป็นดังนี้

“มาตรา 211 ทวิ ให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญ ทำหน้าที่จัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามหมวดนี้ ประกอบด้วยสมาชิกดังต่อไปนี้

(1) สมาชิกซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งจากผู้สมัครเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ จำนวนเจ็ดสิบหกคน
(2) สมาชิกซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์จำนวนที่สิบสามคนดังต่อไปนี้

(ก) ผู้เชี่ยวชาญสาขากฎหมายมหาชน จำนวนแปดคน
(ข) ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาศาสตร์หรือรัฐประศาสนศาสตร์ จำนวนแปดคน
(ค) ผู้มีประสบการณ์ด้านการเมือง การบริหารราชการแผ่นดินหรือการร่างรัฐธรรมนูญจำนวนเจ็ดคน

การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามหมวดนี้ ให้หมายความรวมถึงการจัดทำแนวสาระสำคัญของกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญด้วย

ที่มาของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญทั้งสองประเภทจะต้องมีที่มาเหมือนกัน”

นายประสพ บวรวิวัฒน์ นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย

และนายพิรพันธุ์ พาลุสุข (กรรมการ)
ความในมาตรา 211 ทวิ เป็นดังนี้

ขอสงวนความเห็นโดยแท้

"มาตรา 211 ทวิ ให้มีสภาวรางรัฐธรรมนูญ ทำหน้าที่จัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ตามหมวดนี้ ประกอบด้วยสมาชิก ดังต่อไปนี้

(1) สมาชิกซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกสภาว่างรัฐชวรมนญจหวัดละ
หนึ่งคน จำนวนเจ็ดสิบหกคน

(2) สมาชิกซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์จำนวน

(ก) ผู้เชี่ยวชาญสาขากฎหมายมหาชน จำนวนแปดคน

(ข) ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิทยาศาสตร์หรือรัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน
แปดคน

(ค) ผู้มีประสบการณ์ด้านการเมือง การบริหารราชการแผ่นดินหรือการร่างรัฐธรรมนูญ จำนวนเจ็ดคน”

มาตรา 211 ตรี

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา และนายธีรภัทร์ เจริญสุวรรณ (กรรมการ) ขอสงวน
ความเห็นโดยให้แก่วามในมาตรา 211 ตรี วรยศี เป็นดังนี้

“ให้ประธานรัฐสภาดำเนินการให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งตามวาระครบเลือกกันเองโดยใช้ชื่อยกเสียงลงคะแนนลับให้ได้จำนวนหนึ่งร้อยแปดสิบคน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประธานรัฐสภากำหนด แล้วเสนอรายชื่อผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งมาเพื่อดำเนินการเลือกตั้ง”

นายสันต์ หัตถิรัตน์ (กรรมาธิการ)
มาตรา 211 ครี เป็นดังนี้

ขอสงวนความเห็นโดยให้คำความใน

"มาตรา 211 ตี ให้รัฐสภาดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตาม มาตรา 211 ทวิ (1) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ...) พุทธศักราช ให้บังคับ หรือนับแต่วันที่มีเหตุผลแห่งการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามมาตรา 211 เฉพาะสิทธิ วรรคสอง หรือมาตรา 211 วิสดี

วันสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตาม มาตรา 211 ทวิ (1) และ หลักเกณฑ์วิธีการในการสมัครรับเลือกตั้งให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา วันสมัครรับเลือกตั้งต้องกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันที่รัฐสภาจะดำเนินการเลือกตั้งตามวรรคหนึ่ง และต้องกำหนดวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร

บุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา 211 ทวิ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 211 เบญจ มีสิทธิสมัครเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ (1)

ให้ประธานรัฐสภาดำเนินการให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งตามวรรคสามเลือกกันเองโดยใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนลับให้ได้จำนวนสองร้อยยี่สิบแปดคน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประธานรัฐสภากำหนด แล้วเสนอรายชื่อผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งรัฐสภาเพื่อดำเนินการเลือกตั้ง

ให้รัฐสภาดำเนินการเลือกตั้งบุคคลตามบัญชีรายชื่อที่ประธานรัฐสภาเสนอเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ (1) ให้ครบจำนวนเจ็ดสิบหกคน การประชุมเพื่อเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ (1) ให้เป็นไปตามที่รัฐสภากำหนด

ในการนี้จะต้องมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ (1) ในระหว่างมีคำสั่งประชุมรัฐสภา ให้ประธานรัฐสภาให้ความร่วมมือกับบุคคลเพื่อมีพระบรมราชโองการประกาศเรียกประชุมรัฐสภาเป็นการประชุมสมัยสามัญ แต่ถ้าหากของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภาให้เริ่มนับระยะเวลาการดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญตั้งแต่เมื่อมีสภาผู้แทนราษฎรแล้ว"

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็นโดยให้แก้

ความในมาตรา 211 ตริ เป็นดังนี้

"มาตรา 211 ตริ ให้รัฐสภาดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ (1) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ...) พุทธศักราช ใช้บังคับ หรือนับแต่วันที่มิเหตุแห่งการจัดทำรัฐธรรมนุญฉบับใหม่ตามมาตรา 211 เอกนวิสติ วรคสอง หรือมาตรา 211 วิสติ

บุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา 211 จัตวา และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 211 เบญจ มีสิทธิสมัครเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ (1) โดยผู้สมัครต้องระบุตัวตนประกอบอาชีพใด ดังต่อไปนี้ แต่อาชีพเดียว

- (1) เกษตกร
- (2) แพทย์และสาธารณสุข
- (3) ทนายความ
- (4) วิศวกร
- (5) สถาปนิก
- (6) นักบัญชี
- (7) ศิลปิน
- (8) ครูและอาจารย์
- (9) ผู้ใช้แรงงาน
- (10) สื่อมวลชน
- (11) พ่อค้าและนักธุรกิจ
- (12) อาชีพอื่น ๆ

วันสมัครรับเลือกตั้ง หลักเกณฑ์และวิธีการในการสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้
 รัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ (1) ให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา วันสมัครรับเลือกตั้ง
 ตามวรรคหนึ่ง และต้องกำหนดวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร

ให้ประธานรัฐสภาดำเนินการให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งตามวรรคสองในแต่ละกลุ่มอาชีพ
 เลือกกันเอง เพื่อให้ได้ผู้ได้รับเลือกตั้งจำนวนสามเท่าของจำนวนสมาชิกสภาผู้รัฐธรรมนูญตาม
 มาตรา 211 ทวิ (1) ในการนี้ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในแต่ละกลุ่มอาชีพเลือกกันเองโดยอิสระจะแนบชื่อเพื่อให้ได้
 จำนวนสมาชิกในแต่ละกลุ่มอาชีพตามสัดส่วนของสัดส่วนของจำนวนผู้สมัครในแต่ละกลุ่มอาชีพนั้นต่อ
 จำนวนผู้สมัครทั้งหมด ผู้สมัครในกลุ่มอาชีพที่มีจำนวนไม่ถึงร้อยละห้าของจำนวนผู้สมัครทั้งหมดให้ไป
 รวมในกลุ่มอาชีพอื่น หลังจากผู้ได้รับเลือกตั้งตามจำนวนที่กำหนด แล้วให้ประธานรัฐสภาเสนอรายชื่อ
 ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการเลือกตั้งต่อไป การเลือกกันเองของผู้สมัครรับเลือกตั้งในแต่ละ
 กลุ่มอาชีพตามวรรคนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประธานรัฐสภากำหนด

ให้รัฐสภาดำเนินการเลือกตั้งบุคคลตามบัญชีรายชื่อที่ประธานรัฐสภาเสนอตามวรรคสี่
 เป็นสมาชิกสภาผู้รัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ (1) ให้ครบจำนวนเจ็ดสิบหกคน

การลงมติเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้รัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ (1) ให้ใช้วิธีออก
 เสียงลงคะแนนลับและตามวิธีการประชุมที่รัฐสภากำหนด โดยสมาชิกรัฐสภาแต่ละคนมีสิทธิเลือกตั้ง
 สมาชิกสภาผู้รัฐธรรมนูญตามวรรคนี้ได้ไม่เกินร้อยละหกสิบของจำนวนสมาชิกสภาผู้รัฐธรรมนูญตาม
 วรรคนี้ทั้งหมด

ในกรณีที่จะต้องมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้รัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ (1)
 ในระหว่างปิดสมัยประชุมรัฐสภา ให้ประธานรัฐสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการ
 ประกาศเรียกประชุมรัฐสภาเป็นการประชุมสมัยวิสามัญ แต่ถ้าอายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือ
 มีการยุบสภาให้นับระยะเวลาตั้งแต่วันที่อายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือวันที่มีการยุบสภาแล้ว
 แต่กรณี จนถึงวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวมเข้าในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง"

นายประสพ บุษราคัม นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย

และนายพิรพันธุ์ พาลุสุข (กรรมาธิการ)

ความในมาตรา 211 ตี วรรคสี่ เป็นดังนี้

ขอสงวนความเห็นโดยนัก

"ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและจังหวัดดำเนินการให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในจังหวัดนั้น ให้ผู้
 สมัครและสมาชิกขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นที่มีในจังหวัดนั้นร่วมกันเลือกผู้สมัครโดยใช้วิธีออกเสียง
 ลงคะแนนลับเพื่อให้ได้ผู้สมัครรับเลือกตั้งของจังหวัดนั้นสามคน แล้วให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดส่งบัญชี
 รายชื่อผู้ได้รับเลือกตั้งดังกล่าวไปยังประธานรัฐสภาเพื่อดำเนินการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้
 รัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ (1) จังหวัดละหนึ่งคนต่อไป องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นตามวรรคนี้ให้
 หมายความว่ารวมถึงสภาตำบลและสภาเขตด้วย"

มาตรา 211 ง

นายธีรภัทร์ เจริญสว่าง และนายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นโดยให้ถ้อยความใน มาตรา ๒๑๑ ง เป็นต้นนี้

“มาตรา 211 ง ให้รัฐสภาดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตาม มาตรา 211 ทวิ (1) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มิเหตุแห่งการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามหมวดนี้

ผู้ใดประสงค์จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตาม มาตรา 211 ทวิ (1) ให้ยื่นใบสมัครพร้อมด้วยหลักฐานต่อผู้ว่าราชการจังหวัดที่ตนมีภูมิลำเนาหรือที่ตนเกิด ตามแบบและภายในกำหนดเวลาที่ประธานรัฐสภากำหนดซึ่งต้องกำหนดเวลาการรับสมัครให้เป็นวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร

เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดตรวจคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งและเห็นว่าถูกต้องแล้ว ในกรณีที่มีผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่เกินห้าเท่าของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดนั้น ให้ส่งรายชื่อของผู้สมัครรับเลือกตั้งไปยังประธานรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป แต่ในกรณีที่มีผู้สมัครรับเลือกตั้งเกินห้าเท่าของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดนั้น ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการประชุมพร้อมกันระหว่างผู้สมัครรับเลือกตั้ง เพื่อลงคะแนนเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งกันเองโดยลงคะแนนลับ และผู้สมัครแต่ละคนให้มีสิทธิลงคะแนนเลือกผู้สมัครด้วยกันเองได้คนละไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดนั้น

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งรายชื่อพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้คะแนนสูงสุด ตามลำดับ ให้ครบจำนวนห้าเท่าของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดไปยังประธานรัฐสภาเพื่อกำหนดต่อไป

ในกรณีที่มิได้มีผู้ได้รับคะแนนเท่ากันอันเป็นเหตุให้มีจำนวนเกินตามวรรคสี่ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการลงคะแนนใหม่ เฉพาะผู้ที่ได้รับคะแนนเท่ากันนั้น เพื่อให้ได้ผู้รับสมัครที่มีคะแนนสูงสุดตามจำนวนในวรรคสี่ หากยังเกินจำนวนอยู่ก็ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ชี้ขาดว่าผู้ใดจะได้รับเลือกตั้งด้วยวิธีจับสลากจากบรรดาผู้ที่ได้รับคะแนนเท่ากันนั้น ทั้งนี้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการให้แล้วเสร็จและส่งรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งให้ประธานรัฐสภาภายในห้าวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดวันรับสมัครเลือกตั้ง

ให้ประธานรัฐสภาจัดทำบัญชีรายชื่อที่ได้รับจากผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด โดยเรียงรายชื่อของผู้สมัครรับเลือกตั้งตามตัวอักษร

เมื่อประธานรัฐสภาจัดทำบัญชีรายชื่อความพรรคที่เรียบร้อยแล้ว ให้เรียกผู้รับสมัครตามรายชื่อดังกล่าวมาประชุมพร้อมกันที่กรุงเทพมหานคร ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่พ้นกำหนดวันรับสมัครเลือกตั้ง และดำเนินการให้ผู้สมัครทั้งหมดลงคะแนนเลือกตั้งกันเอง โดยวิธีลงคะแนนลับ และให้ผู้สมัครแต่ละคนลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัครด้วยกันเองคนละไม่เกินจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตาม มาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) และให้ประธานรัฐสภาจัดทำบัญชีรายชื่อของผู้ได้รับคะแนนสูงสุดตามลำดับเป็นจำนวนตามเท่าของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตาม มาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) โดยเรียงชื่อตามลำดับตัวอักษร เพื่อดำเนินการต่อไปตาม มาตรา ๒๑๑ อัญญ

นายพิรพันธุ์ พาลุสุข

และนายเงิน ไขยศิริมงคล (กรรมการ)
ความใน มาตรา ๒๑๑ ณ เป็นต้นนี้

ขอสงวนความเห็นโดยให้แก้

“มาตรา ๒๑๑ จ ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตาม มาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มิเหตุแห่งการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามหมวดนี้

ผู้ใดประสงค์จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตาม มาตรา ๒๑๑ ทวิ

(๑) ให้ยื่นใบสมัครพร้อมด้วยหลักฐานต่อผู้ว่าราชการจังหวัดที่ตนมีภูมิลำเนาหรือที่ตนเกิด ตามแบบและภายในกำหนดเวลาที่ประธานรัฐสภากำหนดซึ่งต้องกำหนดเวลาการรับสมัครให้เป็นวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร

เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดตรวจคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งและเห็นว่าถูกต้องแล้ว ในกรณีที่มีผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่เกินห้าคนของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดนั้น ให้ส่งรายชื่อของผู้สมัครรับเลือกตั้งไปยังประธานรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป แต่ในกรณีที่มีผู้สมัครรับเลือกตั้งเกินห้าคนให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการประชุมพร้อมกันระหว่างผู้สมัครรับเลือกตั้ง เพื่อลงคะแนนเลือกตั้งกันเองโดยลงคะแนนลับ และผู้สมัครแต่ละคนให้มีสิทธิลงคะแนนเลือกผู้สมัครด้วยกันเองได้คนละไม่เกินสองคน

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งรายชื่อพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้คะแนนสูงสุด ลำดับที่หนึ่งถึงลำดับที่ห้าไปยังประธานรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป

ในกรณีที่มิได้มีคะแนนเท่ากันอันเป็นเหตุให้มีจำนวนเกินห้าคน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการลงคะแนนใหม่ เฉพาะผู้ที่ได้รับคะแนนเท่ากันนั้น เพื่อให้ได้ผู้สมัครที่มีคะแนนสูงสุดจำนวนห้าคน ทั้งนี้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการให้แล้วเสร็จและส่งรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งให้ประธานรัฐสภาภายในห้าวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดวันรับสมัครเลือกตั้ง

ให้ประธานรัฐสภาจัดทำบัญชีรายชื่อที่ได้รับจากผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด โดยแยกเป็นรายชื่อของแต่ละจังหวัด และให้เรียงรายชื่อของผู้สมัครรับเลือกตั้งของแต่ละจังหวัดตามตัวอักษร เพื่อดำเนินการต่อไปตาม มาตรา ๒๑๑ อัญญ”

มาตรา 211 อักษร

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา และนายธีรวัชร เสรีวังสวดี (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นโดยให้ความหมายใน มาตรา ๒๑๑ อักษร เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๑๑ อักษร เมื่อประธานรัฐสภาจัดทำบัญชีรายชื่อตามมาตรา ๒๑๑ ณ วรคที่ ๗ และได้รับรายชื่อบุคคลตามมาตรา ๒๑๑ สัตต แล้ว ให้จัดให้มีการประชุมรัฐสภาภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายชื่อครบถ้วน

ให้สมาชิกรัฐสภาแต่ละคนลงคะแนนเลือกผู้สมัครจากบัญชีรายชื่อตามมาตรา ๒๑๑ ณ วรคที่ ๗ และเลือกบุคคลจากบัญชีรายชื่อที่มหาวิทยาลัยสงฆ์ส่งมาตามมาตรา ๒๑๑ สัตต โดยลงคะแนนลับ ทั้งนี้ ให้สมาชิกรัฐสภาแต่ละคนลงคะแนนเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) และ (๒)

ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๒๑๑ ณ และผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ ซึ่งได้คะแนนสูงสุดตามลำดับตามจำนวนที่กำหนดไว้ในมาตรา 211 ทวิ (1) และมาตรา 211 ทวิ (2) (ก) (ข) และ (ค) เป็นผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่มิได้คะแนนเท่ากับในลำดับได้อันเป็นเหตุให้จะมีจำนวนผู้ได้รับคะแนนสูงสุดเกินจำนวนดังกล่าว ให้ดำเนินการลงคะแนนใหม่สำหรับผู้ได้รับคะแนนเท่ากันนั้น ถ้ายังมีคะแนนเท่ากันอีก ให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ชี้ขาดว่าผู้ใดได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ

ให้ประธานรัฐสภาประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ ในราชกิจจานุเบกษา

ให้ประธานรัฐสภาเก็บรักษาบัญชีรายชื่อผู้ที่มิได้รับเลือกตั้งในแต่ละประเภทไว้ เมื่อตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญประเภทใดว่างลงเพราะเหตุอื่นใดนอกจากนี้คราวออกตามตรา 211 บทบัญญัติ ให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนถัดไปจากบัญชีประเภทนั้นเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญแทน ในกรณีที่มิได้คะแนนเท่ากัน ให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ชี้ขาดว่าผู้ใดจะดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญแทนตำแหน่งที่ว่าง สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญซึ่งได้รับแต่งตั้งดังกล่าว ให้เริ่มแต่วันถัดจากวันที่สมาชิกคนเดิมพ้นจากตำแหน่ง”

มาตรา 211 นว

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นโดยแก้ไขความในมาตรา 211 นว เป็นดังนี้

“มาตรา 211 นว ให้รัฐสภาดำเนินการเลือกตั้งบุคคลตามบัญชีรายชื่อที่คณะกรรมการตามมาตรา 211 สัตต เสนอตามจำนวนในมาตรา 211 ทวิ (2) (ก) (ข) และ (ค) เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญมาตรา 211 ทวิ (2) ครบจำนวนนี้สืบสามคน ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 211 อักษร บรรทัดหนึ่ง

มาตรา 211 อักษร

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา และนายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็นโดยให้ความเห็นใน มาตรา ๒๑๑ อักษร เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๑๑ อักษร เมื่อประธานรัฐสภาจัดทำบัญชีรายชื่อตามมาตรา ๒๑๑ ณ พรรคห้า และได้รับรายชื่อบุคคลตามมาตรา ๒๑๑ สัตต แล้ว ให้จัดให้มีการประชุมรัฐสภาภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายชื่อครบถ้วน

ให้สมาชิกรัฐสภาแต่ละคนลงคะแนนเลือกผู้สมัครจากบัญชีรายชื่อตามมาตรา ๒๑๑ ณ พรรค ๗ และเลือกบุคคลจากบัญชีรายชื่อที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มาตรา ๒๑๑ สัตต โดยลงคะแนนแล้ว ทั้งนี้ ให้สมาชิกรัฐสภาแต่ละคนลงคะแนนเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่เกินหนึ่งแห่งของจำนวนสมาชิกสภาว่ารัฐธรรมนุญตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) และ (๒)

ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๒๑๑ ณ และผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ ซึ่งได้คะแนนสูงสุดตามลำดับตามจำนวนที่กำหนดไว้ในมาตรา 211 ทวิ (1) และมาตรา 211 ทวิ (2) (ก) (ข) และ (ค) เป็นผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาว่ารัฐธรรมนุญ ในกรณีที่ผู้มีได้คะแนนเท่ากันในลำดับได้อันเป็นเหตุให้จะมีจำนวนผู้ได้รับคะแนนสูงสุดเกินจำนวนดังกล่าว ให้ดำเนินการลงคะแนนใหม่สำหรับผู้ได้รับคะแนนเท่ากันนั้น ถ้ายังมีคะแนนเท่ากันอีก ให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ชี้ขาดว่าผู้ใดได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาว่ารัฐธรรมนุญ

ให้ประธานรัฐสภาประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาว่ารัฐธรรมนุญ ในราชกิจจานุเบกษา

ให้ประธานรัฐสภาเก็บรักษาบัญชีรายชื่อที่ไม่ได้รับเลือกตั้งในแต่ละประเภทไว้ เมื่อตำแหน่งสมาชิกสภาว่ารัฐธรรมนุญประเภทใดว่างลงเพราะเหตุอื่นได้นอกจากที่ควรวางออกตามมาตรา 211 เอกราชวิสติ ให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนถัดไปจากบัญชีประเภทนั้นเป็นสมาชิกสภาว่ารัฐธรรมนุญแทน ในกรณีที่มิใช่แทนคะแนนถัดไปเท่ากัน ให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ชี้ขาดว่าผู้ใดจะดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาว่ารัฐธรรมนุญแทนตำแหน่งที่ว่าง สมาชิกภาพของสมาชิกสภาว่ารัฐธรรมนุญซึ่งได้รับแต่งตั้งดังกล่าว ให้เริ่มแต่วันถัดจากวันที่สมาชิกคนเดิมพ้นจากตำแหน่ง”

มาตรา 211 นว

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็นโดยเห็น
ความเห็นในมาตรา 211 นว เป็นดังนี้

“มาตรา 211 นว ให้รัฐสภาดำเนินการเลือกตั้งบุคคลตามบัญชีรายชื่อที่คณะกรรมการ
ตามมาตรา 211 สัตต เสนอตามจำนวนในมาตรา 211 ทวิ (2) (ก) (ข) และ (ค) เป็นสมาชิกสภาว่า
รัฐธรรมนุญตามมาตรา 211 ทวิ (2) ครบจำนวนยี่สิบสามคน ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 211
อักษร พรรคหนึ่ง

ข้อสังเกตของคณะกรรมการสิทธิการ

• การนำกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาใช้บังคับกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยอนุโลมนั้น ไม่อาจนำบทบัญญัติที่กำหนดความผิดและโทษมาใช้บังคับด้วย จึงต้องหาวิธีการเพื่อให้สามารถมีการกำหนดความผิดและโทษเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการชั่วคราว

ได้เสนอร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ...) พุทธศักราช ตามที่ได้มีการปรับปรุงใหม่มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายอัคราทร จุฬารัตน)

เลขานุการคณะกรรมการสิทธิการ

ร่าง
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..)
พุทธศักราช

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา 1 รัฐธรรมนูญนี้เรียกว่า “รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช”

มาตรา 2 รัฐธรรมนูญนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (15) (16) และ (17) ของมาตรา 160 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พุทธศักราช 2538

“(15) การดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา 211 อัญฐ และมาตรา 211 ทศ วรคสาม

(16) การให้ความเห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ปัดรส วรคสาม

(17) การให้ความเห็นชอบญัตติให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามมาตรา 211 เออญวีสติ”

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 12 การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ มาตรา 211 ทวิ ถึงมาตรา 211 เออญวีสติ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พุทธศักราช 2538

“หมวด 12
การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่

มาตรา 211 ทวิ ให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญ ทำหน้าที่จัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามหมวดนี้ ประกอบด้วยสมาชิก ดังต่อไปนี้

(1) สมาชิกซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งจากผู้สมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา 211 ฉ ให้ได้จังหวัดละหนึ่งคน รวมเจ็ดสิบหกคน

(2) สมาชิกซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์จำนวนยี่สิบสามคน ดังต่อไปนี้

(ก) ผู้เชี่ยวชาญสาขากฎหมายมหาชน จำนวนแปดคน

(ข) ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์หรือรัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน

แปดคน

(ค) ผู้มีประสบการณ์ด้านการเมือง การบริหารราชการแผ่นดินหรือการร่างรัฐธรรมนูญ จำนวนเจ็ดคน

มาตรา 211 ตร บุคคลผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ (1) ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(1) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(2) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง

(3) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

(4) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งมาแล้วเป็นเวลา

ติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง หรือเกิดในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง

มาตรา 211 จัตวา บุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ (1) ได้แก่บุคคลซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) เป็นบุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภา

ผู้แทนราษฎรตามมาตรา 113 (1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8) (10) (11) และ (12)

(2) เป็นสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือข้าราชการการเมือง

(3) เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

มาตรา 211 เบญจ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา 211 ทวิ (2) ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา 211 ตร (1) (2) และ (3) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 211 จัตวา (1) และ (2)

มาตรา 211 ง ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตาม มาตรา 211 ทวิ (1) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มีเหตุแห่งการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามหมวดนี้

วันสมัครรับเลือกตั้ง วันเลือกตั้ง หลักเกณฑ์และวิธีการสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตาม มาตรา 211 ทวิ (1) ให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา วันสมัครรับเลือกตั้งต้องกล่าวต้องกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันที่มีการเลือกตั้ง วันสมัครรับเลือกตั้งและวันเลือกตั้งต้องกำหนดวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ถือเขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง และให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีสหสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้จังหวัดละสามคน ในกรณีที่ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งในจังหวัดใดมีจำนวนไม่เกินสามคน ให้ถือว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้นเป็นผู้ได้รับเลือกตั้งของจังหวัดนั้น โดยไม่ต้องทำการลงคะแนนเลือกตั้ง

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งรายชื่อพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานของผู้ได้รับเลือกตั้งตามวรรคสามไปยังประธานรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป

ให้นักกฎหมายว่าด้วยกาเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาใช้บังคับกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยอนุโลม ในกรณีที่ส่วนใดของกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่อาจนำมาใช้บังคับได้ ให้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตาม มาตรา 211 ทวิ (1) ในส่วนนั้นโดยพระราชกฤษฎีกา

ให้ประธานรัฐสภาจัดทำบัญชีรายชื่อที่ได้รับจากผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด โดยแยกเป็นรายชื่อของแต่ละจังหวัด และให้เรียงรายชื่อของผู้ได้รับเลือกตั้งของแต่ละจังหวัดตามลำดับอักษร

มาตรา 211 สัตต ให้สถาบันอุดมศึกษาที่มีการให้ปริญญานิติศาสตร์ รัฐศาสตร หรือ รัฐประศาสนศาสตรทุกแห่งคัดเลือกบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติที่จะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตาม มาตรา 211 ทวิ (2) ในประเภทต่าง ๆ ตาม มาตรา 211 ทวิ (2) (ก) (ข) และ (ค) ประเภทละไม่เกินห้าคน โดยจัดทำเป็นบัญชีรายชื่อของแต่ละประเภทพร้อมทั้งรายละเอียดตามที่ประธานรัฐสภากำหนด และส่งให้ประธานรัฐสภาภายในห้าวันนับแต่วันพ้นกำหนดวันสมัครรับเลือกตั้งตาม มาตรา 211 ง และให้ประธานรัฐสภาจัดทำบัญชีรายชื่อของบุคคลที่สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ส่งมาแยกเป็นประเภทแต่ละบัญชี โดยให้เรียงรายชื่อตามลำดับอักษรและมีให้ระบุว่ามหาวิทยาลัยใดเป็นผู้ส่งรายชื่อขึ้น

มาตรา 211 อัฐ เมื่อประธานรัฐสภาจัดทำบัญชีรายชื่อตาม มาตรา 211 ง วรรคหก และได้รับรายชื่อบุคคลตาม มาตรา 211 สัตต แล้ว ให้จัดให้มีการประชุมรัฐสภาภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายชื่อครบถ้วน

ให้สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัครจากบัญชีรายชื่อจากจังหวัดต่าง ๆ จังหวัดละหนึ่งคน รวมเป็นจำนวนเจ็ดสิบหกคน และเลือกตั้งบุคคลจากบัญชีรายชื่อที่สถาบันอุดมศึกษาส่งมาตามจำนวนแต่ละประเภทตามจำนวนที่กำหนดใน มาตรา 211 ทวิ (2) การลงคะแนนดังกล่าวให้กระทำเป็นการลับ

ให้ผู้ได้รับเลือกตั้งจากแต่ละจังหวัดและผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ซึ่งได้คะแนนสูงสุดตามลำดับตามจำนวนที่กำหนดไว้ในมาตรา 211 ทวิ เป็นผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่มิผู้ใดคะแนนเท่ากันในระดับใดอันเป็นเหตุให้จะมีจำนวนผู้ได้รับคะแนนสูงสุดเกินจำนวนดังกล่าว ให้ดำเนินการลงคะแนนใหม่สำหรับผู้ได้รับคะแนนเท่ากันนั้น ถ้ายังมีคะแนนเท่ากันอีก ให้ประธานรัฐสภาทำการจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือกตั้ง

ให้ประธานรัฐสภาประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 211 นว ในกรณีที่รัฐสภาจะต้องดำเนินการใดตามหมวดนี้ในระหว่างปิดสมัยประชุมรัฐสภา ให้ประธานรัฐสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการเรียกประชุมรัฐสภาเป็นการประชุมสมัยวิสามัญ และให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ แต่ถ้าอายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎรและมีกรณีของรัฐสภาจะต้องดำเนินการใดภายในระยะเวลาที่กำหนดตามหมวดนี้ มิให้นับระยะเวลาตั้งแต่วันที่อายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภา แล้วแต่กรณี จนถึงวันประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งแรกภายหลังจากมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งประธานสภาผู้แทนราษฎร รวมเข้าในระยะเวลาที่รัฐสภาจะต้องดำเนินการ

มาตรา 211 ทศ สมวิชิภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา 211 ทวิ (1) หรือ (2) เริ่มตั้งแต่วันที่ได้รับการเลือกตั้งจากรัฐสภา

สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา 211 ทวิ (1) หรือ (2) สิ้นสุดลงเมื่อ

- (1) สภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญสิ้นสุดลงตามมาตรา 211 ยัฏฐาราส
- (2) ลาตาย
- (3) ลาออก
- (4) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 211 ตร หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 211

จัดว่า หรือตามมาตรา 211 เบี่ยง แล้วแต่กรณี

เมื่อตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา 211 ทวิ (1) หรือ (2)ว่างลง เพราะเหตุอื่นใดนอกจากนี้การว่างออกตามมาตรา 211 ยัฏฐาราส ให้รัฐสภาดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างภายในกำหนดเวลาสามสิบวันจากบัญชีรายชื่อผู้ได้รับเลือกตั้งที่ประธานรัฐสภาจัดทำตามมาตรา 211 ฉ วรคทก หรือตามมาตรา 211 สัตต เว้นแต่ระยะเวลาการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญของสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา 211 เคส จะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน

ในกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา 211 ทวิ (1) ที่รัฐสภาเลือกตั้งจากผู้สมัครรับเลือกตั้งของจังหวัดใดว่างลงและไม่มีการขอผู้สมัครรับเลือกตั้งรายอื่นในบัญชีรายชื่อผู้ได้รับเลือกตั้งของจังหวัดนั้นแล้ว หรือในกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา 211 ทวิ (2) (ก) (ข) หรือ (ค) ประเภทใดประเภทหนึ่งว่างลง และไม่มีการขอผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ใดตามบัญชี

รายชื่อในประเภทที่ว่างลงนั้นแล้ว ให้สภาว่างรัฐธรรมนูญปฏิบัติหน้าที่ต่อไปโดยไม่ต้องดำเนินการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้น แต่ทั้งนี้สภาว่างรัฐธรรมนูญจะต้องมีจำนวนสมาชิกเหลืออยู่ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกตามมาตรา 211 ทวิ (1) และ (2)

มาตรา 211 เอกาทศ สภาว่างรัฐธรรมนูญ มีประธานสภาคนหนึ่งและรองประธานคนหนึ่งหรือสองคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งจากสมาชิกแห่งสภาว่างรัฐธรรมนูญตามมติของสภาว่างรัฐธรรมนูญ และให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการของสภาว่างรัฐธรรมนูญตามหมวดนี้ รองประธานมีอำนาจหน้าที่ตามที่ประธานมอบหมาย และปฏิบัติหน้าที่แทนประธานเมื่อประธานไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

เมื่อประธานและรองประธานไม่อยู่ในที่ประชุม ให้สมาชิกแห่งสภาว่างรัฐธรรมนูญเลือกตั้งกันขึ้นเองเป็นประธานในคราวประชุมนั้น

มาตรา 211 ทวาทศ เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของประธานและรองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญและกรรมการสิทธิการที่สภาว่างรัฐธรรมนูญแต่งตั้ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 211 เดรส สภาว่างรัฐธรรมนูญจะต้องจัดทำร่างรัฐธรรมนูญให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญครบจำนวนตามมาตรา 211 ทวิ

การที่สภาผู้แทนราษฎรเสนอญัตติหรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎรไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนการปฏิบัติหน้าที่ของสภาว่างรัฐธรรมนูญตามวรรคหนึ่ง

ในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ สภาว่างรัฐธรรมนูญต้องคำนึงถึงความคิดเห็นของประชาชนเป็นสำคัญ

ร่างรัฐธรรมนูญที่มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขหรือเปลี่ยนแปลงรูปของรัฐจะกระทำมิได้

ในกรณีที่มีรัฐสภานิติบัญญัติว่าร่างรัฐธรรมนูญมีลักษณะความวรคดี ให้ร่างรัฐธรรมนูญเป็นอันตกไป

มาตรา 211 จตุทศ วิธีการพิจารณาและจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ การประชุม การลงมติ การแต่งตั้งกรรมการและการดำเนินการของกรรมการสิทธิการ การรักษาระเบียบและความเรียบร้อย และกิจการอื่นเพื่อดำเนินการตามบทบัญญัติของหมวดนี้ ให้ใช้ข้อบังคับการประชุมของรัฐสภาโดยอนุโลม ในระหว่างที่ยังไม่มีข้อบังคับการประชุมของรัฐสภา ให้ใช้ข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรโดยอนุโลมไปพลางก่อน

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 129 และมาตรา 130 มาใช้กับการประชุมของสภาว่างรัฐธรรมนูญโดยอนุโลม

เอกลักษณ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา 131 และมาตรา 132 และความคุ้มครองที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 139 มาตรา 140 และมาตรา 141 ให้นำมาใช้บังคับกับการประชุมของสมาชิกสภาว่าง รัฐธรรมนูญและกรรมาธิการโดยอนุโลม

มาตรา 211 บัณรส เมื่อสภาว่างรัฐธรรมนูญได้จัดทำว่างรัฐธรรมนูญเสร็จสิ้นแล้วให้นำ เสนอต่อรัฐสภา

สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญมีสิทธิไปชี้แจงประกอบว่างรัฐธรรมนูญนั้นในที่ประชุม รัฐสภาได้

ให้รัฐสภาพิจารณาเพื่อให้ความเห็นชอบว่างรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ โดยจะแก้ไขเพิ่มเติม ประการใดมิได้ การลงมติให้ใช้วิธีเรียกชื่อและลงคะแนนโดยเปิดเผย และต้องมีคะแนนเห็นชอบ ในการที่จะให้ออกใช้เป็นรัฐธรรมนูญมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสอง สภา เมื่อรัฐสภาลงมติให้ความเห็นชอบว่างรัฐธรรมนูญแล้ว ให้ประธานรัฐสภานำว่างรัฐธรรมนูญขึ้นทูล เกลาฯถวายและให้นำบทบัญญัติมาตรา 93 มาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนาม รับสนองพระบรมราชโองการ

ในกรณีที่พระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบด้วยกับว่างรัฐธรรมนูญและพระราชทานคืนมา หรือเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันแล้วมิได้พระราชทานคืนมา ให้ว่างรัฐธรรมนูญนั้นเป็นอันตกไป

ในกรณีที่มิฉะนั้นเสี่ยงให้ความเห็นชอบไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มี อยู่ของทั้งสองสภา ให้ดำเนินการจัดให้มีประชามติเพื่อให้ประชาชนออกเสียงลงคะแนนว่าจะเห็นชอบ หรือไม่เห็นชอบกับว่างรัฐธรรมนูญที่สภาว่างรัฐธรรมนูญเสนอ

มาตรา 211 โสฬส ในกรณีที่จะต้องดำเนินการให้ประชาชนออกเสียงประชามติตาม มาตรา 211 บัณรส วรคหัท ให้ประธานรัฐสภาประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดวันให้ประชาชน ออกเสียงประชามติ ซึ่งจะต้องไม่ก่อนเก้าสิบวันแต่ไม่ช้ากว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศ ทั้งนี้ วัน ออกเสียงประชามติต้องเป็นวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร

บุคคลผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้มีสิทธิออกเสียงประชามติ

หลักเกณฑ์และวิธีการออกเสียงประชามติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ในการออกเสียงประชามติ หากผลปรากฏว่าประชาชนโดยเสียงข้างมากเห็นชอบด้วย ว่างรัฐธรรมนูญ ให้ประธานรัฐสภาดำเนินการต่อไปตามมาตรา 211 สัตตรส แต่ถ้าเสียงข้างมากไม่เห็น ชอบด้วยว่างรัฐธรรมนูญนั้นหรือผู้มาใช้สิทธิออกเสียงประชามติเป็นจำนวนไม่ถึงหนึ่งในห้าของจำนวนผู้ มีสิทธิออกเสียงประชามติ ให้ว่างรัฐธรรมนูญนั้นเป็นอันตกไป

มาตรา 211 สัตตรส เมื่อมีประชามติเห็นชอบด้วยว่างรัฐธรรมนูญ ให้ประธานรัฐสภา นำว่างรัฐธรรมนูญขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย เพื่อพระมหากษัตริย์จะได้ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อได้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับเป็นรัฐธรรมนูญได้ และให้นำมาตรา 211 บัณรส วรคหัท มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ

มาตรา 211 อัญฐานร สภาร่างรัฐธรรมนูญสิ้นสุดลง ในการนี้ดังต่อไปนี้

(1) สภาร่างรัฐธรรมนูญมีจำนวนสมาชิกเหลืออยู่ไม่ถึงกึ่งหนึ่งตามมาตรา 211 ทศ
วรรคสี่

(2) สภาร่างรัฐธรรมนูญจัดทำร่างรัฐธรรมนูญไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลา
ตามมาตรา 211 เดรส วรคหนึ่ง

(3) เมื่อร่างรัฐธรรมนูญได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ใช้บังคับเป็นรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย

(4) เมื่อร่างรัฐธรรมนูญตกไปตามมาตรา 211 เดรส วรคห้า หรือมาตรา 211
โสฬส วรคสี่

(5) เมื่อร่างรัฐธรรมนูญตกไปตามมาตรา 211 ปุณเรส วรคสี่

ในการนี้ที่สภาร่างรัฐธรรมนูญสิ้นสุดลงตามวรรคหนึ่ง(2) ให้ดำเนินการจัดให้มีสมาชิก
สภาร่างรัฐธรรมนูญขึ้นใหม่ตามหมวดนี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาตามมาตรา 211
เดรส วรคหนึ่ง ทั้งนี้ บุคคลผู้ที่เคยเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญชุดเดิมจะเป็นสมาชิกสภาร่าง
รัฐธรรมนูญอีกไม่ได้

มาตรา 211 เออณวิสติ ถ้าร่างรัฐธรรมนูญที่จัดทำขึ้นตามหมวดนี้ตกไป คณะรัฐมนตรี
หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของ
สภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของ
จำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภามีสิทธิเสนอญัตติต่อรัฐสภาเพื่อให้รัฐสภามีมติให้มีการจัด
ทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามความในหมวดนี้ก็ได้ การออกเสียงลงคะแนนให้ความเห็นชอบของรัฐสภา
ให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ

เมื่อรัฐสภามีมติอย่างหนึ่งอย่างใดตามวรรคหนึ่งแล้ว จะมีการเสนอญัตติตามวรรคหนึ่ง
อีกไม่ได้ เว้นแต่จะมีการเลือกตั้งทั่วไปครั้งใหม่"

มาตรา 5 ในวาระเริ่มแรก ให้ตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีการรับสมัครรับเลือกตั้ง
เป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ และให้ดำเนินการตาม
มาตรา 211 ๑ ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ

.....
.....

สมชอเชิญท่านคณะกรรมการ เข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการ เข้าประจำที่)

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณองกรณ์

นายองกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) :

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม องกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนที่ท่านประธานจะได้อนุญาตให้ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ได้แสดงต่อที่ประชุมรัฐสภา กระผมใคร่ขอเรียนถามท่านประธานเกี่ยวกับเรื่องของการประชุมในวันนี้ว่า ในการลงใช้ข้อบังคับจากผลการประชุม เมื่อวันที่ ๒๕ ที่ผ่านมานั้น ในการประชุมในครั้งนีการลงใช้ข้อบังคับข้อ ๘๘ และ ๑๐๓ นั้นยังมีผลอยู่หรือไม่ หรือว่าจะดำเนินการตามข้อบังคับการประชุม เพื่อที่จะดำเนินการพิจารณาเรียงตามมาตรา จึงขอความชัดเจนประการนี้ ท่านประธานครับ กระผมมีเหตุผลที่จะต้องกราบเรียนถามท่านประธาน เพราะเหตุว่า ในการลงใช้ข้อบังคับคราวที่แล้วนั้น ตามข้อ ๑๔๑ นั้น การลงใช้ข้อบังคับข้อใดข้อหนึ่ง หรือทั้งหมด หรือบางส่วนจะกระทำโดยคณะรัฐมนตรี และคณะกรรมาธิการ

ประธานรัฐสภา : คุณองกรณ์ ผมกำลังจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า การประชุมในวันนี้ยังเหมือนเดิมคือ ท่านสมาชิกได้ลงลงใช้ข้อบังคับข้อ ๘๘ และข้อ ๑๐๓ วันนีงจะเป็นไปตามเดิม เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกสามารถที่จะแปรญัตติได้ทุกท่าน แต่ว่าเมื่อวันที่ ๒๖ ผมได้ทำหนังสือเรียนท่านสมาชิกทุกท่านขอให้ส่งคำแปรญัตติเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อสะดวกในการพิจารณาแล้วที่สะดวกในการลงมติด้วย ได้มีท่านสมาชิกจำนวนมากได้ส่งคำแปรญัตติมาแล้วหลายท่าน แต่อย่างไรก็ตามผมอยากจะเรียนคุณองกรณ์ว่า เมื่อถึงท่านประธานคณะกรรมการพิจารณาแล้วเสร็จแล้ว ผมจะตั้งข้อ

ความเห็นจากที่ประชุม ขอให้ถือว่าควรจะใช้การพิจารณาเรียงตามมาตรา โดยที่ท่านสมาชิกได้ขอคงใช้ข้อบังคับนั้นไว้ ก็ขออนุญาตว่าถ้าเราได้พิจารณาเรียงตามตราแล้ว จะทำให้การพิจารณาของเราบรรลุมากขึ้น

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) :
ก็อย่างนี้ครับท่านประธาน เนื่องจากว่าถ้าหากท่านประธานจะได้พิจารณา
ดูในข้อบังคับข้อ ๑๔๑ นั้น จะเห็นว่าการคงใช้ข้อบังคับนั้นจะไม่มีผลข้ามวัน
จะเป็นการใช้ชั่วคราวเฉพาะกรณีเท่านั้น เพราะฉะนั้นตรงนี้มีผลต่อการที่
กระผมได้ทำคำสงวนคำแปรญัตติขึ้นมา เพราะเหตุว่า ถ้าหากการใช้อยู่กับ
ข้อ ๑๔๑ คงใช้ข้อบังคับข้อ ๕๕ และข้อ ๑๐๑ นั้น สิ้นสุดลง ณ การประชุม
เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายนว่า คณะกรรมการที่ได้ดำเนินการมาในการ
นำเสนอร่างเมื่อวันที่ ๒๒ นั้น ก็ยังถือว่าตรงนั้นเป็นร่างที่กรรมการ
หรือสมาชิกจะสงวนคำแปรญัตติที่จะพิจารณาจากตรงนั้นเป็นหลักการ และ
กระผมเองก็ได้สงวนคำแปรญัตติขึ้นมา โดยที่ยังคงยึดอยู่ในสิ่งที่เป็นการเดิม

ประธานรัฐสภา : ผมอยากจะเรียนคุณองกรณ์อย่างนี้ว่า ญัตตินี้
เป็นญัตติต่อเนื่อง ซึ่งทางนี้ยังพิจารณาไม่จบ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) :
หมายความว่า ท่านประธานวินิจฉัยว่าข้อบังคับยังมีผลวันนั้นครับ

ประธานรัฐสภา : ครับ สมาชิกทุกท่านยังมีโอกาสได้แปรญัตติ
ทุกท่าน

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) :
กระผมได้สงวนคำแปรญัตติ ท่านประธานอนุญาตให้กระผมโดยไม่ขัดต่อ
หลักการและนิต

ประธานรัฐสภา : ไม่ขัดเลยครับ ทุกท่านมีโอกาส
ถึงแม้จะไม่ขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรมาก็สามารถที่จะแปรญัตติได้ทุกท่าน เชิญ
ท่านประธานคณะกรรมการโปรดแถลงครับ

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช (ประธานคณะกรรมการ) :
 กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม นายชัยอนันต์ สมุทวณิช สมาชิก
 วุฒิสภา ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่ง
 ราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ...) พุทธศักราช ขอแบ่ง
 ค่อยที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาว่า

ตามที่ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ
 ครั้งที่หนึ่ง) วันที่พลัสสิบสี่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ ได้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ
 แห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ...) พุทธศักราช
 พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่ง
 ราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ...) พุทธศักราช โดย
 ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว และรายงานของคณะกรรมการวิสามัญนำร่าง
 รัฐธรรมนูญฉบับไปพิจารณาปรับปรุงใหม่ และกำหนดแนวทางการพิจารณาใน
 กระผมใคร่กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาว่า คณะกรรมการได้ประชุม
 ปรึกษาหารือกันอย่างละเอียดรอบคอบ และทั้งนี้เนื่องจากการพิจารณาจัดทำ
 ร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ทั้งฉบับนั้นเป็นของใหม่ในบ้านเมืองเรา และการ
 พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญครั้งนี้เป็นไปด้อยการแบบเปิด มิใช่แบบปิด
 ดังนั้นจึงมีข้อถกเถียงและข้อกังขา และความเห็นมากมายหลากหลาย
 กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า คณะกรรมการได้พิจารณาอย่าง
 ละเอียดรอบคอบที่สุด และได้เสนอร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ...) พุทธศักราช พร้อมด้วยรายงานของคณะ
 กรรมการเสนอต่อประธานรัฐสภา เนื่องจากร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม
 และรายงานของคณะกรรมการยังมีข้อถกเถียง และบางประเด็นที่เป็นปัญหา
 คณะกรรมการจึงได้พิจารณาว่านี่คือครั้งแรกนี้ เมื่อวันพุธที่ ๒๔ สิงหาคม
 ๒๕๖๕ และมีมติให้แก้ไขในทางมาตรา ประกอบกับมีกรรมการบางท่านซึ่ง

ขอสงวนความเห็นไว้ ขอเปลี่ยนแปลงถ้อยคำ ดังนั้นเพื่อความสะดวก
เรียบร้อยในการพิจารณา กระผมจึงขอ นำเอกสารรายงานและร่างที่จัด
ทำขึ้นใหม่ เสนอต่อที่ประชุมรัฐสภาพิจารณาแทนฉบับเดิม ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : อนุญาต เชิญขึ้นแจ้งได้ครับ

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช (ประธานคณะกรรมการ) : ผมขอ
อนุญาตท่านประธานให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการครับ

ประธานรัฐสภา : ครับ ท่านเลขาฯ ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการ
ครับ

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช (ประธานคณะกรรมการ) : ขอ
ขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณเรวัต สิริกุล

นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ
กระผมได้อ่านหนังสือของท่านประธาน ขอแปรญัตติในร่างรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติมนี้หลายมาตราด้วยกัน ที่ผมอ่านหนังสือไป
ผมได้แปรญัตติตามหนังสือเล่มนี้ที่รับท่านประธาน ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราช-
อาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม เสร็จแล้วผมก็ได้รับฉบับแก้ไขยักยอกบ้างหนึ่ง
เพราะฉะนั้นการที่กระผมยื่นไปนั้นอาจจะไม่ตรงกัน ก็อาจจะเรียนท่าน
ประธานกรรมาธิการและคณะกรรมการว่า สิ่งที่กระผมกราบเรียนไปนั้น
ขอให้ท่านได้พิจารณาว่าตรงกับการแก้ไขฉบับนี้หรือไม่ เริ่มแรกท่านประธาน
ในมาตรา ๓ ผมได้ขอแก้ไขเพิ่มเติม

ประธานรัฐสภา : คุณเรวัต เดี่ยวให้ถึงขั้นนั้นเสียก่อนตอนนี้
ยังเพิ่งเริ่มต้นเท่านั้นครับ คุณอลงกรณ์ พลบุตร มีปัญหาอะไรไหม

นายกมลกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) :
 กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม นายกมลกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภา
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่าน
 ประธานครับ ก่อนที่จะมีการแปรญัตติ กระผมใคร่ขอเรียนถามท่านประธาน
 ผ่านไปถึงท่านประธานคณะกรรมการ เนื่องจากว่าสมาชิก ได้รับตัวร่าง
 เป็น ๒ เล่มด้วยกัน คือร่างสีม่วง ซึ่งตรงนี้เข้าใจว่าคงใช้ไม่ได้แล้ว
 หรืออย่างไร เพราะมาแจกแล้ววางอยู่บนโต๊ะ ๒. คือร่างที่แจกใหม่ เป็น
 ร่างที่ทางเจ้าหน้าที่เพิ่งแจกเมื่อสักครู่นี้ เข้าใจว่าคงจะเป็นร่างที่จะให้
 พิจารณาตรงนี้ใช้ไหม แล้วอีกร่างหนึ่งก็คือ ร่างใบเล็ก ท่านประธานมีพอ
 ออกมาอีกแล้ว คราวที่แล้วเข้าใจว่าพอใหญ่แล้วคนเห็น คราวนี้ที่เล็กลงเป็น
 โปยเล็ก แต่ผมไม่เข้าใจครึ่งหนึ่ง เพราะคราวที่แล้วท่านกรรมาธิการซึ่งได้
 ตามออกพร้อมกับผมนั่น คุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้ช่วยยกขึ้นมาว่าเรากำลัง
 จะทำการปฏิรูปทางการเมือง แล้วทำไมถึงต้องมีพอยกำหนดการลงมติ
 ครั้งที่แล้วนั้นอภิปรายกันไปทั้งวันแล้วถึงมีพอย แต่ครั้งนี้มีพอยออกมาก่อน
 อภิปรายซึ่งพอยนั้นกำหนดไว้ว่า ๑. ไม่ให้กระทรวงมหาดไทยเข้าไปยุ่ง
 ๒. พัดธงก็การบวระส่วนท้องถิ่นก่อน ๓. ให้แต่ละจังหวัดสมัครกันเอง
 เลือกกันเอง เลือกมา ๓ คน โดยวิธีการลงคะแนนลับ ๔. ส่งให้รัฐสภา
 เลือกจากจังหวัดละ ๓ คน เหลือจังหวัดละ ๑ คน ตรงนี้กระผมไม่เข้าใจ
 หรือครับ ท่านประธาน เพราะว่าในฐานะสมาชิกรัฐสภาเรามีคุณสมบัติ
 ที่เป็นอิสระ การกำหนดแนวทางการลงมติก่อนการอภิปรายนั้นน่าที่จะเป็นสภา
 เสนอการมากกว่าที่จะเป็นสภาปรึกษาหารือ และวันนี้เรากำลังดำเนินการ
 เพื่อที่จะกำหนดแนวทางในการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่

ประธานรัฐสภา : ผมขอจะเรียนคุณมลกมลกรณ์อย่างนี้ว่า
 เราได้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญวันที่ ๒๕ โดยกำหนด ๕ ประเด็น ส่งให้

คณะกรรมการฯ ไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม วันที่ ๒๓ คณะกรรมการ
ก็เสนอร่างส่งมาสภา ผมได้ดูแล้วร่างที่เป็นสีม่วงที่ส่งมาเมื่อวันที่ ๒๓ นั้นยังมี
ประเด็นอยู่หลายประเด็นที่ยังจะคลกบกพร่องไป ไม่น่าจะ ๕ ประเด็น ที่ให้
กำหนดไว้ ผมจึงคิดค่อนข้างทางท่านประธานคณะกรรมการ ท่านจึงรีบแก้ไข
ทั้งกลางวันกลางคืน เข้าใจว่าเพิ่งจะเสร็จเมื่อคืนนี้ ส่งให้ตอนเช้าเนะครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) :
ตกลงยืนยันว่าฉบับนี้เป็นของกรรมาธิการนะครับ

ประธานรัฐสภา : เป็นฉบับที่แก้จุดท้าย ฉบับเดิมคงจะเก็บ
ไว้แล้วครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) :
แล้วฉบับนี้ของแพรวีของเก๊ครับ ท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : มันไม่ใช่ ฉบับจริงที่ส่งให้เดี๋ยวเนะครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) :
กระผมหมายถึง โทษครับ

ประธานรัฐสภา : ผมไม่ทราบครับ เชิญคุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กรุงเทพฯ
มหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา คงเป็นการหารือ
เกี่ยวกับการดำเนินการประชุมในวันนี้ ท่านประธาน ว่าเราจะดำเนินการ
อย่างไร ผมเข้าใจว่าความมุ่งหมายของรัฐสภาคงจะตรงกัน คือเราคงอยาก
ให้การดำเนินการนั้นเป็นไปอย่างเรียบร้อยแล้วก็รวดเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำ
ได้ นับประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง ก็คงจะต้องรักษาสติของสมาชิกทุก ๆ ท่าน
เนื่องจากต้องยอมรับว่าร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมซึ่งจะยึดเป็นหลักในวันนี้

ก็ถือร่างซึ่งมีการแจกกันเมื่อประมาณไปถึง ๑๐ นาทีนี้ ทำให้ต้องมีการพิจารณาโดยสมาชิกอีกครึ่งหนึ่งว่าจะแปรญัตติก็น้อย่างไร ผมขอหารือท่านประธาน ผมคิดว่าวิธีการที่น่าจะดำเนินการได้ตรงตามเป้าหมายที่สุดก็ถือการพิจารณาเป็นรายมาตรา แต่ขอกราบเรียนท่านประธานว่า อาจจะมีความจำเป็นที่จะต้องหยิบยกมาตรา ๔ ขึ้นมาพิจารณาก่อนมาตรา ๓ เพราะว่าข้อความในมาตรา ๓ นั้นจะถูกกำหนดโดยสาระที่อยู่ในมาตรา ๔

ประเด็นแรกที่ผมอยากจะกราบเรียนเสนอก็คือว่า เราพิจารณาเป็นรายมาตราโดยเริ่มต้นจากมาตรา ๒๑๑ ทวิ เป็นต้นไปก่อนได้หรือไม่เสร็จแล้วจึงย้อนกลับมาในเรื่องของบทบัญญัติในมาตรา ๑๖๐ ซึ่งจะอยู่ในมาตรา ๓

ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่า เมื่อมีการพิจารณาแต่ละมาตรา เข้าใจว่าคงจะมีทั้งท่านสมาชิก และท่านกรรมการที่จะสงวนความเห็นหรือจะขอแปรญัตติ ซึ่งคงจะไม่ทุกท่านที่สามารถจะเสนอเป็นลายลักษณ์อักษรได้ทันทีทันใด ขณะเดียวกันผมคิดว่าการพิจารณาของสภาก็อาจจะมีปัญหาถ้าหากว่าไม่ได้เห็นถ้อยคำทั้งหมดก่อนที่จะมีการลงมติ เป็นไปได้หรือไม่ว่าจะกระบวนการพิจารณาเราควรรวมเข้าใจกันเสีย คือให้ท่านดำเนินการนั้นเป็นการเสนอแนวความคิดของทางกรรมการ ทั้งเสียงข้างมากของผู้สงวนความเห็นและผู้ขอแปรญัตติ ให้ทราบหลัก ๆ ว่าแนวคิดนั้นแตกต่างกันอย่างไร แต่ก่อนจะลงมตินั้น คงจะต้องรบกวนให้ทางเจ้าหน้าที่ไปจัดพิมพ์มาเป็นลายลักษณ์อักษรแนบนำตรงว่าจะเสียเวลาเราก็พิจารณาหลักของมาตราต่อไปเป็นการเสนอแนวความคิดอย่างนี้เป็นต้น ผมขอหารือท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : เป็นข้อหารือที่เป็นประโยชน์ เพราะผมตั้งใจไว้แล้วว่า จะดำเนินการเหมือนอย่างที่คุณอภิสิทธิ์ได้ชี้แจงไว้ คือจะขออนุญาตจากที่ประชุมนี้ว่า ขออนุญาตพิจารณาเรียงตามมาตราไป แต่ว่ามี

มาตรา ๓ แล้ว จะขอให้ข้ามไปพิจารณาในมาตรา ๔ เสียเลย เพราะเหตุ
ว่าเนื้อห่าบงกช้อยคำนั้นต้องอาศัยข้อความจากมาตรา ๔ ได้ข้อสรุปแล้วถึงจะ
มาใส่ในมาตรา ๓ เพราะฉะนั้นผมขอให้ดำเนินการ ถัดท่านสมาชิกไม่ขัดข้อง
ผมขอพิจารณาเรียงตามมาตราไปเลย ขอเชิญ คุณอดิศร

(นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม)
ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

ประธานรัฐสภา : เคียว ผมเชิญคุณอดิศรแล้ว คุณประยุทธ์ที่หลัง
เรียงไป

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม)
: กระผมใช้สิทธิประท้วง ท่านประธานครับ คือกระผมขอทราบเรียนท่าน
ประธานว่า ในท่อนที่รายนั้นจะด้วยท้าวปวิศหาทวิธในเรื่องใด ๆ ก็ตาม
ท่านประธาน ในฐานะประธานที่ประชุมจะต้องให้ฝ่ายที่เห็นด้วยและไม่เห็น
ด้วยในกรณีที่ออกปราชญ์ในเรื่องใด ๆ ในข้อบังคับข้อ ๕๑

ประธานรัฐสภา : คุณประยุทธ์ครับ ยังไม่เข้าถึงตอนนั้น
นี่เพิ่งเริ่ม

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม)
: ถึงตอนนั้นหรือไม่ถึงตอนนั้น

ประธานรัฐสภา : ยังไม่ถึงว่าจะต้องอภิปรายกลับ ยังไม่ถึง
ตอนนั้นครับ เพียงท้าวเท่านั้นเอง คุณประยุทธ์เชิญนั่งเองครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม)
: ท่านประธานยกขึ้นหาหรือ ผมก็มีสิทธิที่จะให้ความเห็นครับ ท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณอดิศร

นายอดิศร เพียงเกษ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภา
ที่เคารพ ผม อดิศร เพียงเกษ ส.ส. ขอนแก่น พรรคหน้าไทย ในฐานะ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) :
ท่านประธานที่เคารพ ผมมีคิดหนึ่งไม่ใช่ว่าจะประณาม แต่ว่าเนื่องจาก
เมื่อสักครู่นี้เจ้าหน้าที่ของทางสำนักงานเลขาธิการฯ ได้แจ้งเรื่องราวใหม่ล่าสุด
ที่เป็นใจจุดหนึ่งที่สนับสนุนให้แก่สมาชิกรัฐสภา ขณะที่บอกนั้นเข้าใจว่าแจกเฉพาะ
ท่านที่นั่งอยู่ในห้องประชุม มีสมาชิกหลายท่านที่เพิ่งเดินเข้ามา ยังถือร่างเก่า
กันอยู่หน้าครับ อยากให้แจกกันให้ทั่วถึงหรือเก็บร่างเก่าไป และวางไว้แทน
เพราะจะเกิดความสับสนในการแปรญัตติ

ประธานรัฐสภา : ขอบขอบคุณสุรพรครับ ท่านเลขาฯ ให้
เจ้าหน้าที่แจกให้ครบทุกท่านเลยนะครับ ไปวางไว้ที่เซ็นชื่อด้วย เพื่อท่าน
สมาชิกที่เพิ่งเข้ามาจะได้รับค้นร่างเสียเลยครับ ท่านสมาชิกท่านใดยัง
ไม่ได้รับขอโปรดยกมือ จะไล่ให้เจ้าหน้าที่ไปแจกให้ทั่วถึงกันครับ เชิญ
คอกเตอร์อมร จันทรมบูรณ์

นายอมร จันทรมบูรณ์ (กรรมาธิการ) : ขณะนี้เพิ่งแจก แล้ว
ยังไม่มีเวลาอ่าน แล้วพิจารณาเรียงมาตรา ท่านประธานคณะกรรมการ
ก็ไม่ได้บอกว่าท่านแก้ไขไว้ตรงไหน แล้วก็เรียงมาตรา ผมไม่แน่ใจว่าท่าน
สมาชิกพร้อมที่จะอ่านเรียงมาตรา โดยไม่ย่อเลยที่ท่านแก้ไขตรงไหนบ้าง
ผมไม่แน่ใจว่าวิธีการพิจารณาอย่างนี้ในสภา จะทำให้ท่านสมาชิกผู้ที่เกี่ยวข้อง
สามารถพิจารณาได้โดยไม่ต้องแก้หรือไม่ ขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ขอบคุณท่านอาจารย์คอกเตอร์อมรครับ เชิญ
ท่านประธานคณะกรรมการ คอกเตอร์ชัยอนันต์ครับ

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช (ประธานคณะกรรมการ) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม นายชัยอนันต์ สมุทวณิช วุฒิสมาชิก
ในฐานะประธานคณะกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ กระผมใคร่
กราบเรียนท่านประธานว่า แท้ที่จริงร่างนี้เป็นการต่อเนื่องจากการที่ที่ประชุม

แห่งนี้ได้พิจารณาแล้วมีมติให้กรอบไว้แล้ว มิใช่เรื่องใหม่แต่ประการใด อย่าง
เมื่อวานนี้ได้มีการชี้แจงต่อวุฒิสมาชิกส่วนหนึ่งแล้ว เพราะฉะนั้นในวันนี้ถ้าเมื่อ
เราสามารถดำเนินการไปตามมาตรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตราที่จะมีข้อ
ถกเถียงมากที่สุด ก็คือมาตรา ๔ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการร่างขอความกรุณาให้
ท่านประธานรัฐสภาได้โปรดดำเนินการพิจารณาต่อไปเลยครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) :
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม เอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดร้อยเอ็ด พรรคเสรีธรรม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเข้าใจท่าน
สมาชิกที่ถามเมื่อกี้ เนื่องจากท่านไปปรับเปลี่ยนแก้ไขในเนื้อหาสาระของ
กฎหมายรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมมา เดิมที่ท่านเสนอให้กับท่านสมาชิกชั้น
ใบมาตราที่สามที่กล่าวถึงออกเสียงกันอยู่ คือมาตรา ๒๑๑ ตรี เดิมให้มีการ
เลือกตั้งให้ผู้สมัครร่วมกับตัวแทนของคณะกรรมการส่วนท้องถิ่น องค์การละ ๑ คน
เดิมที่ที่แจก แต่ของใหม่ท่านไปแก้ไขใหม่ ทราบว่าเมื่อคืนนี้เสร็จตีหนึ่งชั่วโมง
ครึ่ง ท่านไปแก้ไขเปลี่ยนแปลงใหม่ ทางสมาชิกก็อยากทราบว่าท่านไปแก้ไข
ตรงไหนบ้าง เพิ่มเติมตรงไหนบ้าง เมื่อเวลาเรียงมาตราเราจะได้ว่าท่าน
แก้มาตรานี้ สัมพันธ์กับมาตราไหน ขอให้ท่านประธานได้สรุปย่อให้ฟังว่า
ที่ท่านได้แก้มาตราหลัก ๆ นั้น เนื้อหาสาระหลัก ๆ เป็นอย่างไร ขออนุญาต
สรุปให้ฟังหน่อยครับ

ประธานรัฐสภา : ขอพิจารณาในต้นร่างฉบับที่แจกใหม่นี้เท่านั้น
ของเก่าไม่ต้องนำมาพิจารณาแล้วครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) :
ท่านประธานครับ ประเด็นที่ผมกล่าวเมื่อกี้ไปชี้ว่าเรื่องเก่าเรื่องใหม่เลย
ที่ผมกล่าวเมื่อกี้หมายความว่าให้สรุปเรื่องใหม่ว่าสาระเป็นอย่างไร เพื่อให้
เราจะได้เรียงมาตราถูกต้อง เวลาแก้มาตราต้น และมาตราท้ายสัมพันธ์
กันไหม ขอสรุปย่อให้ฟังหน่อยครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญท่านประธานครับ

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช (ประธานคณะกรรมการ) :

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม นายชัยอนันต์ สมุทวณิช วุฒิสมาชิก ในฐานะประธานคณะกรรมการเลือกสมาชิกวุฒิสภา พิจารณา ร่าง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ...) พุทธศักราช ... กระผม ยอกราทเรียนเป็นประเด็น ๆ ไปดังนี้ ที่ผ่านมานั้น ที่ประชุมแห่งนี้ได้ กำหนดแนวทางการพิจารณาไว้ ๕ ประเด็น คือ

ประเด็นแรก องค์กรรกร่างรัฐธรรมนูญ ให้ใช้ในรูปแบบของ สภาร่างรัฐธรรมนูญ อันนี้ยังคงเดิม ความที่เราได้พิจารณากันไป

ประเด็นที่ ๒ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญประกอบด้วยนักวิชาการ และประชาชนทั่วไป อันนี้ยังคงเดิม

ประเด็นที่ ๓ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญให้มาจากการเลือกตั้ง ทางอ้อมโดยรัฐสภา และมีจำนวนตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง กำหนด อันนี้เดี๋ยวกระผมจะขอย้อนกลับมาชี้แจง

ประเด็นที่ ๔ เมื่อสภาร่างรัฐธรรมนูญ ได้ร่างรัฐธรรมนูญเสร็จ แล้วให้เสนอรัฐสภาพิจารณาอนุมัติ โดยประธานรัฐสภา เป็นผู้ส่งนามรับสนอง พระบรมราชโองการ อันนี้ยังเป็นไปตามเดิม

ประเด็นที่ ๕ ถ้ารัฐสภาไม่อนุมัติ ให้นำร่างรัฐธรรมนูญไปขอ ประชาชน อันนี้ได้มีการทบทวนการเดิมไว้ แต่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม เพื่อให้การลงประชามตินั้นเป็นไปโดยดียิ่งขึ้น

กระผมใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาว่า ในส่วนที่เป็น เรื่องสำคัญมากที่คณะกรรมการได้แก้ไขไป ซึ่งตามที่สมาชิกผู้ทรงเกียรติ ได้กล่าวแล้วนั้น ก็คือเรื่องที่นางของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่ว่า ให้มาจากการเลือกตั้งทางอ้อมโดยรัฐสภา อันที่ท่านประธานครับ เราได้มีการรวบรวม

ความคิดเห็นที่มีความหลากหลาย โดยที่รวบรวมทั้งความคิดเห็นจากที่ประชุม
แห่งนี้และจากการที่ระดมเองและกรรมการฯ ขอประทานโทษที่จะเอียนาม
ท่านไพศาล กุมาลย์วิสัย ได้ไปชี้แจงให้ท่านสมาชิกวุฒิสภาฟัง รวมทั้งข่าวจาก
สื่อมวลชนและก็ความเห็นต่าง ๆ ด้วย

ข้อสำคัญที่สุดที่คณะกรรมการได้หยิบยกรมาพิจารณา ก็คือ
ความหมายของการเลือกตั้งทางอ้อมโดยรัฐสภา อันนี้คณะกรรมการได้
พิจารณาออกเป็น ๒ แนวทางด้วยกันว่า การเลือกตั้งทางอ้อมนั้นจะหมายถึง
การเลือกตั้งทางอ้อมโดยที่ประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งไม่ได้มีส่วนร่วม
ในการลงคะแนนเสียง หรือว่าประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งมีสิทธิและมี
ส่วนในการออกเสียงลงคะแนน แต่การออกเสียงลงคะแนนนั้นไม่สิ้นสุด ไปได้
ทำให้การออกเสียงลงคะแนนนั้นทำให้เกิดสมาชิกสภาของสภาฯ รัฐธรรมนูญ
อย่างทันที หรือโดยเสร็จเด็ดขาด กล่าวอีกทางหนึ่งก็คือว่า คณะกรรมการ
ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การเลือกตั้งทางอ้อมโดยรัฐสภานั้น หมายถึงขั้นตอน
สุดท้ายของการตัดสินใจ บุคคลใดจะเป็นสมาชิกสภาฯ รัฐธรรมนูญได้นั้น
ขึ้นอยู่กับรัฐสภา ส่วนกระบวนการที่จะได้มาซึ่งบัญชีรายชื่อบุคคลเหล่านั้น
สามารถกระทำได้ด้วยกระบวนการที่ประชาชนมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนโดยตรง แต่
ว่ามีจำนวนมากกว่าที่สมาชิกสภาฯ รัฐธรรมนูญพึงมี อันนี้เป็นข้อที่มีการแก้ไข

ในประการต่อไป คณะกรรมการได้พิจารณาเห็นว่า จากมติ
เดิมนั้น เราต้องการให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งเลือกกันเอง โดยมิได้เกี่ยวข้องกับ
องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และก็มีวลีวลักถันที่เกิดขึ้นในเรื่องของผู้แทน
องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งแต่ละองค์การก็มีพระราชบัญญัติแตกต่างกันไป
อันนี้คณะกรรมการก็ได้แก้ไขปรับปรุงไปแล้ว ดังที่กระผมได้กราบเรียน
ให้ท่านประธานได้ทราบ

อีกเรื่องหนึ่งที่คณะกรรมการฯ จำเป็นจะต้องแก้ไขให้สอดคล้อง

และไม่ลืกลั่นกันก็คือที่มาของนักวิชาการ เรื่องนี้คณะกรรมการได้พิจารณาถึงเจตนารมณ์ของการที่ให้มีฝ่ายวิชาการ ซึ่งถือว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญว่า ในกรณีนี้ไม่ต้องการที่จะเปิดกว้าง แต่ต้องการที่จะให้พิจารณาอย่างแยก โดยคำนึงถึงผู้เชี่ยวชาญ เนื่องจากผู้มีความรู้ จบปริญญาตรีและอายุ ๓๕ ปี ซึ่งมีคุณสมบัติที่จะสมัคร เป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญประเภททั่วไปได้นั้นก็มาจากอาชีพและวิชาชีพที่หลากหลายอยู่แล้ว วัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ของการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ทั้งฉบับนี้ต้องการนำไปสู่การปฏิรูปการเมือง ซึ่งจะต้องมีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้การพิจารณาที่จะให้นักวิชาการ เข้ามาร่วมอยู่ในสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็น ดังนั้น คณะกรรมาธิการจึงเห็นว่าส่วนแรกนั้น ยึดโยงกับความชอบธรรม แต่เพื่อที่จะให้ยึดโยงกับรัฐสภาด้วย ก็จึงให้เลือกตั้งไว้ และรัฐสภาเลือก โดยที่ยึดโยงกับจังหวัดด้วย ในส่วนที่เกี่ยวกับนักวิชาการนั้นคณะกรรมการได้ปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้สอดคล้องกับที่มาของสมาชิกประเภทแรก ในแง่ที่ว่าร่างเดิมนั้นร่างในหน้าปกสี่หมื่นนั้น เรายังคงให้มีคณะกรรมการสรรหาอยู่สำหรับสรรหานักวิชาการประเภทต่าง ๆ ในร่างที่ปรับปรุงขึ้นใหม่นี้เราเห็นว่าไม่จำเป็นต้องมีคณะกรรมการสรรหาอีกต่อไป แต่ให้สถาบันอุดมศึกษาที่มีการให้ปริญญาตรีทางสาขาที่เราต้องการให้ผู้เชี่ยวชาญนั้น เข้ามาร่วมดำเนินการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้ส่งรายชื่อเข้ามา ส่งรายชื่อเข้ามาถึงรัฐสภาโดยตรง ส่วนเรื่องอื่น ๆ ที่มีการแก้ไขนั้นกระผมอยากเรียนว่าอาจจะแบ่งออกได้เป็น ๒ เรื่องใหญ่ ๆ ด้วยกัน เรื่องหนึ่งนั้นเป็นเรื่องที่ทานสมาชิกหลายท่านได้ทักท้วง เพื่อดึงการปรับปรุงให้ร่างดีและสมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะทำได้ เช่น เรื่องประชามติเป็นต้น เรื่องนี้คณะกรรมการได้พิจารณาอย่างละเอียดและนำเสนอมาในร่างที่ปรับปรุงแก้ไขใหม่ ส่วนอื่น ๆ นั้นเป็นเรื่องที่จะต้องมีการแก้ไขด้วยกันให้สอดคล้องต้องกัน เนื่องจากถ้าเมื่อเราแก้

มาตรการใดมาตรการหนึ่งไปแล้ว เช่น เราแก้มาตรา ๒๑๑ สักด หรือ ๒๑๑ จ อันนี้เราจะต้องไปปรับให้ส่วนอื่น ๆ หรือน้อยค่าในส่วนอื่น ๆ สอดคล้อง ต้องกันด้วย กระผมอยากขออนุญาต ยกตัวอย่าง เช่น ถ้าว่า อนุมัติหรือ เห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญ กันนี้แล้ว เพื่อเราใช้คำใดคำหนึ่งก็จะต้องมีการแก้ไข ถ้อยคำ เพราะฉะนั้นกระผมอยากขอกราบเรียนสรุปต่อท่านประธานรัฐสภาว่า สิ่งที่ปรับปรุงแก้ไขมานั้นไม่ใช่ของใหม่โดยสิ้นเชิง แต่ได้นำเอาส่วนที่คณะกรรมการการศึกษา คิดที่สุดที่จะเป็นไปตามเจตนารมณ์ของการปฏิรูปการเมือง ด้วยการให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางที่สุด ด้วยการให้สภาร่าง รัฐธรรมนูญทั้งทวนขอพระธรรมนูญและความเชี่ยวชาญ และให้ยึดโยงอยู่กับ จังหวัด เบื้องหน้าเวลาที่จะมีการไปทำประชามติหรือจะมีการชี้แจงนั้น ในระดับจังหวัดประชาชน ในจังหวัดจะให้รับความรู้และที่ผู้สมัครจะตั้งคำถาม แลกเปลี่ยนนโยบายให้ชัดเจนว่าแนวทางที่ทุกพลนั้นเสนอตัวเข้ามาเป็นสมาชิกสภา ร่างรัฐธรรมนูญนั้นจะเป็นอย่างไร อันนี้กระผมขอกราบเรียนท่านประธาน รัฐสภาว่า คณะกรรมการได้พยายามปรับปรุงแก้ไขสิ่งที่บกพร่องซึ่งมีอยู่มากมายหลายแห่ง และคิดว่าในขณะนี้ได้เหลือข้อคัดค้านน้อยกว่าที่เป็นมา แต่ถึงอย่างไรก็ตามคณะกรรมการขึ้นมติยอมรับฟังความเห็นหรือข้อชี้แนะของท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติ เพื่อให้ร่างนี้มีความสมบูรณ์มากที่สุด ขอบพระคุณ

ประธานรัฐสภา : ท่านประจวบ ไชยสาส์น เชิญครับ

นายประจวบ ไชยสาส์น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ประจวบ ไชยสาส์น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อุดรธานี พรรคชาติพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับว่า กระผมมีความเห็นใจท่าน คณะกรรมการทั้งหลายเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธาน

แต่ก็สะท้อนให้เห็นสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นจุดประ โยชน์ทางด้านการพัฒนาประชาธิปไตย ว่ารัฐสภาแห่งนี้ได้ตอบสนองความคิดที่หลากหลายของประชาชน มีความอ่อนตัวในเรื่องของกระบวนการการตัดสินใจไม่ผลิผลาม^{๕๖} และไม่ใช้วิธีการรวบรัดคัดลอก เท่าที่ผมได้ร่ำฟังคำชี้แจงจากท่านประธานกรรมาธิการแล้ว ก็มีความเห็นว่าประเด็นที่น่าจะเป็นประเด็นปัญหาที่มีความแตกต่างหลากหลายมากมายขณะนี้ ก็เป็นเพียงประเด็นเดียวที่ท่านประธาน คือประเด็นที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมติข้อ ๓ เท่านั้น ย่อมมีความเห็นที่แตกต่างกันออกไป ก่อนจะมาถึงทางอ้อมโดยรัฐสภาเป็นผู้เลือกนั้นจะมากน้อยอย่างไรจะมาแบบตรงและมาอ้อม หรือจะมาอ้อมแล้วก็มาอ้อมอีกทีหนึ่ง ผมได้รับเอกสารจากกรรมาธิการที่ส่งไปให้ท่านครับท่านประธาน ศึกษาด้วยความสนใจ คิดตามข่าวด้วยความสนใจ ทั้งสื่อมวลชน วิทยุโทรทัศน์ พูดจាកันมากมายนแล้วผมตั้งใจว่าจะมีกัมปราภุติเพื่อที่จะเสนอเพิ่มเติมในประเด็นนี้ แล้วด้วยความตั้งใจของกรรมาธิการ เมื่อวานนี้ได้อุตสาหะทำงานกันจนถึงดึกดื่น ผมทราบว่าอาจจะแก่ไม่มีแรง ไม่มีไฟแรงถึงดึกหนึ่ง ถึงได้เอกสารนี้มาในมือของเรา ท่านประธานที่เคารพครับ ยังมีความคิดเห็นในเรื่องนี้ที่กรรมาธิการเองเสี่ยงข้างน้อยสงวนไว้อีก แล้วได้ทราบอย่างไม่เป็นทางการว่า เมื่อวานนี้ท่านประธานวุฒิสมาชิก ท่านมิชัย ฤชุพันธุ์ ที่ผมกล่าวเช่นนี้ผมเจตนาจะพาตึงถึงท่าน ท่านได้เป็นห่วงเป็นใยอุดหนุนยกย่องชื่นชมเชยบ้างหนึ่ง แล้วมีลายมือของใครไม่ทราบ แล้วเขียนว่าเสร็จเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา ผมได้รับแจก ผมอ่านดูแล้วสนใจ น่าสนใจเป็นอย่างยิ่งจะเป็นของท่านหรือเปล่า ไม่ทราบ แต่คนที่มาหาคนอื่นให้ผมมันได้อ้างอิงว่าเป็นของท่านประธานมิชัย และคณะ หรือท่านคนใดผมก็ไม่ทราบ เป็นแนวทางหนึ่งที่นำเสนอแนวทางของกรรมาธิการเองก็น่าสนใจ แนวทางของท่านกรรมาธิการเสี่ยงข้างน้อยก็น่าสนใจ ท่านประธานที่เคารพครับ เราทำไมไม่ใช้สิทธิในฐานะที่พวกเรา

ได้ช่วยกันลงมติใช้ข้อบังคับ เพื่อที่จะให้มีการออกเสียงกันโดยทั่วไปเกี่ยวกับประเด็นที่มีความแตกต่างหลากหลายครั้งนี้ ก่อนที่เราจะกระโดดเข้าไปในรายมาตรา ถ้าเสียงกันเข้าไปในรายมาตราไม่ตกลงแล้ว ก็จะย้อนกลับมาอีกเสียเวลา ดังนั้นผมจึงขอประธานกราบเรียนท่านประธานว่า อย่างจะสนับสนุนท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เสนอว่าเพิ่งได้อ่าน ในขณะที่เรากำลังออกเสียงกันโดยทั่วไป ท่านสมาชิกก็จะได้รับฟังด้วย อ่านไปด้วย แล้วถึงเวลาอันสมควรนะครับ ท่านประธานถึงให้ท่านเลขาธิการฯ ดำเนินการไปตามที่ควรจะเป็นก็คือว่า เรื่องตามมาตราและยังต้องใช้ข้อบังคับอยู่เพื่อให้สิทธิท่านสมาชิกรัฐสภานั้นมีสิทธิในการที่จะแปรญัตติ ก็คือทุกคนแปรญัตติได้เสมอ ก็คือทั้งพลอร์ (Floor) แล้วผมอยากจะขอเรียกร้องให้ท่านประธานวุฒิสภาใช้สิทธิในฐานะสมาชิกวุฒิสภาลงมาชี้แจงบ้าง แล้วมาอธิบายว่าความผิดพลาดความตั้งใจของท่านนั้นมีความปรารถนาดี แล้วมันจะคิดข้อบ้านค้อย่างไร อยากจะให้ท่านไม่เพียงแต่ว่าร้อนหนังสือไป ถ้าจริงว่าเป็นความคิดของท่าน ถ้าไม่จริงก็แล้วไป ถ้าท่านไม่ยืนยันก็แล้วไป แต่ผมได้รับทราบข่าวว่าเป็นของท่าน แสดงความกล้าหาญตรงนี้ออกมาครับ เพราะคราวที่แล้วนั้นท่านก็ได้แสดงความกล้าหาญความเป็นผู้นำ ผมไม่อยากจะให้ท่านมาท้อเขินตัวเองครั้งนี้ กระโดดออกมาเลยครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : คุณนายอุทัย วัชรารณ

นายอุทัย วัชรารณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม ดิษฐ์อุทัย วัชรารณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดศรีสะเกษ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ จากคำชี้แจงของท่านประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับกรอบ ซึ่งทางคณะกรรมการได้รับไปพิจารณา ๕ ข้อด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในข้อ ๓ ที่เขียนไว้ชัดเจนว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้ง

ทางอ้อมโดยรัฐสภา และมีจำนวนคนที่คณะกรรมการวิชาการวิสามัญกำหนด ตรงนี้ผมเข้าใจนะครับว่า ทางคณะกรรมการวิชาการไปตีความว่า การเลือกตั้งทางอ้อมมาอย่างไรก็ตาม แต่เมื่อเข้ามาสู่รัฐสภาในกระบวนการนี้เป็นการเลือกตั้งทางอ้อม แต่ในวิธีปฏิบัติ การปกครองตามระบอบประชาธิปไตยผู้ที่มาจากการเลือกตั้ง นั่นก็คือผู้ที่รับอำนาจสูงสุดจากประชาชน ถ้ามาตามคร. ๒๑๑ ฉ. เขียนโดยชัดเจนว่า การเลือกตั้งก่อนจะเข้ามาสู่การเลือกตั้งทางอ้อมโดยรัฐสภา เป็นการเลือกตั้งทางตรงมันสวนกับความรู้สึกรู้สึกของพี่น้องประชาชน ตัวแทนที่มาจากแต่ละจังหวัด จังหวัดละ ๓ คน ถ้าถึงเจ็ดคนที่ได้รับคะแนนสูงสุดจากประชาชนในจังหวัดนั้น มาผ่านกระบวนการเลือกตั้งทางอ้อมโดยรัฐสภา แล้วผู้ที่ได้รับคะแนนสูงสุดจากประชาชนไม่ได้เป็นตัวแทน ไม่ได้เป็นสมาชิกสภาว่า รัฐธรรมนูญ ความรู้สึกของประชาชนเป็นอย่างไร ประกอบกับในรัฐสภาแห่งนี้มีสมาชิก ๒ ประเภท มาจากการแต่งตั้งและมาจากการเลือกตั้ง การปกครองตามระบอบประชาธิปไตยประชาชนเลือกตั้งมาแล้วมอบอำนาจมาแล้ว มาให้ผู้ที่มาจากการแต่งตั้ง มาคัดเลือกผู้ที่มาจากการเลือกตั้ง ประเด็นตรงนั้นมันขัดต่อความรู้สึกของพี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้นเราต้องช่วยกันแสดงความคิดเห็นแล้วหาทางออกที่ดีที่สุด เพราะว่าเราชัดเจนที่สุดนะครับว่า ในขณะที่การแก้ไขรัฐธรรมนูญมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมาก เราจะต้องหาทางสายกลางให้เกิดประโยชน์ให้ได้มากที่สุด ในขณะนี้ถ้าร่างแก้ไขผ่านตรงนี้ไป ผมว่ามีความรู้สึกขัดแย้งต่อพี่น้องประชาชนอย่างชัดเจน เขามาจากการเลือกตั้งพี่น้องประชาชนต้องการ มีความปรารถนาจะให้บุคคลนั้นมาเป็นสมาชิกสภาฯ ช่วยกันเลือกคะแนนท่วมท้นมาเป็นอันดับ ๑ ห่างจากอันดับที่ ๒ หลายหมื่นคะแนนมาผ่านกระบวนการเลือกตั้งทางอ้อม ไม่ได้เป็นครับ ตรงนี้ประชาชนจะมีความรู้สึกอย่างไรกับประชาธิปไตยใหม่ ไม่ใช่ เพราะฉะนั้นประเด็นตรงนี้เป็นข้อขัดแย้ง

ยั้งแะง่เกิดที่จะต้องให้คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วช่วยกันหาทางออก ขอ
ขอบพระคุณมากครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ
ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้นายนิชัย ถูพันธุ์ รองประธาน
รัฐสภาปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิก ผมมีรายชื่อ
ผู้แปรญัตติอยู่ในมือที่ส่งมาล่วงหน้า ผมจะอนุญาตให้ผู้แปรญัตติเรียงตามที่ได้รับ
พูดเสียก่อน ซึ่งไม่ตัดสิทธิ ท่านอื่น ๆ ที่จะเสนอคำแปรญัตติเพิ่มขึ้นมาใน
ภายหลังก็จะจัดให้พูด เมื่อผู้แปรญัตติพูดจบแล้ว ท่านผู้ใดที่จะสนับสนุนหรือ
คัดค้านก็ยกมือในลำดับต่อไป แต่ก่อนที่ผมจะให้ท่านผู้แปรญัตติได้พูด ขอชี้แจง
คำถามของท่านประจำวันนี้ก่อนว่า ผมไม่ขอตอบละครับว่า ร่างนั้นเป็นร่าง
ของใคร แต่ว่าเมื่อเปิดประชุมแล้วจะเล่าให้ฟัง แต่จะเรียนชี้แจงแต่เพียงว่า
ความคิดเห็นของผมนั้นไม่ได้แอบ เพราะผมได้พูดไปต่อสื่อมวลชนเมื่อวาน
มีการประชุมสมาชิกวุฒิสภาเป็นการภายใน สมาชิกเขาขอให้อธิบายอีกครั้ง
หนึ่งว่าความคิดนั้นเป็นอย่างไร ก็อธิบายให้สมาชิกวุฒิสภาฟังผมไม่อยู่ในฐานะ
ที่จะไปแปรญัตติใด ๆ ได้ คอยรวบรวมแต่เพียงว่าใครเขาคิดกันอย่างไร
เมื่อเขาคิดอย่างนั้นคิดไปอย่างไร แล้วมันเขียนออกมาไม่ได้ ถ้าช่วยได้
ก็จะช่วย ส่วนจะเอาหรือไม่เอาท่านทั้งหลายย่อมมีดุลพินิจ มีสติปัญญาที่จะคิด
เขาได้ว่าจะสมควรเอาตามนั้นหรือไม่เอาตามนั้น ผมไม่เคยไปคิดใจ ไม่เคย
ไปคิดตาม เมื่อท่านประจำจะเป็นประธานกรรมการร่างรัฐธรรมนูญในครั้ง
ที่แล้ว ผมก็ได้ทำข้อเสนอให้ท่านเหมือนกัน แล้วท่านไม่ได้เอาผมก็ไม่ไปเคยไป
คิดใจ ไม่เคยว่าอะไร เพียงแต่เสนอทางออก ถ้ามีการคิดขัดก็ช่วยเสนอทาง
ออกให้ เพื่อว่าให้งานทุกอย่างมันคล่องไปได้ด้วยดีเท่านั้นเอง ส่วนการจะ
คัดค้านอย่างไรก็อยู่ที่ดุลพินิจของพวกท่านโดยแท้ ไม่มีใครไปสามารถ

ทั้งกับได้ ผมขอเรียนชี้แจงเพียงเท่านี้ ผมคงไม่ลงไปอภิปรายโต้แย้งกับท่านข้างล่างหรอกครับ เพราะมีเวลานั้นจะทำให้การทำหน้าที่ข้างบนมีลำบาก ผู้แปรญัตติรายแรกที่ผมมีอยู่ในมือ มีทั้งหมด ๕ ราย คุณเอกภรสิทธิ์ พลศรี คุณสุเมธ พรหมพันธ์ คุณมาลีรัตน์ แก้วก่า และคุณกมลภาส เพ็ญประเสริฐ คุณพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ คุณชัยพร ทองประเสริฐ แล้วคุณธารทอง ทองสวัสดิ์ เพราะฉะนั้นก็จะชี้แจงตามลำดับนี้ แล้วหลังจากนั้นท่านที่สนับสนุนหรือคัดค้าน หรือจะแปรญัตติเพิ่มเติมก็จะชี้ให้ตามลำดับไปนะครับ มีอะไรครับ

นายชัยวัฒน์ ทวีทรัพย์วงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยนาท) :
ท่านประธาน ขออนุญาตครับ คือเนื่องจากเมื่อวานผมได้แปรญัตติและได้ส่งตามลำดับขั้นตอนของการส่งเอกสาร คือไปส่งที่ฝ่ายทะเบียนลงรับและส่งมายังท่านประธานเมื่อวานนี้ ไม่ทราบว่าได้รับหรือเปล่า เพราะฉะนั้นผมอยากจะทราบท่านประธานว่าใบเมื่อได้แปรญัตติไปแล้วอยากจะให้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ยังไม่มีในมาตรา ๒๑๑ ทวิ เด็ดง่าได้รับจะมีโอกาสได้พูดเหมือนกัน

นายชัยวัฒน์ ทวีทรัพย์วงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยนาท) :
ขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณชัยวัฒน์อยู่ใน ๒๑๑ ทวิ ใช่ไหมครับ ซึ่งยังไม่ไปถึง เชิญครับ

นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เห็นด้วยกับท่านประธานครับ ของผมและคณะมีสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ได้ยื่นขอแปรญัตติเข้ามาเป็นจำนวนมาก และเป็นร่างฉบับเดียวเป็นแนวทางเดียวกัน ผมไม่ทราบว่าได้ถึงมือท่านประธานแล้วหรือยัง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : อยู่ในนามของกรรมาธิการ
หรือเปล่า

นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ในนาม
สมาชิกรัฐสภา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ยังไม่มี เดียวกลับมาขึ้นมา

นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ผมขึ้น
ตั้งแต่เมื่อวานเดี๋ยวผมจะไปตามดู

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เดี๋ยวจะลองให้เจ้าหน้าที่ดู
เมื่อที่ผมสัมภาษณ์ข้อผู้แปรญัตติซึ่งเป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อยไปด้วยซึ่งไม่ได้
ตัดสินคดี เชิญคุณเอกภาพครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) :
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายเอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทน-
ราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด ถึงกักพรรคเสรีธรรม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ถ้าแปร
ญัตติของกระผมนั้นคงเรียงมาตราไปได้แล้วละ เนื่องจากเดิมที่นั้นส่งเล่มนี้
มาให้ แล้วแปรฯ ตามเล่มนี้ มาวันนี้เป็นแบบนี้ เอาเนื้อหาสาระแล้วกัน
ท่านประธานที่เคารพ ที่ทางพรรคเสรีธรรมได้มีมติไปเมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม
ในกรณีที่ให้สมาชิกสภาฯ ร่างเดิมที่นั้นคณะกรรมการไม่ได้ระบุว่าให้จังหวัดละ
๑ คน เราแปรฯ เข้าไปจังหวัดละ ๑ คน แต่ต้องขอขอบคุณคณะกรรมการ
เสียงข้างมากที่เห็นด้วยกับพรรคเสรีธรรม แต่ประเด็นหนึ่งที่พรรคเราเสนอ
เข้าไปก่อนหน้าที่จะมีมติพรรคร่วมฝ่ายกัน ผมเองได้เสนอคำแปรญัตติตามมติ
ของพรรคฯ เข้าไปที่ไม่เห็นด้วยคณะกรรมการชุดแรก ครั้งแรกที่บอกว่าให้มี
ตัวแทนองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นท้องถิ่นละ ๑ คน เราไม่เห็นด้วย ซึ่งเมื่อ
คณะกรรมการเสียงข้างมากได้มาแก้ไขเปลี่ยนแปลง เอาละ เมื่อท่าน
นายกรัฐมนตรีท่านรพาร ติลปอาชา ท่านแถลงต่อสภาแห่งนี้ว่าท่าน

ไม่เห็นด้วยในการเลือกตั้งทางตรงเราก็เสียดยเสียใจมากด้วย เพราะว่าการเลือกตั้งทางตรงนั้นเป็นวิธีการที่ดีที่สุด เมื่อสภาของเราให้มีการเลือกตั้งทางลับจำเป็นจะต้องหาวิธีการที่ดีที่สุด ที่คณะกรรมการบริหารเราเสนอให้มีการเลือกตั้งจังหวัดละ ๓ คน โดยที่ประชาชนเลือกกันเอง กระผมเกรงปัญหาอย่างที่ท่านสมาชิกท่านหนึ่งได้กล่าวไป เพราะเรานาตามตรา ๓ ของรัฐธรรมนูญบอกว่า อำนาจอธิปไตยมาจากปวงชนชาวไทย แล้วมาผลิตดูในมาตรา ๑๒๓ ของรัฐธรรมนูญปัจจุบันบอกว่า ขออนุญาต มาตรา ๑๒๓ สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรย่อมเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย พวกเราทั้งนี้ตรงนี้คือผู้แทน ผู้ที่เป็นเจ้าของอำนาจหลักคือประชาชนทุกคนนั้นเป็นเจ้าของอำนาจหลัก เราเป็นแค่ตัวแทนหรือผู้แทนของปวงชนเท่านั้นเอง ปัญหาที่เกิดขึ้นมาระดับที่ถ้าเราจะให้เขาเลือกตั้งจังหวัดละ ๓ คน เรียงคะแนน ๑ - ๒ - ๓ ทุกคนมีสิทธิกาคะแนนทั้งหมด ตามที่มีเกณฑ์คือ ๑๕ ไปขึ้นไปไม่มีสิทธิไปลงคะแนนได้ทุกคน ปัญหาที่ตามมาคือเมื่อเราได้เลือกบุคคลทั้ง ๓ คนนั้นมาแล้ว ทำไมต้องมาผ่านสภาแห่งนี้ ซึ่งสภาแห่งนี้เป็นแค่ตัวแทนปวงชนเท่านั้น เรามีอำนาจเหนือเขาหรือครับ ผมว่าแปลกเจ้าของอำนาจจะให้เขาผ่านก็ต้องมาผ่านตัวแทนก่อนตามหลักกฎหมายคงไม่ใช่นะตัวอื่นนี้ ก็อยากจะฝากคณะกรรมการและฝากท่านสมาชิกทั้งสภาว่า อย่างนี้จะเป็นการขัดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๓ หรือไม่ เพราะเราเป็นแค่ตัวแทนปวงชน แต่จะมายุ่งเกี่ยวแทนประชาชนก็กระไรอยู่ หรือถ้าเกิดถ้าทางสภาเราไม่ว่ากระไร ๓ คนก็ส่งเข้ามา ถ้าเกิดคนระดับ ๑ ได้ ๑๐๐,๐๐๐ คน อันดับ ๒ ได้ ๗๐,๐๐๐ คน อันดับ ๓ ได้ ๓๐,๐๐๐ คน ถ้าเกิดสภาเรามาถึงเขาตามเสียงข้างมาก เสียงข้างมากรัฐบาลก็เสียงข้างมากอยู่แล้ว ฝ่ายค้านไม่มีสิทธิแตะเลย เรียงตามไทยตามโศที่ว่ามีมา ถ้าเกิดไปหักออกคนอันดับที่ ๒๐,๐๐๐ กว่าคน มาชนะคน ๑๐๐,๐๐๐ กว่าคน ความชอบธรรมมันมีไหมครับ ผมเชื่อ

ว่าเรื่องการแก้ไขพวกนั้นเป็นเรื่องของทุกคน ไม่ใช่ว่าเรื่องของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ที่เราต้องมาช่วยกันหาวิธีการแก้ไข ทำอย่างไรถึงจะดีที่สุด ปัญหาที่ตามมาที่ผมกล่าวเมื่อเบื้องต้นว่า ถ้าเราไปเลือกตั้งทั้งจังหวัดเขตเดียวประชาชนมากกว่าเลือกตั้งผู้แทนฯ เสียอีกผู้แทนฯ นั้นยังเขตละ ๓ คน บางจังหวัดมี ๒ เขต บางจังหวัดมี ๕-๖ เขตก็ยังมิ แต่การเลือกตั้งสมาชิกสภาว่า จังหวัดหนึ่งมีเขตเดียว เขาเลือกตั้งกันทั้งจังหวัดมาได้มา ๓ คน ห่งเข้ามาสภา สมาชิกคนที่ ๓ ปัญหาเกิดขึ้นแน่นอน อยากจะฝากทางคณะกรรมการว่าเสียงข้างมากไว้จุดนี้ด้วย แต่มติพรรคของเราแต่คงไม่ดีที่สุด เป็นการเลือกตั้งทางอ้อม แต่ก็ไม่ใช่ไรเมื่อเสียงส่วนมากแตกต่างกัน เราทำอย่างไร เมื่อกรรมการว่าอย่างนั้น แต่ขออนุญาตอยากฝากความคิดเห็นของพรรคเสรีธรรมของเรานิดหนึ่งว่า เราเห็นว่าเมื่อจะให้มีการเลือกตั้งทางอ้อม ถ้าทางตรงไม่เอา แต่ที่คิดที่สุดก็ทางตรงจังหวัดละ ๑ คนแล้วส่งเข้ามาเลย แต่ถ้าเราจะเลือกตั้งทางอ้อมแล้ว ทำไมไม่หาวิธีการที่มันอ้อม แล้วก็ไม่ต้องมีปัญหาเข้ามาที่สภาแห่งนี้ พรรคเสรีธรรมเห็นว่าตัวแทนของสภาท้องถิ่นที่หลายคนไม่เอาด้วย ที่ไม่เอาด้วยนั้นเนื่องจากทางคณะกรรมการนั้นไปเสี่ยงว่าเราเองก็ร้อยละ ๑ คน ถ้าเราเองก็ร้อยละ ๑ คนก็ได้คนของมหาไทยเข้ามาที่เราทั้งสองนั้นอยู่ แต่ทางพรรคเราเห็นว่าเอาอย่างนี้ใหม่ ไม่ต้องเอาตัวแทนองค์กรละ ๑ คน ให้มาทั้งหมดเลยที่มาจากการเลือกตั้งของท้องถิ่น สภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลเอามาทั้งหมด ทั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ทั้ง ส.จ. หรือผู้ทรงคุณวุฒิในหมู่บ้าน แพทย์ประจำตำบลที่มีตำแหน่ง เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือกรรมการสุขาภิบาลที่มาจากการเลือกตั้ง ส.จ. สมาชิกสภาจังหวัดที่มาจากการเลือกตั้ง เทศบาล และให้รวมทั้งสภาตำบล ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านของสภาตำบลที่ยังไม่ยกฐานะ เป็นองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นนั้น มีสิทธิลงคะแนนเสียง

เลือกตั้งทั้งหมด แต่ผู้สมัครนั้นเดิมที่เราแปลว่า ให้ผู้สมัครเลือกตั้งด้วย แต่เราก็นครหา บอกว่ากลัวมีกลุ่มชนใดกลุ่มชนหนึ่ง เกณฑ์คนมาสมัครแล้วเลือกคนเอง เอาอย่างนี้ไหมครับ ผู้สมัครไม่มีสิทธิเลือกตั้งให้ไหมครับ ให้ตัวแทนองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นนั้นมีสิทธิเลือกตั้งแต่ผู้สมัครไม่ต้องเลือก เลือกเข้ามา ๓ คน อันนี้ถ้อยแท้ ทั้งเลือกตั้งก็ยอมแล้ว หรือเอาคนเดียวก็ยังได้ คือเป็นอ้อม เพราะว่าในหมู่บ้านทุกหมู่บ้านนั้นมีตัวแทนอยู่แล้ว ถ้าตำบลไหนยังไม่ยกฐานะเป็น อบต. เป็นสภาตำบล เขาก็มีตัวแทนหมู่บ้านไม่น้อยกว่าหมู่บ้านละ ๒ คน คือผู้ใหญ่บ้าน ๑ คน สมาชิกสภาตำบล ๑ คน ถ้าตำบลไหนมี อบต. จะมีตัวแทนหมู่บ้านละ ๓ คน คือผู้ใหญ่บ้าน ๑ คน เป็นโดยตำแหน่งแล้วสมาชิกสภาตำบลอีก ๒ คน ไม่น้อยกว่าหมู่บ้านละ ๓ คนอยู่แล้ว เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แต่ผู้สมัครไม่ต้อง ไม่ให้สิทธิ เพราะว่ากลัวว่าจะเกณฑ์กันข้ามจังหวัดมา หรือเกณฑ์พรรคพวกตนเองมาสมัครเยอะ ๆ แล้วก็เลือกตั้งลงคะแนนไปกับสมาชิกขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หน่วยเลือกตั้ง จะเอาที่จังหวัด จะเอาที่ตำบลก็ได้ ไม่น้อยกว่าตำบลละ ๓๐ คนอยู่แล้ว สมาชิกนั้นเอาที่ตำบลละ ๓๐ คนเลือกตั้ง หรือทางรัฐบาลจะออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด มาเลือกตั้งที่อำเภอ เอาหน่วยเลือกตั้งอำเภอเป็นหน่วยเลือกตั้ง แต่ค่าใช้จ่าย ค่าเดินทางนั้น ให้ราชการเป็นคนดำเนินการออกค่าใช้จ่ายให้กับครหาในการซื้อเสียง อันนี้คือวิธีการหนึ่งที่พวกเราเสนอเข้าไป แต่เมื่อไปห้ามคิดร่ำร่วมฝ่ายค้าน เราก็ไม่ว่ากัน ขอติงหน่อยว่า เมื่อตัวแทนประชาชนเขาเลือกตั้งเข้ามาแล้ว เราจะมาอ้อมตรงนั้นมันชอบธรรมหรือไม่ เราเป็นแค่ผู้แทนประชาชน แต่จะมาเอาเงินจากกรอบอำนาจจริง ๆ นั้นมันน่าจะไม่ได้ต้องอยากจะฝากเป็นข้อสังเกตไว้ หรือว่าใครเห็นดีตามที่พรรคประชาธิธรรมเราก็ไม่ว่า ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณพงศ์เทพครับ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
 รัฐสภาที่เคารพ กระผม พงศ์เทพ เทพกาญจนา กรรมาธิการเฟื่องข้างนอก
 ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๒๑๑ ทวิ ที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้ ตามร่าง
 ของกรรมาธิการได้กำหนดองค์ประกอบของสภาร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งกระผม
 จะขอชี้ประเด็นเป็น ๒ ประเด็นหลัก ๆ

ประเด็นแรกนั้นก็คือสัดส่วนของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งมี
 อยู่ ๒ กลุ่มด้วยกัน กลุ่มแรกได้แก่ผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ และผู้มีประสบการณ์
 ซึ่งกำหนดให้มี ๑๓๓ คน กลุ่มที่ ๒ ก็คือกลุ่มผู้สมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งจะมาจาก
 จังหวัดต่าง ๆ อีก ๑๖ คน ประเด็นแรกก็เกี่ยวกับสัดส่วนของสมาชิก ๒ กลุ่มนี้
 ที่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งมีสัดส่วนเป็น ๓ เท่าของจำนวนผู้เชี่ยวชาญและผู้มี
 ประสบการณ์

ประเด็นที่ ๒ ก็คือจำนวนของสมาชิกของแต่ละกลุ่มรวมทั้งประเด็น
 ที่ให้สมาชิกที่มาจากผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องมาจากจังหวัดแต่ละจังหวัด จังหวัด
 ละ ๑ คน รวม ๑๖ คน กระผมมีเหตุผลต่าง ๆ ที่กระผมต้องสงวนความเห็น
 ไว้ดังนี้

ในประเด็นแรกที่กระผมจะขอกราบเรียนก็คือ ประเด็นที่ให้
 จำนวนสมาชิกที่มาจากผู้สมัครรับเลือกตั้ง บัดนี้ขึ้นอยู่กับจังหวัด จังหวัดละ
 ๑ คนนั้นมีเหตุผลเพียงพอหรือไม่ ท่านประธานที่เคารพครับ ประเทศไทย
 นั้นเป็นรัฐเดี่ยวตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๑
 มาตรา ๑ ก็ระบุไว้ชัดเจนว่า ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียว
 จะแบ่งแยกไม่ได้ เขตจังหวัดที่เราแบ่งกันนั้นเกิดขึ้นมาได้อย่างไร เกิดขึ้น
 มาจากประวัติศาสตร์ เกิดขึ้นมาจากความจำเป็นทางการปกครอง แต่ไม่ใช่
 ในรูปแบบของสหพันธรัฐ ไม่ใช่ในรูปแบบที่รัฐแต่ละรัฐรวมกันหลายจังหวัดมา
 รวมกันแล้วมอบอำนาจอธิปไตยบางส่วนให้แก่รัฐบาลกลาง เพราะฉะนั้นการที่

ไปกำหนดให้สมาชิกของผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องมาจากหลายจังหวัดนั้น ไม่น่าจะมีเหตุผลเพียงพอ

ประการที่ ๒ จังหวัดแต่ละจังหวัดนั้นมีความแตกต่างกันอย่างมาก ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กรุงเทพมหานครมีประชากรตามสำมะโนครัว ๖ ล้านกว่าคน มีคนอยู่จริง ๆ ๑๐ ล้านกว่าคน ในขณะที่บางจังหวัดนั้นมีประชากรเพียงเป็นแสนหรือ ๒๐๐,๐๐๐ คนเท่านั้น ทำไมสมาชิกที่มาจากกรุงเทพมหานครกับจังหวัดที่มีพลเมืองต่างกันเยอะ ถึงมีสมาชิกที่ได้รับการคัดเลือกมา ๑ คนเท่ากัน

ประการที่ ๓ ท่านประธานที่เคารพครับ ตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ ของกรรมาการนั้น กำหนดใน (๑) ให้มีสมาชิกซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งจากผู้สมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๒๑๑ ฉ ให้ได้จังหวัดละ ๑ คน รวม ๗๖ คน แต่ท่านประธานที่เคารพ จำนวนจังหวัดของประเทศไทยเรานั้นเพิ่มขึ้นมาเรื่อย ๆ คือไปมันไม่ใช่ ๗๖ คนครับ แล้วรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ ไม่ได้ใช้ชั่วคราวชั่วคราวเฉพาะในปีที่จะถึงนี้เท่านั้น ถ้าท่านเปิดดูในมาตรา ๒๑๑ เกยูนีวติก็จะเห็นได้ว่า การร่างรัฐธรรมนูญนี้สามารถจะร่างขึ้นใหม่ได้เรื่อย ๆ และเมื่อมีการร่างขึ้นใหม่ได้เรื่อย ๆ คือไปเมื่อใดก็ตามที่จำนวนจังหวัดมีเกิน ๗๖ จังหวัด ขึ้นมาก็จะขัดกันเองกับมาตรา ๒๑๑ ทวิ ที่จะให้มีสมาชิกรวมเขตจังหวัด จังหวัดละ ๑ คน รวม ๗๖ คน

ท่านประธานที่เคารพ อีกประการหนึ่ง การเสนอร่างรัฐธรรมนูญจากสภาร่างรัฐธรรมนูญนี้ ในขั้นสุดท้ายจะต้องเสนอมาที่รัฐสภาแห่งนี้เพื่อพิจารณาอยู่แล้ว และรัฐสภาแห่งนี้ก็มีตัวแทนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาจากแต่ละจังหวัด เพื่อที่จะให้ความเห็นชอบในขั้นสุดท้ายอยู่แล้ว ตรงนี้เอง เหตุผลที่จะให้จำนวนสมาชิก ซึ่งมาจากผู้สมัครรับเลือกตั้งจังหวัดละ ๑ คน กระผมจึงเห็นว่าไม่น่าจะมีเหตุผลเพียงพอเท่าที่ควร

ประการที่ ๒ ในเรื่องของสัดส่วนสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้น คนที่จะมีความสามารถร่างรัฐธรรมนูญจริง ๆ นั้น ก็คงต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการใช้รัฐธรรมนูญในการร่างรัฐธรรมนูญ หรือผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ ความเห็นของประชาชนที่สมัครรับเลือกตั้งเข้ามานั้น เป็นส่วนที่จะเสริม ครึ่งนี้เองกระผมจึงคิดว่าสัดส่วนของสมาชิกสภาร่างที่กำหนดให้ประชาชนผู้สมัครรับเลือกตั้งมีจำนวนถึง ๓ ต่อ ๑ นั้น ไม่น่าจะสมควร และผมได้ส่งงานความเห็นไว้ดังนี้ครับ ในมาตรา ๒๑๑ ทวิ ให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญ ทำหน้าที่จัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามหมวดนี้ ประกอบด้วยสมาชิกดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งจากผู้สมัคร เป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ จำนวน ๖๐ คน นับจากจำนวนสมาชิกตามร่างของกรรมาธิการซึ่งกำหนดไว้ ๑๖ คน และไม่ขัดแย้งกับจังหวัด

(๒) สมาชิกซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ จำนวน ๓๐ คน ดังต่อไปนี้ ครึ่งนี้ได้เพิ่มครบตามประธาน ได้เพิ่มจำนวนสมาชิกผู้เชี่ยวชาญจาก ๒๓ คน เป็น ๓๐ คน โดยแบ่งประเภทตาม (ก) (ข) และ (ค)

(ก) ผู้เชี่ยวชาญสาขากฎหมายมหาชนจำนวน ๑๐ คน

(ข) ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาศาสตร์หรือรัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน ๑๐ คน

(ค) ผู้มีประสบการณ์ด้านการเมือง การบริหารราชการแผ่นดิน หรือการยกร่างรัฐธรรมนูญ จำนวน ๑๐ คน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณสุเมธ ขอหาหรือนิดหนึ่ง นะครับ คุณสุเมธแปรณัติ ๒ มาตรา มาตราเดียวกับมาตรา ๒๑๑ ครับ คราวนี้ มาตราการมาธิการแก้ตรงกับคุณสุเมธแล้ว คุณสุเมธยังคิดใจอยู่หรือเปล่า ถ้าคิดใจก็เชิญ

นายสุเมธ พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หมองคาย) :
 ขอกราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สุเมธ พรหมพันธุ์ ส.ส.
 หมองคาย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ความจริงแล้วคณะกรรมาธิการได้แก้ไข
 ในมาตราที่ตรงกับที่กระผมได้นำกราบเรียนเพื่อขอแปรญัตตินั้น กระผมก็มิ
 เห็นร่วมบางส่วน แต่บางส่วนกระผมเห็นว่าน่าจะมีการให้ความเห็น
 เพิ่มเติมในองค์ประกอบ คือส่วนที่กระผมมีความเห็นว่าที่มานี้ ถ้าหากคณะ
 กรรมาธิการได้แก้ไขเป็นเลือกโดยตรงแล้ว กระผมก็เห็นว่ามันเป็นการให้
 สิทธิและให้อำนาจกับประชาชนอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นเป้าหมายตอนแรก แต่
 เมื่อตามที่ถูกเอกภาพ ซึ่งเป็นโฉมกพรศได้นำกราบเรียนเสนอเป็นท่านแรก
 แล้วว่า ถ้าหากใช้วิธีเลือกโดยตรง แต่ว่าคะแนนเสียงที่ตกมา คนที่ได้
 คะแนนเสียงมากที่สุด และก็มากเกินครึ่งในรัฐสภา กลับได้บุคคลที่ ๒ หรือ
 ที่ ๓ นี้ ความไม่พอใจของสัดส่วนที่ผูกโยงไปจังหวัดนั้นก็จะจะมี ความ
 แตกต่างกันและเกิดสิ่งที่ประชาชนไม่ยอมรับเกิดขึ้นได้ อาจจะเกิดขึ้นหลาย
 จังหวัด แต่ถ้าหากนำมารวมเพื่อจะได้เลือกครบรวมทั้งประเทศนี้เกิดบาง
 จังหวัดอาจจะหลุดไปก็ได้ ถ้าเขามารวมทั้งหมด ก็จะทำให้ตัวแทนที่ผูกโยงไว้
 กับจังหวัดนั้นอาจจะเสียไปด้วย เพราะว่าประชาธิปไตยนี้กระผมคิดว่า
 ถ้าหากจะเลือกโดยตรงมาจากจังหวัดแล้ว น่าจะถือเอาคะแนนเสียงมาก
 ที่สุดของประชาชน ที่คนที่ได้อันดับที่ ๑ ก็ควรจะได้มาแทนมาจากจังหวัด
 รัฐสภานี้ที่น่าที่จะต้องรับรองผลการเลือกตั้งนั้น ถือว่า เป็นตัวแทนของประชาชน
 กระผมมีเหตุผลอย่างนี้ เพราะว่าประชาธิปไตยอย่างแท้จริงก็คือว่าอำนาจที่
 ประชาชนมีอยู่ ก็ยกอำนาจที่ประชาชนใช้สิทธิเสียงข้างมากที่ได้ผลสรุปและได้
 ขักยุดมาจากจังหวัด กระผมมีความคิดว่าถ้าหากจะมีการเลือกตั้งตามที่พรรค
 เสรีธรรมเสนอนั้นจะเป็นการส่งเสริมประชาธิปไตยไปด้วย เพราะว่า
 ประชาธิปไตยที่เปิดเผยอย่างนี้จะ เป็นสิ่งดี ถ้าหากมีการเลือก โดยเฉพาะ

ผู้เลือกเลือกกันเองแล้ว ประชาชนที่มีตัวแทนอยู่ในตำบลเป็นสมาชิกในตำบล ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล กรรมการสภาตำบล สมาชิกสภาจังหวัด สภาเทศบาลเมืองพัทยา หรือสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ก็ล้วนถือถือว่ามีส่วนร่วมแล้ว ถ้าหากสมาชิกเหล่านั้นได้มีโอกาสได้มาเลือกโดยตรง อ้อมก็สามารถที่จะเผยแพร่ระบอบประชาธิปไตย ให้กับพี่น้องประชาชนผู้ที่เลือกท่านเหล่านั้นเข้ามา กระผมมีความเห็นว่าประชาธิปไตยน่าจะมา ถ้าทางตรงที่ควรจะเป็นจังหวัดละ ๑ คนเข้ามา ถ้าทางอ้อมก็อ้อมโดยระบบการเลือกตั้งจากตัวแทนของประชาชนที่ได้มาเลือกสิ่งทุกหน ขอขอบพระคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม)
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ขาญชัย ชัยรุ่งเรือง จากมหาสารคาม พรรคชาติพัฒนา ผมอยากจะเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่า ตามข้อบังคับการประชุมสภาในหมวดที่ ๓ ในส่วนที่ ๑ อย่างจะขออนุญาตท่านประธานว่า ตามข้อบังคับข้อ ๑๓ ให้ส่งระเบียบวาระการประชุมเอกสารที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกับหนังสือการประชุม ถ้าท่านประธานเห็นว่าจำเป็นหรือสมควรจะส่งให้เพิ่มเติมอีกก็ได้ แต่ต้องก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่า ๑ วัน และที่มีข้อบังคับข้อ ๑๕ ให้มีสมุดวางไว้สำหรับสมาชิกมาประชุมลงชื่อก่อนเข้า ที่นั่นมีเกี่ยวข้องกันก็คือ เมื่อกระผมและมวลสมาชิกที่เป็นผู้แทนราษฎร ได้เห็นหนังสือสัณฐานฉบับร่างแก้ไขร่างไว้ท่านใดแล้ว ที่มีอีกฉบับหนึ่งเจ้าหน้าที่เพิ่งให้ ผมก็ไม่เข้าใจว่าการพิจารณาไม่อยากจะให้เสียเวลาว่า ตามข้อบังคับนั้นฉบับแก้ไขเป็นฉบับใหม่อีก ไม่รู้ว่าฉบับไหนเป็นอย่างไร ซึ่งมันคิดข้อบังคับ อยากจะให้ท่านประธานได้ชี้ให้เห็นด้วยว่าจะทำการอย่างไรต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : อันนี้ทั้งเรื่องตอนที่ท่านประธานรัฐสภา ท่านญูเกิดท่านขึ้นเอง คุณชาญชัยอาจจะไม่อยู่ ที่ฉบับที่ไม่มี

ปกเเป็นฉบับซึ่งกรรมการฯขอปรับปรุงแก้ไขจากร่างที่ส่งไปให้สมาชิก ซึ่งกรรมการฯการฯขอที่จะทำได้ แล้วในขณะที่ให้ถือเอาร่างฉบับซึ่งไม่มีปกเป็นร่างที่จะใช้พิจารณา จริง ๆ แล้วมันก็เกิดปัญหาเหมือนกัน เพราะว่าตัวเลขมาตราที่ส่งวนกันไว้มันจะไม่ตรงกัน แต่ว่าเดี๋ยวเมื่อถึงมาตรานั้น ๆ ผมก็จะปรับไปให้ว่าใครที่ส่งวนมาตรา ๒๑๑ ทวิ แทนที่จะพูดในมาตรา ๒๑๑ ทวิ ก็ไปพูดในมาตรา ๒๑๑ ณ ซึ่งมันจะตรงกัน ถึงตรงนั้นก็จะจะไปได้เชิญคุณชาญชัยก็ตั้งใจอะไรครับ

นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ ผมไม่อยากจะคิดใจ แต่ในความรู้สึกรู้สึกของกระผมเนี่ย ว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นเรื่องใหญ่ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งแล้ว ๆ จะให้เราอ่านในห้องประชุมว่าฉบับที่ร่างใหม่แล้วไม่มีปกนี้ ผมคิดว่ามันเป็นเรื่องของการกะทันหันจนเกินกว่าเหตุ เพราะฉะนั้นก็เพียงแต่เรียนท่านประธานไว้เท่านั้นว่าไม่ชอบ ไม่สมควรนะครับ ขอคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ก็ไม่ต่อจะสบายใจกันหรือครับ แต่ว่าจะทำอย่างไรได้ เชิญคุณธีรภัทร์ครับ

นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ (กรรมการ) : ขอเรียนท่านประธานรัฐสภา ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ กรรมการฯ กระผมได้ส่งวงความเห็นไว้ในมาตรา ๒๑๑ ทวิ มีประเด็นที่สำคัญอยู่ ๒ ประเด็นด้วยกัน

ประเด็นที่ ๑ คือที่มาของสมาชิกสภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งจากผู้สมัคร เป็นสมาชิกสภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งตามร่างของคณะกรรมการกำหนดไว้ให้ได้จังหวัดละ ๑ คน และจำนวนผู้เชี่ยวชาญและผู้มีประสบการณ์อีกจำนวน ๒๐ คน ผมได้ส่งวงความเห็นไว้ว่าให้สมาชิกที่มาจากประชาชนทั่วไป มีจำนวน ๖๐ คน และสมาชิกซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งจาก

ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์จำนวน ๓๐ คน โดยแบ่งออกเป็นฝ่ายละ ๑๐ คน นั่นคือประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ผมได้ส่งวนความเห็นขอเพิ่มเติมใบมาตรา ๒๑๑ ให้ให้หน้าที่ของสภาร่างรัฐธรรมนูญในการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามหมวดนี้ ให้หมายความว่ารวมถึงการจัดทำแนวสาระสำคัญของกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญด้วย ผมใคร่ขอชี้แจงเหตุผลในประเด็นแรกก่อนนะครับ เหตุผลในประเด็นแรกนี้กรณีที่มาของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ที่ผมเห็นว่าไม่ควรจะกำหนดไว้ว่าจังหวัดละ ๑ คนนั้น ประเด็นที่ ๑ ก็คือว่า เป้าหมายของสภาร่างรัฐธรรมนูญ เราต้องการให้ได้บุคคลที่มีคุณสมบัติมีความเหมาะสมไม่ใช่เป็นการได้มาโดยการเป็นตัวแทนของพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง หรือจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง เนื่องจากกระบวนการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญนั้นถือว่าเป็นกติกาสูงสุดของประเทศ เป็นสัญญาประชาคมที่จะใช้บังคับกับประชาชนทั้งประเทศเป็นสำคัญ เพราะฉะนั้นเมื่อเป้าหมายเป็นประการเช่นนี้ การที่เรากำหนดให้ได้สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญจากจังหวัดละ ๑ คน นั้นเป็นการไปขัดแย้งกับความเป็นตัวแทน ซึ่งตามปกติท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดี ท่านสมาชิกวุฒิสภาที่ดี ก็ถือเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทยอยู่แล้ว จึงที่จะเป็นผู้ที่จะทำหน้าที่ในการพิจารณาในขั้นตอนต่อไปอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเป้าหมายของสภาร่างรัฐธรรมนูญในการจะขยายร่างรัฐธรรมนูญนั้นจึงต้องการบุคคลที่มีคุณสมบัติมีความเหมาะสม หากได้โดยการเป็นตัวแทนของพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งไม่ประการที่ ๒ การขัดแย้งจากจังหวัดนั้นก็จะมีไม่พ้นการเป็นตัวแทนของผลประโยชน์ท้องถิ่น ซึ่งอาจจะมาจัดทำรัฐธรรมนูญที่ตอบสนองต่อผลประโยชน์ของท้องถิ่น หากได้เป็นการตอบสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติไม่ ซึ่งตรงนี้อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการจัดทำรัฐธรรมนูญในขั้นตอนต่อไป

ประเด็นที่ ๓ การจัดสัดส่วนระหว่างตัวแทนของประชาชนทั่วไป

กับผู้เชี่ยวชาญนั้น จำนวน ๑๖ คน กับจำนวน ๒๓ คนนั้น มีความห่างไกลกันเกินไป ผมคิดว่า ถ้าเราจัดสัดส่วนตัวแทนของประชาชนกับผู้เชี่ยวชาญให้มีความเหมาะสมในอัตรา ๒ ต่อ ๑ คือ ๖๐ กับ ๓๐ น่าจะเป็นสัดส่วนที่มีความเหมาะสมกว่า

ประการที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง คือว่าถ้าเรากำหนดให้ได้จังหวัดละ ๑ คน ผมเกรงว่า เวลาที่จะมาคัดเลือกกันโดยทางสมาชิกรัฐสภา ณ ที่นี้ ตัวแทนที่จะคัดเลือกนั้น อาจจะทำได้ตัวแทนของฝ่ายเสียงข้างมากที่ได้เปรียบในรัฐสภา และในที่สุดก็จะเป็นอุปสรรคต่อการจัดทำรัฐธรรมนูญในโอกาสต่อไป ประเด็นที่ ๒ ที่ผมเสนอให้การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามหมวดนี้ ให้นายกขบวนจนถึงการจัดทำแนวสาระสำคัญของกฎหมาย ประกอบรัฐธรรมนูญตัวนั้น เหตุผลที่สี่ ก็อยู่ที่ว่าการเขียนรัฐธรรมนูญโดยปกตินั้นจะต้องไม่มีความเขินเขื่อ ต้องการกำหนดกรอบกว้าง ๆ เป็นหลักสำคัญ หากว่าเราไม่แยกให้มีการจัดทำแนวสาระสำคัญของกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญแล้ว อาจเป็นไปได้ว่าสภาร่างรัฐธรรมนูญจะเป็นที่จะต้องเขียนรัฐธรรมนูญที่มีรายละเอียดจนเกินไป ซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อการจัดทำรัฐธรรมนูญ และจะนำไปสู่การเสียเวลาในการร่างรัฐธรรมนูญด้วย

ประเด็นที่ ๒ การปฏิรูปการเมือง จะก่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติได้นั้น จำเป็นที่จะต้องมีการขยายออกมารองรับ เพราะฉะนั้นการจัดทำแนวสาระสำคัญของกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ จะเป็นการไม่เที่ยงแบบต่อเจตนารมณ์ของผู้ที่ร่างรัฐธรรมนูญ และจะก่อให้เกิดความสับสนต่อรัฐสภาในการที่จะออกกฎหมายมารองรับเหตุผลที่ดีของรัฐธรรมนูญในโอกาสต่อไป ผมจึงคิดว่าการจัดทำหรือการทบทวนรัฐธรรมนูญตามหมวดนั้น ควรที่จะให้ร่วมไปถึงการจัดทำแนวสาระสำคัญของกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญด้วย ซึ่งจะนำไปสู่การปฏิรูปการเมืองให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณมาลีรัตน์ยังคิดถึงมาตรานี้หรือเปล่า คุณมาลีรัตน์แล้วคุณคมคาย เชิญครับ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน นาลีรัตน์ แก้วก่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร พรรคชาติพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาจริง ๆ แล้วตามที่ดิฉันแปรญัตติไปเป็นการแปรญัตติไปตอนที่ยังออกมา สิ้นเสียงพูดที่มีปก แต่ในเมื่อกรรมการได้แก้ไขเป็นไปตามที่ดิฉันได้เคยอภิปรายในสภาแห่งนี้ว่า ต้องการให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุดในการปฏิรูปการเมืองครั้งนี้ เพราะฉะนั้นในมาตรานี้ตามที่กรรมการได้แก้ไขออกมาเป็นว่าให้คนที่สมัครรับเลือกตั้งเป็นการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนแล้ว ดิฉันก็ไม่คิดใจ แต่ว่ามีเพียงประการเดียวเท่านั้น ที่ดิฉันอยากจะฝากไว้ให้สภานี้พิจารณาก็คือดิฉันเองมีความเห็นว่า สมาชิกสภาเราแห่งนี้จริง ๆ แล้วเราควรจะเป็นเพียงผู้ให้ความเห็นชอบ โดยส่วนใหญ่แล้วดิฉันเห็นด้วยที่จะให้ประชาชนเลือกตนเอง โดยตรงเหลือเพียง ๑ คน แล้วรัฐสภาแห่งนี้ก็เป็นเพียงให้ความเห็นชอบกับสมาชิกสภา่างรัฐธรรมนูญที่เลือกมา ๑๖ คน เพราะฉะนั้นดิฉันตั้งใจไว้เพียงประการนี้ประการเดียว แต่โดยส่วนใหญ่แล้วเห็นด้วยกับกรรมวิธีการชอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณคมคายด้วยนะคะ

นางสาวคมคาย เฟื่องประยูร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน ดิฉัน คมคาย เฟื่องประยูร สมาชิกจังหวัดจันทบุรี พรรคชาติพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ส่วนใหญ่ความคิดเห็นของดิฉันก็ค่อนข้างจะ เหมือนคุณมาลีรัตน์ เพราะว่าเราที่ต้องทำแปรญัตติขึ้นมา เนื่องจากว่าเราไม่เห็นด้วยที่ต้องมีการคัดเลือกโดยทางอ้อม ยิ่งยืนยันที่จะให้มีการเลือกทางตรงที่จะให้ประชาชนมีโอกาสที่จะได้มาเจตทำรัฐธรรมนูญ แต่เมื่อมติของ

เสียงข้างมากอยากให้มีการเลือกทางอ้อม เราก็เลยต้องประมุขคิดเพื่อที่ให้ใกล้เคียงกับวิธีการทางเลือกทางตรงมากที่สุด แต่เมื่อบั่นปลายสุดออกมาแล้วคิดว่าใกล้เคียงทางตรงมากที่สุด ซึ่งคงบิดเบือนไปอยู่เจเนได้ไม่มากนัก ดังนั้นก็เห็นด้วย แล้วยังเชื่อมั่นว่าอย่างไร ๆ ประชาชนเขาเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย เขาคงจะใช้วิจรรย์ญาณในการตัดสินใจที่จะเลือกผู้แทนฯ เข้ามา แล้วอยากจะฝากกรมการเสียงข้างมากว่า อย่างไรขอให้การแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของคนทั้งหมดที่อยากจะเห็นการปฏิรูปการเมือง เห็นประชาธิปไตยที่เป็นประชาธิปไตยจริง ๆ ขจัดปัญหาต่าง ๆ ที่เราสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนที่ขอมเสียดสละอำนาจของเรา ถึงแม้เราจะเป็นตัวแทนของประชาชน ดิฉันขอพูดอีกนิดหนึ่งว่า เมื่อครั้งที่แล้วที่ผ่านมาก็กลับไปพื้นที่ ดิฉันก็โดนประชาชนต่อว่า ว่าเราได้เลือกผู้แทนฯ มาแล้ว แต่ทำไมต้องโยนกลับไปให้เขาอีก ซึ่งครั้งนี้ก็เป็นความเจ็บปวดของผู้แทนฯ ทุกคน เพราะฉะนั้นในการจัดทำรัฐธรรมนูญในครั้งนี้ก็อยากจะฝากไว้ตรงนี้ด้วยว่าขอให้คิดถึงประชาชนให้มาก ๆ แล้วกัน ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณสันต์

นายสันต์ หัตถ์รัตน์ (กรรมวิธีการ) . กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายสันต์ หัตถ์รัตน์ ในฐานะกรรมวิธีการวิสามัญ ที่เป็นประชาชนธรรมดาไม่ใช่สมาชิกรัฐสภา ผมขอแสดงความชื่นชมและขอบพระคุณท่านประธานรัฐสภา ท่านประธานวุฒิสภา ท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญที่สามารถทำให้การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญในวาระ ๒ เมื่อวันพฤหัสบดีก่อนได้ผ่านไป โดยเรียบร้อยและมีข้อยุติที่ชัดเจน โดยเฉพาะท่านประธานวุฒิสภาที่ได้เป็นประธานในที่ประชุมในวันนั้น และได้ทำหน้าที่ให้การพิจารณาได้ผ่านไปโดยเรียบร้อย ขอขอบพระคุณท่านไว้ที่นี้อีกครั้งหนึ่ง และหวังว่าในวันนี้สมาชิกรัฐสภาทุกท่าน ท่านประธานก็คงจะได้ช่วยให้หาข้อยุติและทำให้ร่าง

รัฐธรรมนูญกันนี้สามารถแล้วเสร็จภายในวันนั้นะครับ อย่างไรก็ตามมติแรกของที่ประชุมแห่งนี้เมื่อวันพฤหัสบดีก่อน ที่มีมติด้วยเสียงท่วมท้นถึง ๔๖๑ เสียง ให้มีมติใช้ร่างเดิมของสภาร่างรัฐธรรมนูญ มติซึ่งนี้ทำให้ผมเกิดความกังวลใจนะครับ ว่าต่อไปในอนาคตร่างกฎหมายใด ๆ ที่ผ่านสภาในวาระที่ ๑ สามารถที่จะไปยกร่างใหม่ได้โดยไม่มีโครงสร้าง และเนื้อหาสาระที่ได้ผ่านสภาในวาระที่ ๑ ได้ ผมไม่ต้องการให้มีการทบทวนมติในวันนี้ แต่ใครจะขอเรียนฝากท่านประธานผู้สมาชิกรัฐสภาทุกท่าน เพื่อที่จะได้มีโอกาสดำเนินการเรื่องนี้ในโอกาสอันควร ในวันข้างหน้า ว่าการแปรญัตติในวาระที่ ๒ นั้นสามารถที่จะมีการยกร่างใหม่ โดยไปคำนึงถึงโครงสร้างและเนื้อหาสาระเดิมเก็บ เป็นการถูกต้องหรือไม่ เพราะมติฉบับนี้เดิมทีของที่ประชุมเมื่อวันพฤหัสบดีก่อนก็จะเป็นบรรทัดฐานให้แก่รัฐสภาแห่งนี้ และจะเป็นบรรทัดฐานให้การเรียนการสอนในวิชานิติศาสตร์ต่อไป ท่านประธานที่เคารพ ประชาชนทั่วไปได้รับความขมขื่นและความทุกข์อย่างมากมาย หากการออกกฎหมายและกฎข้อบังคับใด ๆ ไม่ชัดเจนและสามารถตีความได้ ซึ่งการตีความนั้นย่อมเป็นไปตามอำเภอใจของผู้บังคับใช้กฎหมาย สถาบันนิติบัญญัติเป็นสถาบันสูงสุดในการออกกฎหมาย สถาบันนิติบัญญัติมีหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบให้การออกกฎหมายหรือร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีความชัดเจน เพื่อที่จะได้ไม่ต้องมีการตีความในทันทีที่ใช้บังคับ อย่างที่เรารู้เห็นในรัฐธรรมนูญฉบับก่อนที่ประกาศใช้เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๘ ในทันทีที่รัฐธรรมนูญฉบับก่อนประกาศใช้บังคับก็มีการตีความกันอย่างโกลาหลว่า ขอบเขตอำนาจของรัฐมนตรีท่านหนึ่งนั้นผิดรัฐธรรมนูญหรือไม่ ผมไม่อยากจะให้เหตุการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้นอีกในการพิจารณาว่ารัฐธรรมนูญนี้ เช่นเดียวกับการตีความของกฎหมายรัฐธรรมนูญที่ผ่านมาที่ยังความขมขื่นและยังความฉ้อฉลใจ ความสับสนให้แก่ประชาชนก็ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน อย่างน้อยใน ๒ ครั้งที่ผ่านมาในระดับโลกนี้

คือการตีความเรื่องพระราชกำหนดนิรโทษกรรม หลังเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ ๒๕๓๕ ซึ่งแม้สภามุ่งมั่นจะไม่ผ่านพระราชกำหนดนั้น แต่พระราชกำหนดนั้นก็มีผลบังคับใช้ได้อีกด้วยอย่างหนึ่งก็คือ การตีความให้กำลังยึดทรัพย์ของนักการเมืองที่ร่ำรวย

(นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณสันทัดครับ ถ้าไม่เข้าประเด็นจะมีคนประท้วง เชิญ

นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตประท้วง ท่านประธานที่ปล่อยกรรมาธิการที่ส่งวนคำแปรญัตติอภิปรายหุ้มนอกกรอบประเด็น เพราะเท่าที่ผมนั่งสังเกตตั้งแต่วินาทีแรกจนกระทั่งเดี๋ยวนี้ยังไม่ได้เข้าในเนื้อหาของท่านเลย เพราะฉะนั้นขอทวงถามท่านประธานว่า ให้ช่วยกำชับผู้ที่ส่งวนคำแปรญัตติได้อภิปรายในประเด็นที่ท่านได้แปรญัตติไว้ เพื่อสงวนเวลาของรัฐสภา ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณสันทัดครับ คงจะต้องพูดในประเด็นที่แปรญัตติ ส่วนเรื่องอื่น ๆ นั้นคงหิ้วไปพูดในอีกที่หนึ่งครับ

นายสันต์ หัตถิรัตน์ (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณครับ ในที่สงวนความเห็นไว้ในมาตรา ๒๑๑ ทวิ อย่างในร่างที่ได้ראແຈກກັນໃໝ່ທີ່ເສື່ອງໃນເວັ້ນວັນນັ້ນ ໃນມາດຣາ ๒๑๑ ทวิ ซึ่งให้สมาชิกที่รัฐสภาเลือกตั้งนั้นมีตัวแทนจังหวัดละ ๑ คน อันนี้ผมขอสนับสนุนท่านพงศ์เทพ เทพกาญจนา ที่ได้พูดไว้แล้วเมื่อกี้ การให้ตัวแทนของจังหวัดมีสิทธิและมีอำนาจต่อรองเท่าเทียมกันก่อนเปรียบเหมือนหนึ่งว่าเราให้จังหวัดแต่ละจังหวัดนั้น มีศักดิ์ศรีและอำนาจ

ต่อรองเท่าเทียมกัน ซึ่งในการกระทำเช่นนั้นจะเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์
การเมืองไทย ที่ยกระดับจังหวัดให้เป็นจังหวัดอิสระที่มีอำนาจต่อรอง
เท่าเทียมกันประหนึ่งการปกครองในระบบสหพันธรัฐ ซึ่งจักรวรรดิรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑ ก็ได้บัญญัติไว้ว่า ประเทศไทยนั้นเป็นราชอาณาจักรอันเป็นอันเดียว
จะแบ่งแยกไม่ได้ เพราะฉะนั้นนอกจากในประเด็นนี้แล้ว ก็ยังมีประเด็นที่
ประชาชนในจังหวัดกลับไม่มีความหมาย ประชาชนในจังหวัดใหญ่ ๆ ซึ่งมี
จำนวนหลายล้านคน จะมีสิทธิมีเสียงน้อยกว่าประชาชนในจังหวัดเล็ก ๆ ที่มี
ประชากรเพียงไม่กี่แสนคน ทำให้สิทธิทางการเมืองของประชาชนไม่
เท่าเทียมกันและ ไม่มีความเสมอภาคกัน อันนี้ก็เป็นประเด็นที่ผมเห็นว่าการ
การบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญให้ตัวแทนของจังหวัดมีสิทธิเท่าเทียมกันจังหวัดละ
๑ คนนั้น ขัดกับรัฐธรรมนูญและไม่ถูกต้องตามกฎหมายของระบอบประชาธิปไตย
อีกประการหนึ่งที่ผมเห็นด้วยกับท่านอาจารย์ธีรภัทรที่ได้เสนอไว้
เมื่อครั้งว่า กฎหมายรัฐธรรมนูญของเรานั้นที่ได้ยกร่างกันมาหลายครั้ง แล้ว
ก็ไม่มีการจัดทำเนื้อหาสาระของกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญไว้ในรัฐธรรมนูญ
นั้นเมื่อรัฐธรรมนูญออกมาแล้วก็จะทำให้มีการบิดพลิ้วหรือบิดเบือนในการจัดทำ
กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญขึ้น ยกตัวอย่างง่าย ๆ พระราชบัญญัติเงินเดือน
ทรัพย์สินของนักการเมือง ก็ถูกบิดพลิ้วหรือบิดเบือนให้เป็นพระราชบัญญัติปิด
ทรัพย์สินของนักการเมือง โดยการบิดเบือนโดยของบิดเบือนและบิดเบือนไปเรื่อย ๆ
ในสุนทรภู่ที่แน่นอนว่า ไม่มีผู้ใดที่จะเปิดดูได้แม้แต่ท่านประธานที่เป็นผู้รับมอบ
ของนั้น เพราะฉะนั้นผมก็ไม่อยากให้มีการบิดพลิ้วหรือบิดเบือนให้เจตนารมณ์
ที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนั้นสามารถที่จะไปแต่งต่อหรือบิดจากเจตนารมณ์เดิม
ที่ต้องการให้มีเหตุการณ์อย่างนั้น แต่กลับบิดกลายเป็นสิ่งที่ไม่สามารถจะ
เกิดขึ้นได้

อีกประเด็นหนึ่งที่ข้าพเจ้าขอสงวนความเห็นไว้ ก็คือมติในที่ประชุม

แห่งนี้ เมื่อวันพฤหัสบดีก่อนในมติข้อที่ ๓ ให้ที่มาของประชาชนและนักวิชาการ ที่มา เป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญต้องมีที่มาเหมือนกัน เมื่อมติเช่นนั้น ออกมาแล้ว แต่ในร่างของคณะกรรมการเลขาธิการเสียงข้างมาก ที่มาของประชาชนทั่วไปกับที่มาของนักวิชาการนั้นไม่เหมือนกัน ผมอยากจะติดตามแนวทางที่ ท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญได้แถลงไว้ต่อที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ในวันพฤหัสบดีก่อนที่ให้ทั้งประชาชนและนักวิชาการที่มีคุณสมบัติครบถ้วนก็สามารถที่จะสมัครเข้ามา แล้วก็มีการกลั่นกรองคุณสมบัติตรวจสอบคุณสมบัติว่าถูกต้องแล้วประชาชนและนักวิชาการเหล่านั้น เลือกตั้งกันเองขึ้นมา เป็นตัวแทนของประชาชนและของนักวิชาการทั้งประเทศในจำนวน ๓ เท่าของจำนวนที่จะให้รัฐสภาคัดเลือกเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ประเด็นของผมจะมีเพียงเท่านี้ และคิดว่าถ้าเราเปิดคิดกับมติของที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้เมื่อวันพฤหัสบดีก่อนแล้ว การพิจารณาก็ควรจะง่ายและ เป็นไปได้อย่างเรียบร้อยและได้ข้อยุติลงโดยเร็ว ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณหมอลิขิตไม่มีใครประท้วงหรอก แต่ผมขอให้หมอลิขิตอดอนคำพูดที่ว่า รัฐสภาแห่งนี้มีมติเป็นกฎหมายแสดงทรัพย์สินออกเสียให้ไหมครับ เพราะว่าเราไม่ได้คิดเหมือน เขาทั้งความที่รัฐธรรมนูญกำหนด เพราะรัฐธรรมนูญกำหนดบอกมาให้แจ้งต่อประธานสภา ถัดมาแจ้งต่อประธานสภา เราไม่ได้ให้แจ้งต่อประชาชนทั่วไป เพราะฉะนั้นขอความกรุณาอดอนคำนั้นเถอะครับ

นายสันต์ หัตถิรัตน์ (กรรมาธิการ) : ครับ ถ้าท่านประธานเห็นเช่นนั้นผมขอลอดอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ขอบคุณครับ ต่อกับคุณพรพิชญ์เชิญครับ

นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) :

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน แพทย์หญิงพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกสภา ท่านประธานคะ ดิฉันเองจริง ๆ แล้วก็ประจักษ์โดยการที่ดูจากร่างรัฐธรรมนูญที่คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณา แล้วส่งไปให้ศาลที่ยูเนสโก เพราะฉะนั้นเป็นการแปรฯ ที่แปรฯ จากของเดิมแต่อย่างไรก็ตามคะท่านประธาน ถึงแม้จะในส่วนของมาตรา ๒๑๑ ทวิ นั้นก็ยังมีส่วนที่ใกล้เคียงกัน ดิฉันคงไม่ได้คิดใจตรงนั้นคะท่านประธาน แต่ในโอกาสนี้เมื่อมีการพิจารณาถึงในเรื่องของที่มาของผู้ที่จะมาขอร่างรัฐธรรมนูญนั้น ดิฉันขอเรียนให้เหตุผลดังนี้คะ เจตาคั้งเดิมของความคิดที่ต้องการให้มีการร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมาใหม่ทั้งฉบับนั้น ดิฉันเชื่อว่าก็เพื่อที่จะให้ได้รัฐธรรมนูญที่มาจากประชาชน เพื่อสอดคล้องกับการปกครองแบบประชาธิปไตย ซึ่งการปกครองที่มีมาจกประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชนนั้น คำว่า โดยประชาชน ตรงนี้แหละที่สำคัญมาก เพราะคำว่า โดยประชาชน นั้นเมื่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่ต้องการโดยประชาชนนี้ ก็ควรที่จะให้ประชาชนนั้นมากำหนดกติกาที่จะให้ได้มาซึ่งผู้แทนที่จะมาบริหารประเทศ ที่จะทำงานให้กับประชาชนเพื่อประชาชน ตรงนี้แหละการกำหนดกติกาโดยประชาชน ดิฉันจึงเห็นว่าที่มาของผู้ที่จะมาขอร่างรัฐธรรมนูญนั้น ควรจะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมให้มากที่สุด ดิฉันก็ตั้งใจที่คณะกรรมการวิสามัญชุดนี้เองก็ได้ไปพิจารณาทบทวนจากร่างเดิม มาเปลี่ยนแปลงพยายามให้มีที่มาที่มาจากประชาชนให้มากที่สุด แต่อย่างไรก็ตาม การที่เอาที่มาจากประชาชนให้มากที่สุดนั้น ในส่วนมุมมองของดิฉันเอง เป็นความคิดเห็นของดิฉันเองนั้น ดิฉันเชื่อว่าเป็นฐานะที่ตัวดิฉันเองเป็นกรรมาธิการวิสามัญในการพิจารณาที่จะพัฒนาการเมืองคือทำแผนแม่บทในการพัฒนาการเมืองนั้น แนวโน้มของคณะกรรมการวิสามัญในชุดนั้นจะเห็นได้ว่า ในเรื่องของการเลือกตั้ง ในเรื่องของที่มาอัน

มีการพูดถึงการ เลือกตั้งแบบผสม นั่นก็หมายความว่า จะมีการ เลือกตั้งที่ เลือกผู้แทนมา โดยมีการแบ่งเขต เรียงเบอร์ หรือ เป็นการ เลือกผู้แทน โดยที่ประชาชน คนหนึ่ง เลือกผู้แทนได้คนเดียว ถือเป็นการผสมร่วมกับการเลือกตั้งแบบ สัดส่วน โดยการกำหนดคะแนนบุคคลขึ้นมา ดิฉันเอง เห็นว่าตรงนี้เป็นส่วนที่ น่าจะ ให้การพิจารณาเป็นอย่างถึง เพราะฉะนั้นดิฉันจึง ได้มีการแปรรูปคิดว่าที่มาของ องค์การร่างรัฐธรรมนูญนั้น ควรจะมาโดยมีการ เสนอคะแนนบุคคลขึ้นมาคนหนึ่ง และประชาชนเลือกคะแนนบุคคลตรงนั้นขึ้นมา โดยเลือกมาคนเดียว เหตุผล อีกประการหนึ่งก็ เพราะว่า การที่เรา เลือกคะแนนบุคคลขึ้นมา โดยที่ระบบ สัดส่วนนั้น สิ่งที่เราจะเห็นได้ชัดเจนเราต้องการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ที่นิยามว่าเป็นญัตติที่จะเปิดประตูไปสู่การปฏิรูปทางการเมืองนั้น วิธีการเลือกตั้งแบบระบบสัดส่วนยัง เป็นเนื้อหาสาระที่ยังถกเถียงกันอยู่ ดิฉัน ถือว่าโอกาสนี้ที่จะให้เป็นเนื้อหาสาระจริง ๆ นั้นทำให้ประชาชนได้เห็น ว่า วิธีการเลือกตั้งที่เรียกว่าระบบสัดส่วนนั้น มัน เป็นวิธีการที่เรา เชื่อว่าจะลด เรื่องของการซื้อเสียงได้มากกว่าวิธีการอื่น เพราะฉะนั้นดิฉันถือว่าตรงนี้ น่าจะนำประโยชน์ของการแก้ไขมาตรา ๒๑๑ นี้มาใช้ตรงนี้ได้

อีกประการหนึ่ง การใช้วิธีระบบสัดส่วนนั้นนอกจากจะได้มาซึ่ง ผู้ที่ตั้งใจอาสาที่จะมากร่างรัฐธรรมนูญแล้ว ทำให้ประชาชนนั้นได้เห็น ว่า แนวทางที่เขาอาสาเข้ามาที่จะแก้ไขในการยกร่างรัฐธรรมนูญทั้งฉบับนั้นเขามี แนวทางอย่างไร เขามีทิศทางไปทางใด รูปร่างหน้าตาตอนนี้เรา ยังไม่เห็น เลย เราเห็นแค่เป็นญัตติที่จะไปเข้าสู่การปฏิรูปทางการเมือง แต่เรา ไม่ทราบว่าผู้ที่ เราเลือกตั้งเข้ามา หรือผู้ที่ประชาชนเลือกตั้งเข้ามานั้นเขาจะ ไปทำอย่างไร จะไปยกร่างอย่างไร แต่ถ้าใช้วิธีที่ดิฉันนำเสนอ เป็นเรื่อง ที่ทำให้เราพอมองเห็นทิศทางว่า ผู้ที่จะเข้ามาครั้งนี้มันจะแก้ไข หรือจะปฏิรูป การเมืองไปในทิศทางใด ด้วยเหตุผลทั้ง ๒ ประการนั้น ดิฉันเองก็ได้นำ

เสนอไว้เพื่อขอแปรญัตติในมาตรา ซึ่งดิฉันเชื่อว่าปัจจุบันที่เราได้รับร่างใหม่นี้ก็คงอยู่ตรงกับมาตรา ๒๑๑ น. เพราะฉะนั้นดิฉันเองก็ยังดีใจที่ว่า ทางกรรมาธิการนี้ได้คำนึงถึงการที่จะทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากที่สุด วิธีการที่ดิฉันทำเช่นนั้น ก็เพราะว่ากรอบของรัฐธรรมนูญแห่งนี้ได้ตรึงไว้ว่า ควรจะมาจากวิธีอื่น เพราะฉะนั้นเมื่อมีการเลือกคณะบุคคลเข้ามาจากจังหวัด แต่ให้ถือว่าประเทศนั้นเป็นเขตเลือกตั้งเดียวเลือกเข้ามาแล้วได้คณะบุคคลขึ้นมาคณะหนึ่ง ๑๐๐ คน จากนั้นเพื่อให้เป็นไปตามกรอบ เพื่อเป็นการสนองนโยบายของรัฐสภาแห่งนี้ให้มีการเลือกตั้งโดยวิธีอื่นนั้น ๑๐๐ คนนั้นจะเป็นบัญชีรายชื่อที่จะทำให้รัฐสภาแห่งนี้พิจารณาอีกครั้ง เพื่อที่จะให้จำนวนนั้นลงไปเหลือจากประชาชนมาเพียง ๑๖ คน และส่วนของนักวิชาการนั้น ดิฉันเองก็เห็นดีเมื่อกรรมาธิการนี้เสนอ ขอบเขตที่เหมาะสม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณประสพ คุณเฉลิมพลกับคุณพีรพันธุ์ยังติดใจมาตรานี้นะครับ

นายประสพ บุรารักษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประสพ บุรารักษ์ พร้อมกับคณะ ๓ ท่าน ปรากฏว่าหลังจากที่แปรแล้วกรรมาธิการ เลียงข้างมากเขาเอาตามแล้วผมก็เลยไม่ติดใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณชัยพรครับ

นายชัยพร ทองประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อำนาจเจริญ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์ชัยพร ทองประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอำนาจเจริญ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภาสำหรับในเรื่องการปฏิรูปทางการเมือง ในหมวดเกี่ยวกับการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ซึ่งกระผมเองจำเป็นต้องยื่นคำแปรญัตติไว้ต่อสภาแห่งนี้ ในขณะที่คณะกรรมการกำลังดำเนินการทำงานอยู่นั้น ผมเองก็ขอกราบเรียนเหตุผลต่อท่านประธานเป็นสังเขปคร่าว ๆ ก็เนื่องจากว่าหลังจากที่คณะกรรมการ

ได้ดำเนินการไปแล้วก็ได้มีข้อสรุปใกล้เคียงกัน แต่อย่างไรก็ตามผมใครจะทราบเรียนเหตุผลดังนี้ สำหรับในเรื่องของการปฏิรูปทางการเมืองซึ่งมีการเวียนว่ายกันอย่างมาก และท้ายสุดมีการเรียกร้องให้มีการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้น สิ่งหนึ่งซึ่งเป็นปัญหาถกเถียงและเป็นประเด็นที่สำคัญอย่างยิ่งก็คือว่า เราจะหาองค์กรอย่างไร ที่มาอย่างไรมาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ เพราะว่าในขณะที่เรียกร้องรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้มีการกล่าวหาว่าสมาชิกซึ่งดำเนินการทางการเมืองอยู่ในสภาแห่งนี้ส่วนหนึ่ง ส่วนใหญ่มาจากการซื้อเสียงส่วนหนึ่งส่วนใหญ่มากจากการซื้อตำแหน่ง เพราะฉะนั้นถ้าเห็นอย่างนี้เราจะต้องคิดว่า จำเป็นจะต้องหาองค์กรที่เป็นอิสระและมีความชอบธรรมมาดำเนินการ มาสร้างกรอบของระเบียบที่เราเรียกว่ารัฐธรรมนูญ ซึ่งจำเป็นจะต้องมีความเป็นอิสระและมีความชอบธรรม เพราะจากข้อครหาเหล่านั้น แต่อย่างไรก็ตามในการประชุมเมื่อวันพฤหัสบดีที่แล้วมติของสภาแห่งนี้ได้จำกัดกรอบของความคิดไว้พอสมควร คือว่าองค์กรซึ่งจะมาจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้นจะต้องเป็นสภาร่างรัฐธรรมนูญ แล้วสภาร่างรัฐธรรมนูญจะประกอบด้วย ๒ ส่วนคือ นักวิชาการกับประชาชนทั่วไป แล้วที่สมาชิกสภาร่างเหล่านี้จะต้องมาจากการเลือกตั้งโดยอ้อม ด้วยข้อจำกัดของคำว่า สมาชิกจะต้องมาจากการเลือกตั้ง โดยอ้อมเป็นปัญหาซึ่งสำคัญที่สุดเป็นข้อจำกัดในการคิด กระผมเองและคณะก็พยายามที่จะระดมความคิดว่าจะมีแนวทางอย่างไร ในกรอบซึ่งสภาแห่งนี้ได้มีมติไปแล้ว จะได้ให้เกิดความเป็นธรรมชาติความชอบธรรม ซึ่งเราถือในระบอบประชาธิปไตยคือให้ประชาชนได้มีสิทธิมีเสียงมากที่สุด เรื่องนี้กระผมเองก็เคยได้ยื่นคำแปรญัตติว่า ในส่วนซึ่งมาจากประชาชน กระผมได้เสนอจำนวนไว้ ๑๖ คน หลายท่านก็มีความคิดแตกต่างกัน กลุ่มของพวกเรากันเองก็ไม่ได้แตกต่างกันครับ เราก็มีความเห็นหลากหลายแตกต่างกันมาก ประเด็นต่าง ๆ ที่หยิบยกขึ้นมาล้วนมีเหตุผลที่จะ

หักล้าง ส่วนนี้ทั้งข้อเสียและข้อดี แต่สิ่งหนึ่งซึ่งพวกเราต้องคิดแล้วก็หาข้อสรุป ก็คือว่าด้วยกรอบจำกัด ในขณะที่จำเป็นจะต้องมีการ เลือกตั้ง โดยอ้อมในลักษณะ อย่างนี้จะทำอย่างไรที่จะให้ตัวแทนเหล่านี้ได้กระเซเซไปอยู่ในทั่วทุกภูมิภาคทุก ห่องถิ่น สิ่งที่เราคิดเราก็คิดเหมือนกันว่าประเทศไทยเป็นรัฐเดี่ยว แต่ว่าใน การจัดทำระเบียบของรัฐเดี่ยวนี้น่าจะได้มีตัวแทนในส่วนซึ่งมาจากทุกส่วนของ ภูมิภาคได้เข้ามาช่วยกันระดมความคิด เพราะฉะนั้นข้อจำกัดของความคิด เหล่านี้จึงสรุปในเรื่องของตัวแทนในระดับประชาชน เป็นเรื่องของการ ยึดโยงกับจังหวัด เมื่อยึดโยงกับจังหวัด ความคิดในการที่จะได้ตัวแทนซึ่งเป็น ตัวแทนของจังหวัดและยึดโยงกับจังหวัด ซึ่งเปรียบเทียบกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับ ประชาชนได้มีส่วนร่วมโดยตรงจะกระทำอย่างไร สิ่งหนึ่งซึ่งเราคิดว่าการให้ ประชาชนเลือกตั้งผู้เสนอตัวเข้ามารับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาฯ โดยตรงนั้น เป็นสิ่งที่น่าจะได้ใกล้เคียงกับวิถีทาง ซึ่งประชาชนจะได้มีส่วนร่วมในการ มีส่วนร่วมอย่างมากที่สุด แต่อย่างไรก็ตามด้วยข้อจำกัดของมติว่าโดยอ้อม เราก็เลยบอกว่าให้มีการเลือกจากจังหวัด ๓ ท่าน สิ่งนี้หลายท่านก็คงจะมี ข้อโต้แย้งว่าถ้าให้ประชาชนเลือกพรรคการเมืองจะครบงาไหม จี๋เอียง อีกไหม ผมก็คิดว่าในประเด็นเหล่านี้เราได้เถียงกันมามากแล้ว ในขณะที่ซึ่ง คนหนึ่งซึ่งจะมาทำหน้าที่เฉพาะการร่างรัฐธรรมนูญ และมีวาระจำกัด ไม่ได้มี ผลประโยชน์อื่นใด เขาจะจี๋เอียงไปทำไม แล้วในขณะที่เขาเลือกตั้งที่ จังหวัด แม้ถึงเขาจะชนะที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ เขาเองก็ไม่แน่ว่าจะได้เป็นสมาชิก สภาฯ เพราะกรอบกำหนด กำหนดไว้อยู่แล้วว่ารัฐสภาแห่งนี้จะเป็นผู้ กลั่นกรองอีกที ประเด็นซึ่งเพิกถอนสมาชิกหลายคน และพวกเราเองก็คิด แล้วก็ หาข้อสรุปในเรื่องนี้ลำบากยาก ก็คือว่าในกรณีซึ่งประชาชนใช้สิทธิตัดสินใจว่า เลือกคนใดคนหนึ่งแล้ว คนอื่นจะมีอำนาจอื่นเหนืออำนาจของประชาชนหรือไม่ แต่สิ่งหนึ่งซึ่งเป็นข้ออธิบาย ทำให้หลายกังวลได้พอสมควรก็คือว่าในสภาแห่งนี้

แต่ทั้งจริงก็เป็นความร่วมมือของผู้แทนปวงชนชาวไทยโดยรัฐธรรมนูญ ถึงแม้ว่าส่วนหนึ่งจะมาจากการแต่งตั้งก็ตาม เหล่านี้เป็นเหตุผลซึ่งผมจะได้กราบเรียนท่านประธานในการยื่นคำแปรญัตติในมาตรา ๒๑๑ ตรี ซึ่งขณะนั้นผมเองก็ค่อนข้างสบายใจมาว่า คณะกรรมาธิการเสกชิงข้างมากได้ลงมติเห็นในแนวทางนี้แล้ว ผมก็ขอกราบเรียนท่านประธานเพียงเท่านี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิก เวลาที่ท่านพูดผมก็ไม่ค่อยอยากจะไปขัดต่อท่าน แต่ถ้าสงวนคำแปรญัตติของท่าน ถ้าท่านไม่พูดในเรื่องที่สงวนคำแปรญัตติไว้ ก็ไม่มีประโยชน์อะไรเลยที่จะพูด จริง ๆ ถ้าจะพูดเรื่องอื่น ๆ ก็จะมีมาตราอื่น ๆ ไว้ให้พูด ฉะนั้นก็ขอให้พูดกันเป็นทีละมาตรา ๆ แต่ละครั้ง ดังวิไลคุณสาทิพย์ เจริญ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สาทิพย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมมีเรื่องจะขออนุญาตหารือกับท่านประธานอยู่ประเด็นหนึ่งก็คือว่า เมื่อวานนี้นั้นกระผมพร้อมด้วยสมาชิกในพรรคประชาธิปัตย์กว่า ๕๐ ท่าน ได้ขอสงวนคำแปรญัตติเอาไว้ และก็ได้ฝากคำแปรญัตตินั้นไปทางกรรมาธิการของพรรค แต่ว่าสาระในการที่ขอแปรญัตตินั้น ตรงกับสาระซึ่งกรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ดังนั้นในการที่จะอภิปรายวันนี้ จึงจะต้องเป็นการอภิปรายในลักษณะเป็นการสนับสนุนร่างของกรรมาธิการ ผมจึงขอหารือท่านประธานว่า ถ้าหากการอภิปรายในเชิงสนับสนุนแนวความคิดเช่นนี้นั้น ท่านประธานจะกำหนดระยะเวลาในการอภิปรายอย่างไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญให้ผู้สงวนคำแปรญัตติเขาอภิปรายจบแล้วก็จะถึงวาระสนับสนุนกับคัดค้าน แต่คำแปรญัตติที่ว่านั้นผมไม่เห็น

นายสาวิทย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (จริง) :
 ตัวอย่างนั้นก็แสดงว่าหลังจากที่ผู้สวจนค่าแปรญัตติได้อภิปรายแล้ว ก็จะถึง
 ในส่วนของพวกเราที่จะสนับสนุนใช้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ครับ กรุณาสันนิษฐานกันเป็น
 มาตรา ๆ กันแล้วกัน อย่างเพิ่งข้ามไป จะได้ไม่สับสน เชิญคุณธารทองครับ

นางสาวธารทอง ทองสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ถ้าป้าง) :
 กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ดิฉัน ธารทอง ทองสวัสดิ์ สมาชิกสภา
 ผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง พรรคชาติพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ตามที่
 ดิฉันได้ขอแปรญัตติแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญท่านนี้ไว้รวมทั้งสิ้น ๖ มาตรานั้น อันที่
 จริงแล้วก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้อง ผูกโยงไปสู่จุดเพียง ๒ จุดเท่านั้น แต่เมื่อ
 ทั้ง ๖ มาตรานั้นเกี่ยวข้องกันอยู่ ๒ จุดสำคัญที่ดิฉันได้ขอแปรญัตติไว้นั้นก็คือใน
 เรื่องของที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และจำนวนของผู้ที่จะเข้ามา
 เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยในเรื่องของที่มาอันดิฉันได้ขอแก้ไข
 โดยที่ว่า ผู้ที่สนใจจะเข้ามาทำหน้าที่ในฐานะ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น
 อยากจะให้เป็นการรับสมัคร โดยที่ผู้สนใจทั้งหมดนั้นทั่วประเทศสมัครเข้ามา
 ทำหน้าที่นี้ แล้วให้มีการประชุมร่วม โดยให้คนในกลุ่มนั้น เลือกกันเอง ใน
 ระหว่างผู้สมัคร จำนวน ๖๕ คน เพื่อทำหน้าที่ในการร่างรัฐธรรมนูญร่วมกับ
 คณะผู้ร่างอีกคณะหนึ่ง ซึ่งถือว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญเหตุผลที่ดีฉันอยากจะเห็นให้
 มีการเลือกในรูปแบบของสมาชิกแห่งชาตินั้นก็ถือว่า เรามีการพูดกันมากมาย
 ถึงปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นจากการเลือกตั้งโดยวิธีอื่น ๆ วิธีการที่เลือกตั้ง
 โดยตรง เราก็ได้ตกลงกันไว้ว่าเราจะไม่ใช้ เพราะเกิดความวิตกกังวลกัน
 ว่าจะเกิดปัญหาในเรื่องของการซื้อเสียงขายเสียง เอาเฉพาะคนกลุ่มของตน
 เข้ามา เพราะฉะนั้นเราก็เลือกกันโดยวิธีการทางอ้อม ตามที่สภาได้ตกลงกัน
 ไว้ในสัปดาห์ที่แล้ว เมื่อเป็นอย่างนี้ดิฉันก็เห็นว่าน่าจะใช้วิธีการซึ่งใกล้เคียง

กับการเลือกตั้งโดยตรงที่สุด ก็คือให้มีสมาชิกแห่งชาติขึ้นมา แล้วให้ผู้สมัคร
นั้นมาประชุมร่วมกันเลือกกันเอง โดยที่เน้นในเรื่องของคุณสมบัติของผู้สมัคร
เป็นสำคัญ ว่าบุคคลเหล่านั้นมีคุณสมบัติเพียงพอที่จะเข้ามาทำหน้าที่นี้และ เน้น
ความตั้งใจจริง คือในเมื่อสมัครเข้ามาแล้วก็หมายถึงว่าผู้สมัครนั้นมีความ
ตั้งใจที่จะทำงานอย่างแท้จริง คิฉันไม่ได้ยึดโยงอยู่กับเรื่องของจังหวัด หรือ
เรื่องของภาค ก็เพราะเห็นว่าเรื่องของการร่างรัฐธรรมนูญนั้นเป็นเรื่องของ
ประเทศชาติ เป็นเรื่องของการสร้างกฎหมายสูงสุดขึ้นมาฉบับหนึ่งเพื่อเป็น
โครงสร้าง เป็นกรอบในการปกครองประเทศ ไม่ใช่เรื่องผลประโยชน์
เฉพาะของคนเป็นกลุ่มเป็นเหล่า กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง รัฐธรรมนูญจะไม่ออกมา
เพื่อให้โทษกับจังหวัดหนึ่งและให้คุณกับอีกจังหวัดหนึ่ง เพราะฉะนั้นในแง่นี้คิฉัน
คิดว่าคนที่ผู้สนใจทั้งหมดเข้ามาอยู่ร่วมกันและตั้งใจจริงที่จะทำงาน และมี
คุณสมบัติครบถ้วนน่าจะเป็นกลุ่มที่เลือกกันเองได้ให้เข้ามาทำหน้าที่นั้น และนอกจากนั้น
แล้วยังที่ท่านกรรมาธิการบางท่านได้พูดไปแล้วว่า ถ้าหากเอาจังหวัดมา
เป็นหลักแล้วจะหาอย่างไรกับจังหวัดที่มีขนาดที่แตกต่างกัน แล้วอย่างนั้น
ประชาชน ๑๐ ล้านคนจะมีตัวแทนเพียงคนเดียว ในขณะที่ประชาชน ๑ ล้าน
คนก็มีคนเดียวอีกเหมือนกัน ปัญหาที่จะยุ่งยากแล้วก็จะแก้ไขได้ลำบากอีกคือไป
แล้วนอกจากนั้นแล้วคิฉันยังเห็นว่า หากมีปัญหาอะไร เราก็มีตัวแทนของแต่ละ
จังหวัดอยู่ในสภาแห่งนี้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นมันก็จะแก้ไขในส่วนนี้ไปได้
จึงเสนอให้มีการเลือกตั้งในรูปแบบของสมาชิก และนอกจากนั้นแล้วก็ยังจะ
ตัดปัญหาในเรื่องของการที่หลาย ๆ คน เกรงกลัวกันมากก็คือการล็อบบี้
(Lobby) หลายคนบอกว่าถ้าหากให้เลือกกันหลายทอด จำนวนน้อยลงจะมี
การล็อบบี้กันมากขึ้น แต่ขณะนี้ดูเหมือนว่าร่างของกรรมาธิการนั้นได้ลืมเรื่องนี้
ไปโดยสนิทใจ จะเหลืออยู่เพียง ๒๐๐ กว่าคนเข้ามาให้พวกเราเลือกกันอีก
ครั้งหนึ่ง เมื่อตอนเริ่มต้นการประชุมในวันนี้ก็มีท่านสมาชิกบางท่านลุกขึ้นพูดถึง

การเลือกตั้ง ที่ประชุมแห่งนี้มีจำนวนถึง ๖๐๐ - ๗๐๐ คน ยังพูดถึงการเลือกตั้งกันไม่ได้ แล้วถ้าหากว่ามาในลักษณะจำนวนน้อยลงจะไม่เลือกตั้งหรือ คิฉินก็อยากจะขอพูดถึงประเด็นนี้ แล้วหลาย ๆ คนบอกว่าถ้าหากว่าจำนวนมากจะไม่มีสถานที่เพียงพอ คิฉินไม่คิดว่าเรื่องจำนวนจะเป็นปัญหา เพราะว่าถ้าหากให้สมัครใจกันเข้ามา คนส่วนหนึ่งจะถูกกันออกไปโดยคุณสมบัติที่ไม่ครบถ้วนอยู่แล้ว แล้วคนที่มีการกิจอื่น ๆ อีกก็ไม่สามารถที่จะลงสมัครได้ อยากจะขอเท้าความไปเมื่อปี ๒๕๑๖ - ๒๕๑๗ เมื่อเรามีสมาชิกสนามม้า สมาชิกแห่งชาติ ในครั้งนั้นทุกอย่างก็ดำเนินไปโดยเรียบร้อย มีผู้ที่เข้านั่งประชุมร่วมกันถึงเกือบ ๓,๐๐๐ คน จากนั้นก็ให้เขาเลือกในกลุ่มพวกเดียวกันขึ้นมา ๒๕๕ คน ทุกอย่างก็ดำเนินไปโดยเรียบร้อย ไม่เห็นว่าจะมีปัญหาอะไรเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นคิฉินคิดว่าปัญหาเรื่องสถานที่ที่ดี เรื่องแรงกดดันผู้ที่ไม่มีความรู้จักกันเคยกัน เพราะมาจากต่างถิ่นก็น่าจะเป็นปัญหาใหญ่ อันนั้นเป็นส่วนหนึ่งของที่มาของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญกลุ่มแรก และคิฉินได้ขอเสนอแปรญัตติในเรื่องที่มาของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญกลุ่มที่ ๒ คือกลุ่มที่ว่าด้วยผู้เชี่ยวชาญ คิฉินเห็นด้วยที่จะให้มีผู้เชี่ยวชาญทางด้านสาขากฎหมายมหาชนทางด้านรัฐศาสตร์และทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์เข้ามามีส่วนร่วมในการร่างกฎหมายฉบับนี้ แต่คิฉินอยากจะเห็นว่าเราจะใช้มาตรฐานเดียวกัน ระหว่างผู้ที่ป็นสมาชิกที่มาจากประชาชนและที่มาจากนักวิชาการก็ถือว่า ในส่วนที่เป็นนักวิชาการนั้นก็น่าที่จะให้มีการสมัครเข้ามา ผู้ใดที่มีความสนใจเปิดโอกาสให้เขาสมัครเข้ามา และเนื่องจากว่าในกลุ่มนี้ไม่ได้กำหนดไว้ว่าไม่ให้เข้าราชการ เพราะฉะนั้นผู้เชี่ยวชาญในที่นี้คงจะไม่ได้หมายถึงเฉพาะอาจารย์ที่อยู่ในการศึกษาเท่านั้น แต่อาจจะเป็นการเข้าราชการจากกระทรวง ทบวง กรมบางแห่ง ซึ่งเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญทางด้านนี้ คิฉินเห็นว่ามียุทธศาสตร์ในคณะกรรมการกฤษฎีกา แล้วก็นำมาจากกระทรวงยุติธรรมซึ่งทางจะมี

คุณสมบัติที่ครบถ้วน สามารถเข้ามาดำเนินงานทางด้านนี้ได้ก็น่าจะเปิดสมัครให้กว้างขึ้น เพียงแต่อาจจะต้องหาวิธีการในการที่จะรับรองกันว่าใครคือผู้ที่เชี่ยวชาญทางด้านนั้น ซึ่งอาจจะ เป็นสถาบันการศึกษาที่ให้คำรับรองโดยวิธีนี้ทางฝ่ายผู้เชี่ยวชาญเองก็จะถูกข้อหว่า พยายามเลือกแล้วถึงกลุ่มเต็มหน้าเดิม หรือกลุ่มเดียวกัน เข้ามาทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นดิฉันคิดเรื่องคณะกรรมการสรรหาออกไป คิดเรื่องการที่จะขอให้สถาบันการศึกษาส่งรายชื่อแต่ขอให้ เป็นความสมัครใจ ดิฉันยังเชื่ออยู่ว่าการทำงานโดยความสมัครใจแล้วก็มีคุณสมบัติพร้อมนั้น จะทำให้คนเหล่านั้นทำงานได้เป็นอย่างดีขึ้น ดิฉันเชื่อว่าท่านผู้เชี่ยวชาญทั้งหลายก็คงจะเห็นด้วยในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นจากแนวคิดทั้ง ๒ ฉบับนี้สิ่งที่มาของสมาชิกสภาฯ ที่เป็นประชาชนทั่วไป และที่มาของผู้เชี่ยวชาญ ดิฉันก็เลยได้ขอคำแนะนำไว้ว่า ให้มีสมาชิกที่มาจกประชาชนทั่วไปเป็นจำนวน ๖๕ คน และสมาชิกที่เป็นผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๒๓ คน โดยที่ไม่ได้แบ่งลงไปว่าผู้เชี่ยวชาญทางด้านสาขาใด จำนวนเท่าใด แต่เลือกให้ได้ ๒๓ คน ส่วนประชาชนนั้นก็เท่ากับว่าขอเป็น ๑ เท่าของจำนวนนักวิชาการ ซึ่งดิฉันคิดว่ามองในแง่ที่ผู้เชี่ยวชาญหรือนักวิชาการอาจจะต้องเป็นผู้ที่ยกร่าง ในขณะที่ประชาชนที่เข้ามาถ้าหากไม่สันทัดในเรื่องการเขียนกฎบัตรกฎหมาย ก็อาจจะเป็นผู้ให้ข้อคิด ความเห็นกับคณะกรรมการโดยรวม เพราะฉะนั้นการที่มีผู้เชี่ยวชาญอยู่ ๑ ส่วน แล้วมีสมาชิกที่มาจกประชาชนทั่วไปอีก ๑ ส่วน ก็น่าจะเป็นสัดส่วนที่ดี ที่เหมาะสมแล้ว เพราะฉะนั้นโดยเนื้อหาจาก ๖ มาตรา ที่ดิฉันได้ขอแปรญัตติไว้ก็จะเกี่ยวข้องกันสิ่งเหล่านี้ ขอบคุณค่ะ

(การประชุมดำเนินมาถึงขณะนี้ นายบุญเกิด ประเสริฐสุวรรณ ประธานรัฐสภา ได้กลับมานั่งบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานรัฐสภา : นายแพทย์เปรมศักดิ์ เพียยุระ กราบ

นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม เปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ ทุนมีประชาชนที่เคารพครับ จากเจตนารมณ์ของการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่เราได้มีส่วนร่วมกันไป เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒๒ สิงหาคม ในประเด็นที่ ๓ ก็คือกำหนดให้มีสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญจากการเลือกตั้งทางอ้อมโดยสมาชิกรัฐสภานั้น กระผมมีแนวความคิดที่ขอเสนอในการแปรญัตติครั้งนี้ ก็คือว่า ในหลักการของการร่างรัฐธรรมนูญทั้งฉบับซึ่งเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ ซึ่งตลอดมานั้นมีแต่เคยถูกแก้ไขโดยคณะปฏิวัติรัฐประหารต่าง ๆ ครั้งนี้จะเป็นครั้งที่ร่างจากประชาชนอย่างแท้จริง มาตราที่เรามีความใส่ใจกันก็คือว่า ทำอย่างไรสมาชิกสภาจะร่างรัฐธรรมนูญจะปลอดจากอิทธิพลการเมือง ไม่ว่าจะเป็นโดยในรูปแบบไหนก็แล้วแต่ เข้าไปกำหนดให้รัฐธรรมนูญออกมาเป็นฉบับที่พิถีพิถันอีกต่อไป

ประการที่ ๒ ก็คือว่า ทำอย่างไรที่จะทำให้ร่างรัฐธรรมนูญที่ออกมานั้นมีส่วนร่วมจากประชาชนโดยพื้นฐานมากที่สุด ดังนั้นกระผมเองจึงได้เสนอว่า การที่จะให้มีสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญจากผู้สมัครจากสาขาของประชาชนทั่วไปนั้น ไม่ควรที่จะกำหนดว่ามาจกทุกจังหวัด แต่ว่าควรที่จะมาจากมาตรฐานขั้นต้นก็คือให้มีผู้สนใจจากทุกจังหวัด นั่นก็คือการกลั่นกรองในระดับต้นจากจังหวัดทุกจังหวัดนั้น ควรที่จะมีผู้ที่สมัครมาจากทุกจังหวัดเสียก่อน เพื่อที่จะให้คำว่าท้องถิ่นได้มีส่วนในการร่างรัฐธรรมนูญนี้ได้เกิดผลในขั้นต้น แต่ว่าในการที่จะมาคัดเลือกกันอีกครั้งหนึ่งที่ส่วนกลางหรือที่หลาย ๆ ท่านเรียกกันว่าสมัชชาแห่งชาตินั้น ไม่ควรที่จะระบุให้ชัดเจนลงไปว่า จะต้องได้จังหวัดละ ๑ คน ซึ่งเหตุผลตรงนั้นมันเป็นเหตุผลของการกำหนดกฎหมายซึ่งเป็นแม่บทของประเทศ นั่นก็คือรัฐธรรมนูญ เป็นลักษณะของนักวิชาการ เป็นลักษณะของการกำหนดกฎหมายที่จะมาดูแลในเรื่องใหญ่ ๆ ซึ่งมันเป็น

คนละเรื่องกับการกระจายอำนาจ เป็นคนละเรื่องกับการกระจายงบประมาณ ไม่ใช่เป็นการกำหนดว่าจังหวัดนั้นจะได้ถนนกี่กิโลเมตร จะได้งบประมาณกี่บาท ในประเด็นนี้ผมคิดว่า การที่เราได้มีตัวแทนจากจังหวัดเข้ามาสังเกตการณ์กันขึ้นต้นแล้วนำมาสมัชชาแห่งชาติ จะไม่ได้เป็นเหมือนกับการผูกขาดที่จุดใดจุดหนึ่ง จะบอกว่าไม่ยึดโยงกับท้องถิ่นก็ไม่ได้ เนื่องจากว่ามีตัวแทนจากทุกจังหวัดเข้ามา แต่ว่าในสมัชชาแห่งชาตินั้นจำเป็นที่จะต้องดูกันให้ดีๆ ท่านผู้ใดมีความสามารถที่จะเข้ามาแสดงบทบาทในจุดนี้ ซึ่งในการร่างรัฐธรรมนูญนั้นมันเป็นปัญหาการจัดการระดับชาติเป็นกฎหมายแม่บท ซึ่งในเรื่องของกฎหมายอื่น ๆ ที่จะเป็นการกระจายอำนาจกระจายงบประมาณไปสู่ท้องถิ่นนั้นก็จะได้ไม่ได้มีการกระทบกระเทือนไปด้วย เนื่องจากว่าผู้ที่ร่างในจุดนี้ก็จะกำหนดโครงสร้างใหญ่ ๆ ของการเมืองการปกครองไว้ และผมมั่นใจว่าในประเด็นนี้สามารถที่จะส่งผลให้รัฐธรรมนูญเป็นรัฐธรรมนูญของปวงชนชาวไทยได้เช่นเดียวกัน โดยไม่จำเป็นที่จะต้องระบุให้ชัดเจนว่า จังหวัดเล็กได้ ๑ คน จังหวัดใหญ่ได้ ๑ คนเท่าเทียมกัน

ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากในประเด็นนี้กระผมเองเชื่อว่าร่างรัฐธรรมนูญเรายังมีการถ่วงถ่วงจากประชาชนอีก นอกจากขั้นกร่างก็คือขั้นตอนของการลงประชามติ ดังนั้นในประเด็นนี้การมีส่วนร่วมของประชาชนไม่ได้ถูกตัดขาดจากการร่างรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด แม้ว่าจะเป็น การเลือกมาจากการสมาชิกร่างรัฐธรรมนูญจากการเลือกตั้งโดยทางอ้อมก็แล้วแต่ นอกจากนั้นกระผมเองได้แปรรูปคิดว่า จำนวนสมาชิกสภาซึ่งเลือกตั้งจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์นั้น กระผมเองไม่เข้าใจว่าทำไมต้องไประบุว่า (ก) ต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญสาขากฎหมายมหาชน ๘ คน (ข) ผู้เชี่ยวชาญสาขารัฐศาสตร์หรือรัฐประศาสนศาสตร์จำนวน ๘ คน แต่ (ค) บอกว่า ผู้มีประสบการณ์ด้านการเมือง การบริหารราชการแผ่นดินหรือการร่างรัฐธรรมนูญ

จำนวน ๑ คน ซึ่งมันเป็นจำนวนที่เหมือนกับงใจจะให้ตัวเลขลงตัวอยู่เพียง ๘๘ คนเท่านั้น ซึ่งไม่ทราบว่าเป็น ๘๘ คนเพราะเหตุผลกลใด แต่เอาเถอะครับ ถ้าจะเป็น ๘๘ คน ทำไมไม่ให้ครั้งนี้เป็นจำนวน ๘ คนเท่ากัน แล้วมาระบุในกรณีที่เป็นการสมาชิกจากการรับสมัครนั้นลดลง ๑ คน เป็น ๘๗ คน เพราะเราไม่ติดกับจังหวัดอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ ตรงนี้ผมเชื่อว่าจะทำให้ได้นักวิชาการที่เข้ามาในจุดที่มีความสามารถในแต่ละเรื่องนั้นเท่าเทียมกัน และสามารถที่จะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการที่สมาชิกสภาาร่างรัฐธรรมนูญนั้นจะมาจากประชาชน ผมเห็นมีการวิพากษ์วิจารณ์กันมากเหลือเกิน เหมือนกับว่า เกรงว่าประชาชนจะเลือกตัวแทนมาไม่ดี ผมเองอยากจะให้มองด้วยความเป็นกลางว่า ทุกวันนี้เป็นยุคโลกาภิวัตน์ ไม่ว่าประชาชนจะอยู่เหนือสุดแม้ต้องสอน หรือใต้สุดบนราวีสักแล้วแต่ ตะวันตกสุด ตะวันออกสุด ผมเชื่อว่า ทุกวันนี้ข้อมูลข่าวสารไปโดยเท่าเทียมกัน ประเด็นที่จะมาเหมือนกับว่า ดูถูกดูแคลนว่าตัวแทนประชาชนกัน จะไม่มีความสามารถในร่างรัฐธรรมนูญ ผมว่าควรจะยุติการที่พูดถึงประเด็นนี้ แต่ประเด็นหนึ่งซึ่งมีคนพูดถึงน้อยมาก ก็คือที่มาของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ในทางด้านรัฐศาสตร์ กฎหมายมหาชน หรือว่าทางด้านของการบริหารราชการแผ่นดินก็แล้วแต่ ประเด็นนี้มีคนพูดถึงก็น้อยมาก ไม่ทราบว่าประเด็นนี้ดูเหมือนว่าคนเชื่อถือแล้วหรืออย่างไร ถึงค่อยกำหนดกันในลักษณะที่ไม่ค่อยจะต้องกันมากนัก ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเองได้เสนอคำแปรญัตติใน ๒ ประเด็นนี้ เพื่ให้จุดประสงค์ของการที่พวกเราได้มาร่วมประชุมรัฐสภากันนั้นบรรลุผล นั่นก็คือปลอดจากอิทธิพลการเมืองที่พวกเราหัวกันเกรงกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของที่พูดกันมากเหลือเกิน ในเรื่องของอิทธิพลท้องถิ่นบ้าง ในเรื่องของ การซื้อเสียงบ้าง แต่จะอย่างไรท่านประธานที่จะทำให้ปลอดจากอิทธิพลการเมืองอย่างแท้จริง ผมว่าถ้าจะตีความ

กันจริง ๆ ก็อาจจะเป็นเรื่องที่ทำให้ยาก แต่ว่าจะต้องปลอดจากอิทธิพลการเมือง หรือโครงสร้างการเมืองในรูปแบบเก่า แบบนี้ทำได้ เนื่องจากที่เรามาประชุมกันนั้น เราต้องการกำหนดโครงสร้างทั้งระบบการเมืองการปกครอง โดยร่างรัฐธรรมนูญทั้งฉบับนี้เป็นแบบใหม่ ดังนั้นผมจึงมีความมั่นใจว่า ถ้าหากเราได้เสนอให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมกันอย่างกว้างขวาง โดยไม่ยึดติดกับส่วนของท้องถิ่นแล้ว จะทำให้อิทธิพลส่วนท้องถิ่นได้เข้ามาไม่ถึงในจุดนี้ แล้วทำให้รัฐธรรมนูญที่เรากำลังต้องการนั้น เป็นรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ และเป็นฉบับประชาชนอย่างแท้จริง ขอขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณพระพงศ์ สาคริก

นายพระพงศ์ สาคริก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร)

: ท่านประธานที่เคารพ กระผม พระพงศ์ สาคริก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังธรรม กรุงเทพมหานคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมได้เป็นผู้ยื่นขอแปรญัตติไว้ ผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านประธาน ในส่วนที่ผมได้ยื่นขอแปรญัตติไว้ นั้น ก็จะเป็นประเด็นที่มาของสมาชิกสภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญ ในส่วนของประชาชน ก่อนที่จะกราบเรียนท่านประธานถึงรายละเอียดตรงนั้น กระผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานนิดหนึ่ง ถึงแนวคิดหรือหลักการ ในส่วนของที่มาของการแปรญัตติในครั้งนี้ ในส่วนของแนวคิดนั้น กระผมมีความคิดว่า ส่วนของตัวแทนประชาชนที่เราควรจะได้มานั้นน่าจะต้อง

ประธานรัฐสภา : เดี๋ยวคุณพระพงศ์ สาคริก อภิปรายแทนคุณวิฑู ไพรสถ์ ไซ้ไหม

นายพระพงศ์ สาคริก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร)

: ไซ้ครับ ในส่วนของการได้มาของสมาชิกนั้น ผมมีแนวความคิดว่า น่าจะต้องปลอดจากระบบการเมืองเก่า ประการที่ ๑ ประการที่ ๒ ก็คือว่า น่าจะต้องเปิดกว้างให้กับพี่น้องประชาชนที่อยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศไทยนั้น

ที่มีคุณสมบัติครบถ้วน ได้มีโอกาสสมัครเข้ามาเป็นผู้เสนอตัวในการที่จะยกวางรัฐธรรมนูญ แก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้ ในประการที่ ๓ ก็คือว่า น่าจะมีระบบก่อนที่จะมีการตัดสินใจในรัฐสภา ที่สามารถสรรหาบุคคลที่เหมาะสมได้พอสมควร และอีกประการหนึ่ง ก็คือว่า น่าจะมีระบบในรัฐสภาที่จะป้องกันระบบพวกมากลากไป ทั้งหมดนั้นก็จะเป็นแนวความคิด ในการที่ผมได้เสนอแปรญัตติในครั้งนี้ ส่วนวิธีการที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า ในส่วนที่เราจะได้มาซึ่งสมาชิกครั้งนี้ ซึ่งแนวความคิดก็คือว่า เปิดรับสมัครกว้างทั่วประเทศนั้นในลักษณะของสมาชิกแห่งชาติ อาจจะมีประเด็นที่อาจจะเป็นปัญหาว่า ในกรณีดังกล่าวมันจะมีผู้สมัครเข้ามาเกินก่อนข้างมากมาย อาจจะเป็นจำนวนหลายพันคน อาจจะเป็นถึงจำนวนหมื่นคน แล้วจะทำกันอย่างใด เมื่อมีคนจะสมัครจำนวนมาก ๆ เช่นนั้น จะมาเลือกตั้งกันอย่างไร จะมาคัดกันอย่างไร จะมาสรรหากันอย่างไร ตรงนั้นก็คงจะเป็นประเด็นที่เป็นปัญหาพอสมควร การที่เราจะนำคนจำนวนมากมาหาศาลตรงนั้นมา เลือกตั้งกันเอง ก็คงจะลำบากที่ว่า ใครจะรู้จักใคร จะสามารถเลือกตั้งกันได้ถูกต้องหรือไม่ แต่ประเด็นตรงนี้ที่ผมอยากจะกราบเรียนว่า มันมีช่อง มันมีวิธีการที่จะทำให้ เราสามารถได้คนที่มีความเหมาะสมเข้ามา นั่นก็หมายความว่า เมื่อเราเปิดรับสมัครในแบบฟอร์มของการรับสมัครนั้น ก็จะระบุไว้เลย เพราะเราถือว่าทุกคนนั้นมีอาชีพ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ในแบบฟอร์มการสมัครนั้นก็ระบุไว้ อาชีพหมอย อาชีพทนายความ อาชีพเกษตรกร ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖ แล้วก็มีอาชีพอื่นๆ ซึ่งทุกคนก็จะระบุในใบสมัครว่าตัวเองนั้นมีอาชีพอะไร เมื่อพ้นวันรับสมัครแล้วก็เป็นที่ของรัฐบาลที่จะดำเนินการแยกแยะว่า ใบจำนวนผู้สมัครเข้ามาทั้งหมดนั้น เราแยกได้อย่างไร ว่ามีสาขาอาชีพไหนจำนวนเท่าไร ตรงนี้แหละครับ ที่จะเป็นที่มาของตัวแทนประชาชน โดยที่ตัวแทนตรงนี้จะมีสัดส่วนตามจำนวนของผู้ที่สมัครเข้ามา อย่างเช่นสาขาอาชีพ

หน่วยความ มีผู้สมัครเข้ามามากที่สุด เขาก็จะได้สัดส่วนไปมากที่สุด เราจะ ไม่มีการกำหนดก่อนว่าตัวแทนสาขาอาชีพนี้จำนวนกี่คน ๆ ปล่อยให้มันเป็นกลไก โดยธรรมชาติ จากจำนวนที่ผู้สมัครเข้ามาในแต่ละสาขาอาชีพเป็นตัวกำหนด เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว รัฐสภาก็จะจัดให้มีการเลือกตั้งกันเอง ในระหว่างสาขา อาชีพของตนเอง เหตุผลครั้งนี้ก็เพราะจะทำให้เราได้บุคคลที่มีความ เหมาะสมที่สุดเข้ามา เนื่องจากคนที่อยู่ในสาขาอาชีพเดียวกันนั้น เขาย่อมจะ รู้จักกันดีว่าใครมีความเหมาะสม ใครมีแนวความคิดอย่างไรต่อสังคม ถึงแม้ จะไม่รู้จักเขาก็จะสามารถหาข้อมูลได้ จากบุคคลที่อยู่ในสาขาอาชีพเดียว กับเขา ตรงนี้ผมคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ น่าจะทำให้เรานำได้บุคคลที่มี ความเหมาะสมมากที่สุดเข้ามา หลังจากที่ได้จำนวนดังกล่าวแล้ว ซึ่งจำนวน ดังกล่าวนั้น เราสามารถกำหนดได้เป็นจำนวนนอกจากเอาสัดส่วนมาจับแล้ว เราจะสามารถกำหนดได้ว่า ในการเลือกกันเองระหว่างสาขาอาชีพนั้น เขา จะต้องเลือกจำนวน ๓ เท่าจะครบ เพื่อส่งเข้ามาให้รัฐสภานี้เลือกตาม จำนวนที่ต้องการ คือ ๑ ใน ๓ ของจำนวนที่เขาสรรหากันมา ซึ่งในขั้น สุดท้ายของรัฐสภานั้น ผมก็มีแนวคิดที่น่าจะมีระบอบที่ก่อให้เกิดความเป็นธรรม ไม่ใช่ชนิดที่ว่าพวกมากลากไป นั่นก็คือว่าในรัฐสภาเองนั้น เมื่อมาถึงสุดท้าย เราก็จะไม่เลือกกันตามจำนวนที่เราต้องการ แต่เราจะเลือกกันน้อยกว่า อาจจะเป็น ๕๐ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้เพื่อป้องกันแนวคิดที่ ว่าจะมีพวกมากลากไปได้ ทั้งหมดนั้นก็เป็แนวความคิดที่กระผมได้แปรญัตติ เข้าไป ซึ่งมีความเชื่อมั่นว่า น่าจะก่อให้เกิดความเป็นธรรมน่าจะก่อให้เกิด ความหลากหลาย น่าจะก่อให้เกิดบุคคลที่มีความเหมาะสม ในแนวความคิดที่มี ผู้เสนออื่น ๆ นั้น กระผมมีความคิดเห็นอย่างนี้ครับว่า ในส่วนที่มีผู้เสนอ โดย ที่มีตัวแทนจากจังหวัดเข้ามา จังหวัดละ ๑ คน ถึงสุดท้ายแล้วจังหวัดละ ๑ คน เบื้องต้นจะเป็นจังหวัดละ ๓ คนก็ตามแต่ ก็คนที่ตามแต่ ผมก็ยังมอง

เห็นว่าเราคงปฏิเสธไม่ได้ว่าจากระบบที่เป็นอยู่ เพื่อนสมาชิกหลายคนอาจจะลุกขึ้นทักท้วงว่า เลือกกันโดยตรงในแต่ละจังหวัดจะไม่มีการซื้อเสียงหรอก เพราะว่าเลือกกันไปครึ่งเดียวทำหน้าที่แล้วก็จบไป พื้นประธานที่เคารพครับ ตัวผู้สมัครอาจจะไม่ซื้อ แต่จะมีพรรคการเมืองที่อยู่ข้างหลัง จะมีกลุ่มบุคคลที่อยู่ข้างหลังเป็นคนง่ายให้ เป็นคนดำเนินการให้ ตรงนั้นปฏิเสธไม่ได้หรอกครับว่า ข้อเท็จจริงมันจะเกิดขึ้นอย่างนั้นแน่นอน แต่ถ้าทำอย่างช่องที่ผมว่าแล้ว พรรคการเมืองจะไม่สามารถเข้าไปล้วงลูกได้ ผมยังมีความมั่นใจว่าระบบตรงนั้นน่าจะก่อให้เกิดความเป็นธรรม แล้วเราจะได้มาซึ่งบุคคลที่เหมาะสมที่สุดครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณพิระพงศ์ อนอมพงศ์พันธ์

นายพิระพงศ์ อนอมพงศ์พันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ เพื่อนสมาชิก กระผมพิระพงศ์ อนอมพงศ์พันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังธรรม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมได้ส่งวนคำแปรญัตติไว้ ในมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) ตามร่างฉบับใหม่ สมาชิกซึ่งรัฐสภา เลือกตั้งจากผู้สมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๒๑๑ ฉ ให้ได้จังหวัดละ ๑ คน รวม ๗๖ คนเป็น (๑) สมาชิกซึ่งรัฐสภา เลือกตั้งจากผู้สมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๒๑๑ ฉ ให้ได้รวมไม่เกิน ๗๖ คน ท่านประธานที่เคารพ นี่เป็นสาเหตุที่ผมจำเป็นต้องขอให้รายละเอียดกับสภาแห่งนี้ ท่านประธานครับ ครั้งนี้เป็นครั้งแรกของการร่างรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน เพราะฉะนั้นความสำคัญของการกำหนดจำนวนสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ตลอดจนวิธีการที่จะมาของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญจึงมีความจำเป็นมีสาระและเป็นอรรถประโยชน์ที่สภาแห่งนี้ต้องให้ความสนใจ ท่านประธานที่เคารพ เราได้ทำงานกันมาเมื่อสัปดาห์ที่แล้วจนกระทั่งได้เห็นถึงแนวทางว่า ควรจะต้องให้มีที่มาเป็นการเลือกตั้งทางอ้อม แต่เมื่อมีการ

กำหนดตามร่างของกรรมาธิการนั้น หลีกเลียงไม่ได้ ถ้าเป็นไปอย่างนั้นแล้ว ก็จะมีการเลือกตั้งทางตรงเกิดขึ้นในชั้นหนึ่ง เสร็จแล้วเรานอกว่าประชาชน นั้นเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย แต่ในที่สุดเขาเลือกมา ๓ คน แล้วเราก็ มารอนสิทธิเขา ตัดเหลือ ๑ คนโดยสภาแห่งนี้ อันนั้นคงไม่ใช่ต้องด้วยเหตุผล ต่างกันอย่างไร สภาแห่งนี้นั้นประกอบไปด้วยผู้คนที่มาจากการเลือกตั้ง กับ ผู้คนที่มาจากการแต่งตั้ง แล้วเมื่อสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่มาจากร่างของ กรรมาธิการที่ร่างมานั้น จังหวัดละ ๓ คน จาก ๓ คนแล้วมาเลือกเหลือ ๑ คน เพราะฉะนั้นผมจึงมีความเห็นว่า ในสาระดรงนี้นั้นเป็นสิ่งที่จะต้อง เคารพอำนาจของประชาชน และโดยรัฐธรรมนูญของประชาชนฉบับนี้นั้น เป็น ฉบับที่สำคัญ ถ้าเราไปกำหนดว่าสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญในส่วนนี้ต้องยึด โยงกับจังหวัด จังหวัดละ ๑ คนนั้น ผมไม่แน่ใจว่าใช่หรือไม่ที่จะเป็นการให้ ความเป็นธรรมกับประชาชน เพราะที่มาที่ไปนั้นผมคิดว่าจะมีวิธีการทางอ้อม โดยเฉพาะการเลือกตั้งจากสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้น ถ้าเราเลือกโดย การจัดเป็นระบบสมัชชาอย่างที่ท่านสมาชิกท่านที่แก้วได้อภิปรายไปนั้น ก็จะเป็นการให้โอกาสและเป็นการแสวงหาโอกาสที่กว้างที่สุด ท่านประธานคงไม่ ปฏิเสธ เพราะท่านประธานนั้นผ่านการเลือกตั้งมาหลายครั้งตั้งแต่ปี ๒๕๐๑ ตั้งหลาย ๆ ปีมาแล้วหลาย ๆ สิบปีมาแล้ว ท่านประธานก็คงจะเห็นว่า การ เลือกตั้งนั้นจำเป็นจะต้องมีค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น จนกระทั่งการเลือกตั้ง มาถึงในทุกวันนี้แล้วระบบตกลงไปสู่สภา อบต. กติ สภาท้องถิ่นทุกประเภทก็ดู เห็นแล้วว่าการเลือกตั้งนั้นยากที่จะทำให้ได้บริสุทธิ์ยุติธรรม เพราะฉะนั้น การร่างรัฐธรรมนูญนั้นเป็นหัวใจหลัก การที่เราจะกำหนดผู้คนที่มาร่าง รัฐธรรมนูญนั้นจึงต้องเปิดให้กว้าง และให้มีเสรีภาพทางโอกาสกับประชาชน ทุกชั้น เพราะอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนโดยแท้ ดังนั้นผมขอที่จะขอให้ ท่านประธานได้ช่วยพิจารณาในประเด็นที่ว่า ไม่ยึดโยงกับจังหวัด ในชั้นที่ ๑

นั้น ผมขออนุญาตอภิปรายเฉพาะมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) ก่อนว่า ผมขอใช้ในส่วนนี้ก่อน แล้วเมื่อถึงมาตรา ๒๑๑ ฉ แล้วผมจะขออนุญาตท่านประธานอีกครั้ง ขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณอลงกรณ์ พลบุตร

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) :

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่น กระผมใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมได้ส่งวนคำแปรญัตติไว้ทั้งสิ้น ๕ มาตรา กับอีก ๑๘ อนุมาตรา ด้วยเหตุผลหลักหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมจำเป็นที่จะต้องกราบเรียนท่านประธานว่า ในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๓๘ สัปดาห์ที่แล้วที่ผมมานั้น ทางรัฐสภาได้มีมติกำหนดเป็นแนวทาง ๕ ประเด็น เพื่อให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ไปทบทวนปรับปรุงรายงาน แล้วก็ร่างแก้ไขที่คณะกรรมการได้ดำเนินการ ในชั้นการแปรญัตติก่อนที่จะกลับมาสู่ที่ประชุมรัฐสภา เมื่อวันพฤหัสบดีที่ผ่านมา กระผมเองพร้อมด้วยคุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในฐานะกรรมการ ได้ขอลาออกโดยไม่เห็นด้วยต่อแนวทางดังกล่าว จึงได้ขออาศัยสิทธิของการเป็นสมาชิกรัฐสภา ในการส่งวนคำแปรญัตติในความเชื่อ ในความคิดที่คาดหมายว่า ร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญที่กระผมได้ส่งวนคำแปรญัตตินั้นจะเป็นแนวทางไปสู่การปฏิรูปทางการเมืองอย่างแท้จริงบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของประชาชนมากที่สุด บนพื้นฐานของความชอบธรรม และยึดเกาะอยู่ในหลักของประชาธิปไตย ถึงแม้ว่าในช่วง ๑ สัปดาห์ที่ผ่านมาภายหลังจากการประชุมเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๓๘ จะได้มีแนวทาง เพื่อให้กรรมการได้ไปปรับปรุง แต่ก็ปรากฏว่าได้มีข้อเสนอเกิดขึ้นหลากหลายประการเหลือเกิน คือแนวทางที่รัฐสภาให้ไว้ก็คือให้สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ

นั้นมาจากการเลือกตั้งทางอ้อมโดยรัฐสภา ข้อคิดเห็นต่าง ๆ แม้แต่ในการอภิปรายตั้งแต่ช่วงเช้าเป็นต้นมานั้น ก็จะมีความเห็นที่แตกต่างกันออกไป หลายคนบอกว่าควรที่จะให้มาจกสาขาอาชีพบ้าง ที่ควรที่จะให้มาโดยการคัดเลือกแล้วมีสมาชิกระดับจังหวัดบ้าง สมาชิกระดับชาติบ้าง บ้างก็บอกว่าให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการที่จะคัดเลือกก่อนที่จะส่งเข้ามาสู่การพิจารณาของที่ประชุมรัฐสภา และก็ยังมีความเห็นอีกร้อยแปดพันเก้า ต่อแนวทางการเลือกตั้งโดยอ้อม นั้นแสดงว่าทุกคนมีความเห็นในแนวทางสอดคล้องกันว่าในรูปแบบใดก็ตามของการได้มาซึ่งสมาชิกสภาว่ารัฐธรรมนูญที่ปรากฏอยู่ในมาตรา ๒๑๑ ทวิ นั้น ส่วนแล้วแต่มีข้อดีข้อเสีย แล้วแต่มุมมองและจุดยืนของแต่ละคนแต่ละท่านที่ได้ส่งวนความเห็นที่ดี สงวนคำแปรญัตติในฐานะกรรมาธิการก็ดีในฐานะสมาชิกรัฐสภาที่ดี ท่านประธานครับ หากจะเปรียบไปก็คงจะเหมือนกับสภาพการณ์ที่เหมือนฝุ่นตลบ เพราะเหตุว่ามีข้อเสนอที่หลากหลายจนก่อให้เกิดความสับสนในสังคมของเรา เกิดความสับสนในหมู่สมาชิกรัฐสภา ไม่ว่าซีกใดก็ตาม หลักใดที่พอจะคว้าเหนียวไว้ได้ในข้อจำกัดที่ทางรัฐสภาได้ให้แนวไว้ ๕ ประเด็นก็ดี หรือว่าหลักใดก็ตามที่พอคว้าไว้ได้เพียงชั่วคราวภายใต้ข้อจำกัดนั้นสามารถจะสรุปออกมา จึงได้มีการส่งวนคำแปรญัตติออกมาหลากหลายประการ ตรงนี้เองที่กระผมใคร่ขอที่จะได้แสดงเหตุผลในการส่งวนคำแปรญัตติของกระผมในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภา ในการที่จะกลับเข้าไปสู่หลักที่เป็นจริงที่สุด หลักที่ชอบธรรมที่สุด และเป็นหลักที่จะสามารถอธิบายได้ ไม่ว่าเหตุการณ์ในวันนี้จะถูกพูดถึงไปอีก ๑๐๐ ปีข้างหน้าหรืออีก ๒๐ ปีข้างหน้าก็ตาม นั่นก็คือว่าการย้อนกลับมาสู่การส่งวนคำแปรญัตติเพื่อให้มีการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน เพื่อที่จะให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมมากที่สุด โดยให้เลือกสมาชิกสภาว่ารัฐธรรมนูญนั้นเป็นจำนวน ๘๖ คน และก็ประกอบไปด้วยสมาชิกสภาว่าฯ ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญอีก ๒๓ คน

ซึ่งมาจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญชำนาญการ ในวิชานิติศาสตร์ กฎหมายมหาชน ๘ คน จากสาขารัฐประศาสนศาสตร์ ๘ คน และผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารราชการแผ่นดิน หรือเคยมีประสบการณ์ในกักร่างรัฐธรรมนูญอีก ๗ คน ผู้เชี่ยวชาญ ๒๓ คน ผสมกับความชอบธรรมอีก ๑๖ คน รวมเป็น ๓๙ คน ท่านประธานครับ ในท่ามกลางเป้าหมายที่ทุกคนมุ่งหวังว่า การแก้ไข มาตรา ๒๑๑ ครั้งนี้ จะนำไปสู่การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ เพื่อที่จะเป็น กฎหมายไปสู่การปฏิรูปทางการเมือง และนำไปสู่การที่เราจะได้รัฐบาลที่ดีมี ประสิทธิภาพ ชื่อสัตย์ สุจริต เราจะได้รัฐสภาที่ดีที่ชื่อสัตย์ มีประสิทธิภาพ ออกกฎหมายได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม สร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชน เป้าหมายอยู่ที่ตรงนั้น กระบวนการที่จะไปสู่ตรงนั้น เราหวังว่ารัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้นจะเป็นกฎหมายไปสู่เป้าหมายดังกล่าว แต่ เป้าหมายดังกล่าวนั้นจะต้องสอดคล้องในวิธีที่ไปสู่จุดนั้น กระผมไม่มีความ เชื่อมั่นในแนวทางอื่น นอกจากการเลือกตั้งโดยตรงเท่านั้น กระผมเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและก็เป็นสมาชิกรัฐสภา กระผมผ่านการเลือกตั้ง แต่ละครั้งด้วยความยากลำบาก ต้องต่อสู้กับอิทธิพล ต่อสู้กับการใช้เงิน แต่ กระผมไม่เคยที่จะหลีกเลี่ยงการเลือกตั้ง กระผมศรัทธาในประชาชน ไม่อย่าง นั้นคงอยู่ว่ากระผมไม่สามารถที่จะมาขึ้นทำหน้าที่ครั้งนี้ได้ เพราะฉะนั้นจึง อยากที่จะกราบเรียนท่านประธาน ผ่านไปถึงคณะกรรมการได้ยื้อถกกลับมาสู่ จุดที่เป็นความชอบธรรมที่สุดในระบอบประชาธิปไตย อย่าได้คิดหาวิธีทางอื่น ในการที่จะถ่วงไปเพื่อไปสู่การปฏิรูป วิธีทางที่จะปฏิรูปได้สำเร็จนั้นจะต้องยึด มั่นต่อประชาชน และการให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุด ประเด็นที่สำคัญที่สุด นั้นจะมีเพียง ๒ ประเด็นเท่านั้น ก็คือการตอบคำถามให้ได้ว่ารัฐสภาจะให้ความเห็นชอบในวาระที่ ๒ ว่าจะให้ใครมาทำหน้าที่ในการยกร่างรัฐธรรมนูญ ๒. ก็คือจะให้ใครมาทำหน้าที่ในการอนุมัติให้ความเห็นชอบรัฐธรรมนูญ และ

การเพิ่มบทบาทในเรื่องของการลงประชามติ ท่านประธานครับ ผู้ทำหน้าที่ยกร่างนั้นจะต้องมีความชอบธรรม และจะต้องมาจากพื้นฐานของอำนาจอธิปไตยที่แท้จริง ผมเข้าใจว่าข้อโต้แย้งได้โต้แย้งไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการซื้อเสียงก็ดี ซึ่งมีการให้ความเห็นกันมากอยู่แล้วว่าแนวทางการเลือกตั้งนั้นไม่ว่าแนวทางใดก็ตาม เราปฏิเสธไม่ได้ว่ามันต้องมีโรคภัยที่เข้ามารุมเร้า โดยเฉพาะในเรื่องของการใช้เงินทอง แต่ขณะเดียวกันเหตุผลในการที่จะให้สมาชิกสภาฯ นั้น ได้มาจากการเลือกตั้ง มันไม่ได้เป็นกระบวนการที่เรากำลังพูดถึงว่ามีปัญหา จะคัดเลือกทางอ้อมทางตรงอย่างไรก็ตามมันมีปัญหาทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการลอบบี้ หรือการที่มีพอยกกำหนดให้เป็นอย่างนั้นอย่างนี้ หรือการที่มีบล็อก โหวต (Block Vote) ที่เรารู้สึกกังวลกัน หรือการที่เกรงว่าจะมีเบื้องหน้าเบื้องหลังในการที่จะกำหนดตัวบุคคลที่จะได้มาซึ่งการเป็นสมาชิกสภาฯ แต่สิ่งสำคัญก็คือว่า ทำอย่างไรจะให้ประชาชนนั้นได้มีส่วนร่วมในการที่จะรับรู้ถึงสาระสำคัญอย่างที่ดีออกเคอร์ธรีทรี เสรีรัฐนั้น นั้นได้เสนอเป็นการทำแปรรูปคดีส่วนหนึ่งที่ขอให้มีการกำหนดแนวสาระของรัฐธรรมนูญที่จะจัดทำใหม่ครั้งนี้ นั่นก็เป็นแนวทางหนึ่งที่จะกำหนด และเป็นสาระสำคัญจริง ๆ ของการที่จะให้มีแนวทางอย่างน้อยที่สุดประชาชนเขาจะได้รับรู้ในประเด็นที่มีความสำคัญ และเป็นสาระสำคัญเหล่านั้น นอกจากนี้แล้วการที่ประชาชนที่ประสงค์จะมาสมัคร เป็นสมาชิกสภาฯ นั้นก็จะต้องเป็นอย่างท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายในรัฐสภาแห่งนี้จะต้องเตรียมตัวอย่างดีในการทำความเข้าใจต่อรัฐธรรมนูญ ก่อนที่จะมาลงสมัครเพื่ออาสาเข้ามาสู่การเป็นสมาชิกสภาฯ ผมเห็นว่าคงไม่มีทางอื่นใดที่เราจะนำไปสู่การปฏิรูปทางการเมือง นอกเหนือจากการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมโดยตรงมากที่สุด เพราะฉะนั้นนั่นคือเหตุผลที่ผมใคร่ขอกราบเรียน ไม่ใช่ว่าผมจะบังอาจให้มีการทบทวนถึงมติที่ผ่านไปแล้ว ผม

ถือว่ามติเมื่อวันพฤหัสบดีที่ผ่านมานั้น เป็นมติเพื่อเป็นแนวทางให้กรรมการ และผมได้ถอดถอนตัวออกจากข้อผูกมัดในฐานะกรรมการมาใช้สิทธิในฐานะ สมาชิกรัฐสภา เพื่อที่จะขอให้กรรมการนั้นได้กลับไปสู่หลักการที่แท้จริง ที่ เราเชื่อมั่นว่าหัวใจสำคัญของการปฏิรูปทางการเมืองโดยการจัดทำรัฐธรรมนูญ นั้น จะต้องมีพื้นฐานมาจากประชาชนโดยตรง ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณวิเชียร ขาวขำ

นายวิเชียร ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :

ท่านประธานที่เคารพ ผม วิเชียร ขาวขำ สมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นผมอยากจะ กราบเรียนท่านประธานว่าเบื้องต้นเราจะต้องสันนิษฐานก่อนว่า สมาชิก รัฐสภาไม่ว่าจะเป็นสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ทั้ง ๒ สภาขณะนี้ ต้องยอมรับว่าเราไม่ได้รับความไว้วางใจให้ดำเนินการ ไม่ว่าจะเป็น กฎหมายใดก็ตามประชาชนไม่ค่อยไว้วางใจ จึงได้มีการหาแนวทางที่จะให้คนนอก หรือคนอื่นเข้ามาร่างรัฐธรรมนูญ ผมเชื่อว่าในโอกาสต่อไปไม่ใช่เฉพาะ รัฐธรรมนูญเท่านั้นที่จะให้คนนอกมาร่าง ต่อไปจะไม่มีสภาผู้แทนราษฎร ต่อไป จะไม่มีสมาชิกวุฒิสภาต่อไปถ้ามีการร่างกฎหมายอาญา เดี่ยวก็เลือกตั้งสภา ร่างกฎหมายอาญาเข้ามาร่างกฎหมายแพ่ง เดี่ยวก็มีสภาร่างกฎหมายแพ่ง เข้ามา จะเกิดขึ้นอย่างนี้ในอนาคตผมจะพยากรณ์ไว้ การไม่ไว้วางใจรัฐสภา นั้นผมเชื่อว่าถึงแม้จะมีการเลือกตั้งโดยตรง จังหวัดละ ๓ คนเข้ามาก็ตาม เราจะไม่ได้คนที่เสียสละที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาเลย เพราะใน มาตรา ๒๑๑ ปีแรก เขาเขียนไว้ว่า รัฐสภาให้ความเห็นชอบรัฐธรรมนูญ ทั้งฉบับ จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงอะไรไม่ได้เลย เห็นชอบหรือไม่เห็นชอบเท่านั้น นั่นก็หมายความว่า ความไว้วางใจตรงนี้ส่งผลถึงกระบวนการการเลือกตั้ง สภาร่างรัฐธรรมนูญตั้งแต่ระดับจังหวัดเข้ามา พอสภาร่างฯ ร่างเสร็จส่งเข้า สภาวุฒิสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภาทั้ง ๒ สภาร่วมกันเป็นรัฐสภา

แล้วทั้ง ๆ ที่ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญบอกว่า ๒ สภานี้มาจากประชาชน เลือกตั้งโดยตรงคือสภาผู้แทนราษฎร เลือกตั้งโดยอ้อมก็คือสมาชิกวุฒิสภา ๒ สภานี้ไม่มีโอกาสจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้เลย นี่นอกจากเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบเท่านั้น ตรงนี้เองเมื่อมีความไม่ไว้วางใจสภาทั้ง ๒ สภาแล้ว คนที่มีความรู้ความสามารถจะไม่ยอมลงไปสมัครในระดับจังหวัด เพราะว่า เขาจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการทำใบปลิว ทำโปสเตอร์ และต้องออกไปปราศรัยขายคุณความดี อธิบายถึงจุดยืนของตัวเอง เพื่อที่จะมาร่างรัฐธรรมนูญให้กับพี่น้องประชาชน คนเหล่านั้นจะไม่มาลงสมัคร เพราะว่าเขาไม่ไว้วางใจรัฐสภา เพราะอะไรครับ พอเลือก ๓ คนเขาก็ไม่แน่ใจว่าถ้าประชาชนเลือกเขาเป็นอันดับ ๑ เข้ามาแล้ว เขาจะถูกสภาเลือกหรือไม่ เขาไม่ไว้วางใจ และเขาไม่เชื่อมั่นรัฐสภา เพราะฉะนั้นเราก็จะได้บุคคลที่อาจจะไม่มีความรู้ความสามารถมีคุณสมบัติจริง แต่คนที่ต้องการ เสียผลประโยชน์อันยิ่งใหญ่จริง ๆ แล้วเขาจะไม่มาลงสมัคร ด้วยสาเหตุนี้ท่านประธานครับ ผมจึงอยากกราบเรียนท่านประธานว่าถ้าเป็นไปได้ เมื่อสภาครั้งนี้ไม่ได้รับความไว้วางใจจากกลุ่มบุคคลหนึ่งซึ่งมีกระบอกเสียง สามารถรอกหูประชาชนทั่วประเทศอยู่ทุกวัน เราก็กลับไปสู่กระบวนการการเลือกตั้งโดยตรงเสียเลย คือเลือกมาเลยจังหวัดละ ๑ คน มันจะได้ไม่มีปัญหาว่า ถ้าหากจังหวัดหนึ่งเลือกมา ๓ คน คนหนึ่งได้ ๔๐๐,๐๐๐ คะแนน คนหนึ่งได้ ๒๐๐,๐๐๐ คะแนน คนหนึ่งได้ ๑๐๐,๐๐๐ คะแนน เกิดสภาเลือกเอาคนที่ ๑๐๐,๐๐๐ คะแนน คนที่ได้ ๔๐๐,๐๐๐ คะแนนจะทำอย่างไร ประชาชนจะทำอย่างไรถ้าความรู้สึกครั้งนี้ เขาจะรับได้หรือไม่เราไม่ทราบ แต่ในอนาคตถ้าเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้นเช่นว่า สมมุติบางจังหวัดเขาเลือกตั้งคนมา คนที่ได้อันดับ ๑ จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ คะแนน พอมาถึงแล้วสภาเลือกเอาคนที่ได้ ๑๐๐,๐๐๐ คะแนนเข้ามาอันดับ ๓ เกิดเขาไม่พอใจเขาเดินขบวนเข้ามา

จังหวัดละ ๑๐๐,๐๐๐ / ๒๐๐,๐๐๐ คน แล้วเราจะทำอย่างไร ตรงนี้เราได้วางมาตรการและคณะกรรมการได้มองไปถึงจุดนั้นหรือไม่ และจุดที่ผมถามเรียนในเบื้องต้นว่าเข้ามาแล้วรัฐสภาแก้ไขอะไรไม่ได้เลย นั่นหมายความว่าอำนาจสภาไม่มีอำนาจของสภาผู้แทนราษฎรซึ่งประชาชนเลือกเข้ามาแล้วก็ไม่มี เพราะฉะนั้นความไม่ไว้วางใจตรงนี้ใครบ้างที่จะลงนามสมัครรับเลือกตั้งเพื่อให้เสียค่าใช้จ่ายเลย ๆ เพราะฉะนั้นจึงกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังกรมการว่า ถ้าหากสามารถคุยกันได้ ปรับแนวทางเข้ากับวิปรัฐบาล คุยกับทางรัฐบาลได้แล้วก็กลับไปสู่วิธีการเลือกตั้งโดยตรง เอาจังหวัดละ ๑ คน ผมไม่เห็นเสียหายอะไรเลย ใครอยากส่งใครลงมาก็สู้กันมา ขยาก็เหมือนกันว่าใครจะซื้อเสียงเข้ามาเพียงอยู่ ๒๕๐ วันเลือกตั้งเข้ามาเพื่อร่างรัฐธรรมนูญเลย ๆ ไม่มีใครจะซื้อเสียงเข้ามาหรอกครับ ขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณไชยวัฒน์ สินสุวงศ์ เชิญ

นายไชยวัฒน์ สินสุวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ผม ไชยวัฒน์ สินสุวงศ์ พลังธรรม กทม. ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต้องกราบเรียนท่านประธานผ่านไปถึงท่านสมาชิกว่า ในความเห็นของผมนั้นผมเห็นว่าเรากำลังจะต้องพิจารณาว่า เรากำลังอยากจะเลือกหรือหาคนมาทำหน้าที่อะไร ในประเด็นที่เรากำลังพูดกันอยู่นี้ ผมมีความเห็นว่าเรากำลังจะเลือกคณะบุคคลหนึ่งมาทำหน้าที่ในการยกร่างรัฐธรรมนูญ ไม่ใช่ในฐานะทำหน้าที่แทนประชาชนในฐานะที่จะบริการประชาชนในการแก้ไขกฎหมายในทุกพื้นที่ นั่นเมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว ผมค่อนข้างจะเห็นด้วยกับมติของรัฐสภาที่ออกไปว่า เมื่อจะมีการพิจารณา เป็นขั้นเป็นตอนแล้วจบด้วยการให้รัฐสภาให้ความเห็นชอบ โดยการเลือกตั้งทางอ้อม ก็เป็นวิธีการที่น่าจะเหมาะสมแล้ว แต่อย่างไร

ก็ตาม เราจะต้องมาดูว่าในองค์ประกอบของคณะที่จะทำหน้าที่ดังกล่าวนี้ ประกอบด้วยอะไรบ้าง ตามร่างที่เสนอมาเข้าสู่รัฐสภาวันนี้กำหนดจำนวน องค์ประกอบทั้งหมดมี ๘๘ ท่าน ใน ๘๘ ท่าน นั้นประกอบไปด้วยประชาชนทั่วไป ๗๖ ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญ ๑๒ ท่าน ถ้าลึกลงไปจะถามว่าทำไมถึง ๘๘ คน อธิบายไม่ได้ด้วยหลักการ แล้วถ้าเราลึกต่อไปบอกว่า เอาจำนวนผู้ที่มีความชำนาญการประสบการณ์ ๘๘ หากด้วย ๑๒ ก็ปรากฏว่ามันไม่ได้เป็น จำนวนลงตัวหรอกครับ ก็ปรากฏว่าจำนวนคนรวมทั้งหมด ๘.๓ คน จะได้ ผู้เชี่ยวชาญ ๑ คน ทำไมไม่ทำให้มันลงตัวไปเลย เพราะว่าโดยหลักการ ไม่ควรจะทำให้มันยุ่งยากรำคาญใจ ฉะนั้นจริง ๆ ตามที่ท่านกรรมาธิการ เισηงข้างน้อย คุณพงศ์เทพ เเสนอผมคิดว่าเป็นหลักการที่อธิบายได้ว่า ถ้าเรา คิดจำนวนเป็นเพียง ๘๐ คน แล้วกำหนดผู้เชี่ยวชาญประสบการณ์ ๑๐ คน บอกว่าที่ได้เพราะว่าจำนวนคนรวมทั้งหมดที่จะทำหน้าที่ครั้งนี้ ๓ คน จะมีผู้ เชี่ยวชาญประสบการณ์ ๑ คน อันนี้อธิบายได้ด้วยหลักการ แต่ตามร่างที่ นำเสนอ ผมคิดว่าอธิบายไม่ได้เลย ฉะนั้นผมค่อนข้างเห็นด้วยว่า เราควรจะ กำหนดว่าผู้เชี่ยวชาญชำนาญการ ๓๐ คน แล้วจากประชาชน ๖๐ คน รวม เป็น ๙๐ คน น่าจะอธิบายได้ด้วยหลักการ แล้วผมคิดว่าจำนวนคร่งนี้นั้น เหมาะสมที่จะทำหน้าที่ในการยกร่างรัฐธรรมนูญให้กับประเทศไทยทั้งประเทศ ได้ ต้องกราบเรียนว่าปัญหารัฐธรรมนูญเรามีการต่อสู้กันมาหลายครั้งในสังคม แล้วบางครั้งมันบานปลายเสียหายมากมายเหลือเกิน ฉะนั้นบรรยากาศของ รัฐสภาอาทิตย์ที่ผ่านมา จึงเป็นบรรยากาศใหม่ที่เราสามารถทำข้อยุติได้ใน รัฐสภาแห่งนี้ เป็นครั้งแรกที่เรายกปัญหารัฐธรรมนูญมาหาข้อยุติได้ในรัฐสภา ก็ไม่อยากให้เห็นความคิดที่จะให้ย้อนกลับไปทบทวนใหม่ ก็คิดว่าเรามาจะเดิน กันต่อสำหรับวันนี้ในเวลาที่เหลืออยู่ว่า ในมติที่เราผ่านมานั้น เราควรจะ เดินหน้าต่อไปอย่างไร ซึ่งแนวทางผมก็เสนอแล้วว่าองค์ประกอบควรจะมา

จากประชาชนทั่วไป ๖๐ คน แล้วก็เรื่องของผู้เชี่ยวชาญจำนวนการ ๓๐ คน รวมเป็นจำนวนทั้ง ๙๐ คน ก็อธิบายได้ทั้งหมดด้วยสัดส่วนที่ลงตัว แล้วก็จำนวนเหมาะสมที่จะทำหน้าที่ยกร่างรัฐธรรมนูญได้ ผมยังมีความคิดเสนอต่อว่า ในการเลือกตั้งหรือที่มาของบุคคลเหล่านี้ เราพูดกันเยอะก่อนข้างจะคิดใจหรืออยู่ในบรรยากาศที่ว่าเราก่อนข้างจะหากระแวงเหลือเกินว่าจะได้บุคคลเหล่านั้นมาโดยไม่บริสุทธิ์ใจ ก็ต้องกราบเรียนว่าความเห็นของกระผมผมอยากให้มีการเลือกในระดับจังหวัด อาจจะได้มาจังหวัดละ ๑๐ คน เข้ามาประชุมร่วมที่ส่วนกลางอีกแห่งหนึ่งเหลือ ๕ จาก ๕ ก็เข้าสู่รัฐสภาเลือกได้ตามจำนวนที่ต้องการคือ ๙๐ ท่าน ก็น่าจะเป็นการกลั่นกรองที่เพิ่มความเข้มความค่อนอย่าง เป็นระดับไป แล้วทำให้สามารถที่จะคัดเลือกหรือทำให้บุคคลที่ได้มาโดยสุจริตใจเข้ามาทำหน้าที่ได้ นอกเหนือจากนั้นแล้วเป็นสิ่งที่สำคัญก็คือว่าคนที่จะไปออกเสียงคัดเลือกน่าจะเป็นผู้ที่สมัครเข้ามาทำหน้าที่ดังกล่าว รวมทั้งถ้าจำนวนที่จะให้มีเลือกเท่าไร เลือกได้เพียงแค่ครั้งหนึ่งของจำนวนที่จะเลือกได้เท่านั้น ก็จะทำให้ไม่มีอะไรที่จะกำหนด จนทำให้เกิดความไม่สบายใจที่เราพูดกันมาอยู่ตลอดในการประชุมในรัฐสภาแห่งนี้ ก็ขอเรียนที่ประชุมฝากถึงท่านประธานรัฐสภาไว้เพียงเท่านี้ ขอบขอบคุณ

ประธานรัฐสภา : คุณเรวัต

นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมใคร่ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า ผมเองก็แปรรูปคืออยู่หลายมาตราด้วย แต่ที่กระผมจะกราบเรียน ซึ่งมีความสำคัญนั้นก็คือที่มาของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ผมได้ฟังเมื่ออาทิตย์ที่ผ่านมาเมื่อพฤษภาคมที่แล้วว่า สภาของท่านประธานกรรมาธิการได้ชี้แจงว่า น่าจะให้มีการเลือกตั้งมาจากจังหวัด

ผู้ที่มาสมัครในจังหวัดต่าง ๆ นั้น เสร็จแล้วแต่ละจังหวัดก็รวบรวมเสนอมมา ๓ คน แล้วก็เข้ามามีการเลือกตั้งของรัฐบาล ผมเองก็เห็นด้วยว่าน่าจะเป็นอย่างนั้น แล้วก็มีมาดูการแก้ไขในเล่มสี่ชมพู กระผมก็เห็นด้วยว่าการที่แก้ไขโดยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นแต่ละ ๑ ท่าน ๆ แล้วก็ไปเลือกมาเลือกมา ๓ คนแล้วส่งเข้ามา กระผมก็เห็นด้วย แต่ก็ปรากฏว่ามีการต่อว่าต่อขานกันมากว่าจะเป็นการทรอบจำของมหาดไทย ความจริงแล้วท่านประธาน กระผมคิดว่ามาถึงวันนั้นไม่ว่าจะเป็น ส.จ. กิติ ส.ท. กิติ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านกิติ อมต. กิติ มหาดไทยนั้นจะไปทรอบจำไม่ได้หรอก ไม่ได้ครบ ต่างก็มีอิสระในความคิดความเห็น ที่นี้พอมาดูครั้งนี้ ที่ร่างขึ้นมาใหม่มาตรา ๒๑๑ ทวิวรรคสาม การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกเหมือนผู้แทนราษฎร นั่นก็ให้ประชาชนไปเลือกอีกแล้ว ให้ประชาชนไปเลือก เลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๓ คน เสร็จแล้วเอามากลั่นกรองเหลือ ๑ คน ผมเองอยากจะกราบเรียนว่า ผมไม่ทราบว่าคุณท่านประธานกิติ คณะกรรมการชุดนี้กิติ ด้วยความเคารพว่า รู้สึจะไม่มั่นใจในตนเอง ไม่มีความมั่นใจในตนเอง ขอประทานโทษนะครับ ไม่มีความรับผิดชอบ อะไรก็อ้างถึงประชาชน โยนเข้าสู่ประชาชน ทั้ง ๆ ที่เขามอบอำนาจให้แล้ว ผมไม่ทราบว่ามีความคิดอย่างไร กระผมเองก็มีความคิดว่าย่างในจังหวัดทั้งงานนี้ ผมคิดว่าไม่มีใครดีกว่าท่านจุนทร อย่างนี้เป็นต้น เขามอบความไว้วางใจมาแล้ว ให้ท่านไปดำเนินการอะไรก็แล้วแต่ ผมอยากจะกราบเรียนว่าในการแก้ไขรัฐธรรมนูญทุกครั้งที่ผ่านมารวมแก้ไขโดยรัฐบาลแห่งนี้ และทุกฉบับที่แก้ไขเป็นก้าวย่างหนึ่ง ๆ ของประชาธิปไตย จนกระทั่งมีการแก้ไขมากมายในปี ๒๕๓๘ เสร็จแล้วก็ปรากฏว่าเป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แบบที่ยังไม่ยอมรับกันว่าอันนั้นคือความถูกต้อง เมื่อก่อนนี้สภาแห่งนี้เราก็ก่อนที่เราเป็นผู้แทนฯ ไม่ได้ใช้รัฐธรรมนูญ ผู้ร่างไม่ได้ใช้ ผู้ใช้ไม่ได้ร่าง พอมาร

ถึงร่างของปี ๒๕๖๔ เอาอีกแล้ว บอกสภาแห่งนี้ใช้ไม่ได้ รัฐสภาแห่งนี้ก็ออก
รัฐธรรมนูญใช้ไม่ได้ ต้องมาयर่างกันใหม่ - ไม่มีความไว้วางใจ อ้าง
ประชาชนตลอดเวลา อ้างประชาชนทุกคำพูด ผมเองเป็นผู้แทนฯ เมือง
กาญจน์ คนเมืองกาญจน์ไม่เคยพูดเลยว่าผู้แทนฯ เรวดีไม่ดี ไม่เคยพูด ไม่มี
อ้างกันต่าง ๆ นานา จนในที่สุดก็เอาละไม่เป็นไร เห็นว่าที่เราทุกคนนี้จะมา
ร่างเองใช้เองไม่ดี เขาคนกลางมาทำเสีย เอาคนกลางมาร่าง ให้เรียกว่า
คนกลางมาดูแลให้เป็นประโยชน์ต่อรัฐสภาแห่งนี้ กระผมก็ไม่ว่า ก็เห็นด้วย แต่
ว่าความคิดต่าง ๆ หรือว่าความรับผิดชอบทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้นจะไปโยน
ให้กับพี่น้องประชาชนอีกแล้ว อย่างนี้เป็นต้น ลองไปถามลึกรับว่า ประชาชน
เขาต้องการไหม ถามเสียก่อน อย่าไปอ้าง อย่าไปอ้างครับ ประชาชน
กระผมอยากจะทราบเรียนว่าในขณะนี้เขาก็ให้ความไว้วางใจแก่ผู้แทนฯ ของ
เขาเข้ามาทำหน้าที่ในสภาแห่งนี้ เมื่อสภาแห่งนี้ รัฐสภาแห่งนี้มีความคิดเห็น
อย่างไรที่เป็นไปอย่างนั้น อย่าไปอ้างเลยครับ เพราะฉะนั้นผมเองก็อยากจะ
ทราบเรียนว่า ผมไม่เห็นด้วยที่แก้ไขมานี้ ผมไม่เห็นด้วยครับ ผมยังเห็นด้วย
ว่า การแก้ไขอย่างที่ท่านประธานกรรมการชุดครั้งแรกนั้นเป็นเรื่องที่ถูก มี
สมาชิกเลือกเข้ามาแล้วกลั่นกรองมาเลย ๔๔ คน เสร็จแล้วก็เข้าสู่สภา
เลือกตั้งเข้ามาเหลือ ๗๖ คนอย่างนี้เป็นต้น ผมเห็นด้วยในลักษณะอย่างนี้
ก็อยากจะทราบเรียนว่า ผมถือโอกาสนี้เรียนด้วยข้อเท็จจริงว่าผมตั้งใจที่วันนี้มี
อีกครั้งหนึ่ง และก็ตั้งใจจะไปกว่านั้นเมื่อครั้งที่แล้วว่าท่านประธานกรรมการ
ก็ดี ท่านประธานรัฐสภาทั้ง ๒ ท่านก็ดี ว่าได้คลี่คลายปัญหาเรื่องวิกฤตการณ์
ของมาตรา ๒๑๑ การปฏิรูปการเมือง ซึ่งมีพูดกันมากมายเป็นเวลานาน
เป็นปี ๆ วิกฤตการณ์ครั้งนี้ก็คลี่คลายไปในทางที่ดี ซึ่งก็เป็นไปในทางรัฐสภา
ผมจึงมั่นใจว่า รัฐสภาแห่งนี้ถ้าเราได้ร่วมมือกัน ไม่ว่าปัญหาอะไรจะเกิดขึ้น
ก็คงจะแก้ไขกันไปได้ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ท่านอาจารย์ดอกเตอร์ชัยอนันต์ครับ

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช (ประธานคณะกรรมการ) :

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม นายชัยอนันต์ สมุทวณิช วุฒิสมาชิก ในฐานะประธานกรรมการ กระผมได้ฟังท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติอภิปราย ด้วยเหตุผลต่าง ๆ หลายประการ แต่ในชั้นนี้กระผมใคร่ขอกราบเรียนเสนอ ว่าในมาตรา ๒๑๑ ทวิ กระผมจะขอพูดชี้แจงในมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) ซึ่งมีข้อความว่า สมาชิกซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งจากผู้สมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๒๑๑ ก ให้ได้จังหวัดละหนึ่งคน รวม ๑๖ คน ท่านประธานที่เคารพ กระผม เห็นว่าปัญหาอาจจะเกิดขึ้นในกรณีที่มีการตั้งจังหวัดเพิ่มขึ้น ถึงอย่างไรถ้าที่ ประชุมรัฐสภาเราได้มีการอภิปรายหรือมีมติที่จะให้ขึ้นโยงกับจังหวัด และมีจังหวัดละ ๑ คน คณะกรรมการใคร่ขอเสนอให้คัดคำว่า รวม ๑๖ คน ออกจาก มาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) ซึ่งจะอ่านได้ว่า สมาชิกซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งจากผู้สมัคร รับเลือกตั้งตามมาตรา ๒๑๑ ก ให้ได้จังหวัดละหนึ่งคน เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ยก ปัญหาออกไปได้ว่า จำนวนจะ ๑๖ คน หรือไม่ ก็เป็นไปตามจังหวัดละ ๑ คน สำหรับในเรื่องผู้เชี่ยวชาญ จำนวนของผู้เชี่ยวชาญนั้น ก็อยู่ที่ที่ประชุมรัฐสภา แห่งนี้จะมิตติ จะเป็นไปในทางใด กระผมใคร่ขอเสนอว่า ถ้าจะมีมติแล้ว น่าจะคำนึงว่า สัดส่วนจะเป็นเท่าใด ในที่นี้คณะกรรมการเสนอมาให้ เป็น ๒๓ คน ด้วยเหตุที่ว่า จำนวนจังหวัดนั้นถึงจะมีเพิ่มขึ้น ในระยะที่จะมีสภาร่าง รัฐธรรมนูญนั้น คงจะไม่มิจังหวัดเพิ่มขึ้นมากนัก เพราะฉะนั้นถ้าเราคัดคำว่า รวม ๑๖ คน ออกแล้ว ก็สมกับประโยชน์ที่เราจะได้ ไม่เสียอะไรเลย เป็น การช่วยแก้ไขปัญหานี้ได้ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาแต่เพียง เท่านั้นก่อนครับ ขอขอบคุณ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ รองประธาน รัฐสภาปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณบุรพา

นายบุรพา อัครากร สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม บุรพา อัครากร สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา กระผม
ได้ขานร่างใหม่ที่คณะกรรมการเสนอมาแล้ว และขออนุญาตที่จะแปรญัตติ
ในมาตรา ๒๑๑ ฉ วรคสาม และมาตรา ๒๑๑ ขัญญ วรคสอง เนื้อหาก็คือ
การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ให้เลือกตั้งจังหวัดละ ๑ คน แล้ว
ก็ให้เสนอมาให้รัฐสภาให้ความเห็นชอบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณบุรพาครับ ถ้าจะอภิปราย
มาตรานั้น เอาไว้รอให้ถึงมาตรานั้นก่อน ตอนนี้เรากำลังอยู่ที่ ทวิ นะครับ
คุณประชาธิปไตยพูดไปหรือยัง ไม่อยู่ครับ เชิญคุณอภิชาติครับ

นายอภิชาติ การิภาณจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นสร-
ศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม อภิชาติ การิภาณจน์
พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ผม
อยากจะเสนอความคิดเห็นจากข้อคิดที่เราได้ตกลงจะร่วมกันว่า จะมีองค์กร
ทางการเมืองใหม่ ก็คือสภาผู้แทนราษฎร ไปทำหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญ
ฉบับใหม่ ทั้งนี้ก้าวไกลไปเพื่อการปฏิรูปทางการเมือง แนวคิดเรื่องสภา
ร่างรัฐธรรมนูญ ผมถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองก้าวสำคัญ
เพราะเดิมรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของสังคมการเมือง ได้ถูกร่าง
โดยคณะผู้มีอำนาจมาแต่ละสมัย แต่สภาผู้แทนราษฎรฉบับนี้ต้องการที่จะขจัด
กีดกันทางการเมือง นักการเมืองออกไป ซึ่งเป็นผลโดยตรงกับกฎเกณฑ์
ต่าง ๆ โดยรัฐธรรมนูญ เสาระหรือแก่นแท้ของสภาผู้แทนราษฎรที่เรากำลัง
ดำเนินการกันอยู่ก็คือ เราจะทำอย่างไรจึงจะให้มีการผสมผสานกันระหว่าง
ความชำนาญพิเศษกับกระบวนการประชาธิปไตยนั้นหมายถึง เป็นการผสม
ผสานระหว่างกลุ่มผู้ที่มีความสามารถพิเศษกับการมีส่วนร่วมของพี่น้องประชาชน

ในการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ตามความคาดหวัง เพราะฉะนั้นการได้มาซึ่งคน ๒ กลุ่ม ในกลุ่มแรกที่เราต้องการผู้มีความชำนาญพิเศษนักวิชาการ คงไม่เป็นปัญหาค่ะครับ แต่ในส่วนการมีส่วนร่วมของประชาชนถือว่าเป็นสิ่งที่ยังคงเป็นปัญหาแล้วก็เป็นสิ่งที่เราจะต้องพูดคุยกัน เพราะวันนี้ผมคิดว่าเราไม่ได้ต้องการเพียงการมีส่วนร่วมจากพี่น้องประชาชนเพียงประการเดียว แต่เราจำเป็นต้องมีตัวแทนที่เป็นผู้มีความรู้ มีความสามารถ มีประสบการณ์ เพราะตัวแทนที่มาจากส่วนนี้ โดยความตั้งใจจริง ๆ แล้ว เราอยากเห็นตัวแทนที่มีการเลือกตรงจากพี่น้องประชาชนโดยตรง แต่ในเมื่อตอนนี้ไม่มีผ่านการรองรับจากรัฐสภาในการประชุมเมื่อวันพฤหัสบดีที่ผ่านมาถึงจำเป็นที่จะต้องหาวิธีการที่ใกล้เคียงที่สุด ให้เราได้ตัวแทนในส่วนที่มาจากประชาชนเพื่อเข้ามาทำหน้าที่ในการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้ที่จะประกอบด้วยเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์ เข้ามาแล้วสามารถที่จะต่อรองในการดำเนินการในการร่างรัฐธรรมนูญ ไม่ตกอยู่ภายใต้การครอบงำของนักวิชาการ ของผู้ชำนาญการพิเศษ หรือไม่ตกอยู่ภายใต้การครอบงำในทางการเมือง เพราะฉะนั้นการเปิดโอกาสให้คนที่มีความรู้ มีความสามารถ มีความสมบัติที่เหมาะสม ได้มีโอกาสเสนอตัวเองเข้าเพื่อรับเลือกจากจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ และคัดเลือกมาจำนวน ๓ คน ผมคิดว่าเป็นโอกาสที่เราจะได้คนดี มีความรู้ มีความสามารถ เพราะว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้ามาร่วมในการร่างรัฐธรรมนูญ มันแตกต่างจากการมีส่วนร่วมทั่วไป ไม่เหมือนกับการใช้สิทธิเลือกตั้ง ไม่เหมือนกับการร่วมรณรงค์เลือกตั้ง ไม่เหมือนกับการร่วมในกระบวนการอื่น ๆ ในทางการเมือง แต่เราจำเป็นต้องได้คนมีความรู้ มีความสามารถ เพราะฉะนั้นการกำหนดคุณสมบัติหรือคุณลักษณะส่วนนี้ ที่จะให้ตัวแทนของประชาชนที่มีความรู้ความสามารถ จะช่วยให้เรามีโอกาสที่จะได้ดำเนินการในการผสมผสานระหว่าง ๒ ส่วน คือส่วนของนักวิชาการ

ผู้ชำนาญการพิเศษ กับส่วนของประชาชนผู้ที่มีความพร้อม มีอำนาจต่อรอง ในการดำเนินการดังกล่าว เพื่อก้าวไปสู่การร่างรัฐธรรมนูญที่เป็นความ คาดหวัง มันไม่ได้จบสิ้นลงแค่นั้นครับท่านประธาน เราต้องก้าวไปถึงการ ปฏิรูปในทางการเมือง ซึ่งนั่นหมายถึงต้องมีผู้นำ ต้องมีแกนนำ ต้องมี ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม การที่เรามีแกนนำจำนวน ๘๖ คน หรือตาม จำนวนจังหวัดที่เราได้รับการคัดเลือกมาในทางอ้อม จะเป็นส่วนหนึ่งในการ ที่จะทำให้คนส่วนใหญ่ของประเทศ จะได้ร่วมในกระบวนการในการปฏิรูป ในทางการเมืองตามความคาดหวัง ตามที่เราขอเห็นการเมืองไปใน ทิศทางที่เราต้องการในวันข้างหน้า เพราะฉะนั้นมาตรการดังกล่าวผมคิดว่า การเปิดโอกาสให้มีการเลือกในขณะที่เราปฏิเสธทางตรงไปแล้ว การเลือก ทางอ้อมจากจังหวัดต่าง ๆ จังหวัดละ ๓ คน แล้วมาให้สภาเลือกเหลือเพียง จังหวัดละ ๑ คน จึงเป็นวิธีการที่มันจะได้ตัวแทนพี่น้องประชาชนที่จะเข้ามา ทำหน้าที่ในการยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณอภิสิทธิ์

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพ-มหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิก สภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิก รัฐสภา ผมขอหารือท่านประธานสั้น ๆ เท่านั้นครับ คือผมเข้าใจว่าเรา พิจารณาเรื่องลำดับมาตรา ที่มีการอภิปรายของสมาชิกหลายท่านเคียงไม่พ้น ที่จะไปทับกับมาตราอื่น ๆ ซึ่งถ้าหากว่าเราลงมติครั้งนี้ไปแล้วก็จะไปผูกพัน ข้อความในมาตราหลัง ๆ ด้วย แต่ว่าอาจจะไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของ สมาชิกหลายท่านที่พยายามแสดงเหตุผลแสดงผล ผมขอหารือท่านประธานอย่างนี้ ครับ ผมเข้าใจว่าข้อโต้แย้งในมาตรา ๒๑๑ ทวิ จะอยู่ในส่วนของ (๑) ว่า เราจะยึดโยงกับจังหวัดหรือไม่ เราจะใช้จำนวนเท่าไร ถ้าสมมุติว่าเรา

อยากจะให้การประชุมเดินหน้า มีความคืบหน้า ผมเสนออย่างนี้ได้ไหมครับว่า เราผ่านมาตรา ๒๑๑ ทวิ ในส่วนของข้อความในวรรคแรก กับ (๒) ไป และ (๑) นั้นเรากลับมาเขียนเมื่อพิจารณาตรา ๒๑๑ จ. จะได้ไหมครับ เราจะได้เดินหน้าไป มาตรา ๒๑๑ ทวิ มาตรา ๒๑๑ จัตวา เบญจ การประชุมจะได้มีความคืบหน้าครบถ้วนประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เราถืออภิปรายกันมาจนผมเชื่อว่าน่าจะใกล้กับจุดที่จะตัดสินใจได้แล้ว ซึ่งไม่จำเป็นต้องไปเริ่มต้นอย่างนั้นใหม่อีก เพราะมันจะนั่นก็จะหาจุดยุติไม่ได้ น่าจะเดินหน้าต่อไป คุณสุวโรชจะยังติดใจพูดหรือเปล่า ถ้าพูดเชิญครับ

นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ซึ่งความจริงแล้วท่านประธานครับ ผมคิดว่าในมาตรา ๒๑๑ ทวิ ผมคงมีความคิดเห็นเป็นไปตามร่างที่ทางคณะกรรมการธิการ ได้นำเสนอต่อที่ประชุมรัฐสภาในวันนี้ แต่ที่ผมจำเป็นจะต้องถูกขึ้นมาแสดงเหตุผลตรงนี้ประกอบ ก็เพื่อที่จะยืนยันให้เห็นได้อย่างเป็นประจักษ์อย่างชัดแจ้งครับท่านประธานครับว่า การที่ให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่ให้คนที่ป็นเจ้าของประเทศนั้นได้มีโอกาสพินิจพิจารณา แล้วก็ศึกษาถึงความสำคัญของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บท แล้วเป็นกฎหมายหลักที่เป็นแม่บทในการที่จะใช้บริหารราชการแผ่นดิน แล้วมีกฎหมายลูกอีกหลายฉบับนั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ประชาชนเองน่าที่จะมีส่วนร่วมในการที่จะคัดเลือกคนที่จะเข้ามาพิจารณากฎหมายรัฐธรรมนูญในโอกาสต่อไป เพราะฉะนั้นการให้ความรู้ต่อประชาชนตรงนี้ ผมคิดว่าจะโยงใยไปถึงการส่งเสริมการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยตามหลักการที่ว่า เป็นของ

ประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชนที่แท้จริง ผมคิดว่าครั้งนี้หลายท่านคงจะมีความคิดว่า แล้วในเมื่อที่ประชุมรัฐสภาได้มีการกำหนดประเด็นในข้อที่ ๓ เอาไว้ว่า เป็นการเลือกตั้งโดยทางอ้อมของรัฐสภา คราวนี้จะชักกันหรือไม่ ซึ่งหลายท่านได้มีความคิดเห็นทั้งข้างในและข้างนอกเมื่อสักครู่นี้ ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานครับว่าครั้งนี้ผมเข้าใจว่า เป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนเท่านั้นเองนะครับ ซึ่งคนที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนนั้น ก็ยังไม่แน่ว่าจะไปครับว่า จะได้เป็นกรรมการร่างของสภายกร่างรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะจะต้องเข้ามาสู่การพิจารณาของรัฐสภาในที่ประชุมแห่งนี้อีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นครั้งนี้ก็จะ เป็นการเลือกโดยทางอ้อมเท่านั้นเอง ซึ่งไม่ได้ขัดต่อหลักการที่รัฐสภาได้ลงมติรับหลักการในประการที่ ๓ เกี่ยวกับเรื่องนี้แต่ประการใด ผมขออนุญาตแสดงความคิดเห็นเรื่องนี้ไว้เพียงแค่นี้ เพราะผมจะไปอภิปรายในมาตรา ๒๑๑ ครี อีกครั้งหนึ่งครับขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญกรรมการสภาอาจารย์ไพศาล

นายไพศาล กุศลชัยวิสัย (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ในฐานะกรรมการวิสามัญใครจะขอปรับปรุงเพิ่มเติมอีกค่าในมาตรา ๒๑๑ ทวิ ในอนุมาตรา (๒) ได้โปรดกรุณาด้วย (๖) ที่มีความในปัจจุบันนี้ว่า (๓) ผู้มีประสบการณ์ด้านการเมืองการบริหารราชการแผ่นดินหรือการร่างรัฐธรรมนูญ เดิมข้อความไปว่า ตามหลักเกณฑ์ที่ประธานรัฐสภากำหนด แล้วอ่านต่อไปว่า จำนวน ๑ คน เหตุผล เพราะเหตุว่ากรรมการได้ปรับปรุงจากร่างเดิมว่า สมาชิกสภาร่างใน (๒) นี้ ไม่มีคณะกรรมการสรรหาที่ได้เคยเสนอไว้เดิม ซึ่งได้มีร่างใหม่ตามมาตรา ๒๑๑ ๕๕๕๕ นะครับผมขอได้โปรดพิจารณาอนุมัติด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ
ในเวลานี้ก่อนครับ

นายสุวไรซ์ พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ท่าน
ประธานครับ ผมขออนุญาตครับ ที่ทางท่านกรรมาธิการได้ขอแก้ไขข้อว่า
ตามหลักเกณฑ์ที่ประธานสภากำหนด ผมเข้าใจว่าประธานรัฐสภา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ประธานรัฐสภา

นายสุวไรซ์ พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ขอบคุ
นครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีข้อขัดข้อง เชิญคุณชัยครับ

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ท่าน
ประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย รัฐสภา กระผมขอประทานกราบเรียน กระผม
ได้เสนอขอแปรญัตติไปท่านประธานคงจะทราบแล้วใช่ไหม ผมเสนอไปแล้วครับ
แล้วผู้รับรองถูกต้องคือผมได้แปรญัตติในมาตรา ๒๑๑ ทวิ มีดังนี้ มาตรา
๒๑๑ ทวิ ให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญทำหน้าที่จัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ตาม
หมวดนี้ ประกอบด้วยเพื่อนสมาชิกจำนวน ๘๘ คน มาจากการเลือกตั้งทางอ้อม
คือการเลือกตั้งทางอ้อมของกระผมนั้นมีวิธีการ ไม่ใช่เลือกกันเอง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เดียวครับคุณชัย ถ้าอย่างนั้น
เดี๋ยวค่อยพูดได้ไหม กำลังถามกันอยู่

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ก็
๘๘ คน นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : กำลังจะถามถึงคำขอแก้ไข
ของกรรมาธิการ ถ้าคุณชัยยังไม่ขัดข้อง เดี่ยวผมจะให้พูดในประเด็นของ
คุณชัย

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) :
ขอพระคุณท่านประธาน เพราะว่าจะให้มีการสอพลัดเลือกครับ เพราะว่า
งานทั้งหมดที่ท่านมานันไม่ถูกต้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : นั่งลงก่อนครับ เชิญ
คุณอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพ-
มหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในฐานะ
สมาชิกรัฐสภา ที่ผมได้หาหรือท่านประธานนั้นก็เพราะว่าจะเกิดปัญหาอย่างนี้
ครับ คือเมื่อคณะกรรมการคณบดีจะขอแก้ไข ก็จะไปทำให้ผมซึ่งขอแปรญัตติ
ไว้ในมาตรา ๒๑๑ สัดค และให้เพิ่มมาตรา ๒๑๑ สัดค/๑ เข้าไป ต้อง
อภิปรายเสียตอนนี้ ต้องคัดค้านเสียตอนนี้ คือที่ท่านประธานกรรมการได้
ชี้แจงเมื่อเช้านี้ แล้วก็ที่ท่านกรรมการไพศาลได้ชี้แจงเพิ่มเติม เป็น
ประเด็นที่ผมคิดว่าอยากจะให้ทางกรรมการได้ทบทวนอีกครั้งหนึ่ง และ
กระผมขอเสนอเหตุผลประกอบการพิจารณาดังนี้ครับ คือนอกเหนือจาก
ประเด็นซึ่งทางรัฐสภาได้มอบหมายทางคณะกรรมการ ไปปรับปรุงให้
สอดคล้องกับแนวทาง ๕ ข้อ ทางคณะกรรมการได้ไปปรับปรุงในส่วนของ
การคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์จำนวน ๒๐๐ ท่านด้วย เพราะว่า
เดิมนั้นทางคณะกรรมการได้เห็นชอบที่จะให้มีคณะกรรมการสรรหา ซึ่งจะ
ประกอบไปด้วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เลขาธิการวุฒิสภา เลขาธิการ
คณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ปลัด
กระทรวงกลาโหม เลขาธิการสภาสถาบันราชภัฏ นายกมลเมธสถานอุดม
ศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย และอธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
ทุกแห่ง ที่ให้ปริญญาดุษฎีขึ้นไปในสาขานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ หรือสาขา
รัฐประศาสนศาสตร แล้วคณะกรรมการสรรหาชุดนี้ก็จะเป็นผู้ทำหน้าที่ในการ

จัดทำบัญชีรายชื่อของผู้เชี่ยวชาญสาขาค่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๑๑
 ทวิ (๒) เป็นจำนวน ๑ เท่าของจำนวนที่กำหนดไว้ เพื่อมาให้รัฐสภาคัดเลือก
 กระผมเห็นว่าแนวทางดังกล่าวนี้เหมาะสมอยู่แล้ว -- ไม่น่าที่กรรมาธิการ
 จะต้องไปทบทวนเปลี่ยนแปลงมาตามร่างใหม่ ซึ่งไม่มีกรรมการสรรหา แต่ไป
 ระบุในมาตรา ๒๑๑ สัตต ว่าให้สถาบันอุดมศึกษาคัดเลือกมาประเภทละ
 ไม่เกิน ๕ คนต่อสถาบัน ผมเข้าใจเช่นนั้น ความวุ่นวายที่มันจะเกิดขึ้นก็คือว่า
 ในแต่ละสถาบันอุดมศึกษานั้น องค์การที่จะมีความชอบธรรมในการเสนอชื่อ
 คือไหน สถาบันวิทยาลัย หรืออธิการบดี หรือสภามหาวิทยาลัย หรือถ้าหากว่า
 นิสิตนักศึกษาเขาเรียกร้องว่าเขาต้องการมีสิทธิมีเสียงในการส่งผู้แทนเข้ามา
 จะยุติอย่างไร มันจะเกิดปัญหามาก แล้วก็จะทำให้เกิดกรณีอาจจะเรียกว่า
 สถาบันนิยมขึ้นมา เพราะการมาของผู้เชี่ยวชาญนั้นจะต้องมาจากสังกัด สังกัด
 หนึ่งก็ต้องส่งมา ๕ คน แล้วก็จะต้องมาตัดสินใจเลือกกัน ผมเห็นว่าเพื่อตัด
 ปัญหาข้อยุ่งยากนี้ กลับไปใช้รูปแบบของคณะกรรมการสรรหาเดิมจะง่ายที่สุด
 เพราะว่าคณะกรรมการสรรหาที่ระบุไว้ใน (๑) ถึง (๔) ของมาตรา ๒๑๑
 สัตต เดิม ซึ่งผมขอแปรญัตติกลับเข้าไปใหม่นั้น เป็นบุคคลซึ่งมีความชัดเจน
 ว่าเป็นใคร ขณะเดียวกันท่านเหล่านี้ก็ไม่ได้มีสิทธิที่จะไปหยิบใครขึ้นมา
 ตามใจชอบ แต่จะถูกกำหนดกรอบเอาไว้ตามมาตรา ๒๑๑ สัตต/๑ ซึ่งผม
 ได้แปรญัตติกลับเข้าไป ซึ่งก็คือมาตรา ๒๑๑ สัตตเดิม ก็จะต้องเสนอผู้
 เชี่ยวชาญต่าง ๆ นั้น จากสถาบันอุดมศึกษาซึ่งได้มีการ เปิดสอนและให้ปริญญา
 ในสาขาที่เกี่ยวข้อง ผมเห็นว่าวิธีการนี้น่าจะจัดปัญหาความสับสนได้
 เพราะฉะนั้นจึงได้แปรญัตติให้กลับไปเป็นแนวทางของคณะกรรมการสรรหาก่อน
 ที่จะให้รัฐสภาคัดเลือก ผมก็จึงขอหาวิธีการมารีบว่า ถ้าท่านจะ
 กรุณาพิจารณาแนวทางนี้หรือถ้าหากว่า มีเหตุผลใดที่เป็นตัวกำหนดหรือชี้ให้
 ท่านได้ตัดสินใจเปลี่ยนแปลงไปจากแนวทางเดิมนั้น ขอความกรุณาได้ช่วย

อธิบายให้รัฐสภาอีกครั้งหนึ่งแล้วตรงนี้ก็จะผูกพันกับข้อความที่คณะกรรมการ
ขอแก้ไข เพราะหากว่าจะจะเป็นไปตามแนวทางเดิม หรือที่กระผมได้ขอแปร
ญัตตินั้น ก็จะเขียนอย่างที่ท่านกรรมการไพศาลขอแก้ไขไม่ได้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญประธาน

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช (ประธานคณะกรรมการ) :

กราบเรียนท่านประธาน กระผม นายชัยอนันต์ สมุทวณิช วุฒิสมาชิก ในฐานะ
ประธานคณะกรรมการ กระผมใคร่ขอกราบเรียนถึงเหตุผลที่คณะ
กรรมการได้ปรับปรุงให้มาตรานี้เป็นอย่างที่ปรากฏอยู่ดังนี้ครับ การที่
กรรมการปรับปรุงนั้น ก็เพราะด้วยเหตุว่า ถ้าเราจะให้สถาบันมีส่วนร่วม
ในการคัดเลือกแล้วก็มีบางควรที่จะให้มีคณะกรรมการสรรหาขึ้นมา เพราะว่า
คณะกรรมการสรรหา นั้นประกอบไปด้วยบุคคลที่เป็นข้าราชการประจำหลายแห่ง
เหตุผลที่ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติเอ่ยนามนั้น ก็เป็นเหตุผลที่ทำให้เรา
ต้องเปลี่ยน เนื่องจากว่าในสถาบันอุดมศึกษาที่จะทำการคัดเลือกนั้น ก็มีทั้ง
นิสิตนักศึกษาซึ่งคงอยากแสดงความคิดเห็น มีทั้งสภาคณาจารย์ มีทั้งคณะวิชา
และในที่สุดก็มีสภามหาวิทยาลัย เมื่อเป็นดังนี้สถาบันอุดมศึกษาจึงจะต้อง
พิจารณาตามที่ประชาชนเห็นสมควรว่า บุคคลส่วนใดบ้างจะมีสิทธิในการ
เสนอชื่อ แล้วในขั้นปลายก็คงจะเป็นสภามหาวิทยาลัย หรือองค์กรอื่นใดที่สภา
มหาวิทยาลัยจะกำหนดไว้ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ทุก ๆ ส่วนในสถาบันอุดมศึกษา
นั้นก็จะสามารถมีส่วนร่วมโดยตรงได้ ด้วยเหตุดังนี้เอง คณะกรรมการ
จึงได้แก้ไขไป แล้วก็จะสอดคล้องกับที่มาของประชาชนโดยทั่วไปที่สมิกรได้
โดยตรงด้วย ขอกราบเรียนชี้แจง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญอาจารย์วิจิตรครับ

นายวิจิตร ศรีสุอาน สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม วิจิตร ศรีสุอาน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา กระผมมี

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรา ๒๑๑ ทวิ ตามร่างของคณะกรรมการ และเป็
 เิงหาหรือด้วยกรับ ว่าถ้าองค์ประกอบเป็นอย่างที่ร่าง โดย (๑) ยึดหลักการ
 ที่จะให้มีสมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งจังหวัดละ ๑ คน โดยถือเอาฐานจังหวัดเป็น
 หลักจำเป็นด้วยหรือที่จะต้องเขียนว่า รวม ๑๖ คน เพราะถ้าวันหนึ่งจังหวัด
 เพิ่มขึ้นหรือลดลง เพราะรัฐธรรมนูญต้องใช้ไประยะยาว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : กรรมการเขาขอคัด
 ออกไปแล้วครับ

นายวิจิตร ศรีสุวาน สมาชิกวุฒิสภา : ตอนนี้ประการที่ ๒ ถึ
 ตัดออกแล้ว ใน (๒) ถ้าจะเขียนเป็นเชิงสัดส่วนได้หรือไม่ เพราะในวิธี
 ปฏิบัติในรัฐธรรมนูญปัจจุบันก็เขียน เช่น บอกว่า วุฒิสมาชิกมีจำนวนสอง
 ในสามของผู้แทนราษฎร เพื่อให้จำนวนมันผันแปรไปได้ แต่ก็สามารถอธิบาย
 ได้ว่าเรากำหนดสัดส่วนเช่นนี้เพราะอะไร ซึ่งก็คงจะใกล้ ๆ กับตัวเลข ๘๘
 ที่ท่านชอบนะครับ เช่น (๒) เขียนว่า สมาชิกซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งจากผู้
 เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์จำนวนหนึ่งในสามของ (๑) ดังต่อไปนี้ ก
 ผู้เชี่ยวชาญสาขากฎหมายมหาชนจำนวนหนึ่งในสามของ (๒) และ ข ก็หนึ่ง
 ในสาม (๒) ก ก็หนึ่งในสามของ (๒) ซึ่งถ้าเป็นอย่างนี้ เมื่อตัวเลขของ
 (๑) เปลี่ยนไป ตัวเลขของ (๒) ก็จะผันตามไปด้วย โดยจำนวนก็ใกล้ ๆ
 กันกับ ๑๓ คนที่ท่านคิด แต่ผมเข้าใจว่าท่านคิดไปเลขลือค ๘๘ เมื่อจังหวัด
 ๑๖ ก็เหลือ ๑๓๓ ถ้าท่านไม่มีเลขลือคตัวนี้แล้วใช้วิธีสัดส่วนเสีย ผมคิดว่า
 การอธิบายในเชิงหลักการจะง่ายขึ้น แล้วก็ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ต้องไปแก้
 รัฐธรรมนูญ เมื่อท่านคัดเอาจังหวัดละ ๑ คน ไม่รวม ๑๖ แล้วก็ดีแล้ว ผม
 ต้องขอประทานอภัยที่ว่า ตอนนั้นอาจจะไปทานข้าวอยู่ จึงไม่ทราบว่าท่านคิด
 เพราะร่างของท่านตามไม่ค่อยทันหรือครับ ท่านปรับเปลี่ยนจนกระทั่งขณะนี้
 ที่กระผมแปรญัตติไป ๖ ประเด็น มาตราที่คิดหมดแล้วครับ เพราะท่านสลับ

มาตราด้วย เพราะฉะนั้นครั้งนี้กระผมก็ขอเพียงว่า ถ้าจะหาวิธีกับกรรมการด้วยความเคารพว่า เขียนเป็นสัดส่วนตามที่เสนอจะเหมาะสมขึ้นกว่าหรือไม่ กว้างกำหนดตัวเลขตายตัว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพกระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเด็นเดิมนะครับ คือได้ฟังคำชี้แจงของท่านประธานก็เข้าใจในเจตนาคือของกรรมการที่จะพยายามให้ประชาคมทางวิชาการ คือ สถาบันอุดมศึกษาไปดำเนินการกันเอง แต่ที่นี้ปัญหาเกิดขึ้นได้ครับ สมมุติว่าในทางปฏิบัติ ซึ่งผมเชื่อว่าความคิดเห็นของบุคคลในสถาบันอุดมศึกษานั้นมีค่อนข้างจะหลากหลาย สมมุติในทางปฏิบัติเกิดสภาคณาจารย์ชกจะส่งรายชื่อมาบัญชีหนึ่ง สภามหาวิทยาลัยส่งมาอีกบัญชีหนึ่งจะปฏิบัติอย่างไร เพราะว่าในนี้จะได้ไม่ได้กำหนดกติกาเอาไว้เลยว่า ในแต่ละสถาบันนั้นจะต้องมีข้อมูลอย่างไร แต่ว่าในรูปแบบที่กรรมการได้เคยสนับสนุนคือ รูปแบบของคณะกรรมการสรรหานั้นจะมีข้อมูล แล้วมันก็ไม่ติดกันด้วยครับ เพราะว่าในรูปแบบเดิมนั้นคณะกรรมการสรรหานั้นสามารถจะไปกำหนดได้ว่า ในแต่ละสถาบันเขาจะใช้กระบวนการหาข้อมูลได้อย่างไร แล้วจะเป็นมาตรฐานเดียวกันด้วยครับ มิฉะนั้นสมมุติว่าดำเนินการไปอย่างนี้ นอกจากจะเกิดความขัดแย้งขึ้นได้ในแต่ละสถาบันแล้วอาจจะเป็นไปได้ว่า สมมุติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยดำเนินการแนวทางหนึ่ง ธรรมศาสตร์ดำเนินการอีกแนวทางหนึ่ง พอมาถึงรามคำแหงก็อีกแนวทางหนึ่ง แล้วองค์กรซึ่งไม่ได้รับการยอมรับจากมหาวิทยาลัยหนึ่ง แต่เป็นองค์กรที่ชี้ขาดในอีกมหาวิทยาลัยหนึ่ง เป็นองค์กรลักษณะเดียวกันก็จะเกิดการโต้แย้งขึ้นมา เช่น สมมุติว่าทางจุฬาฯ ให้สภามหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ ให้สภาคณาจารย์ สภาคณาจารย์ของจุฬาฯ เขาอาจจะร้องขึ้นมาได้ว่า ทำไม

กรณีของจุฬาฯ ไม่ให้เขาดำเนินการ ผมคิดว่าเราไม่ควรจะไปสร้างเงื่อนไขเหล่านี้ให้เกิดขึ้น เพราะว่าความหลากหลายนั้นจะเกิดขึ้นแน่นอน ผมคิดว่าที่เดิมทำเอาไว้รัดกุมดีอยู่แล้ว แล้วก็ไม่ได้คิดกันหน่วงทางที่จะให้สถาบันอุดมศึกษาในประชาคมของเขาได้เสนอแนวทางมา เพียงแต่จะมีกติกาและมีข้อยุติที่ชัดเจนแน่นอน ไม่เป็นปัญหาที่ผูกพันองค์กรอื่น ๆ ในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญต่อไป ขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เหตุอันที่จริงที่คุณอภิสิทธิ์พูดพอถึงมาตรา ๒๑๑ สัปดาห์ก็ยังอยู่ในวิสัยที่จะเปลี่ยนแปลงได้ ๒๑๑ ทวิ ที่เรากำลังพิจารณาอยู่นั้นไม่เป็นข้อผูกมัด จึงทำให้ ๒๑๑ สัปดาห์เปลี่ยนแปลงไม่ได้ เหตุท่านประธานชี้แจง

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม นายชัยอนันต์ สมุทวณิช วุฒิสมาชิก ในฐานะประธานคณะกรรมการ ขอชี้แจง ๒ ประเด็นดังนี้

ประเด็นแรก เกี่ยวกับเรื่องของสัดส่วนนั้น คณะกรรมาธิการได้พิจารณาถึงเรื่องนี้แล้ว แล้วก็มีความเห็นว่าสัดส่วนที่เหมาะสม ถ้ากำหนดไปแล้วในประเภทต่าง ๆ คือ ก ข ค ระบุจำนวนไปก็จะเป็นการง่ายและชัดเจน ถ้าเผื่อจะมีการเปลี่ยนแปลงประการใดก็อาจจะพิจารณาได้ในที่ประชุมสภาแห่งนี้ แต่คณะกรรมการขอขึ้นว่า ถ้าเผื่อที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้คิดว่าใน ๒๑๑ ทวิ (๒) ควรเป็นสัดส่วนเท่าใด กรรมาธิการก็ยังเห็นว่าควรกำหนดจำนวนของสัดส่วนนั้นลงไปด้วย ก ข ค จะได้มีความชัดเจน เพราะว่าจะต้องไปเกี่ยวข้องกับการเสนอมา แล้วต่อไปจะมีการเลือกเป็นประเภท ๆ สำหรับกรณีที่มาตรา ๒๑๑ สัปดาห์ นั้น กระผมใคร่ขอกราบเรียนชี้แจงสั้น ๆ เกี่ยวข้องจะกลับมาพิจารณาอีกที่ได้ว่า จริง ๆ แล้วมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในบางครั้งมีชื่อเรียกสภาคณาจารย์อาจจะต่างกัน ทั้งมหาวิทยาลัย มสธ. อาจ

จะมีสภาวิชาการ เพิ่มขึ้นนอกเหนือไปจากอย่างอื่นอีก แต่ในทุกสถาบันจะมี สภามหาวิทยาลัย ในขณะที่เดียวกันสถาบันการศึกษาแต่ละแห่งนั้นต่างมีประวัติ ความเป็นมาของการมีส่วนร่วมของประชาคมนั้นแตกต่างกันไป เพราะฉะนั้น กระผมคิดว่าถ้าเราคำนึงถึงความหลากหลายอันนี้ แต่คิดว่าตามกฎหมายนั้น องค์การที่มีอำนาจสูงสุดก็ถือสภามหาวิทยาลัย ในกรณีที่จะมีการ เรียกเรื่องจาก สถาบันใดสถาบันหนึ่งให้องค์กรใดองค์กรหนึ่ง เป็นผู้จัดทำบัญชีรายชื่อนั้น ถึง อย่างไรสภามหาวิทยาลัยก็จะต้องมอบอำนาจไป แม้จะเป็นเช่นนั้นเราก็คิดว่า คงจะไม่เป็นปัญหาว่าถ้าเพื่อแต่ละมหาวิทยาลัยมอบอำนาจขององค์กรไปตามประวัติ ความเป็นมาของการมีส่วนร่วมของประชาคมในมหาวิทยาลัยแห่งนั้น แต่ก็ยัง ชิดโยงอยู่กับว่า สภามหาวิทยาลัยนั้นเป็นองค์กรที่มีอำนาจสูงสุดในการมอบ อำนาจนั้น ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณชัยจะยังแปรญัตติ อีกไหมครับ เชิญ

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ท่าน ประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกรัฐสภา ท่าน ประธานที่รับ กระผมได้ขอแปรญัตติความในมาตรา ๒๑๑ ทวิ ดังนี้คือใน มาตรา ๒๑๑ นั้น ที่คณะกรรมการได้ยกร่างมาว่า ใน (๑) สมาชิกรัฐสภา นั้นจะต้องเลือกตั้งตามมาตรา ๒๑๑ จ ให้ได้จังหวัดละหนึ่งคน รวมเจ็ดสิบ หกคน นั้น ผมขอคัดออก ผมขอให้รวมเป็น ๘๕ คน ทั้งหมด คือจะเป็น ผู้เชี่ยวชาญก็ตาม ตามสาขาต่าง ๆ ผมไม่เห็นด้วย กระผมขอประธาน การเรียนท่านประธานเพื่อให้ได้ประกอบการพิจารณาของรัฐสภาแห่งนี้กฎหมาย รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ ประชาชนทั้งประเทศได้เลือก ผู้แทนราษฎรมา ๓๕๑ ท่าน มาเพื่อมีหน้าที่ร่างกฎหมาย แก้กฎหมายท่าน ประธานที่ทราบและทราบดีกว่าผม เพราะเป็นครูบาอาจารย์ นอกจากนั้น

รัฐบาลเองก็ยังไม่เลือกผู้มีความรอบรู้ทั้งประเทศอีก ก็เป็นวุฒิสมาชิก ๒๖๐ ท่านมา เพื่อกลั่นกรองกฎหมายให้ละเอียดรอบคอบในการที่จะปกครองประเทศชาติ ผู้ที่จะมาร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้น จะต้องเป็นผู้ที่รอบรู้ว่าเป็นคน ๖๕๑ คน ต้องรอบรู้จริง ๆ ทำไมผมจึงต้องประธานกรรมาธิการแบบนี้ ก็เพราะว่า ผู้แทนฯ เขายังไม่เชื่อ ๑๘๑ คน เขาไม่เชื่อ แล้ววุฒิสมาชิกที่เป็นผู้ที่รอบรู้จริง ๆ ๒๖๐ คนก็ยังไม่เชื่ออีก จะมาร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญก็ยังไม่ให้ ก็ต้องเลือกบุคคลภายนอกเข้ามาดำเนินการ แล้วที่ประชุมนี้จะต้องเลือกทางอ้อม ท่านประธานครับ ผู้ที่จะมาร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญปกครองประเทศชาติ นั้นจะต้องเป็นคนที่ยังมีชีวิตจริง ๆ ต้องเป็นคนที่ยังมีชีวิตจริง ๆ ผมจึงไม่เชื่อว่าผู้เชี่ยวชาญสาขากฎหมายมหาชน ๘ คนผมก็ไม่เชื่อ ผู้เชี่ยวชาญสาขารัฐศาสตร์จำนวน ๘ คนผมก็ไม่เชื่อ ผู้ประสบการณ์ด้านการเมือง หรือการบริหารแผ่นดิน การร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ ๑ คน ผมก็ไม่เชื่อ เพราะอะไร ท่านประธาน กฎหมายรัฐธรรมนูญเราร่างมาถึงขั้นแล้ว ลึกทั้งข้าง ชกเล็กข้าง ความวุ่นวาย ความสับสนของบ้านเมืองก็มีอยู่ตลอดมา โหน ๆ เราจะร่างกฎหมายทั้งนี้ แล้วก็การแก้ไขมาตรา ๒๑๑ ให้ถูกลงไปในทางที่ถูกต้อง ให้พี่น้องประชาชนนอนหลับสบายไม่ต้องสะดุ้งผวาในปัญหาต่าง ๆ กระผมจึงคิดว่าจำเป็นที่จะต้องเอาบุคคลที่รอบรู้จริง ๆ ท่านกรรมาธิการข้างบนผมก็ไม่ค่อยเชื่อ ผมก็เรียนตรง ๆ อย่างนี้ท่านประธาน เพราะกลับไปกลับมา แล้วตัวเองก็ได้รับเลือกมาให้ป็นกรรมาธิการ ท่านประธานก็ปวดหัวอยู่ทุกอย่างทุกประการ ท่านประธานเองก็ร่างมาไม่รู้กี่ฉบับแล้ว แต่ไม่รู้ก็ลงท้าย และผมก็อยู่สถานะนี้ตั้งแต่ ๒๕๔๒ ก็ไม่รู้กี่ฉบับมาแล้วครับ ฉะนั้น เพื่อให้มันรอบคอบขึ้นครับ ๘๘ คน คนทั่วประเทศเลือกมา เลือกอย่างไรครับท่านประธานครับ ผมประธานกรรมาธิการท่านประธานด้วยความเคารพ เลือกอย่างนี้ครับ คือประการแรก เราใช้พระราชบัญญัติเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ใช้มา

เป็นกฎเกณฑ์ครับ เพราะเราออกกฎหมายฉบับนี้ไปแล้วก็ต้องออกกฎหมายอีก ฉบับหนึ่งเหมือนกัน อันนี้เราไม่ต้องออกใช้เลยครับ ตามที่กระผมได้นำเรืยน ในคำปรารุณคดีของกระผม ก็ไ้ขอให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมัครรับเลือกตั้ง เหมือน ผู้แทนราษฎร คุณสมบัติก็ตั้งที่มีอยู่ในกฎหมายอยู่แล้วกับกฎหมายเลือกตั้ง แต่ว่า เพียงแก่ว่า อายุ ๓๕ ปี ผู้แทนราษฎร ๒๕ ปี ก็แก่นั่น นอกนั้นคุณสมบัติ ปริญญาตรี เหมือนกัน แล้วผู้สมัครก็ต้องเอาคนที่วิสุทธินะครับท่านประธาน คนมีเจตนาบริสุทธิ์ไม่อยากจะสร้างปัญหาให้บ้านเมือง วุ่นวาย เดินขบวนบ้าง อะไรบ้างเราไม่เอา เอาคนที่มีความมุ่งมั่นเจตนาจะทำเพื่อบ้านเพื่อเมือง จริง ๆ จบปริญญาตรีแล้วมีความรอบรู้ทุกอย่าง แล้วก็จิตใจบริสุทธิ์มาสมัครกับ คณะกรรมการรับสมัคร แต่ละจังหวัด เมื่อยตรวจคุณสมบัติถูกต้องก็ต้องเสีย ค่าสมัครเหมือนกับผู้แทนราษฎร ๑๐,๐๐๐ บาทครับ เหมือนกันแล้วก็มีคณะกรรมการออกข้อสอบ ต้องสอบครับ ที่มีประธานวุฒิสภาท่านหนึ่งละครับ ประธานสภาฎีกาท่านหนึ่งละครับ ประธานวุฒิสภาท่านหนึ่งละครับ อธิการ สูงสุดท่านหนึ่งละครับ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรท่านหนึ่ง เลขาธิการวุฒิสภา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการ กฤษฎีกา เลขาธิการคณะรัฐมนตรี เจ้ากรมพระธรรมนูญทหาร เลขาธิการ สภามันราษฎร อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกแห่งที่มีการ ให้ ปริญญาตรีขึ้นไปในสาขามิติศาสตร์ สาขารัฐศาสตร์ หรือสาขารัฐประศาสน- ศาสตร์ จำนวนสถาบันละหนึ่งคน พวกนี้มีหน้าที่มาออกข้อสอบ ท่านก็ต้อง ออกข้อสอบ แล้วไม่มีใครวิ่งเดินได้ด้วยครับ ท่านจะขายไหมข้อสอบ ท่าน ไม่ขายแน่ ผมมั่นใจครับไม่มีใครขายข้อสอบ วิ่งเดินไม่ได้ด้วย แล้วก็แต่ละ ท่านออกข้อสอบ ๗๖ ของ ใส่เลข ตั้งคณะกรรมการ แล้วก็มียี่ (Key) เสร็จแล้วก็มีการการที่ท่านจัดเข้าไป แต่ละจังหวัดสอบวันเดียวประกาศผล วันเดียววิ่งเดินกันไม่ได้ เราก็คัดเอาเลขครับ ๑ ถึง ๕ แต่ละจังหวัดมา

รวม ๓๘๐ คน ๓๘๐ คนก็มาลงคะแนนเอาแนวของท่าน คนหนึ่งมีสิทธิลงคะแนนได้ ๒๐ คนเท่านั้นเลือก ในจำนวน ๓๘๐ คน ก็ให้เหลือ ๘๘ คน ก็โดยเอาสถานที่เป็นหลักก็มาเลือกกันครั้งนี้ เสร็จแล้วก็ดำเนินการเอา ๘๘ คนมาแจ้งให้สภาทราบ สภาก็รับทราบ เพราะในกฎหมายฉบับนี้เมื่อร่างออกมาแล้วในมาตรา ๒๐๑ บัณฑิต ก็บอกว่า สภาไปจะต้องกฎหมายรัฐธรรมนูญไม่ได้ มีแต่ว่าให้อนุมัติ ไม่ให้อนุมัติเท่านั้นเอง มันตะขะอะไรเขาไม่ได้ ฉะนั้น คน ๘๘ คน ที่เป็นคนที่เสียสละเพื่อชาติ เพื่อประเทศ เขามาทำหน้าที่ร่างกฎหมายจริง ๆ จัง ๆ แล้วก็ตั้งเงินเดือนให้เขาไปสักคนละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ต่อเดือน ๒๔๐ วัน แล้วเวลาประชุมก็ยกประชุมเหมือนกับพวกผู้แทนฯ หรือว่าวุฒิสมาชิก ครั้งละ ๕๐๐ บาทเหมือนกัน ให้สิทธิเขาเต็มที่อยู่อย่างนี้เขาก็เสียสละมาทำงาน แล้วดูสิว่า คนที่โวย ๆ อยู่ข้างนอก พวกนี้จบปริญญาตรี ก็ไปสอบ ท่านประธานก็ให้คะแนน ได้ ๑ ถึง ๕ ก็มีสิทธิมาร่างกฎหมาย รัฐธรรมนูญจะร่างแบบไหนก็ได้ จะต้องการให้ผู้แทนฯ อยู่ทอม เหมือนกับยอการบดก็ได้ ๒ ปี เสร็จแล้วก็ไปมีสิทธิสมัครผู้แทนฯ ต่อไปอีกก็ได้ไม่มีการแย่งกัน มันก็ได้ครับ สิทธิของท่าน อย่างว่าแต่ไปคิดว่า ชื่อเสียง ขาดเสียง อย่าไปพูดเลยครับ พวกผู้แทนฯ เขาเสียสละทุกคนละครับ และถ้ากฎหมาย รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จาก ๘๘ ท่าน ร่างเสร็จแล้วก็ผ่านการเห็นชอบ ผมว่าพี่น้องประชาชนเขาคงเอาด้วยครับ เพราะว่าได้ขึ้นแล้ว ในโลกนี้ไม่มีที่ไหนอีกก็ขอให้มีในโลกเมืองไทยก็แล้วกัน มันดีที่สุด จะไม่มีใครคำว่า อ้ายผู้แทนฯ นี่ชื่อเสียงหมด ไม่มีใครได้พูดแล้วท่านประธาน สิ่งนี้จะครับผมจึงจำเป็นต้องร่าง ก็อยากให้ท่านประธานคณะกรรมการ ผ่านท่านประธานรัฐสภา เอาร่างของผมไปดูให้ดี แล้วก็ทำตามนี้ครับ นั่นคือหาความบริสุทธิ์ยุติธรรม ไม่มีที่ไหนในโลกทำ แต่ว่าท่านประธานคนนี่คิดท่านะครับ จะดีที่สุดครับ และไม่ต้องงุ่นวายกัน ไม่ต้องกลัวว่าคนนี้จะอ้างาจริยพลคนนั้นอะไรต่าง ๆ ไม่มีครับ มันจะเลิกโดยปริยาย ฉะนั้นผมคิดว่า ที่กระผมประธานกราบเรียนต่อ

ที่ประชุมนี้ เพื่อให้ได้วินิจฉัย เพื่อไม่ให้เสียเวลาของสภา ผมว่ามันอยู่ตรงนี้เท่านั้นแหละครับว่า จะเลือกอย่างไร จะเอาอย่างไร ไปอย่างไร ทางล้อมที่เราได้รับมันคืออยู่แล้ว อ้อมวิธีของผมที่ดีที่สุด แล้วก็ไ้เงินเข้ารัฐด้วยครับ มันเกิดประโยชน์หลายอย่าง คุณการศึกก็ไม่ขาด มันได้เงินนี้ครับ ปัญหาที่ท่านประธานช่วยวินิจฉัยให้ผมด้วยครับ และขอฝากท่านคณะกรรมการการศึกษาที่สภามอบหมายให้ท่าน ใช้หัวสมองน้อย ๆ อย่างผมไม่จบปริญญาหรอกครับ แต่ว่าความคิดความอ่านก็ไม่เหนือพวกท่านอาจจะน้อยกว่าพวกท่าน แต่สิ่งที่เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติ แก่พี่น้องประชาชนนั้นเหนือสิ่งอื่นใด กระผมใช้สมองของกระผมให้เกิดประโยชน์ ให้ท่านช่วยวินิจฉัยในเรื่องนี้ด้วยครับ ท่านประธาน ขอ ๘๘ คน ตัดออกหมด ๒๐๐ คน ๗๖ คน อะไรตัดออกหมด ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณประชาธิปไตย

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นทรราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม ประชาธิปไตย คำสิงห์นอก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ใช้รัฐธรรมนูญสันเปื่องที่สุด สันเปื่องจนชาวบ้านค่อนข้างจะให้ความสนใจน้อย เพราะประชาชนส่วนใหญ่ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ยากจน เขาต้องการให้รัฐสภามาพูดถึงปัญหาเขา แต่วันนี้เลือกตั้งมาไม่ถึง ๒ ปี ก็ต้องมาพูดเรื่องรัฐธรรมนูญอีก เมื่อผู้แทนราษฎรกลับไปบ้านก็ฟังชาวบ้านคำว่าประชุมกันทั้งวันทั้งคืน เรื่องรัฐธรรมนูญ แล้วหนีสัน ร.ก.ส. ของพี่น้องประชาชนจะทำอย่างไร นี่เป็นเรื่องใหญ่ครับ แต่ถ้าผมไม่พูด เรื่องรัฐธรรมนูญให้ชาวบ้านฟังว่ามันเกี่ยวข้อง ว่ามันเป็นแม่บทใหญ่ของประเทศ ที่จะให้ผู้บริหารประเทศไปแก้ปัญหาของชาติได้อย่างไร ถ้าไม่มีรัฐธรรมนูญที่ดีสำหรับพี่น้องประชาชน ก็ไม่สามารถแก้ปัญหาได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณประชาธิปไตยครับ
เรากำลังพิจารณาในวาระที่ ๒ ครับ จะต้องพูดเฉพาะมาตรา ๒๑๑ ทวิ
แล้วครับ

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
(นครราชสีมา) : ครับ ท่านประธาน กำลังจะเข้าครับ ท่านประธานครับ
เกี่ยวกับเรื่องมาตรา ๒๑๑ ความคิดเบื้องต้นผมได้ยินจากชาวบ้านว่า มีความ
เดือดร้อนอยู่มาตรานี้ แต่ผมมาได้ยินที่กรุงเทพฯ ที่รัฐสภา แล้วมีการไปรับ
ปากมาเพื่อจะแก้ไข เพื่อดับกระแสของคนกลุ่มน้อยเท่านั้นเอง เมื่อมันเข้า
มาแล้วมันก็เป็นประเด็นทางการเมืองที่จะสร้างความสับสน แม้แต่เดี๋ยวนี้
กรรมการก็เมาหมัดครับ สมาชิกรัฐสภาเองก็ไม่ว่าจะเอาอย่างไร เกิด
ความเกรียติทางแก้ไขรัฐธรรมนูญ ผมเองก็มีความคิดความอ่านของผม ใน
การที่แสดงความคิดเห็นในฐานะสมาชิกสภาคนหนึ่ง ผมอยากให้รัฐธรรมนูญ
เป็นรัฐธรรมนูญของพี่น้องประชาชน ไม่ใช่รัฐธรรมนูญของพวกเดินขบวน
ไม่ใช่รัฐธรรมนูญของพวกนักวิชาการหรืออะไรทั้งสิ้น ความต้องการอันนี้ ผมก็
ตั้งใจอยากจะพูดให้พี่น้องประชาชนที่อยู่ทางบ้านทราบว่า รัฐธรรมนูญที่เป็น
ของพี่น้องประชาชน มันควรจะมันหน้าตาเป็นอย่างไร และทำไมเดี๋ยวนี้ความ
สับสนสับสน มันมีหลายสภา ประชาชนอยากจะเลือกเฉพาะสภาผู้แทนราษฎร
เพราะมันใกล้ชิดเขาแล้วก็อยากจะมีสภาร่างขึ้นมาอีก เพราะฉะนั้นในมาตรา
๒๑๑ นี้ จึงเป็นประเด็นปัญหาของสังคมในยุคปัจจุบันนี้ และวันนี้ และวันต่อ ๆ
ไปไม่รู้จักจบสิ้น ท่านประธานครับ มาตรา ๒๑๑ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า
ในส่วนของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ มีสมาชิกหลายท่านได้อภิปราย ซึ่งมี
ความหลากหลายในทางความคิด แต่ผมเองเห็นว่าสมาชิกที่อภิปรายถูกต้อง
มีหลายคน โดยเฉพาะ ท่านวิเชียร ขาวขำ อยากจะให้ประชาชนเลือก
โดยตรง เพื่อมาทำหน้าที่ นั่นคือรัฐธรรมนูญของมหาชน ของมวลมนุษยชาติ

ที่แท้จริง แต่ในจุดนั้นผมอยากจะให้ไปเลือกสภาผู้แทนราษฎร แต่ผมเองก็
 อยากจะเอาเก้าอี้ระหว่างโดยตรงกับทางอ้อมมาบวกกัน เพื่อให้สอดคล้องกับ
 พระราชบัญญัติการปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งยึดโยงกับระบอบประชาธิปไตย ผม
 จึงสนับสนุนให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัด ๑๖ คนนั้น
 ให้มาจังหวัดละจำนวน ๓ เท่าของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้วยความ
 ยุติธรรมของทุกพื้นที่ ไม่ได้หมายถึงกรุงเทพฯ เป็นประเทศไทย ไม่ได้
 หมายถึงกรุงเทพฯ เท่ากับจังหวัดโน้นจังหวัดนี้ เอชชคของลงมาเท่ากับ ๓
 เท่าของจำนวนผู้แทนราษฎรจากจังหวัดต่าง ๆ โดยให้มีการเลือกตั้งจาก
 สมาชิกสภาท้องถิ่นทุกระดับ ตั้งแต่สภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล
 สมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสุขาภิบาล ทุกคนมาเลือกตั้งที่จังหวัดเพื่อคัดเลือก
 ตัวแทนของตัวเอง เช่น นครราชสีมาที่ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ มี
 ๑๖ คน ก็เอา ๓ คนเข้าไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณประชาธิปไตยครับ
 ที่คุณอภิปรายจะอยู่ในมาตรา ๒๑๑ น เพราะฉะนั้นถ้าจะอภิปรายเรื่องนี้
 กรุณารายจนถึงมาตรานี้

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 (นครราชสีมา) : ครับ เมื่อถึงตอนนั้นท่านประธานฉันด้วยนะครับ ขอบคุณ
 ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ถ้าคุณไม่ย้อนกลับมาพูด
 มาตรา ๒๑๑ ทวี อีกก็จะชี้ให้พูด เชิญคุณจรินทร์

นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม จรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพังงา
 ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กรรมาธิการ ผมขออนุญาตท่านประธานชี้แจงเพื่อน
 สมาชิกซึ่งได้อภิปรายมาหลายท่าน ตั้งแต่เช้า สำหรับกรณีเพื่อที่จะทำความเข้าใจ

เข้าใจกับเพื่อนสมาชิก ว่าทำไมคณะกรรมการจึงได้มีมติดังที่ปรากฏอยู่ในเอกสาร ในการพิจารณาตรา ๒๑๑ ทวิ ซึ่งผมขออนุญาตต่อท่านประธานที่จะชี้แจงต่อเพื่อนสมาชิกใน ๒ ประเด็นหลักสำคัญด้วยกัน

ประเด็นที่ ๑ ก็คือเพื่อที่จะกราบเรียนกับท่านประธานว่า ทำไมคณะกรรมการจึงมีมติให้มีสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญในทุกจังหวัด จังหวัดละ ๑ คน

ในประเด็นที่ ๒ ก็เพื่อที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ทำไมสัดส่วนตัวแทนประชาชนต่อสัดส่วนของนักวิชาการนั้นจึงได้กำหนดไว้ว่าให้ใช้สัดส่วนตัวเลขเท่าจำนวนจังหวัด ซึ่งขณะนี้ก็คือ ๗๖ ต่อ ๒๓ นั่นคือประเด็นหลักที่จะขอกราบเรียนต่อท่านประธาน

ท่านประธานครับ เพื่อนสมาชิกบางท่านตั้งแต่เมื่อเข้าได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า การที่จะให้มีตัวแทนจังหวัดละ ๑ คนนั้น เท่ากับทำให้ทุกจังหวัดมีศักดิ์ศรีอย่างต่อรองเท่าเทียมกัน ซึ่งท่านบอกว่าไม่ถูกต้อง เพราะทำให้สิทธิของประชาชนไม่เท่าเทียมกัน นั่นก็เลือนางจังหวัดใหญ่ บางจังหวัดเล็ก ไม่ควรเป็นอย่างนั้น แต่ที่ผมขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธานว่า โดยข้อเท็จจริงบังคับกรรมการที่ให้มีจังหวัดละ ๑ คน หรือให้เลือกมาก่อนจังหวัดละ ๓ คน เพื่อให้สมาชิกวุฒิสภาเลือกเหลือจังหวัดละ ๑ คนนั้น เป็นตรงกันข้ามกับที่ท่านคิด ที่ท่านบอกว่าทำให้สิทธิของประชาชนไม่เท่าเทียมกัน ก็คือว่าจะทำให้สิทธิของประชาชนในทุกจังหวัดมีความเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจังหวัดนั้นจะเป็นจังหวัดเล็กหรือจังหวัดนั้นจะเป็นจังหวัดใหญ่ ไม่ว่าประชาชนคนนั้นจะเกิดในจังหวัดที่มีความเจริญมาก ประชาชนคนนั้นจะเกิดในจังหวัดที่มีความเจริญที่น้อยกว่า ทั้งนี้ก็เพราะว่าถ้าหากเรากำหนดให้ประชาชนในทุกจังหวัดมีสิทธิเลือกตัวแทนขึ้นมาจังหวัดละ ๓ คน เพื่อให้รัฐสภาเลือกเหลือ ๑ คนนั้น ก็เท่ากับว่าประชาชนทุกคนสามารถมีสิทธิ

ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งได้คนละไม่เกิน ๓ เสียงเท่ากันในทุกจังหวัด กันนี้ก็คือสิ่งที่ขออนุญาตที่จะกราบเรียนต่อท่านประธาน เป็นการ เบื้องต้น

ในประเด็นต่อมาก็คือว่า เพื่อนสมาชิกบางท่านกังวลความเห็นของกรรมการ ที่จะให้มีตัวแทนจังหวัดละ ๑ คนว่า ประเทศไทยนั้นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แบ่งแยกมิได้ เพราะฉะนั้นการที่จะให้มาจากจังหวัดละ ๑ คนเป็นการไม่สมควร เพราะเท่ากับเหมือนกับเป็นระบบสหพันธรัฐอะไรเหล่านั้นเป็นต้น กระผมขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธานว่า ความคิดเห็นของกรรมการที่จะให้มีจังหวัดละ ๑ คนนั้น ไม่ใช่เรื่องของการแบ่งแยกดินแดน แต่ว่าที่เราต้องการอย่างนั้นก็คือต้องการที่จะให้มีตัวแทนสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้น กระจายอยู่ในทุกพื้นที่ในทุกจังหวัด แล้วก็จะมามีผลติดตามมา อย่างน้อยที่สุดก็ในประการที่ ๑ ก็จะได้ช่วยให้ตัวแทนของแต่ละจังหวัดนั้นช่วยประชาสัมพันธ์ ช่วยทำความเข้าใจช่วยชี้แจงต่อประชาชนในเขตจังหวัดของตนเอง ในเรื่องความสำคัญของการยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ในเรื่องของกิจกรรมที่กำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้ของพวกเราทั้งหมด อันนั้นจะเป็นผลดี ประการที่ ๒ ก็จะได้ช่วยให้ประชาชนในพื้นที่ในแต่ละจังหวัดนั้น สามารถฝากความความคิดเห็นมายังตัวแทนของตนเพื่อนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการประกอบการพิจารณา ร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้ด้วย เพราะฉะนั้นตรงนี้จึง เป็นที่มาที่ทำให้คณะกรรมการมีความเห็นว่า หวังที่จะมีตัวแทนอย่างน้อยก็จังหวัดละ ๑ คน สำหรับกรณีนี้ที่เพื่อนสมาชิกบางท่านเกรงว่า มันจะเกิดความไม่ยุติธรรม เช่น มีความเห็นว่าทำไมจึงไม่ควรดำเนินการไปตามสัดส่วนประชากร เช่น จังหวัดไหนคนมากก็ให้มีตัวแทนมาก จังหวัดไหนคนน้อยก็ให้มีตัวแทนน้อยตามสัดส่วนประชากร กระผมคิดว่าความคิดนี้ไม่ได้ผิดครับ ถ้านำไปใช้ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ว่าสภาที่เรา กำลังพิจารณาอยู่นี้ ไม่ใช่สภาผู้แทนราษฎรที่จะต้องกำหนดตาม

สัดส่วนจำนวนของรายนาม แต่ก็คือสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ถ้าเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แม้ตอนควรจะทำหนดตามสัดส่วนจำนวนประชากร เพราะเขาจะต้องแสดงถึงความเป็นตัวแทนราษฎรจำนวนเท่าไร เพื่อทำหน้าที่ในการรับทราบปัญหา และเป็นตัวแทนในการที่จะนำปัญหามาแก้ไขให้กับเขา เราสามารถกับรัฐบาลจึงต้องเป็นตัวแทนประชาชนในจำนวนที่จำกัดตามสมควร ไม่เช่นนั้นเขาจะแทนคนทีละตัว ๒ ล้านคนเขาทำหน้าที่ไม่ไหว อันนี้ก็คือหลักการ ถ้านำไปใช้กับสภาผู้แทนราษฎรอาจจะเป็นหลักการที่ถูกต้อง ซึ่งเราก็ใช้อยู่ แต่ถ้าเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามสัดส่วนของประชากร เขาเป็นแค่ตัวแทนของความชอบธรรมของประชาชนให้ครบพื้นที่ เพื่อมาทำหน้าที่แทนประชาชนให้ครบทุกพื้นที่ทั้ง ๗๖ จังหวัดเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นความเห็นของคณะกรรมการจึงเห็นว่า ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องให้เข้าไปตามสัดส่วนของจำนวนประชาชน หรือจำนวนราษฎรแต่อย่างใด เพื่อนสมาชิกบางท่านก็มีความเห็นเพิ่มเติม อย่างเช่นที่เพิ่งอภิปรายไปเมื่อสักครู่นี้ ก็มีในเรื่องของสัดส่วนตัวแทนของประชาชน ๗๖ คน กับสัดส่วนจำนวนนักวิชาการ ๒๓ คน ที่เป็นความเห็นของคณะกรรมการว่าทำไมเราไม่ถือสัดส่วน ๒ ต่อ ๑ บางท่านก็บอกว่า ทำไมไม่ถือสัดส่วน ๓ ต่อ ๑ ถ้าถือสัดส่วน ๒ ต่อ ๑ ก็คือ ๖๐ กับ ๓๐ เช่น ที่มีเพื่อนสมาชิกบางท่านได้แสดงความคิดเห็นไว้ บางท่านก็บอก ๓ ต่อ ๑ แล้วตัวเลขก็จะลงตัว ความจริงผมขออนุญาตกระเบรียนกับท่านประธานถึงที่มาสักนิด แล้วก็จะช่วยให้ความเข้าใจถึงความคิดเห็นของคณะกรรมการได้มากขึ้น แต่เดิมที่เราคิดกันนั้นก็ถือว่า เราคิดว่าควรที่จะมีตัวแทนจากประชาชนเท่านั้นที่จะมาทำหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ทั้งนี้ก็เพราะว่าจากเหตุการณ์ที่ผ่านมา การเรียกร้องให้มีการปฏิรูปการเมืองเหตุผลสำคัญประการหนึ่งก็คือว่า เราอ้างกันว่าเราไม่เคยมีรัฐธรรมนูญที่มาจากประชาชนอย่างแท้จริงเลย เราไม่เคยมี

รัฐธรรมนูญที่ร่างมาจากตัวแทนของประชาชนเลย เพราะฉะนั้นจึงเป็นที่มาของการเรียกร้องให้มีการเรียกร้องรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เพื่อนำไปสู่การปฏิรูปการเมือง เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้จึงเป็นจุดที่พวกเราคิดว่า ผู้ที่จะทำหน้าที่ยกร่างควรเป็นตัวแทนของประชาชนอย่างแท้จริง แล้วก็มีความเห็นว่าควรใช้รูปแบบการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน แต่ผมขอยุติความเห็นไว้ตรงนี้สักหนึ่ง เพราะว่าจะนำไปอภิปรายในมาตราต่อไปเพื่อชี้แจง ตรงนี้ขอเอาแค่จำนวนก่อนนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้จึงเป็นที่มาว่าเราต้องการให้มีตัวแทนจากประชาชนเท่านั้น แต่เนื่องจากว่ามีเพื่อนคณะกรรมาธิการบางท่านได้แสดงความเห็นว่า บางครั้งตัวแทนประชาชนที่ได้มานั้น อาจจะไม่มีคุณสมบัติของการยกร่างรัฐธรรมนูญ อาจจะไม่ได้รู้เรื่องมาในสาขาวิชาเหล่านั้นที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายมหาชน รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ เหล่านั้นโดยตรง เพราะฉะนั้นจึงเป็นที่มาของการเพิ่มเติมสมาชิกอีกประเภทหนึ่ง เพื่อเป็นส่วนเพิ่มเติมเข้ามาให้สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น แต่ท่านประธานต้องยอมรับก่อนว่า หลักสำคัญคือตัวแทนจากประชาชน นักวิชาการที่เสริมเข้ามาคือองค์ประกอบเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ เพราะฉะนั้นตรงนี้จึงเป็นที่มาว่า ตัวแทนประชาชนจะต้องมีจำนวนมากกว่าจำนวนของนักวิชาการในสัดส่วนที่เหมาะสม เดิมก็คิดกันว่าควรจะเป็น ๓ ต่อ ๑ แต่ถ้าเป็น ๓ ต่อ ๑ โดยเคร่งครัดมันก็จะเกิดปัญหาในเรื่องของตัวเลข เช่น ถ้ากำหนดว่า ๑๖ คน แล้วที่ ๓ ต่อ ๑ มันก็จะกลายเป็น ๑๐๐ คนเศษ ๆ ซึ่งตัวเลขที่ยออกมาถ้าอาจจะดูไม่ค่อยดีนักในความรู้สึกขณะที่เรากำลังพิจารณา แต่ผมกราบเรียนกับท่านประธานว่า ไม่ว่าเราจะใช้ตัวเลขไหนมันก็มีข้อถกเถียงด้วยกันได้ทั้งสิ้นครับ จะเอา ๑๐๐ หรือจะเอา ๕๕ หรือจะเอา ๕๒ หรือจะเอา ๑๐๑ หรือจะเอา ๑๕๑ หรือจะเอา ๑๔๑ อย่างไรก็ตามแล้วแต่ ในที่สุดพวกเราก็ได้ข้อยุติร่วมกันว่า ถ้าอย่างนั้นควร

จะให้เป็นตัวเลขสัก ๘๘ ไม่ถึงกับให้เป็นสภาที่มีความเพอะเพอะเกินไป แล้วก็
 ไม่ถึงกับเล็กจนเกินไป เพราะฉะนั้นจึงเป็นที่มาว่า เมื่อเรากำหนดว่าควรมี
 ตัวแทนประชาชนจังหวัดละ ๑ คน จึงควรเป็น ๑๖^๖ ถ้าจังหวัดเพิ่มเป็น
 ๑๖ ก็เป็น ๑๖ แต่ขณะนั้นเราพิจารณากันอยู่นั้น ๑๖ และที่เหลือทำอะไร
 ให้ลบ ๘๘ ก็เหลือ ๒๓ เมื่อ ๒๓ แต่เดิมเราคิดว่าควรที่จะมีจน ๒ สาขา
 นักวิชาการที่ควรเข้ามาร่วมร่าง นั่นก็คือสาขารัฐประศาสนศาสตร์ กับ
 รัฐศาสตร์ ๑ สาขา กับอีก ๑ สาขา ก็คือ สาขากฎหมายมหาชน ซึ่งเกี่ยวข้อง
 กับรัฐธรรมนูญโดยตรง แต่ว่าต่อมาก็เกิดมีความคิดเพิ่มเติมเข้ามาว่า แล้ว
 เรามีแต่นักวิชาการกับตัวแทนประชาชน เรายังขาดผู้มีประสบการณ์ในการใช้
 รัฐธรรมนูญ ในฐานะผู้บริหารประเทศ ในฐานะผู้ที่เคยมีประสบการณ์ในการ
 ร่างรัฐธรรมนูญโดยตรงมาในอดีต ถ้าเราจะเพิ่มเติมตรงนี้เข้าไปอีกส่วนหนึ่ง
 จะได้อะไรไหม ในที่สุดกรมราชการมีความเห็นด้วย เราก็เลยมีสัดส่วน
 นักวิชาการมาจาก ๓ ส่วน จากรัฐศาสตร์บวกกับรัฐประศาสนศาสตร์จาก
 สาขากฎหมายมหาชน และจากผู้ที่มีประสบการณ์ในด้านการบริหารประเทศ
 กับการร่างรัฐธรรมนูญ แต่ว่าเนื่องจากตัวเลข ๒๓ ที่ว่านั้นเอา ๓ หารแล้ว
 ไม่ลงตัว ผมกราบเรียนตรง ๆ เลยกว่าทำไมมาเป็นอย่างนี้ เพื่อประกอบ
 ความเข้าใจของเพื่อนสมาชิก เราเลยกำหนดว่า ๘ - ๘ แล้วสุดท้ายที่เสริม
 เข้ามาคือ ๑ รวมกันเป็น ๒๓ ตรงนี้จึงเป็นที่มาของ ๑๖ บวก ๒๓ แล้วก็
 กลายเป็น ๘๘ แต่ถ้าสมมุติว่าจะให้ปรับสัดส่วนนักวิชาการ กับตัวแทนประชาชน
 เป็น ๒ ต่อ ๑ กระผมคิดว่าไม่เหมาะสม กรมราชการก็เห็นว่าไม่เหมาะสม
 ก็ต้องยอมรับหลักความคิดเดิมว่า ตัวแทนประชาชนจะต้องมีมากกว่าในสัดส่วน
 ที่สมควร ซึ่งตัวเลข ๑๖ กับ ๒๓ ผมกราบเรียนกับท่านประธานว่า ก็ประมาณ
 ๑ ต่อ ๑ โดยประมาณอยู่แล้ว เพียงแต่ว่ามันแตกต่างกันไปอีกเล็กน้อย
 เท่านั้นเอง ท่านประธานครับ ตรงนี้จึงเป็นที่มาที่กระผมขออนุญาตจะ
 กราบเรียนกับท่านประธาน สำหรับมาตรา ๒๑๑ ทวิ ขอบขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ เราได้อภิปรายกันมาตั้งแต่เช้า ในมาตรา ๒๑๑ ทวิ ผมฟังดูแล้วก็รู้สึกไม่ค่อยจะมีใครติดใจอภิปรายในมาตรา ๒๑๑ ทวิ เท่าไร มักจะไปอภิปรายกันในมาตรา ๒๑๑ ฉ เสียมากกว่า ผมก็จะขอหารือว่า จะสมควรเปิดอภิปรายแล้วหรือยังนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปราย กรุณา ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ขอบคุณครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควร เปิดอภิปรายต่อไป กรุณา ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มี ๒ ท่านนะครับ

(นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยนาท) ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณชัยวัฒน์ คุณมีการแปรญัตติอยู่ในหลายมาตรา แต่ขอดีอภิปรายแน่ แต่ขอดีแล้วคุณจะได้อภิปราย ไม่ได้ย้อนกลับ ก็คุณไม่ได้อภิปรายในมาตรานี้ ไม่ได้สงวน

นายสุชัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ ผม สุชัย จุลพงศธร แม้จะเหลือ ๒ เสียงก็ยืนยันว่าจะอภิปรายต่อ ทั้ง ๆ ที่รู้ว่ามีความเห็นแตกต่างกันอยู่มาก และผมเองก็อยากสนับสนุนความคิดบางอย่าง ยกมาตั้งแต่เช้า อาจารย์ยังไม่ได้ให้พูดสักที ก็ขอกราบเรียนท่านนั้นละครับ แปรญัตติก็แปรฯ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เป็นอันว่าเสียงส่วนใหญ่เห็นสมควรปิดอภิปรายนะครับ ต่อไปผมจะขอติว่า จะเห็นชอบด้วยกับร่างของกรรมาธิการที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมมาครั้งหลังสุดนี้ หรือจะเห็นชอบด้วยกับคำแปรญัตติของผู้แปรญัตติทั้งหลาย ซึ่งถ้าเห็นชอบด้วยกับร่างของคณะกรรมการก็เป็นอันจบปัญหาไป ถ้าเห็นชอบด้วยกับคำแปรญัตติของผู้แปรญัตติทั้งหลายก็จะได้นามไปทีละครั้งว่า จะเห็นชอบด้วยกับคำแปรญัตติของใคร สำหรับร่างของคณะกรรมการนั้นตามร่างที่ได้ส่งเข้ามาใหม่ และได้มีการปรับปรุงแก้ไข หลังสุดก็จะเป็นว่า (๑) จะตัดคำว่า รวม ๑๖ คน ออก ใน (๒) (๓) จะเติมคำว่า ตามหลักเกณฑ์ที่ประธานรัฐสภากำหนด ไว้ท้ายคำว่า การร่างรัฐธรรมนูญ แต่ก่อนหน้าคำว่า จำนวน ๑๖ คน เมื่อสักครู่อจารย์วิจิตรมีอะไรหรือเปล่าครับ

นายวิจิตร ศรีสุอาน สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ กระผมจะขออย่างที่ท่านประธานได้ทำไปแล้ว คือว่ามีการแก้ ก็อยากให้ท่านเสียอีกทีก่อนลงมติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ครับ กระผมก็จะถามว่าตามร่างของกรรมาธิการซึ่งกรรมาธิการได้แก้ไข กับคำแปรญัตติของผู้แปรญัตติ คุณชัยวัฒน์มีอะไรครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยนาท) : คืออย่างนี้ครับท่านประธาน คือเนื่องจากเมื่อเข้านี้มีการแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญใหม่ กระผมได้ส่งคำแปรญัตติให้ท่านประธานเพิ่มเติม แล้วเข้าใจว่าในขณะนี้ผมไปลงรับไว้เรียบร้อยแล้วที่ฝ่ายนิติ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้เข้าใจว่าเอกสารตรงนั้นกำลังจะถึงมือท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณชัยวัฒน์ครับตอนนี้เราปิดอภิปรายแล้ว แต่ถ้าทำประชุมส่วนใหญ่เห็นชอบด้วยกับคำแปรญัตติของผู้แปรญัตติ ผมจะเปิดโอกาสให้คุณชัยวัฒน์เสนอคำแปรญัตติของคุณชัยวัฒน์

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัชนาท) :
ขอขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เป็นอันเข้าใจในประเด็น
นี้ครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับร่างของคณะกรรมการจัดการซึ่งได้ปรับปรุงใหม่
กรรณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๒๘๖ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับคำ
แปรญัตติของผู้เสนอคำแปรญัตติ กรรณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีผู้เห็นด้วยกับร่างของ
คณะกรรมการจัดการที่ปรับปรุงแล้ว ๒๘๖ เสียง มีผู้เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ
๕ เสียง ก็เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการจัดการที่ปรับปรุงแล้ว
เพื่อความสะดวกและความเข้าใจอันตรงกัน ผมจะขอให้ท่านเลขาธิการฯ
อ่านมาตรา ๒๑๑ ทวิ ที่ได้ปรับปรุงแล้วให้ฟังอีกครั้งหนึ่งนะครับ เชิญท่าน
เลขาธิการฯ

ศาสตราจารย์ไพสิฐ พิพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๒๑๑ ทวิ ให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญทำหน้าที่จัดทำร่าง
รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามหมวดนี้ ประกอบด้วยสมาชิกดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกซึ่งรัฐสภา เลือกตั้งจากผู้สมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา
๒๑๑ ฉ ให้ได้จังหวัดละหนึ่งคน

(๒) สมาชิกซึ่งรัฐสภา เลือกตั้งจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์
จำนวนยี่สิบสามคนดังต่อไปนี้

(ก) ผู้เชี่ยวชาญสาขากฎหมายมหาชน จำนวนแปดคน

(ข) ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์หรือรัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน
แปดคน

(ก) ผู้มีประสบการณ์ด้านการเมือง การบริหารราชการแผ่นดิน หรือการร่างรัฐธรรมนูญตามหลักเกณฑ์ที่ประธานรัฐสภากำหนด จำนวนเจ็ดคน
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ต่อไปเป็นมาตรา ๒๑๑ ตรี
 นะครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
 มาตรา ๒๑๑ ตรี บุคคลผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภา
 ร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง
- (๓) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
- (๔) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งมาแล้ว
 เป็นเวลาดำเนินการไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง หรือเกิดใน
 จังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ มาตรา
 ๒๑๑ ตรี เป็นมาตรา ๒๑๑ จัดว่าเดิมของคณะกรรมการการ ท่างทั้งหลายที่
 แปรญัตติมาในมาตรา ๒๑๑ ตรี นั้น มาตรา ๒๑๑ ตรี ที่ท่านได้แปรญัตติได้
 เปลี่ยนไปเป็นมาตรา ๒๑๑ ก แล้ว เพราะฉะนั้นที่ท่านแปรญัตติไว้ก็จะต้อง
 กรุณาออกไปพูดในมาตรา ๒๑๑ ก ส่วนท่านที่แปรญัตติไว้ในมาตรา ๒๑๑ จัดว่า
 ซึ่งกลายมาเป็นมาตรา ๒๑๑ ตรี ก็จะพูดเสียในโอกาสนี้ เชิญคุณชัยวัฒน์
 ทรัพย์รวงทอง

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยนาท)
 : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง
 สมาชิกรัฐสภา ในนามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยนาท พรรค
 เสรีธรรม อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภาดังนี้ครับ ตามที่มีการ

ร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งได้นำเรียนต่อรัฐสภาให้
 รัฐสภาดำเนินการพิจารณาแก้ไขในครั้งนี้นั้น อยากรบกวนเรียนต่อท่าน
 ประธานรัฐสภาว่า ตามมาตรา ๒๑๑ ตริ บุคคลผู้มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็น
 สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) ต้องมีคุณสมบัตินั้น ขอ
 กราบเรียนทราบว่า เดิมนั้นตามร่างที่กรมการได้ส่งให้กับสมาชิกรัฐสภา
 เมื่อวันอังคารนั้นอยากจะกราบเรียนว่า ยังไม่มี (๔) เพิ่มเติมเข้าไป แต่
 วันนี้อย่างไรก็ตามแต่ ผมและคณะได้ดำเนินการ ในการแปรญัตติเพิ่มแล้ว
 คณะกรรมาธิการได้เพิ่มเติมข้อความให้ดังที่ท่านเลขาธิการสภาฯ ได้นำเรียน
 ต่อสภาแห่งนี้แล้ว แต่อย่างไรก็ตามแต่ อยากรบกวนเรียนต่อท่านประธาน
 รัฐสภาว่า ยังมีความคลาดเคลื่อนต่อเจตจำนงที่ผมเน้นมีความประสงค์ที่จะ
 ดำเนินการอยู่ตามที่คณะกรรมาธิการได้แก้ไขนั้น อยากรบกวนเรียนต่อท่าน
 ประธานรัฐสภาว่า ในมาตรา ๒๑๑ ตริ (๔) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัด
 ที่สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปี นับถึงวันสมัคร
 รับเลือกตั้ง หรือเกิดในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง แต่อยากจะกราบเรียนครับ
 ที่ผมแปรญัตติไว้นั้นยังมีความคลาดเคลื่อน ยังไม่ตรงตามจุดประสงค์ของผม
 มากนัก อยากรจะให้เป็นตามความประสงค์ของผมที่ได้มาแปรญัตติไว้วัน กี้ว่า
 (๔) บุคคลผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๑๑๑ (๔) ของรัฐธรรมนูญ
 นั้นหมายความว่าอย่างนี้ครับท่านประธาน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๑ (๔)
 (ก) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งมาแล้วเป็นเวลา
 ติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปี นับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งประเด็นที่ท่าน
 ประธานกรรมาธิการ และกรรมาธิการวิสามัญที่ร่างรัฐธรรมนูญนั้นท่านได้
 ดำเนินการให้แล้วตามความประสงค์ (ข) เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ที่สมัครรับเลือกตั้ง หรือเคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นใน
 จังหวัดนั้น วงเล็บนี้ยังไม่ได้เพิ่มเติมนะครับ (ค) เป็นบุคคลซึ่งเกิดในจังหวัด

ที่สมัครรับเลือกตั้ง ประเด็นนี้ได้ดำเนินการไปเรียบร้อยแล้วแล้วนะครับ (ง)
 เคยศึกษาในสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง เป็นเวลาติดต่อกัน
 ไม่น้อยกว่าสองปีการศึกษา (จ) เคยรับราชการหรือเคยมีชื่ออยู่ในทะเบียน
 บ้านในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง เป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสองปี ใน
 ประเด็น (จ) นี้ได้เพิ่มเติมว่ามีทะเบียนบ้านติดต่อกันเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
 ซึ่งความจริงนั้นยังคงคลาดเคลื่อนอยู่ อาจจะกราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภา
 อย่างนี้ว่า บางครั้งบุคคลที่เกิดในจังหวัดนั้นจริง แต่ว่าได้เพียงแค่เกิดแล้วก็
 ไม่ได้มีถิ่นพำนักอาศัยอยู่ในจังหวัดนั้น แล้วก็ได้ไปใช้ถิ่นพำนักอาศัยหรืออยู่ใน
 จังหวัดอื่น เป็นเวลาดังแต่อาจจะเรียกว่าใกล้กับเกิดหรือเกิดที่เดียว อย่าง
 สมมุติว่าคนที่เกิดในกรุงเทพมหานคร ในแจ้ง เกิดก็ต้องแจ้งเกิดอยู่ในกรุงเทพ-
 มหานคร คงไม่ได้แจ้งเกิดในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งอย่างแน่นอน เพราะฉะนั้น
 คนเหล่านี้จะหมดสิทธิทันที ในขณะที่คนนั้นได้ปฏิบัติหน้าที่รับราชการตาม
 พระราชบัญญัติของข้าราชการพลเรือน ก็ก็ต้องย้ายทะเบียนบ้านไปสังกัดอยู่
 ในจังหวัดที่ตัวเองนั้นต้องไปรับราชการอยู่ ตรงจุดนี้จะทำให้คนที่มียถิ่นพำนัก
 อาศัยตั้งแต่ใกล้เกิดหรือเกือบจะเกิดนั้น จนกระทั่งเป็นเวลาหลายสิบปีหรือ
 มีถิ่นพำนักหรือมีบิดามารดาที่อยู่ในถิ่นฐาน ณ จุดนั้น ในจังหวัดนั้นไม่สามารถที่
 จะลงสมัครรับเลือกตั้งได้ เพราะฉะนั้นในจุดตรงนี้เองผมคิดว่าน่าจะเป็น
 ส่วนหนึ่งในการที่เมื่อเราใช้รัฐธรรมนูญเดียวกัน พี่น้องประชาชนร่วมอยู่ในถิ่น
 เดียวกัน หรืออยู่ในจุดร่วมเดียวกันนั้น ในเมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 นั้นจะมาจากการเลือกตั้งก็ต้องมาจากการบรรทัดฐานของรัฐธรรมนูญ มาตรา
 ๑๑๑ เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้บุคคลที่จะเป็นสมาชิกของสภาว่างรัฐธรรมนูญน่าจะ
 มาจากจุดกำเนิดเดียวกัน น่าจะมีความเหมาะสมและถูกต้องเห็นพ้องด้วย
 มิฉะนั้นจะเป็นการที่ว่าการดำเนินการเช่นนี้จะมีการเรียกว่า กัดกันบุคคลใด
 บุคคลหนึ่งซึ่งไม่อาจจะยอมรับได้นัก ซึ่งในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ ได้บอก

ไว้ว่าอำนาจอธิปไตยมาจากปวงชนชาวไทย แล้วมาตรา ๕ บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นต้องทั้งกับใช้มิได้ เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ผมไม่คิดว่าการบัญญัติข้อความใหม่ที่ได้ดำเนินการนั้นจะขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญที่มีอยู่ก่อนนั้นหรือไม่ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภาว่า โปรดดำเนินการในการพิจารณาแก้ไขมาตราดังกล่าวนั้นให้สอดคล้องต้องกันไปในคราวเดียวกันอีกอย่างหนึ่งอยากจะกราบเรียนเพิ่มเติมต่อประธานรัฐสภาด้วยว่า เมื่อเข้านี้ได้ดำเนินการในการที่เสนอติดตามเพิ่มเติมขอกลับไปได้นะครับท่านประธานครับ มาตรา ๒๑๑ ทวิ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : จบไปแล้วครับ

นายชัย วัฒน์ ทรัพย์ร่วงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัชนาท) :
จบไปแล้วหรือครับท่านประธาน ความจริงแล้วเรื่องนี้ได้ยื่นหนังสือต่อท่านประธาน แต่ผมไม่มีโอกาสได้พูดเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เพราะที่ประชุมมีมติไม่เอาตามผู้แปรญัตติ เพราะฉะนั้นพูดไปก็ไม่มีประโยชน์แล้วครับ

นายชัย วัฒน์ ทรัพย์ร่วงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัชนาท) :
ท่านประธานครับ แต่อย่างไรก็ตามในส่วนที่ได้แปรญัตติเพิ่มให้ตัดคำว่ารวม ๗๖ จังหวัดก็มีผล แต่ว่าอยากจะให้ตัดคำว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาเป็นผู้เลือกตั้งโดยอ้อมนั้น ให้ตัดออกครับ นั่นคือเจตจำนงของผม คืออยากจะให้มีการเลือกตั้งโดยตรงนั่นเอง ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณเรวัตครับ

นายเรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเองคงจะไม่ใช้

เวลานาน เพราะว่าได้อภิปรายในเรื่องมาตรา ๒๑๑ น. ไปแล้ว
 นะครับ ที่นี้ผมอยากจะเพิ่มเติมนิดเดียว ท่านประธานครับ ว่าในกรณีที่
 ผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีนั้น น่าจะต้องให้มีการศึกษาที่ ก.พ. รับรอง
 ตรงที่ท่านประธานเป็นเรื่องสำคัญ และผมเองก็ได้แปรฯ ว่า ให้ใช้ข้อ
 บังคับของการ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมารับสมัคร ทั้งนี้กระผมมีความเห็น
 ว่า สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญนั้นก็เปรียบเสมือนเป็นสมาชิกในทางการเมือง
 เพราะฉะนั้นก็คิดว่าไม่น่าที่จะสูงไปกว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ในการที่
 จะให้คุณสมบัติขั้นปริญญาตรีนั้น น่าจะต้องมีการให้ ก.พ. รับรอง กระผมคงจะ
 มีแค่นี้ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณสุวโรชครับ

นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) :
 กราบเรียนท่านประธาน รัฐสภาที่เคารพ กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
 ก่อนอื่นผมขอกราบขอบพระคุณท่านประธานที่ได้กรุณาให้โอกาสผมชี้แจงประกอบ
 คำแปรญัตติที่กระผมเองได้แสดงความกิดเห็นขอแปรญัตติ ในร่างแก้ไข
 กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเองขอแสดงความ
 ชื่นชมถึงความเสียสละของคณะกรรมการที่ได้จัดทำร่างรัฐธรรมนูญ โดย
 เฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๒๑๑ ตรี นั้น เป็นบทบัญญัติที่กำหนดยกเว้นถึง
 คุณสมบัติของผู้ที่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ ท่าน
 ประธานครับ ในกรอบของมาตรา ๒๑๑ ตรี ใน (๑) (๒) (๓) และ
 (๔) นั้น ก็เป็นสิ่งที่เห็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญที่มีผลบังคับใช้อยู่ในขณะนี้
 ในระดับหนึ่ง ที่ผมกราบเรียนต่อท่านประธานว่าในระดับหนึ่งนั้น ผมมีข้อ
 สงสัยที่อยากจะฝากเรียนท่านประธานไปยังคณะกรรมการเป็นในเชิงของ
 การหาหรือรับท่านประธาน ว่าในบทบัญญัติในมาตรา ๒๑๑ ตรี ซึ่งกำหนด

ถึงคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ คือ (๑) (๒) (๓) และ (๔) นั่นก็หมายความว่า ทั้ง ๔ ประการนั้นจะต้องเป็นสิ่งที่มิอยู่ในขณะผู้ที่จะสมัคร เป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ นั่นก็จะต้องมีสัญชาติ ต้องมีอายุไม่น้อยกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ ในวันเลือกตั้ง ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและต้องมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง หรือเกิดในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อพื้นฐาน ผมยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง แต่ในขณะที่เดียวกันถ้าหากคุณสมบัติข้อหนึ่งประการใดที่ขาดไปนั้นก็ไม่สามารถทำให้คนนั้นได้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ท่านประธานที่เคารพครับ ในกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ ที่มีอยู่ในขณะนี้ ก็เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้เห็นถึงผู้ที่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมเข้าใจว่านี่ก็จะเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้ที่จะสมัคร เป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ การมีสัญชาติไทยนั้น ผมยอมรับว่าการมีสัญชาติไทยโดยการเกิดนั้นน่าจะเป็นคุณสมบัติข้อหนึ่งที่จะให้ผู้ที่จะมีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้นได้ถูกกำหนดว่า นั่นคือสิทธิขั้นพื้นฐานว่า คุณจะต้องเป็นคนไทยโดยการเกิด แต่ยังมีบุคคลอีกประเภทหนึ่ง ท่านประธาน คือบุคคลที่เป็นสัญชาติไทยซึ่งบิดาเป็นคนต่างด้าว คนเหล่านี้ถ้าว่าตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขามีสิทธิ ในการสมัครรับเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นถ้าหากเราต้องการที่จะขยายกรอบให้ผู้ที่จะสมัคร เป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้นก้าวไกลในแง่ของความคิดให้มีความคิดที่ก้าวไกล และกว้างมากกว่าในร่างที่ทางคณะกรรมการได้ทราวจำขึ้นมาในขณะนี้ใน (๑) ที่มีข้อความว่า มีสัญชาติไทย โดยการเกิดนั้นผมขอหาวิธีตรงนี้เท่าที่ตนเองเห็นว่า ถ้าจะขอเพิ่มเติมต่อไป

จะได้หรือไม่ว่า แต่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยซึ่งบิดา เป็นคนต่างด้าวต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีกด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามที่มีปรากฏอยู่ในกฎหมายรัฐธรรมนูญที่มีผลบังคับใช้อยู่ในขณะนี้ นั่นคือประการที่ ๑

ประการต่อไปครบถ้วนประธาน ใน (๔) ถ้าท่านประธานไปดูตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๑ ซึ่งว่าด้วยคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง เช่นเดียวกันครับ ตรงนี้ใน (๔) เขาใช้คำว่า มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี นับแต่วันสมัครรับเลือกตั้ง นี่ก็ปรากฏอยู่ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๑ (๔) (ก) แต่สิ่งที่ไม่ได้บัญญัติลงในร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็คือ ในกรณีที่คุณเหล่านั้นได้เคยศึกษาในสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง เป็นเวลาดังต่อไปนี้ไม่น้อยกว่าสองปี การศึกษาก่อน หรือในกรณีที่บุคคลที่จะสมัคร เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นเคยรับราชการ หรือเคยมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง เป็นเวลาดังต่อไปนี้ไม่น้อยกว่าสองปีก็ดี ซึ่งทั้ง ๒ ข้อเหล่านี้เป็นทั้ง ๒ ข้อที่ปรากฏอยู่ในกฎหมายรัฐธรรมนูญที่มีผลบังคับอยู่ในปัจจุบันนี้ เพราะฉะนั้นถ้าหากทางท่านประธานคณะกรรมการได้พิจารณาในเรื่องเหล่านี้ เป็นการขยายกรอบให้เห็นว่านอกเหนือจากคนที่มีสัญชาติไทยโดยการเกิดแล้ว ถ้าหากเขาเหล่านั้นมีลักษณะสิ่งหนึ่งประการใดที่ผมได้กล่าวไว้ตอนแรก ยกตัวอย่างเช่น เคยศึกษาในสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง เป็นเวลาดังต่อไปนี้ไม่น้อยกว่าสองปีการศึกษาที่ดี หรือถ้าหากผู้สมัครนั้นเคยรับราชการหรือเคยมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง เป็นเวลาดังต่อไปนี้ไม่น้อยกว่าสองปีก็ดี เหล่านี้มันจะให้สิทธิคนเหล่านี้ในการสมัคร เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพิ่มเติมกว่าที่ปรากฏอยู่ในร่างนี้ได้หรือไม่ นี่ก็สิ่งที่ผมอยากจะ

กราบเรียนต่อท่านประธานว่า ถ้าหากเราเปิดให้กว้างไกลมากกว่าที่ปรากฏอยู่ในขณะนี้ตามมาตรา ๒๑๑ คีรี ให้ขยายกว้างให้เพิ่มเติมยิ่งขึ้น ผมคิดว่าความสมบูรณ์ที่จะเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความรู้ ที่มีความสามารถได้มีโอกาสเลือกกว่าตนเองนั้นน่าที่จะลงสมัคร เป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญในจังหวัดใดได้มากยิ่งขึ้น มิใช่จำกัดกรอบเอาไว้เพียงแค่นี้ที่ปรากฏในกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๑ คีรี (๑) (๒) (๓) และ (๔) ที่ปรากฏอยู่ในขณะนี้เท่านั้นขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงขณะนี้ นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ประธานรัฐสภา ได้กลับมานั่งบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานรัฐสภา : คุณสุนัย

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :

ท่านประธานครับ ผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดนครสวรรค์ ในนามของสมาชิกรัฐสภา ต้องขอขอบพระคุณที่ท่านประธานได้กรุณาให้ผมขึ้นมาเสนอความคิดเห็น จริง ๆ แล้วตั้งแต่สถาปนาที่แล้วผมก็ได้พยายามจะเสนอความคิดเห็นบางประการแต่ว่าโอกาสก็ยังไม่ มี วันนี้จากมาตรา ๒๑๑ ทวิ ก็พยายามจะเสนอความคิดเห็นแต่ว่าก็ดูจะไม่ถึงห้วงึกเมื่อที่ผมเลยได้ไปกราบเรียนกับท่านเลขาธิการฯ ว่าสำหรับมาตรา ๒๑๑ คีรีนั้น ผมได้แปรรูปได้ไว้แล้วเหมือนกัน ท่านประธานครับ การร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ต้องขอกราบเรียนด้วยความที่เป็นจริงว่าเป็นเรื่องที่ยังค้างอยู่ เมื่อ ๒๐ ปีที่แล้ว เราทำอย่างนี้ไม่ได้หรอกครับ เราคิดจะร่างรัฐธรรมนูญก็จะเป็นกฎหมายเราอยากจะได้รัฐธรรมนูญเราก็ถูกไล่จับ หลังจากนั้นมาอีกเราก็ต่อสู้เรื่องรัฐธรรมนูญอีก หลายครั้งครับพี่น้องเพื่อนของผมเชื่อเหลือเกินว่าถูกหลานของท่านประธานได้เสียชีวิต ได้บาดเจ็บ ซึ่งเราไม่อยากจะเห็นภาพเหล่านั้นอีกแล้วแต่มาถึงวันนี้ก็ถึงว่าเป็นเรื่องที่ยืดยาวที่เราได้เกาะเกาะเมืองในระดับที่เราจะพูด

หนึ่งเรื่องการร่างรัฐธรรมนูญนั้นมาพูดในที่เปิดเผย ไม่ต้องพูดในที่ลับกันอีกต่อไป แล้วเราก็แสดงความกตเวทิตาเห็นกันอย่างเต็มที่ แต่ผมเสียเวลาจริง ๆ ครบถ้วนประธาน ไม่ใช่ว่าอีกหลังหรือกรับ ร่างของประธานกรรมการที่ได้แยกไปนี้เหมือนกับรถที่วิ่งผ่านทางแยกไปเสียแล้ว คราวที่แล้วถึงทางแยก ๒ แพร่ง ผมก็เชียร์ท่านกรรมการว่าเขาแบบร่างกรรมการ เห็นท่านประธานกรรมการทำให้ทำมือเมื่อยผมก็ยกตามท่านทุกอย่างกลับไปที่บ้านนึกว่าชนะ ตายได้แต่กระฟัดไทม์เลย ได้แต่ซื้อ ได้แต่รูปแทนแต่ไม่ได้เนื้อหา เราพยายามต่อสู้เรื่องรัฐธรรมนูญสำหรับผมเองนั้นกับเพื่อน ๆ อีกหลายท่าน ๒๐ กว่าปีครบถ้วนประธาน เจ็บปวดก็มากเกินเหลือเกิน แต่วันนี้เราไม่ได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน สภาร่างรัฐธรรมนูญไม่ได้มาจากประชาชนโดยตรงมันเป็นเรื่องที่เจ็บปวดที่สุด ทำอย่างไรละครับ ถ้าเสียขว้างไปก็เลือกตั้งโดยตรง นี่เล่นเสียขว้างไปเลือกตั้งโดยอ้อมเสียแล้ว ผมยังมีความรู้สึกใจหลังจากที่ได้เห็นมติของร่างกรรมการเมื่อคืนนี้ออกข่าวตอนตีค่า เราพยายามจะปรับใหม่อีกครั้งหนึ่งให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นของมหาชน ให้ได้เรารู้กันมา ๒๐ ปี ประชาธิปไตยเดินมาตั้ง ๖๐ กว่าปีแล้ว แต่ปรากฏว่าเรายังต้องมาเลือกตั้งโดยอ้อมอีก ผมก็ไม่รู้จะเขาคำตอบอะไรไปบอกกับคนของประเทศ เคียวนี่นอนอยู่ในบ้านนอกท่านประธานครับเขาก็กำลังดูเลือกตั้งโดยตรงระหว่างพรรคที่ปลัดกับเคโมแตรคอยู่ต่ออเมริกา เขาก็ได้รับทราบวัฒนธรรมนี้ แต่พอหันกลับมาบ้านเราการเลือกตั้งก็ต้องอ้อมกันอีกครั้งจุดนี้เป็นจุดที่ผมเห็นว่าน่าเสียเวลามากจริง ๆ แต่ก็ยังเป็นความหวังว่าเราจะมีมาตรา ๒๑๑ ฉ ซึ่งกำลังจะปรับกระบวนการ ซึ่งผมจะกราบขอรับรองว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เหมือนที่ท่านนายกฯ ว่าเราอยากให้ทุกฝ่ายหันหน้าเข้าหากันแล้วสร้างกฎหมายที่สำคัญขึ้นสักฉบับหนึ่ง แต่เมื่อพยายามอ่านร่างรัฐธรรมนูญบ้างที่แปรฯ แล้วมาแปรฯ อีกนั้นะครับ เราก็รู้สึกว่าเป็นร่าง

รัฐธรรมนูญที่ร่างขึ้นด้วยความหวาดกลัวจริง ๆ ผมไม่เข้าใจจริง ๆ ครับว่า เราอยู่ตรงนี้เราจะหวาดกลัวอะไรกัน ในอดีตเราร่างรัฐธรรมนูญหวาดกลัวเรื่องทหารเขาจะมาแทรกแซงบ้าง หวาดกลัวว่า ส.ส. จะไปเป็นรัฐมนตรีบ้าง แต่เสร็จแล้วกฎหมายต่าง ๆ เหล่านั้นก็ไม่ประสบความสำเร็จ ท่านประธานครับ มาถึงวันนี้สิ่งที่ไม่น่าเชื่อคือเรากำลังหวาดกลัวพรรคการเมือง เราพยายามจะบอกว่าทำอย่างไรให้ปลดจกอิทธิพลของพรรคการเมือง ซึ่งผมคิดว่าเป็นไปได้อย่างไรครับท่านประธาน กฎหมายนี้จะต้องออกมาจากเจตนารมณ์ของประชาชนทั้งประเทศ การที่จะมีกลุ่มการเมืองเกิดขึ้น พรรคการเมืองก็เป็นฐานสำคัญของระบบการ เลือกตั้งประชาธิปไตยทุกอย่างวันนี้ แต่เรากำลังบอกว่าเรากลัวอิทธิพลของพรรคการเมืองจะเข้ามาแทรกแซงก็ประชาชนควรจะรวมตัวกันได้ไม่ใช่หรือครับ อย่างในต่างประเทศมีพรรคแรงงานก็มีคนงานมากนี่ครับ อิทธิพลของพรรคแรงงานก็ควรจะต้องส่งเข้าไปในรัฐธรรมนูญของเขา มีพรรคคริสเตียนเคโมแครต พรรคศาสนานิยม ความคิดของประชาชนส่วนนั้น ก็ควรจะส่งอิทธิพลเข้าไปในรัฐธรรมนูญฉบับนั้น แต่ของเรากลับเริ่มต้นร่างเราบอกเลยว่า ไม่อยากให้อิทธิพลของพรรคการเมืองเข้าไปแทรกแซง พรรคการเมืองของบ้านเราแม้จะยังไม่เป็นระบบ ยังไม่สามารถจะแยกตั้งพรรคในลักษณะวิชาชีพได้ก็จริง แต่ว่าพรรคการเมืองนั้นก็เป็นตัวแทนของผลประโยชน์ของประชาชนอยู่แล้ว และก็เห็นความจริงอย่างหนึ่งว่า พรรคการเมืองไม่สามารถจะกำหนดกฎเกณฑ์ให้การ เลือกตั้งทั้งหมดเป็นไปตามความคาดหวังได้หรอกครับ ถ้าอย่างนั้นเขาก็เขียนข้อได้ เเลกสิทธิ์ว่าใครจะเป็นนายกรัฐมนตรี หรือไม่ก็นายกรัฐมนตรี มันไม่ได้ มันไม่แน่นอน บางคนตั้งใจว่าพรรคนี้จะชนะในที่สุดก็ไม่ชนะ คิดว่าได้เสียงข้างมากก็ไม่ได้เสียงข้างมาก ผมถึงว่าวันนี้จริง ๆ แล้วเราได้เลขาทางแยกมาแล้วจริง ๆ แต่ผมเองพยายามจะไม่เลี้ยวลกลับหรือครับ แต่พยายามจะ

ให้ทางแยกมันกระเด็นเข้าไปใกล้กับทางเดิมของประชาชนเขา ในอีกจุดหนึ่งนั้นผมเห็นว่ารัฐธรรมนูญฉบับที่เราร่างอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรา ๒๑๑ ครี ผมว่าเรากำลังแสดงออกถึงว่าเราไม่ได้เชื่อมั่นประชาชนเลย ท่านประธาน ตรงไหนครับ เรากำลังให้ความสำคัญกับคนที่มีการศึกษาเท่านั้น คนที่จะมาเป็นสมาชิกสภาว่ารัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๑๑ ครี (๓) บอกต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่า เราให้ความสำคัญกับการศึกษาในแง่ของการเรียนเป็นเรื่องสำคัญนั้นถูกต้องครับ แต่ถ้าเราจะบอกว่าคนที่เขียนกฎหมาย คนที่ร่างกฎหมายนั้นต้องมีความรู้เท่านั้น ผมว่าไม่ถูกต้องครับ ถ้าอย่างนั้นใครจะเป็นตัวแทนความคิดของชาวไร่ ชาวนา ถ้าอย่างนั้นใครจะเป็นตัวแทนความคิดของคนงาน ก็มันแค่ตัวแทนความคิดของปัญญาชนทั้งนั้น ถ้าเราเอาความรู้เป็นเกณฑ์แล้วละก็หลายอเมริกาต้องยกเลิกเลยนะครับ เขาตัดสินใจด้วยระบบลูกขุน ลูกขุนไม่จำเป็นต้องเรียนหนังสือ ไม่จำเป็นต้องเรียนกฎหมายเลยครับท่านประธาน แต่เขาคิดกันได้ ท่านเมืองเขาอยู่ได้ เจริญขึ้นมาได้เพราะเขาใช้สามัญสำนึกของมหาชน เขาใช้สามัญสำนึกของประชาชนที่พิทักษ์หลักนิติธรรมนั่นเอง แต่กรณีที่เราเขียนกันเสียแล้ว มาตรา ๒๑๑ ครี บอกว่าต้องสำเร็จปริญญาตรี ถ้าเรายืนยันว่าคนสำเร็จปริญญาตรีดี คนสำเร็จปริญญาโทดี ขอเรียนถามท่านประธานว่ารัฐธรรมนูญฉบับที่ผ่านมานั้นร่างโดยใครครับ ผมก็เห็นแต่มีคนมีการศึกษาร่างทั้งนั้น แล้วทำไมอยู่ไม่ได้ เจ๊งหมดครับ เพราะสาระสำคัญนั้นรัฐธรรมนูญไม่ได้ยึดโยงกับมหาชน ร่างกันเฉพาะกลุ่มเล็ก ๆ หัวหนาคณะปฏิวัติก็ตั้งคณะกรรมการขึ้น แล้วคณะกรรมการไปไล่ซื้อเอะครับ พุดไปเตียวไปเงงเงงนี่บ้างไม่มีดีอีก ก็ร่างรัฐธรรมนูญที่เขาฉีกกันมาทั้งนั้น เพราะรัฐธรรมนูญเหล่านั้นไม่ได้ยึดโยงกับมหาชน แต่เขาเอะครับวันนี้เราก็ผ่านมาตรา ๒๑๑ ทวิ ไปแล้ว ก็เป็นเรื่องที่น่ายินดีที่เรายึดโยงกับมหาชนคือ ๘๖ จังหวัด แต่วันนี้เรากำลังจะผิด

ซ้ำสองหรือเปล่า เรากำลังจะบอกต้องเป็นคนที่มีการศึกษาเท่านั้น ต้องระดับปริญญาตรี เท่านั้น ทำไมไม่ให้ชาวนาเหนืออย่างเกษตรกรที่ทำนมาเป็นวุฒิสมาชิก เอาความคิด เอาความรู้สักของเกษตรกรว่าฉันไม่ได้รับอะไรเลย รัฐธรรมนูญอย่างนี้ผมไม่ชอบ เอาความคิดของเขาเข้ามาใส่บ้าง หากท่านจะบอกว่าสภานี้จะไม่เหมือนกับสภาผู้แทนราษฎร สภาร่างรัฐธรรมนูญจะไม่เหมือนกับวุฒิสภา ต้องใช้คนมีความรู้เท่านั้นมาแก้ไขกัน กระผมก็ไม่เห็นด้วยอีกกับท่านประธาน ถ้าเราจะมีปัญหาตรงนั้นจริง ๆ มาตรา ๒๑๑ ทวิ แก้ได้ อยู่แล้ว เพราะเราเปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญชาวต่าง ๆ เข้ามาแล้วก็ให้ตัดสินใจได้นั่นในสภา ร่างรัฐธรรมนูญเสียทั้งฉบับ ให้ยึดถึกันที่อยู่ตามตำบลตอนนี้เกือบแล้วมาสักร้อย ผมว่าน่าจะเป็นประโยชน์ ในทางเทคนิค นั้นก็มีนักวิชาการอยู่แล้วนี่ครับ ผู้เชี่ยวชาญชาวกฎหมาย อาจารย์จากมหาวิทยาลัยนั้น อาจารย์จากมหาวิทยาลัยนี้ และที่สำคัญผมว่า การที่ไม่เปิดโอกาสให้แก่ชาวบ้านชาวช่อง เข้ามาร่างรัฐธรรมนูญเขาจะรู้สึกตันตั้งแต่แรกว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ใช่ของฉัน เพราะฉันไม่มีสิทธิไม่มีโอกาสเลย ฉันเป็นชาวนา ฉันเป็นคนงาน ฉันหากินรายวัน ฉันไม่มีสิทธิ ไม่ใช่เจ้าของประเทศแล้ว ไม่มีสิทธิร่างกฎหมายสูงสุดของประเทศ เริ่มต้นตรงนี้ผมเห็นว่าผิดแล้วครับ ตรงที่ผมเห็นว่าเรื่องอาญานั้นน่าจะใช้หลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญที่เราใช้กันอยู่ หลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๑๑ ผมว่าพอแล้วครับ ท่านประธาน แล้วส่วนทางด้านเทคนิคนั้นเราพออาจารย์ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญอยู่แล้วครับก็เข้ามาใหม่ นอกจากนั้นอีกอันหนึ่งผมเห็นว่า ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ได้เปิดโอกาสให้คนหนุ่มคนสาวเข้ามาดำเนินการ ท่านประธานครับ เมื่อ ๒๐ ปีที่แล้ว ท่านกรรมาธิการบางคนที่นั่งอยู่บนนั้น ท่านชานี ศักดิเศรษฐ์ ผมยังจำได้ เราจะต้องแจกันต่อผู้ที่อยู่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย ขอให้แก้ไขรัฐธรรมนูญ

ให้คนอายุ ๑๘ ปี มีสิทธิเลือกตั้งได้ ขอให้คนมีอายุแค่ ๒๕ ปี สมัครผู้แทนราษฎรได้ ๒๐ ปีมาแล้ว วันนั้นเราถูกกล่าวหาว่าเป็นกบฏ ถูกกล่าวหาต่าง ๆ นานา ถูกกล่าวหาว่าอาจจะเป็นผู้แทนราษฎร อายุ ๒๕ ปีแล้ว รอให้ ๓๐ ปี ก่อนค่อยสมัคร ถูกกล่าวหาว่าจะเปลี่ยนแปลงล้มล้างอะไรต่อมิอะไร แต่วันนี้สภาเราที่ผ่านมาแล้วนี้ครับ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ใช้ก็อายุ ๒๕ ปีเป็นผู้แทนฯ ได้แล้ว อายุ ๑๘ ปีลงคะแนนได้แล้ว ไม่เห็นไปขอโทษคนรุ่นผมบ้างเลยที่ได้กล่าวหาผม วันนีมาถึงตรงนี้ก็อีกไม่ได้แล้วท่านประธาน ก็ไปเขียนบอกวามตรา ๒๑๑ ครับ อายุต้อง ๓๕ ปีขึ้น ทำไมไม่ให้คนหนุ่มคนสาวเขาเข้ามาถว้ออะไรเขา หรือจะให้สภาร่างรัฐธรรมนูญกลายเป็นสภาคณะแก่กันไป แล้วตัดคนอายุตั้งแต่ ๒๕ ปีขึ้นมา ถึง ๓๕ ปี ไปไหนตั้ง ๑๐ ปี คนอีกเจเนอเรชัน (Generation) หนึ่งเลยนะครับ เราอยากจะให้รัฐธรรมนูญนี้อยู่ยืนยงคงกระพันไม่ใช่หรือครับ หรือว่าจะให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้อยู่เหมือนกับอดีตอีกแล้วก็มีคนมาฉีกอีก ผมเชื่อเหลือเกินว่าท่านสมาชิกรัฐสภาที่นั่งอยู่ที่นี่และนั่งอยู่ข้างนอก หงุดหงิดต้องการให้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่เราเสียเวลาอย่างมาก ที่จะร่างกันแก้กันให้เต็มที่ อยากจะให้อยู่นาน ดังนั้นเราตัดคนอีก ๑๐ กว่าปีอีกรุ่นหนึ่งเลยไปได้อย่างไร ผมจึงเห็นว่าในส่วนนี้เป็นเรื่องที่น่าจะยังไม่มีเหตุผลครับท่านประธาน ก็มาตรา ๒๑๑ ครับ ในเรื่อง (๒) อายุต้องไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปี ผมว่าเอาแค่ ๒๕ ปีพอ เอาเหมือนรัฐธรรมนูญที่เราใช้ ซึ่งก็เป็นผลดีได้คนหนุ่มคนสาว อย่างคอมพิวเตอร์พิจิตดได้มาเพราะคนหนุ่มแท้ ๆ เลย ก็ทำให้กรุงเทพฯ เปลี่ยนแปลงแล้วตอนนี้ เราอยากจะให้ประเทศบ้านเมืองเปลี่ยนแปลง แต่เราให้คน ๓๕ ปีมาร่างกัน ๓๕ ปีในที่สุดก็ไม่ได้ก็ต้องได้ ๔๐ ปี ๔๕ ปี ผมว่าในที่สุดรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ไม่ใช่ของมหาชนอีกอันหนึ่งผมว่าอันนี้เป็นกร้าวล่วงอย่างยิ่ง ประเทศไทยนั้นเป็นประเทศที่ผสมผสานประชาชนไม่ว่าชนชาติไหนอยู่ที่นี่ก็เป็นอันเดียวกันหมด แปลกมาก

ครบถ้วนประธาน งานบวชเป็นประเพณีพุทธศาสนาแท้ ๆ นอกจากมีกลองยาว
แล้ว เคียวนี้ก็มีเจ็ดสิ่งให้ด้วยครับ

ประธานรัฐสภา : . อย่างจะให้ว่าจะแปรญัตติตรงไหน จะตัด
ตรงไหนก็ขอให้ผู้นั้น อย่างนี้จะสั้นเข้าครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
เดี๋ยวจะถึง (๑) แต่ผมขอเหตุผลประกอบนิดหนึ่งว่า ทำไมผมต้องพูดครั้งนี้
ท่านประธานคงคิดว่า ผมจะเจ็ดสิ่งให้จะไปอีกแล้ว มิได้ครับ ท่านประธาน
จะเห็นว่าการผสมผสานทางวัฒนธรรมประเทศไทยใช้ได้ดีมาก ประเทศไทย
เป็นวัฒนธรรมอ่อนที่ยืดหยุ่นตัวได้ง่าย คนที่จะมาทางพุทธศาสนา แต่ตอนเช้า
ต้องไหว้เจ้าเสียก่อน ไหว้บรรพบุรุษเสียก่อน เป็นคนจีน ลูกหลานคนจีนที่เกิด
ในประเทศไทย คนเหล่านี้เป็นคนอีกจำนวนมาก วันนี้เราก็ได้ลูกหลานคนจีนที่
อยู่ในประเทศไทย คือท่านนายกรัฐมนตรีมาเป็นนายกฯ ของประเทศ เราให้
ผสมผสานกันทั้ง ๒ วัฒนธรรม ไม่มีการรังเกียจเคียดแค้นกัน เห็นได้ว่า
ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้กำหนดในลักษณะที่วางแถบกันไป ไม่ใช่รัฐธรรมนูญที่
จะสร้างกำแพงของบ้านเมืองให้เป็นของมหาชนได้ ถ้าเราปฏิเสธ คนไทย
ที่มีเชื้อสายจีนหรือต่างชาติ ที่เขามาอยู่ในนี้โดยถูกต้องตามกฎหมายแล้ว สัมผัส
ผู้แทนราษฎรโดยปฏิบัติตามพระราชบัญญัติเลือกตั้ง สัมผัสสมาชิกสภาผู้แทน-
ราษฎรโดยปฏิบัติตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแล้ว ผมว่าไม่ถูกต้อง มาตรา ๑๑๑
ของรัฐธรรมนูญ (๑) ก็กำหนดไว้แล้วว่า ดำเนินการได้ ส่วนคนไทยซึ่งบิดา
เป็นคนต่างด้าวก็ต้องมีคุณสมบัติตามกฎหมายกำหนดไว้ เราทำไมไม่ลือกันกับ
รัฐธรรมนูญฉบับนี้ไปใช้เราจะได้สิ่งคนอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งถือเป็นคนไทยด้วยกัน
ทั้งหมด เราไม่แยกกันนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พิจารณาในมาตรา ๒๑๑ ครี นะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :

ครับ มาตรา ๒๑๑ ครับ ผมอ่านประกอบครับท่านประธาน มาตรา ๑๑๑ ผม
 เอมมาประกอบกับมาตรา ๒๑๑ ครับ ว่า (๑) ที่เขียนว่า มีสัญชาติไทยโดย
 การเกิดเท่านั้น ผมอยากจะให้มีการไขหลักการ เกี่ยวพันกับรัฐธรรมนูญ
 นอกจากนั้นอีกประการหนึ่งคือ (๔) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัคร
 รับเลือกตั้งมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง
 หรือเกิดในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง จะเห็นได้ว่าเงื่อนไขตรงนี้ก็แคบอีกแล้ว
 ผมก็ไม่รู้ว่าจะสร้างกฎหมายอะไรกันแน่ครับ อันนี้มันเป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญ
 เรากำลังจะหากนไปร่าง เราไปจำกัดขอบเขต คนนั้นก็ไม่ได้เข้ามา คนอายุ
 ๒๕ ปีก็ไม่ได้ คนที่มีบิดาเป็นคนต่างด้าวก็ไม่ได้ แล้วรัฐธรรมนูญนี้จะถูกสร้าง
 โดยใคร ในที่สุดแล้วกฎหมายฉบับนี้ถ้าไม่ได้ยึดโยงกับมหาชน ผมขอกราบเรียน
 ว่าใน (๔) นั้น เราน่าจะได้เอามาตรา ๑๑๑ ของรัฐธรรมนูญใน (๔) เช่น
 เดียวกับที่มาปรับใช้ คือหมายความว่าแม้เขาจะไม่ได้มีทะเบียนบ้านอยู่ที่นั่น
 แต่เขาเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่จังหวัดนั้นก็น่าจะให้โอกาสเขา ทำ
 ไปทำมาเขียนไปเขียนมาผู้สีกว่าจะเป็นรัฐธรรมนูญของอภิชนาภิไธยชนเกินไป
 เสียแล้ว ผู้ที่จะมาร่างได้ต้องเป็นอภิชนาภิไธยชนเท่านั้นหรือ ไม่ได้หรอกครับ
 ท่านประธานครับ ผมยังยืนยันว่าต้องให้ประชาชนธรรมดาครับ เป็นสมาชิก
 สภาร่างรัฐธรรมนูญต้องให้คนหนุ่มคนสาวเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ส่วน
 ทางด้านเทคนิคนั้นเรามาตรา ๒๑๑ ทวี อยู่แล้วครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณประยุทธ์ สิริพานิชย์ เชิญ

นายประยุทธ์ สิริพานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม)

: ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ สิริพานิชย์ ชาติดไทย มหาสารคาม
 ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมได้แปรญัตติในมาตรา ๒๑๑ ครับเอาไว้ ซึ่ง
 แม้ทั้งจริงแล้ว ผมเข้าใจว่าทางคณะกรรมการได้มีความตั้งใจเต็มที่ในการที่
 จะปรับปรุงในการร่างให้ดีที่สุด ตรงนี้มีอยู่ในมาตรา ๒๑๑ จัควาเดิม ใน

มาตรา ๒๑๑ จัดว่าเดิมมัน มีการกำหนดคุณสมบัติไว้อยู่ ๓ วงเล็บ ใน ๓ วงเล็บ (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปี บริบูรณ์ในอันเลือกตั้ง (๓) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า กระผมไม่คิดใจ กระผมเห็นด้วยทุกประการ และกระผมมาโยงในลักษณะของผมดูเอกสารดูว่าเราให้ ๕ ประเด็น ในวันพฤหัสบดีที่ผ่านแล้วเรามีข้อสังเกตให้ทางคณะกรรมการไปปรับปรุงตามแนวทาง ๕ แนวทาง แต่อาจจะเห็นเจตนาดีที่อยากจะให้ทำการรัดกุมมาก เพื่อที่จะให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ก็ไปเพิ่มใน (๔) เข้ามา ใน (๔) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง หรือเกิดในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง ท่านประธานครับ เรากำลังหาคนมาร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญให้มีประสิทธิภาพ เราต้องการคนที่มีความรู้ความสามารถ คนที่มีความรู้ความสามารถไม่ใช่ว่าจำเพาะเจาะจงจะไปอยู่จังหวัดนั้นจังหวัดนี้ ในฐานะที่เป็นประชาชนคนไทยจะไปสมัครจังหวัดไหน ไปอยู่จังหวัดไหน จะไปเลือกตั้งที่จังหวัดใด น่าที่จะกระทำได้ สมมุติว่าจังหวัดของตัวเองกระผมซึ่งชอบท่านประธาน ท่านคอกเตอร์ชัยนันต์ มาก ถ้าเขื่อนไว้อย่างนี้ท่านไปไม่ได้ ถ้าในกรณีอย่างนี้ไปไม่ได้ ถ้าหากผมหาเอกสารความต้องการคนที่มีความรู้ความสามารถที่จะเข้ามาช่วยร่างรัฐธรรมนูญ ท่านไปพิจารณาเอาไว้เป็นข้อจำกัด มีท่านสมาชิกหลายท่านก็ได้พูดกันว่าประเทศไทยไม่ใช่สหพันธรัฐ ท่านก็ปลดปล่อยเรื่องพันธนาการหลายอย่างหลายประการที่เป็นเรื่องผูกมัด ผูกมัดไว้ตรงนั้น ท่านปลดออกตรงนั้นแล้วก็มีผูกไว้ตรงนี้ เพราะฉะนั้นใน (๔) นั้น กระผมคิดว่าเพื่อไม่ให้เป็นการขัดแย้งกับทางจังหวัดมากเกินไป ทั้งที่จริง ๆ แล้วอยู่ในมาตรา ๒๑๑ ทวิ ใน (๑) ก็ได้มีปรากฏไว้ว่าจากจังหวัดละ ๑ คนเท่ากับว่าเราวางกรอบระดับหนึ่ง กรอบตรงนั้นไม่ใช่ว่าเป็นเรื่องผูกมัดที่จะต้องมาจาก

จังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง เพียงแต่เราอยากให้มีการกระจายในการที่จะมีตัวแทนจากจังหวัดนั้น ๆ มาไม่ใช่เอาคนจากจังหวัดนั้น ๆ มาแต่เพียงตัวแทนเท่านั้น กระผมก็ไม่ได้หวังครับว่าในการปฏิบัตินั้นจะเอาชนะคะคานท่านกรรมการ แต่ผมเพียงแต่จะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการว่า ถ้าเป็นแนวทางที่ประนีประนอมกลับสู่สภาพเดิมที่เราพิจารณาเมื่อวันพฤหัสบดีที่ผ่านมานั้นก็จะเป็นการเปิดกว้าง ถ้าหากท่านไม่ยอมถ้าหากท่านไม่คิด กระผมก็ไม่คิดใจที่จะต้องสงวนคำแปรญัตติเพียงแต่บอกกล่าวด้วยว่ากระผมมีข้อมูลอย่างนี้มีความคิดเห็นอย่างนี้ ขออย่างนี้ ท่านจะให้หรือไม่ให้ ผมมีความจริงใจว่าถ้าหากเปิดกว้างนั้นในการยกร่างรัฐธรรมนูญก็จะมีประสิทธิภาพในการที่จะมาพิจารณาร่างของสมาชิกรัฐสภา เราจะมีมติเพียงเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบเท่านั้น เราไม่สามารถที่จะตัดตอนแต่งเติมในร่างรัฐธรรมนูญได้เลย เพราะฉะนั้นเราต้องการความมีประสิทธิภาพตรงนั้นจึงอยากจะขอท่านประธานฝากไปยังท่านคณะกรรมการด้วยว่า ถ้าเปิดกว้างตรงนี้การยกร่างรัฐธรรมนูญก็จะเกิดประสิทธิภาพ เราก็จะได้ผ่านความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ ในโอกาสต่อไปได้อย่างสบายใจครับขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญท่านคอกเตอร์ ประธานคณะกรรมการ

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช (ประธานคณะกรรมการ) :

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม นายชัยอนันต์ สมุทวณิช สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะประธานคณะกรรมการ เนื่องจากเมื่อคืนทุก ๆ ท่านอยู่ถึง ๒ ขาม ดีหนึ่งวันก็กระผมก็ขอยกด้วยถ้าเผื่อ่วง แต่ทั้งนี้เมื่อคืนที่ท่านสมาชิกผู้อภิปรายก่อนหน้านี้ ท่านอภิปรายไปเนิ่นๆ มากกระผมก็ได้ดูเนกไทของท่านไปด้วย ซึ่งบัดนี้ท่านออกไปแล้วอยากให้ท่านกลับมาใหม่จะได้หาย่วงท่านประธานที่เคารพ กระผมขอชี้แจงดังนี้ะหรับเกี่ยวกับข้อข้องใจว่า เหตุใด

ทำไมเราถึงกำหนดในมาตรา ๒๓๑ ครี ดึงเข้าไปให้รับ ในเมื่อการจัดทำรัฐธรรมนูญครั้งนี้เป็นการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ทั้งฉบับ ซึ่งต่างไปจากกระบวนการปกติ ซึ่งรัฐสภาแห่งนี้สามารถกระทำได้ดี เหมรัฐธรรมนูญอยู่แล้ว คณะกรรมาธิการจึงมาคิดว่า เนื่องจากกระบวนการอันนี้เป็นกระบวนการที่ไม่เป็นปกติในเรื่องคุณสมบัติเราจะทำอย่างไร กระผมอยากเรียนก่อนว่า ในเรื่องของ (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิดนั้น กระผมอยากจะกระแหมเรียนชี้แจงต่อท่านประธานว่า กระบวนการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้น ผู้ที่มาทำการเป็นสมาชิกสภาร่างนั้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นของจำนวนคนอีก ๓๘๑ บวก ๒๖๐ จริง ๆ แล้วผู้ที่จะต้องพิจารณาในกระบวนการทั้งหมดนั้นรวมแล้วมีถึง ๔๕๐ ท่านด้วยกัน ๘๘ คนนี้เป็นเพียงกระบวนการขั้นตอนหนึ่งเท่านั้น และเมื่อเราลองดูว่า แล้วบุคคลผู้มีคุณสมบัติที่จะมาพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นี้ให้อนุมัติไปได้นั้น ส่วนใหญ่ ๓๘๑ คนนั้นก็มิคุณสมบัติตามรัฐธรรมนูญไม่ได้ไปนอกว่ามีแค่สัญชาติไทยโดยการเกิด และไม่ได้ไปห้ามบุคคลผู้มีบิดาเป็นคนต่างด้าว เมื่อเป็นเช่นนั้นกระผมหรือคณะกรรมาธิการก็คิดว่าในปัญหานี้เราพอที่จะอธิบายได้ว่า ๘๘ คนนั้นหากระบวนการให้มีสัญชาติไทยโดยการเกิดก็น่าจะพอเพียง สำหรับเรื่องอายุนั้นก็มีการถกเถียงกันมาก กระผมเองในการพิจารณาครั้งแรกจริง ๆ เลือเป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อย แต่เมื่อมาคิดทบทวนดูอีกครั้งหนึ่งแล้ว อายุ ๔๕ ปี ก็ไม่น่าจะเป็นการคัดสิทธิบุคคลผู้มีอายุ ๑๘ ปี ถึง ๓๕ ปี เหมือนอย่างที่ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติได้กล่าวไปแล้ว เหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญนั้น ผู้ที่จะเข้ามาจัดทำและสมัครเป็นสมาชิกสภาร่างฯ น่าจะมีประสบการณ์ทางการเมืองที่มากพอสมควร ผ่านประสบการณ์ทางการเมืองมา ยกตัวอย่างท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติได้อ้างถึงกรณี ๑๔ ตุลาคม ถ้าเราย้อนกลับไปแล้วบุคคลผู้มีอายุ ๑๘ ปี ถึง ๒๕ ปีนั้นยังไม่ได้ผ่านเหตุการณ์นั้นมา และในการต่อสู้เพื่อ

ประชาธิปไตยนั้น บุคคลที่ผ่านเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม มาทุกคนสามารถที่จะสมัครกันได้ อันนี้กระผมเป็นเพียงยกตัวอย่างว่าอายุ ๔๕ ปีนั้น จะไม่ใช่เป็นการคัดสิทธิหรือคณะกรรมการมิใช่ไม่เห็นความสำคัญจะจนหนุ่มคนสาว แต่คิดว่าหนุ่มคนสาวนั้นสามารถมีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนถึง ๓๕๑ คน มาเป็นส่วนใหญ่ของการพิจารณาอนุมัติรัฐธรรมนูญกันได้แล้ว แล้วต่อไปในการลงประชามติก็ยังสามารถมีส่วนร่วมได้ เมื่อเป็นเช่นก็คณะกรรมการจัดการกระบวนการจัดทำรัฐธรรมนูญทั้งกระบวนการ ว่าประกอบไปด้วยบุคคลผู้มีความสำคัญอย่างไรบ้าง ดังนั้น สส. คนจึงกำหนดไว้เฉพาะใน (๑) (๒) (๓) ในเรื่องของการศึกษาก็เช่นกัน เหมือนกับที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้ว สำหรับข้อที่ ๔ นั้น ก็มีผู้ให้ความเห็นและหักหัวมาว่าถ้าจะไม่มีการคำนึงถึงภูมิภาคนะหรือทะเบียนบ้านอะไรเลย แล้วเราก็จะไม่ได้คนในจังหวัดนั้นจริง ๆ หรือคนที่อาจจะไม่มีความผูกพันในจังหวัดนั้น อันนี้ขั้นต่ำที่สุดก็กำหนดไว้แค่ปีเดียว ไม่ใช่ ๓ ปีหรือ ๕ ปี ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้วนี้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมในฐานะประธานกรรมการจึงขอติดตามมาตรา ๒๑๑ ดรี ตามเหตุผลดังกล่าวมาแล้วครับ ขอขอบคุณ

ประธานรัฐสภา : คุณอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นกรพนม) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม อรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ในมาตรา ๒๑๑ ครีนี้ ทางกระผมขออนุญาตตั้งข้อสังเกต และคงจะต้องมีคำถามกัน ๆ ตามไปยังคณะกรรมการถึงข้อข้องใจที่กระผมอยากจะทราบเรียนดังต่อไปนี้ ในมาตรานี้ที่กระผมเห็นด้วยที่มีการกำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิที่จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยประการแรกจะต้องมีสัญชาติไทยโดยการเกิด และประการต่อไปให้มีอายุ

ไม่ว่ากว่า ๓๕ ปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง ซึ่งกระผมเชื่อว่าในเรื่องอายุของผู้มีคุณสมบัติในข้อนี้้น กระผมคิดว่าทางคณะกรรมการการเลือกตั้งจะต้องหาผู้ที่มีประสบการณ์ในชีวิต มีประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ มาเป็นผู้ที่จะแสดงความคิดเห็น หรือว่าให้แนวทางกำหนดกฎหมายซึ่งเป็นแนวทาง กฎหมายที่เป็นแม่บทแห่งการปกครองสูงสุดของประเทศ เป็นกฎหมายที่เป็นเรื่องซึ่งถึงวิธีการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยเฉพาะเป็นเรื่องซึ่งให้เห็นถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชน ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เหมือนกับที่ปกครองอยู่ในประเทศไทยในปัจจุบันนี้ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าในการที่จะกำหนดคุณสมบัติในเรื่องนี้้น กระผมเห็นด้วยกับทางคณะกรรมการว่า จะต้องมีความรอบคอบในการที่จะกำหนดอายุของผู้มีสิทธิที่จะสมัครรับเลือกตั้ง ให้เป็นผู้ที่มีอายุพอสมควร ให้มีวุฒิภาวะพอสมควร กระผมเคารพในความคิดเห็นของชนหนุ่มสาว กระผมเคารพในความสามารถของชนหนุ่มสาวที่คงจะสามารถที่จะเข้ามาแสดงความคิดเห็น หรือก้าวเข้ามาเป็นกรรมการ หรือก้าวเข้ามาเป็นสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญนี้ได้ แต่อย่างไรก็ตามโดยปกติสังคมไทยของเรานั้น ถือว่าผู้ที่มีอายุกว่าอายุน้ำร้อนมาก่อนนั้นย่อมจะมีประสบการณ์มากกว่า ย่อมจะมีความรู้เหนือกว่าคนที่อายุน้อย หรือว่าเพิ่งจะผ่านร้อนผ่านหนาวมาน้อยกว่า เพราะฉะนั้นในข้อนี้กระผมไม่ข้องใจแต่ประการใด อย่างไรก็ตามในข้อ ๔ ก็คงไม่ขัดข้องที่จะเห็นด้วยกับคณะกรรมการ แต่กระผมมีประเด็นที่จะขออนุญาตกราบเรียนถามผ่านท่านประธานไปยังคณะกรรมการว่า การที่จะกำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ โดยกำหนดคุณสมบัติหรือว่าคุณสมบัติว่า จะต้องจบชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่า นั้น กระผมคงจะเห็นด้วยกับท่านสมาชิกที่เพิ่งอภิปรายจบลง ไปที่มาจากจังหวัดนครสวรรค์ก็ขอยังใจในข้อ

นี้เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมมองว่าถ้าหากจะกำหนดคุณสมบัติในเรื่องจบปริญญาตรีนั้นก็คงจะไม่เป็นประชาธิปไตยเท่าที่ควร ตั้งแต่เข้ามานี้มีสมาชิกหลาย ๆ ท่านได้อภิปรายไปแล้วว่า ในการที่จะไม่ให้ใครก็ตามเข้ามาสมัครเป็นผู้มีสิทธิที่จะรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้น จะต้องหลากหลาย และจะต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุด ไม่เพียงแต่เป็นผู้เลือกเท่านั้น แต่ในการที่จะสมัครเป็นสมาชิกนั้นก็จะต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุดเช่นเดียวกัน การที่กำหนดว่าจะต้องจบปริญญาตรีนั้นกระผมเห็นว่ามันเป็นเรื่องขวางกั้นความเป็นเอกบุคล กระทบเคารพ เคารพในความเป็นเอกบุคลของทุกคน กระผมเคารพในความสามารถของทุกคนโดยไม่จำเป็นต้องมีปริญญาเป็นเครื่องขวางกั้น ถามว่ามีเครื่องชี้ใด หรือมีมาตรการใดที่จะเป็นเครื่องวัดหรือเป็นเครื่องชี้ว่าคนที่ไม่มีปริญญา ใจกว้างกว่าคนมีปริญญาเสมอไปหรือไม่ กระผมเชื่อว่าไม่มี และถ้าจะถามในทางกลับกันว่าคนมีปริญญา ใจกว้างกว่าระดับใดก็ตามจะฉลาดกว่าหรือมีความสามารถมากกว่าคนใจกว้างไม่มีปริญญาเสมอไปหรือไม่ กระผมก็คิดว่าคงจะไม่มีเช่นเดียวกัน คงจะต้องยอมรับว่า ในหมู่สมาชิกที่นั่งอยู่ในรัฐสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้นั้นมีสมาชิกหลาย ๆ ท่านที่เดียวที่ไม่มีความรู้ถึงขั้นปริญญาตรี แต่ท่านเหล่านี้ก็ได้นำเอาประสบการณ์ที่หลากหลาย ประสบการณ์ที่ท่านมีอยู่ตลอดชีวิตของท่านนำมาตัดสินใจ แก้ไขปัญหาบ้านเมืองให้สำเร็จลุล่วงไปได้อย่างมากเลย แม้กระทั่งในฝ่ายผู้บริหาร ในคณะผู้บริหาร คณะรัฐมนตรีก็ไม่เคยมีการกำหนดว่า จะต้องจบปริญญาตรี เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมเห็นว่าไม่มีความจำเป็นแต่ประการใด ถ้าเราต้องการความหลากหลาย ต้องการให้ความเป็นประชาธิปไตยเกิดขึ้นอย่างมากมาย ไม่จำเป็นต้องไปกำหนดว่า จะต้องจบปริญญาตรีเท่านั้น คนที่มีความรู้ อ่านออกเขียนได้ก็ น่าที่จะมีโอกาสเข้ามาใช้ความรู้ความสามารถในการที่จะเข้ามาเป็นผู้คิด เป็นผู้บัญญัติกฎหมายสูงสุด

ที่ใช้ในการปกครองประเทศนี้ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าในเรื่องนี้คงจะต้องฟังความคิดเห็นของสมาชิกรัฐสภาที่ได้ขึ้นมาแสดงความคิดเห็นหลายท่านด้วยกัน และกระผมคิดว่าหลังจากที่กระผมได้นั่งลงไปนี่ก็คงจะมีอีกหลายท่านที่จะขึ้นมาแสดงความคิดเห็น จะเห็นกระผมขอความกรุณาไปยังคณะกรรมการธิการผ่านท่านประธานด้วยว่าได้กรุณาคิดในข้อนี้ออกไปได้หรือไม่ ใน (๓) ที่ว่า จะต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่านี้ กรุณาคัดออกไปให้สิ้นเชิงเลย ไม่จำเป็นที่จะต้องกำหนดคุณสมบัติในข้อนี้ไว้แค่ประการใด ด้วยเหตุผลดังที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้ว กราบขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณสุพัฒน์ ธรรมเพชร

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พหุลง) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุพัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิจิตร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๒๑๑ ทวิ กับมาตรา ๒๑๑ ครี นั้นเป็นเรื่องที่มีข้อความเกี่ยวพันกัน ท่านประธานที่เคารพ จากการที่เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลาย ๆ ท่านได้อภิปรายมาตรา ๒๑๑ ทวิ ไปนั้นจะเห็นเรื่องของที่มาของสภาว่างรัฐธรรมนูว่า มีที่มาจาก ๒ ส่วน ส่วนของมาตรา ๒๑๑ ครี นั้นให้พูดถึงบุคคลผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ โดยเฉพาะในเรื่องของคุณสมบัติในจำนวน ๔ คุณสมบัติด้วยกัน กระผมให้ร่ขอความกรุณาท่านประธานขออภิปรายในส่วนประเด็นที่ผมเห็นว่า การร่างของกรรมาธิการวิสามัญที่ร่างแก้ไขใหม่นั้น น่าจะไม่มีส่วนที่จะส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยจริง ๆ อาจจะไม่มีส่วนที่จะให้ประชาชนนั้นได้มีส่วนร่วมมากตามที่เราได้ตั้งข้อสังเกตไว้ ท่านประธานครับก็คงจะเป็นมาตรา ๒๑๑ ครี (๒) ที่เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติในสภาแห่งนี้ได้ร่วมกันอภิปรายถึงเรื่องคุณสมบัติของอายุไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปีบริบูรณ์วันเลือกตั้ง ก็คง

จะมีเหตุผลของเพื่อนสมาชิกจากจังหวัดนครสวรรค์ ท่านอุทัยได้กล่าวยกย่องให้เหตุผลต่อท่านประธานผ่านไปยังท่านกรรมการทุกท่าน เพราะเราเชื่อมั่นเหลือเกินว่าในสภาพของมนุษย์ย่อมมีความคิดเห็นในเรื่องการเมือง คนอายุ ๒๕ ปีนั้นน่าจะมีส่วนในการร่างรัฐธรรมนูญ คนอายุ ๒๖ ปี ๒๗ ปี ก่อนถึง ๓๕ ปีนั้นน่าจะมีส่วนด้วย เพราะเราเชื่อมั่นว่า ๓๕ ปีขึ้นไปนั้นอาจจะมีส่วนร่วมใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญที่เราจะร่างใหม่อาจจะใช้ได้ไม่นาน แต่คนที่อายุ ๒๕ ปีขึ้นไปน่าจะมีส่วนในการร่างครั้งต่อ ๆ ไป เพราะผมเชื่อมั่นว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นย่อมมีการแก้ไขเพิ่มเติม ท่านประธานครับ นั่นคือเหตุผลหนึ่งซึ่งขอฝากให้กรรมการนั้นได้แก้ไขเพื่อให้คนส่วนใหญ่ส่วนหนึ่งได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญที่เรียกว่า สภาร่างรัฐธรรมนูญ (๔) ท่านประธานครับ ผมคิดว่าสิ่งที่เราเป็นร่างเดิมของกรรมการได้ร่างขึ้นมาก่อนแล้ว ผมคิดว่าน่าจะเป็นเรื่องซึ่งครอบคลุมพอสมควร แต่ว่าเมื่อมีการยกร่างขึ้นมาใหม่ โดยเฉพาะฉบับที่มีการปรับปรุงแก้ไขใหม่ ซึ่งได้แจกให้กับสมาชิกรัฐสภาในช่วงเช้าวันนี้ กำหนดเพิ่มเติมจากเดิมมีอยู่ ๓ วงเล็บ คือ เรื่องของการมีสัญชาติไทยโดยกำเนิด เรื่องของอายุไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปีบริบูรณ์ ในวันเลือกตั้ง และ (๓) เรื่องของการสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาตรี หรือเทียบเท่า ท่านประธานครับมีการเพิ่มเติมเข้ามาในส่วนของ (๔) มีข้ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง หรือเกิดในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่าประชาชนที่มีส่วนร่วมในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นคือ ประชาชนที่เลือกสัดส่วนเข้ามาจังหวัดละ ๓ คน ประชาชนย่อมรู้ว่าคนในจังหวัดนั้น หรือคนที่มาอยู่ก่อน ๑ ปี ที่กำหนดเอาไว้วันนั้น ถ้าเห็นว่ามีควมรู้มีความสามารถ ประชาชนสามารถแยกแยะได้ ประชาชนนั้นผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่าเวลานี้

สามารถวินิจฉัยได้ว่า คนเหล่านั้นมีความรู้มีความสามารถที่จะมาเป็นสภาร่างรัฐธรรมนูญได้หรือไม่ ผมอยากให้ท่านประธาน ผมเรียนผ่านไปยังกรรมการธิการ ผมอยากให้กรรมการได้กรุณาตัด (๔) ใต้หรือไม่ หมายถึงว่าประชาชนเกิดจังหวัดใดก็แล้วแต่ จะเกิดกรุงเทพมหานครก็แล้วแต่ หรือจะเกิดในจังหวัดที่มีการสมัครก็แล้วแต่ จะสมัครจังหวัดไหนก็ได้ถ้ามีความรู้มีความสามารถ อย่างน้อยจะได้นักวิชาการส่วนหนึ่งเข้าไป อาจจะได้คนที่มีความเข้าใจในเรื่องการเมืองเข้าไป อาจจะได้คนที่มีความประสบการณ์ในเรื่องของสาขาอาชีพที่เรากำหนดเอาไว้ใน (๒) มาตรา ๒๑๑ ทวิ ด้วยเข้าไป ก็จะเป็นประโยชน์ในเรื่องของสภาร่างรัฐธรรมนูญ ผมจึงมาเรียนท่านประธานผ่านไปยังกรรมการธิการว่าในเรื่องของ (๔) นั้นให้กรรมการธิการตัดออกได้หรือไม่ โดยไม่ต้องกำหนดเรื่องจังหวัดที่เกิด โดยไม่กำหนดเรื่องเขตทะเบียนบ้านว่าต้องอยู่ในจังหวัดนั้นอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๑ ปีเปิดกว้างไปเลยท่านประธานครับ และผมเชื่อเหลือเกินว่ามีสมาชิกอีกหลายท่านที่มีข้อคิดในเรื่องของการเรียกร้องให้กรรมการวิสามัญได้ตัด (๔) ออกไป ขอขอบคุณท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงขณะนี้ นายบุญเหลือ ประเสริฐสุวรรณ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณลำพอง

นายลำพอง พิตาสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : การเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ลำพอง พิตาสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากนครราชสีมา ขาดพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาท่านประธานที่เคารพครับ ในมาตรา ๒๑๑ ตี ๒ กระผมขอคัดใน (๒) และใน (๔) กระผมขอให้เหตุผลว่าใน (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ในวัน

เลือกตั้งขอแปรญัตติเป็น ยี่สิบห้าปี ท่านประธานที่เคารพครับ เหตุผลผมขอกราบเรียนว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญถือว่าเป็นกฎหมายมหาชน เราต้องการคนที่มีความรู้ความสามารถ มีความเข้าใจ เพราะฉะนั้นคนที่เปิดโอกาสให้คนที่ ๒๕ ปีมีโอกาสได้เป็นสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญนั้นเป็นการเปิดกว้างให้มีคนจำนวนมากมาสมัคร เป็นสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ ผมขอกราบเรียนว่าการว่างรัฐธรรมนูญนั้นตามที่ท่านกรรมการอ้างว่า ๑๕ ปีเป็นผู้ใหญ่ มีความสุขุมรอบคอบ มีความอาวุโส มีประสบการณ์มีเหตุผล ผมคิดว่าเหตุผลนี้ค่อนข้างจะฟังไม่ขึ้น เนื่องจากว่าคน ๒๕ ปี ถ้าเรียนหนังสืออย่างน้อยจบปริญญาโท และหลายคนก็จบปริญญาเอก ท่านประธานครับ ถ้าวันราชการอย่างน้อยมีประสบการณ์มาแล้วไม่ต่ำกว่า ๑ ปี ถ้าเป็นผู้ใหญ่บ้านก็ได้มีโอกาสเป็นผู้ใหญ่บ้าน เป็นกำนัน สมาชิกสภาส่วนท้องถิ่น ๒๕ ปี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ ๒๕ ปี ก็สามารถทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์แบบ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ๒๕ ปี น่าจะเป็นความเหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง ขอกราบเรียนว่าขอให้คัดจาก ๑๕ ปี เป็น ๒๕ ปี แล้วสำหรับใน (๔) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง หรือเกิดในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง อันนี้ก็เช่นเดียวกันท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอกราบเรียนว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นเป็นกฎหมายมหาชนไม่ควรจะผูกคติดกับท้องถิ่น เป็นเรื่องของความเป็นความตายของชาติของบ้านของเมือง การที่ทุกคนทุกหนทุกแห่งที่มีความสนใจ ที่มีความปรารถนาที่จะมารับใช้ประเทศชาติบ้านเมืองน่าจะทำให้เขาได้มีโอกาส หลายต่อหลายคนไม่มีทะเบียนบ้านอยู่ที่อำเภอจะมีสัญชาติไทย ขณะนี้กำลังเรียนอยู่ในอเมริกาก็ดีไปเกิดอยู่ที่อื่น แต่มีความรู้ ความสามารถ มีความเข้าใจขอจะมารับใช้ประเทศชาติบ้านเมืองก็น่าจะให้โอกาสเขาในข้อนี้ ผมอยากจะเรียนว่าจริง ๆ แล้วกระผมไม่เห็นด้วยเลย ที่จะให้คัดมาจังหวัดละ ๑ คน แล้วก็ให้

สมาชิกสภาผู้แทนฯ หรือสมาชิกรัฐสภามาเลือก ผมคิดว่าเขาม่าจะต้องเลือก
กันเอง ซึ่งตัวกระผมจะขออภิปรายเพื่อไม่ให้เสียเวลาในมาตรา ๑๑๑ ถ
เพราะฉะนั้นผมเห็นสมควรอย่างกึ่งที่จะต้องตัดใน (๔) ออก - แล้วก็เพื่อเปิด
กว้างให้คนไทยที่มีความประสงค์ที่จะรับใช้ประเทศชาติบ้านเมืองได้มีโอกาสมา
เป็นสมาชิกสภาว่ารัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพ-
มหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กรุงเทพ-
มหานคร ประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมได้ขอแปรญัตติโดยทำ
เป็นหนังสือถ่วงหน้ในมาตรา ๒๑๑ ดรี เพื่อตัดข้อความใน (๔) ของทั้งหมด
เหตุผลจะคล้ายคลึงกับท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายไปแล้วหลายท่าน ผมจะขอใช้
เวลาสั้น ๆ เท่านั้นว่าแต่เดิมนั้นคณะกรรมการก็ไม่ได้กำหนด (๔) เข้ามา
ในเรื่องเงื่อนไขของการมีชื่อในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งมา
แล้วเป็นเวลาดึกตอกกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง แต่มาเพิ่ม
ภายหลังซึ่งกระผมก็ไม่ค่อยเข้าใจ เพราะว่าได้มีการพูดกันมาโดยตลอดว่า
เรื่องของการจัดทำรัฐธรรมนูญนั้นเป็นเรื่องของชาติ ส่วนการที่จะมีผู้แทนโดย
การคิดสรรมา จะโดยวิธีใดก็ตามแต่ให้ได้จังหวัดละ ๑ คนนั้นเป็นเรื่องของ
วิธีการในการที่จะมีการกระจาย และมีการคัดเลือกเพื่อประโยชน์ในความ
สะดวกในการคัดเลือกผู้แทนเข้ามาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ แต่ถ้าหากว่าเราไป
กำหนดคุณสมบัติชัดเจนในเรื่องการมีชื่อในทะเบียนบ้านนั้น เราก็ทำให้เรื่อง
ของการคิดสรร เรื่องของการสมัครกลับกลายเป็นเรื่องของประเด็นที่จะไป
ผูกโยงกับเรื่องของจังหวัด เรื่องของท้องถิ่นซึ่งผมเห็นว่าไม่น่าจะเป็นทิศทาง
ที่ถูกคิด ผมขอกราบเรียนว่า จริง ๆ แล้วจะมีคนซึ่งอาจจะมีคามผูกพันหรือ
ว่าคุ้นเคยอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ โดยที่ไม่ได้มีคุณสมบัติตาม (๔) ก็เป็นไปได้

ไม่ว่าจะคนทำงานธุรกิจเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งอาจจะไปผูกพันอยู่กับจังหวัดนั้น ๆ ก็อาจจะประสงค์ที่จะไปสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาฯ ในจังหวัดนั้น กระผมทราบแล้วว่า นอกจากนั้นแล้วก็ไม่มีเหตุผลอะไรที่จะต้องไปจำกัด เช่นเดียวกับกรณีของสภาผู้แทนราษฎร เพราะว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นอาจจะมีการหน้าที่ที่ต้องเกี่ยวข้องกับทางปัญหาของพื้นที่ หรือของจังหวัดโดยตรง ฉะนั้นผมคิดว่าอาจจะให้ทางคณะกรรมการได้ทบทวนอีกครั้งหนึ่ง เพราะว่าเดิมที่ตั้งหลักกันมาว่าเป็นเรื่องของชาติ เหตุใดจึงได้ไปเพิ่ม (๔) เข้ามา ตัดตอนไปนั้นผมเชื่อว่าไม่น่าจะเสียหายอะไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสัดส่วนของผู้แทนของแต่ละจังหวัดนั้น ไม่ได้แปรตามประชากรอยู่แล้ว ก็ควรจะเปิดกว้างให้บุคคลที่มีความประสงค์จะไปเป็นสมาชิกสภาฯ นั้นไปสมัคร ในจังหวัดใดก็ได้ที่เขาเห็นว่าเขาจะมีโอกาสได้รับเลือกตั้ง ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสังข์ทองยังคิดใจอยู่ไหมครับสำหรับคำแปรญัตติ

นายสังข์ทอง ศรีธเรศ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสงวนไว้ในมาตรา ๒๑๑ ฉ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณอธิสมันต์ครับ

นายอธิสมันต์ พงษ์เรืองรอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม อธิสมันต์ พงษ์เรืองรอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรศพังธรรม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา จากการที่ผมได้เสนอแปรญัตติในมาตรา ๒๑๑ ผมเองมีความรู้สึกว่าการนี้เป็นการไม่เปิดกว้าง โดยเฉพาะใน (๔) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันรับสมัครเลือกตั้ง หรือเกิดในจังหวัดที่รับสมัครเลือกตั้ง

ตรงนี้เอง ผมมีความรู้สึกว่าการที่เราจะได้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถ
เข้ามาเป็นสภาร่างรัฐธรรมนูญ ที่เป็กฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ
ผมจึงคิดว่ามาตรานี้ใน (๔) ควรจะตัดออกไป ส่วนในมาตรา ๒๑๑ ตี (๓)
ถ้าเรีงการศึกษามีต่ำกว่าชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ตรงนี้เป็นสิ่งที่ผม
อยากจะให้มีการระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากว่าควรจะต้องให้ ก.พ.
รับรองวิทยฐานะด้วย ในกรณีที่ทำงาน บางคนอาจจะจบมาจากเมืองนอก
อาจจะจบมาจากประเทศที่กำลังพัฒนาอยู่ในขณะนี้ แต่ว่า ก.พ. ของเรา
ไม่รับรอง จะทำให้เราเสียโอกาสในการที่จะพิจารณาคนดี ๆ เข้ามาสู่สภา
ร่างรัฐธรรมนูญ ผมอยากจะเปรียบเทียบว่าในเรื่องของการร่างรัฐธรรมนูญ
นั้นเป็นสิ่งที่มีความละเอียดอ่อน ซึ่งจะต้องใช้เทคนิคสูง เปรียบเสมือนแก้ว
เราถ้าถึงจะผ่าตัดคนไข้โรคสมองคนหนึ่ง ถ้าหากว่าจะให้พ่อแม่พี่น้องทุกคน
หรือว่าญาติของคนที่เข้าไปร่วมกันผ่าตัดคงจะไม่ได้ และการผ่าตัดครั้งนี้ มีความ
สำคัญเป็นอย่างยิ่งถ้าหากว่า ผ่าตัดประสบความสำเร็จนั้นหมายความว่า
คนไข้อาจจะตื่นขึ้นมาและอยู่ในอาการที่ปกติ แต่ถ้าหากว่าผ่าตัดไปแล้วเรา
เสียกคนที่มีความชำนาญการไม่ถูกต้อง หรือว่าไม่ชำนาญการนั้นเข้ามาผ่าตัด
ในกรณีนี้ อาจจะทำให้คนไข้ขึ้นต้นขึ้นมาแล้วก็เพื่อนไปหรือว่าอาจจะไม่ตื่นขึ้น
มาก็ได้ เพราะฉะนั้นนะครับ ผมคิดว่าในเรื่องของการร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้
จึงต้องคัดเลือกคนที่มีความชำนาญ และก็มีความรู้จริง ๆ ในการที่จะเข้ามา
มีส่วนร่วมในการร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้เพื่อที่จะได้เป็นแบบอย่าง เป็น
กฎหมายหลักของประเทศชาติต่อไป จึงมีความประสงค์อยากจะให้เสริมใน
เรื่องของมาตรา ๒๑๑ ตี (๓) เกี่ยวกับเรื่องของ ก.พ. รับรอง และก็จะ
ให้ตัด (๔) ออกไป ขอบทูลครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณสันสนีย์

นางสาวคันสนีย์ นาคพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร)
: ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน คันสนีย์ นาคพงศ์ ในนามของ

สมาชิกวุฒิสภา สำหรับมาตรา ๒๑๑ ครี คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง
นั้นในส่วนของการอายุและในส่วนสัญชาติดินแดนไม่ติดใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน
เงื่อนไขอายุ ดัชนีถือว่าเป็นอายุที่มีประสบการณ์ในกรุงใช้ชีวิตมานานพอ
สมควร แต่ว่าในคุณสมบัติ (๔) นั้น ดัชนีคิดว่าจะเป็นภาระดีกรชนให้แถมมาก
เกินไปในการที่จะได้ตัวแทนที่จะเป็นสมาชิกร่างรัฐธรรมนูญ เพราะว่ากำหนด
เพียงแต่ผู้ที่มีชื่อในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งมาแล้วเป็นเวลา
ติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันรับสมัครเลือกตั้ง หรือว่าเกิดในจังหวัด
ที่สมัครรับเลือกตั้งเท่านั้น ถ้าเมื่อพิจารณาถึงสภาพความเป็นจริง เราจะได้
พบว่า มีบุคคลจำนวนมากที่ไม่ใช่ผู้ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในคุณสมบัติใน
(๔) ดังกล่าวหรือว่าเกิดในจังหวัดดังในคุณสมบัตินั้น แต่ว่าเป็นผู้ที่มีความรู้
ความสามารถ และเป็นผู้ที่ได้คุ้นเคยอยู่กับผู้มีอำนาจนั้นด้วยการไปทำงานอยู่
หรือว่าอาจจะเคยศึกษาอยู่เป็นเวลาสิบเนื่องติดต่อกันได้แสดงออกถึงการเป็น
คนที่มีความรู้ความสามารถจนเป็นที่รับรองรับของสังคมนั้น ดังนั้นดัชนีจึงใคร่
จะขอเสนอผ่านท่านประธานมายังที่ประชุมแห่งนี้ว่า ขอให้พิจารณาคุณสมบัติ
ในที่นี้ (๔) นี้ให้ดีกว่า เรามาคะเปิดกว้างสำหรับคนที่ทำงานอยู่ที่นั่น
ใช้ชีวิตอยู่ที่นั่น จนกระทั่งเป็นที่ยอมรับในเรื่องความรู้ความสามารถ หรือ
ว่าได้รับการศึกษาอยู่ที่นั่น เป็นที่รู้จักของคนที่นี่เป็นระยะเวลาติดต่อกับเนื่อง
กันระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่งที่เหมาะสม ขอบพระคุณมากค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณประวิช

นายประวิช นิเวศธรรมณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี)

: กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายประวิช นิเวศธรรมณี
พรรคประชาธิปัตย์ จากสุราษฎร์ธานี ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา กระผมขอใคร่
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาว่า กระผมมีความเห็นในมาตรา ๒๑๑ ครี ใน
(๒) และ (๓) ใน (๒) ตามสาระของมาตรา ๒๑๑ ครี ที่มีอยู่ว่ามิใช่

ไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้งนั้น กระผมคิดว่าเมื่อมาฟังอภิปรายของสมาชิกหลายท่าน ซึ่งบอกว่าควรจะให้คนหนุ่มคนสาวนั้นมีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการร่างรัฐธรรมนูญนั้น กระผมคิดว่านั้นก็คือเหตุผลชั้นหนึ่ง อย่างไรก็ตามก็ถามครับ กระผมก็เห็นด้วยกับคณะกรรมการว่าคนที่มีความรอบรู้ ความชำนาญหรือประสบการณ์ ซึ่งกระผมคิดว่าความมีประสบการณ์อันนั้นนั้นก็ถือความประสบการณ์ด้านการเมือง หรือประสบการณ์ในด้านการรับรู้หรือสะท้อนความคิดเห็นของประชาชน ทั้งในส่วนท้องถิ่นส่วนภูมิภาคและทั่วประเทศ กระผมอยากที่จะกราบเรียนว่า น้าหากว่า (๒) นั้นได้คือเดิมสักนิดหนึ่งว่าการมีอายุไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้งนั้น ถ้าจะยกเว้นในกรณีผู้ที่เคยเป็นตัวแทนที่มาจากการเลือกตั้งของสภาท้องถิ่น กระผมเข้าใจว่าน่าจะได้มีคนที่มีประสบการณ์ทางการเมืองหรือสะท้อนความเห็นของประชาชนได้พอสมควร แม้ว่ากลุ่มนี้จะอายุต่ำกว่า ๓๕ ปี เพราะอย่างน้อยกระผมคิดว่าคนที่เข้ามารับเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือแม้แต่ ส.ส. ส.ว. เท่ากับ ส.ส. ส.จ. ส.ท. หรือสมาชิกอื่นนั้น ผมเข้าใจว่าคนกลุ่มนั้นย่อมจะมีประสบการณ์ในด้านการเมือง ในด้านการรับข้อคิดเห็นจากประชาชนได้พอสมควร ถ้ามีจะนั้นแล้วเขาก็ไม่มีโอกาสมาเป็น ส.ส. หรือ ส.ท. ส.จ. ได้ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าถ้าหากมีกรณียกเว้นเฉพาะคนที่อายุไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปีนั้น แต่เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือจังหวัด หรือเทศบาล หรือสภาท้องถิ่นอื่น ๆ นั้น ก็จะได้กลุ่มเป้าหมายที่กว้างขึ้นใน (๓) ที่ว่า ให้การสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า นั้น กระผมอยากที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภาว่า ตั้งแต่เราตั้งมหาวิทยาลัยมาเมื่อ ๖๐ ปีก่อนนั้น คนที่เรียนจบปริญญาตรีในขณะนี้มีเพียง ๑ ล้าน ๒ แสนกว่าคน ยิ่งเราถ้าหากอายุที่ถือว่าต้องมีอายุ ๓๕ ปี ก็แสดงว่ากลุ่มที่จบปริญญาขึ้นไปนั้นจะมีไม่เกิน ๔๐๐,๐๐๐ - ๕๐๐,๐๐๐ คนทั่วประเทศ ที่นั่นถ้าเรามาพิจารณา

ถึงกลุ่มเป้าหมายที่จะให้ลงรับสมัคร ลงเลือกตั้ง มีเพียง ๕๐๐,๐๐๐
 ๕๐๐,๐๐๐ คน ในขณะที่เรามีประชากรถึง ๖๐ ล้านคน เท่ากับว่าเราจำกัด
 สิทธิเฉพาะผู้มีสิทธิเพียง ๑ เปอร์เซ็นต์ของประเทศ ผมเข้าใจว่าอาจจะทำ
 ให้เป้าหมายของผู้มีสิทธินั้นแคบมาก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งนั้น คนที่ประกอบ
 วิชาชีพอาชีพต่าง ๆ นั้น กระผมกราบเรียนท่านประธานว่า สมมุติว่าอาชีพ
 เกษตรกรนั้น ผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่าคนเหล่านั้นยังมีอาชีพ ๙๙ ปีขึ้นไปแล้วคง
 ไม่จบปริญญาตรีหรอก แต่เขามีความรู้ ความชำนาญ หรือสะท้อนความคิดเห็น
 ของกลุ่มอาชีพนั้น ๆ ได้ ในเมื่อวัตถุประสงค์ของผู้ร่างของคณะกรรมการ
 ก็ได้แยกชัดๆ แล่นชัดว่า สภาแห่งนี้จะประกอบด้วยสมาชิกมาจากเลือกตั้งจาก
 ประชาชนจังหวัดละ ๑ คน นั่นก็หมายความว่า น่าจะเปิดโอกาสให้แต่ละ
 จังหวัดนั้นได้เลือกคนของเขาเอง หรือเลือกกลุ่มอาชีพใด ๆ ก็ได้ ที่มี
 ประสบการณ์มีความรู้ มีความจริงใจ ซื่อสัตย์ สุจริต หรือรับฟังความเห็น
 ความเห็นของประชาชนในจังหวัดนั้นได้ เพราะแต่ละอาชีพ แต่ละสาขา
 แต่ละจังหวัดนั้น มีวัฒนธรรมประเพณี หรือความต้องการของประชาชนไม่
 เหมือนกัน เพราะฉะนั้นผมว่าถ้าจังหวัดหนึ่ง ๆ เรามีแค่ปริญญาดรีขึ้นไป
 แบบคนครับจะได้กลุ่มอาชีพเพียงอาชีพ ๒ อาชีพเท่านั้นเอง และบางทีคน
 เหล่านั้นก็ไม่เคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นมาเลย ท่านประธานครับ ผมคิดว่า
 อันนี้ก็ไม่ควรที่จะกำหนดปริญญาดรี เพราะวัตถุประสงค์นั้นเราก็ทราบกันแล้ว
 ว่าต้องการผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญ ผู้มีประสบการณ์ จึงเราได้แยกแยกไปแล้ว
 ว่าผู้ที่มีความชำนาญ และกฎหมายทางเทคนิคนั้นก็มียอยู่แล้ว ๒๐ กว่าคน
 เพราะฉะนั้นใน ๒๐ กว่าคนนี้ คือผู้ร่าง ผู้ทำงาน ถ้าเป็นหมอก็คือผู้คัด แต่
 ส่วนประกอบของสมาชิกสภาร่างฯ จากต่างจังหวัดนั้นคือ เอาสะท้อนความ
 รู้สึกของประชาชนทุกสาขาอาชีพ ที่เขามีประสบการณ์อยู่แล้วมาพิจารณาใน
 การที่จะให้คนเขียนเขียนกฎหมายเป็นไปตามความต้องการของประชาชนเป็น

ส่วนใหญ่ของประเทศได้ กระผมคิดว่าอยากที่จะทราบเรียนอีกสักนิดหนึ่ง ท่านประธานครับว่า ผู้ที่มีความรู้ โดยเฉพาะการเลือกตั้งมาจากการเมืองนั้น ย้อนไปถึง ส.ท. ทั่วประเทศ ซึ่งมี ๒,๐๐๐ กว่าคนนั้น ขณะนี้ปัจจุบันนี้ไม่ได้กำหนดอายุ ๓๕ ปีเลย เรายังมีผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งที่ต่ำกว่าปริญญาดริถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ หมายถึง ส.ท. ส.จ. ๑๐ เปอร์เซ็นต์ต่ำกว่าปริญญาดริ ส.ส. ขณะนี้ของเรานั้นมีผู้สำเร็จต่ำกว่าปริญญาดริ ๑๐๐ กว่าคน ๓๐ เปอร์เซ็นต์ นี่จะเห็นได้ว่าความต้องการของประชาชนที่ต้องการที่จะให้ตัวแทนของเขาขึ้นมาทำหน้าที่ผู้บริหารประเทศหรือมาทำหน้าที่ร่างกฎหมายนั้น เขาเห็นว่าคนเหล่านี้เป็นผู้ที่เหมาะสม มีประสบการณ์ มีความรู้ มีความสามารถ มีความจริงใจ และสะท้อนความเห็นของประชาชนได้ดีกว่า กระผมขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ ผมเห็นว่าเราได้อภิปรายในมาตรานี้กันมาพอสมควรแล้วครับ ผมจะหาหรือจะขอมติที่ประชุมว่าจะสมควรปิดอภิปรายในมาตรานี้หรือยังนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภามีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นสมควรปิดอภิปราย กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปรายต่อไป กรุณายกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่มีนะครับ ในมาตรานี้ทางคณะกรรมการได้แก้ไขไปจากร่างเดิมละครับ และมีผู้แปรญัตติให้คัดไปจาก

ร่างของคณะกรรมการการ ผมก็จะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับร่างของคณะกรรมการ หรือจะเห็นชอบด้วยกับที่มีผู้แปรญัตติ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับร่างของคณะกรรมการการ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๒๓๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับร่างของผู้แปรญัตติ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีผู้เห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการการ ๒๓๕ เสียง มีผู้เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ ๑๕ เสียง ก็เป็นอันว่าเห็นชอบด้วยกับร่างของคณะกรรมการการครับ ต่อไปมาตรา ๒๑๑ จัดว่า ซึ่งเดิมเป็นมาตรา ๒๑๑ เบญจ เฉพาะท่านเลขาธิการฯ อ่าน

นายพิเชิด คาร์ชะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๒๑๑ จัดว่า บุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) ได้แก่ บุคคลซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๑๑๓ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เพื่อให้เขาอ่านให้จบก่อน นายชัย วัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัชวาท) :

ท่านประธาน ขออนุญาตครับ ท่านเลขาฯ อ่านเกินครับ มี (๘) และไป (๑๐) (๕) ไม่มีครับ ท่านประธาน ขออนุญาตแก้ไขครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

(๒) เป็นสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือข้าราชการการเมือง

(๓) เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มาตรการนี้ตรงกับมาตราเดิมของร่างเดิมของคณะกรรมการในมาตรา ๒๑๑ เบญจ ซึ่งมีผู้แปดผู้จัดทำคณะครับ คือ ท่านอาจารย์วิจิตร เชิญอาจารย์วิจิตรครับ

นายวิจิตร ศรีสุขันธ์ สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิจิตร ศรีสุขันธ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ในมาตรา ๒๑๑ จดว่า ที่กำหนดคุณสมบัติและคุณสมบัติต้องห้ามนั้น ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้งกระผมไม่มีข้อคิดใจ เพราะว่าลักษณะที่กำหนดไว้ใน (๑) (๒) (๓) ซึ่งเป็นลักษณะต้องห้าม ที่นี้พออ่านเชื่อมโยงมาถึงมาตรา ๒๑๑ เบญจ ซึ่งเป็นเรื่องของการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ที่เป็นสมาชิก (๒) คือผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์นั้นจะมีลักษณะต้องห้ามเพียง (๑) (๒) ของมาตรา ๒๑๑ จดว่า ก็ผมบอกท่านว่าผู้ที่ เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำนั้นเป็นสมาชิกประเภทผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ได้ แต่มีหน่วยงานของรัฐอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งก็จะเป็นแหล่งที่มีผู้ชำนาญการหรือผู้มีประสบการณ์ได้เช่นเดียวกัน นั่นก็คือหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ รวมไปถึงรัฐวิสาหกิจ เช่นขณะนี้เองก็มีมหาวิทยาลัย เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และกำลังจะมีมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ตามมาอีกที่ไม่ได้มีฐานะเป็นส่วนราชการ

แต่เป็นหน่วยงานของรัฐแล้วก็เรียกบุคลากร คือทนายความว่าเป็นพนักงานของรัฐ ไม่ได้เรียกว่า ข้าราชการ เพราะฉะนั้นในกรณีนี้กระผมคิดว่าควรจะให้สิทธิและโอกาสของผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้มีประสบการณ์ในหน่วยงานของรัฐประเภทเหล่านั้นด้วย จึงเสนอแก้ไขว่า (๑) ซึ่งกำหนดลักษณะดังกล่าวห้ามนั้นจริง ๆ แล้ว (๓) ที่บอกว่า เป็นข้าราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ก็คือ (๕) เดิมที่ยกมาจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาตรา ๑๑๓ แต่ท่านมาเขียนแยก แล้วจริง ๆ ข้อที่ว่าด้วยพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจก็คือ (๑๑) ซึ่งเมื่อไม่ได้แยกออกมา พออ่านไปป็นมาตรา ๒๑๑ เหนียง ก็เลขทำให้เป็นคุณสมบัติต้องห้ามไป จึงอยากจะเสนอว่า (๑) ตัด (๑๑) ก็คือลักษณะดังกล่าวห้ามนั้นเอามาตรา ๑๑๓ มาเพียง (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) และ (๑๒) แล้วยกเอา (๑๑) มาเขียนต่อเป็น (๔) ว่าเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นข้อความในมาตรา ๑๑๓ ซึ่งถ้าเขียนอย่างนี้ พูดถึงสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งก็มีลักษณะต้องห้ามรวมทั้งหมด ๔ ข้อ แต่พอมาอ่านมาตรา ๒๑๑ เหนียง ก็จะทำให้ (๓) (๔) ซึ่งยกเว้นไว้นั้น สามารถจะทำให้พนักงานของรัฐที่อยู่ในหน่วยงานที่ไม่เป็นส่วนราชการ และไม่มีฐานะเป็นข้าราชการสามารถที่จะอยู่ในกลุ่มของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญได้ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญประธานคณะกรรมการ

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช (ประธานคณะกรรมการ)

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา คณะกรรมการไม่ขัดข้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณองยุทธยังจิตใจไหมครับ

คุณองยุทธผมเพิ่งเห็นคำแปรญัตติ เชิญครับ

นายชยยุทธ ดิยะไพรัช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เขียงราย) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ผม ชยยุทธ ดิยะไพรัช ผมเห็นด้วยกับ
ท่านวิจิตร ทุกประการ ซึ่งการแก้ไขเปลี่ยนแปลงทุกอย่างเหมือนกันครับ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : โดยที่คณะกรรมการได้
แก้ไขจนครบ ผมก็จะขอมติเพื่อจัดเงินอีกครั้งหนึ่งว่าจะเห็นชอบด้วยกับร่าง
ของคณะกรรมการ มาตรา ๒๑๑ จัตวา หรือไม่

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภามีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุม
ทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับ
ร่างมาตรา ๒๑๑ จัตวา ของคณะกรรมการ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย
กรุณายกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่มีนะครับ ต่อไป
มาตรา ๒๑๑ เปรียญ

นายวิจิตร ศรีสุวาน สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผมขอยกให้มีการอ่านอีกครั้ง เพราะมีการแก้ไขครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญท่านเลขาธิการฯ
อ่านมาตรา ๒๑๑ จัตวา อีกครั้ง

นายพิเชิด อริยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๒๑๑ จัตวา บุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) ให้แก่บุคคลซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๑๑๓ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๑๐) และ (๑๒)

(๒) เป็นสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือข้าราชการการเมือง

(๓) เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

(๔) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือของส่วนราชการส่วนท้องถิ่น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ของราชการส่วนท้องถิ่น

นายพนิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หรือของราชการส่วนท้องถิ่น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ถูกต้องครบถ้วน คัดไป
มาตรา ๒๑๑ เบญจ เชิญท่านเลขาฯ

นายพนิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๒๑๑ เบญจ สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๒) ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๑๑ ตี (๑) (๒) และ (๓) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๑๑ จัตวา (๑) และ (๒)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญนายจารึกวิจิตร

นายวิจิตร ศรีสอ้าน สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม วิจิตร ศรีสัจจน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา มาตรา ๒๑๑
 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ นั้นต้องไปลงนามในมาตรา ๒๑๑ ครี ที่บอกไว้ ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา
 ๒๑๑ ครี นั้น ตกไปวงเล็บหนึ่งหรือเปล่าครับ เพราะมี (๕) อยู่ด้วย เพราะ
 ฉะนั้นก็ต้องเป็น (๑) (๒) (๓) และ (๔)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คงไม่ใช่ ใช้ใหม่ครับ
 กรรมการ เพราะว่าเป็นนักวิชาการไม่ใช่มาจากจังหวัด ครานั้นถูกใหม่
 ครั้นกรรมการครับ เพราะว่าเป็นนักวิชาการซึ่งมาจากทั่วไป ก็เป็นอันผ่าน
 มาตรา ๒๑๑ แห่งรัฐธรรมนูญฯ ไป เพราะไม่ได้แก้ไขอะไร ต่อไปมาตรา ๒๑๑ ณ ซึ่ง
 เดิมเป็นมาตรา ๒๑๑ ครี เขียนท่านเลขาธิการฯ อ่าน

นายหิวด อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๒๑๑ ณ ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตาม
 มาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มีเหตุแห่งการจัดทำ
 รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามหมวดนี้

วันสมัครรับเลือกตั้ง วันเลือกตั้ง หลักเกณฑ์และวิธีการสมัคร
 รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) ให้เป็น
 ไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา วันสมัครรับเลือกตั้งดังกล่าวต้องกำหนด
 ไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันที่มีการเลือกตั้ง วันสมัครรับเลือกตั้งและวัน
 เลือกตั้งต้องกำหนดวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญให้ถือเขตจังหวัดเป็นเขต
 เลือกตั้ง และให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีสหสิทธิเลือกตั้งสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรได้จังหวัดละสามคน ในกรณีที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งใน
 จังหวัดใดมีจำนวนไม่เกินสามคน ให้ถือว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้นเป็นผู้ได้รับ
 เลือกตั้งของจังหวัดนั้น โดยไม่ต้องทำการลงคะแนนเลือกตั้ง

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งรายชื่อพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานของผู้ได้รับเลือกตั้งตามวรรคสามไปยังประธานรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป

ในกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มาใช้บังคับกับการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาแห่งรัฐธรรมนูญโดยอนุโลม ในกรณีที่ส่วนใดของกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่อาจนำมาใช้บังคับได้ให้กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาแห่งรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) ในส่วนนั้นโดยพระราชกฤษฎีกา

ให้ประธานรัฐสภาจัดทำบัญชีรายชื่อที่ได้รับจากผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด โดยแยกเป็นรายชื่อของแต่ละจังหวัด และให้เรียงรายชื่อของผู้ได้รับเลือกตั้งของแต่ละจังหวัดตามลำดับอักษร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ เอกสารในมือผมจะบอกพร้อมตัวอย่าง เจ้าหน้าที่เขาก็ออชอยให้มา ที่ท่านยกมือขึ้นนี้ไม่มีชื่อแปรญติเลข ผู้ที่แปรญติไม่ยกมือเลย เคียวะครับใจเย็น ๆ เจ้าหน้าที่ต้องเอาค่าแปรญติให้หมดด้วยคุณส่งกะปรายกะปรอยอย่างนั้นผมไม่มีทางที่จะจำได้ เอาค่าแปรญติมาด้วย คุณเอกภาพ เชิญ

นายเอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม เอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด พรรคเสรีธรรม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมเองคนหนึ่งที่ได้ยื่นค่าแปรญติในมาตรา ๒๑๑ น มีไว้ เดิมทีนั้นเป็นมาตรา ๒๑๑ คริ ในวรรคสี่ ที่ผมยื่นค่าแปรญติไปมีข้อความดังนี้ว่า วรรคสี่จะครับ

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่ละจังหวัดดำเนินการให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในจังหวัดนั้น และสมาชิกของสภาองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนั้น ร่วมกันเลือกโดยวิธีออกเสียงลงคะแนนลับ เพื่อให้ได้ผู้สมัครรับเลือกตั้งของจังหวัดนั้นจำนวนสามคน แล้วให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดส่งรายชื่อผู้รับเลือกตั้งดังกล่าวไปยังประธานรัฐสภาเพื่อดำเนินการเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภา

ร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) ค่อยไป สมาชิกของสภาองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นตามวรรคนี้ให้หมายความรวมถึงสมาชิกสภาตำบล สมาชิกสภาเขต และกรรมการสุขาภิบาลที่มาจากการเลือกตั้งด้วย... นี่ก็คำแปรญัตติของคนที่เสนอเข้าไปก่อน ท่านประธานรัฐสภาเมื่อวานนี้ เนื่องจากเราอยากให้ฐานการเลือกตั้งนั้นกว้างขึ้นจากที่ทางคณะกรรมการเขียนไว้เดิมที่ให้องค์กรละ ๑ คนนั้น ผมแปรฯ ไปให้ทั้งหมดเลย ถ้าวัน ผู้ใหญ่บ้านก็ตั้งทั้งสมาชิกผู้ทรงคุณวุฒิในหมู่บ้านที่ดี และแพทย์ประจำตำบลที่เป็นกรรมการสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาจังหวัดทุกท่าน สมาชิกสภาเทศบาลทุกท่าน และกรรมการสุขาภิบาลมีสิทธิมาเลือกตั้ง แต่ไม่ใช่ผู้สมัครนะครับ ผู้สมัครก็ตามเกณฑ์ของคณะกรรมการก็พอ อายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ความรู้ไม่น้อยกว่าปริญญาตรี และมีภูมิลำเนาจังหวัดนั้น และก็เป็นบุคคลสัญชาติไทยโดยการเกิด ผู้สมัครก็สมัครกันไป แต่ผู้เลือกตั้งนั้นผมแปรฯ ให้เป็นกรรมการของสมาชิกของสภาท้องถิ่นทั้งหมดนั้นเป็นผู้มาลงคะแนน แต่เนื่องจากทางคณะกรรมการของเราไม่ได้เปิดกว้างมากกว่าของผม ให้ประชาชนทุกคนในจังหวัดนั้นได้มีสิทธิเลือกตั้งจังหวัดละ ๓ คน ซึ่งผมเองได้ตั้งไปแล้วเมื่อเช้านี้ อย่างไรก็ตามแต่เมื่อกรรมการนั้นท่านเปิดฐานกว้างขึ้นผมเองก็ไม่ติดใจคำแปรญัตติของผม เอาตามกรรมการเถย ให้เลือกตั้งทั้งจังหวัดเอา ๓ คน เข้ามาว่ากันในฟลอร์ (Floor) โทงอีกครึ่งหนึ่งชอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ มาตรานี้เป็นมาตราสำคัญ ท่านที่สงวนคำแปรญัตติไว้ เพราะเนื่องมาจากร่างเดิมของคณะกรรมการ และบัดนี้คณะกรรมการได้แก้ไขให้ถูกต้องแล้วกรุณาให้เวลาเพื่อนสมาชิกซึ่งยังไม่เห็นด้วยกับร่างคณะกรรมการ ได้มีโอกาสดำเนินการด้วย เชิญคุณตราทองครับ

นางสาวธารทอง ทองสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำปาง)
 : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ดิฉัน ทารทอง ทองสวัสดิ์ สมาชิกสภา
 ผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง พรรคชาติพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
 ในมกราคมได้ยื่นข้อแก้ไข แต่ว่าเกิดความสับสนขึ้น เนื่องจากว่าขณะ
 กรรมาธิการนั้นมี ๒ ร่าง เมื่อแก้ไขแล้วดิฉันได้ชี้ตัวร่างเดิมของคณะ
 กรรมาธิการเป็นหลัก โดยที่ข้อแก้ไขเฉพาะข้อความในวรรคหนึ่งและวรรคสี่
 ส่วนวรรคสอง วรรคสาม และวรรคอื่น ๆ นั้นให้เป็นไปตามร่างเดิมของคณะ
 กรรมาธิการ และดิฉันคิดว่ามาตรานี้เป็นมาตราที่สำคัญยิ่ง เพราะจะพูดถึง
 เรื่องที่มาของสมาชิกสภาว่ารัฐธรรมนูญ ในการแก้ไขข้อความในวรรคหนึ่ง
 นั้น ดิฉันได้ขอแก้ไขว่า ให้ประธานรัฐสภาดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาว่า
 รัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รัฐธรรมนูญ
 แห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ...) พุทธศักราช ใช้
 บังคับ หรือนับแต่วันที่มีเหตุแห่งการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ตามมาตรา
 ๒๑๑ เอฏฐวิสติ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๑๑ วิสติ อันนั้นเป็นส่วนที่ ๑

ส่วนที่ ๒ ที่ขอแก้ไข คือ ข้อความในวรรคสี่ โดยขอแก้ไขดังนี้

ให้ประธานรัฐสภาดำเนินการให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งตามวรรคสาม
 เลือกกันเอง โดยรับให้ได้จำนวนหกสิบเก้าคนตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่
 รัฐสภากำหนด แล้วให้ประธานรัฐสภาเสนอรายชื่อผู้ที่ได้รับเลือกตั้งต่อรัฐสภา
 เพื่อให้ความเห็นชอบเป็นสมาชิกสภาว่ารัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ
 (๑)

ในส่วนนี้ดิฉันขอพูดในส่วนที่ไม่ติดใจก่อนว่า ในส่วนที่เกี่ยวกับ
 จำนวน เนื่องจากรัฐสภาแห่งนี้ได้ลงมติไปแล้วว่าต้องการจำนวนคน แต่ดิฉัน
 ขอแปรญัตติในเรื่องของที่มา ขอยืนยันตามแนวคิดเดิมที่เมื่อเข้าได้พูดไว้ว่า
 อยากจะเห็นสมาชิกแห่งชาติเกิดขึ้น โดยที่ดิฉันมองเห็นว่าใกล้เกี่ยวกับการ

เลือกตั้งโดยตรงมากที่สุด เพราะว่าใครก็ตามที่มีคุณสมบัติครบถ้วน สามารถสมัครเข้ามาเป็นสมาชิกของสภาได้ และให้สภานี้ทำหน้าที่ในการเลือกสมาชิกสภาตามจำนวนที่รัฐสภาแห่งนี้ได้กำหนดไว้ ให้ทำหน้าที่ในการเป็นสภาร่างรัฐธรรมนูญ เพราะคิดว่าจะเป็นวิธีการที่ดีที่สุด ที่เปิดโอกาสให้ประชาชนทุกส่วน ทุกกลุ่ม ทุกอาชีพ ได้มีโอกาสเข้ามาทำหน้าที่ในการร่างรัฐธรรมนูญ และขณะเดียวกันให้เขาเลือกกันเองอย่างเสรีที่สุด โดยไม่ต้องมีข้อกีดกันอื่นใด ความจริงแล้วฉันไม่เห็นด้วยกับหลาย ๆ เรื่องที่ได้ผ่านไป แต่ว่าในเมื่อเห็นเสียงส่วนมากคิดกันอยากจะทำให้ทุกอย่างนั้นเปิดกว้างที่สุด แล้วให้ประชาชนเป็นผู้เลือกกันเอง เพราะมองเห็นว่าวิธีการขณะนี้ เป็นวิธีการที่ดีที่สุด โดยไม่มีข้อจำกัดอื่นใดมาจำกัด ไม่ให้ประชาชนผู้สนใจได้เข้ามามีส่วนร่วมจนถึงที่สุด แล้วก็มองเห็นว่าการให้หมกจำนวนมากเข้ามามีโอกาสเลือกตั้งกันเองนั้น จะเป็นการแก้ไขปัญหาหลาย ๆ ด้านที่เราเป็นห่วงกันอยู่อีกครั้งหนึ่ง ปัญหาคนน้อยถือบัตรได้ คนมากนั้นอาจจะสามารถออกเสียงได้โดยอิสระ แล้วทำให้รัฐธรรมนูญของเราออกมาตรงกับที่ประชาชนอยากจะมีมากที่สุด เพราะฉะนั้นฉันขอยืนยันในเรื่องของสมาชิกแห่งชาติ และเป็นขั้นตอนเดียว คือเมื่อเลือกครบตามจำนวนแล้วก็ให้ทำหน้าที่เป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญได้เลย อันนั้นคือส่วนที่ได้ขอแก้ไขไว้ สำหรับมาตรา ๒๑๑ ครับ ขอบขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณประสพไม่ได้ส่งวนใช้ใหม่ครับ

นายประสพ บุราคัม (กรรมาธิการ) : ผมแปรญัตติ ผมเป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่เห็นมี

นายประสพ บุรารักษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานดูหน้า ๕
สิกรับ ประสพ บุรารักษ์ เกลิมพล สนิทวงศ์ชัย แล้วก็ท่านคณบดีเตอร์ฟิรพันธุ์
นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : หน้า ๕ มั่นมาตรา ๒๑๑ ตริ

นายประสพ บุรารักษ์ (กรรมาธิการ) : หน้า ๕ มาตรา
๒๑๑ ตริ บรรทัดหนึ่ง แล้ววรรคสามมันก็มาตรงกับ จ ของท่านประธานประเด็น
เดียวกันครับ ท่านประธาน จ ของท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ และ

นายประสพ บุรารักษ์ (กรรมาธิการ) : ผมไม่กลัวว่า จะ
นะครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประสพ บุรารักษ์ กรรมาธิการเสี่ยง
ข้างน้อย หลังจากประเด็นที่ได้บทสรุปชัดเจนว่า เราจะต้องเลือกตัวแทน
ยึดโยงจังหวัด ประเด็นที่ที่ประชุมนี้ลงมติไปแล้วก็คือว่า ทุกจังหวัดจะต้องมี
ตัวแทน ๑ คน เสร็จแล้วปรากฏว่ามติของสภาในที่นี้ให้คณะกรรมการนำไป
ปฏิบัติ ผมอยากจะทำอ่านให้ท่านประธานฟังด้วยเพื่อจะให้พี่น้องประชาชนที่อยู่
ทางบ้านได้เข้าใจนะครับ มติ ๕ ประเด็น ประเด็นที่ ๓ บอกว่า สมาชิกสภา
ร่างรัฐธรรมนูญให้มาจากการเลือกตั้งทางอ้อมโดยรัฐสภา ผมอยากจะทำท่าน
ประธานตรงนี้นะบอกว่า สมาชิกสภาต่างๆ ต้องมาจากการเลือกตั้งทางอ้อม
ตรงนี้สำคัญนะครับ โดยรัฐสภา และมีจำนวนตามที่คณะกรรมการวิสามัญ
กำหนด อันนี้คณะกรรมการวิสามัญก็กำหนดชัดเจนแล้วว่าจังหวัดละ ๑ คน
เสร็จแล้วคำว่า ทางอ้อม ท่านประธาน ปรากฏว่ากรรมการเสี่ยงข้างมาก
ท่านแปรญัตติทางอ้อมไม่ตรงกับใจของผม ทางอ้อมของกรรมการเสี่ยงข้าง
มากก็แปรฯ ว่าให้ชาวบ้านเลือกโดยตรงนะครับ ประชาชนทุกคนมีสิทธิที่จะ
เลือกโดยตรงมา ๓ ท่าน หลังจากนั้นท่านก็ส่ง ๓ ท่านเข้ามาสภา แต่ว่า
ข้างตรงทางตรงมา มาถึงสภาแล้วก็เลขวนล้อมนะครับ ก็แปลว่าสภาสามารถ

เลือกได้อีก ๑ คน นั่นคือกรรมวิธีการเสียงข้างมาก ที่ผมพูดเพื่อให้ที่ประชุมนี้
ได้เข้าใจนะครับ ความเข้าใจของกรรมวิธีการเสียงข้างมากเลือกตรง
ก่อนแล้วมาข้อที่หลัง เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่า ไม่ตรงกับที่ประชุมใหญ่เป็น
คนมอบให้ เพราะที่ประชุมใหญ่บอกว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมอบให้มาจากการ
เลือกตั้งทางอ้อมโดยรัฐสภา คำว่า ทางอ้อม ท่านประธาน ถ้าเราดู
ประวัติศาสตร์ ถ้าผมจำไม่ผิดนะครับ ปี ๒๔๘๖ ตอนนั้นผมมีบรรดาศักดิ์
เป็นขุน ขุนวังชัยธานี ท่านมีหน้าที่ในการเลือกผู้แทนราษฎรโดยทางอ้อม ก็
เอาท่านมาเลือกผู้แทนราษฎร นี่คือการ เลือกทางอ้อมของประวัติศาสตร์การ
เมืองไทย เสร็จแล้วท่านรามองค์อุยประเทศอเมริกาได้รับ ทางอ้อมเขา
เลือกประธานาธิบดีเขาเลือกกันอย่างไร ประธานาธิบดีของอเมริกาการ
เลือกก็มีอยู่ ๒ อย่าง อย่างหนึ่งให้ประชาชนเลือกโดยตรง ประชาชนเลือก
โดยตรงถึงแม้จะมีคะแนนเสียงชนะก็ไม่ได้เป็นประธานาธิบดี เขาจะเลือก
ทางอ้อม โดยเขาเอาตัวแทนของรัฐซึ่งหมายถึงคนหมดที่พูดไม่ถนัดคำว่า
อีเลกเตอร์ล โหวต (Electoral vote) เป็นหลัก เขาไม่เอา พ็อพูลาร์
โหวต (Popular vote) เป็นรอง เพราะฉะนั้นจุดนี้คำว่า อ้อม หมายความว่า
อย่างนี้ตามประวัติศาสตร์ผมไม่เคยเห็นอ้อมแบบกรรมวิธีการเสียงข้างมาก
ผมไม่เคยเห็นนะครับ เสร็จแล้วท่านประธาน ปัจจุบันนี้ถ้ามาเถียงกันว่าเลือก
อย่างไรจะได้สมาชิกที่ดีที่สุด ต่อไปท่านคอยฟังคอกเตอร์ฟิรพันธุ์นะครับ
คอกเตอร์ฟิรพันธุ์ท่านแปลบอกว่า จะเอาผู้สมัครเลือกกันเองเพิ่มคนคอกเตอร์
ฟิรพันธุ์ ในความเห็นส่วนตัวผมว่าถ้าเอาผู้สมัครเลือกกันเอง สมมุติว่า
จังหวัดหนึ่งเลือกประมาณ ๑๐๐ คน ผมเข้าใจว่าประมาณ ๑๐๐ คนนี่ละ แล้ว
๑๐๐ คนมาเลือกกันเอง ท่านลองคิดดูสิว่า ๑๐๐ คน ดูดากันก็รู้ดีไม่ต้อาจะมี
การเดินสาย จังหวัดอุดรธานีเดินไปจังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองคาย
เดินไปจังหวัดนครพนม จังหวัดนครพนมเดินไปทั่วประเทศเลย เดินสาย

เพราะว่าสามารถเสียนี้ได้ ๑๐๐ คน ๑๐๐ คน แล้วจะเอาใครมันจะไปขายอะไรระครับ โดยเฉพาะนักเลือกตั้งเขาทำได้ทั้งนั้น นี่คือของดองเคอร์ฟิรพันธุ์ แต่สำหรับของผมต่างกับของคุณเอกภาพนิดหนึ่ง... ของผมแปลว่าผู้สมัครสมมุติว่า ๑๐๐ คน ก็มีสิทธิเลือกตัวเองด้วย เพราะใคร ๆ สมัครก็อยากจะเป็นสมาชิกเหมือนผู้แทนราษฎรเราแหละ ถ้าคนไหนมีสำเนาทะเบียนบ้านอยู่ในท้องถิ่นนั้นก็สามารถเลือกตัวเองได้เหมือนกัน แล้วในขณะที่ชกกันของผมปรากฏว่า สังคมไทยวันนี้ก็ไม่ค่อยจะยอมรับหลายคนก็หลบไป ของผมบอกว่าคุณนอกจากผู้สมัครเลือกกันเองแล้ว ของผมใช้คำว่าสมาชิกขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นซึ่งในนี้แปลเอาไว้ว่า หมายถึงสภาตำบลด้วยนะครับ แล้วก็แปลเอาไว้ว่าหมายถึงสภาเขต พุดง่าย ๆ ท่านประธานแต่ละจังหวัดนั้น หรือว่าจังหวัดอุดรธานี ผมเริ่มต้นจากสภาตำบล จากองค์การบริหารส่วนตำบล พุดง่าย ๆ ว่า กฎหมายรัฐธรรมนูญหลายท่านพูดแล้วผมไม่ค่อยสบายใจ บอกว่าคนจนไม่เกี่ยวหรอก กฎหมายรัฐธรรมนูญ เอาแต่คนที่มีความรู้ความสามารถมาร่างก็ได้ จริง ๆ ไม่ใช่ครับ ถ้าเราอ่านในกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ผมว่าหลายมาตรา ผมไม่อยากจะให้เสียเวลากฎหมายรัฐธรรมนูญคือกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ กฎหมายรัฐธรรมนูญประเทศไหนแต่ประเทศนั้นเจริญนะครับ บ้านเรากฎหมายรัฐธรรมนูญมันไม่ดีชาวบ้านถึงยากจน เลือกเมื่อไรพี่น้องประชาชน ซึ่งเราถือว่าเป็นรากหญ้า ภาษาอังกฤษเรียกว่า กราสรูทส์ (Grass - roots) ไม่มีโอกาสได้มาเลือกเลย มีตั้งแต่พวกเทวดาลอยฟ้าขึ้นมาเป็นคนร่าง หลายฉบับมาแล้ว ๑๕ ฉบับมา ประชาชนจริง ๆ ในชนบทไม่มีโอกาสเลย ผมถามว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับล่าสุดเขาเขียนชัดเจนว่า อำนาจอธิปไตยมาจากปวงชนชาวไทย ผมอยากถามท่านว่า ปวงชนชาวไทยอยู่ที่ไหนละครับ ๖๐ ล้านคนอยู่ที่ไหน ผมอยากถามท่าน ๖๐ ล้านคนก็คือ ๑. ๖๐ ล้านคน แปลว่าอยู่

๖๕,๐๐๐ หมู่บ้าน ๖๐ ล้านคนอยู่ ๖๕,๐๐๐ หมู่บ้าน อันนี้หมายถึงชนบท แล้วก็อยู่ประมาณ ๑,๐๐๐ กว่าตำบล นอกจากนั้นก็มาอยู่ใน กทม. ซึ่งเราเรียกว่า สภา กทม. ผู้ว่าฯ กทม. นอกจากนั้นเราก็ไปอยู่ที่เมืองพัทยา นอกจากนี้ออกจากสภาตำบล ออกจากสภาตำบลก็มาเป็นสภาสุขาภิบาล ชุมชนที่ใหญ่ขึ้นมาหน่อย แล้วก็ใหญ่ขึ้นมาอีกหน่อยก็เป็นสภาเทศบาลจากสภาเทศบาลเล็กก็ไปอยู่ใน อบจ. องค์การบริหารส่วนจังหวัด เพราะฉะนั้นจุดนี้ก็เป็นจุดที่สำคัญที่สุดเวลาเราพูดอะไรก็เกี่ยวกับองค์กรท้องถิ่นกับบอกว่าภาคไทยจะมาถึงขั้นนี้ บ้างเวลาบ้านเมืองเราจะไปไม่รอด กลุ่มเหล่านี้แหละ กลุ่มรากหญ้า กลุ่มที่อยู่ในสภาตำบลที่อยู่ในหมู่บ้านรักษามูลค่าบ้านรักษาเมืองมาตลอด แต่เวลาจะเลือกตั้งคนมาร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญกลับไปดูถูกเขาอีก และกับบอกว่าเดี๋ยวภาคไทยก็ ล็อบบี้ยิสต์ (Lobbyist) ได้ ผมกราบเรียนท่านประธานเลขาว่าตำบลหนึ่งเดี๋ยวนี้แต่ละหมู่บ้านเขาเลือกกันแล้ว เขาเลือกสมาชิก อบต. สมาชิก องค์การบริหารส่วนตำบล อย่างน้อย ๆ ก็หมู่บ้านละ ๒ คนแล้วนะครับ เขาเลือกตั้งมาแล้ว เขาเลือกตั้งผู้ทรงคุณวุฒิก็ ๑ คนแล้ว ปรากฏว่าในหมู่บ้านหนึ่งเขามีก่อนมาจากประชาชนเหมือนพวกผมนี้ครับ เหมือนกับ ส.ส. ไม่ใช่เหมือน ส.ว. นะครับ เรามียุติ ๓ คนแล้ว สมมุติว่าในตำบลหนึ่งเราคำนวณว่ามี ๑๐ หมู่บ้าน อย่างน้อย ๆ ก็แปลว่าคนที่มาจากการเลือกตั้งก็มีประมาณ ๓๐ คน หรือ ๔๐ คน จุดนี้สำคัญที่สุด ท่านประธาน ปรากฏว่าในเขตเลือกตั้งผมมีอยู่ ๔๒ ตำบล ผมกราบเรียนตรงนี้เพื่อให้เห็นชัดเจนว่า ถ้าจะเอาตั้งแต่ผู้สมัครเลือกกันเอง อันไหนวิธีทางที่จะได้ดีกว่ากัน ตอนนี้อย่างมีทั้งข้อดีข้อเสีย แต่ของผม ผมขอตัวอย่างว่า ในเขตเลือกตั้งผมมี ๔๒ ตำบล ๔๒ ตำบล ผมคำนวณว่าตำบลหนึ่งมี ๑๐ หมู่บ้าน ผมก็เอา ๓ คูณ อย่างน้อย ๆ ในเขตเลือกตั้งผมผู้แทน ๓ คน คนที่จะมาโหวตคนมาเป็นสมาชิกสภา ร่างฯ ไม่ต่ำกว่า ๑,๕๐๐ คนขึ้นไป ก็ว่าท่านเอาคน ๑๐๐ คนมาโหวตกันเอง

หรือบางจังหวัดบอกหาไม่ได้ คนที่จากปริญญาตรีแล้วก็อายุ ๓๕ ปี ไม่มี อาจ
จะเหลือ ๕๐ คน เขาคณ ๕๐ คน มาโหวดกันเอง เขาคณ ๑๐๐ คนมาโหวด
กันเอง กับเขาคณ ๑,๐๐๐ กว่าคนมาโหวด อันไหนจะดีกว่ากันนะครับ ผม
อยากจะชี้เป้าตรงนี้ ท่านประธานที่เคารพ ผมว่าสมาคมค้าปลีเขาที่มาจากการ
เลือกตั้ง คนที่มาจากการเลือกตั้ง เขาอยากจะมีส่วนร่วมในการบริหาร
ประเทศชาติ เพราะว่าเท่าที่ผ่านมาในอดีต เขาไม่มีโอกาสเข้ามาสัมผัส
เพราะฉะนั้นจุดนี้เป็นจุดเน้น ผมอยากจะทำให้การเลือกตั้งสมาชิกที่มาร่าง
กฎหมายรัฐธรรมนูญในวันนี้ไม่เหมือนวันก่อน ๆ วันก่อน ๆ ก็มีแต่สมาชิก
แห่งชาติ มีแต่ผู้ทรงคุณความรู้ แล้วเวลาร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญจะครับ
ท่านประธาน ถ้าเราอ่านดูแต่ละมาตรา ๆ เขียนกฎหมายรัฐธรรมนูญเข้าข้าง
ตัวเองทั้งนั้นเลย แล้วคนยากจนไม่เคยพูดถึงเลย เพราะฉะนั้นคราวนี้เราจะ
เป็นนิมิตหมายอันดีให้พี่น้องประชาชนทุกหย่อมหญ้า รากหญ้า ทุกหย่อมหญ้าได้มี
โอกาสได้เข้าร่วมร่าง หลายท่านบอกว่าแล้วคนใน กทม. เยอะแยะ
กทม. เราก็ยังให้โอกาสท่านผู้ว่าฯ เพราะว่าป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วน
ท้องถิ่น เราก็ให้ ส.ก. สมาชิกสภา กทม. เราให้ ส.ช. สมาชิกอย่างนี้
เราให้หมด เพราะฉะนั้นผมมีความเห็นว่าวิธีการของผมนี้น่าจะดีที่สุด ผมอยากให้
ท่านผู้มีเกียรติได้เก็บไว้คิด ผมไม่อยากจะให้ท่านดูความใคร่ที่ไม่รู้ที่พิมพ์มาให้
บอกให้ผู้สมัครเลือกกันเองแล้วก็ว่าดีที่สุด ของผมนึกว่าเลือกตั้งมาจากคนของ
ประชาชน เลือกตั้งมาจากคนหมู่มาก ผมอยากย้ำประเด็นนี้ เพราะฉะนั้น
ผมเลขาอยากทราบเรื่องท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายก่อนที่จะตัดสินใจ ท่านอย่า
ดูถูกสภาตำบลของเราเลย บ้านเมืองเราอยู่ได้เพราะสภาตำบล บ้านเรา
อยู่ได้เพราะสภาชุมชน บ้านเราอยู่ได้เพราะสภาเทศบาล กทม. อยู่ได้
เพราะผู้ว่าฯ กทม. เมืองพัทยา ก็อยู่ได้เพราะเมืองพัทยา ผมไม่รู้ชื่ออะไร
เพราะฉะนั้นจุดนี้สภาฝากท่าน วันนี้ท่านต้องตัดสินใจแล้วว่าจะเอาใครมา

ร่าง เป็นสมาชิกร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ ถ้าท่านไม่เปิดโอกาสให้คนกลุ่มนี้ได้เลือก กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะโหว่ คนในท้องถิ่น ประชาธิปไตยที่เราจุดไฟไว้ในสภาตำบลจะมอดสนิท เพราะฉะนั้นจะเป็นความผิดของท่านว่าท่านไม่ยอมให้คนกลุ่มนี้เขามีสิทธิมีส่วนในการเข้ามาร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ ขอกราบขอบพระคุณ ท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ประธานรัฐสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานรัฐสภา : คุณฉวี ไพรสงค์ เชิญ

นายฉวี ไพรสงค์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ฉวี ไพรสงค์ สมาชิกรัฐสภา จากพรรคพลังธรรม กระผมกับคุณพิระพงศ์ สาคริก ได้ขอแปรญัตติตามร่างเดิมไม่ใช่ร่างที่คณะกรรมการพิจารณาเมื่อคืน ซึ่งในเนื้อหาหลายประการทางท่าน ส.ส. พิระพงศ์ ได้พูดไปแล้ว แต่เนื่องจากว่าในมาตราที่ผ่านมาที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ได้มีมติให้มีตัวแทนของสมาชิกสภาร่างนั้น มาแต่ละจังหวัดอย่างน้อยจังหวัดละ ๑ คน แต่ว่าในส่วนที่กระผมเสนอตามกลุ่มวิชาชีพนั้นไม่ได้มีกำหนดเอาไว้เช่นนั้น แล้วก็กระบวนการคัดเลือก ถ้าเป็นไปได้ตามตัวร่างที่กระผมเสนอคงจะไปจัดกำหนดที่รัฐสภาได้ลงมติไปแล้ว แต่ถึงอย่างนั้นก็ตามกระผมเองคงไม่คิดใจประเด็นนี้ ขอลองจะขอวิจารณ์ประเด็นถึงร่างที่กรรมการได้ผ่าน มาเมื่อคืน ซึ่งกระผมเองเป็นกรรมการเสียงข้างน้อยที่ยังมีประเด็นที่ยังไม่เห็นด้วยร้อยเปอร์เซ็นต์กับร่างของกรรมการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านสมาชิกรัฐสภาหลายท่านได้พูดไปแล้วว่า การที่ให้ประชาชนเลือกตั้งมาจังหวัดละ ๓ คน และรัฐสภาแห่งนี้มาเลือกอีกทีหนึ่งนั้นอาจจะมีปัญหาในความรู้สึกและมีปัญหาที่ว่ารัฐสภาแห่งนี้ใช้อำนาจเหนือประชาชน ก็หมายถึงว่าเราเลือก

มา ๓ คนแล้ว ทางเรามาเลือกต่อยกทีหนึ่งเพื่อให้เหลือ ๑ คน นั่นคือ
ประเด็นที่กระผมยังติดใจอยู่มากพอสมควรว่า จะมีคำตอบให้กับประชาชน
ได้อย่างไรว่าในจำนวน ๓ คน ทำไมเอาเบอร์ ๑ ทำไมเอาเบอร์ ๒ หรือ
ทำไมเอาเบอร์ ๓ อันนี้เราให้คำตอบไม่ได้ เพราะในประเด็นนี้มีผมจึง
ค่อนข้างจะติดใจอยู่ ถึงอย่างไรก็ตามกระผมเคยอภิปรายมาครั้งหนึ่งแล้วว่า
การร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นคนที่ลงมือร่างจริง ๆ น่าจะเป็นนักวิชาการ
แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ความชอบธรรม หรือการให้ข้อเสนอแนะน่าจะเป็นคนที่
มาจากจังหวัดต่าง ๆ ๗๖ จังหวัด ซึ่งจะทำให้ความภาคภูมิใจในหลาย ๆ ประการ
เพื่อให้สอดคล้องกับแนวความคิดของแต่ละจังหวัด ซึ่งจะมารวมกันเป็นแนว
ความคิดเดียวกันในระดับชาติ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าถ้าเราจะมีวิธีการอื่น
ที่ง่ายกว่านี้เพื่อให้กฎหมายรัฐธรรมนูญของเรา ได้มีการร่างและได้ผ่านกัน
โดยที่ไม่มีปัญหาอะไรมาถกกัน แต่ถึงกระนั้นก็ตาม กระผมคิดว่าเราเองนั้นมี
กฎหมายรัฐธรรมนูญหลายฉบับแล้ว การร่างใหม่จะต้องเอาของเดิม
มากกว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นกระผมเองจึงไม่ค่อยคิดใจ
เท่าไรนักในประเด็นนี้ อย่างไรก็ตามกระผมคิดว่าในเมื่อตัวร่างของ
กระผมเอง และคุณพระพวงศันนั้นไม่สอดคล้องกับข้อยุติที่รัฐสภาแห่งนี้ได้ลงมติ
ไปแล้ว กระผมจึงไม่คิดใจในคำที่กระผมขอสงวนคำแปรญัตติเอาไว้ กระผม
จึงขอฝากแต่เพียงว่าการที่จะนำร่างของกรมการมาชดถ่อเป็นแนวทางใน
การร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญตามข้อเสนอนั้น น่าจะมีปัญหาในความรู้สึก
ของประชาชนในแง่ที่เราเองนั้นเรามีอำนาจอะไรเหนือประชาชน ขอ
ขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ดอกเตอร์วิจิตร ศรีสอ้าน

นายวิจิตร ศรีสอ้าน สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม วิจิตร ศรีสอ้าน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ดอนที่ผม

ชั้นหนังสือแปรรูปคดีเมื่อวานนี้ ผมได้ร่างร่างที่แนบไปอีกหนึ่งสื่อเชิญประชุม พอมาเช้าวันนี้ได้รับอีกร่างหนึ่ง ก็ปรากฏว่าผมแปรรูปคดีคิดเพราะหาร่างไม่เจอ เนื่องจากว่าในร่างเล่มนั้นเป็นรูปแบบของการที่ให้ผู้สมัครเลือกกันเอง แล้วก็มีการไปแถมเรื่องที่จะให้องค์การส่วนท้องถิ่นมีตัวแทนเข้ามาเลือกด้วย ผมก็แปรรูปคดีไปว่าถ้าอย่างนั้นก็ต้ององค์การส่วนท้องถิ่นออกทั้งหมด ยอมรับว่าให้ผู้สมัครเลือกกันเอง แต่เมื่อมาดูหลังจากแปรรูปคดีในมาตรา ๒๑๑ จ ผมคิดว่ามันมีปัญหาหลักประเด็นที่ ๑ ก็คือว่า การที่กรรมการร่างมาแบบนี้ก็ต้องตามแนวทางที่รัฐสภาแห่งนี้ลงมติไปให้เป็นกรอบหรือเปล่า ที่ว่าให้เป็นการเลือกตั้งทางอ้อม เพราะมันตรง ๆ อ้อม ๆ อยู่ เนื่องจากว่าการที่ให้ประชาชนเลือกโดยตรงแล้วบอกว่าเอามา ๓ ชื่อ แล้วก็นำให้รัฐสภาเลือกเอา ๑ ชื่อ แล้วก็บอกว่ามันตรง แต่มันมาในครั้งนี่ เพราะฉะนั้นมันก็กลายเป็นทางอ้อมไป ซึ่งผมเองเคยดูวันที่พิจารณาเรื่องนี้ในครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๒ นั้น เมื่อท่านตั้งประเด็นไว้ให้เรียก สภา ผมก็รับ สภา ไปตลอดเลย ก็เพื่อให้เลือกทางตรงไปเลย แต่เมื่อมันออกมาว่าเป็นทางอ้อม แล้วมาใช้ทางตรงเป็นหลัก มาอ้อมอยู่คนเดียว ที่จริงมันไม่ใช่เรียกทางอ้อม มันเป็นทางอ้อมมากกว่าตรงนี่ ผมก็เลยมีความรู้สึกว่า รัฐสภาเราแม้จะมีมติไปแล้วเมื่อวันก่อนว่า จะให้เป็นการเลือกทางอ้อม แต่เมื่อไปหาทางออกแล้ว กรรมการก็ทำงานกันมาด้วยความเสียสละทุ่มเท เห็นว่ามันไม่มีทางอ้อมที่จะออก ก็เลยมาออกทางตรง ก็ให้มันตรงไปเสียเลย ก็คือว่าเลือกกันคนเดียว ให้เขาเลือกมา ผมเกรงอย่างนี้ พอ ๓ คนมาให้รัฐสภา เพียงเพื่อจะให้นับบอกว่ามันไม่ได้ออกนอกกรอบนะ เพราะมันยังเป็นทางอ้อมอยู่ แล้วเมื่อมาถึงขั้นนี้ก็มีสิทธิสิกรับเพราะบอกเขาไปแล้ว จะเลือกคนไหนก็ได้ใน ๓ คน แล้วเกิดคนคะแนนสูงสุดที่ประชาชนเลือกมาไม่ได้ แล้วเขาถามว่าอธิบายให้ฟังว่าทำไมไม่ได้ เราอธิบายได้เพียงก็ผมบอกคุณแล้วว่าผมไม่ดูเรื่องคะแนน มันอธิบาย

อย่างนี้ไม่ได้ ผมมาจากวงการมหาวิทยาลัยที่เคยใช้วิธีเลือกตั้ง และเดี๋ยวนี้
บางมหาวิทยาลัยก็ยังมิใช้วิธีเลือกตั้งอยู่ แต่เขาก็ใช้วิธีไม่อยากจะพูดว่า
เลือกตั้งตรง ๆ เขาก็บอกว่าขอให้การหยั่งเสียง ก็เลือกตั้งนั้นแหละครับ
แล้วก็เอาผลการหยั่งเสียง บอกไม่ถือเป็นเด็ดขาดนะ ถือเป็นการประกอบ
การพิจารณาส่วนหนึ่งและจะดูคุณสมบัติอื่นประกอบด้วย ทุกครั้งที่หยั่งเสียง
เสร็จและไม่ตั้งคนที่ได้คะแนนสูงสุดทุกที เพราะฉะนั้นผมก็เกรงว่าเมื่อ
มาถึงสภาแล้วไม่เลือกคนที่ประชาชนเขาเลือกมาที่เป็นคะแนนสูงสุดจะอธิบาย
เขาอย่างไร ว่าทำไมเลือกคนที่ ๒ ที่ ๓ คุณสมบัติดีกว่าหรืออย่างไร
ถึงอธิบายยังเข้าเนื้อ แล้วที่สำคัญที่สุดก็คือว่าถ้ามีคนเขาขึ้นขึ้นมาบอก
เป็นการคบหน้าประชาชน ก็ที่เลือกท่านทั้งหลายมาคะแนนสูงสุดท่านได้
คราวนี้ทำไมเลือกอย่างเดียวกัน คะแนนสูงสุดไม่แน่ เพราะฉะนั้นครั้งนี้ผมคิด
ว่าเราเดินกันตรง ๆ ได้ไหม เราทำกันชัด ๆ ได้ไหม อย่าทำอะไร
หลุมเครือให้เกิดความสับสนได้ไหม ถ้ามันคิดว่าเป็นทางตรงดีก็ทบทวน
ได้มิด แต่ถ้าหากว่าคิดว่ามันไม่มันก็ต้องกลับไปพิจารณาว่าเดิมที่มาจากการ
ที่ให้เขาเลือกกันเอง และไม่เอาเรื่องส่วนท้องถิ่นเข้ามายุ่ง เพราะฉะนั้น
ประเด็นของผม ผมยังไม่สามารถพิจารณารายละเอียดในที่นี้ได้ ผมมีความ
รู้สึกว่ามันคงต้องทำความเข้าใจกันตรงนี้เสียก่อน แล้วสำหรับผมเอง เผอิญ
ในรอบแรก ผมออกเสียงให้กับทางตรง ที่ร่างมากพอใจผมพอสมควร แต่ว่า
มาเมื่ออยู่คนเดียวผมก็ไม่ค่อยชอบใจ เพราะฉะนั้นครั้งนี้คือประเด็นที่ผมอยาก
จะให้สภานี้ใช้เวลาและอภิปรายอย่างนี้ให้ชัดเจนด้วยครับ

ประธานรัฐสภา : คุณเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
รัฐสภาที่เคารพ กระผม เฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย ส.ส. จากอุดรธานี พรรค
ความหวังใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาและกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่าน
ประธานครับ กระผมได้ขอแปรญัตติและสงวนไว้ในมาตรา ๑๖๖ แล้วครับ

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่ละจังหวัดดำเนินการให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง
ในจังหวัดนั้นและสมาชิกขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นที่มีในจังหวัดนั้นร่วมกัน
เลือกผู้สมัครโดยใช้วิธีการออกเสียงลงคะแนนลับ เพื่อให้ได้ผู้สมัคร
รับเลือกตั้งของจังหวัดนั้น ๓ คน แล้วให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดส่งบัญชีรายชื่อ
ผู้ได้รับเลือกตั้งดังกล่าวไปยังประธานสภา เพื่อดำเนินการเลือกตั้งเป็น
สมาชิกสภาจังหวัดรัฐธรรมนุญตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) จังหวัดละ ๑ คนต่อไป
องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นตามวรรคนี้ให้หมายรวมถึงสภาตำบลและสภา
เขตด้วย

ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตอธิบายเพิ่มเติมจากที่หมู่ประสพ
สุนทรคัม ซึ่งได้สงวนในมาตราเดียวกันนี้ไว้ เพื่อที่จะให้ให้เกิดความเข้าใจ

ประการแรกที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า หลังจากที่จะทะ
ครมามีการวิสามัญได้รับเลือกตั้งไปจากรัฐสภาแล้ว กระผมเองในฐานะ
ที่เป็นกรมามีการก็ขอขอบรับทราบว่า เป็นความลำบากใจ เป็นความยุ่งยาก
พอสมควร ในการที่จะพิจารณา แต่โดยสรุปแล้วก็อยากจะกราบเรียนท่าน
ประธานครับว่า กรมามีการทุกท่านนั้นล้วนแล้วแต่มีเจตนาที่อยากจะให้มีการ
ปฏิรูปการ เมืองโดยแก้ไขมาตรา ๒๑๑ ดังกล่าวแล้วนั้นด้วยความตั้งใจอย่าง
ดียิ่ง แล้วก็ถกทฤษฎีสาเห แต่เนื่องจากว่าในระหว่างเวลาที่กรมามีการ
พิจารณาถกกันก็ด้วยความที่จะไม่อยากจะให้มันขัดใจคนไหนคนนี้ ไม่อยากจะให้
มีปัญหามากมาย ดังนั้นคณะกรรมการในช่วงแรก จึงได้ไปแก้ไขใน
โครงสร้างออกมาเป็นคณะกรรมการจัดทำรัฐธรรมนูญมาเป็นสภา ตรงนี้เอง
ก็เลยเกิดปัญหาต่อไปอีกครับ ผมอยากจะขอกราบเรียนโดยสรุปครับว่า
คณะกรรมการนั้น ได้ไปพิจารณาจนในที่สุดออกมาเป็นตามที่เราได้ทราบกัน
แล้วว่าคือมติของคณะกรรมการก็สนับสนุนพอสมควรและกลับไปเปลี่ยนมา ตรง
นี้เองจนกระทั่งว่าจะต้องเข้ามาพิจารณาในรัฐสภาอีกครั้งหนึ่ง แล้วรัฐสภา

ใหญ่ก็ได้มอบ ๕ ประเด็นไปให้ ครึ่งนี้เองคร้าผมอยากจะทราบเรียกว่า หลังจากนั้นคณะกรรมการได้ไปพิจารณาแล้ว ได้มีข้อเลือกออกมา ๓ ข้อ ข้อที่ ๑ หรือกลุ่มที่ ๑ นั้นได้เสนอในลักษณะเป็นสมาชิกใหญ่ คือให้ผู้สมัครจาก จังหวัดทุกจังหวัดนั้นมารวมกันที่กรุงเทพมหานคร เสร็จแล้วก็ให้ผู้สมัครนั้น เลือกสรรกันเองเป็น ๒ คัดหรือ ๒ ครั้ง จนกระทั่งเหลืออยู่ ๒๕๔ คน แล้ว ส่งเข้ามาให้รัฐสภาเป็นผู้ตัดสินให้ได้ ๑๖ คน อีก ๒๓ คนนั้นก็มาจาก นักวิชาการ ในกลุ่มที่ ๒ ก็เป็นลักษณะของสมาชิกจังหวัด โดยให้เลือกจาก จังหวัด ให้ผู้สมัครในจังหวัดนั้นเลือกกันเองให้เหลืออยู่ ๓ คน แล้วก็ส่งเข้ามาให้รัฐสภาเป็นผู้ตัดสินจังหวัดละ ๑ คน ในกลุ่มที่ ๓ นั้นก็คล้ายคลึงกัน แต่ว่าให้ผู้สมัครและองค์กร หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นที่มีอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ ร่วมกันกับผู้สมัคร เลือกกันขึ้นมาให้ได้ ๓ คน แล้วส่งเข้ามาในรัฐสภาตัดสิน เลือกอีกจังหวัดละ ๑ คน รวมแล้วก็จะได้เป็น ๑๖ คน ท่านประธานครับ ในครั้งนี้เองคณะกรรมการจะขออนุญาตที่จะทราบเรียกว่า อาจจะมีความ เข้าใจผิดมาแต่เริ่มต้นหรือไม่อย่างไร ก็ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์กันในลักษณะ ว่ากระทรวงมหาดไทย โดยผู้ว่าราชการจังหวัดหรือโดยนายอำเภอจะเป็นผู้มี อำนาจครอบงำองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเหล่านั้น โดยความเข้าใจโดยสรุป ว่าอย่างนั้นจะมีการสังการกัน หรือใครที่เป็นรัฐบาลอยู่กระทรวงมหาดไทย ก็จะมีอำนาจมีสังการกัน ครึ่งนี้เองผมอยากจะทราบเรียกว่า ในวิธีที่ ๑ นั้น ท่านประธานลองคิดดูนะครับ ถ้าหากว่าให้มาเลือกตั้งกันที่กรุงเทพฯ ถาม ว่าผู้สมัครของแต่ละจังหวัดนั้นจะมีกี่คน ผมไม่ทราบและคงไม่มีใครที่จะกล้า คาดคะเนได้ว่าอาจจะมี ๑๐ คน ๒๐ คน ๓๐ คน หรือ ๑๐๐ คนก็แล้วแต่ แต่ ที่สุดแล้วเมื่อมารวมที่กรุงเทพมหานครนั้น กรุงเทพมหานครสามารถที่จะหา ผู้มีสิทธิมากมาย ท่านประธานครับ พอเลือกแล้วก็คงจะได้กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เท่านั้นเอง โดยสรุปเป็นเช่นนั้น ผมเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่ควรจะยกออกไปใน

แนวทางว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นเป็นกฎหมายหลัก แล้วประชาชนจะต้องมี
มติ เพราะฉะนั้นครั้งนี้เองเราจึงโยนยึดไปถึงว่าจังหวัดนั้นควรจะให้ประชาชน
เขามีส่วนเลืกตั้งด้วย เพราะฉะนั้นในวิธีการที่มา เลืกกันที่สภาแห่งชาตินั้น
ก็ไม่น่าจะมีเหตุผลเพียงพอ ส่วนในสมาชิกจังหวัดนั้นก็ยิ่งแล้วไปใหญ่ครับ
ท่านประธาน ในขณะที่เราเกรงกลัวกันว่าจะมีการซื้อสิทธิซื้อเสียง จะมีกา
รใช้อำนาจในการบริหารไปครอบไปงัดต่าง ๆ นั้น ท่านประธานครับ จังหวัด
หนึ่งนั้นจะมีคนสมัครเท่าใดก็คาดไม่ได้อีก เอาละสมมุติว่าผมให้ ๑๐๐ คน
หรือ ๒๐๐ คน ในจำนวนเหล่านั้นก็ถึงสามารถที่จะลือขที่ได้ หรืออาจจะ
ดำเนินการโดยวิธีซื้อสิทธิซื้อเสียงได้ และยิ่งเราไปทดลองแกลงว่าถ้าหากว่า
พรรคการเมืองเข้าไปแทรกแซงแล้วไซร้ก็ถึงจะเกิดปัญหา เพราะฉะนั้น
กฎหมายนี้ที่เกิดขึ้นมาก็เพราะว่าประชาชนเรียกร้อง แล้วเห็นว่าพวกผู้แทน-
ราษฎรจะซื้อสิทธิซื้อเสียงเข้ามาแล้วก็ทำลายในระบอบประชาธิปไตย ตรงนี้ก็
จะทำให้มองเห็นว่าไม่สามารถที่จะแก้ข้อกังขาหรือสิ่งซึ่งประชาชนผู้เรียกร้อง
นั้นแก้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นกระผมเองจึงอยากจะกราบเรียนครั้นว่า ในวิธีที่ ๓
ที่กระผมได้ครุณานำเสนอเพื่อขอแปรฯ ใวันั้น ท่านประธานครับ ผู้สมัครซึ่ง
เราก็เห็นเกือบทุกรูปแบบว่าให้เขาเลือกตนเอง ทั้งนี้เมื่อมาเอาองค์หรือ
จำนวนสมาชิกขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ผมขออนุญาตที่จะยกตัวอย่าง
จังหวัดของกระผมทั้งหมดมีอยู่ ๒๐ อำเภอ อบค. หรือสภาตำบลแต่ละแห่งมี
หมู่บ้านอย่างน้อยประมาณ ๑๐ หมู่บ้าน สมาชิกซึ่งเลืกมาจากประชาชน
หมู่บ้านละ ๒ คน บวกเข้าด้วยกัน ผู้ใหญ่บ้านและแพทย์ก็จะเป็น ๑๑ คน
เอา ๒๐ คูณเข้าไปก็จะเป็นประมาณ ๒๐๐ คน ในจังหวัดอุดรธานีมีอยู่ ๒๐
อำเภอ เมื่อเอา ๒๐ คูณเข้าไปแล้วก็จะได้สมาชิกเหล่านี้ออกมาประมาณ
๑๒,๐๐๐ คน ท่านประธาน ผมขอเน้นตัวเลขตรงนี้ครับว่า ๑๒,๐๐๐ คน บวก
กับผู้สมัคร พวกเหล่านี้เป็นโหวตเตอร์ (Voter) เท่านั้น เมื่อไปรวมกันเข้า

แล้วก็จะมาเลือกพวกให้ได้มา ๓ คน แล้วส่งเข้ามาสภา ท่านประธาน ตรงนี้ท่านพอจะมองเห็นแล้วหรือยังครับว่า การที่จะให้นายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดไปตั้งการใด ๆ นั้น นั่นเป็นความคิดเก่าแล้ว แต่ก่อนนั้น อบต. หรือว่าองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นนั้นยังไม่ได้เป็นนิติบุคคล สภาตำบลก็ยังไม่ได้เป็นนิติบุคคล เพราะฉะนั้นท่านนี้ ผู้ใหญ่บ้านทั้งหลายก็อาจจะอยู่ในอำเภอสัญญาได้ในสมัยก่อน แต่ในสมัยนี้ผมอยากจะกล่าวโดยสรุปสั้น ๆ ว่า บรรดาสมาชิกเหล่านั้นไม่ใช่หรือที่กำลังจะขับไล่ นายอำเภอ บรรดาสมาชิกเหล่านั้นไม่ใช่หรือที่เลือกตั้งมาจากประชาชน กำลังจะดำเนินการขับไล่ผู้ว่าราชการจังหวัดด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นข้อครหาหรือว่าข้อสงสัยที่ว่าทางฝ่ายมหาดไทยโดยตำแหน่งใด ๆ ก็ตามที่พูดมานั้น จะไปครอบงำ จะไปสั่งการบรรดาพวกสมาชิกขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเหล่านั้นคงไม่ได้ครับท่านประธาน และในขณะที่เดียวกันผมอยากจะกราบเรียนครีว่า ๕ ประเด็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งดูเหมือนจะเป็นประเด็นที่ ๓ นะครับว่า รัฐสภาแห่งนี้ได้มีมติให้มีการเลือกตั้งโดยอ้อม โดยอ้อมนั้นเป็นอย่างไร กระผมอยากจะขอกราบเรียนเท่าที่ผมมีความรู้ที่ได้ศึกษามา ไม่ว่าจะเป็นในหรือนอกครับ ความหมายของคำว่า อ้อมอ้อมนั้นก็คือไม่ได้เลือกโดยตรง แปลว่าประชาชนเลือกคนหนึ่งขึ้นมา ถ้าจะขออนุญาตที่จะเทียบกับ เขามองว่าการเลือกประธานาธิบดีของอเมริกันคือการเลือกโดยอ้อม ประชาชนเลือกโหวตเตอร์ขึ้นมาแต่ละรัฐ เสร็จแล้วแต่ละรัฐก็ให้โหวตเตอร์นั้นไปเลือกประธานาธิบดีอีกทีหนึ่ง อย่างนี้เขาเรียกว่าโดยอ้อม แต่ที่นี้ถ้ามาดูของกรรมาธิการที่ได้ทำมานั้นมันต่างกันโดยสิ้นเชิง กล่าวคือว่า ประชาชนเลือกผู้สมัครขึ้นมา ผู้สมัครคนนี้เป็นคนที่จะไปเลือกคนอื่น แต่กลับกลายเป็นว่าตัวเองมาเลือกตัวเอง แล้วก็ส่งมาให้สภา สภาเป็นแค่เพียงว่าก็เลือกผู้นั้นอีก เพราะฉะนั้นผมมองว่าไม่เห็นอ้อมตรงไหน เลยกลายเป็นตรง แต่ว่ารัฐสภานั้นเป็นเพียงมารองเท่านั้นเอง ในขั้นสุดท้าย กระผมเองไม่อยากจะพูดให้ซ้ำซ้อน แต่ว่าในสาระสำคัญมันจำเป็นที่จะต้อง

กราบเรียนชี้ให้เห็น ท่านประธาน อย่างที่หลายท่านได้กราบเรียนไปแล้วว่า เมื่อให้ประชาชนเขาเลือกอย่างนี้ เขาก็หวังว่าจะได้ที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ แล้ว เวลาส่งเข้ามาสภาเรากลับไปอาจจะไปเลือกคนที่ ๓ หรือที่ไม่ใช่ที่ ๑ ก็ได้ ถามว่าจะตอบอย่างไร ซึ่งก็มีท่านผู้มีความคิดได้ชักไปแล้ว นั่นประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ จริง ๆ แล้วผมไม่อยากจะมาแปรฯ ไว้อะไร แล้ว ไม่อยากสงวน แต่บังเอิญว่าได้ตามผู้รู้ทั้งหลาย ไม่ว่าจะนอกกรมการหรือ ในกรมการท่านบอกว่า มันไม่ได้ มันไม่ถูก ถ้าอย่างนี้แปลว่ามันขัดกัมมัตติ ในรัฐสภาที่เราได้รับไว้ตรงมันก็คือตรง มันจะอ้อมได้อย่างไร ขออนุญาตที่ เอื่อนามของท่าน ท่านอาจารย์วิจิตร ศรีสอาน ท่านก็ได้ยืนยันไปแล้วว่า ต่อไปนี้แปลว่าจะไปสอนนักเรียนอย่างไร จะไปบอกนักเรียนนักศึกษาอย่างไร ว่าโดยอ้อมเป็นแทนนี้หรือ ผมเองในฐานะที่เป็นครูอาจารย์มาเหมือนกัน ผมก็จะต้องตอบประชาชนไม่ได้ ในลักษณะว่าอ้อมแล้วมาตรง ตรงแล้วไปอ้อม อย่างไม่รู้ เพราะฉะนั้นอ้อมหมายความว่า เราเลือกตัวแทนของเราขึ้นมาแล้ว ให้ตัวแทนของเรานั้นไปเลือกแทนเราอีกครั้งหนึ่ง อย่างนี้เรียกว่าอ้อมครบ ท่านประธาน แต่ที่มันไม่ใช่อ้อมแน่นอนคน กระผมเคยคิดไปว่ากรมการของเรา เปลี่ยนมติสลับสับกันไปมากมาย แล้วยังจะมาให้รัฐสภาแห่งนี้มาเปลี่ยนมติ หรือมากระทำในสิ่งซึ่งขัดกัมมัตติใหญ่อย่างนั้นหรือ เพราะฉะนั้นท่านประธาน กระผมเห็นด้วยอย่างยิ่งที่ท่านอาจารย์วิจิตร ศรีสอาน ท่านได้กรุณาเสนอแนว ความคิด ซึ่งผมว่าจะเสนอก่อนจะมาดำเนินการมาแล้ว ผมหมายความว่า เรามาคัดค้านมาก่อนหรือไม่ว่า การที่ให้ประชาชนเลือกตัวแทน ของเขาผู้สมัครขึ้นมา ๓ คนนั้นมันเป็นทางตรงแล้ว แล้วมาให้รัฐสภาแห่งนี้มา เลือกเหลืออีก ๑ คน นั่นถามว่าตรงตามที่ได้มีมติของรัฐสภาใหม่ น่าจะถาม กันตรงนี้ก่อนจริง ๆ ท่านประธาน แต่เมื่อเลยมานี้แล้วจำเป็นต้องเลยไป เพราะฉะนั้นตรงนี้เองกระผมขอกราบเรียนโดยสรุปว่า ถ้าหากไม่มีทางอื่นใด

ที่จะดีกว่านี้ ผมอยากจะขอความกรุณาจากท่านสมาชิกวุฒิสภาได้พิจารณาดูว่า อันไหนที่มันจะต้องที่สุดและครอบคลุมที่สุด แล้วสามารถที่จะตอบประชาชน และจะทำให้ผู้ซึ่งกำลังเคลื่อนไหวลงเสียง จะโดยออคซิ จะโดยเจดนาไม่รู้จัก โดยบริสุทธิใด ๆ ก็ตามที่กล่าวหากันอยู่เดี๋ยวนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาล เจอหนักเหลือเกินนั้นให้ได้เข้าใจว่าอะไรดีที่สุด ผมเชื่อแน่ว่าทุกท่านซึ่งเป็น สมาชิกวุฒิสภาแห่งนี้ ไม่ว่าจะฝ่ายใดมีความพร้อมใจกันอย่างแน่วแน่ชัดว่าเรา ต้องการปฏิรูป เราต้องการแก้ไขในด้านการเมือง เราต้องการให้สมาชิก ไม่ว่าจะ ส.ส. ส.ว. ให้เป็นผู้ซึ่งมีคุณภาพ มีจรรยาบรรณ มีคุณธรรม มีความตั้งใจที่จะเข้ามารับผิดชอบในวุฒิสภาแห่งนี้ในบ้านเมืองแห่งนี้ โดย บริสุทธิใจและอยากให้เป็นอย่างนั้น ซึ่งเรากำลังเหมือนกันว่ากำลังจะหาคนมา ทำหน้าที่แทนท่าน ส.ส. และท่าน ส.ว. มาทำหน้าที่แทนในมาออกกฎหมาย รัฐธรรมนูญ ซึ่งตรงนี้เองท่านประธานครับผมขออนุญาตที่จะระบายนิลหนึ่งว่า ผมได้สอบถามไปทั่วโลกเหมือนกัน ว่าในประเทศใดประชาธิปไตยนั้น หากว่ามีสภาผู้แทนฯ เพียงสภาเดียวหรือมี ๒ สภา คือ ส.ว. เมื่อมีรัฐสภาอย่างนี้ แล้วยังต้องไปตั้งสภาอื่นขึ้นมาโดยไม่ได้ไว้ใจพวกซึ่งมาจากประชาชน หรือ โดยพวกชนกัฒม ไม่ไว้ใจเลยท่านประธาน แล้วไปตั้งกันขึ้นมาแทนที่ ถ้าม แล้วไม่มีปรากฏประเทศใดในโลก ในลักษณะอย่างนี้ผมเห็นแต่เพียงว่า ภายหลังจากเผด็จการล้มลงแล้วเท่านั้นจึงได้ดำเนินการกระทำการอย่างนี้ โดยสรุปท่านประธาน กระผมกราบเรียนว่าที่ผมได้ขอแปรญัตตินั้นน่าจะ เป็น เหตุเป็นผลที่พอจะฟังได้ ขอบขอบคุณท่านประธาน

ประธานวุฒิสภา : คุณพงศ์เทพ เทพกาญจนา

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (กรรมาธิการ) : กราบเรียน ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม พงศ์เทพ เทพกาญจนา กรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านประธานที่เคารพครับ

ความจริงกระผมนั้นได้แพ้ไปแล้ว ในส่วนของจำนวนสมาชิกที่กระผมไม่คิดโยก
อยู่กับจังหวัด แต่อย่างไรก็ตาม กระผมได้ส่งมอบความเห็นไว้ในมาตรา
๒๑๑ น. ซึ่งยังมีส่วนหนึ่งซึ่งกระผมไม่เห็นตรงกับกรรมวิธีการเสียงข้างมาก
นั่นคือวิธีการ ในการที่จะคัดเลือกสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่มาจากผู้สมัครรับ
เลือกตั้ง ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าวิธีการคัดเลือกสมาชิกสภาร่าง
รัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๑๑ ฉ. ที่กรรมวิธีการเสนอนั้น ตรงกับที่ท่าน
กรรมการท่านหนึ่งได้เสนอความเห็นไว้แล้ว คือเป็นการเลือกตั้งซึ่งตรง
ก็ไม่ใช่ ส้อมก็ไม่เชิง เป็นลูกครึ่งอยู่ แต่ลูกครึ่งที่ว่าครั้งนี้อาจจะมีความประสงค์
มีเจตนาที่ดี เพื่อที่จะกันปัญหาของการซื้อสิทธิขายเสียงจากการเลือกตั้ง
อย่างไรก็ตามทางออกที่เขาเสนอนี้มันก่อให้เกิดผลข้างเคียงในทางลบ ผล
ข้างเคียงในทางลบนั้นเป็นเช่นไรครับท่านประธาน ผลข้างเคียงก็คือ เรา
ลองสิครับว่า ในจังหวัดแต่ละจังหวัด ยกตัวอย่างในกรุงเทพมหานครมี ส.ส.
๓๐ กว่าคน จังหวัดเชียงใหม่ ส.ส. จำนวนมากคนที่สมัครรับเลือกตั้งเป็น
สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ อย่างกรุงเทพฯ มีได้แค่ ๓ คน ในจังหวัด
ใหญ่ ๆ มีแค่ ๓ คน ยกกว่าการเป็น ส.ส. เสืออีก แล้วเข้ามาทำหน้าที่
นานแค่ไหน แค่ ๒๔๐ วัน หรืออย่างมากที่สุดไม่เกิน ๑ ปี นอกจากนี้แล้ว เมื่อ
ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนโดยตรงมาแล้ว ยังไปถูกคัดเลือกโดยสมาชิก
รัฐสภาอีก จะมีคนใด ๆ มากแค่ไหนที่เต็มใจมาลงสมัครรับเลือกตั้งมาเป็น
สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ อย่างที่ ๒ ท่านประธาน ในมาตรา ๒๑๑ อธิษ
ฐานถ้าเปิดๆ เปิดโอกาสให้อะไร เปิดโอกาสให้สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎร ลงคะแนนเลือกตั้งบุคคลที่เสนอชื่อมาจังหวัดละ ๓ คนเหลือ
คนเดียว ตรงนี้จะมีปัญหาอย่างที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติท่านหนึ่ง ขอบประธาน
ไทยที่ต้องเอ่ยนาม คือ พันตำรวจโท ดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร ได้พูดไว้ใน
คราวที่แล้ว ว่าจะมีปัญหาที่เราเรียกว่าการบล็อก โหวด (Block vote)

การบลิ๊อค ไหวด ก็อะไร การบลิ๊อค ไหวด คือการที่มีการรวมกลุ่มกันเป็นเสี่ยงข้างมากในรัฐสภา ใครรวมกลุ่มกันได้ ก็เท่ากับสามารถจะเลือกสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญจากทุกจังหวัด ในจำนวนรายชื่อที่เสนอมาตรงนี้เป็นผลเสีย ๒ อย่างของสิ่งที่ทำให้เกิดขึ้นจากการกั้นปัญหาการซื้อเสียง ท่านประธานที่เคารพ กระผมเองนั้นได้สงวนคำแปรญัตติไว้ในวิธีการการเลือกตั้ง กระผมไม่อยากจะให้เราไปหาพบกับผู้ที่สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญมากเกินไป จนกระทั่งทำให้ไม่มีคนดี ๆ เข้ามาสมัคร สิ่งที่กระผมเสนอในที่กระผมเสนอให้มีสมาชิก ๒ ระดับ ในระดับแรก คือสมาชิกระดับจังหวัดที่ให้สมาชิกผู้สมัครแต่ละคนนั้นเลือกกับเอง ให้ได้จำนวน ๕ เท่าของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในจังหวัดนั้น ๆ โดยผู้สมัครแต่ละคนมีสิทธิลงคะแนนเลือกผู้สมัครด้วยกันเองได้ไม่เกินถึงหนึ่งของจำนวน ๕ เท่าของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในจังหวัดนั้น เพื่อแก้ปัญหาสิ่งที่เราเรียกว่าการบลิ๊อค ไหวด เราจะได้คนมาจากทุกจังหวัดถ้ามีการสมัครครบจะได้คนมา ๑,๕๕๕ คน จากสมาชิกจังหวัดแต่ละจังหวัด คน ๑,๕๕๕ คนนี้ก็จะมารวมกันที่สมาชิกแห่งชาติ แล้วก็เลือก เมื่อผมแพ้ไหวด ๒๑๑ ทวีไปแล้ว ก็ต้องเลือกเป็นรายจังหวัด ให้ได้จังหวัดละ ๓ คน สมาชิกแห่งชาติ ๑,๕๕๕ คน จะเลือกสมาชิกที่เสนอมาแต่ละจังหวัด จาก ๕ เท่าของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้เหลือจังหวัดละ ๓ คน แล้วส่งต่อไปให้รัฐสภาพิจารณาต่อไป โดยในระบบของการเลือกตั้งในระดับสมาชิกแห่งชาตินี้ ผู้สมัครแต่ละคนก็จะมีสิทธิเลือกผู้สมัครด้วยกันเองคนละไม่เกิน ๑๖ คนเท่านั้น เพื่อแก้ปัญหาของการบลิ๊อค ไหวด อีกเช่นกัน กระผมเองก็มีเรื่องที่จะกราบเรียนตามที่ได้สงวนความเห็นไว้เพียงเท่านี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชั้นนาท) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยนาท ในนามสมาชิกรัฐสภา อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานและท่านสมาชิกรัฐสภาทุกท่านว่า กระผมได้ส่งวนคำแปรญัตติแก้ไข ต้องขอกราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภาก่อนว่า การแปรญัตตินั้นได้ดำเนินการไปครั้งหนึ่ง เมื่อวันอังคาร และยื่นต่อสภาผู้แทนราษฎร และปรากฏว่าได้มีการแก้ไขโดยคณะกรรมการเมื่อเช้านี้ ได้นำร่างใหม่มาให้ ผมได้นำเรียนและแก้ไขกราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภาอีกเช่นเดียวกัน อยากจะกราบเรียนว่า การแก้ไขของผมนั้น ในมาตรา ๒๑๑ ก นั้น อยากจะกราบเรียนว่าในวรรคสาม การเลือกตั้งสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญให้ถือเขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง และให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญได้จังหวัดละหนึ่งคน ในกรณีที่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ในจังหวัดใดมีจำนวนไม่เกินหนึ่งคนให้ถือว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้นเป็นผู้ได้รับเลือกตั้งของจังหวัดนั้น โดยไม่ต้องทำการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ขอกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาว่าการเปลี่ยนแปลงแก้ไขนั้นก็คือว่า ผมได้แปรญัตติเปลี่ยนแปลงจาก ๑ คน เป็น ๑ คน นั่นก็คือเพื่อให้สอดคล้องกับคำแปรญัตติผมเมื่อเช้านี้มาตรา ๒๑๑ ทวิ ในเรื่องของการทำงานที่ให้มีสมาชิกร่างรัฐธรรมนูญนั้นมาจากการเลือกตั้งโดยตรง ต้องขอกราบเรียนท่านประธานว่า ส่วนหนึ่งอยากจะกราบเรียนว่าการเลือกตั้งที่บอกว่าจะทำไมถึงมีเหตุผลในการแปรญัตติที่จะเอาสมาชิกร่างรัฐธรรมนูญนั้นเพียงท่านเดียว เพราะเหตุผลว่า จริง ๆ แล้วการเลือกตั้งมันเป็นสิ่งที่ถูกต้องและเป็นสิ่งที่ดี และเป็นสิ่งที่ประชาชนนั้นแสวงหา ทั้งโลกประชาธิปไตยนั้นแสวงหา เช่นเดียวกันอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า จำนวนที่เราต้องการนั้นเพียง ๑๖ คนในแต่ละจังหวัดที่เรามีในขณะนี้คือ ๑๖ จังหวัด เพราะฉะนั้นไม่มีเหตุผลใด ๆ เลยที่เราจะเลือกมาเกินกว่า ๑๖ คน นั่นหมายถึงว่าจังหวัดหนึ่งก็อาจจะได้จังหวัดละ ๑ ท่านเท่านั้น นั่นคือเหตุผลในการที่จะแปรญัตติว่า

ทำไมถึงจะต้องเอา ๑ คน สมาชิกได้รับการเลือกตั้งนั้นอยากจะทราบเรียน
ต่อท่านประธานว่า โศกสาเหตุหนึ่งที่เราคิดว่า จะมีการเลือกตั้งโดยอ้อม
เพราะเหตุว่า เรากลัวว่าคนที่ได้รับชัยชนะ ในการเลือกตั้งนั้นจะมาจากการ
ซื้อเสียง นั่นคือความหมายในการ เบี่ยงคั้น นั่นคือสภาแห่งนี้ไม่ว่าสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรที่ดี ไม่ว่าวุฒิสมาชิกที่ดีที่รวมกันเป็นรัฐสภาแห่งนี้ก็กลัวว่าจะมาจากการ
ซื้อเสียง นั่นคือสิ่งที่มาของการที่จะให้เลือกตั้งโดยวิธีอ้อม แต่ผมขอ
ทราบเรียนว่า สิ่งเหล่านี้คงจะเป็นอำนาจของพี่น้องประชาชนโดยแท้ พี่น้อง
ประชาชนนั้นต้องการสิ่งใดย่อมจะทำได้ตามที่เขามีอำนาจอยู่ในขณะนั้น และ
ฟังที่กระทำ ผมว่าไม่มีอำนาจใด ๆ ที่จะไปเหนืออำนาจของประชาชน เพราะ
ฉะนั้นการที่จะให้มีการเลือกตั้งสมาชิกร่างรัฐธรรมนูญ ๓ ท่าน ในแต่ละ
จังหวัดแล้วมา ให้สมาชิกรัฐสภาแห่งนี้เลือกตั้งเหลือเพียง ๑ ท่านนั้น คงเป็น
สิ่งที่การกระทำนั้นนอกเหนืออำนาจประชาชนที่ให้มีมา ที่สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรได้รับมาในอดีต เพราะว่าสิ่งเหล่านี้ไม่มีสัญญาประชาคมต่อพี่น้อง
ประชาชน แล้วกำลังจะมาดำเนินการในการที่จะลบล้างอำนาจของพี่น้อง
ประชาชนของประชาชนในประเทศทั้งประเทศ ให้ตกต่อรัฐสภาแห่งนี้ต้องถือ
ว่าขณะมีรัฐสภานั้นได้ยึดอำนาจ ได้ยึดการปกครอง ได้ยึดอำนาจการร่าง
รัฐธรรมนูญ คิดว่าไม่แตกต่างอะไรกับการที่ทหารปฏิวัติล้มล้างรัฐธรรมนูญ
แล้วเลือกตั้งคณะบุคคล หรือตั้งคณะบุคคลหนึ่งมาร่างรัฐธรรมนูญ ขณะมีรัฐสภา
ได้ดำเนินการยึดอำนาจจากพี่น้องประชาชน กำลังจะฉีกรัฐธรรมนูญกับเก่า
ตั้งคณะบุคคลขึ้นมาคณะหนึ่งเพื่อร่างรัฐธรรมนูญ ผมถามนิดหนึ่งว่า การที่ได้
สมาชิกจากจังหวัดต่าง ๆ มา ๓ ท่าน แน่นอนที่สุดนะครับ หรือแม้แต่ได้
นักวิชาการใด ๆ มาก็ตามแต่ ๓ ท่านนั้นรวมกันเป็น ๒๐๐ กว่าท่าน แล้วจะ
มาเลือกเหลือ ๘๘ ท่าน แน่นอนคนที่จะไม่ได้รับเลือกตั้ง ๘๘ ท่านนั้นต้องเป็น
ส่วนซีกของรัฐบาล ต้องเป็นส่วนซีกของรัฐบาลที่จะกุมอำนาจในการร่าง

รัฐธรรมนูญฉบับนี้ค่อนข้างแน่นอน เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้จะเป็นจุดหนึ่งที่พี่น้องประชาชนคนทั้งแผ่นดินจะไม่ยอม ผิดข้ออ้างครับ จะเป็นสิ่งหนึ่งที่พี่น้องประชาชนคนทั้งแผ่นดินไม่ยอม ท่านประธานที่เคารพครับ จะปฏิเสธเสียไม่ได้ว่าการที่ได้รับเลือกตั้งจากแต่ละจังหวัดที่มีคะแนนเสียงลักลั่นกัน สมมุติว่า นาย ก นาย ข นาย ค ได้รับเลือกตั้ง ปรากฏว่า นาย ก เป็นที่รักใคร่ของพี่น้องประชาชน เป็นคนของประชาชนโดยแท้ ได้รับคะแนนเสียงถึง ๑๒๐,๐๐๐ คะแนน หรือ ๑๕๐,๐๐๐ คะแนน แต่ปรากฏว่า นาย ค เป็นคนของพรรคการเมือง เป็นคนของใครก็ตามแต่ที่สามารถจะงัดปัญหาโดยคณะบุคคลได้ ในการที่จะให้โหวตเสียง ผมอยากจะกราบเรียนปรากฏว่า นาย ค นั้นได้ประมาณสัก ๕๐,๐๐๐ คะแนน หรือ ๓๐,๐๐๐ คะแนน แต่ปรากฏว่าพอมาถึงรัฐสภาแห่งนี้ รัฐสภาแห่งนี้ก็ให้ นาย ค นั้น ซึ่งได้รับคะแนนน้อยที่สุดเป็นผู้ชนะในการที่จะเป็นตัวแทนของคนในจังหวัดนั้น ในการที่จะเป็นคนร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่จะใช้ในอนาคต ผมถามว่าอันนี้เป็นสิทธิหรือการฉ้อโกงสิทธิหรืออำนาจประชาชนไหม เช่นเดียวกันเมื่อที่ท่านอาจารย์วิจิตร ศรีสุวาน ท่านได้ฝากถามซึ่งเป็นคำถามเดียวกันกับผมที่อยากจะถามว่า สิ่งเหล่านี้เราจะตอบพี่น้องประชาชนอย่างไร แล้วถามว่าถ้าทุกจังหวัดเป็นอย่างนี้ คนเป็นแสน ๆ ที่ไม่ยอมท่าน ในแผ่นดินนี้จะเกิดอะไรขึ้น ท่านถ้าถึงจะทำสิ่งหนึ่งที่ผมคิดว่าจะเกิดขึ้นก็คือว่า ทำให้พี่น้องประชาชนทุกจังหวัดทุกหย่อมหญ้านี้ไม่เกิดความไว้วางใจต่อรัฐสภาแห่งนี้ และไม่เห็นด้วยกับรัฐสภาแห่งนี้ เช่นเดียวกัน ถ้าผู้ชนนับเป็นล้านคน ถ้าเคลื่อนไหวในการที่จะล้มล้างและทำอะไร เกิดขึ้น สิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนด้วยความจริงใจเพื่อให้คิด และก็พินิจพิเคราะห์ว่าสิ่งที่กระทำนี้ถูกต้องทำนองคลองธรรมหรือไม่ เช่นเดียวกันอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภาอีกเช่นเดียวกันว่าการกระทำเช่นนี้ถือว่าเป็นการสร้างประเพณีใหม่ให้เกิดขึ้น

กับประเพณีการเลือกตั้งของประเทศไทยเรา นั่นก็คือการเลือกตั้งโดยอำนาจประชาชนที่เรียกว่า เป็นอำนาจสูงสุด แต่ขอกราบเรียนครับว่าสูงสุดนั้น ไม่ใช่แค่ว่าตัวแทนนั้นจะต้องมาด้วยการกลั่นกรองจากสมาชิกรัฐสภาอีกครั้งหนึ่ง ดังที่กำลังจะร่างกันในขณะนี้ เช่นเดียวกันผมขอทำนายไปว่าถ้าเกิดสมาชิกคณะที่ได้รับเลือกตั้ง ๘๘ ท่าน ได้รับเลือกตั้งมาร่างรัฐธรรมนูญ ปรากฏว่า ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เช่นเดียวกันเห็นสอดคล้องและเห็นตรงว่าการเลือกตั้งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในอนาคตไม่ควรมาจากอำนาจของพี่น้องประชาชนโดยตรง ให้ประชาชนเลือกตั้งโดย ๓ เท่า หรือ ๖ เท่า หรือ ๑๐ เท่า แล้วก็มาให้อำนาจสมาชิกรัฐสภา หรือมาให้อำนาจใคร ในแผ่นดินนี้เป็นเกณฑ์สรรหาก็ตามแต่ผมถามว่าคนที่เป็นอย่างนั้นเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนโดยตรงไหม อำนาจพี่น้องประชาชนหรืออำนาจประชาชนได้ใช้โดยตรงหรือไม่ สิ่งเหล่านี้กำลังจะสร้างประเพณีใหม่เกิดขึ้นในแผ่นดินไทย ผมคิดว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำอย่างยิ่ง เป็นการฉีกรอนอำนาจสิทธิที่ประชาชนมีอยู่ แล้วมีอยู่สิ้นสุดท้ายเสียด้วยซ้ำ ผมอยากขอกราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภาว่าไม่มีใครในแผ่นดินนี้มีอำนาจอยู่แล้ว จะไปให้อำนาจคณะแทนพี่น้องประชาชน ผมเห็นมีก็ต่อเมื่อสภายุบเท่านั้น สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ถูกต้องและเป็นสิ่งที่ควรจะหวนหาคำนี้เสียด้วยซ้ำว่า สิ่งเหล่านี้ควรจะคิดกันเสียใหม่แล้วดำเนินการเสียใหม่ เพราะฉะนั้นผมอยากขอกราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภาว่าสิ่งเหล่านี้จึงเป็นการแปรรูปจิตใจของผมแปรรูปจิตใจ ๓ คน เหลือเพียง ๑ คน เพื่อให้สอดคล้องกับตัวแทนที่แท้จริงแต่ละจังหวัด ที่จะมาใช้อำนาจในการร่างรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนครับว่าคงจะเป็นส่วนหนึ่ง ขอกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาว่า ใครขอชิงวอนต่อท่านประธานกรรมการว่าสิ่งใดก็ตามแต่ที่จะเกิดขึ้นในแผ่นดิน ถ้าเป็นผลพวงจากการกระทำของท่านทั้งหลาย ท่านจะต้องมีคำตอบให้ลูกหลาน ท่านจะต้องมีคำตอบต่อพี่น้อง

ประชาชนในแผ่นดินนี้ ว่าที่ท่านทำนั้นถูกหรือผิดอย่างไร ท่านคงต้องหาคำตอบ
สิ่งเหล่านี้เอาไว้ด้วย ขอกราบขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณเงิน ไชยสีวามงคล

นายเงิน ไชยสีวามงคล (กรรมาธิการ) : กราบเรียน

ประธานรัฐสภา ผม เงิน ไชยสีวามงคล ส.ส. ภาพยนตร์ กรรมาธิการเสียง
ข้างน้อย ท่านประธานครับ ที่สมาชิกอภิปรายเมื่อสักครู่นี้ ผมมีความคิดเห็นว่า
ในแนวทางของกรรมาธิการเสียงข้างมากนี้ ส่วนหนึ่งถ้าเราเงืงไปถึงในด้าน
ปฏิบัตินี้แล้ว มันจะทำให้ระบอบประชาธิปไตย ในระบบรัฐสภาเสื่อมลงมา
จากการที่เราจะเลือกตัวแทน ๑ คน ซึ่งมาจากพี่น้องประชาชน ถ้าคะแนน
๑๐๐,๐๐๐ ๒๐๐,๐๐๐ ๓๐๐,๐๐๐ มันจะเกิดอย่างที่ท่านสมาชิกว่า ถ้าเรา
เลือกตัวแทน ซึ่งเป็นสมาชิกในการร่างรัฐธรรมนูญเป็นผู้ที่มีเสียงที่ได้คะแนน
น้อยมาจากประชาชน อีก ๒ คนที่เหลือในแต่ละจังหวัดจะเป็นชนวนให้ต่อต้าน
ในส่วนนี้จากรัฐสภาไปสู่อำเภอประชาชนทันที ซึ่งมันเป็นการทำลายระบอบ
ประชาธิปไตยในระบบรัฐสภาที่เราเห็นได้ชัดเจน ซึ่งสมาชิกหลาย ๆ ฝ่ายก็
มุ่งมาที่ประเด็นในส่วนนี้ ท่านประธานครับ จริง ๆ แล้วเราเพิ่งดำเนินการ
เริ่มต้นที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญโดยการปฏิรูป ซึ่งเกิดจากท่านนายกฯ บรรหาร
สีตปอชา ซึ่งนำแนวนโยบายเข้าสู่การบริหารของประเทศชาติ วันที่ ๒๖
กรกฎาคม ๒๕๕๘ จึงเกิดแนวทางในส่วนนี้ขึ้นในวันที่ ๑ และวันที่ ๒
สืบเนื่องมาจากวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๘ เราได้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ...) พุทธศักราช ... พร้อม
ด้วยรายงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทย ประเด็นสำคัญเรามาอยู่ในกรอบที่ทางรัฐสภาวางไว้ให้ ๕ กรอบด้วยกัน
ประเด็นสำคัญที่เราอภิปรายในส่วนนี้ก็คือมาตรา ๒๑๑ ณ ประเด็นสำคัญที่
สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญให้มาจากการเลือกตั้งโดยทางอ้อมโดยรัฐสภาและ

มีจำนวนตามที่คณะกรรมการวิสามัญเป็นผู้กำหนด เราต้องมาตีความว่าทางตรงกับทางอ้อมด้วยรายละเอียดมันมาอย่างไรถึงเรียกทางตรง มาอย่างไรถึงเรียกทางอ้อม ในช่วงแรกว่าเรที่ ๒ วันที่ ๒๒ สิงหาคม ซึ่งทางกรรมการเสียงข้างมากได้เสนอให้มีการเลือกตั้งจากพี่น้องประชาชนทั่วประเทศจังหวัดละ ๑ คน ถือว่าเป็นการเลือกโดยทางตรง ในเมื่อการประชุมรัฐสภาวันนั้นทางตรงตกไปแล้ว ทางกรรมการเสียงข้างมากให้มีการเลือกตั้งมาจากพี่น้องประชาชนอีก ซึ่งท่านสมาชิกวุฒิสภาที่ท่านกล่าวไว้ว่า ตรงและที่มาอ้อมปลาย มันไปขัดกับวิชาการในด้านการศึกษา เราจะสอนนักเรียนอย่างไร จะสอนลูกศิษย์ลูกหาอย่างไร ตัวไหนมันตรง ตัวไหนมันอ้อม แนวทางประเพณีเกิดขึ้นในพระชนของรูปแบบการศึกษาใหม่ ๆ ขึ้นมา ทำให้เกิดความสับสน สิ่งนี้อยากให้ท่านสมาชิกหลาย ๆ ท่านช่วยวิเคราะห์ในส่วนนี้ด้วย เพราะว่าจากการที่ผสมผสานความเห็นไว้ในมาตรา ๒๑ จ นั้นก็คือการเสนอให้เกิดแนวทางซึ่งสอดคล้องกับข้อที่ ๑ ที่กรอบของทางรัฐสภาวางไว้ในวันนั้นก็คือให้มีตัวแทนที่มารับสมัครการเลือกตั้งในจังหวัด จะมากน้อยอย่างไรก็ช่างให้เลือกกันเองเลยแล้วส่งมาทางรัฐสภา เพื่อให้สอดคล้องกับวาระที่ ๒ และกรอบที่วางไว้ในช่วงนั้นต่อเนื่องมาในวันนี้ และให้ทางรัฐสภาเป็นผู้เลือกทุกจังหวัดอีกครั้งหนึ่ง ให้จังหวัดเลือกมาจังหวัดละ ๕ คน ถ้ามีผู้สมัคร ๕ คนก็ให้คัดมาทั้ง ๕ คนเลย ทางรัฐสภาเป็นผู้เลือกอีกครั้งหนึ่ง ในแนวทางที่ขอสงวนความเห็นในมาตรา ๒๑๑ จ ไว้ ท่านประธาน ในระบอบประชาธิปไตยในระบอบรัฐสภา ความจริงแล้วผมมีความจำเป็นจะต้องออกความคิดเห็นไว้ส่วนหนึ่ง หมายถึงว่ามีสมาชิกท่านหนึ่งซึ่งออกความคิดเห็นไว้ว่า การร่างรัฐธรรมนูญทุกยุคทุกสมัยตั้งแต่เริ่มจากปี ๒๔๗๕ มา เป็นเวลารวมประมาณ ๖๕ ปีแล้ว เราเลิกทิ้งมาหลายฉบับ สิ่งที่ผมเกรงว่ามันจะเกิดขึ้นก็คือ สิ่งที่เราดำเนินการไป มันอาจจะไม่ได้รับประโยชน์ หรือมีผลข้างเคียงตามมา

ปริญญาเอก ปริญญาโท ดยุกเตอร์ ร่างรัฐธรรมนูญในอดีตกม เป็น
 หลักการที่ค่อนข้าง ไม่ได้มาผสมผสานกับแนวทางของประสพการณื ความจริง
 แล้วในความคิดเห็นของผม ถ้าอยากใ้ประสพการณืสำเร็จ การร่าง
 รัฐธรรมนูญ จะต้องร่างไปพร้อม ๆ กับการสร้างกระแสใ้ประชาชนด้วย
 ใ้รับรู้ สิ่งทีเปลี่ยนแปลงจากกรรมาธิการชาติด้แต่เดย สมุ่ร่างรัฐธรรมนูญ
 เปลี่ยนสีไม่ต่ำกว่า ๓ สีแล้วกรับ อีก ๒๕๐ วัน ผมว่าจะต้องอีกไม่ต่ำกว่า
 ๒๐ เฒ่ม ที่ว่าจะต้องเปลี่ยนแปลง แต่สิ่งนี้ไม่ใช่ว่าไม่เป็นสิ่งทีดี สิ่งทีมัน
 เกิดขึ้นหมายถึงว่า เราประสาสัมพันธ์ไปอย่างท่วถึง โดยใ้สื่อช่วยการร่าง
 รัฐธรรมนูญในด้านหลักการมาวกับประสาการณื มันจะผสมผสานไปแล้ว
 เกิดผล ถ้าการร่างรัฐธรรมนูญยังแข็ง มันจะไปตกในรัฐสภา อำนาจของ
 รัฐสภา ถ้าไม่สามารถยับยั้งได้ โยนไปใ้ประชาชน ผมว่ามันไม่มีประโยชน์
 ตรงนั้นควรจะต้องรักษารูปแบบของหลักการกับประสาการณืใ้ควบคู่กันไปขอ
 ออกแนวทางความคิดเห็นในส่วนนี้ด้วย ขอกราบขอบพระคุณกรับ

ประธานรัฐสภา : คุณอลงกรณ์ พลบุตร

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมได้สงวน
 คำแปรญัตติทั้งสิ้น ๔ มาตรา ๑๘ อนุมาตรา โดยเฉพาะในมาตรา ๒๑๑ น
 ซึ่งถ้าหากตามร่างทีกระผมได้แปรฯ นั้น จะอยู่ในมาตรา ๒๑๑ ตรี อย่างไร
 ก็ตาม กระผมใคร่ขอประทานกราบเรียนท่านประธานในสาระสำคัญของคำ
 แปรญัตติทีมีความแตกต่างจากในส่วนคำแปรญัตติของสมาชิกหลายท่านและของ
 กรรมาธิการถึงแม้จะมีความสอดคล้องกับกรรมาธิการค่อนข้างมาก แต่กระผม
 ใ้ใคร่ขอเรียนท่านประธานว่า ในคำแปรญัตติของกระผมนี้มันจะมีส่วนทีสำคัญ
 และก่อนหน้านี้ก็มีท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรง เกียรติได้กรุณาแสดงทัศนะค่อนข้าง

สวดคล้อย ต้องขอกราบขอบพระคุณ ดอกเตอร์วิจิตร ศรีส้าน ท่านวุฒิสมาชิก
 บุรพา อัดฉากร และท่านวุฒิสมาชิกวุฒาอีกหลายท่าน ท่านได้คิดประเด็น
 หนึ่งที่สำคัญก็คือว่า ในขณะที่คณะกรรมการนั้นได้นำเสนอร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญ
 ที่มีการปรับปรุงใหม่กลับสู่สภาเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว เป็นการเลือกตั้งโดยตรงครับ
 เมื่อนำเสนอกลับมาสู่รัฐสภาอีกครั้งหนึ่ง ภายหลังมีแนวทางของรัฐสภาไป
 ๕ ประเด็นกลับมาแล้ว ทำไมถึงไม่ถูกคิดกันว่า กรรมการก็พยายามที่เรา
 ได้พูดกันถึงว่า ท่านพยายามที่จะให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุด ใกล้เคียงกับ
 หลักการของการเลือกตั้งโดยตรงมากที่สุด แต่เนื่องจากมีข้อจำกัดที่ทาง
 รัฐสภาได้กำหนดเป็นประเด็นไว้ ๕ ประเด็น จึงจำเป็นที่จะต้องหวน
 กลับมาให้รัฐสภาคัดเลือก ตรงนี้เองคือจุดที่จำเป็นจะต้องมาทบทวนว่า
 คณะกรรมการที่ได้รับเลือกจากรัฐสภาไป ๔๕ ท่าน ไปทำหน้าที่มา ๓
 เดือนเต็ม รัฐสภาให้กลับไปทบทวนแล้ว ก็ยังยืนยันในหลักการที่สำคัญก็คือว่า
 พยายามที่จะให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุด เพราะกรรมการนั้นรู้ดีว่า
 การปฏิรูปทางการเมืองนั้นต้องตรงไปตรงมา แล้วขณะเดียวกันจะต้อง
 เปิดเผยมไปโรงโสม ไม่ใช่ลดเฉียวเฉียวคมีข้อเสนอด่าง ๆ ของการได้มาซึ่ง
 สมาชิกสภาว่ารัฐธรรมนูญเสนอสุดรนั้นสูตรนี้ ท่านประธานครับ ท่านสมาชิก
 รัฐสภาผู้ทรงเกียรติที่เพิ่งนั่งลงเมื่อสักครู่นี้ ท่านก็เสนอสุดรอีกสูตรหนึ่ง เป็น
 สูตรที่ให้ผู้สมัครเลือกกันเองในระดับจังหวัด และสูตรนี้เองก็คือไขว่ไขว่ของ
 ทางไหนที่ไม่ทราบ ซึ่งคุณสุวโรช พะถัง นั้นถือเอกสารชิ้นนั้นไว้ ท่านประธาน
 ถ้าเราจะพิจารณากันโดยใช้ไขว่ไขว่อย่างที่เราได้เรียงตั้งแต่เบื้องต้นเมื่อตอน
 เช้านี้ หรือที่คุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้แสดงหลักฐานไว้เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว
 จะเกิดประโยชน์อะไรครับต้องการที่ต้องมาแสดงเหตุผลต่าง ๆ นานา ถ้าหาก
 ว่ากรรมการจะพิจารณาสูตรที่เป็นไขว่ไขว่ในมาตรา ๒๑๑ ก นั้น จุดอ่อน
 มากมายเหลือเกิน ผมเรียนถามว่าถ้าหากว่าตามข้อเสนอของแปรรูปคิดนี้กับ

ขณะที่ท่านให้เหตุผลวิพากษ์วิจารณ์ว่า กระบวนการต้องการให้มีการเลือกตั้งโดยประชาชนในระดับจังหวัดเลือกตัวแทน ๓ คน ขึ้นมาแล้วส่งให้รัฐสภา ท่านบอกว่าถ้าคนที่ได้คะแนนลำดับ ๑ - ๒ - ๓ นั้น แล้วปรากฏว่ารัฐสภาไม่เลือกอะไรจะเกิดขึ้น ก็ขอลากลับไปว่าในวรรคสามมาตรา ๒๑๑ ณ. ที่ท่านแปรญัตติมาแล้วเป็นโทษที่จะให้มีการลงมติอย่างนี้ ผมถามว่าแล้วที่บอกว่าเวลาที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องส่งรายชื่อ ๑ ใน ๕ ลำดับ ที่ได้คะแนนสูงสุดที่เลือกกันเองมันหมายความว่าอย่างไร ถ้ารัฐสภาไม่เลือกลำดับที่ ๑ แล้วท่านจะใช้ตรรกเหตุผลเดียวกันมากล่าวโจมตีเหตุผลเดียวกับที่ทางกรรมการเขาเสนอมาได้อย่างไร ท่านประธานครับ ผมอยากจะเรียนว่ารัฐสภาแห่งนี้นั้นจำเป็นจะต้องตัดสินใจการทบทวนหรือไม่ทบทวน ก็ตามนั้น ผลมันเท่ากัน นั่นก็คือว่าเมื่อร่างรัฐธรรมนูญกันผ่านรัฐสภามีผลบังคับใช้จะต้องมีการจัดทำรัฐธรรมนูญ และรัฐธรรมนูญนั้นจะเป็นเครื่องมือกลไกไปใช้ในการปฏิรูปทางการเมือง นั่นคือสิ่งที่เราทราบกันคืออยู่แก่ใจ เพราะฉะนั้นสิ่งที่กระผมได้สงวนคำแปรญัตติมา ซึ่งคงจะต้องขอโอกาส ท่านประธานอภิปรายต่อเนื่องไปในทุกมาตราและอนุมาตรา ก็เพราะเหตุว่ากระผมยังยืนยันว่ามันไม่มีวิถีทางใดหรอกครับในระบอบประชาธิปไตยที่จะไม่มีจุดอ่อนข้อบกพร่อง แต่ว่าวิถีทางที่จะสอดคล้องมากที่สุดก็คือ การเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน เพราะถึงแม้ถ้าหากว่าท่านจะผ่านระบบตัวแทนคัดเลือกในสมาชิกในระดับจังหวัดสมัครกันเองแล้วเลือกกันเองแล้วส่งมาสู่รัฐสภา ผมเรียนถามว่า ประชาชนจะได้อะไรจากจุดนี้ ประชาชนจะรู้เรื่องรัฐธรรมนูญมากขึ้นหรือไม่ แล้วเมื่อหวนกลับไปสู่การลงประชามติในขั้นตอนสุดท้ายเพื่อให้ความเห็นชอบ ประชาชนจะใช้ความรู้ความเข้าใจอะไร ในการที่จะมาตัดสินใจ ในการที่จะลงมติเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับรัฐธรรมนูญ เพราะเรามาปิดเก็บงำกันไว้เฉพาะกลุ่มอยู่เพียงคนไม่กี่คน นอกเหนือจากนี้ท่านประธานครับ นอกเหนือ

จากการที่ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้ความรู้ความเข้าใจ ในการที่จะใช้
 คุณพินิจ คนที่ลงมาสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ หรือมา
 เพื่อรับการคัดเลือกเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ไขว้เอาเจตนารมณ์ของ
 ประชาชนจากส่วนไหนมา เพื่อมายกร่างรัฐธรรมนูญ ตอบได้ไหมครับ เรา
 กำลังตัดสินใจบนพื้นฐานสำคัญที่สุดของระบอบประชาธิปไตย ประชาชนไม่มีโอกาส
 ที่จะฝากบอกว่าเขาต้องการรัฐธรรมนูญอย่างนี้ ต้องการให้หมวดว่าด้วย
 สิทธิเสรีภาพของประชาชนนั้น กำหนดบทบัญญัติในเรื่องของการคุ้มครองหรือ
 การขยายสิทธิเสรีภาพอย่างไร เราจะฝากเจตนารมณ์ของประชาชนในเรื่อง
 ของการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่นเป็นอย่างไร หรือว่าเราจะ
 ฝากแนวความคิดว่า ระบบและรูปแบบของรัฐบาลและรัฐบาลนั้นควรเป็น
 อย่างไร เขาอาจจะไม่พอใจต่อระบบการเลือกตั้งในปัจจุบันที่เป็นการแบ่ง
 เขตเรียงเบอร์ อย่างจะเห็นการเลือกตั้งในลักษณะที่เป็นเขตเดี่ยวเบอร์
 เดียวหรือการเลือกตั้งแบบที่มีสัดส่วน เราได้ตัดสินใจเจตนารมณ์ของประชาชน
 โดยสิ้นเชิง ด้วยการพยายามที่จะสร้างสูตรต่าง ๆ มากมาย จนในท้ายที่สุด
 ท่านประธานครับ ในท้ายที่สุดแล้วเราก็ต้องยอมรับว่า มันมีข้อบกพร่องด้วยกัน
 ทั้งสิ้น และไม่มีอะไรที่ดีไปกว่าการที่จะต้องให้การดำเนินการในการจัดทำ
 รัฐธรรมนูญนั้นตรงไปตรงมาด้วยระยะทางที่สั้นที่สุด เพราะยังมีขั้นตอน
 มากเท่าไร รอยร้าวร้าวจุดอ่อนก็ยิ่งมากขึ้นเท่านั้น ผมจึงเรียนว่าในมาตรา
 ๒๑๑ ณ นั้นจึงขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปถึงคณะกรรมการและผ่าน
 ไปถึงท่านสมาชิกสภาทุกท่านว่า โปรดให้เราเข้าไปสู่หลักการที่สำคัญที่สุด
 ในระบอบประชาธิปไตย ก็คือว่าขอให้คำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชน โดย
 ให้เขาได้มีโอกาสแสดงออกในการเลือกตัวแทนเข้ามาจัดทำรัฐธรรมนูญ ขอ
 ขอมพระคุณมากครับ

ประธานรัฐสภา : คุณถ้ำทอง พิลาสสมบัติ

นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) :
ท่านประธานครับ ผมขอใช้สิทธิพาดพิงหน่อยได้ไหม คุณอลงกรณ์พาดพิงผมครับ
ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกรัฐสภา ชอบพูดท่าน
ประธานที่ได้กรุณา ผมจะรบกวนเวลาไม่มากครับท่าน

ประธานรัฐสภา : เคี้ยว ๆ พาดพิงตรงไหน

นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ก็ท่าน
อลงกรณ์พาดพิงบอกว่าผมถือโทษ ก็เป็นเรื่องจริงครับท่านประธาน ผม
กราบเรียนถามท่านประธานตรงนี้ โยอินนี้ท่านประธานทราบไหมครับ

ประธานรัฐสภา : เคี้ยว ๆ คุณนั่งผมยังไม่ได้ชี้เลย นั่งลงก่อน

นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ท่าน
ประธานครับ เพราะว่าถ้าตรงนี้เป็นโยยออกมาแล้ว ผมไม่ทราบว่า
อภิปรายไปทำอะไรกัน

ประธานรัฐสภา : คุณนั่งลงเถอะ ผมยังไม่ได้อนุญาตให้พูด

นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ผมถาม
ท่านประธานเท่านั้นเอง ว่าโยอินนี้ท่านประธานเห็นไหมครับ

ประธานรัฐสภา : คุณนั่งเถอะ คุณลำพอง พิลาสสมบัติ

นายลำพอง พิลาสสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา)
: กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ลำพอง พิลาสสมบัติ สมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎร จากนครราชสีมา ขาดพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่าน
ประธานที่เคารพ มาตรา ๒๑๑ จ กระผมได้ขอประณัติคดีคดีนี้ ในวาระแรก
ที่มีการเขียนว่า ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตาม
มาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) ภายในเก้าสิบวัน ขอคัดเป็น ทกถิววัน และ นับตั้งแต่วันที่
เหตุแห่งการทำให้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามหมวดนี้ ขอคัดทั้งหมดและขอแก้เป็นว่า
นับตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และวรรคสามข้อความ

ที่ว่า การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรมนูญให้ถือเขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง และให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีสหสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรมนูญให้จังหวัดละสามคน ขอคัดและขอแก้ไขเป็น หนึ่งคน และวรรคท้าย ให้ประธานรัฐสภาทำบัญชีรายชื่อที่ได้รับจากผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดโดยแยกเป็นรายชื่อของแต่ละจังหวัด และให้เรียงรายชื่อของผู้ได้รับการเลือกตั้งของแต่ละจังหวัดตามลำดับอักษร ขอคัดทั้งหมด ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีเหตุผลคัดข้อแรกจาก ๕๐ วัน เป็น ๖๐ วัน ผมขอให้เหตุผลสั้น ๆ ว่า ๕๐ วันนานเกินไป และถ้า ๓๐ วันอาจจะเดือมตัวไม่ทัน เห็นว่า ๖๐ วันนี้เป็นระยะพอดีที่จะดำเนินการได้ สำหรับประเด็นที่ว่า การเลือกตั้งนั้น ตั้งแต่วันที่มีเหตุแห่งการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามหมวดนี้ ท่านประธานที่เคารพ เป็นภาษาที่ฟังแล้วค่อนข้างจะสับสน โดยปกติการทำพระราชบัญญัติ นั้นเมื่อเสร็จแล้วก็เสนอลงพระปรมาภิไธย และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า โดยกฎหมายทุกฉบับจะเขียนว่า เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา ท่านประธานครับ ผมอ่านดูในหลาย ๆ มาตรา อาจจะเกี่ยวข้องกับมาตรา ๒๑๑ ของวินสตี ก็คิดว่าถ้าสมมุติว่ามีอันจะเป็นไป สภาว่างหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑ ใน ๓ หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวมทั้งวุฒิสมาชิก ๑ ใน ๓ สามารถจะหยิบยกขึ้นมา แล้วมติของสภาเสียงข้างมากก็สามารถจะดำเนินการได้ แล้วผมคิดว่ามันไม่น่าจะเกี่ยวกับ เพราะฉะนั้นจึงขอคัดและใช้คำว่า นับตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ท่านประธานที่เคารพครับ ข้อที่ ๓ ที่ว่าเหลือจังหวัดละ ๑ คนนี้ท่านประธานที่เคารพครับ ไหน ๆ ได้ทำแล้ว แล้วก็ได้พูดกันแล้วว่าไม่อยากจะให้ผู้แทนราษฎร วุฒิสมาชิกได้เกี่ยวข้อง อยากให้มีการเลือกตั้งโดยที่มีนักวิชาการและประชาชนทุกสาขาอาชีพมาร่างรัฐธรรมนูญโดยตรง แล้วเหตุไฉนจึงจะมีการเลือกตั้งทั้งทางอ้อมหรือทางตรงให้เลือกมาแล้ว แล้วให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสมาชิก ถือสมาชิกวุฒิสมาชิกมาเลือกตั้งกันใหม่ เพราะฉะนั้นขอให้

เลือกมาเล่นแล้วก็ให้เป็นเลข ไม่ดีกว่าหรือท่านประธาน หลายต่อหลายท่าน
เสนอว่าควรที่จะให้เขาเลือกกันเองแบบที่เราเรียกว่าสมาชิกผู้สมัครทั้งหลาย
ได้ดำเนินการเหมือนอย่างที่มีสมาชิกแห่งชาติได้ดำเนินการมาแล้วนั้น อันนั้น
ก็เป็นวิธีการที่ดี แต่ผมอยากจะเรียนว่า ในเมื่อมาตรา ๒๑๑ ทวิ กำหนดไว้
ให้จังหวัดละ ๑ คน แล้วมันน่าจะเลือกมาจากจังหวัดเลขให้ประชาชนซึ่งเป็น
เจ้าของประเทศให้เขาได้เลือกตั้ง เพราะว่ารัฐธรรมนูญที่ดำเนินการครั้งนี้
ท่านประธานที่เคารพครับ ประชาชนเกิดความสนใจเป็นอย่างยิ่ง ผมอยากจะ
เรียนว่าถ้าประชาชนได้เลือกด้วยตนเองนั้น ก็จะเป็นการทำความเข้าใจให้
ประชาชนได้รู้เรื่องการบ้านการเมืองมากขึ้น นี่เป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ถ้าสมมุติว่าหลายต่อหลายท่านพูดว่ามีการซื้อสิทธิ
ซื้อเสียงแต่ ๒๕๐ วัน แล้วเขตเลือกตั้งใหญ่โตมโหฬาร ท่านประธานที่เคารพ
จังหวัดเป็นเขตอย่างจังหวัดนครราชสีมา ๒๕ อำเภอ กับ ๔ ถึงอำเภอ
ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเกือบ ๒ ล้านคนจะเอาเงินที่ไหนไปจ่าย ผมอยาก
จะเรียนว่าใครจ่ายคนนั้นก็ค่อนข้างจะสติตังไม่ค่อยดีท่านประธาน เพราะ
ฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า ถ้าเขาเลือกมาได้จังหวัดละคน ๆ แล้วทำให้
ผู้แทนราษฎรจะมาเลือกอีกทำไม หรือไม่ไว้ใจประชาชน เหมือนกับหลายต่อ
หลายคนไม่ไว้ใจผู้แทนกระนั้นหรือ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ ไหน ๆ
ถึงขั้นนี้แล้วถ้าประชาชนเลือกมาแล้วผู้ที่เขามาวางจะทำให้เกิดความล้มเหลวกับ
ชาติกับบ้านกับเมืองก็ถือว่าประชาชนทั้งประเทศทำให้เกิดความล้มเหลวแล้วกัน
เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า สิ่งที่กระผมกราบเรียนมานี้เป็นข้อ
เท็จจริงแล้วก็จริงแล้ว แล้วหวังใจอย่างยิ่งว่าท่านผู้เกียรติที่เคารพ
ทั้งหลาย ซึ่งเป็นสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติยศจะไม่เอาตามโศกที่ได้จดมาแล้ว
นั้นครับ คงจะเอาตามที่กระผมแปรญัตติ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานรัฐสภา : คุณวิชัย โสสุวรรณจินดา

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม วิชัย โสสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภาในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ในมาตรา ๒๑๑ บ. เป็นเรื่องของการกำหนดผู้ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งแนวทางที่คณะกรรมการได้ร่างขึ้นมาที่ผมเห็นว่าเป็นร่างที่ค่อนข้างจะสับสน และก็ค่อนข้างจะไม่ตรงกับที่รัฐสภาได้เคยลงมติไปแล้ว เพราะว่าในร่างนี้ได้กำหนดถึง ๒ ขั้นตอนในการจะเลือกตั้งสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ โดยขั้นตอนแรกนั้นให้ประชาชนเลือก โดยตรงที่จะได้ผู้แทนจำนวน ๓ คน แล้วมาให้ทางรัฐสภาเลือกตั้งทางอ้อม เพื่อจะได้ผู้แทน ๑ คน ท่านประธานครับ ในวิธีการอย่างนี้ผมเชื่อว่าเป็นวิธีการที่จะก่อให้เกิดปัญหาในอนาคต เพราะว่าเมื่อประชาชนได้เลือกตั้งโดยตรงขึ้นมาในจำนวน ๓ คนนี้แล้ว ก็จะมีคนที่ได้คะแนนที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ซึ่งถ้าหากว่าสมาชิกรัฐสภามาเลือกตั้งทางอ้อมอีกชั้นหนึ่ง ไม่ได้คนที่ได้คะแนนเสียงสูงสุดก็จะเกิดข้อครหาขึ้นมาได้ ซึ่งเราได้เคยมีการพิจารณาแล้วก็ถกเถียงกันในการประชุมครั้งที่แล้ว เมื่อวันพฤหัสบดีที่แล้วว่า การที่จะเลือกตั้งสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้นจะใช้วิธีการทางตรงหรือทางอ้อม วิธีการเลือกทางตรงก็หมายความว่าให้ประชาชนเลือกตั้งตัวแทนของตัวเองขึ้นมาเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญในจำนวนที่ต้องการแต่ถ้าจะเลือกทางอ้อมก็หมายความว่า ให้ผู้สมัครที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญอยู่ในรายชื่อที่จะให้สมาชิกรัฐสภาเป็นผู้เลือก โดยจะต้องไม่มีการเลือกกันมาก่อนหน้านี้แล้ว เมื่อมาถึงตรงนี้ท่านประธานครับ ผมเห็นว่าหากเราจะต้องยืนยันมติเดิมก็คือ เห็นว่ารัฐสภาน่าจะเข้าไปมีส่วนในการเลือกตั้งทางอ้อม ก็เห็นว่าน่าจะต้องแก้ไขบทบัญญัติตามมาตรา ๒๑๑ บ. เลือใหม่ว่า เมื่อมีผู้สมัครเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญมีจำนวนเกินกว่าที่ต้องการ ก็คือเกินกว่า ๑ คนขึ้นไป ก็จะต้องให้รัฐสภานั้นเป็นผู้พิจารณาเลือก

ให้เหลือเพียงจังหวัดละ ๑ คน แต่ถ้ามีผู้สมัครไม่เกินกว่า ๑ คนก็ให้ผู้สมัครคนนั้นเป็นสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญในทันที อันนี้ผมเห็นว่าเป็นการยืนยันตามมติเดิม ซึ่งรัฐสภาได้มีมติไปเมื่อวันพฤหัสบดีที่แล้ว แต่ถ้าหากว่าเรายังเห็นว่าเป็นวิธีการเลือกตั้งทางตรงคือ ให้ประชาชนเป็นผู้เลือกตั้งโดยตรงนั้นยังเป็นวิธีการที่ดีและน่าที่จะนำมาใช้ ผมก็ขอเสนอว่าน่าจะให้ประชาชนนั้นเลือกตั้งโดยตรง แล้วก็ได้จำนวนตามที่เราร้องการก็คือจังหวัดละ ๑ คน เพื่อจะได้นำมาเป็นสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ โดยที่รัฐสภาไม่จำเป็นต้องไปออกเสียงเลือกอีกชั้นหนึ่ง ท่านประธานครับ การเลือกตั้งทางตรงนั้นผมเชื่อว่าจะแตกต่างจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะการเลือกตั้งสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญจะมีเขตเลือกตั้งที่ค่อนข้างจะใหญ่ เขตจังหวัดนั้นจะเป็นเขตที่ใหญ่ เหมือนกับที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลาย ๆ ท่านได้พูดไว้แล้วว่า ขาดโอกาสที่จะไปซื้อเสียงอย่างมาก เพราะไม่มีทางจะซื้อเสียงได้เลย แล้วเวลาเลือกตั้งก็จะสั้น และที่สำคัญมากไปกว่านั้นสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญจะมีวาระในการทำงานที่ค่อนข้างจะชัดเจนเพียง ๒๔๐ วัน หรือไม่เกิน ๓๖๐ วัน แล้วมีหน้าที่ในการทำงานที่ชัดเจน การจะไปซื้อสิทธิขายเสียงจะเกิดขึ้นน้อยมาก และเราอาจจะได้ผู้แทนที่ดีที่จะมาทำหน้าที่เป็นตัวแทนประชาชน ในการที่จะร่างรัฐธรรมนูญที่ถูกใจประชาชน แล้วสามารถจะปรับปรุงระบบของการบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปตามหลักการของการปฏิรูปทางการเมืองได้ ท่านประธานครับ ผมเห็นว่าเราคงจะต้องถึงเวลาที่จะนำมาพิจารณาเสียใหม่ว่า ในการที่จะหาผู้แทนของประชาชนขึ้นมาเป็นสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญนั้น น่าจะใช้วิธีการเลือกตั้งทางตรงให้ประชาชนเลือกมาจังหวัดละ ๑ คน แล้วเราจะได้ผู้แทนที่ดีที่จะมาทำหน้าที่ในการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณสังข์ทอง ศรีเวส

นายสังข์ทอง ศรีธเรศ (กรรมการ : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสังข์ทอง ศรีธเรศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคความหวังใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา และกรรมการ ท่านประธานที่เคารพครับ มาตรา ๒๓๑ จ. นี้เป็นมาตราที่มีความสำคัญถึงเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ ผู้ที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกรัฐสภาว่า รัฐธรรมนูญ กฎหมายรัฐธรรมนูญที่เราหวังว่าจะให้มีขึ้นในวันข้างหน้ามันจะมีหน้าตาเป็นอย่างไรนั้นอยู่ที่คณะกรรมการชุดนี้ อยู่ที่สภาชุดนี้ เพราะฉะนั้นก็อยากจะให้สมาชิกทุกท่านได้พิจารณาด้วยกันด้วยความรอบคอบ กระผมเห็นด้วยว่าอยากจะให้รัฐธรรมนูญที่เกิดขึ้นใหม่เป็นรัฐธรรมนูญที่มีความสำคัญในประวัติศาสตร์ของไทย อยากให้ประชาชนมีส่วนร่วมมีกิจกรรมมาก ๆ กรรมการวิสามัญได้พิจารณากันมาเป็นเวลาหลายวันแล้วก็มีความเห็นว่า ให้ประชาชนเลือกทางตรง แต่เมื่อเข้ามาสู่สภาแล้วสภามันคิดให้เลือกทางอ้อมก็ได้พิจารณากันอีกครึ่งหนึ่ง เมื่อคืนนี้จนกระทั่งถึงตี ๒ ว่าให้ประชาชนเลือกแล้วก็ให้มาเลือกที่สภาอีกครึ่งหนึ่ง ๓ คน ซึ่งก็เป็นปัญหาที่ถกเถียงกันมาก มติเสียงส่วนใหญ่ก็กันไปตามนั้น เมื่อคืนนี้ก็รู้สึกว่าคุณผู้รู้หลายท่านก็ได้แสดงความคิดเห็นว่า น่าจะไม่จัด ตรงนี้ละครับเป็นข้อถกเถียงกันและคงจะต้องคิดว่า ตรงเป็นอย่างไร อ้อมเป็นอย่างไร ใจจริงผมนั้นอยากจะให้ประชาชนเลือกทางตรง กระผมอยากให้ประชาชนมีส่วนร่วมมาก ๆ จริง ๆ แล้วการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ดี การร่างรัฐธรรมนูญใหม่ที่ดี ในประวัติศาสตร์การเมืองของเรานั้นเคยมีการทำมาแล้วหลายครั้ง ท่านประธานที่เคารพ แต่ไม่ถือว่าเป็นการปฏิรูปที่น้องประชาชนไม่รู้ยังอยู่เฉย ๆ แล้วก็ไม่ได้เข้าใจว่ารัฐธรรมนูญคืออะไร แล้วก็ข้างในมีความหมายอย่างไร เพราะฉะนั้นจากการศึกษาที่มาของการที่จะให้ยกร่างรัฐธรรมนูญใหม่ครั้งนี้ต้องการให้มีการปฏิรูป กระผมไม่สบายใจท่านสมาชิกรัฐสภาหลายท่านได้ยื่นขึ้นมาพูดว่า ทำไมต้องให้ประชาชนไป

เคียดแค้นกับการยกร่างรัฐธรรมนูญ สมาชิกสภาและสมาชิกวุฒิสภาในสภา
แห่งนี้ พี่น้องประชาชนก็เลือกมาเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถทั้งนั้น ทำไมไม่
ยกร่างรัฐธรรมนูญกันเลย ไม่มีปัญหาหรอกครับ เราสามารถที่จะทำได้ แต่
รัฐธรรมนูญที่จะสร้างขึ้นใหม่นี้มีเจตนารมณ์ที่จะให้พี่น้องประชาชนเข้ามามีส่วน
ร่วม มีกิจกรรมเพื่อไปสู่การปฏิรูปการเมือง เป็นเรื่องที่น่าแปลกครับท่าน
ประธาน ผมอยากให้พี่น้องประชาชนได้เข้าใจรัฐธรรมนูญมาก ๆ แต่ตลอด
เวลาที่ผ่านมายังมีพี่น้องประชาชนในชนบทจำนวนมากที่ไม่มีความเข้าใจ ไม่
รู้จักรัฐธรรมนูญเลย ผมไปหาเสียงบ่อยครั้ง เมื่อมีการยกร่างรัฐธรรมนูญ
อย่างนี้ พี่น้องประชาชนบางคนก็มาถามว่า เป็นอย่างไรผู้แทนฯ รัฐธรรมนูญ
หน้าตาเป็นอย่างไร เป็นก้อนอย่างไร ทำไมถึงร่างไม่เสร็จง่าย อะไร
อย่างนี้ก็มี แล้วสมัยที่เป็นเด็กครุฑก็เคยสอนว่า สถาบันอันเป็นที่เคารพสักการะ
ของพวกเขาเรานับมีอยู่ ๔ สถาบันคือ สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และ
รัฐธรรมนูญขณะนั้นบางคนอาตมมาก ๆ ผ่านอนุสาวรีย์ประชาธิปไตยมีคนชี้ให้ดูว่า
นั่นละรัฐธรรมนูญอยู่บนพานก็ยังไม่ยกมือไหว้ ยังเข้าใจว่ารัฐธรรมนูญเป็นของ
ศักดิ์สิทธิ์อะไรอย่างนั้น นี่ก็ความไม่เข้าใจ เพราะฉะนั้นถ้ามีการให้พี่น้อง
ประชาชนได้เลือกโดยตรง ให้ผู้สมัครลงไปช่วยชี้แจงว่า รัฐธรรมนูญคือ
กฎหมาย แต่เป็นกฎหมายสูงสุด บ้านเมืองเราจะเป็นประชาธิปไตยหรือไม่
เป็นประชาธิปไตยนั้น เราถือกฎหมายรัฐธรรมนูญ ให้สิทธิเสรีภาพแก่พี่น้อง
ประชาชนแค่ไหน ปัจจุบันนี้รัฐธรรมนูญยังไม่เป็นประชาธิปไตยเพียงพอ
จะแก้ไขกันอย่างไร อย่างเช่นมีบทมาตราที่กำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ต้องสังกัดพรรคการเมือง เมื่อเข้ามาอยู่ในพรรคแล้วพรรคมีมติอย่างไรก็ไป
ตามนั้น จะคิดหรือไม่คิดก็ไปตามนั้น อันนี้เหมาะสมหรือไม่ และไม่มีบทกำหนดว่า
เงินที่จะช่วยเหลือผู้สมัครซึ่งจริง ๆ แล้วมันมีค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก ไม่ได้
มีกำหนดไว้ในบทมาตราไหน แล้วการตรวจสอบสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของ

พี่น้องประชาชนนั้นไม่ค่อยดี เราควรจะต้องมีกำหนดไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นถ้ามีการเลือกตั้งโดยตรงจากพี่น้องประชาชน ผู้สมัครก็จะได้ลงไปสัมผัสกับพี่น้องประชาชน พี่น้องประชาชนก็จะได้ถามว่า จะไปร่างรัฐธรรมนูญอย่างไร แล้วมันเป็นเรื่องการที่ค่อนข้างจะใช้เวลานาน ท่านประธานที่เคารพ ๒๐๐ กว่าวัน ผมว่าจังหวัดละ ๑ คน อันนี้เป็นตัวแทนจากพี่น้องประชาชน หลายคนก็เป็นห่วงว่าจะไม่มีคุณภาพ ก็ขอเรียนว่าขณะนี้ประชาชนส่วนใหญ่เขามีความเข้าใจ มีความสามารถที่จะเลือกตั้งคนที่มีความเหมาะสมมาร่างรัฐธรรมนูญได้ ถึงอย่างไรก็ตาม ๒๐๑ คน ซึ่งเป็นสายที่เป็นนักวิชาการก็คงพอเป็นผู้ที่จะแนะนำได้ว่า ความถูกต้องจะไว้อย่างไรนั้นคงจะทำให้รัฐธรรมนูญมีคุณภาพได้ แต่ผมก็ยังมองเห็นว่าการเลือกตั้งโดยตรงโดยพี่น้องประชาชนเลือกตั้งเองนั้นเป็นวิธีการที่เหมาะสม จะนำไปสู่การปฏิรูปการเมืองที่สมบูรณ์แบบได้ ยังเห็นอันตรายตามที่คณะกรรมการเสียงส่วนใหญ่ว่าให้พี่น้องประชาชนเลือกมาจากจังหวัด ๓ คน ส่วนที่มาถึงสภาแล้วจะเลือกกันวิธีไหนให้เหลือ ๑ คนก็คงจะต้องหัดกันอีกที ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ดอกระวีพรพันธุ์ พาลุสุข

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพีรพันธุ์ พาลุสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยโสธร พรรคชาติไทย กระผมและนายเงิน ไชยสีวางมกล ได้ขอแปรญัตติในมาตรา ๒๑๑ บ ด้วย แต่เนื่องจากมีข้อผมขอแปรญัตติไว้อยู่ ๒ แห่ง คือเอกสารในหน้า ๕ ซึ่งขอแปรญัตติไว้ร่วมกับท่านประสพ บุรารักษ์ และท่านเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย กระผมขออนุญาตท่านประธานขอถอนข้อผมออกจากคำแปรญัตติในส่วนนี้ ความจริงผมก็เคยแสดงความคิดเห็นว่าจะให้ส่วนท้องถิ่นได้เข้ามาร่วมเลือกตั้งด้วย อย่างไรก็ตามนั้นหลังจากได้ฟังความคิดเห็นต่าง ๆ แล้วผมก็มีความเห็นไปอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งน่าจะเป็นแนวทางที่ดีกว่า และผมก็ได้แจ้ง

ท่านประธานกรรมการ และฝ่ายเลขานุการ ไปแล้วเมื่อคืนนี้ว่าขอถอนชื่อผม
 ออกจากครั้งนี้ แต่คงอาจจะเกิดข้อผิดพลาดบางประการ ฉะนั้นผมขอ
 อนุญาตท่านประธานขอถอนชื่อออกจากครั้งนี้ไปก่อน ในส่วนที่ผมและคุณเงิน
 ไชยสีวางมกล ได้ขอแปรญัตติไว้ ปรากฏในหน้าที่ ๑๖ นั้น เนื่องจากมีข้อความ
 ที่พิมพ์ผิดพลาด ผมขออนุญาตท่านประธานแก้ไขข้อความเสียก่อน คือในมาตรา
 ๒๑๑ ฉ ที่ผมขอแปรญัตติไว้ในวรรคสาม บรรทัดที่ ๒ ที่บอกว่า กรณีที่มีผู้สมัคร
 รับเลือกตั้งไม่เกินห้าคน ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในจังหวัดนั้น ผม
 ขออนุญาตตัดข้อความคำว่า ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในจังหวัด
 นั้นออก เป็นข้อความที่พิมพ์ขึ้นมา ฉะนั้นเมื่อตัดข้อความตรงนี้ออกไปแล้ว
 คำแปรญัตติของผมและคุณเงินก็จะได้ว่ามาตรา ๒๑๑ ฉ ให้มีการ
 เลือกตั้งสภาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) ภายใน
 เก้าสิบวัน นับแต่วันที่มีเหตุแห่งการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามหมวดนี้ผู้ใด
 ประสงค์จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๒๑๑
 (๑) ให้ยื่นใบสมัครพร้อมด้วยหลักฐานต่อผู้ว่าราชการจังหวัดที่ตนมีภูมิลำเนา
 หรือที่ตนเกิดตามแบบและภายในเวลาที่ประธานรัฐสภากำหนด ซึ่งต้องกำหนด
 เวลาการรับสมัครให้เป็นวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร เมื่อผู้ว่าราชการ
 จังหวัดตรวจคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งและเห็นว่าถูกต้องแล้ว ในกรณี
 ที่มีผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่เกินห้าคน ให้ส่งรายชื่อของผู้สมัครรับเลือกตั้งไปยัง
 ประธานรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป แต่ในกรณีที่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง
 เกินห้าคน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการประชุมพร้อมกันระหว่างผู้สมัคร
 รับเลือกตั้ง เพื่อลงคะแนนเลือกตั้งกันเอง โดยลงคะแนนลับและผู้สมัคร
 แต่ละคนให้มีสิทธิลงคะแนนเลือกผู้สมัครด้วยตนเองได้คนละไม่เกินสองคน ให้
 ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งรายชื่อพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานของผู้สมัครรับเลือกตั้ง
 ที่ได้คะแนนสูงสุด ลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๕ ไปยังประธานรัฐสภาเพื่อ

ดำเนินการต่อไป ในกรณีที่มีผู้ได้รับคะแนนเท่ากัน อันเป็นเหตุให้มีจำนวนเกิน
ห้าคนให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการลงคะแนนใหม่ เฉพาะผู้ที่ได้รับคะแนน
เท่ากันนั้น เพื่อให้ได้ผู้สมัครที่มีคะแนนสูงสุดจำนวนห้าคน ทั้งนี้ให้ผู้ว่าราชการ
จังหวัดดำเนินการให้แล้วเสร็จ และส่งรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งให้ประธาน
รัฐสภาภายในห้าวัน นับแต่วันที่พ้นกำหนดวันรับสมัครเลือกตั้ง ให้ประธาน
รัฐสภาจัดทำบัญชีรายชื่อที่ได้รับจากผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด โดยแยก
เป็นรายชื่อของแต่ละจังหวัด และให้เรียงรายชื่อของผู้สมัครรับเลือกตั้งของ
แต่ละจังหวัดตามตัวอักษร เพื่อดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๒๑๑ อัญช

ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออนุญาตเรียนเสนอเหตุผลที่
กระผมได้ขอแปรญัตติไว้ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว กล่าวคือในการพิจารณาเรื่องนี้
ในสภาวันที่ผ่านมาก็คงจำกันได้ว่า กระบวนการเสียงข้างมากได้เสนอให้มีการ
เลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ซึ่งกรณีนี้รัฐสภาก็ได้พิจารณาแล้ว
สมาชิกส่วนใหญ่เองก็ได้อภิปรายเหตุผลต่าง ๆ มากมาย ซึ่งทุกท่านก็คงได้
ฟังอย่างชัดเจนแล้ว ว่ามีปัญหาอย่างไรบ้าง ซึ่งแต่ในที่สุดทางรัฐสภาเอง
ก็ไม่ได้เห็นด้วยกับการให้มีการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน จึงได้มีมติไว้
อย่างชัดเจนว่า ให้มีการเลือกตั้งทางอ้อมของรัฐสภา ซึ่งผมเองก็เข้าใจว่า
เหตุผลที่นายกฯ พุดมานั้น ถ้าหากจะพูดโดยย่อ ๆ แล้ว ส่วนหนึ่งนั้นอาจจะ
เป็นเพราะว่า เราไม่ต้องการให้สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญนั้นตกอยู่ภายใต้
อิทธิพลของกลุ่มใด หรือของบุคคลใด เพราะฉะนั้นถ้าหากเลือกตั้งทางตรง
เราก็เคยกลัวกันอยู่ว่า พรรคการเมืองเองอาจจะมีอิทธิพลต่อการเลือกตั้ง
รวมทั้งวิธีการเลือกตั้งก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่อาจจะดูยังมีปัญหาอยู่ เพราะฉะนั้น
รัฐสภาเองจึงเห็นว่าน่าจะเป็นการเลือกตั้งทางอ้อมให้เกิดขึ้น นอกจากนั้น
ผมเองก็เคยแสดงความคิดเห็นว่า ถ้าจะมีการเลือกตั้งทางอ้อมแล้ว ถ้าจะ
เอาในแต่ละจังหวัดให้องค์กรส่วนท้องถิ่นได้เข้าไปมีส่วนร่วมด้วยนั้น อย่างที่

เคยปรากฏข่าวกันออกไป ก็ปรากฏว่ามีเสียงที่คัดค้านอยู่จำนวนมากไม่เห็นด้วย ซึ่งส่วนหนึ่งอาจจะ เป็นเพราะเกรงว่า ไม่ใช่ว่าไม่ใช่ใจองค์กรส่วนท้องถิ่น อาจจะ เป็นเพราะว่ายังไม่มั่นใจในความเข้มแข็งขององค์กรส่วนท้องถิ่นที่มีอยู่ในแต่ละจังหวัด เนื่องจากองค์กรส่วนท้องถิ่นนั้นรัฐสภาเองก็เพิ่งจะผ่านอนุมัติ เป็นกฎหมายเมื่อไม่นานมานี้ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลดังกล่าวที่ได้รับฟัง เหตุผลต่าง ๆ มาแล้ว กระผมจึงมีความเห็นว่า ในการเลือกสมาชิกสภาว่าง รัฐธรรมนูญนั้น น่าจะให้ผู้สมัคร เลือกกันเองไม่เกี่ยวข้องกับผู้ใด ซึ่งอันนี้ ก็จะเป็นทางหนึ่งที่จะตัดปัญหาว่า พรรคก็มีอิทธิพลมีบทบาทกลุ่มนั้นกลุ่มนี้ วิธีการเลือกตั้งก็ยังไม่มั่นใจ ก็จะตัดปัญหาส่วนนี้ออกไปได้ ก็คือให้ผู้สมัคร นั้นเอง เลือกกันเองที่จังหวัด หรืออาจจะตรงกับความคิดของหลายท่านที่บอก ว่าน่าจะมีสมาชิก เบื้องต้นในระดับจังหวัดเสียก่อนก็ได้

ประการที่ ๒ นั้นการที่จะให้ผู้เลือกกันเอง หลายคนอาจจะวิตกว่า ถ้าเลือกกันเองละ ก็อาจจะได้แต่กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง อย่างที่บางท่านบอกว่าอาจจะมีการแห่กันมาสมัคร เป็นอกทีมมา แล้วก็เลือกกันเป็นบล็อก เป็นกลุ่ม เพราะฉะนั้นผมจึงเสนอว่าเอาละเมื่อเป็นอย่างนี้การ เลือกตั้งกันเองนั้นก็คงหาวิธี ที่จะทำให้การ เลือกตั้งมันรัดกุม แล้วก็สามารถที่จะป้องกันการ เลือกตั้ง เป็นกลุ่ม ที่เราเรียกว่าเป็นบล็อก iveau ได้ จะนั้นผมจึงเสนอว่า ถ้าให้แต่ละจังหวัด ให้เลือกขึ้นมา ๕ คน แต่ในการลงคะแนนนั้นให้ผู้สมัครแต่ละคน นั้นเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งได้ไม่เกิน ๒ คน ซึ่งอันนี้ก็อาจจะ เป็นส่วนหนึ่งที่จะ ป้องกันไม่ให้เกิดการ เลือกตั้งเป็นบล็อก iveau ขึ้นมาได้ ฉะนั้นก็เป็นแนวทาง ที่ผมคิดว่าน่าจะลดส่วนข้อบกพร่องหรือข้อความที่สมาชิกทุกท่านอาจจะว่ายังไม่แน่ใจที่จะเกิดขึ้น น่าจะลดปัญหาเหล่านั้นลงได้ค่อนข้างมาก ท่านประธานครับ อย่างไรก็ตามนั้น ในการพิจารณาเรื่องนี้คือการ เลือกตั้งสมาชิกสภาว่าง รัฐธรรมนูญ ก็เป็นประเด็นที่คณะกรรมการเองได้ใช้เวลาค่อนข้างมาก

ในการที่จะหาเหตุผล หลายท่านก็ได้แสดงความคิดเห็นต่าง ๆ นานา ความจริงเมื่อคืนนี้ถ้าผมคิดว่า ถ้าประธานกรรมการยังเปิดโอกาสให้มีการเสนอวิธีเลือกกันอีก ก็คงจะมีสมาชิกลุกขึ้นมาเสนออีกเป็นวิธีที่ ๔ ที่ ๕ ที่ ๖ และหลายวิธี ทั้งนี้แต่ละท่านนั่นเอง ก็มีวัตถุประสงค์ว่าต้องการให้ได้สมาชิกสภาร่างที่ดีที่สุด แล้วก็ปลอดจากอิทธิพลต่าง ๆ ที่เราต้องการ อย่างไรก็ตามด้วยความเคารพต่อกรรมการด้วยกันหลายท่าน รวมทั้งสมาชิกที่ขอแปรญัตติได้ ผมเองก็มีความไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นของคณะกรรมการเสียงข้างมากที่ได้เสนอให้มีการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน แล้วก็ส่งมาให้ที่รัฐสภาเลือกให้เหลือ ๑ คน โดยท่านบอกว่านี้ก็ถือว่าเป็นการเลือกตั้งทางอ้อมเหมือนกัน เพราะวามคิดของสภาที่บอกว่าจะให้สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญจากการเลือกตั้งทางอ้อมโดยรัฐสภา ท่านก็ไปจับจุดเฉพาะแต่ว่าทางอ้อมโดยรัฐสภา อ้อมตรงสุดท้าย ก็คือตรงที่บอกว่าจะให้ประชาชนเลือกมา ๑ คนแล้วสุดท้ายก็ให้สภาเลือกเหลือ ๑ คนตรงนี้ก็ืออ้อม ส่วนคอนเด็นที่มันนานนั้นมันจะตรง อย่างที่บางท่านก็บอกว่าตรงสุดท้ายมาอ้อม ก็อาจจะถือเป็นหลักการเลือกตั้งทางอ้อมได้หรือไม่ แต่ผมก็เคยถามประเด็นนี้ในที่ประชุมกรรมการบอกอยากจะทำขอให้ท่านที่เสนอเรื่องนี้ให้ช่วยชี้แจงด้วยให้ชัดเจนว่าการที่ท่านเสนอขอให้ประชาชนเลือกตั้งทางตรงขึ้นมาก่อนจังหวัดละ ๓ คน เสร็จแล้วก็มาเลือกให้สภาเลือกส่งให้สภาเลือกให้เหลือ ๑ คนนั้นเป็นการเลือกตั้งทางอ้อม แต่ก็ยังไม่ได้รับคำตอบเป็นที่ชัดเจน ผมจึงได้แสดงความคิดเห็นว่าประเด็นนี้มันน่าจะขัดกับมติของรัฐสภาที่บอกว่าจะให้เลือกตั้งทางอ้อม เพราะฉะนั้นถ้าหากเราส่งประเด็นนี้เข้ามาที่รัฐสภาแล้ว อาจจะเสี่ยงต่อการที่รัฐสภาเองจะส่งกลับเพราะไม่เป็นไปตามมติ นอกจากนั้นมันก็ยังมีปัญหาที่สำคัญอีก ๒ ด้านด้วย ผมคิดว่าประเด็นด้านหนึ่งก็คือปัญหาในทางทฤษฎี และปัญหาในทางปฏิบัติด้วยประเด็นแรกก็คือ ผมคิดว่าเมื่อวานนี้ก็มีคณะกรรมการ

หลายท่านเองก็สงสัยในประเด็นนี้เช่นเดียวกัน จึงได้มีการขอให้ผู้ที่รู้ เข้าใจ ว่าผู้ที่รู้ดีที่สุดในคณะกรรมการ เช่น ศาสตราจารย์ดอกเตอร์วรศักดิ์ อุวรรณโณ ขงกัณฑ์เชนชื้อท่าน ศาสตราจารย์ดอกเตอร์วิญญู เกรืองาม ซึ่งเราก็คงทราบว่า เป็นผู้ที่สอนวิชากฎหมายรัฐธรรมนูญมานานปี ขอให้ท่านช่วยอธิบายด้วยการที่คณะกรรมการเสียงข้างมาทเสนอให้มีการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนนั้นเป็นการเลือกตั้งอย่างไร เป็นทางตรงหรือทางอ้อม เพราะฉะนั้นในที่ประชุมที่ท่านที่เอ่ยนามมาแล้วก็ได้ตั้งคำถามไว้ที่น่าสนใจว่า เอ๊ะอย่างนั้นมันจะตอบว่าอย่างไร โดยท่านได้ตั้งคำถามว่า เอาละถ้าให้ประชาชนเลือกตั้งโดยตรงมาแล้ว แล้วส่งมาให้รัฐสภา ถามว่าในเมื่อให้ประชาชนเลือกตั้งโดยตรงในแต่ละจังหวัดแล้ว เหตุไฉนองค์กรอื่นจะมีอำนาจมาชี้ขาดสิ่งที่ประชาชนได้เลือกมาแล้วได้ ตรงนี้เป็นปัญหาทางทฤษฎีและเป็นปัญหาทางหลักการ ซึ่งผมเห็นว่ามันน่าจะขัดกับหลักประชาธิปไตย ท่านประธานครับ ถ้าหากจะลองดูว่าในรัฐธรรมนูญเขียนไว้อย่างไรนั้น ก็เห็นว่า มาตรา ๑๒๗ ก็ได้พูดไว้ชัดเจนว่า สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ย่อมเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย และต้องปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย บอกว่าเราท่านทั้งหลายที่อยู่ที่นี่เป็นผู้แทน ไม่ใช่ปวงชนเอง เราได้รับเลือกมาจากประชาชน เราเป็นผู้แทนของปวงชน แล้วก็ทำหน้าที่แทนประชาชน แต่ไม่ใช่ปวงชนเอง บวกกับมาตรา ๓ ของรัฐธรรมนูญที่บอกว่าอำนาจอธิปไตยมาจากปวงชนชาวไทย เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว ผมจึงเห็นว่าในเมื่อประชาชนเขาเลือกโดยตรงกันมาแล้วรัฐสภาเองไม่น่าจะมีอำนาจที่จะไปคัดเลือกสิ่งที่ประชาชนได้เลือกมาแล้วโดยตรงได้ เพราะมันจะขัดกับปัญหาหลักทฤษฎีพื้นฐานตรงนี้ และว่ากันจริง ๆ แล้วมันแค่ตัวผมเองก็เคยเลือกตั้ง เวลาที่ผมเลือกที่จังหวัดของผมเอง ยโสธรนั้นก็แบ่งเขตเลือกตั้งเป็น ๒ เขต แต่ตามที่ให้มีการเลือกตั้งสภาร่างรัฐธรรมนูญ กำหนด

เขตจังหวัดทั้งจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง คนทั้งจังหวัดเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมา ตัวผมเองที่เป็น ส.ส. อยู่ คนเพียงครึ่งจังหวัดเลือกตั้งมา เห็นไหมครับ เพราะฉะนั้นจุดนี้คือจุดปัญหาพื้นฐาน ซึ่งผมเองก็ถูกมกรรมาธิการเสียงข้างมากไป แล้วยังไม่ได้รับคำตอบเช่นเดียวกัน

ประการที่ ๒ นั้นเป็นสิ่งที่หลายท่านได้แสดงความวิตกไปแล้วว่า เอาละถ้าให้ประชาชนเลือกตั้งโดยตรงมาแล้วส่งมาคนที่ ๑ คนที่ ๒ คนที่ ๓ มา ปรากฏว่าสภาไปเลือกเอาคนที่ ๓ แล้วจะอธิบายกับประชาชนอย่างไร โดยเฉพาะถ้าหากสมมุติว่าจะแทนของคนที่ ๑ กับคนที่ ๓ มันห่างกันมาก จะตอบประชาชนอย่างไร ทำไมไม่เอาคนที่เขาเลือกคนที่ ๑ มา อันนี้เป็นปัญหาที่หลายท่านได้ถามมาแล้ว

ประการที่ ๓ นั้นผมคิดว่าเป็นปัญหาที่สำคัญอีกเรื่องหนึ่งก็คือว่าถ้าให้ประชาชนเลือกโดยตรงมา เสร็จแล้วส่งมาที่รัฐสภา รัฐสภาก็เลือกเอาอีกทีหนึ่ง มันก็จะเกิดปัญหาครั้งแรกในรัฐธรรมนูญของไทย บอกว่าต่อไปนี้ก็จะมือข้างที่หลายคนพูด แต่ผมว่ามันลึกไปกว่านั้นก็คือว่า อาจจะมีคนพูดว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีการเลือกตั้งโดยไม่ชอบเยอะมาก โดยเฉพาะที่พูดนั้นก็ถือว่าการซื้อเสียงกันมาก เพราะฉะนั้นถ้าจะเอาแนวของที่กมรมาธิการเสียงข้างมากเสนอ ให้ประชาชนเลือกมาก่อนแล้วก็มีอีกองค์กรหนึ่งมาคัดเลือกคนที่ประชาชนเลือกมา แล้วนำปรากฏว่ามันลึกว่า แน่นนอนครับ ต่อไปนี้ผมก็คิดว่า การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนนั้นจะไม่มี ความหมาย แล้วก็คงจะมีคนจะไปขอว่าเอาอย่างไร เพราะฉะนั้นอาจจะให้ประชาชนเลือกโดยตรงเลย ให้เลือกมาก่อนแล้วก็มีอีกองค์กรหนึ่งเข้ามาเลือกซ้ำอีกครั้งหนึ่ง อันนี้ก็จะเป็นปัญหาที่จะเกิดขึ้น นอกจากนั้นก็ยังมีการมกรรมาธิการบางท่านก็ได้ถามกมรมาธิการเสียงข้างมากเช่นเดียวกันว่า ในสภานี้ประกอบด้วยสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถ้าจะให้สมาชิก

สภาผู้แทนราษฎรไปเลือกสมาชิกสภาร่างฯ ที่ประชาชนเลือกมาแล้วก็ถึงพอฟังได้ว่า โอ.เค. คนที่ประชาชนเลือกมาเลือกคนที่ประชาชนเลือก แล้วผู้สภานิติบัญญัติกฎหมายจะกำหนดว่าท่านก็เป็นผู้แทนประชาชนเหมือนกัน แต่ที่มันไม่เหมือนกันจะให้เป็นคนเหล่านี้มาเลือกคนที่ราษฎรเลือกอย่างไร อันนี้ถ้าปรากฏว่ากรรมการการเลือกตั้งข้างมากก็ไม่ได้ตอบเช่นเดียวกัน นอกจากปัญหาทางทฤษฎีแล้ว ผมอาจจะเพิ่มไปอีกประเด็นหนึ่งก็คือในทางปฏิบัติ มีคนหลายคน สมาชิกหลายท่านมาถามผมว่า บางจังหวัดถ้ามีสมาชิกสมัครน้อยจะทำอย่างไร ก็คงจะเลือกในกลุ่มกันเอง ผมก็เคยถามเหมือนกันว่าน่าจะมีคนสมัครเท่าไร ในแต่ละจังหวัด กระผมยังเคยออกกรรมการการเลือกตั้งท่านไปว่า ขอเพิ่มไปหน่อยได้ไหมว่า ถ้าบางจังหวัดไม่มีผู้สมัครจะทำอย่างไร หลายท่านก็บอกว่าไม่ต้องวิตกเลยว่าจะไม่มีผู้สมัครมีแน่ เพราะฉะนั้นผมก็เชื่อว่าแม้จำนวนผู้สมัครถ้ามีจำนวน ๕ คนก็ส่งมา ๕ คน ถ้าเกิน ๕ คนก็ให้ผู้สมัครด้วยกันเองเลือกมาให้เหลือ ๕ คน แล้วก็ส่งมาที่รัฐสภา แต่ถ้าดูจำนวนความสนใจแล้วเท่าที่ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้งให้ผมฟังว่า ท่านกลับไปบ้านมีทั้งโทรศัพท์ทั้งจดหมายเยอะแยะมาหาท่านมากเหลือเกิน เพราะฉะนั้นแสดงว่าความสนใจของประชาชนมีมาก ฉะนั้นในทางปฏิบัติแล้วถ้าจำนวนผู้สมัครไม่มากนัก ไม่เกินกว่าจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้ง ส.ส. ที่เคยผ่านมาประชาชนน่าจะให้เลือกกันโดยตรงนั้นก็น่าจะยังอยู่ในวิสัยที่จะเลือกได้ แต่ถ้าในบางจังหวัดยกตัวอย่างเช่น กรุงเทพมหานคร ซึ่งเข้าใจว่าคนที่อยู่ในข่ายมีคุณสมบัติที่จะเป็นสมาชิกสภาร่างฯ ได้น่าจะมีจำนวนมาก ถ้าเกิดมีผู้สมัครในกรุงเทพมหานครสัก ๔,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ คน แล้วจะให้ประชาชนเขาเลือก ๔,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ คน เหลือ ๕ คนได้อย่างไรครับ อันนี้เป็นปัญหาในทางปฏิบัติ เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ด้วยเหตุผลที่ผมได้กล่าวมาแล้ว ผมจึงไม่เห็นด้วยกับข้อเสนองของกรรมการการเลือกตั้งข้างมาก

นอกจากนั้นก็ยังมิมีข้อเสนอจากสมาชิกอีกหลายท่าน โดยเฉพาะในเรื่องของการให้ผู้สมัครเลือกกันเองว่าเขาสมาชิกที่จังหวัด เสร็จแล้วก็ส่งมาเลือกกันที่กรุงเทพฯ เป็นสมาชิกแห่งชาติ ประเด็นนี้มีหลายท่านได้พูดว่าจะให้คนที่มาจากจังหวัดทั้ง ๗๖ จังหวัดนั้น มาเลือกกันเองให้เหลือจำนวนที่สภาต้องการได้อย่างไร คนแม่ฮ่องสอนจะไปเลือกคนที่ภูเก็ล จะเลือกอย่างไร ถ้าเป็นอย่างนั้นคนที่จะได้รับเลือกตั้งน่าจะเป็นคนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครเป็นส่วนใหญ่ อันนี้ก็เป็นข้อวิตกอันหนึ่ง สุดท้ายความเห็นนี้ก็ไม่ค่อยจะได้รับเสียงสนับสนุนมากเท่าไรนัก เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลดังที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้ว ผมจึงได้ขอแปรญัตติดังที่ได้กราบเรียนทูลพระบาทมาแล้ว ก็ขอให้เป็นการให้ผู้สมัครเลือกกันเองที่จังหวัด เสร็จแล้วก็ส่งจำนวนตามที่กำหนดไว้มาไว้รัฐสภา เพื่อให้รัฐสภาเลือกอีกครั้งหนึ่งเหลือจังหวัดละ ๑ คน ตามที่ได้ตกลงกันไว้ ที่ผมเอาจำนวน ๕ คน เดิมก็เคยพูดกันเรื่อง ๓ คน ผมขอเพิ่มเป็น ๕ คน ที่เพิ่มเป็น ๕ คน ก็เพื่อจะเปิดโอกาสให้รัฐสภาเองได้มีโอกาสดูที่จะกลั่นกรองกันมากขึ้น เพราะว่าทางเลือกที่จังหวัดนั้นเป็นการเลือกตั้งทางอ้อม คือคนจำนวนหนึ่งไปคัดกันเองแล้วส่งชื่อมาให้สภา น่าจะเอา ๓ คน ดูว่าอาจจะน้อยไปหน่อย ถ้าเพิ่มเป็น ๕ คน เพราะว่าอาจจะเลือกใครนั้นอยู่ที่สภา ถ้าเพิ่มมาเป็น ๕ คน รัฐสภาเองก็น่าจะมีโอกาสที่จะได้ใช้ดุลพินิจมากขึ้น เพราะฉะนั้นตัวเลข ๕ คน แล้วก็บอกว่าให้เลือกเพียง ๒ คน ผมก็คิดว่าผมก็ไม่ได้ยึดหนักแน่นว่าต้องเป็น ๕ คนอย่างนี้ตลอดไป ถ้าหากมีตัวเลขอื่นที่น่าสนใจแล้วพอจะเป็นไปได้ กระผมก็ไม่ขัดข้องที่จะให้มีการปรับเปลี่ยนตัวเลขบ้าง

ท่านประธานครับ ผมได้กราบเรียนแล้วว่าหลายความคิดเห็นหลายเหตุผล แต่ผมเชื่อว่าสิ่งที่ผมได้เสนอนานี้ น่าจะเป็นทางออกที่ทุกท่านก็พอจะรับได้ แล้วก็คลายความวิตกต่าง ๆ ที่ทุกท่านมีมาแล้ว ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ ประธานรัฐสภา ได้ส่งจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณสุชน

นายสุชน ขวดีเครือ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สุชน ขวดีเครือ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา และเป็นกรรมการเสียงข้างน้อย ต้องกราบขออนุญาตท่านประธานที่คณะกรรมการหลายคนได้แสดงความคิดเห็น ส่วนใหญ่จะเป็นเสียงข้างน้อย เข้าใจว่าผมอาจจะจะเป็นเสียงข้างน้อยคนสุดท้ายที่จะแสดงความคิดเห็น ท่านประธานครับ ตามที่ได้ฟังสมาชิกรัฐสภาได้อภิปรายมาหลายท่านแล้วก็ต้องย้อนกลับไปเมื่อการประชุมคราวที่แล้ว ว่าที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ได้มีมติมอบหมายให้คณะกรรมการ นำร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๑๑ กลับไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ ถึงกลับเอาเข้ามา แล้วก็ท่านสมาชิกหลายท่านได้พูดถึงหลักการ ๕ ข้อ ที่รัฐสภาได้มอบหมายให้ไปทำ โดยเฉพาะข้อที่ ๓ การเลือกตั้งสมาชิกครั้งนี้จะต้องเลือกโดยวิธีทางอ้อมโดยรัฐสภา กระผมต้องขออนุญาตท่านประธาน ไม่อย่างจะอธิบายหรืออธิบายความให้ยาว เพราะว่าสมาชิกหลายท่านได้พูดไปแล้ว ว่าข้อนี้ข้อนี้เสียเป็นอย่างไร และกระผมเองเห็นว่า สมาชิกรัฐสภาของเรา โดยเฉพาะทางท่านกรรมการเสียงข้างมากนั้น อาจจะทำไม่ตรงตามข้อเสนอของรัฐสภาที่ได้มอบหมายไป ประเด็นนี้ผมถึงกราบเรียนว่า ผมในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภา ขอสนับสนุนแนวความคิดเห็นสมาชิกรัฐสภาที่เพิ่งได้อภิปรายไปตะกี้นี้ ต้องขออภัยที่เอ่ยนาม คือ คุณพรพันธุ์ พากุสุข ที่ได้นำเสนอแนวทางใหม่ที่น่าจะมีการปฏิบัติไปได้สูง แต่ว่ากระผมเองนั้นยังหวั่นวิตกอยู่ว่า ถ้าหากว่ามีกรเสนอให้มาจากจังหวัด ๕ คน อย่างที่ท่านสมาชิกได้กราบเรียนไปแล้วนั้น ก็เกรงว่า

ยังจะไม่สามารถที่จะกระจายคนที่มีความรู้ความสามารถไปได้กว้างขึ้นไปอีก กระผมจึงขออนุญาตถามเรียนท่านประธานว่า ผมจะขอปรึกษาท่านสมาชิก พรรคพันธุ์ ขออนุญาตผ่านท่านประธานว่า จะเป็นไปได้ใหม่ว่าแทนที่จะเป็น ๕ คน ให้มาเลือกกันเองนั้น ในประเด็นนี้กระผมขอเสนอว่าให้เป็น ๑๐ คน และในประเด็นที่ ๒ นั้น กระผมอยากที่จะขอปรึกษาว่า ในจำนวนสมาชิกที่มาเลือกกันเอง ให้เหลือ ๒ คนนั้น ขอให้มีการเลือกเป็น ๑ คน จึงกราบเรียนท่านประธานมาเพื่อโปรดพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา :- คุณจุนทร

นายจุนทร ลักขณวิศิษฐ์ (กรรมาธิการ) :- ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม จุนทร ลักขณวิศิษฐ์ จังหวัดพังงา พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตท่านประธาน ทำหน้าที่ชี้แจงแทนคณะกรรมการ ในประเด็นต่าง ๆ ที่เพื่อนสมาชิกกำลังอภิปรายอยู่ในขณะนี้ แต่ก่อนอื่นขออนุญาตท่านประธานที่จะเรียนย้อนกลับไปสักเล็กน้อยว่า ถ้าจะติดตามดูการทำงานของคณะกรรมการในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาจะเห็นว่า ความเห็นของคณะกรรมการเบื้องต้น ในเรื่องของการตัดสินใจถึงวิธีการให้ได้มาซึ่งตัวแทนของประชาชนจังหวัดละ ๑ คน ในช่วงระยะเวลาครั้งแรกนั้นที่ประชุมของคณะกรรมการมีความเห็นว่า ควรที่จะได้ใช้รูปแบบการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนในแต่ละจังหวัด นั่นก็แปลว่าให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทำการลงคะแนนเสียง เลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อจังหวัดละ ๑ คน ใครได้ก็ไปเลย นั่นคือความคิดเห็นเบื้องต้น ที่เป็นความคิดเห็นอย่างนั้นก็เพราะเหตุว่ามีความเข้าใจตรงกันว่า รูปแบบการเลือกตั้งโดยตรง เป็นรูปแบบที่ดีกว่ามีข้อบกพร่องน้อยที่สุด ผมขอกราบเรียนกับท่านประธานว่า ไม่มีวิธีการใดที่ไม่มีข้อบกพร่อง แล้วไม่มีวิธีการใดที่สมบูรณ์แบบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่ว่า

จะเป็นรูปแบบใด ๆ ก็ตาม แต่ว่ารูปแบบการเลือกตั้งโดยตรง นั้นถือว่าเป็นรูปแบบที่มีข้อบกพร่องน้อยที่สุด แล้วก็คือที่สุดในบรรดาทางเลือกทั้งหมดที่มีอยู่ก็เพราะเหตุว่า ในประการที่ ๑ การเลือกตั้งโดยตรงที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเห็นไปครั้งแรกนั้น เป็นวิธีการเดียวที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการปฏิรูปการเมือง หรือยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้มากที่สุดและกว้างขวางที่สุด มันแปลว่าเราได้ให้ความสำคัญกับประชาชนซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งถือเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยที่แท้จริง หากนับหนึ่งเราไม่เริ่มต้นด้วยการให้ความสำคัญต่อพี่น้องประชาชน ต่อเจ้าของอำนาจอธิปไตย แล้วเราจะนับหนึ่งเปิดประตูไปสู่การปฏิรูปการเมือง เพื่อดำรงความเป็นประชาธิปไตยให้กว้างขวางยิ่งขึ้นได้อย่างไร ตรงจุดนี้จึงเป็นทางออก เป็นวิธีการ เป็นมติของคณะกรรมการในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา นั่นคือการเคารพในดุลพินิจของประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของประเทศและเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย

นายทองดี นิกงรัมย์ ภูมิสมาชิก : ผมขออนุญาตครับ มติออกไปแล้วว่าทางฮั้มครับ ขอให้ท่านประธานได้ควบคุมด้วยครับ ผม นายทองดี นิกงรัมย์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เคียวคุณทองดีฟังเขาก่อนครับ ฟังเขาก่อน คุณทองดีให้รู้เสียก่อนว่าเขาจะพูดว่าอย่างไร เชิญต่อไปครับ

นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์ (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ถ้าท่านกรุณาแนะนำข้อสังเกตก็จะดีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณทองดี นิกงรัมย์

นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์ (กรรมการ) : ในประการต่อมาท่านประธานครับ คณะกรรมการมีความเห็นว่า การเลือกตั้งโดยตรงนั้นเป็นรูปแบบวิธีการเดียวที่อาจจะยุติปัญหาในทางการเมือง ในเรื่องของการ

เรียกร้องให้มีการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ติดตามมาอีกในอนาคต ทั้งนี้ก็ เพราะเหตุว่าการเรียกร้องให้มีการปฏิรูปการเมือง จนกระทั่งเรียกร้องให้มีการแก้ไขมาตรา ๓๑๑ เพื่อเปิดโอกาสให้มีการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ เพื่อเป็นประตูไปสู่การปฏิรูปการเมืองนั้น เราอ้างว่าในอดีตที่ผ่านมา ตัวแทนที่แท้จริงของประชาชนไม่เคยมีโอกาสดูแลเข้ามาดำเนินการยกร่างแต่อย่างใด เพราะฉะนั้นถ้าเราเปิดให้มีการเลือกตั้งโดยตรง ได้ตัวแทนของประชาชนอย่างแท้จริงเข้ามายกร่าง ชื่อเรียกร้องเหล่านั้น ถ้าหากว่าการร่างรัฐธรรมนูญเสร็จสิ้นไปแล้ว เกิดความไม่พอใจจากคนใดคนหนึ่ง ก็จะได้ยุติชื่อเรียกร้องที่ต้องการจะให้มีการยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อีกอย่างไม่มีที่สิ้นสุด เพราะจะบังคร่งจุดนี้จึงเป็นจุดที่ทำให้คณะกรรมการในชั่วระยะเวลาที่ผ่านมามีความเห็นว่า การเลือกตั้งโดยตรงคือองค์ของคณะกรรมการ ที่ปรากฏออกมา แต่อย่างไรก็ตามท่านประธานครับ ต้องยอมรับความจริงว่าที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ได้มีมติที่ไม่เห็นด้วยกับการเลือกตั้งโดยตรงไปแล้วในการประชุมในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา และมีมติว่า ให้การคัดเลือกตัวแทนจังหวัดละ ๑ คน เพื่อมาเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้น จะต้องใช้รูปแบบวิธีการที่เรียกว่าเลือกตั้งโดยอ้อมโดยรัฐสภา เพราะฉะนั้นทางเลือกในการพิจารณาของคณะกรรมการในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาจึงมีข้อจำกัดในระดับหนึ่ง มันก็ก็ต้องจำกัดให้เป็นไปตามมติของรัฐสภา ได้มีไปในช่วงระยะเวลาการประชุมครั้งล่าสุด แต่อย่างไรก็ตามพวกเราก็ยังพยายามที่จะคิดค้นวิธีการที่ทำอย่างไร ที่จะสนองเจตนารมณ์เดิมของการปฏิรูปการเมืองและการแก้ไขรัฐธรรมนูญ นั่นก็คือว่า

ในประการที่ ๑ ทำอย่างไรที่จะให้ประชาชนยังมีโอกาสภายใต้ข้อจำกัดคิขของรฐสภา ให้มีโอกาสดูแลมีส่วนร่วมมากที่สุด นั่นคือ ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ หากพอว่ามีวิธีการใดที่ก่อให้เกิดปัญหาของระบบ ซึ่งเป็นเรื่องปกติที่ไม่มีระบบไหนไม่มีปัญหา เช่น ถ้ามีการซื้อเสียง ถ้ามีการบลิ๊ก โหวด ที่พวกเราใช้ภาษาอังกฤษพูดกันมาตลอดในที่ประชุมสภาแห่งนี้ เราทำอย่างไรที่จะให้สิ่งไม่ชอบมาพากลเหล่านี้ทรงประสิทธิภาพน้อยที่สุด

ในประการที่ ๓ เรามีความคิดกันว่ารูปแบบใหม่ที่เราเลือกมานั้นจะต้องดำรงความชอบธรรม โดยการมีตัวแทนของประชาชนให้มาครบพื้นที่ทุกจังหวัด นั่นก็คือว่าให้กระจายความเป็นตัวแทนของประชาชนเข้ามาครบทุกพื้นที่ทั่วประเทศ และ

ในประการที่ ๔ ก็คือว่า ทำอย่างไรที่จะให้เป็นไปตามกรอบมติของรัฐสภา ถือการเลือกตั้งโดยอ้อมโดยรัฐสภา และ

ประการสุดท้าย ทำอย่างไรที่จะยุติปัญหาที่กระผมกราบเรียนไปเบื้องต้นแล้วเมื่อสักครู่ว่า ยุติปัญหาการเรียกร้องการยกเว้นรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อีกไม่มีที่สิ้นสุด หากรัฐธรรมนูญใหม่ยังไม่เป็นที่พอใจของใครคนใดคนหนึ่ง และคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ให้ยุติให้ได้ระดับหนึ่งให้มากที่สุด แต่อย่างไรก็ตามกระผมกราบเรียนกับท่านประธานว่า คราวใดที่เราไม่ใช้วิธีการเลือกตั้งโดยตรง ไม่สิ้นสุดครับ ยังจะมีการเรียกร้องอีกไม่สิ้นสุดโดยอ้างเหตุผลว่ายังไม่ได้ตัวแทนที่แท้จริงของประชาชนมาครบถ้วน หากรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่ไม่เป็นที่พอใจของใครคนใดคนหนึ่ง ของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตาม ต้องยอมรับว่ากรรมวิธีการก็พยายามหาทางออกภายใต้เงื่อนไขเหตุผล ๕ - ๖ ประการที่กระผมกราบเรียน ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เรากำลังคิดก็คือ เรานำรูปแบบต่าง ๆ มาร่วมกันพิจารณา แต่ละรูปแบบล้วนแล้วแต่มีจุดบกพร่อง บางรูปแบบบกพร่องมาก บางรูปแบบบกพร่องน้อย อย่างเช่นผมยกตัวอย่าง รูปแบบที่บอกเอาไว้ห้องคัดปรกครองท้องถิ่น เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง รูปแบบนี้กระผมไม่วิพากษ์วิจารณ์ แต่ว่าช่วงตลอด

ระยะเวลา ๑ สัปดาห์ที่ผ่านมา ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์ ไม่ใช่เราไม่เคารพ
 ในหน่วยการปกครองท้องถิ่น เราไม่เห็นความสำคัญของหน่วยการปกครอง
 ท้องถิ่น เพียงแต่ว่าหน่วยการปกครองท้องถิ่นเหล่านี้ได้มีลัทธิวิพากษ์วิจารณ์กัน
 ในที่ประชุมคณะกรรมการมาธิการว่า อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวง
 มหาดไทย เกรงว่าในที่สุดจะไม่เป็นอิสระเพียงพอในการที่จะวินิจฉัยใน
 รูปแบบต่อมาเราก็ได้มีการพูดจาพิจารณากัน ยกตัวอย่างเช่น รูปแบบสมาชิก
 นั้นก็คือรูปแบบวิธีการที่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญได้
 เลือกตั้งกันเองเฉพาะคนที่ลงสมัคร เช่น ถ้าลงสมัคร ๑๐ คน ก็ให้ ๑๐ คน
 นั้นเลือกกันเอง แล้วก็ได้ตัวแทนเข้ามา แล้วก็ให้รัฐสภาเลือกให้เหลือ
 จังหวัดละ ๑ คน รูปแบบนี้พวกเราก็พิจารณากันแล้ว พบว่ามีจุดอ่อนหลาย
 ประการ แต่จุดอ่อนที่สำคัญที่สุด สูงสุด ซึ่งชัดเจนตามระเบียบต้นของการ
 ปฏิรูปการเมือง ก็คือว่ารูปแบบนี้ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วน
 ร่วมอย่างแท้จริง เพราะจะเป็นกระบวนการของการมีส่วนร่วมเฉพาะผู้สมัคร
 รับเลือกตั้งด้วยตัวเองเท่านั้น และเมื่อได้ผู้สมัครมาแล้วผู้ที่จะเข้าไปมีส่วน
 ร่วมในกระบวนการต่อไปก็คือ สมาชิกรัฐสภา ซึ่งได้แก่สมาชิกสภาผู้แทน
 ราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาแต่เพียงเท่านั้นในการดำเนินการ พร้อมกับ
 นักวิชาการอีก ๒๐๐ ท่าน แล้วถ้าหากว่าความเห็นของสภาร่างรัฐธรรมนูญไป
 เห็นตรงกันกับความเห็นของสมาชิกรัฐสภาไม่มีขัดแย้ง ก็จบสิ้นกระบวนการ
 จากนั้นก็พูดเถลไถล บวดยองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นขั้นตอน
 ต่อไป ผมไม่พูดในประเด็นจุดนั้น แต่ว่ากระบวนการมันจะเสร็จถึงลงแต่เพียง
 เท่านั้นในขั้นตอนนี้ เพราะฉะนั้นเราจะเห็นว่า ถ้าไม่ขัดแย้งจะไม่มีการทำ
 ประชามติ การทำประชามติที่พวกเรารอบว่าประชาชนจะตัดสินใจขั้นสุดท้ายจะ
 เกิดขึ้นในกรณีหนึ่งเท่านั้นก็คือว่า เมื่อสภาร่างรัฐธรรมนูญร่างรัฐธรรมนูญ
 เสร็จแล้ว ส่งมาให้สมาชิกรัฐสภาได้พิจารณา และสมาชิกรัฐสภามีความเห็น

แย้งไม่รับร่าง ครั้นนั้นจึงเอาไปทำประชามติประชาชนจะได้มีโอกาสเข้ามา
มีส่วนร่วมลงประชามติตรงนั้น แต่ถ้าเกิดสมมุติว่าสภาว่างรัฐธรรมนูญร่าง
เสร็จส่งมาให้รัฐสภาพิจารณา รัฐสภาเห็นชอบตรงกัน ๙๐ - ๙๑ สภา จบเลย
การทำประชามติจะไม่เกิดขึ้น ประชาชนจะไม่มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วม
ในกระบวนการขึ้นคนใด ๆ เลย ยกเว้นประชาชนที่เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง
๑๐ คน ๒๐ คนในจังหวัดนั้น กับนักวิชาการ ๒๓ คน กับสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร ๓๕๑ คน กับสมาชิกรัฐสภาในฐานะสมาชิกวุฒิสภาจำนวนหนึ่งเท่านั้น
เอง เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้จึงเห็นว่าเป็นจุดอ่อนสูงสุดของกระบวนการเลือก
กันเองในระหว่างผู้สมัครที่ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีโอกาสเข้ามามีส่วน
ร่วม เพราะฉะนั้นในที่สุดคณะกรรมการจึงมีความเห็นว่า วิธีการที่มีจุด
บกพร่องน้อยที่สุดก็คือ วิธีการเลือกตั้งที่เป็นที่มาของบังคับของคณะกรรมการ
ที่เราคุยกันแล้วก็นำเสนอสู่รัฐสภาในขณะนี้ นั่นก็คือว่า ถ้าผู้ใดต้องการลง
สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ ก็ให้ไปสมัครที่จังหวัดเหมือน
การสมัครผู้แทนราษฎร แล้วให้ประชาชนผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลงคะแนนเลือก แต่ว่าความประสงค์เดิมเราต้องการ
ให้ที่ ๑ ได้เลย แต่ทำไม่ได้ เพราะนั่นคือรูปแบบโดยตรง ขัดกับสภา เราก็
กำหนดว่า ให้เลือก ๓ คน เมื่อเลือกได้มา ๓ คนแล้วก็จะรวมกันทั้งประเทศ
๖๖ จังหวัด ได้ ๒๐๐ คน ส่งมาให้รัฐสภาเป็นผู้เลือก รัฐสภาที่จะเลือกเอา
๑ คนในแต่ละจังหวัด ๑ ใน ๓ ของแต่ละจังหวัดให้ได้จังหวัดละ ๑ คน
เวลาส่งมาให้ส่งรายชื่อเรียงลำดับอักษรมาซึ่งที่ประชุมรัฐสภา พวกเราคิดว่า
วิธีนี้น่าจะเป็นวิธีที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมมากที่สุด เป็นวิธีที่
แม้จะมีข้อบกพร่องเช่นเดียวกันหลายอัน แต่ว่าน้อยที่สุดเท่าที่จะมีอยู่ แล้วตรง
กับมติของรัฐสภามากที่สุดเท่าที่จะทำได้ อย่างไรก็ตามผมเข้าใจเพื่อนสมาชิก
เพื่อนสมาชิกหลายท่านได้แสดงความเห็นแย้ง ซึ่งก็ถือว่าเป็นเรื่องดีที่จะได้

ชี้แจงทำความเข้าใจในที่นี้ อย่างเช่น ความเห็นแย้งที่บอกว่า การที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งจังหวัดละ ๓ คน และให้รัฐสภาเลือกเหลือจังหวัดละ ๑ คนนั้น ไม่ใช่การเลือกตั้งโดยอ้อม เพราะประชาชนเลือกโดยตรงมาในขั้นตอนแรกแล้ว หากอ้อมจะต้องใช้หลักการก็คือว่าประชาชนจะต้องเลือกตัวแทนขึ้นมาจำนวนหนึ่ง แล้วให้ตัวแทนนั้นไปลงคะแนนเลือกสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญ เมื่อได้มาแล้ววิธีนี้จึงเรียกว่าการเลือกตั้งโดยอ้อม กระผมคิดว่าความคิดนี้ไม่ผิด แล้วสิ่งที่กรรมการทำก็ไม่มีผิด ได้เจตนารมณ์ทุกประการ วิธีการของคณะกรรมการเป็นวิธีการเลือกตั้งโดยอ้อม โดยมติของรัฐสภาอยู่แล้ว นั่นก็คือเลือกโดยอ้อมโดยรัฐสภา เพราะอะไรครับ เพราะว่ารัฐสภาคือใคร รัฐสภาก็คือ ประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสมาชิก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ถือตัวแทนของประชาชนที่ประชาชนเลือกขึ้นมาขั้นตอนหนึ่งแล้ว วุฒิสมาชิกก็คือ ผู้แทนของปวงชนชาวไทยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๓ รัฐสภาจึงเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยที่ได้มีการกลั่นกรองมาตามขั้นตอนระบอบแล้ว มาทำหน้าที่ลงคะแนนเลือกสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญให้เหลือจังหวัดละ ๑ คน นั่นคือรูปแบบโดยอ้อม โดยตัวของมันเอง โดยเนื้อแท้อยู่แล้ว เพียงแต่ว่าขั้นตอนกระบวนการก่อนที่จะได้มาซึ่ง ๓ คน เพื่อให้สมาชิกรัฐสภาลงคะแนนเลือกนั้น เป็นวิธีการในรายละเอียดของขั้นตอนแรก ที่เราต้องการดำรงความสัมพันธ์ร่วมของประชาชนไว้ให้ได้มากที่สุด จึงให้ประชาชนได้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมา ๓ ลำดับ เพื่อให้รัฐสภาได้เลือกโดยอ้อม เพราะฉะนั้นโดยหลักเกณฑ์วิธีการอย่างนี้ กระผมคิดว่าเป็นไปตามมติของรัฐสภาทุกประการในเรื่องของรูปแบบของการเลือกตั้งโดยอ้อม

อีกประการหนึ่งที่เพื่อนสมาชิกกรุ้ง เกรงกับก็คือว่า เพื่อนสมาชิกบางท่านมีความเห็นว่า แล้วถ้าเกิดคนที่ส่งมา ๓ คน จะมีคะแนนที่ ๑ ที่ ๒

ที่ ๓ กระผมกราบเรียนแล้วว่าจะไม่ส่งคะแนนมา จะส่งมาตามลำดับอักษร แต่อย่างไรก็ตามก็เพื่อชี้แจงทำความเข้าใจก็คือว่า ถ้าคนที่ได้ที่ ๑ เกิดไม่ได้ รับเลือกจะเกิดอะไรขึ้น กระผมกราบเรียนกับท่านประธานว่า แม้จะใช้รูปแบบให้เลือกกันเองก็ตาม เช่นผู้สมัคร ๒๐ คน หรือ ๑๐๐ คนเลือกกันเอง มันก็ต้องมีคนได้ที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ มันจะบังคับให้คะแนนเท่ากันทุกคนมันเป็นไปได้ ที่สุดรัฐสภาก็ต้องเลือกเอาจากคนที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ เช่นเดียวกัน ไม่มีอะไรแตกต่าง นี่ก็คือสิ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธาน อย่างเป็นทางการก็ตาม กระผมคิดว่าจุดนี้ทำความเข้าใจกับประชาชนได้ เพราะเรา จำเป็นต้องใช้รูปแบบนี้ ภายใต้มติของรัฐสภาเมื่อวันพฤหัสบดีที่ผ่านมา จึงได้ กลายมาเป็นแบบนี้ ออกมาอย่างนี้ และได้ทำความเข้าใจกับประชาชน เบื้องต้นแล้วว่า ที่เขาเลือกนั้นไม่ได้แปลว่าถ้าได้ที่ ๑ แล้วต้องได้เลย เขา จะคิด ๑ ใน ๓ เพื่อมาให้รัฐสภาเลือกเท่านั้น ผมคิดว่าคนไทยเข้าใจ คนทุกจังหวัดเข้าใจ ถ้าได้อธิบายให้เขาได้เกิดความเข้าใจและในเหตุผล ประการต่อมาก็คือ รูปแบบนี้จะทำให้การซื้อเสียงง่ายขึ้น ทรงประสิทธิภาพน้อยลง เพราะอะไร เพราะถ้าหากว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งจะไปซื้อเสียง ซื้อไป เพื่ออะไร ซื้อไปเพื่อคิด ๑ ใน ๓ เท่านั้นเอง ไม่ได้แปลว่าเมื่อได้ที่ ๑ แล้ว ท่านจะได้ เพราะสมาชิกรัฐสภาจะมาเลือกอีกขั้นตอนหนึ่ง และถ้าจังหวัดไหน มีข่าวว่ามีคนไปซื้อเสียงจนได้ที่ ๑ ผมเชื่อมั่นในดุลพินิจของสมาชิกรัฐสภา ว่าท่านยังคิดจะลงคะแนนเลือกคนนั้นในจังหวัดนั้นอีกหรือไม่ เพราะฉะนั้น ตรงจุดนี้จึงเป็นเหตุผลที่กระผมกราบเรียนว่า เป็นที่มาของการได้มาซึ่ง วิธีการที่กระผมได้กราบเรียนว่า เราพยายามที่จะคงมติของรัฐสภาไว้ให้มากที่สุด นั่นก็คือการเลือกตั้งโดยอ้อม แต่วิธีการอีกส่วนหนึ่งก็จะทำให้ตรงที่สุด เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนเข้ามามีส่วนร่วม ตามเจตนารมณ์ของการปฏิรูป การเมือง

ประเด็นอีก ๒ ประเด็นเท่านั้นเองครับท่านประธาน ก็คือว่า มีข้อกล่าวหาที่กระผมคิดว่าค่อนข้างจะต้องถือว่าร้ายแรง ที่เพื่อนสมาชิกบางท่านได้กล่าวหาต่อคณะกรรมการ ซึ่งผมคิดว่าละเอียดยังจะไม่แสดงความชัดเจนหรือชี้แจงไม่ได้ เพราะข้อกล่าวหาบางข้อนั้นบอกว่า การใช้ระบบนี้เท่ากับทำให้ระบบรัฐสภาเสื่อม ผมคิดว่าคงไม่ใช่ สภาจะเสื่อมหรือไม่เสื่อมอยู่ที่พฤติกรรมของรัฐสภาเอง สภาจะเสื่อมหรือไม่เสื่อมมันอยู่ที่ว่าสภานี้ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมรับรู้ในกิจกรรมกระบวนการตัดสินใจของรัฐสภาด้วยความเข้าใจที่แท้จริงมากน้อยแค่ไหน สภาไม่ได้เสื่อมเพราะได้แต่ตัดสินใจเลือกวิธีการที่จะหยิบยื่นส่วนร่วมของประชาชนให้กับประชาชนที่เป็นเจ้าของกติกาหรือครับ ข้อกล่าวหาอีกอันที่เป็นเรื่องน่าห่วงก็คือ ท่านบอกว่า ถ้าเกิดใช้วิธีนี้เกิดมีคนคิดที่จะเอาวิธีการนี้ไปใช้เป็นบรรทัดฐานในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะอย่างไร เช่น ต่อไปเวลาเลือกผู้แทนราษฎร ประชาชนเลือกมาเสร็จก็ให้มีองค์กรใดองค์กรหนึ่งมาเลือกอีกชั้นตอนหนึ่งจึงจะเรียกว่าผู้แทนราษฎร ถ้าเป็นอย่างนั้นต่อไปจะอย่างไร เพราะเอารูปแบบนี้มาใช้เป็นบรรทัดฐาน เช่นให้องค์กรใดองค์กรหนึ่ง หรือให้รัฐสภาชุดเก่าเป็นคนเลือกทำอย่างไร ผมขอทราบเกี่ยวกับท่านประธานว่าเรื่องนี้ถ้าเกิดขึ้นท่านยอมหรือครับ ผู้แทนราษฎรตอนนี้ยอมหรือครับ ผมยอมหรือครับ ท่านประธานยอมหรือครับ เพราะรูปแบบอย่างนี้คือรูปแบบทำลายรัฐสภาถ้ามันเกิดขึ้น และผมทราบเรียนว่าถ้าใช้วิธีการให้ประชาชนไปลงคะแนนเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งเกินจำนวน แล้วให้องค์กรใดองค์กรหนึ่งไปเลือกอีกชั้นตอนหนึ่ง เช่นรัฐสภา สภานั้นจะไม่มีทางเรียกได้ว่า เป็นสมาชิกสภาผู้แทนของราษฎร เพราะมันจะกลายเป็นสมาชิกสภาผู้แทนของรัฐสภา หรือขององค์กรที่ลงคะแนนเลือกในขั้นสุดท้าย เพราะฉะนั้นปัญหานี้ผมคิดว่าคงไม่เกิดขึ้น บรรทัดฐานที่เราใช้วิธีที่เราใช้เพื่อเลือกสมาชิกสภาว่ารัฐธรรมนูญ

เท่านั้น ไม่ใช่เลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถ้าเลือกตรงนั้นต้องโดยตรงจึงจะเรียกว่าผู้แทนราษฎรได้ นี่ก็ถือสิ่งที่ผมอยากจะหลายความกังวลใจ กล่าวโดยสรุปท่านประธานครับ ผมคิดว่าคณะกรรมการได้พิจารณาด้วยความรอบคอบแล้วมีความเห็นว่า แนวทางของคณะกรรมการที่ผมได้กราบเรียนนั้น เป็นวิธีการที่ดีที่สุดในบรรดาสิ่งที่ไม่ดีที่สุดที่มีให้คณะกรรมการเลือก ผมคิดว่าอย่างน้อยที่สุดก็จะมีข้อคิดตรงที่

ประการที่ ๑ เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมมากที่สุด

ประการที่ ๒ จุดอ่อนถ้าจะมีการซื้อเสียง มีการบดบัง โหวต เหมือนที่พูดกันก็จะทรงประสิทธิภาพน้อยที่สุด เพราะซื้อแล้วก็ไม่รู้ว่าจะได้หรือไม่ เพราะรัฐสภาต้องเลือกอีกขั้นตอนหนึ่ง

ประการที่ ๓ ระบอบนี้จะเป็นตัวแทนของประชาชนครบทุกจังหวัด ทุกพื้นที่ถือเป็นตัวแทนของความชอบธรรมในการมาร่างรัฐธรรมนูญเท่านั้น

ประการที่ ๔ ก็คือว่าทำตามมติของรัฐสภาทุกประการ

ประการสุดท้าย จะยุติการเรียกร้องการร่างรัฐธรรมนูญไม่มีที่สิ้นสุดได้ระดับหนึ่ง ขอขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณประยุทธ์ สิริพานิชย์ กราบ

นายประยุทธ์ สิริพานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ สิริพานิชย์ พรรคชาติไทย มหาสารคาม ผมเป็นผู้หนึ่งที่ได้ทำการแปรญัตติในมาตรา ๖๖ ถึงแม้ว่าจะแปรฯ จากร่างเดิมเป็นมาตรา ๒๑๑ ครี แต่ครั้งนี้ก็เป็นมาตรา ๒๑๑ จ ในเจตนารมณ์ที่ผมได้เปลี่ยนแปลงถ้อยคำในวรรคสี่และวรรคห้าของมาตรา ๒๑๑ ครี เดิมนั้น ผมจะกล่าวโดยภาพรวมว่าผมต้องการให้มีสมาชิก ๒ ระดับ คือระดับจังหวัดและระดับชาติ ในระดับจังหวัดนั้นก็จะต้องมีผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็น

สมาชิกสภาฯ มาสมัครรับเลือกตั้ง แล้วให้สมาชิกเลือกกันเองเหลือ เท่ากับจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดนั้นคูณด้วย ๓ แล้วจำนวน ทั้งหมดทั่วประเทศไทย ๑,๑๗๓ คน จะมาประกอบเป็นสมาชิกสมาชิกสภาไทย แห่งชาติแล้วก็เลือกกันเองเหลือ ๒๕๔ คน ในจำนวน ๒๕๔ คนจะถูกเสนอมา ยังประธานรัฐสภาเพื่อพิจารณาเหลือ ๑๖ คน นั่นคือค่าแปรญัตติของผม ในเบื้องต้นว่าเป็นการ เลือกตั้งทางอ้อม เมื่อมาฟังการแปรญัตติของท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านก็เห็นด้วย เพราะว่ากรรมวิธีต่างมีข้อดีข้อเสียด้วยกัน เสียทั้งสิ้น แต่จะเสียมากหรือเสียน้อยก็เป็น เรื่องอีกเรื่องหนึ่งที่สุดแต่ใคร จะคิด แต่เมื่อมาพิจารณาแล้วผมกราบเรียนท่านประธานว่า ประการแรกนั้น ผมเห็นด้วยกับท่านคณบดีทรัพย์สินฯ พาลุสุข ซึ่งเป็นกรรมการเพียงข้างน้อย ซึ่งส่งความเห็นและแปรญัตติเอาไว้ อาจจะปรับตัวเลขนิดหน่อยอย่างเช่น ท่านวุฒิสมาชิกสุชน ซาสีเครือ ได้กราบขอชมชอบกันในเรื่องของตัวเลขบาง ตัวเลข นั้นประการที่ ๑ ผมเห็นชอบด้วย เพราะเป็นการที่ปฏิบัติตามมติของ รัฐสภาครั้งที่แล้วโดยแท้ในข้อที่ ๓ ว่าสมาชิกสภาฯ รัฐธรรมนูญให้มาจากการ เลือกตั้งทางอ้อมโดยรัฐสภา และมีจำนวนตามที่คณะกรรมการวิสามัญ กำหนด ซึ่งจำนวนนั้นก็คงไม่ต้องกล่าวถึง แต่เวลาที่ทางกรรมการไปทำมา ทำมาครั้งแรก แรกที่สุดก็อยากจะเลือกตั้งทางตรง มาครั้งที่ ๒ สมุดปกสีชมพู หรือสีม่วง แล้วแต่ใครจะเรียกชื่อ นั่นกลายเป็นว่าตัวแทนองค์กรส่วนท้องถิ่น เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง ก็มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ว่ากระทรวงมหาดไทยจะ เข้ามาเกี่ยวข้อง ดูเหมือนขี้นวียูสาวกัน หรือมีความพยายามตั้งใจจริงอย่างยิ่งที่ ท่านนายกจะเห็นความดีความงามในการกำหนดรูปแบบครั้งนี้เอาไว้ กระผมก็ไม่ตำหนิตดินแต่ประการใด แต่ดูเหมือนความพยายามของท่านกรรมการ บางท่านหรือหลายท่านซึ่งกระผมต้องเคารพ ว่าต้องการจะให้มีการ เลือกตั้ง ทางตรงเหลือเกิน ท่านบอกว่าเลือกตั้งทางตรงขึ้นมา แล้วก็มาถกเถียงเถกกัน

ที่สภา ในระดับจังหวัดสมุทรสาคร ครอบคลุมในระบอบประชาธิปไตยเหมือน
ท่านทั้งหลาย สมุทรสาครในสิทธิเสียงของประชาชนเป็นเสียงสวรรค์ที่เรา
จำเป็นต้องรับฟัง แต่ครั้งนี้การกำหนดกฎเกณฑ์โดยเราว่าจะมีความ
เหมาะสมอย่างไรหรือไม่ เพียงใด ว่ากรอบที่เราวางให้ไว้กลั้วมาเป็นกรอบ
อย่างนี้ถูกต้องหรือไม่ ประเด็นแรกที่กระผมอยากจะฟังมองไปยังท่าน
กรรมการที่ได้ทำงานอดตาหลับขับตานอน ได้พยายามที่จะทำดีที่สุด กระผม
ก็ไม่ขอตำหนิ แต่กระผมมีข้อสังเกตที่จะพ้องกันว่า ประการแรกก็เป็นการคิด
หลักเกณฑ์อย่างชัดเจน ไม่มีทางเลี้ยวหรือกลัวว่าจะไม่คิดหลักเกณฑ์ ท่าน
บอกว่างดทั้งจังหวัด แล้วมาอ้อมที่สภานั้นแปลว่าอ้อม อย่างเช่น ท่านอาจารย์
วิจิตร หวังสัจจานนท์ บอกว่าไม่ใช่ทางตรง ทางอ้อม แต่เป็นทางเลี้ยว ผมว่า
หัด ๆ เคี้ยว ๆ มากกว่าทั้งตรงทั้งอ้อม เป็นข้อยก ผมกราบเรียนท่านประธาน
ตรงนี้ว่า กระผมไม่สบายใจที่ท่านกรรมการได้รับมอบหมายเป็นมติของ
รัฐสภาแล้ว แต่ท่านก็ไปทำมาอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นลักษณะหัวมังก้าขี้มั่งกร
เสียด้วยซ้ำไป ประการที่ ๒ ท่านประธานครับ เราได้ใด ๆ กันทั้งนั้น รู้ว่า
ทางตรงคืออะไร ทางอ้อมคืออะไร เมื่อเลือกตั้งมาจากจังหวัดคือทางตรง
จะได้มา ๓ คน ก็คนที่ตาม มาแจ้งสภา มาเลือกตั้งทางอ้อม ท่านประธานติดดู
สิทธิบัตรว่าตรงนี้ระหว่างทางตรงกับทางอ้อมท่านคิดว่าจะชนกันไหม ความรู้สึก
ของประชาชนที่เขาเลือกเอาสมาชิกเข้ามา ๓ คน ให้เรามาคัดเลือกจำนวน
๒๒๒ คน จริงอยู่มาจากจังหวัดละ ๓ คน เขาก็ได้หนึ่งในจำนวน ๓ คน
นั้นแหละ แต่การเลือกตั้งทางตรงในระบอบประชาธิปไตยเราจะต้องให้ความ
เคารพ มีศักดิ์ที่เหนือกว่าทางอ้อม แต่ทำไมละครับ กิจกรรมนี้มีทั้งกิจกรรม
ทางตรงและทางอ้อม ทำให้เกิดทางคดเคี้ยวขึ้นมาระหว่างความรู้สึกของ
ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้ง ระหว่างคนที่เขาเลือกตั้งมาคนที่ ๑ จังหวัด
กลาง ๆ นะครับท่านประธาน ไม่หมายความว่ากรุงเทมหานครจะได้

ประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ คะแนน สมมติว่าได้ ๕๐๐,๐๐๐ คะแนน แล้วคนสุดท้าย
 อาจจะได้เพียง ๑๐,๐๐๐ คะแนน ๒๐,๐๐๐ คะแนน จริงอยู่ท่านบอกว่า ท่าน
 ไม่ได้ขานคะแนน พอมาถึงสภาตรงนี้ทั้งเอื้อคนที่ได้ ๑๐,๐๐๐ คะแนน
 ๒๐,๐๐๐ คะแนน ได้รับเลือกตั้งเข้ามาเป็นสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ แล้ว
 อีกคนที่ได้รับเลือกตั้งมาอันดับ ๑ ได้ ๕๐๐,๐๐๐ คะแนน กระผมไม่ได้คิดว่า
 คนได้ ๕๐๐,๐๐๐ คะแนน กับคนได้ ๒๐,๐๐๐ คะแนน มีความรู้สึก มีความรู้
 ความสามารถแตกต่างกันอย่างไร แต่ที่กระผมแน่ใจที่สุดว่าความรู้สึกของ
 ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนั้นย่อมเสียไป - อะไรจะเกิดขึ้นในระบบ
 ประชาธิปไตย ใครเป็นคนบ่อนทำลาย ใครเป็นคนส่งเสริมระบอบประชา-
 ธิปไตยโดยแท้ ทำไมจะต้องให้ระบบที่เลือกตั้งโดยตรงมาสะดุดหยุดลงโดยที่
 เรายังต้องตามหลักวิชาการทั้งหลายทั้งปวง
 ผมยืนยันว่ากระผมเป็นส่วนหนึ่งของระบอบประชาธิปไตย ซึ่งกระผมไม่ยอม
 จะให้ทำไม่ยอมให้มีมีการประจันหน้าเกิดขึ้น ประการที่ ๑ ท่านบอกว่าท่านจะ
 เอาจุฬามายเลือกตั้งมาใช้บังคับโดยอนุโลม ท่านประธานสภานักออกใหม่
 ว่า กฎหมายเลือกตั้งมันเป็นกฎหมายเลือกตั้งเฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 แล้วมีบทกำหนดมิบทลงโทษ จะเอาส่วนไหนมาใช้และจะไม่เอาส่วนไหนมาใช้
 ผมว่าทางกระทรวงมหาดไทย แม้แต่กรมการปกครองก็คงจะคิดลำบากใจอยู่
 เหมือนกันว่า จะเอาส่วนไหนมาใช้ จะไม่เอาส่วนไหนมาใช้และส่วนไหนที่จะ
 ต้องออกเป็นพระราชกฤษฎีกา เป็นลักษณะที่จะต้องเข้าไปควบคุมในลักษณะ
 ๒ อย่าง คือ ๑. พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะต้อง
 เอาไปกำหนดกฎหมายในจังหวัดในการเลือกตั้ง สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ
 อันที่ ๒ คือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ก็คือจะต้องออกเป็นพระราชกฤษฎีกาถ้าหาก
 เกิดมีช่องว่าง แล้วบทลงโทษและบทต่าง ๆ นั้นจะเอามาใช้ได้หรือไม่เพียงใด
 หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งมันจะยุ่งยากสลับซับซ้อนเพียงใด ความรู้สึก

จะเป็นอย่างไร ระหว่างคนที่เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคนที่มา
 ถัดมาตรงๆ นี่ มันก็จะเกิดความวิวาทบาดหมางในหัวใจกัน ถึงแม้ว่าด้วย
 มาจาไม่มีก็ตาม กระผมกราบเรียนท่านประธานว่ากระผมไม่เห็นด้วย ได้สรุป
 รวมความได้ว่า ผมไม่มีอะไรที่จะมีทิวี่ที่จะทำอะไร เพราะสิ่งที่กระผมได้
 ต่อสู้นั้นได้บรรลุ ท่านก็ได้กรุณาช่วยเหลือ ได้กรุณาที่จะนำไปประยุกต์เข้า
 นำความเห็นของตัวกระผมและท่านสมาชิกทั้งหลายในสภานี้ได้ไปเปลี่ยนแปลง
 แก้ไข จนกระทั่งเกือบจะเรียกได้ว่า เป็นร่างที่ค่อนข้างจะเกือบสมบูรณ์ จะมี
 ประเด็นที่มาตรา ๒๑๑ จ ที่เหลือครับ มันน่าจะจริง ๆ เพราะอยู่ดี ๆ วันดี
 คืนดีท่านก็จะทำให้ประชาชนกับคนที่นั่งอยู่ในรัฐสภาแห่งนี้ก็ประจันหน้า และ
 มีความขัดแย้งกันในบ้านในเมืองอย่างไม่มีที่สิ้นสุด และท่านเอง ท่านก็ไม่ได้
 ปฏิบัติตามมติของรัฐสภาอย่างเคร่งครัด ท่านกลับไปบิดเบือนบอกตรงบ้าง
 อ้อมบ้าง ถัด ๆ ถัด ๆ กันไปมา ซึ่งกระผมคิดว่าเป็นการกระทำไม่
 ถูกต้อง ถ้าหากท่านกรรมาธิการท่านจะกลับใจนิดหนึ่ง เพราะว่าผมได้ยกย่อง
 ท่านแล้วว่า ท่านได้ให้ความกรุณาท่านสมาชิกผู้แปรญัตติก็ตามหรืออภิปรายครั้ง
 ก่อนก็ตามมานานแล้ว ท่านอดดาหลับจับดานอนได้พยายามสร้างความสัมพันธ์
 อันดีในการประนีประนอมมานานแล้ว ถ้าหากท่านจะกรุณาอีกนิดหนึ่ง ถัด
 ไปน่าจะเสียหายอะไร ขอพบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ตกลงของคณะประมุข
 คำแปรญัตตินั้นจะตั้งอยู่หรือไม่อยู่

นายประมุข ศิริพานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม)
 : ท่านประธานครับ ตกลงคำแปรญัตตินั้นกระผมก็ลงจะลงโดยอัตโนมัติ
 เพราะว่ายัง เถิดผมมาอ่านของท่านดอกเตอร์พิรพันธุ์ ถัด ๆ ของท่านดีกว่าผม
 ผมจึงไม่คิดใจในตรงนั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ ผมพยายาม

จะไล่ค่าแปรญัตติที่ดูพอจะหยิบเอาขึ้นมารวมคะแนนกันได้ ถ้าท่านใดที่ได้แปรญัตติไว้แล้วก็ยังยืนยันอยู่ที่กรณียกมือก่อนคนที่สนับสนุน กับคนที่จะค้านอะไร แต่เขาก็อย่าว่ากันต่อที่ คุณอริสมันต์จะยังคิดใจค่าแปรญัตตินั้นหรือเปล่า

นายอริสมันต์ พงษ์เรืองรอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ผมยังคิดใจในค่าแปรญัตติ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม อริสมันต์ พงษ์เรืองรอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคพลังธรรม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมอยากจะขอแปรญัตติในมาตรานี้ โดยที่กระผมเห็นว่าในการเลือกตั้งสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญให้ยึดถือเขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง และให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีสหสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญให้จังหวัดละ ๑๐ คน ขอเปลี่ยนจากตรงใจจาก ๓ คน เป็น ๑๐ คน ในการนี้ที่มีผู้สมัครรับเลือกตั้งในจังหวัดใดมีจำนวนไม่เกิน ๑๐ คน ให้ถือว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้นเป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งของจังหวัดนั้น โดยไม่ต้องทำการลงคะแนนเลือกตั้ง และอีกส่วนหนึ่งก็ขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งรายชื่อพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานของผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งตามวรรคสามไปยังประธานรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป ให้น่ากฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ยกเว้นเรื่องอายุของผู้สมัครเป็นไปตามมาตรา ๒๑๑ ตรี (๒) มาใช้บังคับ การเลือกตั้งสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญโดยอนุโลม ผมอยากจะขออภิปรายในตรงนี้ว่า ในการนี้ที่จะให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาว่างฯ ทั้ง ๑๐ ท่านนั้น จากจังหวัดหนึ่ง ผมอยากจะให้มีตัวแทนของสาขาอาชีพด้วยใน ๑๐ ท่านครั้งนี้ และเมื่อได้จำนวนทั้ง ๑๐ ท่านเข้ามาในกรุงเทพฯ ก็จะทำให้สมาชิกสภาว่างฯ ทั้งหมดรวมแล้ว ๘๖๐ ท่านเลือกกันเหลือ ๒๒๘ ท่าน และก็ให้รัฐบาลเลือกเหลือ ๘๖ ท่าน ซึ่งตรงนี้จะเป็นการป้องกันการเลือก โหวตเป็นอย่างดี เพราะฉะนั้นในเริ่มต้นก็จะมีกาเลือกตั้งจากจังหวัด ๑๐ ท่านด้วยกัน อาจจะ

มาจากอาชีพของเกษตรกร แพทย์ หนายความ วิสวกร สถาปนิก และ นักวิชาการ ผู้ใช้แรงงานสี่หมื่นคนและนักธุรกิจ สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าในเมื่อ เราได้เลือกตัวแทนของจังหวัดมาแล้วทั้ง ๑๐ ท่าน ก็ควรที่จะเลือกตัวแทน ของสาขาอาชีพมาด้วย ซึ่งกระผมได้เห็นว่ควรนี้จะได้เป็นตัวแทนแท้จริง ของทุกสาขาอาชีพ และผมได้เสนอข้อดีว่าในการที่จะเลือกทั้งสาขาอาชีพของ แต่ละจังหวัดเข้ามาเป็นสภาร่างแห่งนี้ให้เหลือ ๑๖ คนนั้น พวกเขาจะได้ เป็นตัวแทนอย่างแท้จริงของประชาชน โดยข้อดี ๑. เป็นการเปิดโอกาส ให้ประชาชนได้ส่งตัวแทนทุกสาขาอาชีพ ได้มีโอกาสนำเข้าเป็นตัวแทนอย่าง ทัดเทียมกัน อีกทั้งไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในหลักการเดิมแต่ประการใด ๒. ผู้สมัครในแต่ละสาขาอาชีพย่อมจะรู้จักกันดี โดยเฉพาะคนที่อยู่ในแต่ละ จังหวัดย่อมที่จะ เลือกบุคคลที่มีความเหมาะสม ๓. พรรคการเมืองไม่สามารถ จะชี้นำผ่านสาขาอาชีพที่มีความหลากหลายได้ ๔. การประชุมสมัชชา แห่งชาติแบ่งไปตามสาขาอาชีพทำได้ง่ายกว่าการประชุมสมัชชาแห่งชาติทั้งหมด เพราะฉะนั้นครั้งนี้ผมอยากจะขอสรุปดังนี้ คือ ๑. เลือกจากจังหวัดมา ๑๐ ท่าน จากจังหวัดแล้วก็มาให้สมาชิกสภาร่างฯ ถัดเลือกกันเหลืออยู่ ๑๓ ท่าน และรัฐสภาเลือกอีก ๑ ท่านจะได้เป็นตัวแทนทั้งหมด ๑๖ ท่านอย่าง แท้จริง ก็ขอฝากท่านกรรมการไว้ให้โปรดพิจารณาด้วย ขอบขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ของคุณวิฑูรย์ นามบุตร กับคณะซึ่งแปรฯ พรรคหนึ่งจาก ๕๐ เหลือ ๖๐ และพรรคสุดท้ายให้ทำเป็น รายชื่อจังหวัด ยังตั้งใจใหม่ครับ

นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) :
ผม วิฑูรย์ นามบุตร ยังตั้งใจอยู่ครับ

นายสุณัย จุลพงษ์สร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
ท่านประธานครับ ผม สุณัย จุลพงษ์สร ผมแปรรูปดีไปร่วมกับคุณชัยวัฒน์

คุณชัยวัฒน์ อภิปรายแล้วไปทานข้าวกลับมา ๒ - ๓ รอบแล้วผมยังไม่ได้พูดเลย ไม่ทราบเพราะอะไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ก็แปรรูปคดีนั้นได้พูดไปแล้วใช่ไหมละครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
ไม่ใช้ครับ ในมาตรา ๒๑๑ ฉ. นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณชัยวัฒน์พูดไปแล้วหรือยัง

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
ผมขอร่วมด้วย ผมแปรฯ ร่วมกัน ผมไม่ได้ให้คุณชัยวัฒน์ไปแทนความคิดของผมเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มิได้ครับ ให้ผู้แปรญัตติอื่นซึ่งยังไม่มีโอกาสเสนอคำแปรญัตติเขาได้แปรฯ เสียให้จบเสียก่อน

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
เมื่อกี้นี้ผมเห็นว่าคำถามบางท่านของดอกเตอร์อังคณาจากฝรั่งเศส ซึ่งผมไม่ได้จบฝรั่งเศสเลยก็รู้สึกแปลกใจอยากจะถาม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ก็เดี๋ยวจำไว้อย่าลืมแล้วเดี๋ยวพูดทีหลังก็ได้ เชิญคุณวิฑูรย์ครับ

นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดอุบลราชธานี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมได้ร่วมกับสมาชิกได้แปรญัตติมาตรา ๒๑๑ ฉ. ร่วมกับท่าน ส.ส. อิศระ สมชัย ท่าน ส.ส. ชูวิทย์ พิทักษ์พรพลอก ส.ส. สิทธิชัย โคสุรัตน์ ส.ส. จากจังหวัดอุบลราชธานี ท่านประธานที่เคารพครับ ในมาตรา ๒๑๑ ฉ. นั้น ส่วนใหญ่กระผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเด็นที่ท่านกรรมาธิการ

เสียงส่วนใหญ่ ท่านจูนทรได้อธิบายความเมื่อสักครู่ นั้น ชัดเจนมาก แต่
 กระผมมีอยู่ ๒ ประเด็น ที่มีความเห็นแย้งกับกรรมาธิการ ที่อยากจะขอ
 กราบเรียนท่านประธานสภาครับว่า เหตุการณ์มาตรา ๒๑๑ จ.วรรคหนึ่ง ที่ให้
 มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) ภายใน ๙๐
 วัน นับแต่วันที่มีเหตุการณ์แห่งการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามบทนี้ กระผม
 ขอแปรญัตติจาก ๙๐ วัน ลดลงเหลือ ๖๐ วัน ด้วยเหตุผลที่ต้องขอกราบเรียน
 กับท่านประธานสภาดังต่อไปนี้ครับ ขณะนี้กระแสดูแลเรียกร้องปฏิรูปการเมือง
 กำลังเรียกร้องต้องการเป็นอย่างยิ่ง มีความจำเป็นอะไรหรือครับ ที่เราจะ
 ประวิงเวลาให้ขยายออกไปที่จะให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรถึง ๙๐ วัน
 ระยะเวลา ๖๐ วันนั้น เป็นสิ่งที่น่าจะพอเพียงที่จะมีการเตรียมการ เพราะ
 ว่าการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ถือว่าเป็นรูปแบบและเป็นหัวใจของ
 การปกครองในระบอบประชาธิปไตย ขณะนี้รัฐสภาของเราอยู่ในช่วงของการ
 ประนีประนอม เพื่อที่จะเปิดประตูไปสู่การปฏิรูป หลายคนหลายส่วนน่าจะหวั่น
 พุดถึงการที่เรียนว่าอาจจะมีการซื้อเสียงได้มีการชี้แจงแล้ว ผมขอกราบเรียน
 ท่านประธานครับว่า จากการลด ๙๐ วัน เหลือ ๖๐ วันนั้น มีการเตรียมการ
 ทั้งหมดที่ เพราะว่าขณะนี้สื่อมวลชน ไม่ว่าสื่อของรัฐ สื่อของเอกชน ก็มีมาก
 ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้ทันประกบกับสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ
 ในปัจจุบัน การเลือกตั้งในทางปฏิบัตินั้นที่ผ่านมา พวกเราก็สามารถทำให้ทัน
 ถ้าเราเป็นห่วงเป็นใยกันว่า ๖๐ วัน ไม่สามารถให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภา
 ผู้แทนราษฎรได้ทันนั้น ผมคิดว่าไม่น่าเป็นสิ่งที่น่าวิตกหรือครับ เพราะว่า
 แม้กระทั่งการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาตรา ๑๑๖ ของรัฐธรรมนูญ
 ปัจจุบัน ถ้ามีการอุปสาก็ให้มีการเลือกตั้งภายใน ๖๐ วัน หรือแม้กระทั่ง
 มาตรา ๑๑๘ ถ้าสภาผู้แทนราษฎรของเราอยู่ครบ ก็เลือกตั้งกันภายใน
 ๔๕ วัน เราก็สามารถดำเนินการได้ทัน ผมเชื่อว่าการลดเวลาเพื่อที่จะ

เร่งรัดการปฏิรูปการเมืองให้เร็วขึ้นนั้น จาก ๘๐ วัน เป็น ๖๐ วัน ผมอยากจะให้คณะกรรมการเรามีโอกาสได้พิจารณาครับ เพราะทุกวันนี้เรารู้สึกเป็นห่วงเป็นใยกัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๓ แห่งนี้ ก็มักจะถูกล่าวฬมาจากสาธารณะครับว่า ไม่ว่างจะมีความชอบธรรมนัก บางส่วนมาจากการซื้อเสียง แม้กระทั่งสมาชิกวุฒิสภาบางส่วนก็ถูกกล่าวหาว่า มาจากการซื้อตำแหน่ง เราอยากจะเร่งรีบให้มีการปฏิรูปการเมือง และให้มีการเลือกตั้งกันใหม่ เพื่อจะลดข้อกล่าวหาต่าง ๆ ได้

อีกประเด็นหนึ่ง ซึ่งผมได้ขอประณัติติดไว้ถือวาระสุดท้ายให้ประธานรัฐสภาจัดทำบัญชีรายชื่อที่ได้รับจากผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดโดยแยกเป็นรายชื่อของแต่ละจังหวัด และให้เรียงรายชื่อของผู้ได้รับเลือกตั้งของแต่ละจังหวัดตามลำดับอักษร กระผมขอประณัติเป็น ขอให้เรียงลำดับตามคะแนนที่ได้รับเลือกตั้ง โดยเหตุผลที่จะขอทราบเรียนท่านประธานครับว่าจริง ๆ ขณะนี้สภาเรากำลังจะรวมขอมัน หลายส่วนหลายคนครับ พยายามคิดว่า การเลือกตั้งทางตรงนั้นน่าจะเป็นวิธีการที่ดีที่สุด เพราะว่าประชาชนมีส่วนร่วมกับพวกเราได้มากที่สุด แต่เนื่องจากมติของสภาขอว่าการเลือกตั้งของเราให้เป็นลักษณะของทางอ้อม ผมเชื่อมั่นในคณะกรรมการเสียงส่วนใหญ่ในคณะกรรมการหลายท่านครับว่าตลอดระยะเวลา ๑ อาทิตย์ที่ผ่านมา หลังจากรัฐสภาของเราได้ลงมติไปแล้วนั้นกรรมการได้ฟังเสียงสะท้อนจากประชาชน กรรมการได้ฟังเสียงสะท้อนจากสื่อและจากนักวิชาการ ว่าการเลือกตั้งนั้นน่าจะเป็นการเลือกตั้งที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุด แต่ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งที่เราเป็นห่วงเป็นใยกันอยู่ที่กรรมการและเพื่อนสมาชิกได้พูดกันว่า ถ้าให้มีการเสนอชื่อเข้ามาจังหวัดละ ๓ คน ลำดับ ๑ ๒ ๓ แต่ถ้าเราใช้เป็นลำดับอักษร ลำดับคะแนนนั้นอาจจะยังไม่ชัดเจน และสิ่งที่เราวิตกกังวลกันมากก็ถือว่า คนที่มาลำดับ ๓

หรือลำดับ ๒ จะไม่ได้รับการคัดเลือกจากรัฐสภาแห่งนี้ อาจเกิดความเสียหาย อาจเกิดการวิพากษ์วิจารณ์ในแง่ที่ไม่ค่อยดีติดมาให้กับรัฐสภา ในกรณีที่คนที่ได้ลำดับที่ ๑ ไม่ได้รับเลือกตั้งจากรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ เพื่อแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้ ผมขอกราบเรียนว่า น่าจะให้จังหวัดระบุนมาอย่างชัดเจนเลยว่า ใครได้ที่ ๑ ใครได้ที่ ๒ ใครได้ที่ ๓ นาย ก ได้ ที่ ๑ คะแนนเท่าไร นาย ข ได้ที่ ๒ คะแนนเท่าไร นาย ค ได้ที่ ๓ ได้คะแนนเท่าไร นำมาสู่รัฐสภาและผมเชื่อมั่นครับว่า รัฐสภาของเราแห่งนี้ไม่สวนกระแส ไม่มีใครหกรอกครับ โดยดูผลภาวะถ้าเกิดไม่มีอะไรที่รู้จักชัดเจนดังคอนหลังจริง ๆ ว่า คนได้ที่ ๑ นั้น ได้มาโดยไม่ชอบ โดยทั่วไปแล้วผมมั่นใจสมาชิกรัฐสภาว่า คนที่ได้ที่ ๑ ก็จะได้รับเลือกตั้งจากรัฐสภาเรา เพราะเป็นการยอมรับเสียง ขอมรับสิทธิของพี่น้องประชาชนซึ่งได้รับเลือกตั้งเข้ามา เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานไปยังกรมการครับส่วนใหญ่เห็นด้วยกับกรมการทุกอย่าง ยกเว้นจาก ๕๐ วัน เป็น ๖๐ วัน เพื่อเร่งรัดให้เร็วขึ้น และระบุดลำดับที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ เข้ามาสู่รัฐสภาเลย เพื่อในการตัดสินใจจะได้ไม่ล่าช้า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : หมดหรือยังครับ ผู้แปรญัตติของคุณุณย์ ผมยังสงสัยนะครับ ผมดูของคุณแล้ว คุณแปรญัตติให้เลือกตั้งโดยตรงจังหวัดละ ๑ คน แล้วไม่ให้รัฐสภาเลือก มันจะขัดกับมติของรัฐสภาที่เราว่าไปคราวที่แล้ว ถ้าจะอภิปรายเพื่อสนับสนุนร่างของกรมการก็เชิญ แต่ว่าญัตตินั้นรู้สึกจะใช้ไม่ได้

นายสุณัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ ผมได้ทำญัตติเสนอร่วมไปกับทางคุณชัยวัฒน์ แล้วผมจะได้อภิปรายในลักษณะที่สอดคล้องกับสิ่งที่สภากำหนดกฎ ประเด็นวินะครับ ผม สุณัย จุลพงศธร ครับ สมชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัด

นกรสวรรค์ พรรคชาติพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ที่ผมต้องรีบเร้าท่านประธานขอแสดงความคิดเห็นนั้น ปกติก็ไม่ค่อยได้พูดเท่าไรนะครับ รัฐธรรมนูญคราวที่แล้วก็ไม่ได้ออกเลย วันนี้ขอพูด ๒ ครั้ง เพราะผมเห็นว่า เรื่องรัฐธรรมนูญนั้น อย่างน้อยที่สุดผมก็เหมือนกับสมาชิกอีกหลายท่านที่เรามีส่วนร่วมกันมา มันไม่ใช่ร่วมเฉพาะเขียนหนังสือ ร่วมด้วยชีวิตจิตใจแล้ว เรื่องนี้มันจะเป็นประวัติศาสตร์นะท่านประธานครับ ใครที่ชอบอ้อม ๆ ก็ยกกันไป ใครที่ชอบตรง ๆ ก็ยกกันไปอย่างนี้มันจะเป็นประวัติศาสตร์ ถ้าวันข้างหน้ามันจะดีหรือร้ายอย่างไร เรารัฐสภาที่นี้รับผิดชอบร่วมกัน ใครที่เป็นหัวหอกในการเสนอความคิดประวัติศาสตร์ก็จารึกไว้ แต่คงไม่ถึงขนาด ขุนดุสวาน หรือ โรหิต ๖ หรือคร่ำก้านเรา ท่านประธานครับ ตั้งแต่เข้ามาผมว่าบรรยากาศดีมากครับ ท่านประธาน ทุกคนก็พยายามอภิปรายกันด้วยการประนีประนอม ผมไปหาท่านวุฒิ ซึ่งก็เป็นผู้ใหญ่เป็นอาจารย์ของผม อย่างท่านอาจารย์หลายท่าน ผมก็ไปหาท่าน ก็พยายามคุยกับท่านเพื่อจะหาข้อยุติ แต่ว่าพอมาถึงมาตรา ๒๑๑ จ ผมมีความรู้สึกว่างบประมาณมันเริ่มเปลี่ยนไปแล้วครับท่านประธาน บรรยากาศมันไม่ใช่เรื่องที่จะหาทางประนีประนอม หรือหาทางให้รัฐธรรมนูญกับนี้มีเนื้อหาที่สอดคล้องแล้วเป็นที่ยอมรับของประชาชนเสียแล้ว บรรยากาศมันมีลักษณะเหมือนฝนข้างนอกเริ่มมีเมฆทะมึนเข้ามาแล้วในที่สุด ล่าสุด ขอประทานโทษท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือท่านประยุทธ์ที่ผมเคารพเหมือนพี่ ท่านก็ขึ้นมากล่าวคำหิกรรมาธิกรเลย ว่า กรรมาธิการค่อนข้างจะไปทำนอกเหนือกฎเกณฑ์ ท่านประธานครับ เรื่องเลือกตั้งโดยตรงหรือโดยอ้อม ผมคิดว่าวันนี้ถ้าเราพิจารณาด้วยเหตุผล เราม่าจะเข้าใจกันได้ ใน ๖๐ ปี ที่ผ่านมานั้น อันนั้นเรายอมรับครับว่าประชาชนยังขาดการศึกษาอยู่พื้นที่ที่เราในวันรัฐธรรมนูญกันอะไรกัน ประชาชนก็ถามว่า รัฐธรรมนูญใช้ลูกของเจ้าคุณพลฯ หรือเปล่า อันนั้นเป็นเรื่องที่ยอมรับว่ามันไปกันนานแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมว่าอย่าให้ไกลนักเลย
ครับ เอาใกล้เถอะครับ

นายสุวิทย์ จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
แต่วันนี้ผมว่าประชาชนเข้าใจหมดแล้วครับ ผมเองถ้ามีคนตอบคำถามของท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติ ก็ท่านอาจารย์พรพันธุ์ พาสุสุข นะครับ ผมก็คงจะไม่มาพูด
หรือครับ แต่ที่นี้ว่าบังเอิญท่านได้เสนอความคิดหลายอย่าง ซึ่งผมคิดว่าเรา
น่าจะประนีประนอมกันในส่วนนี้ ท่านได้ตั้งคำถามขออนุญาตที่ได้เอ่ยชื่อท่าน
ก็จะตอบท่านได้หรือเปล่า เพราะผมก็ไม่ได้จบเมืองนอกเมืองนาเหมือนท่าน
ท่านบอกว่าจะเลือกตั้งโดยตรงแล้ว แล้วรัฐสภาจะต้องมาเลือกอีกมันผิดทฤษฎี
ผมก็ว่าทฤษฎีแบบไหนผมก็ไม่ทราบ แต่ผมกำลังคิดว่าเรากำลังประนีประนอม
กันว่า เมื่อข้อตกลงของรัฐสภาบอกว่า ให้เลือกโดยอ้อม ท่านกรรมาธิการ
ท่านก็ได้กรุณามากรับ ก็ไปค้นคิดวิธีการทำอย่างไรให้รัฐธรรมนูญนี้ มันอยู่
ในฐานะของประชาชนข้างมากให้ได้รับฉันทานุมัติจากมหาชน ให้ได้รับการ
ยอมรับมากที่สุด ท่านก็ไปพยายามปรับปรุงไปแก้มาตรา ๒๑๑ ณ เพื่อจะให้
กระบวนการเข้ามาสู่ในกระบวนการเดียวกัน โดยไม่ขัดต่อหลักการของ
รัฐสภา ผมว่าตรงนี้จะเป็นเรื่องที่น่ากินคั้นะครับว่า เป็นการประนีประนอม
เออะ เมื่อรัฐสภาบอกว่า มันจะต้องเลือกตั้งโดยอ้อม โดยมันจะตัดสินใจ
ก็ให้ประชาชนในต่างจังหวัดเขาเลือกโดยตรงเข้ามา ๓ คน อย่างที่ว่า ผม
ว่ามันเป็นเรื่องที่ได้อยู่แล้ว คนที่ ๒ ท่านบอกถ้าเลือกได้ ๑ - ๒ - ๓ แล้ว
เลือกคนที่ ๓ ไม่เลือกคนที่ ๑ จะตอบประชาชนอย่างไร ผมว่าเมื่อกฎเกณฑ์
มันออกไปแล้ว ประชาชนที่จะเข้ามาเลือกตั้ง จะเข้ามาสมัครรับเลือกตั้ง
เขาก็รู้กฎเกณฑ์แล้วว่า ถ้าเข้ามาแล้วได้รับเลือกตั้งเข้ามาแล้วเป็น ๑ ใน ๓
แล้ว ถ้าเกิดมีการเลือกตั้งขงยังอีกเขาก็ต้องยอมรับ ซึ่งอันนี้เองครับ ที่ผม
กราบเรียนไว้ตอนเช้าว่า ครั้งที่แล้วเราลงมติบอกว่า ให้เลือกทางอ้อม

เพราะกลัวจะมีอิทธิพลของนักการเมืองกลัวจะซื้อเสียงกัน กรณีใช้เงินครับ ไม่มีใครซื้อเสียงแน่นอน เพราะว่าถ้าซื้อเข้ามาแล้วก็ยังไม่ว่าจะได้รับการยอมรับจากสภาอีกหรือไม่ สมว่าก็ไม่น่าจะคิดอะไรนะครับ แล้วตอนหลังท่านก็บอกว่าจะเลือกแล้ว ข้อที่ ๓ เลือกแล้วต้องให้สภาเลือกอีก มันจะเป็นตรง ๆ ชัด ๆ นะ สมว่าถ้าหลักการมันออกมาแล้วประชาชนส่วนข้างมากของประเทศมีส่วนร่วม ก็เป็นเรื่องที่น่ายินดี ผมยังคิดว่าวันนี้ ถ้ารัฐสภาเราตกลงกันในบรรยากาศที่ว่า เราได้เสียสละจะมอบอำนาจให้แก่ประชาชนแท้ ๆ เขาไปเลือกตั้งโดยตรงกันเลย โดยผ่านกระบวนการที่ไม่ขัดกับกฎหมายที่ท่านได้ร่างไว้ ผมว่าน่าจะเป็นเรื่องที่ดีมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าฝ่ายบริหารจะได้ยกมือในลักษณะแบบฟรีโหวตประนีประนอมกัน ผมว่าน่าจะอยู่ในกฎเกณฑ์ที่ทำให้บรรยากาศทางการเมืองดี และผมคิดว่าอยากจะเสนอสำหรับความคิดเห็นที่แตกต่างออกไป ที่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ แต่มีรายละเอียดที่แตกต่างออกไป ผมว่าเราก็รวมความคิดให้เป็นหนึ่งเดียวกันก็จะเป็นเรื่องที่ดีกว่า แล้วถึงวันนี้คุณสุวโรช พะลัง ก็เอาโผมาโชว์ ผมก็ไม่มีรู้มาจากไหนเหมือนกันว่าอันนั้นก็ใกล้เคียงกัน มันไม่ใกล้เคียงกันครับท่าน เพราะว่าเขียนไว้ชัดเจน เลขครับบอกว่า ทุกมาตราฟรี แต่ถ้าเป็นมาตรา ๒๑๑ ก แล้วให้เป็นอีกอย่างหนึ่งทันที อันนี้ผมก็ไม่ได้ว่าฝ่ายไหนนะครับ แต่ผมว่าถ้าเป็นอย่างนั้น ภาพพจน์มันก็กลายเป็นว่า การแก้รัฐธรรมนูญครั้งนี้กลายเป็นรัฐธรรมนูญอีก มันก็น่าเกลียด ผมก็ฝากไว้เท่านี้ครับว่าเมื่อเราตัดสินใจ เดี่ยวเราก็จะตัดสินใจกันแล้วละครับ แล้วก็ใครจะตัดสินใจชอบแบบตรงก็ว่ากัน ชอบแบบอ้อมก็ว่ากัน ยกมือกัน แล้วสื่อมวลชนก็ดูครับ แท้ก็ไม่มีใครครับ แต่ว่าประวัติศาสตร์จารึกไว้ก็แล้วกันว่าเป็นอย่างนี้ ชอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณจางดุงค์ เที่ยงนรพัฒน์

ครับ

นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ)
 : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์จาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเป็นผู้หนึ่งที่ได้แปรรูปติดขอแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ณ วรนครสาม ซึ่งผมต้องขอชื่นชมกับท่านประธานกรรมาธิการที่ท่านได้ขยันทำงานตั้งแต่เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ที่ท่านประธานได้เป็นผู้ซึ่งสรุปประเด็น ได้ครอบคลุมยอดทั้งหมดจนเหลือประเด็นอยู่ ๕ ประเด็น และประเด็นที่มีปัญหา ก็คือประเด็นข้อที่ ๓ คือ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญให้มาจากการเลือกตั้งทางอ้อมโดยรัฐสภา และมีจำนวนตามที่คณะกรรมการวิสามัญกำหนด เมื่อวันพฤหัสบดีที่แล้วก็จบลงตอนนี้ พอวันศุกร์นี้หวั่นท่านประธาน คือท่านคณบดีเครือข่ายนั้น ท่านก็สรุปประเด็น และในที่สุดเมื่อวานนี้ก็ทราบว่าได้ถึง ๑ ทุกท่านนะครับ ขยันเพื่อต้องการให้การแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ออกไปให้ได้ใช้เร็วที่สุด เพราะฉะนั้นเมื่อคืนเจ้าหน้าที่ก็จะได้พิมพ์เสร็จก็เรียกว่าเข้ากว่าจะได้อ่านกัน ท่านประธานครับ ในข้อที่ ๓ นั้น สภาเรามีมติเป็นที่เรียบร้อยแล้วว่าเราจะเลือกตั้งทางอ้อมโดยรัฐสภา เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่แปรรูปกติมาทั้งหมดที่เราได้ยกร่างกันเมื่อเช้านี้ แต่มีประเด็นเดียวจะครับ ก็คือประเด็นมาตรา ๒๑๑ ณ หรือที่เรียกว่า วรนครสาม ซึ่งมันเป็นลักษณะเป็นการเลือกตั้งโดยตรง ซึ่งผมไม่อยากให้เอาประเด็นของทางตรงนี้มาปะปนกับประเด็นทางอ้อม ซึ่งเราไม่คิด เราต้องเคารพมติในส่วนนั้น มีเหตุผลนะครับ ท่านสมาชิกหลายคนได้กล่าวยาวว่า ประเด็นทางตรงนั้น เลือกมา ๓ คนแล้ว ประชาชนที่เขาเลือกนั้นก็ใช่ว่าเขาจะดีที่สุดของเขา เขาก็ตั้งใจเลือกเกินนะครับว่า ๓ คนนี้เขาจะต้องได้ บางคนเลือกคนใดคนหนึ่ง แต่คิดหวัง แล้วคะแนนต่าง ๆ มันก็เป็นการที่ทำให้รู้สึกว่ามันจะเป็นไปได้ กระบวนการที่ได้น้อยกลับได้เป็น ก็เป็นข้อกังขาของ

ประชาชนเรา เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ผมคิดว่าเราน่าจะมาหาทางวิธีที่ดีที่สุด หรือเรียกบทพร่องน้อยที่สุด คงไม่มีหรอกครับ วิธีไหนที่คิดว่าจะไม่มีข้อบกพร่อง ผมว่ามีหมดแหละครับ เพียงแต่ว่าวิธีไหนละครับ ที่รัฐสภาแห่งนี้จะมีความร่วมมือ ร่วมใจรวมชอบกัน ประนีประนอมกัน และเห็นว่ามีข้อบกพร่องน้อยที่สุด ซึ่งผมได้ขอแก้ไขดังต่อไปนี้ครับ

เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดตรวจคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งว่าถูกต้องแล้วให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งเลือกตนเอง โดยได้ตัวแทนจังหวัดละสิบคน โดยผู้ที่เลือกกันเองนั้นจะสามารถลงคะแนนได้เพียงสามคน และลงโดยวิธีลับ ถ้าจังหวัดใดมีผู้สมัครไม่ถึงสิบคนให้ส่งรายชื่อของผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้นไปยังประธานรัฐสภาเพื่อเป็นตัวแทนของจังหวัดนั้นได้เลย เหตุผลผมก็ขออธิบายเพิ่มเติมดังนี้ครับ ผมยังยืนยันว่า ถ้าเรายังยึด มาตรา ๒๑๑ ทวิ ที่บอกว่า จะมีจังหวัดละ ๑ คน รวม ๑๖ คนอยู่ เพราะฉะนั้นประเด็นนี้จะเป็นประเด็นหลักที่สุดท้ายเราคงจะต้องมี ๑ คน ต่อ ๑ จังหวัด ดังนั้นอย่างผมนี้จังหวัดสระแก้ว ๑๐ คน ก็มีผู้สมัครมาข้างน้อยบ้างก็แล้วแต่ แต่เรามีวิธีว่า ถ้าเราจะเลือกได้ ๑ ถึง ๑๐ คนเลย มันจะเป็นการที่รู้สึกว่ายากจะเกณฑ์พรรคพวกเพื่อนฝูงกลุ่มเดียวกันให้มาลงสมัครกันเยอะ ๆ แล้วไปเลือกกันในกลุ่มเอง ที่เรียกว่า ล้อค โหวต ก็ได้ จึงคิดว่าน่าจะเลือกได้เพียง ๑ ใน ๓ ประมาณ ๑ ใน ๓ ถือเลือกได้แค่ ๓ เบอร์ ทุกคนมีสิทธิกันได้แค่ ๓ เบอร์ แต่ใครได้คะแนนรวมสูงสุด ๑ ถึงเบอร์ ๑๐ ก็ได้เป็นตัวแทนของจังหวัดนั้น ๆ ไปเลย ซึ่งผมคิดว่าอันนี้มีข้อบกพร่องน้อย มีคนเถียงกันว่า ถ้าอย่างนั้นเราจะหาคนที่ไหนพรรคพวก หรือว่าเป็นในกลุ่มเดียวกันมาลงกันเยอะ ๆ แต่ก็มีกำหนดในมาตรา ๒๑๑ ทวิ ซึ่งมีคุณสมบัติถึง ๔ ประเด็น ตั้งแต่สัญชาติไทยโดยกำเนิด มีอายุไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปีบริบูรณ์ สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่า แล้วก็มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นประเด็นนี้จะเป็นข้อ

ที่กำหนดว่า ไม่ให้มีการโอนย้าย ไม่ให้มีการหาคนที่ เป็นพรรคพวกกัน เพราะว่าจะต้องคนที่ได้มีความรู้ความสามารถ ประเด็นนี้จะเป็นตัวกำหนดให้ว่าจะสกรีน (Screen) คน หรือว่าคัดเลือกรู้คนได้ระดับหนึ่ง และกระผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่า ตัวแทนที่มาสมัครนั้นเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถแล้ว คงไม่สามารถที่จะถูกซ้ำโดยพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งได้ ดังนั้นวิธีนี้จึงเป็นวิธีที่เหมาะสม แล้วเมื่อเราเลือกแค่ ๑ ใน ๓ เพราะฉะนั้นจะมีการถ่วงดุลกัน ไม่ได้สามารถที่จะเลือกเป็นล๊อค โหวตได้ เมื่อได้ตัวแทนทั้งหมดแล้วก็ส่งมาที่ประธานรัฐสภา - ซึ่งให้สภาแห่งนี้พิจารณาจำนวนทั้งสิ้น ๑๖๐ คน ซึ่งใน ๑๖๐ คนนั้น ท่านก็ทำรายชื่อชี้แจงชัดเจนไปเลยว่า จังหวัดไหนมีใครบ้าง แล้วให้สภาแห่งนี้พิจารณาเลือกให้เหลือ ๑๖ คน เหลือ ๑ คนในจังหวัดนั้น ๆ โดยวิธีนี้ก็จะได้ตัวแทนที่เป็นข้อที่คิดว่ามีข้อบกพร่องน้อยที่สุด เพื่อจะได้ดำเนินการแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้รวดเร็วที่สุด ผมขอประณัติแต่เพียงเท่านี้ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณชงยุทธ

นายชงยุทธ คิยะไพรัช (กรรมการ) : ขอบทูลท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ชงยุทธ คิยะไพรัช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย พรรคเอกภาพ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา แล้วก็เป็นการรวมร่างฯ ด้วยครับ สิ่งที่ผมได้รับฟังมาโดยตลอดนั้นเราไปกันไกล เราไปพูดถึงเรื่องวิธีการ เราเอาความคิดพื้นฐานที่เกิดจากปัญหาทางการเมืองมาเป็นวิธีการปฏิบัติ จนทำให้เราลืมถึงหลักการพื้นฐานในเรื่องของการร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งกระผมก็ได้ชี้แจงไปหลายครั้งว่า วิธีการใดก็ตามที่ให้มันโปร่งใส ให้บริสุทธิ์ ให้ปลอดจากการเมืองนั้น เราเดินนี้ไปว่า ถ้าเราตั้งคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมา หรือสมาชิกร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมาสัก ๑๐ ท่าน อันนี้ไม่ใช่เป็นแนวทางใหม่ ผมเพียงแต่ยกตัวอย่างครับว่า

มันก็ปลอดจากการเมือง ทำไมเราไม่ทำอย่างนั้น ร่าง ๓ ชั่วโมง ให้ท่าน
 อาจารย์ชัยอนันต์ หรืออาจารย์วรศักดิ์ ผอมว่า ๓ ชั่วโมงก็เสร็จเรียบร้อย
 ไม่มีปัญหา แต่ว่าสิ่งที่เรากำลังค้นหา สิ่งที่เรากำลังต้องการในขณะนี้คืออะไร
 ครับ ก็คือการมีส่วนร่วมของพี่น้องประชาชน เราต้องการให้เกิดความ
 ขอบธรรมว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นฉบับแรกที่มาจากประชาชน แนวทางทั้งหมด
 ไม่ว่าจะเป็นเรื่องแนวทางสมาชิก ผมก็คิดว่าเป็นแนวทางที่ดี แนวทางในการ
 คัดเลือกโดยให้น้ำหนักของการลงคะแนนก็เป็นแนวทางที่คิดตลอด แต่ว่าสิ่งที่
 เป็นจริงในขณะนี้เรากำลังพื้นฐานในเรื่องของความชอบธรรม และการมีส่วนร่วม
 ของประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้มีความรู้ความเข้าใจ ได้ใกล้ชิดกับ
 รัฐธรรมนูญนั้น มันหนีไม่พ้นที่จะต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วม ผมเห็นว่าแนวทาง
 ของท่านผู้แปรรูปหลายท่านที่ได้เสนอมาบอกว่า อยากที่จะให้ตั้งสมาชิก ๒
 ระดับ หรือว่าส่วนกลาสนั้น ผมเห็นว่าวิธีการดังกล่าวนี้เพียงแต่ว่าผู้ประสงค์
 จะร่างรัฐธรรมนูญสมควรที่จะจังหวัด แล้วก็ให้คัดเลือกกันเอง อันนั้นมีส่วนร่วม
 เพียงเท่านั้นเอง แต่สิ่งที่คณะกรรมการได้คิดเป็นพื้นฐานก็คือว่า นอกจาก
 ผู้ประสงค์ที่จะมาเป็นสมาชิกร่างรัฐธรรมนูญตาม (๑) แล้ว สิ่งที่เราได้รับ
 ก็คือประชาชนมีส่วนร่วมในการที่จะคัดเลือกคนเหล่านั้นเข้ามา และเราก็
 ขอมอบในมติของสภาใน ๕ ประเด็นแล้วนะครับ นั่นก็คือ ในที่สุดผลของการ
 คัดเลือกของประชาชนนั้นไม่ใช่เป็นทางตรง เป็นผลคัดสรรในทางอ้อม ก็เห็นได้
 อย่างชัดเจนว่า ทั้งหมดที่เราพูดกันมาตั้งแต่เช้าจนถึงบัดนี้ หาวิธีการต่าง ๆ
 นานา แท้ที่จริงเรากำลังเฝ้าระวังกันว่าปัญหาของบ้านเมืองเราในขณะนี้ โดย
 เฉพาะความไม่สุจริตคือความทุจริตในการเลือกตั้ง เราเกรงกลัวกันตอนนี้
 เราก็คิดว่าหาวิธีการอย่างไร ต่างฝ่ายต่างก็คิดกันมาจากบ้าน บางคนได้
 รับอิทธิพลจากสำนักต่าง ๆ สำนักศึกษาก็คิดกันมาอย่างนี้ บางคนมีประสบการณ์
 ทางด้านชีวิต เจอปัญหาอุปสรรคก็คิดเอากรอบเหล่านั้นมา แต่ท้ายที่สุดเราหนี

ไม่พ้นครับ ในหลักการที่ว่ารัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดที่พี่น้องประชาชนทุกคนต้องมีส่วนร่วมอย่างหนีไม่พ้น เพราะฉะนั้นหนทางที่เรามีข้อจำกัดเหล่านี้ที่มีอยู่ เราจำเป็นต้องเลือกทางไว้ครับ ผมขอขึ้นชั้นในฐานะกรรมการชอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณพิระพงศ์ ถนอมพงษ์พันธ์ นะครับ ผมยังหาคำแปรญัตติ มาตรา ๒๑๑ ฉ ไม่ได้ เจอแต่ ๒๑๑ ทวิ ถ้าอย่างไรช่วยบอกรายละเอียดด้วยนะครับ อยู่ไหนคุณพิระพงศ์ ไม่อยู่นะครับ ผมพยายามจดไว้แล้วนะครับ เวลานี้มีคำแปรญัตติของคุณพิรพันธุ์ คุณธีรภัทร์ คุณอรিসมันต์ คุณวิฑูรย์ นามบุตร คุณจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ คุณชัยวัฒน์และคุณหุ่นยี่ ขาดของใครที่ยังไม่ได้ ไม่มีคำแปรญัตติของใคร ของคุณอภิสิทธิ์มีคำแปรญัตติหรือเปล่า

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ กระผมได้มีข้อความท้ายคำแปรญัตติของผมว่าจะขอสงวนสิทธิอภิปรายในมาตรานี้ เพราะว่ามีความเห็นที่อยากจะเสนอต่อที่ประชุม แต่ไม่แน่ใจว่าจะใช้วิธีการแปรญัตติอย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ขอเอาผู้แปรญัตติให้หมดเสียก่อน คุณพิระพงศ์มาแล้ว เชิญครับ

นายพิระพงศ์ ถนอมพงษ์พันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ เพื่อนสมาชิก กระผม พิระพงศ์ ถนอมพงษ์พันธ์ ผมได้สงวนคำแปรญัตติไว้เมื่อเช้านี้ โดยเฉพาะมาตรา ๒๑๑ ทวิ แต่ก็ได้แพ้ไปแล้ว ก็ต้องขอเคารพเสียงข้างมากในที่ประชุมแห่งนี้ที่จะให้คง ๗๖ จังหวัดไว้ว่าจังหวัดละ ๑ คน แต่อย่างไรก็ตามท่านประธานที่เคารพ ในมาตรา ๒๑๑ ฉ ซึ่งกระผมได้มีการสงวนคำแปรญัตติไว้ทั้ง ๓ วรรคด้วยกัน โดยที่วรรคแรกนั้นขอแปรฯ เรื่อง ๕๐ วัน เป็น ๔๕ วัน

เหตุผลของการแปรฯ ๔๕ วันนั้น ผมเองมีความรู้สึกและเข้าใจในความรู้สึก
 ของประชาชน เราได้ทำการแก้มาตรา ๒๑๑ ใช้เวลามาเป็นขุมปีเพ่งเพื่อ
 ที่จะสรรหาสมาชิกสภาฯ ท่านประธานที่เคารพ = เราใช้เวลาทั้งหมด
 พอสมควร แล้วเราก็มีความหวั่นไหว แล้วก็พยายามจะทำงานให้เร็ว แล้วก็
 เห็นจากเหตุผลต่าง ๆ ที่ประชาชนนั้นให้ความสนใจอยากจะเห็นรัฐธรรมนูญ
 ฉบับประชาชนนี้อย่างรวดเร็ว และมีสาระ มีบรรณประโยชน์ ท่านประธานครับ
 ถ้าเราได้ตกลงตัดสินใจกันในสภาที่ที่แล้ว ณ สภาแห่งนี้ว่า การเลือกตั้ง
 ทางอ้อมจะเป็นหนทางที่ให้ประโยชน์ ให้คลาดจากการครอบงำของพรรค
 การเมือง ให้ปลอดมลพิษจากพรรคการเมือง เพราะฉะนั้นสภาแห่งนี้ได้
 ตัดสินใจไปแล้วว่า ให้มีการเลือกตั้งทางอ้อม แล้วกระบวนการ วิธีการ
 เลือกตั้งทางอ้อมนั้น ถ้าทำจริง ๆ แล้วก็ไม่จำเป็นต้องใช้เวลานานมากนัก
 เราสามารถจะทำได้ภายใน ๔๕ วัน นี่เป็นเหตุผลที่ผมขอแปรญัตติใน
 วรคแรกนี้ ท่านประธานที่เคารพ เราจะเห็นว่าความพยายามของคณะ
 กรรมการ ท่านตั้งใจดี และท่านตั้งใจทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ แล้วท่าน
 ก็ไม่เคือง ที่จริงนับว่าเป็นความชาญฉลาดอย่างยิ่งที่สภาแห่งนี้ได้ไว้วางใจ
 คณะกรรมการชุดนี้ จะเห็นว่าในหลาย ๆ สาระที่คณะกรรมการชุดนี้ได้
 ร่างมา ได้คิดกันมา ทางคนที่คิดกันมาเป็นเวลาสิบ ๆ ปี สังคมประสบความสำเร็จ
 แต่เมื่อร่างเข้ามาแล้วปรากฏว่า เมื่อไปถึงสาธารณะได้เสียสะท้อนกลับ
 อย่างเช่นการที่จะให้องค์กรท้องถิ่นต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งหลายฝ่ายที่
 เข้ามาเห็น แล้วก็มองเห็นว่าจะเกิดความครอบงำก็ได้ตัดออกไป นี่ก็แสดงให้เห็น
 เห็นว่าคณะกรรมการชุดนี้มีสติ ทำงานด้วยสมาธิ ตั้งใจ เพราะฉะนั้นผมจึง
 เห็นว่า เวลา ๔๕ วัน จึงน่าจะเพียงพอ สำหรับในมาตรา ๒๑๑ วรคสาม
 ที่กระผมได้ขอแปรญัตติไว้ จากจำนวน ๓ คน ให้เป็น ๑๐ คน ทั้ง ๒ จุด
 เพราะว่าเมื่อจะเลือกตั้งทางอ้อมแล้ว เราควรจะต้องเปิดกว้าง เปิดกว้าง

ที่สุด ท่านประธานที่เคารพ ท่านกรรมการผู้ทรงเกียรติ หลายท่านบอกว่าการที่ให้เลือกตั้งทางตรง แล้วท่านลองดูพรรคหัวที่มีการพูดถึง ให้นำกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาใช้บังคับการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้ราษฎรตามกฎหมายโดยอนุโลม หมายความว่าอย่างไร หมายความว่า การเลือกตั้ง ๓ ท่าน ที่มีอยู่นั้นต้องใช้กฎหมายเช่นเดียวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แล้วเลือกมาเสร็จแล้วค่อยมาให้สภาแห่งนี้เลือก ท่านประธานที่เคารพ การเลือกตั้ง เมื่อประชาชนเลือกแล้ว แล้วสภาแห่งนี้ยังไม่รอนสิทธิเขาอีก ไปเลือกในสิ่งที่เขาเลือกอีกนั้น ผมถามว่าเป็นธรรมเนียมครับ ในเมื่อกฎหมายเลือกตั้ง เราเองก็เป็นตัวแทนที่เขาเลือกมา เพราะฉะนั้นผมถามว่าตอนนี้เป็นการที่ไม่แน่ใจว่าเป็นธรรมเนียม ท่านประธานที่เคารพ หันมาเถอะครับ หันมารับความจริง หันมารับความจริงว่า ขณะนี้การเลือกตั้งในสังคมของเรานั้น ในหลาย ๆ ส่วนโรคร้ายเอ็ดมันระบาดไปจนทั่วแล้ว แล้วไม่ใช่เป็นโรคร้ายเอ็ดเสียแล้ว มันเป็นมันสิม่วงอย่างทั่วทั้งมาหมดแล้ว ไม่ใช่เพียงแต่เลือกตั้งในระบบหนึ่งระบบใดเท่านั้น สิ่งเหล่านี้ครับท่านประธาน ที่เราต้องยอมหันมารับความจริง เพราะเรากำลังจะปฏิรูปการเมือง แต่ถ้าเราทิ้งความจริง แล้วมองกันแต่ทางทฤษฎี แล้วเราก็คิดว่าการเอาชนะคะแนนนั้นจะเป็นประโยชน์ ผมคิดว่าคงไม่ใช่ เพราะสภาแห่งนี้คงไม่ใช่เป็นที่มาแสดงโหวต แต่คงจะต้องมาหาประโยชน์ รักษาประโยชน์ของประชาชน ท่านประธานที่เคารพ ผมเองหนักใจแทนเพราะหลายท่านบอกว่า ควรจะให้ประชาชนมีส่วนร่วม ผมยังมองไม่เห็นว่าจะมีอะไรดีกว่าการที่เราเปิดให้มีการมีคุณสมบัติครบตามมาตรา ๒๑๑ ตรี ที่มีคุณสมบัติอย่างนี้เท่านั้น จึงจะเหมาะสมที่จะเป็นสมาชิกสภาผู้ราษฎร ให้เขามีโอกาสสมัครได้ แล้วไม่ต้องใช้สแตงก์ ท่านพี่น้องประชาชนทั้งประเทศ ใครที่สนใจต่อการปฏิรูปการเมือง ใครที่เกิด

จังหวัดไหน ใครที่มีคุณสมบัติพร้อม ก็สามารถสมัครได้ที่จังหวัดนั้น จะที่มากน้อยก็ไม่สำคัญ แล้วคนที่สามารถสมัครได้นั้นก็สามารถไปคัดเลือกเอาตัวแทนกันมา ๑๐ ท่านเท่านั้น มาเป็นตัวแทนของสมาชิก ก็จะทำให้เกิดความเป็นธรรม ไม่ใช่ว่าใครที่มีสตาฟส่งไปซื้อป้ายสมัคร หรือลงไปเลือกตั้งแล้วต้องทำการใช้เงินทองอะไรเยอะแยะอย่างนั้น ท่านประธานที่เคารพ แล้วถ้าเป็นชุมชนแม้กระทั่งชุมชนถ้าพิจารณาเห็นว่าอยากจะมีส่วนร่วม ก็สามารถค้นหาคนในชุมชนเป็นตัวแทนที่มีคุณสมบัติส่งสมัครเข้ามาในจังหวัดนั้น ๆ ได้ไม่ว่าจะเป็นอาชีพใดก็สามารถส่งตัวแทนเข้ามาได้ - แม้กระทั่งสภาตำบลก็ยังสามารถส่งลูกหลานของตัวเองที่มีคุณสมบัติครบตามมาตรา ๒๑๑ ครี ท่านประธานครับ ผมมองไม่เห็นว่าจะมีโอกาสอะไรที่กว้างไปกว่านี้แล้ว แล้วบริสุทธิผ่องแผ้วไปรังใสได้ การเลือกตั้งโดยประชาชนทางตรง แล้วเรามาeronสิทธิของเขาในการมาเลือก ๑ ใน ๓ นั้น ผมไม่แน่ใจว่าถ้าเป็นระบอบประชาธิปไตยที่ถูกดอง เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่า ควรจะต้องใช้ ๑๐ คน เป็นสมาชิกจังหวัด แล้วส่งเข้ามา ๑๖ จังหวัด แล้วมาเลือกกันให้เหลือตัวแทนจังหวัดละ ๑ คน ท่านประธานที่เคารพ ผมจึงได้ขอแปรญัตติในวาระห้า ตั้งแต่ให้นำกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาใช้บังคับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญโดยอนุโลม ในกรณีที่ส่วนใดของกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่อาจนำมาใช้บังคับได้ ทั้งทั้งวรรค ทั้งทั้งข้อความ ขอขอบพระคุณท่านประธานที่เคารพ ที่ให้โอกาสผมได้ชี้แจง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ มีคำแปรญัตติอยู่อีกหลายคำแปรญัตติ แต่คำแปรฯ แต่ละญัตติเหล่านั้น เป็นคำแปรญัตติที่กรมฯ วิชาการได้แก้ไขให้ตามคำแปรญัตติแล้ว เพราะฉะนั้นผมก็จะไม่หยิบคำแปรญัตติเหล่านั้นออกมา เพื่อที่จะให้เห็น เพราะมีฉะนั้นจะทำให้

เสียหายกับผู้ประณัติได้เอง ถ้าหมดคำประณัติที่หมมืออยู่ในมือนี้แล้ว ก็จะได้เปิดโอกาสให้สนับสนุนหรือคัดค้านกัน ของคุณชัยก็มีอยู่แล้วทำให้ชีวิตรสอบคัดเถียง

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) :
ท่านประธานครับ คือผมเอาแปรฯ ตามร่างเก่าไม่ได้แปรฯ ตามร่างใหม่
ใน จ อันนี้ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : จะเอาไว้อีกไหมคำประณัติ

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : เอาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณชัยพูดแล้วนี่ครับ

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : โหนครับ
ท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : พูดไปแล้วไม่ใช่หรือครับ

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : เมื่อเช้า
มาตรา ๒๑๑ ทวิ ที่ผมแปรฯ ตี ความจริงมันเป็น ตัว จ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ท่าน
ประธานครับ ด้วยความขอบพระคุณในความเมตตาจากท่านประธาน
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ที่กระผมได้รับความเมตตาจากท่านประธาน
ผมจะจารึกไว้จนกว่าวันจะตาย ท่านประธานครับ ในความคิดเห็นที่กระผม
ได้ฟังบรรดาท่านกรรมาธิการของสภา และท่านสมาชิกรัฐสภาได้อธิบาย
ในมาครานี้ ฟังจนเคลิ้มหมดแล้วครับท่านประธานไม่รู้เอาชั้นไหนแน่นอน
ฉะนั้นมาเอาเรื่องของผมนิดว่า มันง่ายครับท่านประธาน มันง่ายอย่างไร
กระผมได้เรียนท่านประธานตั้งแต่เมื่อเช้าแล้ว เนื่องจากคนที่มาร่างกฎหมาย
รัฐธรรมนูญบังคับคนทั้งประเทศ ๖๐ กว่าล้านคน แล้วทั่วโลกต้องยอมรับ

แล้วท่านไปเอา นายอ้วน นายบุญ ประทานโทษนะครับ ที่จบปริญญาตรีแล้วก็
 ว่างในการศึกษา แม้แต่ตนเอง ประทานโทษ คือท่านนายกสภาทนายความ
 อยู่ตรงนี้ ต้องประทานอภัยด้วย ทนายบางคน ท่านจบทนายแล้วท่านไม่ได้ไปว่า
 ความเลวอย่างนี้เป็นต้น ฉะนั้นเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องสำคัญมาก คนที่จะมา
 ร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญต้องละเอียดอ่อน ต้องมีความเชี่ยวชาญเหมือนกับ
 ท่านประธานครับ ต้องแบบท่านประธานจึงเหมาะสมในการร่างกฎหมาย
 รัฐธรรมนูญ นอกนั้นผมไม่เห็นด้วย ทำไมอย่างนั้นท่านประธาน ผมจึงมีความ
 จำเป็น จำเป็นที่จะต้องแปรฯ ล คือ ผมต้องการให้มีการสอบครับ ท่าน
 ประธานเห็นไหมครับ พอตอนสัก ๒ ทุ่มครึ่งหรือ ๓ ทุ่ม ก็จะมีหนึ่งเรื่องหนึ่ง
 โดยมากเด็กเล็กคุ้นเคยกันดี แม้แต่ผู้ใหญ่ยังคุ้นเคยกับท่านประธาน การสอบ
 จอหงวน คนจนก็มีโอกาสครับ เรียนเก่ง ๆ ก็มีโอกาส เรียนเก่ง ๆ
 เสร็จแล้วก็ไปรับจ้างรับอะไรเขา แล้วก็รู้คุณค่าสหายพายเข้ามาไปสอบ สอบ
 ก็เป็นคนมีความรู้ความสามารถเขาสอบได้อย่างนี้เป็นต้น ไม่จำเป็นจะต้อง
 เป็นเศรษฐี จะต้องไปรื้อยเอ็ดเจ็ดหัวเมืองอย่างที่ท่านกรรมการบางท่าน
 ท่านถูกคนไทย คนไทยเขาไม่ซื้อหรือกลัวผู้แทนฯ ที่ได้รับเลือกตั้งมาให้
 สาบานทุกคน ไม่มีผู้แทนฯ คนไหนไปซื้อเสียงหรือกลัวใคร ไม่มีครับ ยินยอมได้
 เลวครับท่านประธาน คนที่ไปซื้อคือหัวคะแนนต่างหากท่านประธาน เราพูด
 ความจริงกันครับ ท่านประธานครับ เอาให้ดีที่สุดคือ สอบเท่านั้นละครับ
 ท่านประธาน ท่านจะวางวิธีการอย่างไรที่ไปสอบ สอบแต่ละครั้ง ๑๐๐,๐๐๐
 คน ๒๐๐,๐๐๐ คน ก็สอบได้ อย่างสภาตำบลได้ดำเนินการในขณะนี้ ทาง
 กระทรวงมหาดไทยโดยกรมการปกครอง สอบปลัดตำบลด้วยนี่ละครับ เป็น
 หมิ่น ๆ คน เขายังสอบได้ แล้วก็ได้คนที่ฝีมือดีด้วยครับ ถ้าไม่มีฝีมือก็ไม่มี
 โอกาสได้ไปรับใช้ประเทศชาติ ยิ่งออกกฎหมายฉบับนี้เ็นกฎหมายที่เป็น
 อำนาจในการปกครองประเทศชาติ คือกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นสิ่งสำคัญ

ที่สุดครับท่านประธาน เราต้องสอบครับ สอบแบบจอหงวนที่ว่านี่ละครับ แล้วมันจะได้ประโยชน์ครับ ไม่มีใครทะเลาะเบาะแว้งกัน รุ่งเดินไม่ได้ครับท่านประธาน ผมได้วางกฎเกณฑ์เอาไว้ในการแปรญัตติในมาตรานี้นะครับว่า ในการสอบคัดเลือกสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญตามวรรคสี่ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเพื่อดำเนินการออกข้อสอบเพื่อสอบคัดเลือกตามวรรคสี่ แล้วให้ประธานรัฐสภาส่งข้อสอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการต่อไป คณะกรรมการประกอบไปด้วย ๑. ประธานรัฐสภา ๒. ประธานศาลฎีกา ๓. ประธานวุฒิสภา คือ ท่านประธานเอง ๔. อธิการสูงสุด ๕. เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ๖. เลขาธิการวุฒิสภาที่นั่งอยู่ข้างหน้าผม ๗. เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ๘. เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ๙. เลขาธิการคณะรัฐมนตรี ๑๐. เจ้ากรมพระธรรมนูญทหาร ๑๑. เลขาธิการสภาสถาบันราชภัฏ ๑๒. อธิการบดีของสงฆ์อันอุดมศึกษาของรัฐทุกแห่งที่มีการประกาศศรัทธาให้ปริญญาดำเนินไปในสาขานิติศาสตร์ สาขารัฐศาสตร์ หรือสาขาวิชาประศาสนศาสตร์ จำนวนสถาบันละหนึ่งคนอย่างน้อย เรื่องเหล่านี้สำคัญครับ แล้วทั้งหมดท่านผู้มีความรู้ความสามารถปกครองบริหารประเทศชาติ เหล่านี้ะครับ ท่านเหล่านี้ใครไปซื้อไม่ได้ ข้อสอบจะรั่วก็คงไม่รั่วครับ ปัญหาก็จะเป็นความเป็นธรรมขึ้น ผมจึงประทานกราบเรียนไปยังฯลฯ อดีต รัฐมนตรี จุรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์ ด้วย ให้ท่านถอนเถอะครับ พุทธิของท่านนั้นเอาของผมเป็นหลัก ประธานโททที่เอ่ยนาม จะไม่มีปัญหาว่าวายในสภาจะไม่มีปัญหา ว่าวายต่อบ้านต่อเมือง ใครต้องการที่จะเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญก็สมัครสอบ เอาความรู้ความสามารถของตัวเองไปสอบ สอบแล้วก็ตรวจ สอบวันนี้ ตรวจวันนี้ ประกาศผลวันนี้ รุ่งเดินไม่ได้ครับ และที่เอ่ยว่า ๓ คน ไม่เอา ๓ คน เอา ๕ คนไปเลยครับ ๕ คนก็รวมกันได้ทั้งหมด ๗๖ จังหวัด ๓๘๐ ท่าน ๓๘๐ ท่าน ก็มาโหวตเสียอย่างทีกระผม

ได้เรียนแล้วว่าคนหนึ่งมีสิทธิที่จะโหวตได้ ๒๐ เสียงเท่านั้น เราโหวตจำนวน
สมมุติว่าเอา ๗๖ คน อย่างว่า ก็เอา ๗๖ คน ไปเลย หรือเอา ๘๘ คน ให้
เสร็จทีเดียว วังเดินไม่ได้ครับ เอาสถานแห่งนี้เป็นแหล่งที่ประสิทธิ์ประสาท
ในการที่จะยกร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ในมาตรา ๒๑๑ นี้ กระผม
จึงเห็นว่าท่านประธานควรเห็นตามผมก็แล้วกันครับท่านประธาน เรามา
ดำเนินการเรื่องนี้ กระผมว่าจะได้จบ แล้วทุกอย่าง มหาวิทยาลัยทั้งหมดจะกั
สถาบันก็ตาม ท่านต้องมีหน้าที่ออกข้อสอบ ออกข้อสอบแล้วท่านก็ต้องตรวจ
ท่านต้องให้คำตอบไปตามจังหวัดต่าง ๆ แล้วก็เข้าคอมพิวเตอร์ ตรวจใบ
เสร็จไปเลย แล้วไม่มีใครจะมาร้องโวยวายว่าคนนี้โกงคนนั้น คนนั้นใช้
อิทธิพล คนนั้นใช้เงินซื้อเสียง ไม่มี หมดคดีหาเลยครับ ฉะนั้นเรื่องนี้เป็น
เรื่องสำคัญ ผมจึงอยากจะให้คณะกรรมการข้างบนท่านเห็นตามผมก็แล้วกัน
ทุกท่านครับ รับตอน เอาเรื่องของผมใส่เข้าไป หรือท่านอธิการบดี
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่านมีความเห็นอย่างไร ท่านเป็นนักกฎหมาย
เอากฎหมายของผมง่าย ๆ ไปใช้ พี่น้องประชาชนทั้งประเทศเขาถือเอาด้วย
ครับ ผมออกไปทำนอกลาม ชาวบ้านเขาว่าอย่างไรครับ ผู้แทนฯ ไปร่าง
อะไรมาตรา ๒๑๑ แล้งฝนไม่ตก ข้าวไม่มีจะกินแล้ว ของราคาแพง หนูก็แพง
ไปก็แพง เปิดก็แพงทำไมผู้แทนฯ กับวุฒิสมาชิกที่เลือกมาให้น่าแก่กฎหมาย
ร่างกฎหมาย แล้วท่านจะเอาอะไรอีก เขาว่าอย่างนั้น จะเอาอะไรอีก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เอาแต่ประเด็นนะครับ

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : กระผม
จึงประทานกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ ผมก็จะจบแล้วครับ
ท่านประธาน คืออยากให้ท่านประธานเอาร่างของผมเป็นหลักเท่านั้นเอง
ก็ด้วยความเคารพครับ เพราะว่าผมฟังแล้วก็ได้อินแล้วว่า เดียวก็ซื้อเสียง
เดี๋ยวก็ซื้อเสียง ไม่มีที่สิ้นสุดอีกที่ สดากค์เขามัไว้ทำไม ถ้าไม่ซื้อของแล้ว

ทำอะไรจะได้ของนั้นมาทันท่านประธาน ท่านมีความเห็นอย่างไรครับ
เรามีสติกส์ ต้องแบ่งกันใช้ครับท่านประธาน ธนบัตรทุกบาททุกสตางค์
กระผมจึงมีความเห็นว่า ถ้าท่านประธานเอาร่างของผมเป็นหลัก โดยให้คณะกรรมการ
การเงินการคลัง แล้วก็ท่านจุรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์ ในฐานะที่ผมเคารพนับถือ
ท่านถอนในเรื่องที่จะเลือกทางตรง อันนี้มันทางอ้อมที่เราบัญญัติที่สภาแห่งนี้
ใน ๕ ข้อ มันถูกต้องเลยครับ ไม่ผิดขั้นตอนแม้แต่นิดเดียวครับท่านประธาน
กระผมกราบเรียนท่านประธานครับ อันนี้ผมขอยืนยัน แล้วก็ขอ ถ้าท่านผู้ใด
เห็นด้วยก็ช่วยให้การสนับสนุนการอภิปรายของผมด้วย กราบขอบพระคุณมาก
ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมให้คุณสมศักดิ์พูดนะครับ
แล้วเดี๋ยวหลังจากนั้นขอให้ฝ่ายที่เห็นด้วยกับกรรมการพูดท่านหนึ่ง แล้วฝ่าย
ที่ไม่เห็นด้วยกับกรรมการพูดอีกท่านหนึ่ง แล้วเดี๋ยวจะหาเรื่องจะยุติการ
อภิปราย เพราะฉะนั้นก็คัดตัวเร่ง ๆ กันก็แล้วกันนะครับ เชิญคุณสมศักดิ์ครับ

นายสมศักดิ์ คุณเงิน (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
รัฐสภาที่เคารพ กระผม สมศักดิ์ คุณเงิน ส.ส. จังหวัดขอนแก่น พรรค
เสรีธรรม ในฐานะสมาชิกของรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ เท่าที่ได้ฟัง
ความเห็นของบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมคิดว่าประเด็นที่พูดจาทันนั้น
ก็คงจะทำความเข้าใจกันพอสมควร เปรียบเสมือนว่าตอนนี้ได้เดินมาสู่ทาง
ประมาณ ๓ แพร่ง หรือทาง ๔ แพร่ง ท่านประธานครับ กระผมคิดว่า
รูปแบบของแต่ละท่านก็มาจากพื้นฐานที่แตกต่างกันทางความคิดว่า ท่านใดจะ
มีความเห็นอย่างไร แต่กระผมใคร่ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานในฐานะ
ที่เป็นกรรมการท่านหนึ่ง ผมยอมรับว่าผมเป็นกรรมการเสียงข้างมาก
และกรรมการเสียงข้างมากก็ไม่มากจริง ๆ ใน ๔๕ ท่าน ก็เป็นเพียง
เสียงประมาณ ๑๐ กว่าท่านเท่านั้นละครับท่านประธาน เพราะรูปแบบและ

ความเห็นมีความหลากหลายมาก แต่ก็ด้วยความเคารพความคิดเห็นเสียงข้างน้อย ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อได้พิจารณาถึงรูปแบบกันตอนนี้แล้วมันมีอยู่ประมาณ ๓ รูปแบบที่มีความเป็นไปได้ว่าจะได้มีกรลงมติกัน ฉบับแรกผมอยากจะขอทราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าหากว่าให้ผมเรียกย่อ ๆ ก็คือร่างรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน ซึ่งกรรมาธิการเสียงข้างมากได้มีความเห็นว่าจะควรจะเลือกตรง ประชาชนเลือกตรงแล้วก็มาอีกกัน ๓ คน ที่รัฐสภา แล้วส่วนร่างรัฐธรรมนูญอีกฉบับหนึ่งนั้น ซึ่งท่านผู้มีเกียรติท่านคองเตอร์ฟิรพันธุ์ขอประทานโทษที่เอ่ยนามท่านได้เสนอรูปแบบ ผมขออนุญาตว่า มันน่าจะเป็นฉบับผู้รับเหมา ผู้สมัครเองแล้วก็เลือกกันเองก็ขออนุญาตเรียกว่า เป็นฉบับผู้รับเหมาแล้วก็แล้วกันครับ แล้วฉบับสุดท้ายครับ ท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยได้เสนอเป็นฉบับ ๒ ประสาน คือผู้สมัครและสมาชิกสภาองค์กรท้องถิ่นท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าความจริงแล้วมันไม่น่าสลับซับซ้อนอะไรมากมายนักในการตัดสินใจ มันน่าจะตัดสินใจอยู่ว่าเราจะทำให้องค์กรรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เป็นร่างที่เป็นสมบัติของชาติของประชาชนหรือไม่ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตตั้งข้อสังเกตร่างฉบับ ๒ ประสานสักเล็กน้อย ถ้าหากว่าจะถามหาความชอบธรรมในเชิงทฤษฎีของทางรัฐศาสตร์มาอธิบายว่า การเลือกตั้งที่ประชาชนเลือกตั้งมาในเขตเลือกตั้งจังหวัดมา ๑ คน แล้วรัฐสภามาเลือกเป็น ๑ คน อาศัยกรอบทฤษฎี อาศัยหลักการ หลักวิชาอะไรอธิบาย ผมก็อยากจะขออนุญาตใช้คำถามนี้ ถามกลับคืนไปว่า ร่างของท่านที่เสนอว่าให้ผู้สมัครในแต่ละจังหวัดสัก ๕ ท่านก็ได้ ๑๐ ท่านก็ได้ แล้วก็เลือกกันเอง ถ้าเกิมนั้นเข้ามาคือสภาอาศัยหลักการ เหตุผล ทฤษฎีอะไรรองรับ มีความมั่นคงแค่ไหน ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นฉบับนี้ไม่สามารถคิดเป็นอย่างอื่นได้เลยว่าเราขัดเส้นประชาชนออกนอกกรอบทั้งหมด องค์การประชาธิปไตยที่เรารู้จักจะมีความรู้สึกอย่างไร ที่นี้้องประชาชนในขอบเขตทั่วประเทศ

ที่เราปุกระแสรื่องนี้ว่าจะมีการปฏิรูปทางการเมือง และมีส่วนร่วมทางการเมืองจะให้อธิบายว่าอย่างไร ว่าเขาเป็นพลเมืองของประเทศนี้หรือเปล่า เขาไม่มีส่วนร่วมในกระบวนการในการเลือกตั้งเลย และข้อสำคัญที่สุด ใคร ๆ ก็พูดว่า กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะเป็นกฎหมายที่จะเป็นประตูปิดไปสู่หนทางปฏิรูปการเมือง การที่จะปฏิรูปการเมืองนั้นได้ ผมเชื่อว่าคนที่ไปร่างต้องบริสุทธิพอ คนไปร่างต้องเข้าใจพอ ท่านประธานที่เคารพครับ ปัญหาว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เราต้องการทั้งความชอบธรรม เราต้องการทั้งผู้เชี่ยวชาญ ส่วนผู้เชี่ยวชาญก็ได้อภิปรายกันต่อ แต่ว่าฉบับที่สมชอนุญาตใช้คำว่า จบที่ผู้รับเหมานั่น ท่านประธานครับ จังหวัดเล็ก ๆ อาจจะมีผู้สมัคร ๕ ท่านก็จะส่งมา แต่ถ้าหากว่ามีถึง ๒๐ ท่านก็จะมีกรรมการแล้วก็เลือกกันเอง เมื่อเลือกกันเองท่านประธานครับ หัวก้นแน่นอน ถามว่ามันจะปลอดภัยพออย่างไร มันจะปลอดภัยการครอบงำได้อย่างไร ครึ่งนี่คือข้อหัวนวิตกอย่างยิ่ง ท่านประธานที่เคารพครับ ส่วนเรื่องของร่างที่คณะกรรมการเลือกข้างมากนั้น แม้ว่าจะเห็นเสียงข้างมากที่ไม่เอากัน ผมก็ยอมรับท่านประธาน ว่ามันน่าจะเป็นทางเลือกที่บกพร่องน้อยที่สุด ข้อเสนอสนับสนุนในแง่ของวิชาการนั้น ผมเชื่อว่าไม่ยากถ้าจะหา แม้จะเอากฎหมายรัฐธรรมนูญรองรับในมาตราไหนก็สามารถอธิบายความได้ เพราะฉะนั้นปัญหาที่คมหัวนเกรงที่สุด ก็คือว่าร่างใดจะเป็นทางเลือกและเป็นที่ยอมรับให้กับพี่น้องประชาชนได้มากกว่ากัน ร่างใดจะมีความชอบธรรมมากกว่ากัน ร่างใดจะเป็นการปูพื้นฐานในการที่จะปฏิรูปการเมืองในอนาคตได้มากกว่ากัน ท่านประธานที่เคารพครับ ผมไม่ประสงค์ที่จะใช้เวลา ผมเพียงแต่ประสงค์ว่าผมอยากจะให้เป็นการเตรียมการให้พี่น้องประชาชนของเราได้มีส่วนร่วมที่จะปฏิรูปการเมือง โดยปูพื้นฐานตั้งแต่วันนี้ในการเลือก หลังจากนั้นก็จะติดตามเรื่องนี้ต่อไปในขั้นตอนยกร่างรัฐธรรมนูญ

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออีกประเด็นเดียวนิดเดียว ท่านประธานครับ ประเด็นหนึ่งซึ่งผมคิดว่ายังไม่มีใครได้พูดถึงเงินนัก ก็คือการกล่าวหาคณะกรรมการเสียงข้างมากว่า ถ้าหากว่ามีกักรคิดโยงทั้งจังหวัดทั้ง ๑๖ ท่าน และประชาชนเลือกตั้งนั้นจะมีปัญหากระเทือนรูปแบบของรัฐ จากรัฐเดี่ยวจะไปเป็นสหพันธรัฐ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมว่าตรงนี้ถ้าอ่านทั้งหมดแล้วมันจะมีมาตรา ๒๑๑ ไปรษณีย์รองรับอยู่แล้ว มันจะมีมาตรา ๒๑๑ เศรษฐกิจรองรับอยู่แล้ว สิ่งเหล่านี้ได้คิดคำนึงไว้แล้ว และข้อสำคัญที่สุดผมเชื่อว่า โครงสร้างหรือองค์ประกอบสมาชิกวงรัฐธรรมนูญ ๑๖ ท่าน บวก ๒๓ ท่านนั้น ซึ่งจะมากไปด้วยประสบการณ์ วิชาญาณ และคุณธรรม ผมเชื่อว่าท่านคงได้ใช้ดุลพินิจของท่าน และไม่น่าจะมีปัญหาดังกล่าว กระผมใคร่ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานสนับสนุนร่างของคณะกรรมการเสียงข้างมากกราบขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ประธานรัฐสภา ได้กลั้มาขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานรัฐสภา : คุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมนั้นจะขอยกิปราชความจริงก็ถึงสนับสนุน และก็ถึงเห็นใจทางคณะกรรมการ เหตุผลเพราะว่าทางเลือกของเราในขณะนี้ความจริงก็คงจะเหลืออยู่เพียง ๒ แนวทางหลัก ๆ ต้องขอยกยไม่ถ่วงรวมแนวทางสอคิดเลือก แนวทางหลัก ๆ ที่ขณะนี้กำลังถกเถียงกันนั้น แนวทางหนึ่งก็คือแนวทางของคณะกรรมการ ที่ได้พูดถึงการที่จะให้ขั้นตอนแรกของการสรรหานั้นเป็นการเลือกตั้งจากประชาชนส่วนแนวทางที่ ๒ นั้นเป็นแนวทางที่มั่งคั่งผู้แปรญัตติ และกรรมการเสียง

ข้างน้อยนั้นได้พูดถึงรูปแบบที่มักจะเรียกกันว่า สมัชชา แต่หลักใหญ่ที่สมควร
 อยากรให้เราได้พิจารณาก็คือ เป็นการให้ผู้ที่ประสงค์จะเป็นสมาชิกสภาว่า
 รัฐธรรมนูญนั้นเลือกกันเอง จะเลือกที่จังหวัด จะเลือกที่ส่วนกลาง จะเลือก
 ที่คนนั้น แต่ว่าทั้งหมดก็อยู่ในหลักครั้งนี้ การเปรียบเทียบระหว่าง ๒ แนวทาง
 นี้กระผมคิดว่า อยากรให้เรานึกผลในทางปฏิบัติ และนึกถึงเป้าหมายของการ
 ปฏิรูปการเมือง เป็นข้อพิจารณาที่สำคัญที่สุด ผมกราบเรียนว่า ในเรื่องของ
 การมีส่วนร่วมของประชาชนนั้น เป็นเป้าหมายหลักเป้าหมายหนึ่งของการ
 เรียกร้องให้มีการปฏิรูปทางการเมือง การมีส่วนร่วมนั้นคงจะไม่ได้มาเพียง
 แค่นั้นว่า ใครจะเข้ามามีส่วนในการเลือก หรือมีการลงมติ หรืออะไร ผม
 ไม่ได้มองเฉพาะตรงนั้น แต่การมีส่วนร่วมก็คือว่า ทำอย่างไรประชาชนนั้นจะ
 ได้มีกระบวนการของการเรียนรู้ ของการแสดงความคิดเห็น ของการวิพากษ์
 วิจารณ์ถึงทิศทาง และแนวทางของการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่มากที่สุด
 เจตนารมณ์นี้คง เป็นเจตนารมณ์ของทุกฝ่ายครับ มิฉะนั้นแล้วคงจะเป็นไปไม่ได้
 ว่า บรรดาร่างหลายร่างที่เราผ่านตากันมานั้น อย่างน้อยที่สุดทุกร่างจะเขียน
 ไว้ในมาตราหนึ่งว่าในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญนี้ ให้คำนึงหรือว่าให้รับฟัง
 เสียงของประชาชนเป็นสำคัญ ถ้ามว่า รูปแบบใดของการรับฟังเสียง
 ประชาชนนั้นจะดีไปกว่าเวลาที่จะต้องมีการมาเลือกผู้ที่จะมาจัดทำรัฐธรรมนูญ
 ฉบับใหม่ โดยให้ประชาชนออกความคิดเห็นกว้างขวางที่สุด ตรงนี้คือข้อ
 ได้เปรียบที่ชัดเจนที่สุดของแนวทางของกรรมาธิการ ที่จะให้มีการเลือกตั้ง
 โดยตรง เพราะการเลือกตั้งตรงนั้นละครับ จะเป็นโอกาสดีโอกาสเดียวที่คน
 หังประเทศจะต้องมาถกเถียงกันในเรื่องของรัฐธรรมนูญ ในเรื่องของสาระ
 ที่จะมีการจัดทำร่างขึ้นมา ใครก็ตามที่จะประสงค์มาเป็นสมาชิกสภาว่า
 รัฐธรรมนูญ เวลาไปเลือกตั้ง หรือไปคัดสรรตามแนวทางนั้นต้องไปพูดว่า
 จะมาร่างรัฐธรรมนูญในลักษณะไหน ความคิดความอ่านของเขาเป็นอย่างไร

แต่ว่าในรูปแบบของการทำสมาธิ หรือว่าการเลือกกันเองนั้น กระบวนการ
 ตรงนี้จะไม่มีเลย ไม่มีควมจำเป็นเลยครับ ใครอยากสมัครก็เพียงแต่ไปยื่น
 ใบสมัครต่อผู้ว่าราชการจังหวัด คนที่มาลงคะแนนก็ไม่ใช่ประชาชนทั่วไป
 ไม่จำเป็นจะต้องไปบอกประชาชนทั่วไปที่ไหนเลย ว่า เรามีความคิดความอ่าน
 เรื่องรัฐธรรมนูญอย่างไร ถ้าเราตั้งหลักตรงนี้เราจะเห็นชัดเจนต่อไปว่า
 กระบวนการ ๒ กระบวนการนั้นแตกต่างโดยสิ้นเชิง เพราะถ้าเรายึดหลัก
 ของการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนในการเลือกตั้งแล้ว เวลาที่จะต้องมีการไป
 หาเสียงหมายความว่า ผู้สมัครนั้นจะต้องเอาสาระของรัฐธรรมนูญไปหาเสียง
 แต่ว่าถ้าเป็นเรื่องของรูปแบบการเลือกกันเองนั้น มันจะไม่ใช้หอรอกครับ
 ท่านประธานจะมีอีกบอกว่า เวลาเลือกตั้งทั่วไป เวลาเลือกตั้งในสถาบันใดที่
 เป็นการเลือกตั้งโดยตรงของคนทั้งประเทศ เขาต้องไปแถลงนโยบาย เขา
 ต้องไปแสดงความคิด แต่เมื่อใดก็ตามที่เป็นการเลือกตั้งโดยให้คนสมัคร
 ไปเลือกกันเองนั้น ประเด็นหรือรูปแบบของการหาเสียงคือการต่อรอง ผมจะ
 เลือกคุณถ้าคุณจะเลือกผม ผมจะต้องพยายามหาสมัครพรรคพวกมาเลือกผม
 แต่ได้มีการไปพูดว่า ผมนั้นคิดว่าจะมาทำอะไรหลังจากได้รับการเลือกตั้งแล้ว
 เพราะฉะนั้นรูปแบบตรงนี้ของกรรมาธิการนั้น เหนือกว่ารูปแบบของการ
 ที่จะให้ผู้ประสงฆ์มาเป็นสมาชิกสภาฯ ไปเลือกกันเองอย่างชัดเจน
 ผมกราบเรียนเพิ่มเติมว่า รูปแบบของการที่จะให้สมาชิกไปเลือกกันเองนั้นมี
 อันตรายหลายด้าน ต้องไม่ลืมว่าที่เดิมเราไม่ท้อมั่นใจในเรื่องของรูปแบบ
 การเลือกตั้งโดยตรงนั้นเราบอกว่าจะมีเรื่องอิทธิพล จะมีเรื่องของการ
 ซื้อเสียง จะมีเรื่องของการเข้าไปแทรกแซงของฝ่ายการเมืองหรือกลไก
 อื่น ๆ ผมกราบเรียนเลยว่า ความหวาดกลัว ความหวั่นวิตกในการแทรกแซง
 ในอิทธิพลเหล่านี้ไม่ได้หายไปเลยจากรูปแบบของการเลือกที่เรียกว่า สมาธิ
 พรรคการเมืองหรือองค์กรใด หรือกลไกอะไรพยายามไปแทรกแซงทำได้เต็มที่

เหมือนเดิม และทำให้ได้ง่ายกว่า เพราะต้องจัดการกับกลุ่มบุคคลน้อยกว่า ไม่ใช่ฐานประชาชนทั่วไปที่กว้าง ซึ่งกรณีของกรณีการที่เสนอนั้นเป็นประชาชนทั้งจังหวัดรูปแบบของการเลือกกันเองนั้นอันตรายอย่างไร อันตรายตรงนี้ครับ เพราะใครก็ตามอยากมีสิทธิเลือกตั้งต้องไปสมัครด้วย เพราะฉะนั้นผู้สมัครที่จะมาเป็นสมาชิกสภาฯ นั้นจะมี ๒ ประเภท คือ ๑. คนที่อยากเป็น กับ ๒. คนที่อยากมีสิทธิไปเลือก และคนที่อยากมีสิทธิไปเลือกอาจจะอยากมีสิทธิไปเลือก เพราะคนที่อยากเป็นจ้าง วาน หรือใช้อิทธิพลบีบบังคับให้เขาไปสมัครเพื่อไปเลือกเขา รูปแบบของการจัดให้มีการเลือกกันเองนั้นหลักการนี้ตรงไปไม่พ้น เป็นเรื่องง่ายมาก จะเป็นพรรคการเมืองจะเป็นผู้มีอิทธิพลท้องถิ่นที่ไหนก็ตาม ง่ายที่สุด มีผู้สมัครตัวจริง ๑ คน มีผู้สมัครที่สมัครเพื่อไปสนับสนุนผู้สมัครตัวจริงมากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ ง่ายกว่าการซื้อเสียงในการเลือกตั้งทั่วไปมากมายหลายเท่า ผมกราบเรียนต่อไปนะครับ แม้กระทั่งคิดในเชิงทฤษฎีรูปแบบของการเลือกกันเองนั้นก็ไม่ใช่รูปแบบที่จะได้คนที่ดีที่สุด เพราะอะไรครับท่านประธาน สมมุติแม้ทุกคนที่มาสมัครอยากจะเป็นสมาชิกสภาฯ เป็นคนที่อยากจะเป็นจริง ๆ เวลาเขาต้องเลือกกันเองนั้นผมถามว่าจะเลือกกันอย่างไร ประการแรกคือ ๑. ต้องเลือกตัวเอง เพราะอยากจะเป็น ประการที่ ๒ เวลาจะดูว่านอกเหนือจากเลือกตัวเองแล้วจะเลือกใครบ้าง เขาก็ต้องคิดว่าเลือกใครที่ทำให้เขาได้มีโอกาสได้รับเลือกตั้งมากที่สุด ตัวเขาเองนะครับ เพราะฉะนั้นใครที่ดูว่าความสามารถน้อย โอกาสได้รับเลือกตั้งน้อย เขาจะเลือกคนนั้นกับเลือกตัวเอง เพื่อที่จะให้ตัวเองนั้นมีโอกาสได้รับเลือกตั้งมากที่สุด แต่เมื่อทุกคนคิดเช่นนี้ก็เท่ากับว่าคนที่จริง ๆ แล้วมีความสามารถ มีความเหมาะสมน้อยที่สุดนั้นจะได้คะแนนเสียงมากที่สุด เพราะว่าผู้สมัครแต่ละคนนั้นมุ่งหวังจะให้ตัวเองได้รับเลือกตั้ง รูปแบบสมาชิกสภาจึงอธิบายไม่ได้เลยในแง่

ของความชอบธรรมซึ่งไม่ได้มีการสร้างกระบวนการ เรียนรู้กระบวนการ
ศึกษาทางการเมืองของประชาชน หรือความชอบธรรมของการให้ประชาชน
มีส่วนร่วม อธิบายไม่ได้เลยในแง่ของประสิทธิภาพ ในแง่ของการได้คนที่
มีความรู้ ความเชี่ยวชาญที่ดีที่สุดที่จะเข้ามา ดังนั้นรูปแบบของคณะกรรมการ
ที่เสนอนั้นในกระผมเห็นว่ามีความเหนือกว่า มีความเหมาะสมกว่าอย่าง
ชัดเจน แต่กระผมกราบเรียนว่ากรรมาธิการนั้นไปทำงานแล้วมีข้อจำกัด
ผมเชื่อว่าลึก ๆ ในใจของกรรมาธิการนั้นแท้จริงแล้วก็คืออยากจะให้มีการ
เลือกตั้งโดยตรง พูดอ้อม พูดตรงกันมา ผมขอพูดตรงครับ อันนี้คือหัวใจ ถาม
ว่ากรรมาธิการไปคิดเช่นนั้น ซึ่งไม่ตรงกับมติของสภา เราดำเนินกรรมาธิการ
ได้หรือไม่ ผมอยากใช้เวลาตรงนี้กราบเรียนว่า อย่าไปดำเนินเลยครับ
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นต้องเข้าใจ สัปดาห์ที่แล้วในระหว่างที่มีการอภิปรายว่า
ที่มาของสมาชิกควรจะเป็นอย่างไร ท่านประธานฯอาจจะจำได้เช่นครับว่า
แทบไม่มีสมาชิกคนไหนเลยที่อภิปรายเป็นเหตุเป็นผล เป็นระบบสนับสนุนว่า
ควรจะเป็นการเลือกตั้งทางอ้อมโดยรัฐสภา ส่วนใหญ่ก็มีแนวทางว่าจะ
เลือกตั้งโดยตรงเลย หรือจะเป็นเรื่องของการจัดในรูปของกรรมการ
แต่ยังเชิญบรรดาภาวในวินั้น สักผมวิตกกังวลว่าจะเกิดการเผชิญหน้าอย่าง
รุนแรง ก็มีความปรารถนาที่จะให้เกิดทางออกที่เป็นทางของการประนี
ประนอมกัน เพราะว่าเลือกตั้งโดยตรงก็มีจุดอ่อน มีข้อจำกัดอย่างที่ผมได้พูด
แล้วที่เราเกรงกันในเรื่องของการซื้อเสียงหรืออะไรก็แล้วแต่ จึงออกมา
ในรูปแบบกลาง ๆ ก็คือว่า ไม่ถึงกับปฏิเสธการเลือกตั้งทีเดียว ขยเป็นการ
เลือกตั้งโดยอ้อม แล้วก็ยึดกับรัฐสภาไว้ มันผ่านไปโนบรชาภาสอย่างนั้น
ในความรู้สึกอย่างนั้น แต่ท่านประธานครับ ทันทที่มีมติ ๕ ข้อนี้ท่านประธานก็
คงจะจำได้สมาชิกอย่างน้อย ๒ ท่านก็ลุกขึ้นมาถามทันทีว่า เลือกตั้งโดยอ้อม
นี้มันแปลว่าอะไร อย่างไร แล้วก็ก็ต้องมีการพักการประชุมรัฐสภาไปให้คณะ

กรรมการฯ ไปประชุมกันกรรมการฯ ของเวลา ๑๕ นาทีผมจำได้ ตอนนั้นผมเป็นกรรมการ ๑๕ นาที ที่ผมอยู่ในห้องการประชุมของคณะกรรมการฯ ครานั้นแหละครับ เป็นจุดที่ทำให้ผมต้องตัดสินใจว่า ... ต้องลาออกจากคณะกรรมการฯ เพราะว่ารูปแบบของการพิจารณาในการเลือกตั้ง โดยอ้อมนั้น กรรมการฯ พยายามอย่างยิ่งยวดครับ คิดถึงองค์กรท้องถิ่น คิดถึงสมัชชาระดับชาติ คิดถึงสมัชชาระดับจังหวัด แต่ทุกรูปแบบครับ พูดยกในนั้นก็ถือว่าทำไปทำมานั้นสิ่งที่กลัวจากการเลือกตั้งโดยตรงนั้นหนักกว่าทุกรูปแบบ ไม่รู้จะทำอย่างไร แต่ไม่มีใครกล้าหือครับ ที่จะออกมาในวันนั้นแล้วบอกว่า สภาเนี่ยมันอย่างนี้เราทำงานกันด้วยเหตุด้วยผลก่อนข้างจะยากก่อนข้างจะลำบาก แต่ผมเห็นว่าผมก็ทำงานต่อไปลำบากก็เปิดทางให้พรรคได้ส่งกรรมการฯ เข้าไปใหม่อีก ๒ ท่าน เพื่อช่วยคิดในเรื่องนี้ เพราะผมมองว่าเรื่องนี้นั้นขัดกับแนวทางที่กรรมการฯ ได้คิดมาอย่างรอบคอบตลอดระยะเวลา ๓ เดือน ฉะนั้นวันนี้เมื่อกรรมการฯ เสนอรูปแบบกลับมา หลายท่านฟังบอกมันเหมือนกับเลือกตั้งโดยตรง มันใช่ครับ เราไม่ต้องอ้อมค้อม เราไม่ต้องปฏิเสธ แต่ว่า นั่นคือเหตุผล เหตุผลที่ผมได้กราบเรียนมาทั้งหมดว่า สิ่งที่เรากลัวหนักกลัวหนากว่าการเลือกตั้งโดยตรงจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ รูปแบบสมัชชานั้นหนักกว่า แต่ถ้าจะเอาความชอบธรรม ถ้าจะเอาการมีส่วนร่วมแล้วรูปแบบการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนตรงนั้นเหนือกว่า แต่มันมีข้อจำกัดของสภาที่เลวต้องทำอย่างนี้แหละครับ เลือกตรงมา ๓ แล้วก็นำอ้อมที่นี้ให้เหลือ ๑ ผมจึงกราบเรียนว่าก็น่าวิตกน่าห่วงใยอยู่ ผมเองก็เสียใจครับ เพราะว่าจริง ๆ เมื่อพยายามสนทนารูปแบบโดยตรง แล้วตอนแรกไม่ขัดใจกับรัฐสภา ก็มีหลายท่านมาให้ความคิดเห็น ประหนึ่งว่าผมนั้นดูถูกสมาชิกรัฐสภาหรืออะไร ซึ่งไม่ได้เป็นเช่นนั้นเลย แต่ว่าการเรียกร้องให้มีการปฏิรูปการเมืองตั้งแต่ต้นนั้นมันเกิดขึ้นจากสมมุติฐานที่ว่า โครงสร้างของการทำงาน

ของเราตรงนี้ มันไม่เอื้ออำนวยต่อการเปลี่ยนแปลง ต่อการปฏิรูป ผมจึง
 เสนอว่ามันจะต้องสร้างองค์กรกระบวนการที่เป็นเอกเทศต่างหากขึ้นมาที่เป็น
 แนวทางของคณะกรรมการ ผมไม่กลัวหาหรือกลัวว่า ท่านที่ปฏิเสธการ
 เลือกตั้งโดยตรง ว่าท่านถูกประชาชน เพราะถ้าเกิดใช้ตรงเคเดียวกัน
 ก็คือท่านถูกประชาชน และที่มันแปลกกว่านั้นก็คือว่า ถ้าท่านถูกว่าประชาชน
 ไม่สามารถเลือกตั้งได้ เพราะดูจากผลของการเลือกตั้งสมาชิกสภา
 ผู้แทนราษฎร เหตุไฉนท่านให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีสหิธิในการเลือกตั้ง
 คนมาร่างรัฐธรรมนูญ ถ้าหากว่าท่านปฏิเสธว่าประชาชนไม่พร้อมตรงนั้น
 ทำไมคนที่มาจากการเลือกตั้งโดยประชาชน จะมีความวิเศษวิโสขึ้นมาที่ท่านทำ
 หน้าที่ตรงนั้นได้ ผมจึงกราบเรียนว่ารูปแบบกรรมาธิการนั้นคงไม่ใช่รูปแบบที่ดี
 ที่สุดหรือครับ แต่ท่านก็ทำตามแนวทางที่เป็นข้อจำกัด แต่ผมอยากจะขอท่าน
 ประทานว่า ฝ่ายเสนอข้อคิดให้ทางสภาสถนิตหนึ่งว่า ถ้าเราตั้งหลักกันตรงนี้
 แล้วเห็นว่า รูปแบบสมัชชานั้นมีข้อที่เป็นจุดบกพร่องหรือจุดอ่อน และแท้จริง
 แล้วรูปแบบเลือกตั้งโดยตรง แม้ไม่ใช่ดีที่สุดแต่ก็ดีกว่าแล้ว เราสามารถที่จะ
 ยกเลิกข้อจำกัดที่เราไปมัดกรรมาธิการไว้ได้เนะครับ กฎหมายใดที่ไม่มีควม
 เหมาะสม เราก็แก้ด้วยกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรีที่ออกไปแล้ว ถ้ามีปัญหา
 ในการบริหารเขาก็ใช้มติคณะรัฐมนตรียกเลิก เช่นเดียวกันครับ มติของสภา
 วันนั้นที่ออกไปนั้นอาจมีความเหมาะสมในเวลานั้น เพื่อที่จะให้เกิดการประนี
 ประนอมและบรรเทาาศที่ด แต่มาวันนี้เมื่อมาตั้งหลักและมาพิจารณาดูหลักว่า
 เราจะสรรหาคนที่มาร่างรัฐธรรมนูญอย่างชอบธรรม และมีประสิทธิภาพ
 อย่างไร วิธีที่เราเคยคิดว่ามีข้ออ่อน ถ้าวันนี้เรานั้นใจแล้วว่าข้ออ่อนนั้นก็ยัง
 น้อยกว่าวิธีอื่น ก็ใช้มติของสภานี้ยกเลิกข้อจำกัดของตัวเองเสีย เพราะว่า
 หน้าที่เราตรงนี้คือทำในสิ่งที่ดีที่สุด หยิบยื่นโอกาสที่ดีที่สุดให้แก่ประชาชน
 ในการปฏิรูปการเมือง อย่าไปยึดมันถึมันว่าเป็นมดออกไปแล้ว ถ้ามาทบทวน

จะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ผมขอวิงวอนผ่านท่านประธานว่า ทั้งหมดนี้เป็นการแสดงความคิดเห็นตามเหตุผลผลด้วยความบริสุทธิ์ใจ เพื่ออธิบายว่าทำไมในที่สุดแล้วแม้เรามีข้อห่วงใยเรื่องของการเลือกตั้งทางตรงนั้น เราอาจจะไม่มีวิธีที่ดีกว่านั้นสำหรับโอกาสของประเทศชาติในการปฏิรูปการเมือง ขอขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณไชยวัฒน์ สีนสุวงศ์

นายไชยวัฒน์ สีนสุวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม ไชยวัฒน์ สีนสุวงศ์ พลตำรวจโท. ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต้องกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาไปถึงท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่า เราได้มีการอภิปรายพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องมาดราณี ไข่เวลาชยาวนานพอสมควรแล้ว ผมขออนุญาตที่ประชุมย้อนไปถึงเจตนารมณ์ที่เราพูดตั้งแต่แรกเริ่มก็คือว่า เรามีความวิตกกังวลว่าคณะที่จะมากร่างรัฐธรรมนูญตามที่เรามุ่งมั่นจะทำอยู่นี้ อยากรู้ออกมาจากอิทธิพลของผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง เมื่อที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติพูดที่ท่านองจะย้อนกลับไปอีกแล้ว ฉะนั้นผมค่อนข้างเห็นด้วยกับแนวทางที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ขออนุญาตเอ่ยตาม คือท่าน ส.ส. จากจังหวัดยโสธร พันธ์รัฐ พาลุสุข ขอยกย่องผมค่อนข้างเห็นด้วยว่าวิธีการที่จะมีการเป็นไปได้จริง และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพวกเราทั้งหมดก็คือว่าน่าจะมีการเลือกในระดับจังหวัด โดยให้ผู้สมัครทุกคนร่วมกันเลือก โดยให้แต่ละท่านนั้นเลือกได้เพียง ๓ คน จากจังหวัดแต่ละจังหวัดผ่านรายชื่อคัดเลือกมาเป็นจำนวน ๑๐ คน ก็จะทำให้แต่ละท่านที่ผ่านการคัดเลือกในระดับจังหวัดมาถึงรัฐสภา เพื่อเลือกอีกครั้งนั้นจะมีผู้ที่มาด้วยความบริสุทธิ์ใจจากวิธีการอื่นค่อนข้างมาก สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าน่าจะเป็นแนวทางที่จะเป็นไปได้ดีที่สุดที่จะเป็นไปได้ ในภาวะการณ์ยุคนี้ของสภาของสังคมไทยเกี่ยวข้องกับการเมือง เพราะว่าเราต้องยึดถือ

เจตนารมณ์เดิมว่า เราต้องการผู้ที่มีความบริสุทธิ์ใจปลอดจากความกระทบจากผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงมากที่สุดที่จะเป็นไปได้ ถ้าเราย้อนกลับไปถึงการเลือกตั้งจากประชาชนในแต่ละจังหวัดตามแนวทางที่ทุกคนอยู่นั้น ก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะเข้าสู่โลก ซึ่งผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจะมีผลกระทบเข้ามาทำให้ผลการเลือกตั้งถูกโยงโยในสิ่งที่เราพยายามที่จะให้มันปลอดภัยที่สุดนั่นเอง ฉะนั้นผมคิดว่าแนวทางที่น่าเสนอในวันนี้ก็สรุปได้เป็น ๒ แนวทาง คือแนวทางของกรรมาธิการเสียงข้างมากที่น่าเสนอ กับแนวทางที่มีการนำเสนอโดยให้มีการเลือกในระดับสมาชิกจังหวัด ซึ่งขอสรุปว่าผมขออยากให้ เป็นจังหวัดละ ๑๐ ท่านส่งรายชื่อเข้ามาที่ ๗๖๐ คนให้กับรัฐสภา แต่ว่าผู้ที่จะเลือกในระดับจังหวัดนั้นให้เลือกได้เพียงท่านละ ๓ คน ก็คิดว่าน่าจะเป็นแนวทางออก ซึ่งเราน่าจะมีการลงมติว่าเราจะเอาแนวทางใดได้ต่อไป ขอบคุณท่านประธานรัฐสภาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ เราได้พูดกันมา ๔ ชั่วโมง ผมจะขอหาวิธีว่าจะสมควรปิดอภิปรายหรือยังนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภามีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นสมควรปิดอภิปรายแล้ว กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๖ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป กรุณา ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีสมาชิกเห็นควรปิดอภิปราย ๑๑๖ เสียง เห็นควรเปิดอภิปราย ๑๕ เสียง ก็เป็นอันปิดอภิปรายท่านสมาชิกครับ มีคำแปรญัตติที่จับเป็นร่างได้ ๘ คำแปรญัตตินะครับ ผมจะสรุปให้ฟัง

ข้อ ๆ ว่าแต่ละคำแปรญัตตินั้นมีเป็นอย่างไรนะครับ มีคำแปรญัตติของคุณพิรพันธุ์ ซึ่งขอแก้ทั้งมาตราโดยใช้สมาชิกในระดับจังหวัดเลือกมา ๕ คน แต่ละคนลงคะแนนได้ ๒ คน คุณธีรภัทร์แก้ทั้งมาตราใช้สมาชิกในระดับจังหวัดเลือก ๕ เท่าของ ส.ส. แต่ละคนลงคะแนนได้ทั้งหนึ่งของจำนวน ส.ส. ของแต่ละจังหวัด คุณอริสมันต์แก้ทั้งมาตราให้เลือกเป็นสาขาอาชีพ โดยแต่ละอาชีพเลือกกันเอง จังหวัดละ ๑๐ คน ส่งมายังรัฐสภา ของคุณวิฑูรย์ นามบุตร แก้วระยะเวลาตามร่างของกรรมาธิการจาก ๕๐ วันเป็น ๖๐ วัน และแก้ไขข้อความวรรคสุดท้ายโดยให้เดิมคำว่า ตามคะแนนที่ได้รับเลือกตั้ง ของคุณจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ แก้ววรรคสามของร่างของกรรมาธิการเป็นว่า ให้ทำสมาชิกที่จังหวัด จังหวัดละ ๑๐ คน แต่ละคนเลือกได้คนละ ๑ คน ของคุณชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง และคุณศูนย์ จุลพงศธร แก้เป็นว่าให้แต่ละจังหวัดเลือกโดยตรง จังหวัดละ ๑ คน

นายศูนย์ จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ ผมขอเปลี่ยนเป็นความคิดเห็นเหมือนท่านกรรมาธิการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ตัดออก ไม่ติดใจนะครับ ของคุณพิระพงศ์ อนอมพงษ์พันธ์ แก้ววรรคแรกจาก ๕๐ วัน เป็น ๔๕ วัน วรรคสามแก้ ๑ คน เป็น ๑๐ คน และตัดข้อความที่เกี่ยวกับ ให้น่ากฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งมาใช้บังคับ ออกทั้งหมด ของคุณชัย ชิดชอบ แก้ทั้งมาตราให้ใช้วิธีสมัครและสอบคัดเลือกและส่งคนได้คะแนนลำดับ ๑ ถึง ๕ มาให้รัฐสภาเลือกอีกครั้งหนึ่ง มีร่างของคุณพิรพันธุ์ที่มีผู้คัดค้านว่าเปลี่ยนจาก ๕ คน เป็น ๑๐ คน และจาก ๒ คน เป็น ๑ คน คุณพิรพันธุ์ ตกลงว่าอย่างไรครับ

นายพิรพันธุ์ พาลุสุข (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม พิรพันธุ์ พาลุสุข ตามที่สมาชิกขอปรับตัวเลขจากที่ผมเสนอไว้ตัวเลข ๕ คน ขอเป็น ๑๐ คน และแก้ไขให้เลือกกันเองคนละ ๒ คน ขอแก้เป็น ๑ คนนั้น กระผมไม่ขัดข้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ตกลงก็เป็นอย่างนั้นนะครับ

นายเงิน ไขยคิวามงคล (กรรมการ) : ขออนุญาตท่านครับ
ผมแปรญัตติไว้กับคุณพิรพันธุ์ พาสุสุข ด้วย ต้องขอแก้ตามแนวทาง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ของคุณเงินไขไหมครับ
เป็นคำแปรญัตติเดียวกันนะครับ

นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) :
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม วิฑูรย์ นามบุตร ที่ได้แปรญัตติไว้เป็นเพียง
รายละเอียดไม่มากนัก แต่ผมเห็นสอดคล้องกับคณะกรรมการเสียงส่วนใหญ่
ของถ้อยคำแปรญัตติครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ครับ มีใครจะถอนอีกไหม
เชิญคุณประสพครับ

นายประสพ บุหราชัม (กรรมการ) : ท่านประธานครับ
ผมไม่ถอน แต่ว่าท่านประธานหลุดของผมไปครับ ผมไม่ถอน กรรมการ
เสียงข้างน้อยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : แปรไว้ที่ ๒๑๑ ครี
ไขไหมครับ

นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผม ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ ผมก็จะขอถอน
เหมือนกันนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณอริสมันต์ ไขไหมครับ

นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ถอนนะครับ ของคุณประสพ
แปรญัตติ ให้สมาชิกที่จังหวัดเลือก ๓ คน ส่งมายังรัฐสภาเลือก ๑ คน
อย่างนั้นไขไหมครับ

นายจางตุรงค์ เฟ็งนรพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระผม นายแพทย์จางตุรงค์ เฟ็งนรพัฒน์ ที่แปรญัตติไว้ จังหวัดละ ๑๐ คน แล้วเลือกมาแค่ ๑ ใน ๑ แล้วก็ส่งไปจังหวัดละ ๑๐ คน เหมือนท่านพิรพันธุ์ ขอดถามท่านพิรพันธุ์ครับ ของผมขอลอนนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ขอลอนนะครับ เหลือของคุณพิรพันธุ์กับคุณเงินนะครับ คุณธีรภัทร์ คุณพีระพงศ์ ดนอมพงษ์พันธ์ คุณชัย ชิดชอบ คุณประสพ บุญรักษ์ และคณะ คุณอลงกรณ์มีอะไรครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกรัฐสภาครับ กระผมได้ส่งวงคำแปรญัตติไว้เช่นกัน โดยให้เลือกโดยตรงจังหวัดละ ๑ คน แต่ถ้าหากว่าท่านประธานวินิจฉัยว่าจะไม่สอดคล้องต่อมติ และจะไม่มีการทบทวนมติของรัฐสภา กระผมขอลอนเพื่อสนับสนุนคณะกรรมการเสี่ยงข้างมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : โดยที่ยังมีผู้ยังยืนยันคำแปรญัตติอยู่ ๖ ราย แต่มีคำแปรญัตติ ๕ ฉบับ ผมก็จะถามมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับกรรมาธิการหรือเห็นชอบด้วยกับผู้แปรญัตติ ถ้าเสี่ยงข้างมากเห็นชอบด้วยกับกรรมาธิการก็เป็นอันยุติไป ถ้าเสี่ยงข้างมากไม่เห็นชอบด้วยกับกรรมาธิการก็จะได้ถามไปทีละรายว่า เห็นชอบด้วยกับคำแปรญัตติของสมาชิกท่านไหน เข้าใจกันนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับร่างของคณะกรรมการ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๓๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับ
ผู้แปรญัตติ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๒๑๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีผู้เห็นด้วยกับคณะ
กรรมวิธีการ ๑๓๑ เสียง เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ ๒๑๔ เสียง เป็นอันว่า
เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ ต่อไปนี้ผมก็จะได้อาามว่าจะเห็นด้วยกับร่างคำแปรญัตติ
ของท่านผู้ใด ซึ่งจะมี ๕ ร่างนะครับ เชิญครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ผม พิชะษฐ พันธุ์วิชาติกุล ประชาธิปัตย์ จาก
จังหวัดกระบี่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ก่อนที่เราจะก้าวลงไปมากกว่านี้
ผมขอเรียนถามหาหรือท่านประธานนิดเดียวว่า ถ้าเราลงมติไปตามร่างใด
ร่างหนึ่ง หรือตามคำแปรญัตติของผู้ใดคนหนึ่ง ผมอยากทราบความชัดเจนตรงนี้
ว่าการันที่ เราจะให้ผู้สมัครเลือกตั้งกันเอง สมมุติว่าผู้สมัครเกิน ๑๐ คน และก็
ให้เลือกกันเอง คนหนึ่งมีสิทธิลง ๒ คะแนน ๑ คะแนนก็แล้วแต่แน่นอนครับ
ผู้สมัครทุกคนก็ย่อมหวังว่าตนเองอยากจะได้ จะมีผู้สมัครคนไหนเลือกคนอื่นบ้าง
เพราะถ้าเกิดกรณีว่า ๑๑ คน เลือกตนเองทุกคนได้ ๑ คะแนนทุกคนเลย
หรือกรณีที่มีสมัคร ๑๕ คน ต้องการ ๑๐ คน เลือกตนเองทุกคนได้ ๑ คะแนน
ทั้ง ๑๕ คน เราจะมีวิธีการแก้ไขอะไร และจะมีกลายเป็นว่าสภานี้ออก
กฎหมายอัปลักษณ์โดยไม่ได้คำนึงถึงในทางวิธีปฏิบัติว่าถึงเวลาปฏิบัติจริง ๆ
แล้วทำไม่ได้เลย หัวประเทศปรากฏว่าการเลือกตั้งทุกจังหวัด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ครึ่งนี้เราคงอภิปรายกัน
ไม่ได้แล้วละครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) :
ไม่ใช้ครับ ผมจะถามว่าท่านประธานครับถ้าเกิดกรณีนี้ท่านจะกรุณาแนะ

ได้ไหมครับว่า จะมีทางออกอื่นไหม เพราะว่าในนี้ระบุเสียแล้วว่าจะต้องเลือกโดยวิธีการลงคะแนน ลงคะแนนด้วยอย่างเดียวยังอื่นไม่ได้ ไม่มี และทั่วประเทศก็มีผู้ลงคะแนนได้เสียง ๑ เสียงทุกจังหวัดเกิน ๑๐ คนทั่วประเทศแล้วเราจะทำอย่างไร ภูมิภาวะของสภานี้ในวันนี้ออกกฎหมายนี้จะอยู่ตรงไหน เพราะฉะนั้นก่อนที่จะลงมติอย่างไร ท่านประธานจะกรุณาไขข้อข้องใจตรงนี้ได้ไหมครับ หรือถ้าจะไม่ใช่ ถ้าจะเอาตามโพล (Poll) ที่แจกวันนี้ลงมติดีก็น่าไปแล้ว แต่ว่าเดือนแล้วนะครับ ผมเดือนแล้วนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณพิเชษฐครับ ถ้าพูดต่อไปจะมีคนประท้วง เพราะว่าไปคอกิปรายแล้ว

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : มันจะจริงหรือจะเท็จอย่างไรก็แล้วแต่ แต่ทุกอย่างมันเป็นไปตามที่กำหนดอย่างนี้ทุกอย่าง และมันก็เป็นอย่างนั้นจริง ๆ เพราะฉะนั้นก่อนที่จะลงมติต่อไป ตั้งสติรำลึกให้ดี และถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วท่านจะทำอย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณพิเชษฐครับ ถ้าคุณไม่หยุดพูด ผมจะโดนประท้วง เพราะฉะนั้นกรุณาหยุดเถอะครับ คุณธานินทร์ครับ

นายธานินทร์ โฉมบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สตูล) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายธานินทร์ โฉมบุตร สมาชิกรัฐสภาครับ เมื่อกี้สมาชิกหลายท่านเพิ่งเดินเข้ามาตอนลงมติ และข้างบนก็รู้สึกว่าจะยกมือด้วยหลายคน ทางโน้นก็ยกมือด้วยหลายคน ผมสงสัยผลคะแนนเมื่อกี้খনับไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีผู้รับรองไหมครับ (มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ต่อไปจะต้องใช้วิธีขึ้นขึ้นนะครับ ในการนับคะแนนใหม่ เจ้าหน้าที่กรณานับซ้ำ ๆ ก็ได้้นะครับ แล้วก็จด

ให้ถูกต้อง ผมจะถามมติใหม่จะครบคราวนี้ต้องใช้วิธีขึ้นขึ้น ท่านผู้ใดเห็นชอบ
ด้วยกับร่างของคณะกรรมการธิการ กรุณาขึ้นขึ้นครับ

(มีสมาชิกขึ้น ๑๓๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับ
ผู้แปรญัตติ กรุณาขึ้นขึ้นครับ

(มีสมาชิกขึ้น ๒๒๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีผู้เห็นด้วยกับคณะกรรมการธิการ
๑๓๑ เสียง เท่าเดิมครับ มีผู้เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ ๒๒๕ เสียง ก็เป็น
อันว่ามีผู้เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ ต่อไปนี้ผมจะถามเป็นรายฉบับนะครับ

นายสุณัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
ท่านประธานครับ จำนวนผมเห็นว่าแตกต่างกันมากแล้วฝ่ายที่สนับสนุนก็เยอะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ใช้วิธีขึ้นแล้ว

นายสุณัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
กระผมเห็นอย่างนี้ว่า ประเด็นนี้เป็นเรื่องหัวเลี้ยวหัวต่อของประวัติศาสตร์
ทางการเมืองเราว่าการปฏิรูปมันจะสำเร็จหรือไม่อย่างไร กระผมจึงเห็นว่า
เพื่อให้ชัดเจนท่านประธานครับ ขอให้มีการนับคะแนนอีกครั้งหนึ่งโดยการ
ขานชื่อครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณอดิศร

นายอดิศร เพียงเกษ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม อดิศร เพียงเกษ ด้วยความเคารพต่อเพื่อนผม คุณสุณัย จุลพงศธร หาก
เราขานชื่อทุกมาตรา ไม่ทราบว่าเสร็จเมื่อไร แล้วการปฏิรูปการเมือง
วาระที่ ๓ อีก ๑๕ วัน ขอเยอะเพื่อน อย่งไรก็ได้แล้ว ๆ กันไป เพื่อความ
สัมพันธครั้งที่แล้วมา เราจะคบกันต่อไปอยู่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมจะขอมติครับ

นายถาวร กาสมนัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตอก) : ขอ
อนุญาตท่านประธาน ผมอยากจะหารือก่อนที่ท่านประธานจะให้ลงมติต่อไป
นะครับ จากโศกที่กระจ่ายอยู่เต็มสภา ท่านประธาน ผมเข้าใจว่าสมาชิก
หลายท่านไม่ได้ลงคะแนนโดยอิสระ เพื่อให้การตัดสินใจด้วยความเคารพ
ต่อท่านสมาชิกรัฐสภาทุกท่าน ผมอยากจะขอเสนอให้ลงคะแนนลับ ขอผู้รับรอง
ด้วยครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตประท้วงคำว่า โศก ผม อรรถสิทธิ์
ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอประท้วงคำว่า โศกกระจ่ายอยู่เต็มสภา ผม
ไม่เคยเห็นโศกนี้แต่ประการใด ยืนยันด้วยความสัตย์จริงครับ

นายถาวร กาสมนัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตอก) : ท่าน
สมาชิกที่เห็นโศก กรุณายกมือด้วยครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :
เพราะฉะนั้นขอให้ถอนในเรื่องนี้ ผมถือว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อรัฐสภา
แห่งนี้มาก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : กรุณานั่งลงก่อนนะครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม)
: ผมไม่เคยเห็นโศกนั้นครับ ต้องถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : กรุณานั่งลงก่อนเถอะครับ
เดี๋ยวให้ผมวินิจฉัยให้

นายถาวร กาสมนัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตอก) : ท่าน
ประธาน ผมขออนุญาตชี้แจง ไม่อย่างนั้นผมเสียหายนะครับท่านประธาน ผม
กล่าวเท็จในสภาไม่ได้แน่ครับ ท่านสมาชิกที่มีโศกอยู่ในมือกรุณายกมือด้วยครับ
ยกโศกขึ้นมาดูด้วยครับ มีไหมครับ มีเต็มเลย

นาย मुख สุไลมาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปัตตานี) : ท่านประธานครับ มาบอกว่าโศคนอื่นไม่มีทำหอรอกครับ ทำเองแล้วที่มากล่าวหา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ขอร้องประธานไทยกรุณานั่งลงเถอะครับ ผมเห็นว่าโศจะมีหรือไม่มี ผมไม่รู้หอรอกครับ แต่ที่ผมเห็นก็คือว่าที่คุณกล่าวว่าสมาชิกลงคะแนนไม่อิสระ ผมเห็นว่าไม่จริง เพราะว่าทุกท่านที่นั่งอยู่ทางด้านนี้มีโศกันทั้งนั้น แต่ผมก็เห็นว่าลงคะแนนต่างกันกับทางนี้ ก็แสดงว่ามีอิสระจริง ไม่มีใครเอาปืนมาจี้จะกลัวจะไรกับกระดากแผ่นเดียวกันละครับ เพราะฉะนั้นอย่าไปยึดโยงกับเรื่องนั้นนัก แล้วการพูดอะไรก็ต้องระมัดระวังน้ำใจกันด้วย เวลาใครเป็นรัฐบาลก็ผลักดันเป็นละครับ ผมก็เห็นว่าถ้า ๆ กันอย่างนี้ เพราะฉะนั้นก็เอาไว้ทางข้างหน้าเถอะครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับคำแปรญัตติของใคร ผมได้รับหนังสือแจ้งว่าคุณธีรภัทร์กับคณะของถอนคำแปรญัตติ เพราะฉะนั้นก็เหลือคำแปรญัตติของคุณพิรพันธุ์กับคุณเจิน คุณพิระพงศ์ ถนอมพงษ์พันธ์ คุณชัย จิตชอบ และคุณประสพ

นายพิระพงศ์ ถนอมพงษ์พันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม พิศพงศ์ ถนอมพงษ์พันธ์ ขออนุญาตถอนคำแปรญัตติด้วยครับ เพราะว่าขณะนี้นั้นสาระส่วนใหญ่ได้ใกล้เคียงกันกับที่ผมได้แปรญัตติไว้แล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ก็เหลือ ๓ ฉบับนะครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับคำแปรญัตติของคุณพิรพันธุ์ และคุณเจิน กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๒๔๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ขอบคุณครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับคำแปรญัตติของคุณชัย จิตชอบ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ขอบคุณครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับคำแปรญัตติของคุณประสพ พุราหัม กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๔๐ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีผู้เห็นชอบด้วยกับคำแปรญัตติของคุณพรพันธุ์ และคุณเงิน ๒๔๒ เสียง ขิงคุณชัย ชิตชอบ ๑๔ เสียง ของคุณประสพ บุรารักษ์ ๔๐ เสียง ก็เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยกับคำแปรญัตติของคุณพรพันธุ์กับคุณเงิน ต่อไปจะเป็นการพิจารณามาตรา ๒๑๑ สัตต เมื่อสักครู่นี้คำกล่าวของคุณพิเชษฐยังค้างอยู่ เพราะว่าก่อนข้างจะรุนแรงที่ว่าสภาเราลงมติไม่ดีไม่งาม ถ้าใครจะชี้แจงผมก็จะอนุญาตให้ชี้แจงครั้งนี้ เมื่อไม่ให้ชี้แจงไม่ได้เพราะปิดอภิปรายไปแล้ว เชิญคุณปิยะณัฐครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคงตอบคำถามสั้น ๆ ความจริงอยากจะทำให้เพื่อนสมาชิกได้ยกมือด้วยความสบายใจอยู่แล้วว่า กรณีถ้าหากว่าจะแนบเท่ากัน เราคงใช้พระราชบัญญัติเลือกตั้ง โดยอนุโลม คือการจับสลากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เขาไม่ได้ถามอย่างนั้น เขาถามว่าถ้าทุกคนลงคะแนนให้กับตัวเองทำอย่างไร เชิญครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ ก็ผมเพียงแต่ว่าผลจากการลงคะแนน ถ้าหากว่าทุกคนลงคะแนนมาที่จะได้ คนละ ๑ คะแนน เมื่อคะแนนเท่ากันก็ต้องใช้พระราชบัญญัติเลือกตั้งโดยอนุโลม ผู้สมัครมีคะแนนเท่ากันก็ต้องใช้วิธีการจับสลาก ถูกไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คงไม่ใช่ เพราะว่าแต่ละคนมีสิทธิลงคะแนนได้ ๑ เพราะฉะนั้นมันจะไม่มี ๑ คะแนน อย่างน้อยจะต้องมี ๓ เชิญครับ

นายโสภณ เพชรสว่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. บุรีรัมย์

พรรคชาติพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต่อคำถามที่ท่านพิเชษฐได้เรียนถามนั้น ท่านปิยะฉัตรตอบ ผมว่าฟังไม่ขึ้น ยังไม่กระจ่าง และของผมมีคำถามเพิ่มเติมอีก อย่างจะให้ท่านผู้ใดก็ได้ช่วยตอบ การฮั้ว การสมยอมราคาต้องโหมะ ถ้ามีการเลือกตั้งกันเองขึ้นมา ถ้าฮั้วกัน สมยอมกันจะถือเป็นโหมะหรือไม่การเลือกตั้ง ช่วยตอบผมหน่อยครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญท่านเลขาฯ อ่านมาตรา ๒๑๑ ตัดต. เดี่ยวนะครับ เชิญคุณบัญญัติครับ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บัญญัติ บรรทัดฐาน สมาชิกประชาธิปัตย์ จากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก็คงไม่เกี่ยวข้องกับข้อกังวลที่เพื่อนสมาชิกทั้งหลายเป็นห่วงเป็นใยอยู่ในขณะนี้ แต่ว่าอย่างใดก็ตามผมคิดว่าสักครู่นี้ในเวลาที่สมาชิกรัฐสภาท่านหนึ่ง ท่านหยิบเอาโผขึ้นมาพูดกันกลางที่ประชุมรัฐสภา ท่านประธานเองซึ่งอาจจะด้วยความปรารถนาดีหรืออย่างไรก็สุดแท้แต่ แต่ผมเข้าใจว่าประโยชน์หนึ่งที่ท่านประธานรัฐสภาได้พูดถึงไปเมื่อสักครู่นี้คือประโยชน์ที่ว่า เรื่องโผนั้นดูจะเป็นเรื่องปกติธรรมดา สุดแท้แต่ว่าใครจะเป็นรัฐบาลอย่างไรซึ่งก็กลับปกลับมา กระผมคิดว่าคำพูดเช่นนี้คงตีความหมายเป็นอย่างอื่นไม่ได้ นอกเหนือไปจากว่าใครขึ้นมาเป็นรัฐบาลก็ตาม ในเวลาที่ทำเป็นจะต้องมีการลงมติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในที่ประชุมรัฐสภา เช่นนี้คงจะต้องมีโผกันทุกรัฐบาลไป ทั้งเอิญผมเองหลังสุดก็เป็นรัฐบาลก่อนหน้านี้ รัฐบาลอื่นจะเห็นอย่างไรก็สุดแท้แต่ แต่ว่าสิ่งที่กระผมยืนยันได้อย่างแน่นอนก็คือว่า ในช่วงระยะเวลา ๒ ปี กับ ๙ เดือนที่ผ่านมา ในเวลาที่พรรคประชาธิปัตย์กับหลายพรรคร่วมรัฐบาลเป็นรัฐบาลอยู่นั้น ผมคิดว่าเราคงสามารถยืนยันได้ทีเดียวว่า เราไม่เคยมีโผในที่ประชุมรัฐสภาเช่นนี้ครับ ก็ขอกราบเรียนเรื่องนี้เพื่อความเข้าใจดี เพราะกระผมคิดว่า

คำพูดของท่านนั้นอาจจะก่อให้เกิดความสับสนวุ่นวายได้ว่า ทุกรัฐบาลเขาทำเช่นนี้ด้วยกันทั้งสิ้นครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมไม่ได้ยืนยันนะครับว่าทุกรัฐบาล แต่ว่าเขาอาจจะปฏิเสธไปก็แล้วกัน แต่ว่ามันก็มีวิธีที่เขาเรียก วิป (whip) กัน เพียงแต่ว่ารัฐบาลไหนฉลาดก็ไม่ออกมาประเจิดประเจ้อนัก ถ้ารัฐบาลไหนไม่ฉลาดก็ออกประเจิดประเจ้อจนเกินไป เชิญคุณอภิสิทธิ์ มีอะไรครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ด้วยความเคารพท่านประธานและก็ไม่ได้มีเจตนาจะให้มันยืดเยื้อไป แต่บังเอิญว่าคำอธิบายที่สภาได้รับเมื่อสักครู่นี้ เกรงว่าเดี๋ยวจะเกิดปัญหาในภายหลังนะครับ บังเอิญว่าสภาได้ลงมติเห็นชอบตามการแปรญัตติของท่านสมาชิก ๒ ท่าน คือคุณพิรพันธุ์กับคุณเงิน ซึ่งเป็นคำแปรญัตติที่ไม่ได้มีการให้อาณัติหมายเลือกตั้งมาใช้โดยอนุโลม แต่ได้มีบทบัญญัติว่าถ้ากรณีที่มีผู้ได้รับคะแนนเท่ากันให้จัดให้มีการลงคะแนนใหม่ เฉพาะผู้ได้รับคะแนนเท่ากันเพื่อให้ได้ผู้สมัครที่มีคะแนนสูงสุดจำนวน ๕ คน กล่าวคือทำให้เลือกซ้ำแล้วซ้ำเล่าจนกว่าคะแนนมันไม่เท่ากันครับ ที่นี้ปัญหาที่สมาชิกถามขึ้นมาว่ากรณีที่มีมันเกิดเท่ากันเพราะทุกคนเลือกตัวเองจะเป็นอย่างไร คำตอบจึงไม่ใช่เรื่องของกฎหมายเลือกตั้ง ผมคิดว่าที่กราบเรียนนี้ไม่ใช่เพื่ออะไรนะครับ เพื่อว่าในระหว่างของการพิจารณามาตราอื่นจะได้คิดแก้ไขในเรื่องนี้ครับ ขอขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ขอบขอบคุณครับ เชิญ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : ท่านประธานครับสิ่งที่ผมท้วงติงในที่ประชุมเมื่อคืนนี้ ผมพยายามยกมือตลอด แต่

ท่านประธานไม่ชี้ให้พูด ผมก็เลยจำเป็นต้องซักถาม แล้วที่ท่านประธาน ก็ได้กรุณาถามให้ฝ่ายรัฐบาลตอบเพื่อความชัดเจนครั้งนี้อีกครั้งหนึ่งนะครับ เพราะมันคงจะต้องบันทึกเป็นรายงานการประชุมของสภาวันนี้ด้วย กรณีเกิดปัญหามาที่หลัง ถ้าหากว่ากรณีให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง เลือกกันเอง สมมุติว่า ๑๐ คน กรณีที่มีผู้สมัครมากกว่า ๑๐ คน ผมเชื่อว่าทั่วทั้งประเทศทุกจังหวัด และกรณีที่มีผู้ลงสมัครด้วยความบริสุทธิ์ใจ ทุกคนก็อยากจะเป็น ถึงแม้จะบอกว่าเลือกได้ ๒ หรือได้ ๓ ไม่มีใครเลือก ๒ หรือเลือก ๓ หรือกรับ ทุกคนเลือกตัวเองทั้งนั้นเพราะอยากจะเป็น ใครจะไปเลือกให้ผู้สมัครฝ่ายตรงข้าม และถ้าเกิดกรณีว่าทั่วประเทศปรากฏว่ามันกลายเป็นรูปแบบเดียวกันหมด มีผู้ลงคะแนนคนเดียวให้กับตัวเองเกินกว่า ๑๐ คนทุกจังหวัด และจะมีประโยชน์อะไร เราจะหาทางออกวิธีไหน หรือกรณีถ้าหากว่าบอกให้จับสลากกันเอง ก็หาไม่ไม่ถ้ารัฐธรรมนูญบอกว่ากรณีนี้มีผู้สมัครเกิน ๑๐ คน ก็ให้จับสลากกันเองเหลือ ๑๐ คน ก็หมดเรื่องกันไป นี่ประการหนึ่ง เพราะฉะนั้นตรงที่ผมท้วงติง ผมก็อยากให้เราปรากฏว่าผมได้ท้วงติงอย่างชัดเจนไว้ในวันนี้แล้ว เพื่อให้เห็นบันทึกการประชุมของสภา ประการที่ ๒ สิ่งที่ท่านประธานเมื่อตะกี้ด้วยความเคารพครับ ผมเคารพท่านประธานเสมอมา ๒ ปี ๘ เดือน ผมเป็นวิปรัฐบาล สิ่งที่ท่านรองฯ บุญดีพูดไม่เคยปรากฏหรือกรับในรัฐบาลที่แล้ว พวกผมไม่เคยใช้ชีวิตในการที่มีโพล เพราะฉะนั้นวันนี้ท่านประธานขอให้พวกเราถอนคำพูดมาเยอะแล้ว วันนี้ผมคงจำเป็นต้องให้ท่านประธานถอนคำพูดส่วนเมื่อตะกี้ด้วยท่านประธาน ด้วยความเคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณจะให้ผมถอนคำพูดส่วนไหน

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) :

ส่วนที่บอกว่าทุกรัฐบาลก็ปฏิบัติกันแบบนี้ แล้วแต่ว่าใครจะมา เป็นรัฐบาล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมไม่ได้บอกว่าทุกรัฐบาลจะต้องปฏิบัติแบบนี้ ผมบอกว่า ทุกรัฐบาลก็มีวิป ผมใช้ คำว่า วิป แล้วถ้าท่านจะปฏิเสธว่าท่านไม่มีวิป ไม่มีคณะกรรมการประสานงานก็ให้ปฏิเสธมา

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : ที่เมื่อตะกี้เราพูดกันเรื่อง โพลกรับ ไม่ใช่เรื่องวิปท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ใช่ ผมก็บอกว่าทุกรัฐบาลก็มีวิป รัฐบาลไหนที่ฉลาด

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : ท่านประธานหมายถึงวิปกันด้วยการออกโพลอย่างนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมใช้ คำว่า วิป แล้วผมก็บอกว่า ถ้ารัฐบาลไหนที่ฉลาดเขาก็ไม่มาทำประเจิดประเจ้ออย่างนี้ รัฐบาลไหนที่ไม่ฉลาดก็ทำประเจิดประเจ้อมันก็เกิดเรื่อง ผมก็พูดแค่เพียงเท่านั้น ผมไม่ได้บอกว่าอะไรเลย

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าพอจะชัดเจนแล้ว ขอบพระคุณครับ แต่ถ้าหากว่าเป็นข้างล่างด้วยกันคงจะมีการทำเปิดเทปกันบ้างละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมยืนยันครับ ว่าผมใช้ คำว่า มีวิป

นายถาวร กาสมสัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์ถาวร กาสมสัน ส.ส. ตาก พรรคประชาธิปัตย์ เมื่อตะกี้ที่ผมได้เรียนเสนอท่านประธานที่ผมเป็นคนพูดเรื่องโพล เรื่อง โพล แล้วขอให้ท่านประธานใช้ข้อบังคับข้อ ๖๔ เพื่อจะลงคะแนนแล้วมีผู้รับรองถูกต้อง ผมขออนุญาตประทั้งท่านประธาน ผมไม่ย้อนไปทบทวนครับ แต่ว่าเพื่อความถูกต้องของสภาแห่งนี้ครับท่านประธาน ท่านประธานไม่ได้ตัดสินใจอะไรเลย แล้วก็ผ่านลงคะแนนไปแล้วโดยไม่ได้พิจารณาข้อเสนอ

ของผมในเรื่องของการลงคะแนนลับ แต่มันแล้วไปแล้วท่านประธาน ผมต้องการให้เป็นมาตรฐาน ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มิได้ครับ คือครั้งแรกมีผู้ขอให้นับคะแนนใหม่ก็ไม่มีผู้รับรอง แล้วก็มีผู้ขอให้ถอนข้อเสนอก่อนแล้ว ก็เจียบกันไป แล้วคุณมาขอให้ลงคะแนนลับมันจะลงคะแนนลับได้อย่างไร ในเมื่อการลงคะแนนมันสิ้นสุดลงไปแล้ว

นายถาวร กาสมนัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตอก) : เปล่า ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ถ้ามีการขอให้ลงคะแนนใหม่อีกครั้งแล้วจึงจะลงคะแนนลับอย่างนั้นจึงจะเป็นไปได้

นายถาวร กาสมนัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตอก) : ท่านประธานครับ ผมหมายถึงการลงคะแนนตอนเลือกประเด็นครับท่านประธาน เพราะโหม้นมีโผเดียวท่านประธานครับ แล้วมีประเด็นของสมาชิกที่แปรญัตติไว้ ๓ - ๔ รายการ ผมเชื่อว่าถ้าหากมีการลงคะแนนลับคะแนนอาจจะเปลี่ยนไป ก็ได้ท่านประธาน ผมถึงได้เรียนเสนอให้ลงคะแนนลับ ที่นี้ท่านประธานคัดบทเรื่องโผ พอได้ยินท่านประธานบอกว่ารัฐบาลไหนก็ทำกันแบบนี้ทั้งนั้น ผมเรียนใช้ภาษาชาวบ้านว่า เช้งสุดขีด ท่านประธาน ว่ารัฐสภาเรามีแต่อย่างนี้หรือ ผมเคารพท่านประธานตลอดมา ผมให้ความเคารพเชื่อถือท่านประธานตลอดมา แต่วันนี้คำตอบที่ผมได้รับจากท่านประธาน ซึ่งได้พิจารณาข้อเสนอของผมในเรื่องให้ลงคะแนนลับ ท่านประธานกลับไปพูดเรื่องโผที่ว่าทุก ๆ รัฐบาล หรือว่ารัฐบาลไหนเป็นก็ทำกันอย่างนั้นครับท่านประธาน ผมขออนุญาตประหว่งท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ก็ตอนนั้นกำลังพูดกันถึงเรื่องอื่นอยู่ แล้วคุณแทรกขึ้นมาประเด็นมันก็จับกันไม่ได้ คนรับรองก็ไม่มี แล้วก็ไม่มีใครตามเรื่องนั้น ถ้าคุณยืนยันท่อนั้นก็จะได้พูดกันเสียให้มันจบสิ้นกันไป

จะเขาอย่างไรก็ต้องเขากันเสียให้มันชัดเจนกันตอนนั้นละครับ แต่ว่าเมื่อไม่ได้ติดตามเรื่อง กำลังพูดกันเรื่องอื่นอยู่ แล้วก็แทรกกันขึ้นมาก็ไม่ว่าจะทำอย่างไร

นายโกวิท สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานขออนุญาตครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม โกวิท สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมได้ฟังมาโดยตลอดว่า ท่านประธานได้พูดนั้นได้พูดในลักษณะเชิงกลาง ๆ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณโกวิทจบเฉอะครับ อย่าไปต่อความยาวสาวความยืด

นายโกวิท สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา : แล้วก็ผมจะขออนุญาตชี้แจงในประเด็นที่มีข้อซักถามว่า ในกรณีที่จะเลือกกันอย่างไร ซึ่งอันนี้เขาระบุไว้ชัดเจนว่าไม่เกินจำนวนเท่านั้นเท่านี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เจ้าของร่างเขาไม่ชี้แจงอย่าไปชี้แจงเลยครับ เอาเฉอะครับ หยุดเฉอะครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ อ่านต่อไปครับ

ศาสตราจารย์ไพฑูริย์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๒๑๑ สัตต ให้สถาบันอุดมศึกษาที่มีการให้ปริญญานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ หรือรัฐประศาสนศาสตร์ทุกแห่งคิดเลือกบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติที่จะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๒) ในประเภทต่าง ๆ ตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๒) (ก) (ข) และ (ค) ประเภทละไม่เกินห้าคน โดยจัดทำเป็นบัญชีรายชื่อของแต่ละประเภท พร้อมทั้งรายละเอียดตามที่ประธานรัฐสภากำหนด และส่งให้ประธานรัฐสภาภายในห้าวันนับแต่วันพ้นกำหนดวันสมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๒๑๑ ฉ และให้ประธานรัฐสภาจัดทำบัญชีรายชื่อของบุคคลที่สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ส่งมาแยกเป็นประเภทแต่ละบัญชี โดยให้เรียงรายชื่อตามลำดับอักษรและมีให้ระบุว่าสถาบันอุดมศึกษาใด

เป็นผู้ส่งรายชื่อขึ้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญอาจารย์วิจิตรครับ

นายวิจิตร ศรีสุอาน สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม วิจิตร ศรีสุอาน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมได้
 ประชุมคิดในมาตรานี้ ซึ่งร่างเดิมให้ใช้วิธีที่มีคณะกรรมการสรรหาและคัดเลือก
 เมื่อกรรมการได้เสนอออกมาในรูปที่ให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ที่จะคัดเลือก
 กระผมก็คิดว่าน่าจะต้องมีความชัดเจนอยู่สัก ๒ ประเด็น แล้วถ้ามีความ
 ชัดเจนแล้ว กระผมก็รับได้ ในประเด็นที่ ๑ เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญ และผู้มี
 ประสบการณ์ทั้ง ๑ กลุ่ม ไม่ได้มีอยู่เฉพาะในมหาวิทยาลัยเท่านั้น อาจจะอยู่
 ในหน่วยงานอื่น ๆ ถ้าหากว่าไม่ทำความเข้าใจให้ชัดเจนว่ามหาวิทยาลัยหรือ
 สถาบันอุดมศึกษาที่จะไปคัดเลือกนั้น จะต้องคัดเลือกอย่างกว้างขวาง
 ไม่เจาะจงแต่เฉพาะผู้เชี่ยวชาญในมหาวิทยาลัยเท่านั้น ตรงนี้กระผมคิดว่า
 สำคัญ กับประการที่ ๒ เมื่อเข้าก็พูดกันครับ ว่าถ้าไม่มีการกำหนดให้ชัดว่าจะ
 ให้องค์กรใดและใครในสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ที่รับผิดชอบ ก็อาจจะออกมา
 หลายอย่าง จนกระทั่งอาจจะยุ่งเหยิงได้ ด้วยเหตุผลนี้กระผมก็ขอหารือว่าถ้า
 จะมีการเติมถ้อยคำให้ชัด คณะกรรมการจะรับได้หรือไม่

ประเด็นแรกก็ถือว่าแทนที่จะบอกว่าให้สถาบันอุดมศึกษาที่มีการให้
 ปริญญา ขอแก้เป็น ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาที่มีการให้ปริญญา เพราะสภานั้น
 เป็นองค์กรสูงสุด มีกฎหมายรองรับ องค์ประกอบของสภานั้นเป็นคณะบุคคลที่มี
 ทั้งบุคคลภายในและภายนอก ซึ่งถ้าเราไปกำหนดให้สภาเป็นผู้ดำเนินการ
 ก็จะมีผู้รับผิดชอบ ซึ่งมีอำนาจที่จะดำเนินการใด ๆ ในสถาบันนั้นได้ อันนี้ก็จะ
 ทำให้ไม่เกิดความสับสนในทางปฏิบัติว่า ความรับผิดชอบในการคัดเลือกนั้นอยู่
 ที่ไหน

ประเด็นที่ ๒ เพื่อให้ชัดขึ้น จะเป็นไปได้หรือไม่ที่จะเติมถ้อยคำ
 ความสละสลวยนี้คงต้องดูอีกทีนะครับ ก็คือ ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาที่มีการให้

ปริญญา ที่จริงกระผมอยากจะเติมด้วยว่า ในสาขาวิชานิติศาสตร์ เพราะถ้าเขียนว่า ปริญญานิติศาสตร์ เนอ ๆ คนอาจจะคิดว่าเป็นชื่อปริญญา ที่นี้รัฐศาสตร์ กับรัฐประศาสนศาสตร์มีการให้ในชื่อของศิลปศาสตร์ก็มี แล้ว (รัฐศาสตร์) ถ้าเติมว่าให้ปริญญาในสาขาวิชานิติศาสตร์ ก็จะรู้ว่าอันนี้ไม่ใช่ชื่อปริญญา ชื่อปริญญาอย่างไรก็ได้ แต่ถ้าปริญญานั้นเป็นปริญญาในสาขาวิชานี้ แต่สำคัญกว่านั้นที่ต้องการให้เติมก็คือว่า หรือรัฐประศาสนศาสตร์ ทุกแห่งคัดเลือกบุคคลภายในหรือภายนอกสถาบัน ซึ่งมีคุณสมบัติที่จำเป็น เพราะฉะนั้นโดยสรุปกระผมขอตั้งข้อสังเกตหรือไปทางกรรมาธิการว่า ๑. ทุกแห่งที่ใช้คำว่า สถาบันอุดมศึกษา ในมาตรานี้ ขอเป็นสถานบันอุดมศึกษา จะได้หรือไม่ ๒. เติมคำหลังคำว่า ให้ปริญญา เป็น ในสาขาวิชานิติศาสตร์ ๓. หลังคำว่า คัดเลือกบุคคล ในบรรทัดที่ ๒ เติมคำว่า ภายในหรือภายนอกสถาบัน กระผมมี ๓ ประเด็นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญกรรมาธิการครับ

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช (ประธานคณะกรรมการ) :

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา คณะกรรมาธิการไม่ขัดข้องครับ เห็นด้วยทั้ง ๓ ประเด็น ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณธารทอง

นางสาวธารทอง ทองสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ถ้าป้าง)

: กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ดิฉัน ธารทอง ทองสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง พรรคชาติพัฒนา ดิฉันได้ขอแปรญัตติในมาตรา ๒๑๑ สัดด ไว้ แต่เนื่องจากว่าเมื่อครั้งที่แปรญัตติเสนอกับท่านประธานรัฐสภานั้น ดิฉันได้ใช้ร่างฉบับเดิมเป็นหลักในการขอแก้ไข แล้วได้ทำการแก้ไขในเรื่องที่เกี่ยวกับการเลือกผู้เชี่ยวชาญนี้ไปอีก ๑ มาตราต่อเนื่องกันไปด้วย เพราะฉะนั้นดิฉันก็อยากจะขอเสนอโดยให้เห็นภาพกว้าง ๆ เพราะว่าไม่อาจ

ที่จะลงไปแต่ละมาคราได้เนื่องจากว่าผูกพันกันต่อไปอีก แล้วร่างใหม่นั้นก็ได้เปลี่ยนแปลงไป แต่อยากจะเรียนเสนอความคิดเห็นว่า ถึงแม้ว่าเดิมทีเมื่อตอนที่ขอแปรญัตติในครั้งแรกนั้นจะใช้ร่างเดิมเป็นหลักมาบังคับคณะกรรมการการได้แก้ไขไปแล้ว คือหมายความว่าขอตัด คณะผู้สรรหา ออกไป ซึ่งก็ตรงกับความต้องการของคณินแล้ว แต่ก็ยังมีประเด็นอื่นที่คณินยังเห็นว่าในร่างของกรรมการการยังมีข้อบกพร่องอยู่ ส่วนหนึ่งก็เห็นด้วยกับที่ท่านศาสตราจารย์ วิจิตร ศรีเสถียร ได้พูดไป แต่คณินมีทางออกที่แตกต่างออกไปจากของท่านและเสนอไว้ในคำขอแปรญัตติ คือว่าแทนที่จะให้เป็นการเสนอโดยแต่ละสถาบัน คณินได้ขอให้เป็นการสมัครแทน เนื่องจากคณินเห็นว่าผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ นั้นมีอยู่ในหลายหน่วยงาน ไม่เพียงเฉพาะในมหาวิทยาลัยเท่านั้น ถ้าหากให้สถาบันการศึกษาเป็นผู้เสนอชื่อสถาบันละ ๕ คน ตามที่คณะกรรมการการเสนอมาก็เกรงว่าอาจจะมองไม่ทั่วถึง เพราะมีผู้เชี่ยวชาญอยู่ในหน่วยงานอื่น ๆ อีก เพราะฉะนั้นคณินจึงขอให้เป็นการที่ขอให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความตั้งใจจะเข้ามาทำงานในการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นี้สมัครเข้ามา โดยที่ว่าการสมัครนั้นก็สมัครมาตามสาขาวิชาที่เรากำหนดไว้ แต่คณินได้ขอแก้ไขในมาตราอื่นสืบเนื่องกันต่อไปด้วย โดยที่ขอให้สถาบันการศึกษา ซึ่งอาจจะ เป็นสภามหาวิทยาลัยอย่างที่ท่านศาสตราจารย์ วิจิตร ศรีเสถียร ท่านวุฒิสมาชิก ขอโทษที่ต้องเอ่ยนาม ได้เสนอไว้ก็ได้ เป็นผู้รับรองหรือให้ความเห็นชอบว่าผู้ที่สมัครเข้ามานั้นคือผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ และถ้าหากว่าจำนวนผู้สมัครมีมากกว่า ๒๐๐ คน ก็ให้เลือกในหมู่ผู้เชี่ยวชาญด้วยกันเอง จำนวน ๒๐๐ คนให้เข้ามาทำหน้าที่ในการร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ก็จะแก้ไข ปัญหาได้ว่าทำให้คนภายนอกสถาบันเข้ามาได้ และขณะเดียวกันสถาบันก็จะไม่ปิดกั้น หรือบางทีอาจจะไม่ใช่เป็นความตั้งใจที่จะปิดกั้น หรือหลงลืมไปเพราะไม่ได้เห็น ก็จะไปเน้นแต่เรื่องอาจารย์ในมหาวิทยาลัยแต่เพียงอย่างเดียว

ก็จะอาจจะขอเสนอแก้ไขมาตรา ๒๑๑ สักด ว่า ให้มีการรับสมัครผู้เชี่ยวชาญ
 สาขากฎหมายมหาชน สาขารัฐศาสตร์และสาขารัฐประศาสนศาสตร์ และผู้มี
 ประสบการณ์ทางการเมือง การบริหารราชการแผ่นดิน หรือการร่าง
 รัฐธรรมนูญ แล้วให้ผู้สมัครทั้งหมดร่วมกันเลือกกันเองโดยใช้วิธีการออกเสียง
 ลงคะแนนลับ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐสภากำหนดจำนวน ๒๓ คน ทั้งนี้
 เพื่อแก้ไขปัญหาทั้งหมดที่มีท่านสมาชิกได้เป็นห่วง และขณะเดียวกันก็ให้สถาบัน
 อุดมศึกษาที่มีการสอนสาขากฎหมายมหาชน หรือนิติศาสตร์ สาขารัฐศาสตร์
 หรือสาขารัฐประศาสนศาสตร์ พิจารณาให้ควมเห็นชอบว่าผู้สมัครเป็น
 ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น ๆ เพื่อที่จะได้ทำการเลือกกันได้ ถือว่ามีคุณสมบัติ
 ครบถ้วน แล้วส่วนในเรื่องของประสบการณ์ทางการเมืองนั้น คิดกันว่า
 ทางรัฐสภาเป็นผู้สามารถให้คำรับรองได้ เพราะฉะนั้นก็ขอแก้ไขให้เป็นการ
 รับสมัครแทน และด้วยเหตุผลอีกอย่างหนึ่งก็คือว่า เวลาที่เราจะเลือกสมาชิก
 เข้ามาทำหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญในส่วนที่เป็นประชาชนทั่วไปนั้น เราพูดกันแล้ว
 พูดกันอีกหลายครั้งหลายหนด้วยความเกรงว่าจะไม่ปลอดจากการเมือง จะไม่
 ปลอดจากอิทธิพล จะไม่บริสุทธิ์ ยุติธรรม โปร่งใส แต่พอมาถึงการเลือก
 ผู้เชี่ยวชาญ เรากลับดูไม่ค่อยจะเป็นห่วงเป็นโยกันเท่าไร ส่งให้สถาบัน
 การศึกษาเลือกแล้วจบกัน ซึ่งคิดกันคิดว่าน่าจะใช้มาตรฐานเดียวกัน ในเมื่อ
 ประชาชนทั่วไปสมัครผู้สนใจและ เป็นนักวิชาการ เป็นผู้เชี่ยวชาญก็น่าจะสมัคร
 เหมือนกัน ไม่น่าที่จะเป็นห่วงว่าใครจะไม่ได้รับเลือกแล้วจะเสียหายหรืออะไร
 ทำนองนั้น เพราะประชาชนทั่วไปไม่ว่าจะใหญ่แค่ไหน ถ้าหากว่าจะทำหน้าที่
 เป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญแล้วก็ต้องลงสมัคร เหมือนกันทั้งสิ้น เพราะ
 ฉะนั้นดิฉันขอแก้ไขในประเด็นนี้ ขอขอบคุณค่ะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ
 ประธานรัฐสภา ได้กลับมามีขึ้นอีกครั้งดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานรัฐสภา : คอเคเตอร์เจริญ คันธวงศ์

นายเจริญ คันธวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพ-
มหานคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายเจริญ คันธวงศ์
กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ใครจะขอ
อนุญาตตั้งข้อสังเกตในมาตราที่อยู่ ๒ - ๓ ประการด้วยกัน กระผมคิดว่า
อาจบางอย่างแล้วไม่ค่อยชัดเจน อาจจะต้องขอกราบเรียนท่านประธาน
กรรมการหรือกรรมการได้โปรดรวบรวมข้อคิดแล้วอาจจะเขียนข้อความ
ใหม่ อาจจะกะทัดรัดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือในเรื่องที่ว่าให้สถาบันอุดม
ศึกษาที่มีการให้ปริญญานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ หรือรัฐประศาสนศาสตร์ทุกแห่ง
คัดเลือกบุคคล แล้วในที่สุดไปจบกันว่าไม่เกินห้าคน ทำให้แปลหรือสงสัย
ไปได้ว่า แต่ละแห่งคัดมาแต่ละ ๕ คน หรือว่าแต่ละแห่งรวมกันแล้วคัดแล้ว
ไม่เกิน ๕ คน อันนี้ต้องขอให้ความชัดเจน ท่านอาจจะมั่นใจท่านแล้ว แต่
การอ่านทำให้มีปัญหา ผมขออนุญาตฝากถามตรงนี้ด้วย แต่ถ้าหากว่าแต่ละแห่ง
รวมกันไม่เกิน ๕ คนนี้ก็ขัดต่อมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๒) (ก) (ข) (ค) เพราะ
มี ๘ ๘ และ ๙ อันนี้ก็ช่วยกรุณาพิจารณาว่าเขียนให้ชัดเจนด้วย นั้นข้อที่ ๑
และข้อที่ ๒ ก็คือคำว่า ให้ปริญญานิติศาสตร์ก็อันตราย ผมไม่แน่ใจบางแห่ง
อาจจะไม่สอน แต่ว่าให้ปริญญานิติศาสตร์ก็ติดมสก็ก็อาจจะ เป็นปัญหาได้
ฉะนั้นอาจจะให้ชัดเจนยิ่งขึ้นก็อาจจะตั้งใช้คำว่า เปิดสอนระดับปริญญาตรี
ขึ้นไปในสาขาวิชานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ หรือรัฐประศาสนศาสตร์อะไร
ท่านขงนี้ แล้วข้อสังเกตประเด็นถัดไปก็ถือว่า บุคคลในประเภท (ก) (ข)
(ค) นั้นก็อาจจะต้องระบุว่าทั้งในมหาวิทยาลัยและนอกมหาวิทยาลัย อาจจะ
เขียนอย่างไรสักอย่าง เพราะมีฉะนั้นแล้วจะแปลไปได้ว่าเป็นอาจารย์หรือ
เจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยเท่านั้นเอง แล้วคำว่า อาจารย์ เจ้าหน้าที่ใน
มหาวิทยาลัยนี้ อาจจะรวมถึงอาจารย์พิเศษ แล้วอาจารย์พิเศษ ก็ปัญหาว่า

อาจารย์พิเศษ ๒ - ๓ ชั่วโมง หรือว่า ๑ เทอม หรือ ๒ เทอม จะมีปัญหาอีก อันนี้ผมก็อยากจะฝากข้อสังเกตไว้ด้วย แต่ว่าในใจของท่านอาจจะมีการจัดเงิน แต่ว่าผมอ่านดูแล้วไม่ค่อยชัดเจนเท่าไร จะขอกราบเรียนฝากไว้เป็นข้อสังเกตด้วยครับ มีเท่านั้นท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : คุณอลงกรณ์ พลบุตร

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมได้ทำการส่งวนคำแปรญัตติในมาตรา ๒๑๑ สัดดี อันเนื่องเกี่ยวกับวิธีการคัดเลือกและสรรหาสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๒) ในส่วนที่เป็นผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์จำนวน ๒๓๓ คน กระผมได้ส่งวนคำแปรญัตติในแนวทาง เดิมนั้นก็ถือว่า ให้มีคณะกรรมการสรรหาและจัดทำบัญชีรายชื่อสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๒) ซึ่งคณะกรรมการสรรหาดังกล่าวนั้นประกอบไปด้วย เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เลขาธิการวุฒิสภา เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ปลัดกระทรวงกลาโหม เลขาธิการสถาบันราชภัฏ นายอรรถพร สมคาม สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยและอธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกแห่ง ที่มีการให้ปริญญาดุษฎีขึ้นไปในสาขานิติศาสตร์ สาขารัฐศาสตร์หรือสาขารัฐประศาสนศาสตร์จำนวนสถาบันละ ๑ คน ท่านประธานครับ ในขณะที่คณะกรรมการนั้นได้แปรเปลี่ยนไปโดยที่ให้สถาบันอุดมศึกษานั้นคัดเลือกผู้ที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๒) นั่นก็คือประเภท (ก) (ข) (ค) ซึ่งกระผมใคร่ขอเรียนถามท่านประธานผ่านไปถึงคณะกรรมการว่า เดิมนั้นเหตุผลในการที่ให้มีคณะกรรมการสรรหา ก็เพื่อที่จะให้มีสายตาที่กว้างออกไป รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ที่จะสมัครเข้ามาสู่การเป็น

สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ โดยที่คณะกรรมการสรรหา นั้นจะเห็นว่า โครงสร้างนั้นจะประกอบไปด้วยทุกส่วนนั้น ก็คือในส่วนของสถาบันอุดมศึกษา แล้วยังจะมีในส่วนที่เป็นองค์กรของรัฐที่เกี่ยวข้องกับราชการ ทั้งในส่วน ข้าราชการพลเรือนและข้าราชการประเภทอื่น ตลอดจนในส่วนของแม้แต่คณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งเห็นว่าจะได้มีโอกาสสัมผัสกับผู้ที่มิประสบการทางด้าน ความรู้กฎหมายมหาชนดี รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์และอื่น ๆ ประเด็น ที่สำคัญก็คือว่านั่นคือแนวทางที่ได้มีการให้เหตุผลกับมาโดยตลอดว่า ในรูปของ คณะกรรมการสรรหาที่มีโครงสร้างของกรรมการสรรหาเช่นนี้ จะทำให้เราสามารถที่จะทอดตาไปทั่วแผ่นดินแล้วไม่มีขาดตกบกพร่องที่ไหน สามารถจะได้ ทั้งผู้เชี่ยวชาญ แล้วยังผู้ที่มิประสบการด้านการ เมืองหรือประสบการด้านการ บริหารราชการแผ่นดิน ตลอดจนที่มิประสบการในบทร่างรัฐธรรมนูญอย่าง ครบถ้วนสมบูรณ์แบบเป็นสัดส่วน ๘ - ๘ - ๑ โดยกรรมการสรรหา นั้นที่ กระผมได้สงวนถ้อยคำแปรญัตติจะต้องสรรหาเป็นจำนวน ๓ เท่าของแต่ละประเภท แล้วก็นำเสนอผู้รัฐสภา ท่านประธานรับ ประเด็นนี้ก็ถือว่า ถ้าหากว่าเป็นไป ตามการแก้ไขในส่วนที่มีการปรับใหม่ของคณะกรรมการนั้น จะมีปัญหาอยู่ ประการหนึ่งว่า ถ้าหากสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญในมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๒) (ก) นั่นก็คือผู้มีประสบการณ์ด้านการ เมือง การบริหารราชการแผ่นดินหรือ การร่างรัฐธรรมนูญจำนวน ๑ คน ที่จะต้องมีการสรรหาจากสถาบันอุดมศึกษา ไม่เกิน ๕ คนนั้น ปัญหาจะเกิดขึ้นว่าบรรดาผู้เชี่ยวชาญ ข้าราชการเหล่านั้น ส่วนใหญ่จะเข้าไปสมัครแสดงตนนั้นคงเป็นเรื่องยาก เพราะว่าล้วนแล้วแต่เป็น ผู้ที่มีวิทยุฒิ มีคุณวุฒิ ตรงนี้เองที่กระผมคิดว่าถ้าหากเราเร่งรัดว่า คัดเลือก บุคคลอย่างที่มีกำหนดไว้ในมาตรา ๒๑๑ วรรค ๓ ที่คณะกรรมการได้เขียนไว้ นั้น น่าที่จะรีบตามกันไป เพราะเหมือนกับว่าไปคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งบางครั้ง ก็ต้องยอมรับว่า แต่ละท่านเหล่านั้นล้วนแล้วแต่มีสถานภาพที่ค่อนข้างที่จะเป็น

พิเศษ ด้วยเหตุนี้เองที่คิดว่าทางคณะกรรมการคงจะต้องชี้แจงในประเด็นแรก ก็คือว่าทำไมถึงได้เปลี่ยนโครงสร้างในส่วนนี้ เพราะโครงสร้างแรกนั้นเห็นว่าจะทำให้เราสามารถที่จะได้คนที่มีความดีตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๒) นั้น ได้อย่างกว้างขวางและครอบคลุม

ประการที่ ๒ ก็คือว่าทำไมจะไม่ให้การแก้ไขปรับปรุงใหม่ ในมาตรา ๒๑๑ สัตค ของคณะกรรมการการนั้นเป็นข้อจำกัดในส่วนที่จะได้มา ซึ่งผู้ที่มีประสบการณ์ในด้านการเมืองที่ดี การบริหารราชการแผ่นดินที่ดี หรือว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทางการร่างรัฐธรรมนูญที่ดี - ตรงนี้จึงขอคำชี้แจงจาก คณะกรรมการก่อนที่จะมีการใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจต่อไป

ประธานรัฐสภา : คุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมสงวนคำแปรญัตติ ในมาตรา ๒๑๑ สัตค และขอเพิ่มมาตรา ๒๑๑ ๕๓๓/๑ ซึ่งแม้จะตรงกับ คุณองกรณ์ แต่ว่าข้อห่วงใยของผมมันที่จริงเป็นข้อห่วง ใยที่ตรงกับท่านสมาชิก วุฒิสภา ท่านอาจารย์วิจิตร ซึ่งบัดนี้เข้าใจว่าทางกรรมาธิการได้ข้อแก้ไขแล้ว ผมไม่ตัดสินใจ ขอถอนคำแปรญัตติครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญอาจารย์ช้อยนันต์

นายชัยกานันต์ สมุทวณิช (ประธานคณะกรรมการ) :

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม นายช้อยนันต์ สมุทวณิช วุฒิสมาชิก ในฐานะประธานคณะกรรมการ ขอกราบเรียนชี้แจงดังนี้ ใบเรื่อง ที่ คณะกรรมการ เปลี่ยนมา เพื่อให้สภาสถาบันอุดมศึกษาแทนที่จะเป็นกรรมการ สรรหาตามร่างเดิมนั้น ก็ด้วยเหตุผลที่ว่าต้องการที่จะให้ประชาคมของมหา - วิทยาลัยได้มีส่วนร่วมโดยตรงแทนที่จะต้องไปมีคณะกรรมการสรรหา อันนี้ กระผมได้กราบเรียนชี้แจงไปเมื่อช่วงบ่ายนี้แล้ว สำหรับในมาตรานี้กระผม

ขอกราบเรียนว่า เนื่องจากการแก้ไขเพิ่มเติมให้สภาสถาบันอุดมศึกษา เป็นผู้คัดเลือกบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติดังกล่าวนี้แล้ว เพราะฉะนั้นกระผมก็คิดว่า ควรจะมีการจัดเกล้าให้เป็นไปตามที่กระผมจะอ่านต่อไปนี้ ทั้งนี้รวมไปถึง ข้อสังเกตที่ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติ บางท่านได้หยิบยกมากล่าวแล้ว เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้นครับ

คณะกรรมการฯ ขอเสนอให้จัดเกล้าเป็นว่า ให้สภาสถาบันอุดมศึกษา ที่มีการให้ปริญญาในสาขาวิชานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ หรือรัฐประศาสนศาสตร์แต่ละแห่ง แทนคำว่า ทุก แต่ละแห่งคัดเลือกบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติที่จะเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๒) เหตุที่ให้ทั้งคำว่า ทุก ไม่ต้องบอกภายในหรือภายนอกนั้น ก็เพราะคำว่า ทุก นั้นรวมทั้งภายในภายนอกอยู่แล้ว อนึ่ง สภามหาวิทยาลัยนั้นประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกอยู่แล้วเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเราก็คงจะไม่ต้องกังวลใจว่า สภามหาวิทยาลัยจะคัดเลือกเฉพาะอาจารย์ในมหาวิทยาลัย กระผมก็ขอให้แต่คำว่า คัดเลือกบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติที่จะเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๒) ในประเภทต่าง ๆ ตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๒) (ก) (ข) (ค) ประเภทใดไม่เกินห้าคน อันนี้กระผมขอกราบเรียนชี้แจงว่า ๕ คนของแต่ละประเภทนี้ ถ้ามี ๑๐ แห่ง แต่ละประเภทก็จะมีจำนวน ๕๐ คน เพื่อให้มีการส่งมาที่รัฐสภา โดยจัดทำเป็นบัญชีรายชื่อของแต่ละประเภท พร้อมทั้งรายละเอียดตามที่ประธานรัฐสภากำหนด แล้วส่งให้ประธานรัฐสภาภายในห้าวัน นับแต่วันพ้นกำหนด วันสมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๒๑๑ ๑ และให้ประธานรัฐสภาจัดทำบัญชีรายชื่อของบุคคลที่สภาสถาบันอุดมศึกษา เติมนำมาส่งมาแยกเป็นประเภทแต่ละบัญชี โดยให้เรียงรายชื่อตามลำดับอักษร และติดประโยชน์ที่ว่า และมีให้ระบุว่า อันนั้นออกทั้งประโยชน์ของชอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ดอกเตอร์ธารทองกับคุณทองกรณ ถ้าชี้แจง
ของคณะกรรมการยังคิดใจใหม่ครับ ขอเชิญดอกเตอร์ธารทองครับ

นางสาวธารทอง ทองสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำปาง)
: ดิฉัน ธารทอง ทองสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง พรรค
ชาติพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ความจริงดิฉันอยากจะขอฟังคำชี้แจง
เพิ่มขึ้นอีกนิดหนึ่ง เพราะคิดว่าดิฉันไม่ใช่คนเดียวที่ได้เสนอแนวทางในเรื่อง
ของการรับสมัคร ด้วยความเป็นห่วงว่า อาจจะมีคนบางคนที่มีความตั้งใจจริง
ที่จะทำงานให้กับประเทศชาติ แล้วก็อยากจะเสนอตัวเข้ามาทำงานแต่ไม่มี
โอกาส เพราะว่าในทุกๆระบบนั้นจะมีปัญหาเสมอ แต่ดิฉันไม่ได้พูดว่าในสภาบัน
การศึกษาไม่ดีหรืออะไร เพียงแต่อยากจะเปิดโอกาสให้กว้างขึ้น เพราะ
ผู้ที่สนใจก็ให้เขาแสดงความจำนงมา ถ้าเราไปกีดเขาบางคนที่อาจจะไม่ยอม
มาทำก็ได้ อันนี้ไม่ทราบใจกันได้ ทีนี้เมื่อเข้ามาก็มีท่านสมาชิกหรือกรรมการ
บางท่านพูดถึงเรื่องการรับสมัครไว้บ้างเหมือนกัน แต่รู้สึกว่าทางท่าน
กรรมการยังไม่ได้พูดเลยว่า กรรมการเองนั้นได้พิจารณาถึงข้อดีข้อเสีย
ในเรื่องนี้ไว้อย่างไรบ้าง ก็อยากจะขอทราบ ขอบคุณค่ะ

ประธานรัฐสภา : เชิญดอกเตอร์วิจิตร กรรมการได้แก้ไข
ให้แล้วนะครับ ตามความเห็น

นายวิจิตร ศรีส้าน สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ
ที่กระผมเสนอและกระผมว่าเป็นเรื่องสำคัญที่ขอให้เดิมว่า คัดเลือกบุคคล
ภายในหรือภายนอกสถาบันนั้น เพราะถ้าปล่อยไว้โดยไม่ระบุให้ชัด จะมี
บางแห่งเลือกคนในล้วน ๆ ผมมีประสบการณ์จากสถานศึกษาหลายแห่ง
แม้แต่กฎหมายของตัวเอง เขียนว่า ให้เป็นผู้ทรงวุฒิ หลายแห่งก็ไปตีความ
ตั้งคนในก็ได้เป็นผู้ทรงวุฒิ ทั้ง ๆ เจตนารมณ์ต้องการให้ผู้ทรงวุฒินั้นเป็นบุคคล
ภายนอก จนในที่สุดกฎหมายมหาวิทยาลัยระยะหลังไปลงเลยว่า ให้มี

กรรมการผู้ทรงวุฒิจากบุคคลภายนอก เพราะฉะนั้นถ้าเราจะให้เขาจัด ผมคิดว่าไม่เสียหาย เพราะอย่าลืมว่าสถานหาวิทยลัยนั้นมีหลายแบบครับ แบบที่มีคนบอกมากก็มี แบบที่มีคนในเป็นหลักก็มาก และผมไม่เห็นความเสียหายที่ว่าถ้าเขียนให้ชัดแล้ว จะทำให้เกิดความเสียหาย แต่ถ้าเขียนไม่ชัดแล้วไปปฏิบัติในทางที่ไม่ตรง เจตนารมณ์จะต้องมานั่งตีความกันอีก เพราะฉะนั้นกระผมจึงคิดว่า ถ้าเป็นไปได้อยากจะขอความกรุณาทางท่านคณะกรรมการวิชาการทำให้ชัดเจนครงนี้ ผมถือว่าเป็นสาระสำคัญครับ

ประธานรัฐสภา : คุณอวรว เสนเนียม

นายอวรว เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) :
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอวรว เสนเนียม สงขลา ประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมใคร่ขอทราบเรื่องตามคณะกรรมการนิคหรัว่า สอนแบบอุดมศึกษาที่มีปริญญาเนติศาสตร์ รัฐศาสตร์ หรือรัฐประศาสนศาสตร์นั้น หมายความว่าทั้งที่เป็นของเอกชนและของรัฐบาลใช่หรือไม่ และที่ขณะนี้ได้มีการสำรวจบ้างแล้วหรือยังครับว่ามีกี่สถาบัน เพื่อจะได้ทราบฐานของจำนวนทั้งหมดครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ดอกเตอร์สุทิน นพเกตุ

นายสุทิน นพเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
กรรมการเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทิน นพเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังธรรม กรุงเทพมหานคร ในนามของสมาชิกรัฐสภาท่านประธานที่เคารพ ต้องกราบขอบพระคุณท่านประธานที่กรุณาให้โอกาส กระผมตั้งข้อสังเกต ซึ่งเมื่อสักครู่นี้ท่านประธานกรรมาธิการก็ได้รับข้อสังเกตของท่านวุฒิสมาชิก และท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งผมต้องขอแสดงความชื่นชมที่ท่านได้ปรับหลายประการแต่ผมอยากจะขอฝากข้อสังเกตเพิ่มเติม ซึ่งท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้กล่าวถามเมื่อสักครู่นี้คือ ท่านอวรว เสนเนียม

ขอภัยที่เอ่ยนาม เฉพาะกรณีของสถาบันเอกชน ซึ่งผมไม่มั่นใจว่ากรณีของ
เอกชนนั้นแต่ละแห่งจะมีสภามหาวิทยาลัยครบถ้วนหรือไม่แน่ชัด ต่อกรณีตรง
นั้น กระผมมีความห่วงใยว่า การเลือกเฟ้นบุคลากรนั้นถ้าไม่เข้าไปด้วยความรู้
รักุมรอบคอบก็จะไม่เป็นการ เปิดโอกาสให้กับบุคลากรที่มีคุณภาพและบุคลากร
ที่มีความสามารถที่จะมีโอกาสเข้าไปทำหน้าที่แทนประชาชนในการที่จะ เป็นผู้
มีส่วนร่วมสำคัญในการร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้

ท่านประธานที่เคารพครับ อีกประการที่ผมคิดว่ามีความสำคัญ
มากที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ท่านอาจารย์ก่อคุณธรรมา ทองศรีสวัสดิ์
ได้กรุณาเอ่ย ได้เห็นถึงการเปิดโอกาสให้มีการสมัคร แทนที่จะ เป็นคัดเลือก
จากสภามหาวิทยาลัยเท่านั้น ผมคิดว่าการสมัครรับเลือกตั้งตรงนั้นก็จะเปิด
โอกาสให้เกิดความหลากหลาย และเปิดโอกาสให้กับคนเถรที่มีความรู้ความ
สามารถ แต่อาจจะถูกมองข้ามทั้ง ๒ ประเด็นที่กระผมอยากจะขอฝากผ่าน
ท่านประธานไปยังท่านประธานกรรมาธิการว่า น่าจะได้มีการ เน้นถึงการเปิด
โอกาสให้กับบุคลากรในมหาวิทยาลัยทุกแห่งไม่ว่าจะเป็นของเอกชน หรือมหา-
วิทยาลัยของรัฐ เพื่อความหลากหลายและก็เพื่อเพิ่มโอกาสที่จะได้บุคลากร
ที่มีคุณภาพ และก็มีความสามารถในการที่จะทำหน้าที่แทนประชาชนในการ
เข้าไปทำหน้าที่ในการร่างรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณอลงกรณ์

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
เมื่อได้ฟังคำชี้แจงของคณะกรรมการ กระผมไม่คิดใจ เพื่อให้การพิจารณา
รัฐธรรมนูญรวดเร็วขึ้น แต่ขณะเดียวกันขอกรรมการช่วยขอมหน่ยย ตามที่
ท่านดอกเตอร์วิจารณ์ หวังสัจจาน ได้ทักท้วงไว้ เพราะว่ากระผมเองก็ทักท้วงไว้

เหมือนกัน นั่นก็คือว่า ควรระบุไว้อย่างน้อย บุคคลทั้งภายในและภายนอก
ตรงนั้นจะมีผลอย่างมากเวลาปฏิบัติครับ

ประธานรัฐสภา : คอเคเตอร์ราชทอง - อีกท่านหนึ่งยังคิดใจ
ใหม่ครับ

นางสาวธารทอง ทองสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฝ่าย) :
คือคิดนั้นก็คิดว่ายังไม่ได้รับคำตอบที่ได้เรียนถามไป ก็อยากจะขอคำตอบนั้น
แล้วก็มีสมาชิกบางท่านก็ขอ

ประธานรัฐสภา : เชิญคณะกรรมการครับ

นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ (กรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม บรรศักดิ์ อุวรรณโณ ในฐานะคณะกรรมการฯ ขออนุญาต
กราบเรียนแจ้งต่อท่านประธานรัฐสภาว่า

ในประเด็นที่ ๑ ที่คณะกรรมการฯ จะให้ลงคำว่า บุคคล
ไว้โดยไม่เต็มคำว่า ภายในหรือ ภายนอก ด้วยเหตุผล ๒ - ๓ ประการ

ประการที่ ๑ บุคคลนั้น เข้าใจได้อยู่แล้วว่า เป็นบุคคล ซึ่งเป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๒) (ก) (ข) (ค) ซึ่งจะอยู่ในสังกัด
หรือยกส่งกับมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษานั้นก็ได้ คำว่า ภายใน หรือ
ภายนอก นั้น เป็นภาษาพูด ซึ่งเกรงว่าจะก่อให้เกิดปัญหาในการตีความครับ

ประการที่ ๒ การสมัคร ที่ท่านสมาชิกกังวลนั้น คณะกรรมการ
ได้มีการพูดถึงประเด็นนี้กัน เหมือนกัน จริง ๆ แล้วก็มีข้อสรุปว่า ควรจะให้
การสมัครโดยตรงต่อรัฐสภาหรือไม่ แล้วก็ได้พูดกันว่า ถ้าเปิดโอกาสให้มีการ
สมัครโดยตรงต่อรัฐสภาได้ บรรยากาศของการพิจารณาเร่งการไปชักจูง
บุคคลซึ่งใกล้ชิดมาสมัคร เพราะฉะนั้นจึงอยากให้มีการ ถ้าจะสมัครคงจะ
ต้องไปสมัครต่อสถาบันอุดมศึกษา บทบัญญัติในมาตรา ๒๑๑ แล้ว ไม่
ห้ามที่สภาสถาบันอุดมศึกษาจะจัดให้มีการสมัคร เพราะฉะนั้นคณะกรรมการ

จึงเลือกที่จะไม่ให้ให้มีการมาสมัครโดยตรงต่อรัฐสภา ด้วยเกรงว่าจะมีการไปนำคนซึ่งใกล้ชิดมาสมัคร แล้วก็ออกกันต่อ ๆ ไปว่า ให้เลือกคนนั้น

ประการสุดท้ายท่านประธาน ท่านว่า สถาบันอุดมศึกษา หมายรวมถึงทั้งสถาบันอุดมศึกษา ทั้งของรัฐและของเอกชน เพราะฉะนั้นไม่ได้มีการตัดสินใจที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเลยแม้แต่ร้อยละ

ประธานรัฐสภา : มาตรานี้ เชิญ

นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชาญชัย ชัยรุ่งเรือง จากมหาสารคาม พรรคชาติพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ด้วยความเคารพท่านประธาน ด้วยความกตัญญูของท่านกรรมการและผู้อภิปรายครับ ผมคงจะเรียนว่า เราร่วมกันอยู่ในสิ่งที่เกิดขึ้นตั้งแต่ช่วงเช้า จนถึงช่วงค่ำ เราพูดกันถึงการเลือกตั้ง มาถึงตรงนี้ผมอยากจะเรียนต่อท่านประธานว่า ควรที่จะเป็นแนวเดียวกันอย่างชัดเจน ไม่ควรที่จะมีการแต่งตั้ง หรือว่าการคัดเลือกรวม เพราะถ้าระบบของเราที่จะพัฒนาประชาธิปไตย ที่จะพัฒนาให้ประชาชนเขายอมรับได้นั้น จะต้องเป็นแนวเดียวกัน เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนว่า ความเห็นของคณะกรรมการของนั้น มีเจตนารมณ์ที่จะให้เหมือนกัน ประชาชนเขายังเลือกตั้ง แล้วทำไมคนที่มีความรู้ทางการศึกษาอย่างนี้เราจะมาจำกัดสิทธิของคนอื่น เราไม่เปิดกว้าง น่าจะให้มีการเลือกตั้งเหมือนกัน ย่อมจะเสนอถึงท่านประธานกรรมการครับว่า ไหน ๆ แล้วท่านเปิดกว้างทุกอย่าง ก็จะต้องเปิดกว้างให้กับนักวิชาการที่เราจะพูดกันต่อไปว่า ให้ท่านเน้นลงเลย จะเอาสถาบันอุดมศึกษาเป็นสถานที่รับการเลือกตั้งได้จะครับ ให้มีการสมัครรับเลือกตั้ง ย่อมจะเรียนต่อท่านประธานสภาด้วยความเคารพ และท่านคณะกรรมการเสียงข้างมาก ซึ่งเจตนารมณ์ของการพิจารณาในการร่างกฎหมาย ซึ่งเป็นกฎหมายสำคัญอย่างนี้ คนที่จะเข้ามาทำหน้าที่

ตรงนี้ เราควรที่จะเปิดประชาธิปไตย เปิดใจให้กว้าง แล้วไปในแนวทางเดียวกัน เพราะฉะนั้นเป็นประวัติศาสตร์ว่าทำไมถึงมีการถกกัน ทำไมถึงไม่เหมือนแนวเดียวกัน เพราะฉะนั้นสื่อมวลชนจะได้ไปตามแต่ละครั้งนี้ว่า อะไรเป็นสิ่งที่ชอบที่ควรที่สุด ขอขอบคุณทุกท่านประธานที่เคารพครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญคอกเตอร์เจริญ คันธวงศ์

นายเจริญ คันธวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร)

: ประธานที่เคารพครับ กระผม เจริญ คันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออนุเคราะห์วอนสั้น ๆ อีกนิดนะครับว่าในเรื่องนี้ที่ท่านกรรมการคอกเตอร์บรรศักดิ์ได้กรุณาชี้แจงนั้น ผมก็เข้าใจที่ผมนอกอาจจะขอเรียนถามว่า ถ้าท่านเขียนอย่างนั้นจะมีอะไรรับประกันได้ว่ากรรมการสภาไม่เอา มหาวิทยาลัยบางคนนั้นจะเลือกปฏิบัติ เฉพาะเฉพาะบุคคลที่ใกล้ชิดกับกรรมการสภามหาวิทยาลัยมา หากจะเติมคำว่า เปิดรับสมัครและคัดเลือกบุคคลทั่วไป ซึ่งมีคุณสมบัติที่จะเป็นสมาชิกสภาอะไรต่าง ๆ อันนี้ก็คงจะเสนอขอตอบข้อสังเกตของคอกเตอร์ราชทอง และท่านคอกเตอร์วิจิตร ผมไม่ทราบว่าท่านกรรมการช่วยพิจารณาเรื่องนี้ด้วยครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญอาจารย์

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช (ประธานคณะกรรมการ)

: กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม นายชัยอนันต์ สมุทวณิช วุฒิสมาชิก ในฐานะประธานคณะกรรมการ กรรมการขอกราบเรียนว่า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในมหาวิทยาลัยนั้น เป็นผู้มีความอิสระ แล้วถ้าเราไปเกรงกลัวว่าจะเลือกปฏิบัติแล้ว กระผมคิดว่าอันนี้ก็จะไม่มีความหมายเลย เราต้องให้เกียรติและเชื่อใจ ส่วนสมามหาวิทยาลัยที่ใดจะมีปัญหานั้น กระผมคิดว่าเป็นข้อยกเว้นมิใช่กฎ กระผมเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยอยู่ ๓ แห่ง กระผมไม่เคยเลือกปฏิบัติเลย แล้วอยากกราบเรียนว่า อาจารย์มหาวิทยาลัย

นั่นเขามีสภาคณาจารย์ มีตัวแทนสภาคณาจารย์ สดตัวอย่าง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ซึ่งกระผมเคยเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยนั้น เรื่องแต่ละเรื่องนั้น ถึงจะไปที่ใดบ้างอย่างไรก็เอาไปพูดข้างนอก แล้วสภามหาวิทยาลัยก็จะเสีย ไม่คุ้มกันหรอกครับ กระผมขอกราบเรียนว่า ขอความกรุณาอย่าได้กังวลมากเกินไปเลย ประสพการณ์บางอย่างนั้น อาจจะเกิดขึ้นในบางแห่ง แต่จากประสบการณ์ของผมนั้นเป็นอีกอย่างหนึ่ง จึงขอชื่นตามเดิมครับ ขอขอบคุณ

ประธานรัฐสภา : คุณถาวร เสนเนียม

นายถาวร เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผม ถาวร เสนเนียม สงขลา ประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมยังไม่กระเจิงในถ้อยคำอยู่นิดหนึ่งครับ อยากให้วงเวียนถามคณะกรรมการว่า ในสถานบันอุดมศึกษาที่มีการให้ปริญญานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ หรือรัฐประศาสนศาสตร์ แต่ละแห่งคัดเลือกบุคคลตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๒) (ก) (ข) (ค) ฉะนั้นมหาวิทยาลัยนั้น ๆ ให้ปริญญานิติศาสตร์แต่เพียงอย่างเดียว หรือรัฐศาสตร์แต่เพียงอย่างเดียว หรือรัฐประศาสนศาสตร์แต่เพียงอย่างเดียว เพราะในกฎหมาย มาตรา ๒๑๑ วรรคนี้ใช้คำว่า หรือจะมีสิทธิที่จะส่งบุคคลหรือคัดเลือกตัวบุคคล มาตรา ๒๑๑ ทวิ (๒) ทั้ง (ก) (ข) และ (ค) ได้หรือไม่ หรือว่านิติศาสตร์แต่เพียงอย่างเดียวส่งได้เฉพาะ (ก) รัฐศาสตร์แต่เพียงอย่างเดียวจะส่งได้เฉพาะ (ข) รัฐประศาสนศาสตร์อย่างเดียวส่งได้เฉพาะ (ค) ผมคิดว่าข้อความตรงนี้ผมยังไม่กระเจิง ขอคำชี้แจงจากคณะกรรมการครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญออกเตอร์คารทอง

นางสาวธารทอง ทองสวัสดิ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ดิฉัน ธารทอง ทองสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง พรรคชาติพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก็ดิฉันอยาก

จะขอเรียนชี้แจงนิดหนึ่งว่า ประเด็นที่ดิฉันหยิบยกขึ้นมาครั้งนี้คือการรับสมัคร เจตนาไม่ใช่ว่าไม่ไว้วางใจ หรือเป็นห่วงว่าสมาคมอาจารย์ก็ดี สมาหา-
วิทยาลัยก็ดี จะทำงานไม่สมดังความมุ่งมาดปรารถนาของคณะกรรมการ
แค่ว่าสิ่งที่ดิฉันเป็นห่วงก็คืออยากจะทำให้เปิดกว้าง อันนี้ต้องทำความเข้าใจ
กันนิดหนึ่ง เพียงแต่ว่าอยากจะทำให้เปิดกว้าง เปิดโอกาสเมื่อไว้วางใจสำหรับ
คนที่อาจจะไม่ได้อยู่ในลิสต์ (List) ในรายชื่อที่สมาคมมหาวิทยาลัยก็ดี องค์กร
อะไรก็ตามทั้งมหาวิทยาลัยมอบหมายให้ทำหน้าที่นี้ เขาอยากจะมีคนเข้ามา
บางท่านอาจจะทำงานอยู่ในหน่วยงานอื่นซึ่งไม่ใช่ มหาวิทยาลัยแล้วอยากจะมี
สมัครเข้ามาภายใต้โควตาของมหาวิทยาลัยแห่งนั้น ๆ ก็จะได้เปิดโอกาสให้
เขาได้เข้ามาเสนอตัวเองในการที่จะทำงาน จุดมุ่งหมายสำคัญของดิฉันอยู่ที่
จุดนั้น ก็อยากจะทำให้ชัดเจน ไม่ใช่เกรงว่าสมาคมมหาวิทยาลัยจะไม่ทำหน้าที่
ถูกต้องเหมาะสม แต่ว่าขอให้เปิดกว้าง ซึ่งดิฉันเห็นว่าคณะกรรมการ
ไม่ได้ตอบคำถามว่า ทำไมมันเปิดกว้างขึ้นไม่ได้ในประเด็นนี้ อันนั้นคือคำถาม
ของคุณค่ะ

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณอดิสร เพียงเกษ

นายอดิสร เพียงเกษ (กรรมการ) : ท่านประธานรัฐสภา
ที่เคารพ กระผม นายอดิสร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด
ขอนแก่น พรรคหน้าไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา หลังจากทีคณะกรรมการ
ได้ทำงานอย่างเหน็ดเหนื่อยเมื่อคืน ผมก็ได้ติดตามอย่างใกล้ชิด สำหรับ
มาตรฐานผมก็ยังตอบคำถามตนเองไม่ห่วยจะได้ หรือถูกต้องหรือไม่ อาจจะ
ต้องรบกวนทางคณะกรรมการให้เหตุผลสักนิดหนึ่ง ผมสงสัยว่าอย่างสถาบัน
ราชภัฏ ๓๖ แห่งทั่วราชอาณาจักร ซึ่งจัดเป็นสถาบันอุดมศึกษา มีการสอนถึง
เว็กรัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ ไม่มีกฎเกณฑ์ที่จะเข้ามา มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ก็สอนเรื่องด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ เกี่ยวกับรัฐศาสตร์หรือเกี่ยวกับ

กัมเบติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่ผมพูด
นี้ผมไม่ใช่ว่าไว้ใจกรรมการนะครับ เราถือว่าเป็นกรรมการด้วยกันผมอยาก
กระจ่ายคนที่มาร่างรัฐธรรมนูญให้มันมากกว่าเดิมไม่ใช่หนึ่งเก้า ๑ หินฟุตบอลล
เก้า ๑ ทุกครอบมาร่างก็คงจะได้ความคิดเหมือนเดิม เป็นไปได้ไหมว่าอาจารย์
มหาวิทยาลัยหรืออาจารย์สถาบันราชภัฏหรือมหาวิทยาลัยอื่น ๆ มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่อย่างนี้ เขาไม่มีสิทธิที่จะมาร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญหรืออย่างไร
ผมจึงอยากมองในแง่กระจายให้บุคคล ซึ่งเป็นนักวิชาการ ซึ่งท่านรู้เรื่องดี
ครับ มีบุคคลเหล่านี้เท่านั้นที่รู้เรื่องรัฐธรรมนูญ ๑๖ คน ผมค่อนข้างจะไม่
มั่นใจว่าเขาจะรู้เรื่องรัฐธรรมนูญอย่างไร เพราะผมคนเห็นด้วยกับท่านชัย
ชิดชอบ ถึง ๑๕ ท่านนะครับ อยากให้สอแบบจอหงวนไม่ใช่เรื่องตลก
เป็นเรื่องจริง ผู้พิพากษาก็มีการสอบมาตัดสินความ อย่างนี้สะท้อนถึงความ
คิดเห็นว่า การกระจายความถึก การกระจายบุคคลไปดเมมมหาวิทยาลัย
ส่วนภูมิภาคต่าง ๆ ให้เขามาร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญไม่ได้เสียหยาอะไร
นักวิชาการจะได้รับการยกย่องด้วยว่าไม่ได้ผูกขาดเฉพาะธรรมศาสตร์ จุฬาฯ
สุโขทัย รามคำแหง อยู่พวกนี้ละครับ หน้าเก้า ๆ ที่นั่งอยู่ทางนี้ ผมก็บอกว่า
... คนอาจจะเป็นพวกท่านหรือไม่ ผมก็อยากตั้งข้อสังเกตด้วยความเคารพ
ผมอยากให้สถาบันราชภัฏ ซึ่งกฎหมายได้รองรับว่าเป็นสถาบันอุดมศึกษาคิดค้น
ด้วยนะครับ ที่รับใช้พี่น้องประชาชนทั่วราชอาณาจักร ๑๖ แห่ง จึงอนุญาต
เรียนถามในฐานะที่เป็นกรรมการด้วยกันครับ ขอบทูลครับ

ประธานรัฐสภา : คุณชาญชัย อิศระเสนารักษ์

นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(นครนายก) : ท่านประธาน ผม ชาญชัย อิศระเสนารักษ์ สมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎร จังหวัดนครนายก พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
ผมคงจะมีข้อสงสัยอยู่อันหนึ่งที่อยากจะถามท่านกรรมการนะครับ ตาม

มาตรา ๒๑๑ สัตต กรณีที่มหาวิทยาลัยบางแห่งเปิดสอนเฉพาะคณะนิติศาสตร์
ไม่มีรัฐศาสตร์ กรณีอย่างนี้ท่านให้โอกาสเขาได้มีสิทธิที่จะส่งบุคคลที่มีคุณสมบัติ
เข้ามาให้สภาให้สภาเลือกได้หรือไม่ ผมคิดตรงนี้แล้ว เพราะว่าท่านเขียน
เอาไว้ว่า ให้สภากันอุดมศึกษาที่มีการให้ปริญญานิติศาสตร์ ไม่ใช่คำว่า และ
ให้ทำต่อเนื่อง รัฐศาสตร์ บางแห่งไม่มี บางแห่งมีอย่างเดียว ผมขอความ
กระจ่างแก่ันครับ ขอบขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คณะกรรมาธิการจะชี้แจงสักครั้ง ผมจะถาม
นติแล้วครับ

นายวิญญู เครืองาม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม วิญญู เครืองาม กรรมาธิการ ผมขอทราบเงื่อนไขแห่งประเด็นซึ่ง
จริง ๆ ก็ค่อนข้างจะปล่อยข้อ ๓ - ๔ ประเด็นด้วยกันที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ได้ตั้งเป็นข้อกังขา

ประเด็นแรกก็คือ ที่มีคำถามว่าขอคำยืนยันให้ชัดเจนว่ามาตรา
๒๑๑ สัตต นี้ จะหมายความว่ารวมไปถึงสภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือไม่ ขอ
เรียนว่าคณะกรรมาธิการได้ถกเถียงกันอยู่อย่างหนักเหมือนกันว่าจะใช้คำว่า
สภากันอุดมศึกษาของรัฐ ดีหรือไม่ดี ในที่สุดก็คิดว่าคงจะต้องพูดคำว่า ของรัฐ
ออก เมื่อตัดออกก็เปิดไปถึงของ เอกชนด้วย ด้วยเหตุว่าปัจจุบันนี้มาตรฐาน
ของสภากันอุดมศึกษาเอกชน และองค์ประกอบของสภาสถาบันนั้นค่อนข้าง
ได้มาตรฐานเกินที่ยอมรับไม่แพ้สภากันอุดมศึกษาของรัฐ ตรงนี้ขอทราบเรียน
ที่ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้มีเกียรติ ท่านอาจารย์สุทิน นพเกตุ ขอบญุฑาเดอ่อนนาม
ท่าน ท่านถามว่า จะมีสภาสถาบันอย่างนี้ทุกแห่งหรือไม่ในกรณีของสภากันอุดม
ศึกษาเอกชน ขอเรียนว่าตามพระราชบัญญัติโดยเฉพาะในเรื่องนี้ได้กำหนดให้
มีสภาทุกแห่งอยู่แล้ว และในทุกแห่งก็มีผู้แทนของทบวงมหาวิทยาลัยเข้าไป
นั่งอยู่ ตรงนั้นก็เป็นหลักประกันเรื่องผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกอยู่พอสมควรที่จะมา
ช่วยกันทำหน้าที่ในการกลั่นกรองให้ได้บุคลากรเข้ามาตามมาตรา ๒๑๑ สัตต

ตรงที่นี้ ควรจะมององค์กรทางวิชาการที่มีมาตรฐานเป็นผู้ยอมรับ และกลั่นกรอง
มาก่อนทีหนึ่ง เพราะคิดได้อย่างนี้ก็เลยบอกว่า ถ้าอยากสมัครก็ไปสมัครที่
มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษา หรือแม้จะไม่ไปสมัครที่สถาบันอุดมศึกษา
ใดเห็นคุณค่าก็อาจจะหยิบยกรายชื่อบุคคลใดขึ้นมาได้ แล้วที่สุดก็ต้องจะเสนอ
เข้ามา ส่วนที่คณะกรรมการวิชาการคิดว่าคงจะไม่เต็มคำว่า ภายใน ภายนอก
แม้เห็นประโยชน์และความจำเป็นของการที่จะให้เสนอบุคคลที่เป็นภายนอกอยู่
แต่คิดว่าอย่าค่า ภายใน ภายนอก นั้น อาจจะเกิดความลังเลและมีปัญหา
ในการตีความ เวลามีเกิดขึ้นนั้นก็ถ้าใช้ให้ว่า ทุกกล อย่างที่ที่มีอยู่เดิม
ส่งไปได้หรือไม่ว่าหมายถึงบุคคลภายนอก ก็ตอบว่าส่งไป และตรงนี้ก็คงจะ
เป็นเจตนาเริ่มต้นหนึ่งซึ่งทางรัฐสภาได้หุดกับไป ได้ยกเลิกกันไปตรงนี้
ก็คงต้องใช้ที่กลาง ๆ ไว้ว่าบุคคล อย่างนี้ เพราะท่านจะเสนอภายใน
ภายนอกมาก็ช่าง แต่เราคิดว่าถ้าอย่างนั้นอาจจะไม่ไหว และขณะนั้นยังคิด
ถือค่าอื่นที่จะรัดกุมกว่านี้ได้ จึงขอประธานกรรมาธิการในเบื้องต้นดังที่รับ

ประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ ผมเห็นว่าได้อภิปรายกันมา
เป็นเวลาพอสมควรแล้ว ผมจะขอลาว่าผมควรจะปิดอภิปรายได้หรือไม่ ท่าน
ผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปราย โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นสมควร เปิดอภิปราย โปรด
ยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานรัฐสภา : เสียงส่วนใหญ่ปิดอภิปรายครับ ต่อไปผมจะ
ขอลาหมดคณะครับ

(ประธานรัฐสภามีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกเห็นด้วยกับคณะกรรมการ
ที่ได้แก้ไขแล้ว โปรดยกมือ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอขอบคุณเวลาสักนิดเดียว คือกอย่างนี้ครับ เมื่อสักครู่นี้ญาติของผู้แปรญัตติที่เหลือยู่มีของท่านใดบ้างที่เกิด ความสับสน เนื่องจากว่าเดิมนั้นผมและท่านอาจารย์วิจิตรได้แปรญัตติเอาไว้ แล้วในเรื่องนี้ท่านประธานคณะกรรมการท่านบอกว่า ท่านไม่ขัดข้องที่จะ แก้ไขตามข้อเสนอของอาจารย์วิจิตรผมจึงได้ถอนการแปรญัตติของผม จากนั้นปรากฏว่าท่านประธานบอกว่า ในกรณีที่ท่านเสนอให้เพิ่มถ้อยคำว่า ภายใน คณะภายนอก นั้นคณะกรรมการจะไม่ใส่เข้าไปขออินตามเดิม ผมก็เลย เข้าใจว่าญาติของท่านอาจารย์วิจิตรยังอยู่หรือไม่ เพราะว่าเดิมนั้นผมก็ตั้งใจจะ ถอนเพื่อให้เรื่องจบ แต่ทั้งนี้ถือว่าทางคณะกรรมการเปลี่ยนแปลงอีกครั้งหนึ่ง ว่า ไม่ได้ยอมตามที่ท่านอาจารย์วิจิตรเสนอ จะนั้นจะเป็นจะต้องทราบก่อน จะลงมติครับ

ประธานรัฐสภา : เหลือของท่านศาสตราจารย์ด็อกเตอร์วิจิตร นั้น ทางคณะกรรมการได้แก้ไขให้แล้ว แล้วคุณอภิสิทธิ์ไม่ได้คิดในะครับ ก็ยอมไปแล้วนะครับ มติได้ผ่านพ้นไปแล้วเดี๋ยวยังมีมาตรการอื่นอีก เชิญ ส่วนใหญ่ครับ ต่อไปท่านเลขาธิการฯ เชิญอ่าน เมื่อสักครู่นี้ผมถามไป ๒ ครั้งแล้ว ท่านสมาชิกเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่ได้แก้ไขแล้ว โปรด ยกมืออีกครั้งหนึ่งครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานรัฐสภา : ขอบคุณครับ ท่านสมาชิกเห็นด้วยกับผู้ขอ แปรญัตติ โปรดยกมือครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานรัฐสภา : ไม่มี ขอบคุณมากครับ ท่านอาจารย์วิจิตร มีอะไรครับ

นายวิจิตร ศรีสอ้าน สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม วิจิตร ศรีสอ้าน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา เมื่อมีมติ
 ผ่านไปแล้วนั้นแล้ว และด้วยความเข้าใจที่ตรงกันว่าคำว่า บุคคล ในที่นี้ท่าน
 ไม่ขอรับคำ ภายใน ภายในนอก ก็ตาม แต่ก็หมายความว่า จะคัดเลือกจาก
 ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ที่เป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยเอง หรือเป็น
 ของหน่วยงานอื่น ๆ หรือเป็นบุคคลที่มีอาชีพอิสระได้ทั้งสิ้น ถ้าเป็นเช่นนั้น
 กระผมขอแนบปฏิบัติอย่างนี้ได้ไหมครับ ๑. ขอบันทึกการรายงานการประชุมวันนี้
 ให้ชัดเจน และ ๒. เมื่อท่านประธานจะออกหนังสือไปให้สภามหาวิทยาลัย
 ศึกษาเขาปฏิบัติขอให้ข้อความนี้ในหนังสือที่แจ้งด้วยจะได้ไหมครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคณะกรรมการ ท่านคณบดีครับ
 รับไว้แล้วว่าจะบันทึกการรายงานการประชุมให้ชัดเจน คณบดีรับทราบจะมีอะไร
 อีกครับ

นางสาวธารทอง ทองสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำปาง)
 : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ดิฉันอยากจะขอเสนอในลักษณะที่ใกล้เคียง
 กับท่านศาสตราจารย์คณบดีวิจิตร ศรีสอ้าน ว่าเมื่อถึงคณะกรรมการ
 ได้เคยคิดกันว่า ไม่ได้ห้ามว่าไม่ให้สภามหาวิทยาลัยเปิดรับสมัคร เพราะฉะนั้น
 ตรงนั้นขอให้ระบุไว้ให้ชัดเจนในการบันทึกการรายงานการประชุม รวมทั้งการส่ง
 จดหมายแจ้งให้สภามหาวิทยาลัยได้ทราบด้วยเหมือนกัน เพราะฉะนั้น
 แล้วทงไม่มีอะไรทะเลาะถกเถียงเข้าไปขอสมัคร จนกว่าจะมีการแจ้งให้ชัดเจน
 เพราะฉะนั้นประเด็นนี้จะขอให้ทางคณะกรรมการรับไปด้วย แล้ว
 บันทึกไว้ในรายงานการประชุมด้วย ขอบขอบคุณ

ประธานวุฒิสภา : คณะกรรมการรับข้อเสนอของคณบดี
 ธารทอง ไว้แล้ว เชิญครับ

นายสนั่น สุรทกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สนั่น สุรทกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดสตูล พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมมีประเด็นที่อยากจะเรียนถามท่านประธานไปยังคณะกรรมการการเลือกตั้งว่า ในประเด็นที่เราบันทึกเป็นข้อสังเกต ตามที่ท่านศาสตราจารย์ดอกเตอร์วิจิตร ศรีสอ้าน ได้เสนอว่าจะต้องให้มีการกำหนดให้ชัดเจนว่า บุคคลที่จะเสนอนั้น เป็นบุคคลภายนอกสถาบันด้วยนั้น ถ้าเป็นในกรณีที่แต่ละสถาบันได้เสนอบุคคล ซึ่งซ้ำกันมาเป็นบุคคลเดียวกัน ถามว่า ในกรณีเช่นนั้นจะมีแนวปฏิบัติอย่างไร ผมอยากจะฝากข้อสังเกต และขอความกระจ่างในประเด็นนี้ด้วย ขอบทูลครับ

ประธานรัฐสภา : คุณสนั่นเอออย่างนี้ครับ ผมจะให้คณะกรรมการการเลือกตั้งของคุณไปปฏิบัติ คุณสนั่นครับจะได้จบ เชิญท่านเลขาฯ ครับ

ศาสตราจารย์ไพฑูรย์ พิพัฒกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๑๑ อัญญ เมื่อประธานรัฐสภาจัดทำบัญชีรายชื่อตาม มาตรา ๒๑๑ น บรรคก และได้รับรายชื่อบุคคลตามมาตรา ๒๑๑ สักด แล้วให้คำให้มีการประชุมรัฐสภาภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายชื่อครบถ้วน

ให้สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัครจากบัญชีรายชื่อจากจังหวัดต่าง ๆ จังหวัดละหนึ่งคน รวมเป็นจำนวนเจ็ดสิบหกคน และเลือกตั้งบุคคลจากบัญชีรายชื่อที่สถาบันอุดมศึกษาส่งมาตามจำนวนแต่ละประเภทตามจำนวนที่กำหนดในมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๒) การลงคะแนนดังกล่าวให้กระทำการเป็นการลับ

ให้ผู้ได้รับเลือกตั้งจากแต่ละจังหวัด และผู้เกี่ยวข้องหรือผู้มีประสาการณ์ ซึ่งได้คะแนนสูงสุดตามลำดับตามจำนวนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๑๑ ทวิ เป็นผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่ไม่มีผู้

ได้คะแนนเท่ากันในลำดับใดอันเป็นเหตุให้จะมีจำนวนผู้ได้รับคะแนนสูงสุดเกินจำนวนดังกล่าว ให้ดำเนินการลงคะแนนใหม่สำหรับผู้ได้รับคะแนนเท่ากันนั้น ถ้ายังมีคะแนนเท่ากันอีกให้ประธานรัฐสภาทำการจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือกตั้ง

ให้ประธานรัฐสภาประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภา
ร่างรัฐธรรมนูญในราชกิจจานุเบกษา

ประธานรัฐสภา : มีผู้แปรญัตติ มีท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
กับดอกระวีธารทอง คุณอภิสิทธิ์ เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ จะใช้เวลาน้อยที่สุดในประเด็นที่ผมขอแปรญัตติไว้ ความจริงจะเป็นหลักซึ่งตรงกับทงถกรรมมาธิกรรเสี่ยงข้างน้อย ๒ ท่าน ก็คือ ความเป็นห่วงว่าถ้าให้สมาชิกรัฐสภาเลือก เป็นไปไ้หรือไม่หรือไม่ให้สิทธิสมาชิกแต่ละท่านเลือกเต็มจำนวน แต่ว่าอย่างไรก็ตาม เนื่องจากว่าขณะนี้แนวทางของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่มาจากจังหวัดต่าง ๆ นั้น จำเป็นต้องเลือกจังหวัดละ ๑ คน หลักดังกล่าวก็คงปฏิบัติไม่ได้ อย่างไรก็ตามผมอยากจะขอหาหรือว่าเป็นไปไ้หรือไม่ สำหรับสมาชิกขนาดร ๒๑๑
ทวิ (๒) คือผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ นั้น แทนที่จะให้สมาชิกรัฐสภาแต่ละท่านเลือกได้เต็มจำนวนขอเลือกเพียงกึ่งหนึ่ง เพื่อที่จะป้องกันปัญหาที่วันนี้ก็มีการพูดจากันในเรื่องของการที่จะมีการประสานหรือวิพากษ์ลงคะแนนกันทั้งหมด แต่ว่าถ้าเกิดใช้จำกัดสิทธิว่าคนละกึ่งหนึ่งเท่านั้น ก็จะกระจายไปได้มากขึ้นครับ

ประธานรัฐสภา : ดอกระวีธารทองครับ

นางสาวธารทอง ทองสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำปาง)
: กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ดิฉัน ธารทอง ทองสวัสดิ์ สมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง พรรคชาติพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันได้

ขอแปรญัตติมาตรา ๒๑๑ อัญญ ไว้ ซึ่งความจริงเป็นเรื่องที่สืบเนื่องจาก มาตรา ๒๑๑ สัตต ที่ได้ขอแปรญัตติไว้ แล้วทั้งจริงแล้วเมื่อนี้ ถ้าหากว่าท่าน ประธานจะได้กรุณาให้เวลานัดนั้นอธิบายอีกสักเล็กน้อย มาตรา ๒๑๑ อัญญ ที่ ดินันแปรญัตติไว้วันนั้น คือคำตอบที่ให้กับท่านคณะกรรมการ ที่ถามมาว่า แล้ว ใครจะเป็นผู้ตัดสินว่าใครคือผู้เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมาย ทางด้านรัฐศาสตร์ ทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ ถ้าหากเอามาสมัครที่รัฐสภา ดินันได้กำหนดไว้ ชัดเจน เพราะไม่อย่างนั้นแล้วคงไม่แปรญัตติถึง ๖ มาตรา เพื่อแก้ไขเป็น จำนวนมากขนาดนั้น ดินันกำหนดไว้ชัดเจนในมาตรา นี้ว่า จะให้ผู้ใดเป็นผู้ ตรวจสอบ มันก็เหมือนกับคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งเข้ามาเป็นสมาชิก สภาล่างของฝ่ายประชาชน ในเมื่อเราจะเปิดรับสมัครฝ่ายผู้เชี่ยวชาญ ก็ต้องมีผู้ที่จะมาตรวจสอบในเรื่องนี้ มาตรานี้ดินันได้เสนอให้สถาบันอุดมศึกษาที่มี การสอนสาขากฎหมาย และรัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ เป็นผู้ให้ความ เห็นชอบกับผู้สมัครในวิชาเหล่านั้น แต่ขณะนั้นมันเกิดเป็นปัญหาขึ้นมาเสียแล้ว เพราะว่าทางฝ่ายกรรมการนั้นจะยึดในหลักเดิม เพราะฉะนั้นดินันก็ไม่ ทราบว่าจะแปรญัตติอย่างไร ในมาตรา ๒๑๑ อัญญ เพราะว่าอันนี้คือวิธีการที่ จะชี้ให้ชัดว่า จะทำอย่างไร ถ้าการสมัครอันนั้นผ่านเข้ามาที่สภา และให้เกิด ความเป็นธรรม มันเป็นเรื่องที่สืบเนื่องกัน แต่เมื่อถึงเมื่อนี้ไม่มีโอกาสที่จะได้ ชี้แจง ก็คงจะต้องขอให้ท่านประธานรัฐสภาเป็นผู้วินิจฉัย ชอบคุณนะ

ประธานรัฐสภา : คุณวิเชียร ขาวขำ

นายวิเชียร ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :

ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๒๑๑ อัญญ ในวรรคสอง กระผมขอแปรญัตติ เพื่อให้อรรถคล้องกับมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) ซึ่งท่านประธานคณะกรรมการ ได้เสนอคัด กำว่า รวม ๗๖ คน ออก ด้วยเหตุผลเดียวกับท่านประธาน กรรมการ เพราะบางครั้งในอนาคตเราอาจจะมีจังหวัดเพิ่มมากขึ้น ให้คง

ยังเหลือเพียง คำว่า ให้สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลงคะแนน
เลือกตั้งผู้สมัครจากบัญชีรายชื่อจากจังหวัดต่าง ๆ จังหวัดละ ๑ คน และตัด
คำว่า รวมเป็น ๑๖ คน นี้ออกไปครับ

ประธานรัฐสภา : คุณชาญชัย อิศระเสนารักษ์

นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
(นครนายก) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชาญชัย อิศระเสนารักษ์ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครนายก พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิก
รัฐสภา คงจะเป็นประเด็นเดียวกันกับท่านสมาชิกวิเชียร ขาวขำ เพื่อให้
สอดคล้องกับมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) ซึ่งกรรมาธิการได้ตัด จำนวน ๑๖ คน
ออก ผมคงไม่ประเด็นอยู่ตรงนี้ครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญกรรมาธิการครับ

นายโกสิน พอลกุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ หลังจากที่ได้ฟังท่านสมาชิกกรุณาให้
ข้อสังเกตในหลายประเด็นนั้น คณะกรรมาธิการขอแก้ไขและเพิ่มเติมข้อคำ
ต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้ ในวาระสองนั้นตรงกันครับ คงตัดที่
ว่า รวมเป็นจำนวน ๑๖ คน ออก และในวรรคที่ ๓ ของวรรคสอง รายชื่อ
ที่สถาบันต้องเติม คำว่า สถาบันนั้น ไปด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับ ๒๑๑ สัตต
และอยากจะขอเดิมประโยคเข้าไปเป็นวรรคสี่ คือก่อนวรรคท้าย เป็นด้วยคำ
ดังต่อไปนี้

ในกรณีที่มิมีปัญหาเกี่ยวกับการสมัครรับเลือกตั้งและการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาว่ารัฐธรรมนูญตามหมวดนี้ ให้ประธานรัฐสภากำหนดหลักเกณฑ์
และวิธีการเพื่อกำหนดปัญหาดังกล่าว แล้วจากนั้นต่อไปเป็นวรรคห้า
ขอจบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณพงศ์เทพ เทพกาญจนา กรรมาธิการ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (กรรมการ) : ความเวียน
 ทานประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม พงศ์เทพ
 เทพกาญจนา กรรมการเสียงข้างน้อย ท่านประธานที่เคารพ กระผมเอง
 ได้ขอสงวนความเห็นไว้ในมาตรา ๒๑๑ อัญญ แต่ว่าส่วนใหญ่ของการที่สงวน
 ความเห็นไว้นั้นก็เปลี่ยนแปลงไป เพราะว่ารัฐสภาได้กำหนดให้สมาชิกที่มา
 จากจังหวัดต่าง ๆ มีจำนวนจังหวัดละ ๑ คน แต่ก็ยังเหลืออยู่สมาชิกอีก
 ประเภทหนึ่ง คือสมาชิกผู้เชี่ยวชาญและสมาชิกประเภทผู้มีประสบการณ์ อย่าง
 เช่นที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากกรุงเทพมหานครได้กล่าวไปแล้ว ประเด็น
 ปัญหาที่คงอยู่ที่ว่าสมาชิกที่มาจากจังหวัดต่าง ๆ ๗๖ จังหวัด ซึ่งมันอยู่ในปัจจุบัน
 นั้น สมาชิกรัฐสภาอาจจะมีการรวมกลุ่มกันได้ แล้วลงคะแนนเลือก ๗๖ จังหวัด
 โค้ชรวมกลุ่มกับเสียงข้างมาก ใครรวมกันได้ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายไหนก็ตามแต่
 ก็สามารถที่จะเลือกคนที่ตนเองต้องการมาได้ทั้ง ๗๖ จังหวัด ก็เหลืออีก
 ประเภทเดียวคือ ๒๑ คน คือคนที่เป็นผู้เชี่ยวชาญและเป็นผู้มีประสบการณ์
 ตรงนี้ก็มีส่วนที่จะแก้ไขปัญหาที่จะเลือกโดยการรวมกลุ่มกันก่อน ก็คือให้
 สมาชิกรัฐสภาแต่ละท่านนั้น มีสิทธิลงคะแนนเลือกผู้ที่จะเป็นสมาชิกประเภท
 ผู้เชี่ยวชาญและผู้มีประสบการณ์ไม่เกินถึงหนึ่งของจำนวนสมาชิกแต่ละประเภท
 ดังกล่าว กระผมเองไม่ขอจะทำให้คิดว่าขณะนี้ฝ่ายใดสามารถจะคุมเสียงข้าง
 มากไว้ได้ เพราะการคุมเสียงข้างมากในปัจจุบันตอนนี้ไม่ว่าในอนาคตท่าน
 จะเป็นผู้ที่คุมเสียงข้างมาก มันสลับกันไปสลับกันมากรับท่านประธาน กระผม
 ได้เตรียมร่างของกรมที่สงวนความเห็นไว้กับร่างที่กรรมการเสนอ
 มาในวาระสองของมาตรา ๒๑๑ อัญญ เป็นดังนี้ ท่านประธานให้สมาชิก
 วุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ละคนลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมควรจากบัญชี
 รายชื่อจากจังหวัดต่าง ๆ จังหวัดละหนึ่งคน และเลือกตั้งบุคคลจากบัญชี
 รายชื่อที่สภาเสนาบดีคุณศึกษาส่งมาแต่ละประเภท ไม่เกินถึงหนึ่งของจำนวนที่

กำหนดในมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๒) การลงคะแนนดังกล่าวให้กระทำเป็นการลับ
ขอพบพระคุณศรี ท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : ได้มีผู้ขอสงวนถ้อยแถลงไว้ก่อนแล้ว
ผมเห็นว่าสมควรจะเปิดอภิปรายได้ขณะนี้ คุณสนั่นมีอะไรครับ

นายสนั่น สุทกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) : ท่าน
ประธานที่เคารพ กระผม สนั่น สุทกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสตูล
พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกสภาฯ ผมได้ฟังคำอภิปรายและคำชี้แจง
ของกรมการแล้ว ผมยังมีประเด็นที่ข้องใจอยู่ประเด็นหนึ่ง ตามที่มีการ
กำหนดไว้ในมาตรา ๒๑๑ บัญญัติว่า เมื่อประธานรัฐสภาจัดทำบัญชีรายชื่อ
ตามมาตรา ๒๑๑ จ วรรคหก และได้รับรายชื่อบุคคลตามมาตรา ๒๑๑ สัตต
แล้วให้คำปรึกษาหารือกับรัฐสภาภายในวันนับแต่วันที่ได้รับรายชื่อครบถ้วน
แล้วผมมีประเด็นที่ข้องใจอยู่ว่า ถ้าเกิดว่าในระหว่างที่ยังไม่มีการเลือกตั้ง
ในระหว่างที่ยังไม่มีการนัดให้มีการประชุมรัฐสภานั้น เกิดว่าบุคคลที่ได้รับการ
เสนอชื่อไม่ว่าจะเป็นตามมาตรา ๒๑๑ จ หรือตามมาตรา ๒๑๑ สัตต เสีย
ชีวิตลง ไม่ทราบว่าเป็นกรณีเช่นนี้จะถือแนวปฏิบัติอย่างไร เพราะว่าถ้าดูตาม
ร่างแล้วไม่มีข้อกำหนดในส่วนใดที่บัญญัติไว้ว่าจะให้ปฏิบัติอย่างไร เพราะ
ฉะนั้นผมจึงขออนุเคราะห์ถามเพื่อความกระจ่างในประเด็นนี้ครับ

ประธานรัฐสภา : กรมการจะกรุณาตอบคุณสนั่นสักนิด
ได้ไหมครับ

นายกัฏฐาทร จุฬารัตน (กรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ยักฐาทร จุฬารัตน กรมการ ขออนุญาตกราบเรียน
ตอบข้อสงสัยของคุณสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ในกรณีที่เป็นอย่างนั้น ก็คงจะอยู่
ในมาตราต่อไป ในมาตรา ๒๑๑ ทศ วรรคสาม ซึ่งจะต้องมีการดำเนินการ
เลือกเจ้าหน้าที่รายชื่อที่เหลืออยู่

ประธานรัฐสภา : ผมเห็นว่าควรจะปิดอภิปรายได้แล้วครับ
ท่านสมาชิกท่านใดเห็นสมควรปิดอภิปราย โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นสมควร เปิดอภิปราย โปรด
ยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานรัฐสภา : ไม่มี ที่ประชุมมีมติปิดอภิปราย ต่อไปผม
จะขอถามมติ

(ประธานรัฐสภามีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับคณะกรรมการ
ที่ได้ขอแก้ไขแล้ว โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก)

ประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับผู้ขอแปรญติ
โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนน้อย)

ประธานรัฐสภา : เสียงส่วนใหญ่ชนะครับ ต่อไปเชิญท่านเลขาธิการ
สภาฯ อาจารย์ไพสิฐ พิพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๒๑๑ นว ในกรณีที่รัฐสภาจะต้องดำเนินการใดตาม
หมวดนี้ ในระหว่างปิดสมัยประชุมรัฐสภาให้ประธานรัฐสภานำความกราบ
บังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการเรียกประชุมรัฐสภา เป็นการประชุมสมัย
วิสามัญ และให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ แต่
ถ้าอายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎรและมีกรณี
ที่รัฐสภาจะต้องดำเนินการใดภายในระยะเวลาที่กำหนดตามหมวดนี้ มิให้นับ
ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ยุบของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง หรือมีการยุบสภา

แล้วแต่กรณี จนถึงวันประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งแรกภายหลังจากมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งประธานสภาผู้แทนราษฎร รวมเข้าในระยะเวลาที่รัฐสภาจะต้องดำเนินการ

ประธานรัฐสภา : ไม่มีสมาชิกท่านใดคิดใจครับ ขกผ่านไปเชิญท่านเลขานุการ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ ทิพพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๒๑๑ ทศ สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบรรลุนิติภาวะตาม มาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) หรือ (๒) เริ่มตั้งแต่วันที่ได้รับเลือกตั้งจากรัฐสภา

สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบรรลุนิติภาวะตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) หรือ (๒) สิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) สมบูรณ์รัฐธรรมนูณ์สิ้นสุดลงตามมาตรา ๒๑๑ กัญชาวิธ

(๒) ตาย

(๓) ลาออก

(๔) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๑๑ ครี หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๑๑ จัตวา หรือตามมาตรา ๒๑๑ เบญจ แล้วแต่กรณี

เมื่อตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบรรลุนิติภาวะตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) หรือ (๒) วางลงเพราะเหตุอื่นใดนอกจากนี้ทราวยกตามมาตรา ๒๑๑ อัญชาวิธ ให้รัฐสภาดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบรรลุนิติภาวะขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างภายในกำหนดเวลาสามสิบวันจากบัญชีรายชื่อผู้ได้รับเลือกตั้งที่ประธานรัฐสภาจัดทำตามมาตรา ๒๑๑ ก วรรคหก หรือตามมาตรา ๒๑๑ สัตต เว้นแต่ระยะเวลาการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญของสภาผู้แทนราษฎรบรรลุนิติภาวะตามมาตรา ๒๑๑ เศษ จะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน

ในกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบรรลุนิติภาวะตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) ที่รัฐสภาเลือกตั้งจากผู้สมัครรับเลือกตั้งของจังหวัดใดว่างลง และไม่มียกชื่อ

ผู้สมัครรับเลือกตั้งรายอื่นในบัญชีรายชื่อผู้ได้รับเลือกตั้งของจังหวัดนั้นแล้ว หรือ
 ในกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรวมบัญชีตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๒) (ก) (ข)
 หรือ (ง) ประเภทใดประเภทหนึ่งข้างลง และไม่มีรายชื่อผู้ที่ยาวอายุหรือ
 ผู้มีประสบการณ์ตามบัญชีรายชื่อในประเภทที่ข้างลงนั้นแล้ว ให้สภาผู้
 รัฐธรรมนูญปฏิบัติหน้าที่ต่อไป โดยไม่ต้องดำเนินการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่
 ขาดนั้น แต่ทั้งนี้สภาผู้รัฐธรรมนูญจะต้องมีจำนวนสมาชิกเหลืออยู่ไม่น้อยกว่า
 หนึ่งของจำนวนสมาชิกตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) และ (๒)

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณสุวโรช พะลัง

นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ท่าน
 ประธานที่เคารพ กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด
 ชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมคงจะ
 ไม่แปรญัตติ แต่ผมขอความกระจ่าง ท่านนั่นเองว่า ในกรณีที่สมาชิกสภาผู้
 รัฐธรรมนูญสิ้นสุดลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และจำเป็นจะต้องมีการ
 เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้รัฐธรรมนูญขึ้นมาทดแทน ผมขอทราบว่า จะทำอย่างไร
 เฉพาะจากในมาตรา ๒๑๑ ทศ ในวรรคสี่ บอกว่า ให้มีการเลือกตั้งภายใน
 เวลาสามสิบวันจากบัญชีรายชื่อผู้ได้รับเลือกตั้ง ผมต้องขอทราบเงื่อนไข
 ท่านประธาน บัญชีรายชื่อผู้ได้รับเลือกตั้งในแต่ละจังหวัดนั้น ถ้าดูตามมาตรา
 ๒๑๑ ณ วรรคหก ก็จะเป็นเรื่องที่ท่านประธานรัฐสภาจัดทำบัญชีรายชื่อผู้
 ได้รับเลือกตั้งจากผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดโดยแยกเป็นรายชื่อของแต่ละ
 จังหวัด และเรียงรายชื่อของผู้ได้รับเลือกตั้งแต่ละจังหวัดตามลำดับอักษร นั้น
 ก็หมายความว่าในแต่ละจังหวัดนั้นจะมี ถ้าหากเป็นไปตามร่างของท่าน
 พระพันก็จะเป็นเรื่อง ๕ หรือ ๑๐ อะไรนั้น ถ้าเป็นกรณีอย่างนี้ รายชื่อ
 ที่เหลือนี้ถ้าเกิดเป็นกรณีที่เท่ากันอีกตรงนี้จะแก้ไขปัญหายังไงนั้น คือ
 ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ถ้าไม่มีในตรงนี้จะทำอย่างไร เพราะในรายละเอียดเหล่านี้ผมเข้าใจว่าไม่ได้มีรายละเอียดเอาไว้ ยาวจะถามเพื่อความกระจ่างเท่านั้นเอง ถ้าเกิดปัญหาตรงนี้ขึ้นมา - เราจะแก้ไขปัญหายังไง ขอบคุณกรับท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : เชิญกรรมการครับ

นายโกทิน พลกุล (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายโกทิน พลกุล ในฐานะรองประธานกรรมการ ประการแรกนั้น เมื่อครั้งที่กระผมได้ขอเติมในมาตรา ๒๑๑ ญัตติ วรภคที่ ตัวนั้นจะเป็นตัวที่แก้ปัญหาเกือบทั้งหมดเกี่ยวกับสมัครรับเลือกตั้งและการเลือกตั้ง เพราะเราให้ประธานรัฐสภาเป็นคนกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อวินิจฉัยปัญหา ดังนั้นกรณีที่เกิดสมาชิกภาพว่างลงของสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๑๑ ทศ จะ (๑) (๒) (๓) (๔) อะไรก็ตามแต่ โลกก็จะเห็นว่า ก็ไปดูจากบัญชีที่เหลืออยู่ ว่าเหลือเท่าไรก็ไล่ตามมา จากนั้นนั้นหากมันไม่มีจริง ๆ แล้ว หรือมีปัญหาทั้งหมด ก็แปลว่าไปเข้าวรรคท้าย ก็คือว่า ก็ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป โดยถือว่าไม่ต้องมาดำเนินการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ก็แก้ปัญหาดังนี้ไว้ ขอพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณสุวโรชครับ พอใจนะครับ ขอบคุณมากครับ ต่อไปครับ เชิญ

ศาสตราจารย์ไพฑูริ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๑๑ เอกาทศ สภาว่างรัฐธรรมนูญ มีประธานสภาคนหนึ่งและรองประธานคนหนึ่งหรือสองคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งจากสมาชิกแห่งสภาว่างรัฐธรรมนูญตามมติของสภาว่างรัฐธรรมนูญ และให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญมีอำนาจหน้าที่ว่า เน้นกิจการของสภา
ร่างรัฐธรรมนูญตามหมวดนี้ รองประธานมีอำนาจหน้าที่ตามที่ประธาน
มอบหมาย และปฏิบัติหน้าที่แทนประธานเมื่อประธานไม่อยู่หรือไม่สามารถ
ปฏิบัติหน้าที่ได้

เมื่อประธานและรองประธานไม่อยู่ในที่ประชุม ให้สมาชิกแห่ง
สภาร่างรัฐธรรมนูญเลือกตั้งกันขึ้นเองเป็นประธานในที่ประชุมนั้น

ประธานรัฐสภา : คุณปิติพงษ์ เต็มเจริญ

นายปิติพงษ์ เต็มเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพฯ-
มหานทร) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม ปิติพงษ์ เต็มเจริญ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกรุงเทพมหานคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมได้
ทูลเกล้าถวายร่างญัตติในวาระที่ ๒๑๑ ทส แต่เมื่อเลขมาแล้วผมก็ไม่ได้ตั้งใจ ขอบคุณ
ครับ

ประธานรัฐสภา : ขอบคุณมากครับ เลขฯ ดำเนินการต่อ

ศาสตราจารย์ไพสิฐ หิรัญกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๒๑๑ ทวทศ เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทน
อย่างอื่นของประธานและรองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ สมาชิกสภาร่าง
รัฐธรรมนูญและกรรมการที่สภาร่างรัฐธรรมนูญแต่งตั้งให้เป็นไปตามที่กำหนด
โดยพระราชบัญญัติว่า

ประธานรัฐสภา : ไม่คิดใจนะครับ

ศาสตราจารย์ไพสิฐ หิรัญกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๒๑๑ เดรส สภาร่างรัฐธรรมนูญจะต้องจัดทำร่าง
รัฐธรรมนูญให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาสองร้อยสี่สิบวัน นับแต่วันที่มี
สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญครบจำนวนตามมาตรา ๒๑๑ ทว

การที่สภาผู้แทนราษฎรเสนอหรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร ไม่เป็น
เหตุกระทบกระเทือนการปฏิบัติหน้าที่ของสภาร่างรัฐธรรมนูญตามวรรคหนึ่ง

ในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ สภาร่างรัฐธรรมนูญต้องคำนึงถึง
ความคิดเห็นของประชาชนเป็นสำคัญ

ร่างรัฐธรรมนูญที่มีผลเป็นการ เปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบ
ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรง เป็นประมุข หรือเปลี่ยนแปลงรูปของรัฐ
จะกระทำมิได้

ในกรณีที่รัฐสภาวินิจฉัยว่าร่างรัฐธรรมนูญมีลักษณะตามวรรคสี่ให้
ร่างรัฐธรรมนูญนั้นเป็นอันตกไป

ประธานรัฐสภา เขียนครับ

นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
(นครนายก) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชาญชัย อิศระเสนารักษ์ จังหวัด
นครนายก พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ
มาตรา ๒๑๑ เดสท วรคสอง ผมขอกราบเรียนนามไปทางคณะกรรมการ
ที่เขียนไว้ว่า ในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญสภาร่างรัฐธรรมนูญต้องคำนึงถึง
ความคิดเห็นของประชาชนเป็นสำคัญ ตรงนี้ท่านใช้อะไร เป็นหลักเกณฑ์และ
บรรทัดฐาน ถ้าความเห็นของประชาชนนั้นมีออกมาจากสื่ออะไร แล้วถ้าเกิด
เขียนมาอย่างนี้ชัด จนแล้วเป็นสำคัญ สำคัญระดับไหน ขอความเห็นตรงนี้ด้วย
ครับ

ประธานรัฐสภา : เขียนคุณปกิต พัฒนากุล

นายปกิต พัฒนากุล สมาชิกวุฒิสภา : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ปกิต พัฒนากุล สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่าน
ประธานที่เคารพ กระผมขอแปรญัตติเพิ่มเติมความในวรรคสี่ จากความเดิมที่
ว่าร่างรัฐธรรมนูญมีผลเป็นการ เปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรง เป็นประมุขหรือเปลี่ยนแปลงรูปของรัฐจะกระทำมิได้นั้น
ผมขอเดิมถ้อยคำ เพิ่มเติมลงไปในส่วนที่ว่า พระมหากษัตริย์ทรง เป็นประมุข

และให้ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ตามประเพณีการปกครอง
แห่งราชอาณาจักรไทย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ทั้งนี้ เพื่อความสมบูรณ์
ของกฎหมายว่าด้วยรัฐธรรมนูญ เนื่องจากว่าคณะกรรมการผู้ร่างรัฐธรรมนูญได้กำหนด
กรอบในการที่จะมอบให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปจัดทำ กระผมขอเดิมให้
สมบูรณ์เสีย เพื่อที่จะไม่ก่อให้เกิดความกังวลใจเกี่ยวกับเรื่องพระราชอำนาจ ถัดไปท่าน
ประธานที่เคารพ กระผมขอแปรญัตติในมาตรานี้ โดยขอเพิ่มเติมลงไปใน
วรรคท้ายเป็นวรรคสุดท้าย โดยขอแปรญัตติเพิ่มเป็นว่า ร่างรัฐธรรมนูญที่
สภาผู้แทนราษฎรจัดทำขึ้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของปวงชนชาวไทยต้องมี
บทบัญญัติด้วยว่า บุคคลมีหน้าที่ใช้สิทธิในการเลือกตั้งโดยสุจริต บุคคลใดจงใจ
ไม่ไปใช้สิทธิลงคะแนน เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาหรือ
การเลือกตั้งอื่นใดที่ตามกฎหมายเป็นผู้ใช้สิทธิตามร่างรัฐธรรมนูญที่จัดทำขึ้นนั้น โดย
ไม่มีเหตุอันสมควร บุคคลนั้นกระทำความผิดและต้องรับโทษทางอาญา
หลักเกณฑ์และวิธีการไปใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งของบุคคลดังกล่าว และบท
กำหนดไทยให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ท่านประธานครับ กระผมมี
เหตุผลที่จะประท้วงกราบเรียนต่อท่านประธานว่า วันที่ที่วิพากษ์วิจารณ์กันมาก
และนำความมาเสนอเรียนมาสู่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้บริสุทธิ์แม้ไม่บริสุทธิ์ก็ตาม
ในเรื่องที่วิพากษ์วิจารณ์กันว่าการซื้อเสียงเข้ามา และเข้ามาแล้วก็มาแย่ง
ยึดเนชั่นมาแข่งชิงผลประโยชน์กัน สิ่งเหล่านี้ผมทราบดีว่าวิพากษ์วิจารณ์กันโดย
ทั่วไป แม้กระทั่งความไว้วางใจที่มีต่อสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ก็ลดน้อยถอยลง
ที่กระผมกราบเรียนยกย่องนี้ก็เพราะเหตุว่า การพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่ดี การจัดทำรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทยขึ้นมาใหม่ที่ดี สภาแห่งนี้ยังไม่ได้มีความไว้วางใจให้
กระทำเลย เราจำเป็นต้องมาแก้ไขรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม เพื่อสรรหา
คณะบุคคลอื่นซึ่งเป็นบุคคลภายนอกมาจัดทำรัฐธรรมนูญขึ้น ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ เป็น

พยานหลักฐาน เป็นที่ปรากฏอยู่แล้วว่าความไม่วางใจมาจากสิ่งเหล่านี้ และ
 วิพากษ์วิจารณ์กันมาก ท่านประธานครับ สภาแห่งนี้ไม่ว่าโดยคณะรัฐมนตรีหรือ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เรายังไม่เคยเสนอกฎหมายที่จะให้มีผลทางปฏิบัติ
 ในการแก้ไขปัญหาการซื้อเสียงเลือกตั้งนอกเหนือจากที่ได้บัญญัติไว้ในพระราช
 บัญญัติเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งได้กำหนดการลงโทษแก่ผู้กระทำ
 ความผิดที่จะซื้อเสียงเลือกตั้งเข้ามาเท่านั้นเอง วิธีการอื่น ๆ กระผมยังไม่
 เคยแลเห็นว่าได้มีการกระทำให้มีผลทางปฏิบัติจริง ๆ จัง ๆ กระผมก็เล
 ยคิดขึ้นมาว่า เพื่อป้องกันเกียรติยศของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้บริสุทธิ์ ซึ่งท่าน
 ได้รับเลือกเข้ามาทำหน้าที่ในสภาแห่งนี้ และเพื่อป้องกันพี่น้องประชาชนที่ถูก
 วิพากษ์วิจารณ์ว่าขายเสียงที่จะไม่ให้ผลประโยชน์ตกต่าไปนั้น กระผมคิดว่า
 ถ้าหากได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ให้เอาผิดบุคคลที่ไม่ไปใช้สิทธิลงคะแนน
 เลือกตั้งให้ถือว่า เป็นความผิดทางอาญา เสียแล้ว ผมคิดว่าน่าจะ เป็นหนทาง
 หนึ่งที่จะแก้ไขปัญหาคะซื้อเสียงได้ เพราะว่าเมื่อบุคคลมีหน้าที่มีสิทธิเสรีภาพ
 ก็บัญญัติไว้เลยว่าจะต้องมีหน้าที่ไปลงคะแนนเลือกตั้ง ส่วนการที่จะลงคะแนน
 เลือกตั้ง ให้แก่บุคคลใดนั้น ให้เป็นสิทธิของบุคคลผู้นั้น ถ้าไม่บัญญัติไว้ในร่าง
 รัฐธรรมนูญ เราไม่กำหนดกรอบไปให้ ผมเกรงว่าวันหนึ่งก็จะไม่มีใครเสนอ
 กฎหมายที่จะบังคับให้ประชาชนไปลงคะแนนเลือกตั้ง เพราะเหตุว่าจะเป็นการ
 วิพากษ์วิจารณ์กันว่าขัดกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ ขัดกับสิทธิเสรีภาพของ
 ประชาชน ผมขอกราบเรียนเหตุผลต่อท่านประธานสั้น ๆ เพียงแค่นี้ก็รับ
 ขอบขอพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ เชิญครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ (กรรมาธิการ) : ท่าน

ประธานที่เคารพ ดิฉัน นันทกา สุประภาตะนันท์ ดิฉันได้ขอเพิ่มข้อความลง
 ในร่างมาตรา ๒๑๑ เศษวรรคสี่ ในฐานะกรรมาธิการก็เนื่องจากว่าเป็น
 ความเห็นข้างน้อยก็เคยขอสงวนไว้เพื่อที่จะมากราบเรียนชี้แจง ณ ที่นี้ คือ

การแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้เป็นการแก้ไข เพื่อให้มีการร่างขึ้นมาใหม่ทั้งร่าง ได้ทั้งฉบับ ซึ่งก็หมายความว่ารวมทั้งหมวดที่ว่าด้วยพระมหากษัตริย์ เพราะฉะนั้นการร่างจึงควรจะกระทำด้วยความระมัดระวัง และให้มีหลักประกันที่จะไม่ให้มีการร่างไปในทางที่จะเป็นการกระทบกระเทือนต่อพระบรมเดชานุภาพของพระมหากษัตริย์

ขอกราบเรียนว่าร่างเดิมของรัฐบาลที่เสนอมาในครั้งแรกนั้นอยู่ในมาตรา ๒๑๑ อัญญ ซึ่งมีความว่า ร่างรัฐธรรมนูญใด ๆ ที่มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รัฐสภาจะรับไว้พิจารณาไม่ได้ แต่ฉันได้ขอแปรญัตติไว้ในครั้งกระนั้น แต่ต่อมาทางคณะกรรมการก็ได้นำมาบัญญัติไว้ในมาตราที่ ๒๑๑ เดรส แต่ว่าสำหรับข้อความนั้นก็ได้มีการเพิ่มขึ้นอีกหม้อหนึ่งว่า หรือเปลี่ยนแปลงรูปของรัฐ ซึ่งฉันคิดว่ายังไม่เป็นการเพียงพอที่จะเป็นหลักประกันอย่างที่ได้กราบเรียนมาข้างต้น ฉะนั้นจึงได้ขอเพิ่มความว่า หรือมีผลเป็นการกระทบกระเทือนพระบรมเดชานุภาพที่ทรงมีอยู่ ถือถ้าในกรณีเช่นนี้ รัฐสภาจะรับร่างไว้พิจารณาไม่ได้ เหตุผลที่ขอประทานกราบเรียนเสนอก็คือว่า ในเมื่อเราจะมี การแก้ไขรัฐธรรมนูญให้มีการร่างขึ้นมาใหม่ทั้งฉบับได้ ต้องมองไปถึงอนาคตด้วยว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็เป็นพื้นฐานว่าคงจะมีความถาวรอยู่สืบไป ไม่ทราบว่าจะมีการร่างกันขึ้นมาใหม่อีกกี่ฉบับ ค่าถามก็มีว่า ถ้าหากว่ามีการร่างไปในทางที่จะเป็นการกระทบกระเทือนพระบรมเดชานุภาพของพระมหากษัตริย์ โดยอ้างว่าถึงอย่างไรก็ยังเป็นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขก็ตามที แต่อยากจะถามว่า ที่อ้างเช่นนี้หมายความว่า ถึงอย่างไรก็ยังมี การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข แต่ว่าถ้าจะมีการกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับพระบรมเดชานุภาพของพระองค์ในทางที่อย่างไรก็ตามนั้น จะทำได้หรือไม่ ค่าตอบคงจะบอกว่า มันไม่มีข้อห้ามอันใดที่แน่ชัดว่า จะทำได้

หรือไม่ได้ เพราะเหตุที่เราก็ยังยืนอยู่ข้าง เป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขอยู่ แล้วในอนาคตอาจจะมีนักวิชาการทางไหนออกมาพูดว่า การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขนั้น ในอนาคตประเทศพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์แตกต่างกันไป พระมหากษัตริย์ที่ทรงเป็นประมุขนั้นอาจจะถูกจำกัดในบางประการเกี่ยวกับพระราชอำนาจของพระองค์ก็ได้ ที่นี้ถ้าเผื่อว่าสภาร่างฯ ในอนาคตของเราเขาแบบอย่างนั้นมาและบังเอิญรัฐสภาซึ่งไม่ใช่ชุดของสภาปัจจุบันอาจจะเห็นในอนาคตนั้นก็เห็นด้วย เช่นนี้ เราจะไม่มีความกังวลอะไรที่จะสกัดกั้นการกระทำอันนี้ได้ เพราะฉะนั้นดิฉันจึงขอประธานที่จะเพิ่มข้อความที่กล่าวมานี้ เมื่อสรุปแล้วก็จะกล่าวได้ว่าร่างรัฐธรรมนูญที่มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือมีผลเป็นการกระทบกระทั่งกับพระบรมเดชานุภาพที่ทรงมีอยู่รัฐสภา จะรับไว้พิจารณาไม่ได้ ส่วนข้อความที่คณะกรรมการที่ได้กรุณาเพิ่มขึ้นว่าหรือเปลี่ยนแปลงรูปของรัฐเข้าไปด้วยนั้น ถ้าหากว่ารัฐธรรมนูญมีบทบัญญัติที่ยืนยันชัดเจนแจ้งว่า การร่างรัฐธรรมนูญนี้จะมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือว่ามีผลเป็นการกระทบกระทั่งกับพระบรมเดชานุภาพของพระองค์ท่าน รัฐสภาจะรับพิจารณาไม่ได้ เช่นนี้คิดว่าน่าจะเป็นการเพียงพอ ดิฉันอยากจะกราบเรียนขอความกรุณาท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการว่า ได้โปรดกรุณารับข้อเสนอของดิฉันไว้เพื่อที่ว่า ในต่อไปซึ่งเราไม่รู้ว่ารัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะนำไปอีกสักกี่ปี ก็มากน้อยที่เราจะได้มีข้ออุ่นใจว่า เรามีหลักประกันเกี่ยวกับพระบรมเดชานุภาพของพระมหากษัตริย์ขอบพระคุณค่ะ

ประธานรัฐสภา : คุณอภิสมันต์

นายอริสมันต์ พงษ์เรืองรอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม อริสมันต์ พงษ์เรืองรอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคพลังธรรม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา จากมาตรา ๒๑๑ เศรษฐกิจสภาว่ารัฐธรรมนูญ จะต้องจัดทำรัฐธรรมนูญให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา ๒๕๐ วัน ในลักษณะ ดังนี้แล้ว ผมเกรงว่าการเขียนกฎหมายในลักษณะนี้ของกรรมาธิการไม่ได้ เผื่อเวลาไว้เลย ถ้าหากว่าไม่เสร็จภายใน ๒๕๐ วันแล้วจะมีการต่อเวลา ไปอีกหรือไม่ จะมีการขยายเวลาอีกหรือไม่ ผมอยากจะขอเดิมข้อยความตรงนี้ ไปว่า ถ้าหากว่าจัดทำไม่เสร็จภายในเวลาที่กำหนดดังกล่าวอาจจะขยายเวลาได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง และครั้งละไม่เกิน ๕๐ วัน เพราะฉะนั้นผมเคย ขอแก้ไขกรรมาธิการที่ไปตั้งกฎว่ากรรมาธิการต้อง ถ้าหากว่า ไม่เสร็จภายใน ๒๕๐ วัน จะมีการต่อเวลาอีกหรือไม่ อย่างจะเรียนถามท่าน กรรมาธิการด้วยครับ

ประธานรัฐสภา : คุณวีระกร คำประกอบ

นายกวีระกร คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วีระกร คำประกอบ ข้าราชการ นครสวรรค์ ในนามสมาชิกรัฐสภา ผมมีความเป็นห่วงเช่นเดียวกับคุณอริสมันต์ โดยที่ในวรรคแรกของมาตรา ๒๑๑ เศรษฐกิจสภาว่ารัฐธรรมนูญจะต้องร่างให้เสร็จ ภายใน ๒๕๐ วัน ท่านประธานคงจะเห็นว่าถ้ามันไม่เสร็จมีบทลงโทษกับใน ๒๑๑ กฎร่าง รัฐธรรมนูญต้องหมดอายุความไปเลย ผมเองไม่ อยากจะเห็นว่าถ้ามันร่างไม่ทันจริง ๆ แล้วมันเกือบจะเสร็จแล้วท่านประธาน มันเกือบจะเสร็จมันอาจจะเหลืออะไรอีกสักนิดสักหน่อยจะต้องอายุมันไม่ได้เลย เชิญวะครับ จะต้องล้มไปเลย ผมรู้สึกว่าจะกับนี้ประชาชนชาวไทยทุกคนให้ ความเป็นห่วงและให้ความสนใจกันมาโดยตลอด ถ้าเป็นไปได้เพื่อไม่ให้

สภาว่ารัฐธรรมนูญต้องหมดไปตามมาตรา ๒๑๑ อัญชรัส น่าจะเพิ่มได้ใหม่ ว่าเขามีเหตุจำเป็นที่สามารถที่จะขอต่ออายุไปได้อีกไม่เกิน ๘๐ วันจากรัฐสภามาขอรัฐสภาว่าถ้ารัฐสภาเห็นชอบสามารถต่อได้แต่ไม่เกิน ๙๐ วัน อันนี้ผมคิดว่าน่าจะเป็นแนวทางที่จะสามารถหาทางออกให้ได้ ถ้ารัฐสภาเห็นว่าการกระทำเช่นนี้ใช้ไม่ได้เลยต้องมีการเลือกกันขึ้นมาใหม่แล้ว เพราะว่า ๒๕๐ วันไปแล้วยังไม่ได้อะไรเลย อันนี้ผมคิดว่ารัฐสภาคงจะมีวิจาณญาณดีพอที่จะดูว่าความสับสนเข้าใจถึงแค่ไหน ขอว่าในวรรคหนึ่งให้เพิ่มเติมคำว่า หากมีเหตุจำเป็นที่สามารถที่จะขอความเห็นชอบจากรัฐสภาเพื่อต่ออายุได้ก็แค่ไม่เกิน ๙๐ วัน ขอเพิ่มในวรรคหนึ่ง ส่วนในวรรคสามนั้นคงมีความเห็นอยากให้ท่านกรรมการได้กรุณาชี้แจงด้วยว่า คำนี้ถึงความคิดเห็นของประชาชนในสภาญะอะไรกันมารวมคิดข้อด้วย เอาอะไรกันมาเป็นเรื่องที่จะมองเห็นว่าอันนี้เป็นความคิดเห็นของประชาชน แล้วถ้าเกิดประชาชนมีความคิดเห็นกันมากมายถ่ายกองเลขจะเอามาใส่เข้ามาได้ทั้งหมดอย่างไร มีความเห็นอย่างไรที่ใส่ในประเด็นวรรคที่สามเข้ามา อยากให้ช่วยตอบใน ๒ วรรคด้วยครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบุญเลิศ ประเสริฐสุวรรณ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายนิชัย ฤชุพันธุ์ รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณสมศักดิ์

นายสมศักดิ์ คุณเงิน (กรรมการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สมศักดิ์ คุณเงิน เสรีธรรม จากขอนแก่นในฐานะสมาชิกรัฐสภา และในฐานะกรรมการ ท่านประธานที่เคารพ ผมใคร่ขออนุญาตหารือผ่านท่านประธานไปยังประธานกรรมการวิสามัญ ว่าเท่าที่ได้พิจารณากันมาดูว่าจะบกร่องไปมิดหนึ่งหรือไม่ ถ้าหากว่าข้อจำกัดกังวลของท่านสมาชิก

ผู้มีเกียรติได้พูดถึง เกรงว่าจะมีความรู้สึกผูกพัน สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ จะผูกพันกับจังหวัดมากเกินไป และจะพิจารณาเรื่องผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง ลักษณะเฉพาะท้องถิ่นเกินไป ผมอยากจะเห็นหลักการว่า ได้นำบทบัญญัติใน รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๗ มาตรา ๑๒๘ มาบังคับใช้โดยอนุโลมกับสมาชิกสภา ว่างรัฐธรรมนูญด้วยจะขัดข้องหรือไม่ ถ้าหากไม่ขัดข้อง ท่านประธานครับ ผมอยากจะให้เค็มไว้ในวรรคท้ายสุดของมาตรา ๑๑๑ เศรศ โดยให้นำบท บัญญัติ มาตรา ๑๒๗ มาตรา ๑๒๘ มาใช้กับสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ โดยอนุโลม ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เทียบคุณอภิสิทธิ์

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กรุงเทพมหานคร ประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา คงจะขอให้มีบันทึกไว้ เท่านั้น ว่ากระผมจะขอแปรญัตติเพิ่มมาตรา ๑๑๑ เศรศ/๑ เอาไว้เนื่องจาก เห็นว่าที่มาของสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ ที่มาจากผู้แทนประชาชนนั้นผมได้ คาดเอาไว้ว่าน่าจะมีปัญหา จากวิธีการที่ได้มีการเห็นชอบไป ขณะเดียวกัน ผู้เสนอให้มีการปฏิรูปการการเมืองนั้น ให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับบทบาทของ ผู้เชี่ยวชาญในการมาจัดทำรัฐธรรมนูญ ดังนั้นจึงได้ขอแปรญัตติไว้ดังนี้ว่า ในบทจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ให้สภาว่างรัฐธรรมนูญแต่งตั้งคณะกรรมการ ขึ้นคณะหนึ่งจำนวนไม่เกินยี่สิบคน ทำหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อเสนอต่อสภา ว่างรัฐธรรมนูญ บรรดาสองคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง จะต้องประกอบไปด้วยสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๑๑ ทวิ (๒) อย่างน้อยกึ่งหนึ่ง จากจำนวนกรรมการทั้งหมด และวรรคสุดท้ายสภาว่างรัฐธรรมนูญ อาจกำหนดระยะเวลาให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งรายงานต่อสภาว่าง รัฐธรรมนูญ หรือเสนอร่างรัฐธรรมนูญเพื่อให้สภาว่างรัฐธรรมนูญพิจารณาก็ได้

ทั้งหมดก็เพื่อที่จะให้เป็นไปตามแนวคิดของหลายฝ่ายที่มีความเป็นห่วง ว่าการ
จัดทำร่างรัฐธรรมนูญนั้น จำเป็นจะต้องมีผู้เชี่ยวชาญเพื่อดำเนินการตามนี้
ขอขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณฉวี

นายฉวี ไพรสณฑ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ฉวี ไพรสณฑ์ ในฐานะกรรมาธิการ ขอตอบคำถามของท่าน ส.ส.
วีระกร และท่าน ส.ส. อภิวัฒน์ ในเรื่องของระยะเวลาของการร่าง
กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่ในมาตรา ๑๑๑ เศษ ๓ กำหนดไว้ ๙๕๐ วัน นั้น
กระผมคิดว่า ๙๕๐ วันนั้นค่อนข้างจะยาวนานไปด้วยซ้ำไป เพราะว่าการร่าง
รัฐธรรมนูญนั้นเรามีแบบอย่างมาแล้ว เราไม่ใช่เป็นประเทศเกิดใหม่ ที่จะต้อง
กันหารัฐธรรมนูญจากต่างประเทศมาเพื่อบัญญัติขึ้นมาใหม่ แต่ว่าเรามีตัวอย่าง
รัฐธรรมนูญมากมายแล้ว แม้แต่กฎหมายรัฐธรรมนูญในต่างประเทศเราก็มี
กันหมดในรัฐสภาแห่งนี้สามารถหาได้ง่าย เพราะฉะนั้นผมคิดว่าระยะเวลา
๙๕๐ วัน ซึ่งสภาร่างรัฐธรรมนูญไม่ใช่สภาผู้แทนราษฎรที่จะต้องมีการกิจ
ทางด้านอื่น แต่ว่าสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ จะต้องทำหน้าที่อย่างเดียว
คือการร่างรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าระยะเวลาแบบนี้จะนานไป
ด้วยซ้ำ กระผมขอพูดในนามกรรมาธิการ เพราะว่ามีส่วนถามเหมือนกัน
ในช่วงที่มีการพิจารณาเรื่องนี้ข้ออื่นอันว่า ๙๕๐ วันน่าจะเป็นการเพียงพอแล้ว
ขอขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณพิเชษฐ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ประชาธิปัตย์ จากจังหวัด
กระบี่ ในประเด็นเดียวกัน มีหลายท่านแสดงความข้องใจ ผมก็ว่าดีที่มีการ
กำหนดระยะเวลาที่แน่นอนคือ ๙๕๐ วัน แต่ท่านประธาน มันก็เกินไปได้

เหมือนกัน เรามีการร่างรัฐธรรมนูญเคยตั้ง ๑๐ ปีก็มี ตั้งหลาย ๆ ปีก็มี ถ้าหากว่าในเวลา ๒๕๐ วันแล้วไม่เสร็จทำอะไร ไม่เสร็จมีเพียงผลตาม มาตรา ๒๑๑ อัญชารส เท่านั้นหรือ ว่าเพียงแต่ให้สภาผู้ชงไป สิ้นสุดลงไป เท่านั้น เราจะไม่มีผู้ที่รับผิดชอบใด ๆ ไม่มีใครรับผิดชอบเลยหรือครับว่ามีหน้าที่จะต้องทำให้เสร็จตามกำหนด ๒๕๐ วันนี้ให้ได้ มิฉะนั้นถ้า ๒๕๐ วันไม่เสร็จ หรือใครมีความพยายามที่จะหน่วงเหนี่ยวการร่างอันนี้หรือล้มการร่างอันนี้ก็เพียงแต่ทำให้ไม่เสร็จใน ๒๕๐ วัน แล้วก็ต้องไปเริ่มต้นกันใหม่ เลือกสมาชิกสภาผู้ร่างกันใหม่ทั่วประเทศจะหน้าหนึ่งกันใหม่ เราจะต้องหมดเวลาไปอีกเป็นปี ๆ ตรงจุดนี้จะมีหลักประกันอะไรที่ให้นั่นคง ให้มีความแน่ใจมากกว่านี้ทางหรือไม่ว่า คณะกรรมาธิการได้มีการคิดถึงตรงจุดนี้หรือเปล่าว่า ถ้าไม่เสร็จใครจะเป็นผู้รับผิดชอบประธานรัฐสภา หรือประธานสภาผู้ร่าง หรือคณะกรรมการร่าง หรือจะมีจุดใดที่จะเป็นเสมือนกำแพงของพวกผมสำเร็จในงานนี้ ให้มากกว่าที่มีอยู่เพียงเท่านี้ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญอาจารย์วินัย

นายวินัย เครืองาม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วินัย เครืองาม กรรมาธิการ มีประเด็นที่สมควรจะกราบเรียนอยู่ ๑ ประเด็นด้วยกัน ในมาตรา ๒๑๑ เดรต นี้ ประเด็นที่ ๑ คือกรณีของพรรคหนึ่งเกี่ยวกับกำหนดระยะเวลาที่สภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญจะต้องทำรัฐธรรมนูญให้เสร็จสิ้นซึ่งในร่างที่กำหนดเวลานั้นคือ ๒๕๐ วัน ๘ เดือน ผลมันก็จะไปโยงกับมาตรา ๒๑๑ อัญชารส ค่อยไปซึ่งยังไม่ถึง ความหมายก็คือว่า ถ้าสภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญทำไม่เสร็จภายในกำหนดเวลา ๘ เดือนหรือ ๒๕๐ วัน สภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญจะต้องสิ้นสุดลงและนอกจากจะสิ้นสุดลงแล้ว ผู้ที่เป็นสมาชิกสภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญในชุดนั้นจะกลับมาเป็นสมาชิกสภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญชุดใหม่ ถ้าหากว่าจะมีการดำเนินการต่อไปอีกไม่ได้ อันนี้ก็เป็นเชิงบทลงโทษหรือ

บทบังคับ หรือ เป็นความรับผิดชอบอยู่เหมือนกัน เพราะว่า การที่ทำไมแล้ว
 เสร็จนั้นเป็นภารกิจและ เป็นความรับผิดชอบของสภาร่างรัฐธรรมนูญ สภาร่าง
 รัฐธรรมนูญก็ชอบที่จะต้องรับผิดชอบนี้ แต่ถ้าหากว่ามีกรรพชวางหรือมีการ
 ดำเนินการไม่เรียบร้อย อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกล่าวนั้น เป็นความผิดหรือ
 ความบกพร่องของใคร ก็คงจะต้องสืบสาวราวเรื่องลงไป และหาความ
 รับผิดชอบการเมืองในกรณีอื่นตามมาตรการอื่นต่อไป ประเด็นสำคัญคือระยะ
 เวลา ๒๕๐ วันนั้น หรือ ๘ เดือนนั้นน้อยไปหรือมากไปเพียงใด ในขณะ
 กระบวนการพิจารณาแล้วฝ่ายหนึ่งก็เห็นว่ามากเกินไปด้วยซ้ำ ควรจะกำหนดสัก
 ๖๐ วัน ๘๐ วันให้สาสมกับที่เร่งรัดกันอยู่ อีกฝ่ายหนึ่งก็เห็นว่าควรจะให้ยาว
 กว่านี้ เช่น ๑ ปี หรือปี ๖ เดือน ถ้าไม่เสร็จจะทำอย่างไร คณะกรรมาธิการ
 ก็คิดกันว่าระยะเวลา ๘ เดือนนั้นน่าจะเป็นระยะเวลาที่พอสมควร แต่เมื่อ
 พิจารณาสมมติเหตุที่ท่านยกเป็นประเด็นขึ้นมาทำให้ถูกใจคิด และมาสะกิด
 ที่ได้คิดกันอยู่เมื่อวานนี้จนถึงเที่ยงคืนอยู่เหมือนกันว่า ขนเดมตรา ๒๑๑
 มาตราเดียว ว่ากันมา ๓ เดือนเมื่อคืนถึงเที่ยงคืน ถ้าทำกันใหม่ทั้งฉบับสัก
 ๒๐๐ - ๓๐๐ มาตรามันจะไปกันสักขนาดไหน เพราะฉะนั้นถ้าทำกันมาแล้ว
 ๔๔๐ วันแล้วไม่เสร็จแล้วสิ้นสุดแล้วก็กลับเข้ามาแก้ไขไม่ได้ในชาตินี้ ก็คงจะไม่
 เหมาะสม เพราะฉะนั้นคิดว่าคณะกรรมการได้ปรึกษากันแล้วเห็นว่าน่าจะ
 เพิ่มเติมลงไปได้ว่าให้มีการขยายระยะเวลาได้ครั้งละ ๔๐ วัน ไม่เกิน
 ๒ ครั้ง แต่ขยายโดยรัฐสภา ซึ่งจะต้องไปเพิ่มบัญญัติในมาตรา ๓ ว่า กรณี
 ขยายระยะเวลาเช่นนี้ต้องเรียกประชุมรัฐสภาร่วมกัน เพื่อให้สมาชิกสภา
 รัฐธรรมนูญมาอธิบาย ว่าที่ล่าช้าอยู่เป็นเพราะอะไรอุปสรรคอยู่ที่ตรงไหน ใคร
 เป็นเหตุขัดขวาง หรือมีความไม่สะดวกขยายประการใด ถ้าหากว่าที่ประชุม
 เห็นพ้องด้วยก็จะได้แก้ไขกันไปตามนี้

ประเด็นต่อไปก็มีอยู่เหมือนกันว่า ในวรรคสามมีท่านสมาชิกบางท่านถามว่าที่เขียนว่า ในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ สภาว่างรัฐธรรมนูญจะต้องคำนึงถึงความคิดเห็นของประชาชนเป็นสำคัญนั้นจะคำนึงอย่างไร ตรงนี้เขียนไว้คล้าย ๆ กับหมวดที่ว่าด้วยแนวนโยบายแห่งรัฐ เป็นเจตนารมณ์ที่ต้องการให้สภาว่างรัฐธรรมนูญนั้นได้รับฟังความคิดเห็นของประชาชน เช่นอาจจะตั้งขึ้นในรูปของคณะกรรมการ ซึ่งมามีบทบัญญัติอนุญาตให้ตั้งคณะกรรมการขึ้นได้ หรือจะใช้วิธีอื่นใดที่เห็นสมควรจะดำเนินการโดยสติปัญญาของคนทั้งสส คนนั้น ก็ให้ไปคิดว่ากล่าวกัน แต่นี่ก็ขอเจตนาว่าจริงที่ต้องการเห็น

ประการต่อไปก็ถึงในวรรคสี่ ซึ่งร่างที่ได้เสนอมานั้นมีว่า ร่างรัฐธรรมนูญที่มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเปลี่ยนแปลงรูปของรัฐจะกระทำมิได้ ตรงนี้มีสมาชิกบางท่านเสนอว่า ควรจะต้องเพิ่มเติมลงไปว่า บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญที่ไปร่างขึ้นใหม่แล้วไปกระทบหรือเปลี่ยนแปลงพระราชอำนาจหรือพระบรมเชษานุภาพนั้นจะกระทำมิได้ ขอกราบเรียนว่า การเขียนแม้กระทั่งในร่างตามมาตรา ๒๑๑ เดรส วรยศเท่าที่มีอยู่นั้น มันเป็นเรื่องอยู่พอสมควร แต่เมื่อคณะกรรมการศึกษาไปถึงบทบัญญัติรัฐธรรมนูญในต่างประเทศก็เห็นว่า มีช่องทางให้ทำได้ ที่กราบเรียนว่ามีปัญหาอยู่พอสมควรนั่นคือ มีทฤษฎีหนึ่งที่เห็นว่า สมควรหรือไม่ที่จะมีบทบัญญัติคัดค้านเองไม่ให้รัฐสภาที่ดีหรือสภาว่างรัฐธรรมนูญก็ไปแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงหลักใดมาตราใด เพราะถ้าเคารพความศักดิ์สิทธิ์เจตนาของปวงชนแล้ว น่าจะยอมให้มีการแก้ไขได้ ทฤษฎีมันมีอยู่อย่างนั้น แต่เมื่อคณะกรรมการศึกษาไปถึงก็เห็นว่า มีรัฐธรรมนูญต่างประเทศหลายประเทศเหมือนกันที่พอจะออกนาม ณ ที่นี้ได้ก็คือรัฐธรรมนูญโมนาโก รัฐธรรมนูญตุรกี รัฐธรรมนูญเยอรมัน รัฐธรรมนูญโปแลนด์ และรัฐธรรมนูญสหรัฐอเมริกาที่เขียนว่า การแก้ไขเปลี่ยนแปลงมาตราใดทำได้

ทั้งนั้น ยกเว้นรูปของรัฐและระบอบการปกครองของประเทศ ตรงนี้พอจะเป็นแบบอย่างได้ว่าพอจะเข้าสู่ระดับสากล เพราะฉะนั้นเมื่อยกเว้นเรื่องรูปของรัฐและระบอบการปกครองลงไปในวรรณคดี จะไปมีบทบัญญัติเปลี่ยนแปลงไม่ได้ ความหมายตรง ๆ ก็คือว่าจะไปเปลี่ยนแปลง มาตรา ๑ มาตรา ๒ ที่มีอยู่ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ ปัญหาต่อไปก็คือว่า แล้วควรเขียนต่อไปด้วยหรือไม่ว่าจะไปเปลี่ยนแปลงพระราชอำนาจและพระบรมเดชานุภาพไม่ได้ ขอกราบเรียนว่า เรื่องของพระราชอำนาจนั้น ก่อนข้างจะมีความหมายลึกซึ้ง ถ้าหากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติไปคุุณบทบัญญัติในหมวด ๘ ที่ว่าด้วยคณะรัฐมนตรีและกักหลายมาตรา จะเห็นว่าหลายมาตรา เขียนว่าพระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจทั้งนั้น แม้กระทั่งทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการยุบสภาผู้แทนราษฎร ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการตราพระราชกำหนด ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการประกาศสงคราม เป็นต้น ถ้าหากไปเขียนว่าจะเปลี่ยนแปลงพระราชอำนาจไม่ได้แล้ว จะเกิดปัญหาว่าไปเปลี่ยนแปลงหรือร่างใหม่ในบทบัญญัติมาตราเหล่านั้นได้หรือไม่ แต่ประการสำคัญเหนืออื่นใดซึ่งสมาชิกผู้เกียรติ กล่าวว่า พระบรมเดชานุภาพ นั้นเป็นคำที่เราใช้กันอยู่ในที่อื่นนอกกฎหมายจะเห็นชัด เป็นประจักษ์พยานก็คือถ้าถวายสัตย์ปฏิญาณของทหารหาญ แต่คำนี้ไม่มีปัญหาว่าพระบรมเดชานุภาพมีขอบเขตเพียงใด แต่ความสำคัญอยู่ว่าขอบเขตจะมากจะน้อยเพียงใดก็ตาม พระราชอำนาจและพระบรมเดชานุภาพนั้นสื่อแสดงว่าเป็นของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวหรือพระมหากษัตริย์ ถ้าเราเขียนลงไปว่าจะไปร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมาเปลี่ยนแปลงพระราชอำนาจและพระบรมเดชานุภาพไม่ได้ คณะกรรมาธิการได้คิดว่าถ้ามีบทบัญญัติอย่างนี้ ก็คืออย่างนี้ในร่างรัฐธรรมนูญกับที่กล่าวถึงกันอยู่ในต้นวันนี้ พันคืนนี้ไปอีก ๑๕ วันเป็นวาระ ๓ ผ่านวาระ ๓ เสร็จแล้วนำขึ้นทูลเกล้าฯ เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยเป็นรัฐธรรมนูญกับ ๒๕๓๘ ซึ่งจะต้องขอรับ

พระปรมาลิขัยของพระมหากษัตริย์ สมควรหรือไม่ที่จะถวายรัฐธรรมนูญ ขึ้นไปให้ทรงลงพระปรมาภิไธยและมีใจความว่า จะมีการเปลี่ยนแปลง พระราชอำนาจหรือพระบรมเดชานุภาพไม่ได้ และขอพระราชทานพระปรมาลิขัยรับรองหลักการนี้ในรัฐธรรมนูญ คณะกรรมาธิการคิดอย่างนี้ แล้วจึงเห็นว่าไม่สมควรที่จะเขียนไว้ ถ้อยคำในวรรคสุดท้ายนั้นชัดเจนพอสมควรแล้วว่า ถ้ารัฐสภาวินิจฉัยว่าร่างรัฐธรรมนูญที่สภาร่างรัฐธรรมนูญไปร่างขึ้น มีลักษณะความควรแก่ให้เป็นอันตกไป ครานั้นก็จะเห็นกันละครึบว่ารัฐสภาคือผู้แทนปวงชนชาวไทย ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกทั้ง ๒ นั้น จะตีความเรื่องพระราชอำนาจพระบรมเดชานุภาพและระบบการปกครองอย่างไร จึงจะสมกับเจตนารมณ์ของประชาชนทั้งประเทศ คงต้องฝากเอาไว้ก่อนนั้น จึงจะสนิทสนมแนบเนียนที่สุด ขอกราบเรียนมาดังนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณเรวัต

นายเรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) :

ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมได้รับฟังท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ท่านประธานครับ กระผมก็ได้ปฏิบัติไว้ แล้วอย่างนั้นผมขออนุญาตอ่านสติของกระผมก็จะเป็นประโยชน์ ถ้าหากว่าทางกรรมาธิการไม่ขัดข้องนะครับ กระผมขออนุญาตเดิมว่า หากจัดทำไม่เสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว อาจจะขยายเวลาได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง ครั้งละไม่เกิน ๕๐ วัน โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา และผมเองก็ได้ปฏิบัติในข้อนี้ในมาตรา ๓ ว่า ขอขอนุญาตท่านประธานอ่านผิดหนึ่งนะครับ ในมาตรา ๓ ให้เพิ่มเติม (๑๖) ทวิ พิจารณาให้เวลาเห็นชอบในการขยายเวลาการจัดทำรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๑๑ เดิม ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าหากทางกรรมาธิการเห็นตามที่กระผมกราบเรียนมานี้ก็เป็นประโยชน์ กระผมก็คิดว่าน่าจะใช้ของผมครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณชำนาญ

นายชำนาญ ศักดิ์เศรษฐี (กรรมาธิการ) : ขอกราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชำนาญ ศักดิ์เศรษฐี ประชาธิปัตย์ จาก
นครสวรรค์มาขอเชิญท่านวิมล เสรื่องงาม ได้กรุณาตอบชี้แจงต่อสภาฯ นั้น
ต้องขออนุญาตตรงนี้ครับ ผมไม่เห็นด้วยครับ ในฐานะที่เป็นกรรมาธิการ
คนหนึ่ง และท่านบอกว่าได้ประชุมกันแล้ว ตกลงกันแล้ว คงไม่ได้สงสัยครับ
เพราะว่าปัญหานี้เป็นปัญหาที่เราได้มีการถกเถียงกันหลายครั้ง เหลือเกิน และ
เหตุการณ์เมื่อคืนนี้ก็ให้มีการถกเถียงในปัญหานี้อีก และได้มีการพยายามที่จะ
ทำความเข้าใจกันในคณะกรรมการเสียงข้างมาก เราขอให้เห็นได้
ชัดเจนเลยว่า เวลา ๒๔๐ วันนั้น เป็นเวลานานถึง ๘ เดือน เป็นเวลาที่
มากพอที่สภาร่างรัฐธรรมนูญโดยคณะกรรมการร่างนั้น เขาสามารถทำ
ได้เสร็จ ทำได้ตามเวลาอย่างแน่นอน เราจะเอารูปแทนของรัฐธรรมนูญมาเป็น
ตัวกำหนดไม่ได้ ที่มันทั้งรัฐบาลมีทั้งฝ่ายค้าน มีทั้งคนที่เป็นการประจำ
การถึงมากเหลือเกิน เรามาประชุมกันได้สักห้าหกครั้งเท่านั้น แต่สภาร่าง
รัฐธรรมนูญไม่เสร็จ เขาไม่ได้มีอาชีพอื่นใดอีกเลย คือพูดง่าย ๆ ว่าไม่ได้มี
หน้าที่อื่นใดอีกเลย เขามาทำเรื่องร่างรัฐธรรมนูญอย่างเดียวเท่านั้น เขา
ประชุมกันสักห้าหก ๕ วันก็ไม่ได้ และผมค่อนข้างแน่ใจว่ารัฐธรรมนูญที่จะไป
ร่างใหม่นี้ ไม่ได้มีอะไรที่ใหม่ขึ้นมาใหม่มากเลย ที่เอารัฐธรรมนูญฉบับเก่า
นั้นมาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมและใส่เข้าไปเลย ตรงที่ว่าเราจะทำอะไร
เขาพูดด้วยเรื่องการปฏิรูปการเมืองก็ไปเรื่องของเขตเลือกตั้ง เขาไปทำ
เรื่องเขตเลือกตั้ง ไม่ได้มีส่วนไหนเลย เพราะฉะนั้นในฐานะที่เป็นคณะ
กรรมาธิการคนหนึ่งผมยืนยันว่ายังต้องเอาเวลา ๒๔๐ วันขยายต่อไปอีกไม่ได้
เราเสียเวลา ๘๐ วันที่จะไปทำให้ได้สมาชิกสภาฯ เสียเวลาไป ๒๔๐ วัน
ไปนั่งทำการร่าง ร่างเสร็จ ถ้าสภานี้อนุมัติเลยก็ไม่มีปัญหาครับท่านประธาน
ครับ แต่ถ้ากรรมาธิการไม่อนุมัติก็ต้องไปประชุมมติ มันมีกระบวนการยาวที่เรา

ไม่อาจได้รัฐธรรมนูญใหม่แน่นอน เพราะฉะนั้นสลับเปลี่ยนแปลงในมาตรา ๒๑๑ เศรษฐ นิหรือไม เป็นหน้าที่ของสภาจะลงมติเอาในวันนี้ แต่ไม่น่าจะเป็นมติของคณะกรรมการที่จะรับการเปลี่ยนแปลง ขึ้นอยู่กับฉันทองสภา เป็นสำคัญครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เรามาลองฟังประธานคณะกรรมการการคุ้มครอง เชิญประธาน

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม นายชัยอนันต์ สมุทวณิช ในฐานะประธานคณะกรรมการ ท้องริ่งคณะกรรมการได้ปรึกษากันบนนี้ ที่บั้งเอื้อทวนธานี ท่านหายไปไหน เมื่อที่เราปรึกษากันออกให้ท่านมาอยู่ที่นี่ด้วยคราวหลังจะได้ปรึกษากันไว้ เพราะว่าเมื่อคืนเมื่อเราฟังแล้วเห็นว่าสิ่งไหนที่เป็นประโยชน์จากความคิดเห็นของที่ประชุม ณ ที่นี้เราก็ปรึกษาหารือกันข้างบนนี้ ขอกราบเรียนให้ทราบดังนี้ด้วยครับเพื่อความเข้าใจ ของคุณลุงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณชานี

นายชานี ศักดิ์เศรษฐ์ (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ที่ท่านประธานชัยอนันต์ได้ชี้แจงก็แปลว่า เป็นมติของคณะกรรมการไปแล้วใช่ไหมครับ ถ้าผมบอกว่าคณะกรรมการถนัดมันยังไม่ถึงครั้ง ท่านจะตอบผมอย่างไรครับ ที่มันเป็นประเด็นที่ผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ ไม่ได้ประสงค์ที่จะไปตอบได้ท่านประธานชัยอนันต์เลย เพียงแต่ว่าผมกราบเรียนให้ท่านประธานเห็นว่าประเด็นนี้ ประเด็นที่เราเคยผ่านการถกเถียงกันหลายครั้ง และเมื่อคืนนี้ก็ได้มีความพยายามของคณะกรรมการทางท่านจะทำอย่างนี้แล้วก็สำเร็จ แต่ว่าเรามาใช้ลักษณะท่านเองนี้มาบอกว่า เป็นมติผมลำบากใจเท่านั้นเอง ผมก็นั่งกันอยู่ทั้งวันละครับท่าน ผมไม่ขัดข้องหรอก ขึ้นนั่งข้างล่างข้างบน แต่ผมถึงบอกว่าถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลง ถ้ามติสภานี้ให้เปลี่ยน ผมไม่ขัดข้อง แต่ว่าเป็นมติคณะกรรมการไม่ได้ครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณอลงกรณ์

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) :

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมต้องขออนุญาตท่านประธานรบกวนเวลาของรัฐสภา เพราะเหตุว่ากระผมเป็นผู้ที่ได้เสนอเงื่อนไข ตรงนี้เมื่อครั้งที่ยังเป็นกรรมการคณะกรรมการการได้มีการประชุมอภิปรายกันค่อนข้างมากทีเดียว เพราะว่าในมาตรา ๓๑๑ เดรส นั้นเป็นประเด็นสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ๒ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ ก็คือว่าจะต้องกำหนดเงื่อนไขที่ชัดเจนในการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่โดยสม่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งเดิมนั้นตามร่างที่วางหลักการในวาระที่ ๑ นั้นไม่มีเงื่อนไขเวลาตรงนี้ผูกมัดไว้ ซึ่งเห็นว่าอาจจะเกิดการบิดพลิ้วในเรื่องของการปฏิรูปทางการเมืองโดยการจัดทำรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นในการประชุมของคณะกรรมการที่ผ่านมานั้น กรรมการได้ยืนยันมาโดยตลอดว่าจะต้องกำหนดเงื่อนไขเวลา ๕๕๐ วัน ผมจำได้ว่าการลงมติในเรื่องนี้ ผ่านกรรมการ พลเรือเอก เกษะหลัก เจริญรุขซ์ ท่านเสนอเป็น ๓๖๐ วัน หรือ ๓๖๕ วัน แล้วกระผมได้เสนอ ๕๕๐ วัน ในที่สุดแล้วก็ขึ้นต้นกับที่ ๕๕๐ วันมาตลอด นับเป็นเงื่อนไขที่สำคัญที่จำเป็น และคำชี้แจงตลอดเวลาที่ผ่านมาก็ถือว่า การจัดทำรัฐธรรมนูญนั้นไม่ใช่เป็นการเริ่มตั้งแต่วางมาตรา ๑ แต่จะเป็นการทำงานในลักษณะของการต่อยอด นั่นก็คือมีเค้าโครงของรัฐธรรมนูญที่เห็นว่าเป็นประชาธิปไตยมากที่สุด เสร็จแล้วก็ว่ารัฐธรรมนูญที่เห็นร่างดังกล่าวนั้นมาปรับปรุงแก้ไข โดยรับฟังความเห็นของประชาชน โดยการแสดงความเห็นของสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ โดยการอาจจะแบ่งเป็นกรรมการชุดต่าง ๆ เหมือนอย่างการจัดทำรัฐธรรมนูญ

ในปี ๒๕๔๘ หรือปี ๒๕๕๒ ซึ่งได้มีการดำเนินการในลักษณะที่มีกรรมการแยกย่อยออกเป็น ๕ คณะ นั่นคือคำชี้แจงที่ทำให้เราเกิดความมั่นใจว่าโดยแท้จริง ๒๕๐ วันอาจจะนานไปด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเรามีการเปิดช่องให้มีการขยายโดยการขออนุมัติรัฐสภาอีก ตรงนั้นก็จะเป็นช่องทางหนึ่งที่จะทำให้การทำงานในการจัดทำรัฐธรรมนูญนั้นอาศัยช่องทางดังกล่าวนั้นขยายเวลาการทำงานไป กระผมเข้าใจว่าการกิจดังกล่าวนี้มีความสำคัญต่อประเทศชาติของเราเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นจึงไม่ควรที่กรรมการจะเปลี่ยนจุดยืนในเรื่องนี้

ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่า การที่สภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร ไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนการปฏิบัติหน้าที่ของสภาร่างรัฐธรรมนูญ ตามวรรคหนึ่ง ตรงนี้ก็เช่นกันครับ จริง ๆ แล้วเป็นสาระสำคัญของมาตรา ๒๑๑ อัญฐานส ที่กรรมการได้พิจารณาโดยตลอดว่า เนื่องจากร่างเดิมที่รับหลักการในวาระที่ ๑ นั้น ไม่มีความต่อเนื่อง ถ้าหากว่ายุบสภา กรรมการร่างรัฐธรรมนูญตามร่างเดิม ขณะนั้นก็จะสิ้นสภาพไป ทำให้การจัดทำรัฐธรรมนูญนั้นจะต้องตกไป ผมจำเป็นต้องทบทวน เพื่อให้กรรมการได้ระดมถึงการประชุมในครั้งที่ผ่านมาและเหตุผลต่าง ๆ และจึงได้โยงไปถึงเป็นบทลงโทษประการหนึ่งในมาตรา ๒๑๑ อัญฐานส ที่กำหนดว่า สภาร่างรัฐธรรมนูญจะสิ้นสุดลงในกรณีใดบ้าง ก็คือในกรณี นั้นหาว่า จัดทำไม่แล้วเสร็จภายใน ๒๕๐ วัน ก็จะต้องสิ้นสภาพไป แล้วต่อด้วยวรรคสุดท้ายของมาตรา ๒๑๑ อัญฐานส ว่า ถ้าหากว่าในกรณีที่สภาร่างรัฐธรรมนูญต้องสิ้นสภาพไปเพราะเหตุว่าไม่สามารถดำเนินการได้ตามเงื่อนไขเวลาดังกล่าว นั้น ก็ให้มีการจัดให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญให้แล้วเสร็จภายใน ๕๐ วัน แต่ทั้งนี้ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะมาจากในส่วนของผู้เชี่ยวชาญชำนาญการ นักวิชาการ หรือว่าในส่วนที่มาจากประชาชนนั้น จะไม่มีสิทธิกลับมาเป็น

สมาชิกสภาร่างได้ฝึก นั่นคือบทลงโทษด้วย เพราะฉะนั้นกระผมเข้าใจว่า ความจริงกระผมได้ส่งวนคำแปรญัตติไว้ด้วยนะครับ ท่านประธาน และ ยังยืนยันว่า ๒๔๐ วันนั้น ควร เป็นะ ระยะเวลาที่มีเวลามากพอในการจัดทำ รัฐธรรมนูญให้แล้วเสร็จครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญประธานกรรมการ

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช (ประธานคณะกรรมการ) :

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม นายชัยอนันต์ สมุทวณิช วุฒิสมาชิก ในฐานะประธาน คณะกรรมการ ประธานของประธานไทยท่านสมาชิกรัฐสภา ผู้ทรงเกียรติที่เป็นกรรมการ ขอประทานโทษที่เียนาม ท่านชำนาญ หักดี เศรษฐ์ ด้วยคณะกรรมการเพิ่งแต่ให้ความเห็นว่า ในที่นี้คงยากนี้ ยงท่านให้ทวนเห็นว่า เค้ามีข้อหักเห เช่นนั้น คณะกรรมการบางส่วน ในนี้มีความเห็น ไม่ขัดแย้งครับ ว่าไม่ขัดข้อง ถ้าเผื่อจะมีการเสนอให้ ขยายเวลา เช่น ไปครึ่งเดียวไม่เกิน ๕๐ วัน หรือ ๒ ครั้ง ก็แล้วแต่มติของ รัฐสภา กระผมขอประทานโทษท่านกรรมการอีกครั้งหนึ่ง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณศิริศักดิ์

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) :

ท่านประธาน ผม ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ประชาธิปัตย์ ชุมพร ในฐานะสมาชิก รัฐสภา ผมก็ฟังตั้งแต่เช้าแล้วนะครับ โทษนะพอจะแจ้งขอมอบถึงมาตรา ๒๑๑ เดรส ผมคิดว่าอย่างที่ท่านประธานกรรมการได้ชี้แจงเมื่อสักครู่นี้ และก็น่าฟังท่านกรรมการ ขอบพระคุณต้องเียนาม ก็ที่ท่านชำนาญ หักดี เศรษฐ์ เราพิจารณาถึงเหตุและผลแล้วเราต้องยอมรับว่า ระยะเวลา ๒๔๐ วัน มันไม่ใช่น้อยเลยครับ แล้วผมคงจะถามใจท่านประธาน กรรมการด้วยว่าความรู้ใจของท่าน ท่านเกิดอย่างไร เพราะสมาชิกสภา ร่างฯ เค้าตั้งใจที่จะมาทำงานตรงจุดนี้ ระยะเวลามันเปรียบเทียบกับไม่ได้

หรือครับ เราจะไปมองว่า เหมือนกับที่เราไปนั่งพิจารณา ใช้ระยะเวลา มากมายกว่าจะเสร็จสิ้นมันแตกต่างกันครับ เพราะว่าตรงจุดนี้กับตรงจุดที่ สมาชิกสภาฯ จะต้องพิจารณานั้น เขาให้ความสำคัญ และให้การพิจารณา ที่ต้องสำเร็จไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ผมต้อง ขออนุญาตยืนยันว่า ระยะเวลา ๒๔๐ วันมันเพียงพอครับ ที่น้องประชาชนเขา ถูกรอคอยที่จะดูโฉมหน้ารัฐธรรมนูญที่สภาฯฯ จะร่างขึ้นมาใหม่ ผมขออนุญาต ถ้านึกหนึ่งว่า ใจของท่านประธานกรรมาธิการท่านคิดอย่างไร เพราะฉะนั้น ท่านก็บอกว่า ไม่เป็นมดิด แต่ว่าเป็นความคิดส่วนหนึ่งเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้น ส่วนที่ท่านปรกาศกับส่วนที่ท่านไม่ได้ปรกาศ ท่านจะรู้ได้อย่างไรว่า เขาจะ เห็นชอบไปด้วย ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ ที่เรากำลัง เติง ๆ กันอยู่นี้ ไป ๆ มา ๆ จะเข้าใจผิดกันไป คือมีสมาชิกเสนอให้ แปรญัตติให้ขยายเวลา กรรมาธิการฟังดูแล้วก็บอกว่า ก็อย่าจะขยาย ก็ไม่ ขัดข้องอันนี้ทั้งหมดก็จะต้องอยู่ที่ประชุมนี้ว่า จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ผมก็เห็นว่าเราก็อภิปรายกันมาพอสมควรแล้ว จะหาวิธีว่าจะสมควรปิดอภิปราย หรือยัง และจะไต่ลงมติว่า จะขยายหรือไม่ขยาย คุณพิเชษฐ มีอะไรครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์ชาทิกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : ท่านประธานครับ ผม พิเชษฐ พันธุ์ชาทิกุล ประชาธิปัตย์ กระบี่ ในฐานะ ที่เป็นสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานเดี๋ยวจะเข้าใจผิด ผมไม่ได้มีเจตนาหรือ มีความเห็นในเชิงที่ว่า อย่าจะให้ขยายเวลา แต่ผมเห็นห่วงขงอกมี มาตรการที่แน่นอนบังคับให้การจัดทำนี้จะต้องเสร็จภายในกำหนด ถ้าหากว่า เกิดมีผู้ใดมีเจตนาที่ไม่ดี หรือไปเตะถ่วงหรือหน่วงเหนี่ยวอย่างไร ทำให้ใน ที่สุดกฎหมายนี้ร่างไม่เสร็จตามกำหนด คนเหล่านี้ควรจะรับผิดชอบอย่างไร เพราะถ้าหากว่าผู้ที่ไม่ในสถานที่แน่นอนครับ เรามาจากการเลือกตั้งเราต้อง

รับผิดชอบประชาชน แต่ทั้งหมดนี้คณะกรรมการหรือสมาชิกในสภาฯ ไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง ไม่ต้องรับผิดชอบต่อประชาชนคนใดทั้งสิ้น และคนเหล่านี้ก็ไม่ใช่เจ้าพนักงานตามกฎหมาย ไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย ไม่ต้องรับผิดชอบต่อความผิดใด ๆ ทั้งสิ้น เราจะมีมาตรการอะไรที่จะเป็นการป้องกันไม่ให้มีการชะลอเรื่องนี้ให้ช้าไป ถ้าชะลอให้ช้าไปไม่เสร็จภายใน ๒๕๐ วัน ผลก็เพียงแค่ทำให้สภานี้สิ้นสุดลง แล้วก็ไปเริ่มต้นนับ ๑ กันใหม่เท่านั้น อย่างไรก็ตามจะทำอย่างไรให้สภานี้มีเสถียรภาพ และเป้าหมายที่เรากำลังพยายามทำกันอยู่ขณะนี้ไปสู่เป้าหมายที่สำเร็จอย่างแท้จริง เพื่อให้ประชาชนมั่นใจ ผมหาหรือเพียงแค่นั้นครับ ๒๕๐ วัน ผมก็เห็นว่ามันก็มากเพียงพอ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ถัดจากจะลงมติกันได้แล้วนะครับ ผมจะหาวิธีว่าจะไปอภิปรายหรือยัง

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภามีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปราย กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปรายต่อไป กรุณายกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่มีนะครับ ต่อไปก็จะขอมติจากที่ประชุมว่า เห็นชอบด้วยกับร่างของคณะกรรมการซึ่งยังไม่ได้แก้ไขอะไรเลย หรือว่าจะเห็นชอบด้วยกับที่มีผู้เสนอขอแปรญัตติ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภามีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับ
ร่างของคณะกรรมการ กฎหมายกม็อบนี้ครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับ
คำแปรญัตติ กฎหมายกม็อบนี้ครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีท่านใดขอเสนอครับ ก็เป็น
อันว่าที่ประชุมเห็นว่า เป็นไปตามร่างเดิมของกรรมาธิการ ต่อไปเชิญท่าน
เลขาธิการฯ

นายพินิต ยาระชะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๒๑๑ จตุทศ วิธีการพิจารณาและจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
การประชุม การลงมติ การแต่งตั้งกรรมาธิการและการดำเนินการของ
กรรมาธิการการรักษาระเบียบและความเรียบร้อย และกิจการอื่นเพื่อดำเนิน
การตามบทบัญญัติของหมวดนี้ ให้ใช้ข้อบังคับการประชุมของรัฐสภาโดยอนุโลม
ในระหว่างที่ยังไม่มีข้อบังคับการประชุมของรัฐสภา ให้ใช้ข้อบังคับการประชุม
ของสภาผู้แทนราษฎร โดยอนุโลมไปพลางก่อน

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒๕ และมาตรา ๑๓๐ มาใช้กับการ
ประชุมของสภาว่า รัฐธรรมนูญโดยอนุโลม

เอกสารที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓๑ และมาตรา ๑๓๒ และความ
คู่กันที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๔๐ และมาตรา ๑๔๑ ให้นำมาใช้
บังคับกับการประชุมของสมาชิกสภาว่า รัฐธรรมนูญและกรรมาธิการโดยอนุโลม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีท่านผู้ใดเสนอคำแปรญัตติ
ใหม่ครับ ไม่มีนะครับ ก็เป็นอันผ่านไปตามร่างที่คณะกรรมการเสนอแนะครับ
ต่อไปครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๒๑๑ ปีรศ เมื่อสภาร่างรัฐธรรมนูญได้จัดทำร่าง
รัฐธรรมนูญเสร็จสิ้นแล้วให้นำเสนอต่อรัฐสภา

สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญมีสิทธิไปชี้แจงประกอบร่างรัฐธรรมนูญ
นั้นในที่ประชุมรัฐสภาได้

ให้รัฐสภาพิจารณาเพื่อให้ความเห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ
โดยจะแก้ไขเพิ่มเติมประการใดมิได้ การลงมติให้ใช้วิธีเรียกชื่อและ
ลงคะแนนโดยเปิดเผย และต้องมีคะแนนเสียงให้ความเห็นชอบในการที่จะให้
ออกใช้เป็นรัฐธรรมนูญมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของ
ทั้งสองสภาเมื่อรัฐสภาลงมติให้ความเห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญแล้ว ให้ประธาน
รัฐสภานำร่างรัฐธรรมนูญขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายและให้นำมาทูลญัตติมาตรา ๘๓
มาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรม-
ราชโองการ

ในกรณีที่พระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญ
และพระราชทานคืนมา หรือเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันแล้วมิได้พระราชทาน
คืนมาให้ร่างรัฐธรรมนูญนั้นเป็นอันตกไป

ในกรณีที่มติเห็นชอบเสียงให้ความเห็นชอบไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวน
สมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา ให้ดำเนินการจัดให้มีการประชามติ
เพื่อให้ประชาชนออกเสียงลงคะแนนว่า จะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับร่าง
รัฐธรรมนูญที่สภาร่างรัฐธรรมนูญเสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณวีเชษฐ์ครับ

นายวีเชษฐ์ ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิเชษฐ์ ขาวขำ สมาชิกรัฐสภา ผม
กราบเรียนท่านประธาน เพื่อที่จะแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑๑ ปีรศ

ในวรรคสามและวรรคห้า ในข้อความในวรรคสามก่อนว่า ให้รัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ โดยจะแก้ไขเพิ่มเติมประการใดมิได้ครั้งนี้ก่อน แล้วในวรรคห้าก็จะเพิ่มในกรณีที่มิฉะนั้นจะแก้ไขได้ แต่ก่อนอื่นกระผมขอจะกราบเรียนด้วยเหตุผลที่ผมจะขอแปรญัตติก็คือว่า การร่างรัฐธรรมนูญนั้นเดิมมีที่มาแตกต่างกัน เริ่มจากคณะราษฎรแล้วก็มี การปฏิวัติบ้าง มีการปฏิรูปการปกครองแผ่นดินบ้าง แล้วก็มีรัฐสภาแก้ไขเพิ่มเติมบ้าง แต่ครั้งนี้แตกต่างไปจากเดิมก็คือ การให้บุคคลภายนอกซึ่งไม่ใช่รัฐสภา แต่ก็ไม่ได้แตกต่างไปจากการยึดอำนาจ การปฏิรูป หรือการปฏิวัติขณะนี้ก็เรียกว่าเป็นการปฏิวัติตัวเองจากรัฐสภา ก็คือว่าแทนที่ร่างรัฐธรรมนูญกันเอง ปฏิวัติเสียเลยแล้วให้คนอื่นไปร่างรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นเวลาร่างรัฐธรรมนูญมีถึง ๒๔๐ วัน รวมกับการให้มีการเลือกตั้งทางอ้อมมา ๘๐ วัน รวมเกือบ ๑ ปี เพราะฉะนั้นเวลาเหล่านี้ถ้าหากสภาร่างรัฐธรรมนูญกระทำกร่างโดยอย่างหนึ่งเข้ามา เช่นบางมาตราเมื่อรัฐสภาเห็นว่าควรจะแก้ไขเพิ่มเติมให้ดีขึ้นได้ ตกแต่งให้ดีขึ้นได้ แต่ถ้าหากยังคงในมาตรา ๒๑๑ ปีระส วรรคสามไว้ เราจะไม่สามารถตกแต่งเพิ่มเติมแก้ไขให้ดีขึ้นได้ก่อนจะไปลงประชามติ ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าสมาชิกสภาที่มีอยู่ทั้ง ๒ สภานี้ มีความสมบูรณ์แบบในความรู้ความสามารถอยู่แล้ว แต่เราพยายามทำตามเสียงเรียกร้องของประชาชนให้บุคคลอื่นซึ่งเรากำลังจะหาว่าทั้ง ๒ ทางนี้มาเป็นผู้ร่าง แต่เป็นที่น่าเสียดาย ถ้าหากเวลาเหล่านั้น สภาร่างรัฐธรรมนูญเหล่านั้นร่างมาไม่ดี แต่ยังน่าจะแก้ไขเพิ่มเติมสัก ๑ หรือ ๒ มาตราให้ดีขึ้นกว่านี้ ในบทบัญญัติในมาตรานี้ ในวรรคสามบัญญัติไว้ไม่ให้เราได้แก้ไขเพิ่มเติมได้เลย ให้ลงมติรับหรือไม่รับทั้งฉบับเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าอย่างไรเสียสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเลือกตั้งโดยตรงจากพี่น้องประชาชนและสมาชิกวุฒิสภา

เลือกตั้ง โดยอ้างจากพี่น้องประชาชนเช่นเดียวกัน ทำไมเล่าเราไม่ให้พวกเรากันเองทั้ง ๒ สภา ซึ่งผมเห็นว่ามีคุณสมบัติแบบในความรู้ความสามารถในจิตวิญญาณของความรักชาติ รักแผ่นดิน เช่นเดียวกัน ทำไมไม่ให้พวกเราดำเนินการแก้ไขตกแต่ที่มันยังไม่ดีให้ดีขึ้น เสร็จแล้วถ้ายังไม่ไว้วางใจสภาทั้ง ๒ สภานี้อยู่ก็เขียนไว้ว่า ถ้าหากสภาหรือถ้าหากรัฐสภาแก้ไขเพิ่มเติมจะต้องส่งลงไปประชามติ หรือนำไม่เห็นชอบทั้งฉบับก็ให้ส่งลงกลับไปประชามติ ผมจึงขออนุญาตแปรญัตติดังนี้ ในมาตรา ๒๑๑ ปีระศ ๖๖๓๓ ให้รัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญ การลงมติให้ใช้วิธีการเรียกชื่อนั้นหมายความว่า ผมขอให้ตัดคำว่า ทั้งฉบับโดยจะแก้ไขเพิ่มเติมประการใดมิได้ ผมขอให้ตัดประโยคนี้ออก แล้วก็ขอให้มาเพิ่มเติมในวรรคห้าว่า ในกรณีที่รัฐสภาแก้ไขเพิ่มเติม หรือรัฐสภามีคะแนนเสียงให้ความเห็นชอบ อันนี้ใช้คำเดิม แต่ผมเพิ่มคำว่า ในกรณีนี้คงไว้ ในกรณีที่คงไว้ในวรรคห้า เพิ่มคำว่า รัฐสภาแก้ไขเพิ่มเติม หรือรัฐสภา แค่นี้เข้าไป แล้วต่อด้วย มีคะแนนเสียงให้ความเห็นชอบไม่ถึงกึ่งหนึ่ง อันนี้คงเดิม นั้นหมายความว่า ถ้าหากสภาไม่เห็นชอบทั้งฉบับก็ให้ส่งลงไปประชามติ หรือถ้าสภาแก้ไขเพิ่มเติมบางมาตราที่จะต้องส่งกลับไปประชามติเหมือนเดิม เพราะฉะนั้นผมจึงกราบเรียนท่านประธานเพื่อแปรญัตติทั้ง ๒ วรรคในมาตรานี้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณอภิสิทธิ์

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาฯ ผมได้แปรญัตติมาตรา ๒๑๑ ปีระศ โดยการขอเพิ่มวรรคห้า แล้วก็เลื่อนวรรคห้าเป็นวรรคท้ายโดยมีข้อความดังต่อไปนี้ครับ ถ้าพระมหากษัตริย์ทรงพระราชดำริเห็นว่าร่างรัฐธรรมนูญที่นำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายตามวรรคสามกระทบถึงประโยชน์ได้เสียสำคัญของประเทศหรือประชาชน และทรง

พระราชดำริเห็นสมควรให้ประชาชนได้วินิจฉัย พระมหากษัตริย์ย่อมทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจ ที่จะให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั่วประเทศออกเสียงประชามติว่า เห็นชอบหรือไม่เห็นชอบด้วยร่างรัฐธรรมนูญนั้น ผมขอกราบเรียนเหตุผลสั้น ๆ ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ขณะนี้ถูกจำกัดไปพอสมควรจากวิธีการได้มาของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ และนั่นการที่มีส่วนร่วมของประชาชนในวงกว้างจริง ๆ จะเกิดขึ้น ในกรณีที่มีประชามติ แต่บังเอิญกรณีนี้จะมีการประชามติได้นั้น ทางคณะกรรมการการจำกัดไว้เพื่อกรณีเดียว คือกรณีที่สภาร่างรัฐธรรมนูญมีความขัดแย้งกับรัฐสภา แต่ท่านประธานจะเห็นว่า แต่เดิมนั้นแนวคิดเรื่องสภาร่างรัฐธรรมนูญจะไม่ใช่จะติดโยงกับรัฐสภามากนักตั้งแต่ที่มาจนถึงกระบวนการพิจารณา แต่เมื่อกรรมการได้มาจัดทำแก้ไขเพิ่มเติมรัฐสภามันคิดว่า สภาร่างรัฐธรรมนูญนั้นจะผูกพันอยู่กับรัฐสภาอย่างค่อนข้างใกล้ชิด กล่าวคือที่มาที่จะต้องผ่านการเลือกตั้งหรือการคัดเลือกของรัฐสภา และการให้ความเห็นชอบนั้นต้องมีการให้ความเห็นชอบโดยรัฐสภา โอกาสที่จะมีความขัดแย้งเกิดขึ้นจะลดลงไป ขณะเดียวกันไม่มีใครในที่นี้ทราบได้เลยว่า สารของร่างรัฐธรรมนูญที่จะจัดทำขึ้นใหม่นั้นจะเป็นเช่นไร เพราะว่าไม่ได้มีการกำหนดขอบเขต หรือว่าโครงสร้างเอาไว้ ยกเว้นกรณีของการเปลี่ยนแปลงรูปของรัฐ หรือการเปลี่ยนแปลงระบบการปกครอง ฉะนั้นผมมีความเห็นว่าเป็นไปได้อย่างยิ่งที่แท้จริงแล้วการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ โดยสภาฯ ซึ่งมีความผูกพันใกล้ชิดกับรัฐสภาจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงอะไรมากนัก และก็ไม่น่าขัดด้วยว่าประชาชนจะมีความคิดเห็นเช่นไร เพราะในบางประเด็นอาจจะมีความก้าวหน้ามากขึ้น ในบางประเด็นก็อาจจะไม่ได้มีความก้าวหน้าหรืออาจจะมีการเปลี่ยนแปลงซึ่งย้อนกลับไปได้ทั้งสิ้น ฉะนั้นกลไกที่จะมีการยับยั้งครั้งนี้ ถ้าเป็นไปตามร่างของคณะกรรมการจะเหลือเพียงกรณีที่

พระมหากษัตริย์ทรงพระราชทานคืนมา หรือพ้นกำหนด ๕๐ วันแล้วมิได้ พระราชทานคืนมา เท่านั้น ซึ่งก็จะทำให้เป็นการจำกัดพระราชวินิจฉัยของพระมหากษัตริย์เป็น ๒ กรณีเท่านั้น คือ การพระราชทานคืน หรือการที่จะลงพระปรมาภิไธย ในขณะที่ข้อโต้แย้งอาจจะเกิดขึ้นจากสังคมในวงกว้างซึ่งมีความเป็นไปได้สูง เนื่องจากขณะนี้เชื่อว่าจะมีการโต้แย้งได้ว่าสมาชิกสภาร่างฯ นั้นไม่ได้มาโดยประชาชนทั้งประเทศ ดังนั้นผมคิดว่าจึงควรจะเปิดช่องไว้อีกช่องทางหนึ่งก็คือว่า แม้สภาร่างฯ จัดทำร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมาแล้ว รัฐสภาเห็นชอบ แต่เมื่อพูดถึงแล้ว ถวายแล้วควรจะเปิดช่องให้มีการลงประชามติได้ ซึ่งควรจะเกิดขึ้นโดยกลไกเดิมซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งเห็นชอบ และในรัฐธรรมนูญในอดีตค่อนข้างน้อย ๓ ฉบับ คือปี ๒๕๕๒ ปี ๒๕๕๑ ปี ๒๕๔๑ ก็เปิดทางเอาไว้ก็คือการให้พระมหากษัตริย์นั้นทรงมีพระราชวินิจฉัยว่ารัฐธรรมนูญนั้นกระทบต่อประโยชน์สำคัญของประเทศชาติ หรือของประชาชนก็ให้นำไปลงประชามติได้ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญข้างหลังครับ

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีปัญหาในทางปฏิบัติ ไม่ได้ขัดข้องนะครับที่ทางกรรมการการเลือกตั้งเสนอ แต่ก็คิดว่า เป็นข้อคิดให้ท่านประธานได้เตรียมการเอาไว้ก็คือ เนื่องจากเมื่อสภาร่างรัฐธรรมนูญจัดทำร่างรัฐธรรมนูญเสร็จแล้วให้นำเข้าเสนอต่อรัฐสภา นั่นก็จะต้องมีการประชุมรัฐสภา ที่นั่งของพวกเราในที่ประชุมนี้ผู้ที่เห็นสมาชิกรัฐสภาเท่านั้นจึงจะนั่งได้ ซึ่งมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๓๕๑ ท่าน สมาชิกวุฒิสภา ๒๖๐ ท่าน รวม ๖๑๑ กว่าท่าน ในบรรดาสอง สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญมีสิทธิชี้แจงในที่ประชุมรัฐสภาได้ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญอีก ๘๘ ท่าน แต่ไม่มีสิทธิที่จะนั่งอยู่ในห้องประชุมนี้ ต้องนั่งในที่ที่ประธานจัดเอาไว้ กระผมไม่ทราบว่าปัญหานี้อยากจะกราบเรียนท่านประธานให้ช่วยจัดการเอาไว้ด้วยนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : กำลังนั่งสอบถามกรรมการ
เขาอยู่เหมือนกันว่าจะทำอะไรด้วยกันทั้ง ๘๘ คน เชิญคุณประยุทธ์

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม)
: ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทย
มหาสารคาม ก็มีหลายท่านกรุณาได้ให้ข้อคิดเห็นและลักษณะแปรญัตติของ
มาตรา ๒๑๑ โฉมส ซึ่งกระผมเองก็เห็นด้วยในคำแปรญัตติของคุณวิเชียร
ขาวจำ ในลักษณะของวรรคสามนั้น ถ้าจะให้รัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบ
ร่างรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ โดยจะแก้ไขเพิ่มเติมประการใดมิได้ กระผมอยากจะ
ให้ประธานและท่านสมาชิกได้ตีความคำว่า พิจารณา คำว่า พิจารณา เป็น
การผูกมัดที่จะให้เห็นชอบเพียงอย่างเดียวเป็นการพิจารณาหรือไม่ จะไม่มี
ถ้อยคำใดที่จะให้โอกาสสมาชิกรัฐสภาที่จะไม่เห็นชอบได้เลย จะเป็นเพียง
กล่าวในวรรคท้ายบอกว่า ถ้าหากจะเห็นชอบไม่ถึงกึ่งหนึ่งเท่านั้น กระผม
ก็ไม่ต้องการอำนาจตรงนี้หรอกครับ แต่หมายถึงว่าในเรื่องของถ้อยคำว่า ให้
รัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบทั้งฉบับ โดยที่จะเปลี่ยนแปลงถ้อยคำใด ๆ
มิได้ กระผมคิดว่าถ้าหากมีความจำเป็นที่จะต้องทำให้ถ้อยคำสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
แม้แต่คำถูกคำผิด แล้วเราจะเห็นชอบทั้งฉบับโดยที่ไม่ยั้งคิดต่อการเปลี่ยนแปลง
ถ้อยคำ หรือจะเติมไม้เอก ไม้โท ไม้ตรี อะไรต่าง ๆ ซึ่งจะเกิดขึ้นอาจจะ
เป็นอุบัติเหตุกระนั้นหรือ ถ้าหากจะแปรฯ ตามถ้อยคำตรงนี้ไม่สามารถที่จะ
เปลี่ยนแปลงได้เลย นั่นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ มีผู้แปรญัตติโดยอ้างที่จะให้มีประชามติขึ้น ๒ ข้อ
กระผมถามว่าเรียนท่านประธานว่า กระผมมีความรู้สึกอย่างนี้อย่างรุนแรง
ในเรื่องของการค้นคว้ากระผมค้นคว้าไม่ต่ำกว่าคนอื่นเหมือนกัน นี่ก็คำ
อภิปรายเมื่อปี ๒๕๔๑ ซึ่งออกโดยรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๒ ใครพูดว่าอย่างไร
เมื่อไรน้ำหนักอยู่ตรงไหน กระผมมีรัฐธรรมนูญทั้ง ๒ ฉบับ ทั้งปี ๒๕๔๒ และ

ปี ๒๕๑๑ เกี่ยวกับเรื่องของที่มูลนิธิสิทธิได้พูดถึง ซึ่งกระผมไม่อยากจะขยายความตรงนี้ ถ้าขยายความตรงนี้บางทีจำเป็นอาจจะต้องประชุมลับ ถ้าหากไม่จำเป็นผมคิดว่า สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นสถาบันที่ เราหวงแหนกันทุกคนเคารพกันทุกคน ถ้าหากพระองค์ทรงอยู่เหนือความขัดแย้งทั้งหลายทั้งปวงก็จะเป็นเรื่องดี เรามีมาตรา ๓ เรามีผู้รับสนองพระบรมราชโองการ โดยประธานรัฐสภา นายกรัฐมนตรีและประธานศาลฎีกา ไม่เช่นนั้นเราจำเป็นจะต้องมีผู้รับสนองพระบรมราชโองการอย่างไร ถ้าหากประมุขคิข้างล่างมีความขัดแย้งระหว่างสภากฎรัฐธรรมนูญกับรัฐสภา เอาไปประมุขได้อย่างไร เสียกระผมไม่คิดใจ แต่จะให้ป็นพระราชดำริเกี่ยวกับเรื่องของการประมุขดินนั้นแล้ว กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมมีหลายประเด็นเหมือนกัน กระผมไม่อยากจะกล่าวในที่แจ้ง ถ้าหากจำเป็นจะต้องพูดจากันในชั้นนี้ ถ้าหากกันไม่ได้ก็จำเป็นจะต้องประชุมลับ จึงอยากขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า เรามีความสมบูรณ์ในตัวร่างนี้พอสมควร ถ้าหากไม่จำเป็นก็อย่าได้คำแปรญัตติตรงนั้นก็แล้วกัน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณองกรณ์

นายองกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) :
กราบเรียนท่านประธาน กระผม องกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา สำหรับมาตรา ๒๑๑ โฉมนี้ นั้น ความจริงกระผมได้สงวนคำแปรญัตติไว้ แต่เมื่อแนวการบัญญัติรัฐธรรมนูญครั้งนี้ผ่านมาถึงขณะนี้แล้ว ซึ่งกระผมไม่เห็นด้วยกับเรื่องการที่จะให้ร่างรัฐธรรมนูญที่จัดทำขึ้นใหม่นั้น จะต้องผ่านความเห็นชอบของรัฐสภา ด้วยเหตุผลที่ได้เคยแสดงความคิดเห็นไปแล้ว แต่กระผมจะไม่นำย้อนกลับมา เพราะว่าเราได้พิจารณาถึงขณะนี้ มีอยู่บางประเด็นที่กระผม

จำเป็นที่จะต้องนำเข้ามา เพื่อให้คณะกรรมการได้ทบทวน เพราะเหตุว่าใน มาตรา ๒๑๑ ปีศาจ นั้น เป็นกระบวนการภายหลังจากที่ร่างรัฐธรรมนูญได้จัดทำเสร็จสิ้นและนำเสนอต่อรัฐสภา โดยที่รัฐสภานั้นจะต้องพิจารณาโดยจะ แกะใจเพิ่มเติมประการใดมิได้ จะให้ความเห็นชอบก็ต้องมีเสียงมากกว่า กึ่งหนึ่ง ในกรณีเช่นนี้ถ้าหากว่ามีเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งให้ความเห็นชอบ ประธานรัฐสภาต้องนำร่างรัฐธรรมนูญขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายและให้นายทนายผู้ติ มาตรา ๙๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่พอมาถึงที่พรรคสี่ ในกรณีที่พระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญ และพระราชทานคืนมาหรือเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันแล้วมิได้พระราชทานคืนมา ให้ร่างรัฐธรรมนูญนั้นเป็นอันตกไป ประการนี้เองที่ในเค้าโครงของคำแปรญัตติของคณะซึ่ง เป็น มาตรา ๒๑๑ โสฬส เนื่องจากการขยับเขยื้อนในตัวเลขของอนุมาตราครั้งนี้ แต่ว่างตรงกับมาตรา ๒๑๑ ปีศาจ ของที่คณะกรรมการได้ปรับปรุงใหม่ล่าสุด เมื่อเข้านี้ ประเด็นนี้เองที่ค่อนข้างมีความสำคัญเพราะว่า ถ้าหากว่าเราได้ดู ถึงมาตรา ๙๔ ในรัฐธรรมนูญก็จะเห็นว่า คณะกรรมการอาจจะขาดความ รอบคอบ เนื่องจากถ้าหากว่าได้พิจารณาในมาตรา ๙๔ ร่างพระราชบัญญัติใด ที่พระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบ และพระราชทานคืนมายังรัฐสภาหรือเมื่อพ้น เก้าสิบวันแล้วมิได้พระราชทานคืนมา รัฐสภาจะต้องปรึกษาร่างพระราชบัญญัติ นั้นใหม่ ถ้ารัฐสภาลงมติยืนยันตามเดิมด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสาม ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภาแล้ว ให้นายกรัฐมนตรี นำร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายอีกครั้งหนึ่ง เมื่อพระมหากษัตริย์ มิได้ทรงลงพระปรมาภิไธยพระราชทานคืนมาภายในสามสิบวันให้นายกรัฐมนตรี นำพระราชบัญญัตินั้นประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้บังคับเป็นกฎหมายได้ เสมือนหนึ่งว่าพระมหากษัตริย์ได้ทรงลงพระปรมาภิไธยแล้ว จะเห็นว่าตรง ส่วนนั้นนั้นจะเป็นสิ่งที่เราเรียกกันว่าเป็นหลักการ ในเรื่องของรัฐธรรมนูญ

(Suspension veto) การทบทวนครั้งที่ ๒ แต่ปรากฏว่าในวาระที่สองมี มาตรา ๒๑๑ ปีแรก นั้น จะมีเพียงขั้นตอนเดียวก็คือว่า เมื่อทูลเกล้าฯ ถวาย ไม่ทรงเห็นชอบและพระราชทานคืนมา หรือเมื่อพ้นเก้าสิบวันมิได้พระราชทาน คืนมา ร่างรัฐธรรมนูญที่สภาร่างรัฐธรรมนูญได้จัดทำเสร็จสิ้น และผ่านความเห็นชอบของรัฐสภาด้วยเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งจะต้องตกไป ตรงนี้เองกระผม เห็นว่าจริง ๆ แล้วน่าจะใช้มาตรา ๘๔ โดยอนุโลมเข้ามาเสริมเพิ่มเติม เพื่อที่อย่างน้อยทางรัฐสภาจะได้มีการนำกลับมาพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง แล้วก็ นำขึ้นทูลเกล้าฯ ซึ่งถ้าในครั้งที่ ๒ นี้ มิได้ทรงลงพระปรมาภิไธยคืนมาภายใน สามสิบวัน ในส่วนนี้ก็ให้รัฐธรรมนูญตกไปอาจจะแตกต่างบ้างกับในมาตรา ๘๔ ในปลายสุดท้าย ตรงนี้เองจึงอยากใหักรรมาธิการ ได้กรุณาทบทวนเสียหน่อย เพราะว่าเมื่อร่างรัฐธรรมนูญที่จัดทำใหม่นั้นจัดทำเสร็จแล้วผ่านความเห็นชอบ ตรงนี้เองน่าที่จะได้มีโอกาส ๒ ครั้ง เช่นเดียวกับในมาตรา ๘๔ เพียงแต่ว่า ในอันปลายนั้น ถ้าหากว่ามีได้พระราชทานคืนมาภายในสามสิบวันก็ให้ร่าง รัฐธรรมนูญนั้นตกไป ผมคิดว่าอยากเสนอให้กรรมาธิการ ได้ทบทวนในประเด็นนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายอำนาจ ชนะวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอำนาจ ชนะวงศ์ สมาชิกรัฐสภา พรรค กิ่งสีชม กระผมได้ขอแปรญัตติในมาตรา ๒๑๑ ปีแรก ไว้ ซึ่งทั้งนี้ทั้งนั้น ความจริงเพื่อนสมาชิกก็ได้พูดกันมากพอสมควรแล้ว แต่ว่าประเด็นที่กระผม ได้แปรญัตติไว้ ก็จะขอกล่าวสรุปเพียงสั้น ๆ ว่า ผมคิดใจในร่างของ กรรมาธิการที่เขียนไว้ว่า สมาชิกร่างรัฐธรรมนูญมีสิทธิไปชี้แจงประยกท้วง รัฐธรรมนูญนั้นที่ประชุมรัฐสภาก็ได้ ซึ่งหมายความว่าท่านจะมาชี้แจงก็ได้ ไม่มาชี้แจงก็ได้ ทั้งนี้ทั้งนั้นกระผมมีความรู้สึกว่าในเมื่อรัฐสภาของเรา ประกอบด้วยสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิทั่วประเทศ

เป็นบุคคลชั้นนำ และก็มีชื่อเสียงถึง ๒๗๖ ท่าน และก็มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่ง ๓๕๑ ท่าน ถึงแม้สังคมบางส่วนจะว่าอย่างไรก็แล้วแต่ แต่เราก็คือผู้แทนราษฎรและอยู่ในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ และผมก็มีความรู้สึกว่าร่างของกรรมกรการนั้นดูแทบจะไม่ได้ให้เกียรติกับรัฐสภาแห่งนี้เลย ฉะนั้นกระผมจึงได้ขอแก้ไขไว้ว่าให้รัฐสภาพิจารณา เพื่อให้ความเห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญทั้งหมด ในการมีรัฐสภาอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมร่างรัฐธรรมนูญที่เสนอได้เมื่อได้รับความยินยอมจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อยู่ในประชุมของรัฐสภา โดยทั้งนี้ทั้งนั้นผมคิดว่าตัวผมเอง การที่จะยกมือสนับสนุนร่างของสภาร่างฯ นั้น กระผมก็ต้องการฟังเหตุฟังผลไม่ใช่ว่าท่านจะมีชื่อเสียงหรือไม่แข็งแรงก็ได้ และเมื่อมีฟังเหตุฟังผลแล้ว กระผมหรือเพื่อนสมาชิกในที่นี้อาจจะมีความคิดในการที่จะเสนอแนะบางสิ่งบางอย่าง โดยทั้งนี้ทั้งนั้นไม่ใช่ที่เราไม่เห็นด้วยบางส่วน แล้วเราจะต้องจำใจที่จะยกมือให้หรือไม่ยกมือให้ในทั้งหมดทุกส่วน ฉะนั้นการที่กรรมกรได้เขียนโดยถือเอาไว้ว่า ไม่ให้มีการแก้ไขเช่นนั้น กระผมคิดว่าเหมือนกับว่าจะคิดขาดสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ ในการพิจารณาร่างตามเจตนารมณ์ แต่ที่เราพูดถึงนี้ เราเพียงแต่ต้องการที่จะเพิ่มเติมได้ในบางส่วนที่ไม่เกี่ยวกับประเด็นที่สำคัญ จะยกตัวอย่าง เช่นที่ท่านประธานได้เสนอประเด็นเราในอาทิตย์ที่แล้ว ๕ ประเด็น จะสังเกตว่าคณะกรรมการไปร่างมา ก็ร่างอยู่ใน ๕ ประเด็นนั้น เพียงแต่ข้อความทำให้สลดสลายนับวันลงขึ้น ฉะนั้นในส่วนนี้สมาชิกรัฐสภา ผมคิดว่าพวกเราที่อยู่ในที่นี้เราทราบดีว่า ประเด็นของสภาร่างฯ ที่เกิดขึ้นมาเป็นประเด็นอะไร แต่เพียงแต่ว่าเพื่อให้การดำเนินงานการเมืองในการปฏิรูปการเมืองของเราได้สมบูรณ์กลมกล่อม โดยไม่ต้องไปแบ่งว่าคนนั้นดี คนนั้นไม่ดีหรืออย่างไรก็แล้วแต่ เพื่อให้มันเป็นไปได้ด้วยความราบรื่น ก็น่าจะยอมรับกันในกรณีอย่างนี้ สำหรับส่วนประเด็นอื่น ๆ นั้น ผมก็มีความเห็นสอดคล้องกับคุณวิเชียร ขาวขำ ที่ได้พูดไปตะกี้ ฉะนั้นผมขอสรุปประเด็นสั้น ๆ เพียงเท่านี้ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณพงศ์เทพ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม พงศ์เทพ เทพกาญจนา กรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ส่งวงความเห็นไว้ในรายงานของกรรมาธิการในหน้า ๘ ในมาตรา ๒๑๑ จตุทศ/๑ และ จตุทศ/๒ ซึ่งจะเป็นวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๒๑๑ ปีรอส เป็นบทที่เสริมเข้ามา ข้อความมีสั้น ๆ กระผมจะขออ่านสั้น ๆ ในวรรคสองก็จะเป็นว่า เมื่อรัฐสภาได้รับร่างรัฐธรรมนูญจากสภาร่างรัฐธรรมนูญแล้ว ให้รัฐสภาแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญของรัฐสภาเพื่อพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญนั้นและให้คณะกรรมการวิสามัญของรัฐสภาจัดทำบันทึกความเห็น และข้อเสนอกลับไปยังสภาร่างรัฐธรรมนูญภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่รัฐสภาได้รับร่างรัฐธรรมนูญจากสภาร่างรัฐธรรมนูญและในวรรคสามจะมีข้อความว่า เมื่อสภาร่างรัฐธรรมนูญได้รับบันทึกความเห็นและข้อเสนอจากคณะกรรมการวิสามัญของรัฐสภาแล้ว ให้สภาร่างรัฐธรรมนูญพิจารณาแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญได้ตามที่เห็นสมควร แล้วให้จัดส่งร่างรัฐธรรมนูญนั้นกลับไปยังรัฐสภาภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่สภาร่างรัฐธรรมนูญได้รับบันทึกความเห็น และข้อเสนอจากคณะกรรมการวิสามัญของรัฐสภา เพื่อให้รัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป หลักการก็คืออะไร หลักการก็คือให้คณะกรรมการที่รัฐสภาดังขึ้นได้ทำบันทึกความเห็นและข้อเสนอกลับไปยังสภาร่างรัฐธรรมนูญโดยมีกำหนดเวลาที่แน่นอนคือ ๔๕ วัน แล้วก็เปิดโอกาสอะไร เปิดโอกาสให้สภาร่างรัฐธรรมนูญได้ทบทวน ดูจากบันทึก จากความเห็นของรัฐสภา แล้วอาจจะแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญได้ตามที่เห็นสมควร ผลก็คืออะไร ประการแรก ถ้ารัฐสภาไม่รับร่างรัฐธรรมนูญในวาระสุดท้าย ประเด็นที่รัฐสภาไม่เห็นชอบด้วยกับสิ่งที่ร่างรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้จะค่อนข้างแคบๆ ให้ประชาชนตัดสินใจได้ ประเด็นที่ ๒ ก็คืออะไร ต้องยอมรับว่าผู้ที่ใช้รัฐธรรมนูญ มีประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้

รัฐธรรมนูญมากที่สุดคือใคร อยู่ที่ไหน ส่วนใหญ่ก็จะอยู่ในรัฐสภาแห่งนี้ เพราะท่านใช้มายาวนานที่สุด ท่านมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อยู่กันมาเป็นสิบ ๆ ปี ๒๐ ปี มีประสบการณ์มากกว่าสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ครองนี้เป็นส่วนอะไร เราจะได้ประสบการณ์ตรงนี้ จากรัฐสภาแห่งนี้ เสนอกลับไปยังสภาร่างรัฐธรรมนูญเหมือนกันก็ยิ่งคงไว้ คงไว้ต่อความกลัวที่กลัวกันว่ารัฐสภาแห่งนี้กลัวกันว่า อาจจะคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองมากกว่าประโยชน์ของประชาชนที่กระทำการเสนอมาบอกว่า ไม่ให้รัฐสภาแห่งนี้แก้ไขร่างรัฐธรรมนูญได้ก็ด้วยความกลัวตรงนี้ สมมุติฐานอยู่ตรงนี้ แต่ตรงนี้รัฐสภาแห่งนี้ก็ไม่ได้มีอำนาจที่จะไปแก้ไข เป็นอำนาจของสภาร่างรัฐธรรมนูญที่จะพิจารณาความเห็น แล้วจะแก้ไขหรือไม่ก็ได้ ครบนี้ทำให้เกิดความรอบคอบ แล้วก็จะเกิดการประนีประนอมกัน ทำให้ร่างรัฐธรรมนูญนี้สามารถจะผ่านสภาในเมื่อเข้ามาอยู่ในวาระสุดท้ายได้ ขอบพระคุณครับ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เราก็อภิปราย คงจะพอตัดสินใจได้แล้วครับ เชิญกระทำการชี้แจง

นายวิญญู เครืองาม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิญญู เครืองาม กรรมาธิการ ขอรบกวนเรียนประเด็น ๔ ประเด็นด้วยกัน ที่มีสมาชิกบางท่านอาจจะคิดใจถ้าหากว่าปล่อยทิ้งไว้ ท่านก็อาจจะไม่สนใจนักว่าจะคณะกรรมการได้ร่างขึ้นโดยอาศัยเหตุผลอะไร เป็นพื้นฐาน

ประเด็นแรก ท่านรัฐมนตรีปิยะพันธุ์ได้กรุณาทักท้วง ซึ่งเป็นประเด็นที่น่าสนใจว่า การที่ไปเขียนไว้ในมาตรา ๒๑๑ ให้รอสวรรคสองว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีสิทธิที่จะมาชี้แจงประกอบร่างรัฐธรรมนูญในที่ประชุมรัฐสภาได้นั้น ท่านประธานจะต้องระวังในเรื่องที่หนึ่งเอาไว้ ความจริงก่อนที่ท่านรัฐมนตรีปิยะพันธุ์จะกรุณาทักท้วง หรือตั้งข้อสังเกตขึ้น ผมได้รับหนังสือเล็ก ๆ จากท่านประธานด้วยซ้ำไปว่า ถัดกันบ้างหรือไม่ว่าจะนั่งกัน

อย่างไร ซึ่งก็เป็นประเด็นตรงกัน ตรงนี้ขอกราบเรียนว่า บทบัญญัติในมาตรา ๒๑๑ โฉมส. วรคสอง นั้น คณะกรรมาธิการได้เห็นแบบอย่างในรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. ๒๔๘๑ ซึ่งครั้งนั้นมีสภาร่างรัฐธรรมนูญเป็นครั้งแรกในประเทศไทย โดยการไปแก้รัฐธรรมนูญเพียงมาตราเดียว ตอนนั้นคือ มาตรา ๘๕ แล้วก็เป็น ทวี ศรี เรื่อยไปจนถึงปีฉบส. อะไรกันอย่างทุกวันนี้ เหมือนกับที่เราแก้มาตรา ๒๑๑ นี้เอง แล้วครั้งนั้นก็เขียนว่าสภาร่างรัฐธรรมนูญมีสิทธิที่จะไปชี้แจงประกอบร่างรัฐธรรมนูญในที่ประชุมรัฐสภาได้ คณะกรรมาธิการก็ไปศึกษาเหตุผลว่าตอนนั้นทำไมถึงต้องเขียนเอาไว้ ก็ปรากฏในบันทึกรายงานการประชุมเป็นเอกสารชัดเจนว่า ถ้าไม่เขียนเอาไว้แล้วจะเกิดปัญหาว่าไปชี้แจงได้หรือไม่ และรัฐสภาเต็มใจให้มาชี้แจงหรือไม่ ในเวลาที่มาร่างรัฐธรรมนูญไปเสนอนั้นก็จะต้องอธิบายว่า มาตรานี้เขียนขึ้นอาศัยเหตุผลอะไรอย่างไร จึงต้องเขียนให้สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญไปชี้แจงได้ครั้งนี้ก็คิดว่าคงจะต้องเกิดเหตุอย่างเดียวกันแน่ เมื่อเราร่างรัฐธรรมนูญมาเสนอก็ต้องมาชี้แจง ก็ต้องเขียนเอาไว้เป็นบทบัญญัติในเชิงที่ว่าอยู่ในรัฐธรรมนูญเลขแทนที่จะปล่อยให้ไปอยู่ในข้อบังคับของรัฐสภาก็ดี หรือสภาร่างรัฐธรรมนูญก็ดี ซึ่งเดี๋ยวจะเกิดปัญหาขึ้นอีกว่ามันต้องไปอยู่ในข้อบังคับของสภาใด เมื่ออยู่ในรัฐธรรมนูญก็เป็นอันหมดปัญหาไป ส่วนที่นั่นนั้นคิดว่าสภาตอนนั้นคงจะโอ้อึ้งกว่าพระที่นั่งอนันตสมาคมเมื่อปี ๒๔๘๑ มาก คงจะอาศัยที่นั่ง ก็ไปรำเลียงดูกันอยู่เหมือนกันก่อนที่จะร่างว่า ๒ แถวตรงนี้ก็ได้อีก ๒๐ คน ๒ แถวตรงโน้นได้อีก ๒๐ คน รวมเป็น ๔๐ คน ๘๘ คนมาอีก ๔๐ คนก็พอจะจุไหว ที่เหลืออีกสัก ๕๔ คน กรุณาเข้าคิวรออยู่ข้างนอกก่อน ท่อย ๆ ผลัดกันเข้ามาก็คงจะได้ เพราะถึงเวลาชี้แจงคงไม่มาชี้แจงกันหมดทั้ง ๘๘ คน ในปี ๒๔๘๑ นั้นเจ้าพระยาศรีธรรมมาธิเบศร์ ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ กับคณบดีอรรถเดชแสงอุทัย เลขาธิการ เข้ามาชี้แจงกันอยู่ ๒ คนเท่านั้น ตอบกันมากมาย

ทั้งหมด ตั้ง ๒๐๐ กว่าประเด็น แล้วทำบันทึกเก็บไว้เป็นหลักฐานชัดเจน
 ครั้งนี้เราก็คิดว่าคงจะเข้ามาบ้างเป็นบางคน เราไม่ได้บอกให้สภาร่าง
 รัฐธรรมนูญเข้ามา เราบอกให้สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญเข้ามา มา ๓ คน
 มาคนเดียวก็เป็นสมาชิกสภาก็คงจะมากันได้ ใครอาจหาญที่จะมาตอบสมาชิก
 รัฐสภา ก็เชิญ มันมีปัญหาอยู่นิดเดียวเท่านั้นในพรรคสองถึงถ้อยคำที่กรรมการ
 ได้ร่างขึ้นมาว่า สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญมีสิทธิไปชี้แจง เคี้ยวจะเกิดปัญหา
 ว่าไปชี้แจงไม่เห็นต้องมีสิทธิเลย อยากไปก็ไปสิ แต่เขาจะให้เข้าไปในห้องหรือไม่
 ไม่นั่นอีกเรื่องหนึ่ง เพราะฉะนั้นพอไปคุยแบบอย่างในรัฐธรรมนูญกับปัจจุบัน
 มาตรา ๑๖๘ เวลาพูดถึงรัฐมนตรีมาเจอกับสภา ก็เขียนว่า รัฐมนตรีมีสิทธิ
 ไปชี้แจง ก็ขอประทานอนุญาตแก่คำว่า ไป ตรงนี้เป็นคำว่า เข้า เสียก็คง
 จะรัดกุมชัดเจนขึ้น ถ่านใหม่ก็ได้ความว่า สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญมีสิทธิ
 เข้าชี้แจงประกอบร่างรัฐธรรมนูญนั้นในที่ประชุมรัฐสภาได้

ประเด็นที่ ๒ ก็คือประเด็นพรรคสาม ที่บอกว่าเวลาสภาร่าง
 รัฐธรรมนูญส่งร่างรัฐธรรมนูญที่ร่างเสร็จแล้วให้รัฐสภาพิจารณา รัฐสภาจะ
 แก้ไขเพิ่มเติมประการใดมิได้ สมาชิกบางท่านอาจจะตั้งข้อสงสัยเถิดว่า ทำไม
 ถึงไปตัดอำนาจของรัฐสภา จะดกแต่ง ปรับปรุงด้อยท่าบ้างไม่ได้เสียหรือ
 ตรงนี้ก็ขอเรียนว่าถ้าไปเขียนให้ทำได้ เคี้ยวก็จะเกิดปัญหาต่อปากต่อคำกันไป
 ยาวว่าแก้กันไปจนถึงขนาดไหน รื้อกันใหม่ได้หรือไม่ประการใด เพราะขึ้นชื่อ
 ว่าแก้ไขเพิ่มเติมมันแก้ไปได้ไม่มีที่สิ้นสุด จึงคิดว่าจะแก้ไขไม่ได้ แต่ถ้ามี
 ข้อสงสัยจะให้แก้ เช่น ถูกผิด สระอ สระย จมกระทั้งแม้แต่หลักการใหญ่ ๆ
 ด้วยซ้ำไป คงต้องให้สภาร่างรัฐธรรมนูญรับกลับไปแก้ เหมือนกับที่คณะ
 กรรมการ ๔๕ คนตรงนี้รับจากเมื่อวันพฤหัสบดีที่แล้วมาแล้วจนกลายเป็นวัน
 พฤหัสบดีนี้ สภาร่างรัฐธรรมนูญนั้นคงต้องทำในอาคารอย่างเดียวกัน ซึ่งไม่มี
 อะไรที่จะคัดอำนาจไม่ให้ทำอย่างนั้น แต่การแก้ไขเป็นเรื่องของสภาร่าง
 รัฐธรรมนูญ

ประเด็นต่อไป ก็คือที่ท่านกรรมาธิการฝ่ายข้างน้อย ขออนุญาต เอ่ยนาม คือท่านอาจารย์พงษ์เทพ ท่านก็ตั้งข้อสงสัยเอาไว้ว่า ทวรจะมีกระบวนการขึ้นพิจารณาของรัฐสภาว่าจะต้องพิจารณาก่อนอย่างไรในวัน ตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นมาศึกษาก่อน ก่อนที่จะพิจารณา คณะกรรมาธิการฝ่ายข้างมากมาเห็นว่าเป็นกระบวนการที่ดีอยู่ แต่ถ้าเขียนแล้วต้องเขียนกันอีดยาวมากทีเดียว แล้วอาจจะยาวกว่าที่ท่านกรรมาธิการฝ่ายข้างน้อยได้เสนอไว้ เพื่อให้รัดกุมชัดเจน เพราะฉะนั้นคงต้องปล่อยไว้เป็นกระบวนการของรัฐสภาครั้งนี้แหละที่จะไว้ให้รัฐสภาว่าจะพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญนั้นอย่างไร ถ้าหากว่าติดขัดที่ไม่มีข้อบังคับเปิด ก็ต้องไปแก้ไขข้อบังคับของรัฐสภาต่อไป คงจะต้องเพิ่มสักหมวดหนึ่ง คือหมวดว่าด้วยการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่จะเสนอเข้ามาในอนาคต กระผมขอประทานอนุญาตฝากไปยังท่านประธาน คณะกรรมาธิการยกร่างข้อบังคับของรัฐสภาครั้งนี้ด้วย

ประเด็นที่ ๔ เป็นประเด็นสำคัญมาก คือเรื่องการลงประชามติ ซึ่งมีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กรุณาตั้งข้อสังเกตไว้ ๒ ท่าน ขอประทานอนุญาต เอ่ยนามคือท่านอาจารย์อภิสิทธิ์ กับคุณอลงกรณ์ ที่ท่านสมาชิกอภิสิทธิ์ได้ยกขึ้น นั้น ทั้งจริงก็เป็นข้อสังเกตที่ดี เพราะเหตุว่าตอนที่คณะกรรมาธิการพิจารณาครั้งแรกเมื่อครั้งที่ท่านอยู่ในคณะกรรมาธิการนั้นเราได้คิดถึงตรงนี้ แล้วท่านก็ร่วมคิดด้วยกัน แต่บังเอิญต่อมาท่านลาออก ท่านจึงไม่ทราบเหตุผล จึงสมควรที่จะซักถามขึ้นในที่ประชุมได้ กระผมขออนุญาตเรียนตอบตรงกันว่า เรื่องของการทำประชามติภายหลังจากที่ร่างรัฐธรรมนูญผ่านรัฐสภา เพราะท่านตั้งประเด็นเรื่องร่างรัฐธรรมนูญผ่านรัฐสภาแล้ว กรณีที่สภาร่างรัฐธรรมนูญให้เห็นขัดแย้งกับรัฐสภา คราวนี้ก็ต้องไปสู่ประชามติแน่ มีอยู่ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แต่ปัญหาเกิดขึ้นว่าถ้าหากรัฐสภาเห็นชอบกับร่างรัฐธรรมนูญที่สภาร่าง รัฐธรรมนูญเสนอเข้ามาแล้ว ‘ครั้งนี้เมื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อทรงลง

พระปรมาภิไธย พระมหากษัตริย์จะทรงพระราชดำริให้นำออกประกาศหรือไม่ ตรงนี้เป็นปัญหาที่ค่อนข้างละเอียดอ่อน ละเอียดอ่อนมาจากกระทั่งขอประทานกราบเรียนว่า เมื่อคณะกรรมการพิจารณาประเด็นนี้เมื่อวานนี้ประชุมโดยขอให้ผู้สื่อข่าวออกนอกห้องประชุม เพราะเป็นประเด็นที่ละเอียดอ่อนจริง ๆ และได้ตกลงกันอยู่จนถึง ๓ ชั่วโมงเศษ จึงได้ข้อยุติ ซึ่งค่อนข้างจะเป็นเอกฉันท์ว่าคงจะต้องคืบหน้าบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการที่ทรงพระราชดำรินำร่างรัฐธรรมนูญนั้นออกทำประชามติ เหตุผลมีอยู่อย่างนี้ต้องย้อนกลับมาดูวรรคสี่ก่อน วรรคสี่เป็นวรรคที่บัญญัติไว้ว่าถ้าพระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบกับร่างรัฐธรรมนูญ และพระราชทานคืนมาเมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วันแล้ว มิได้พระราชทานคืนมา ให้ร่างรัฐธรรมนูญนั้นเป็นอันตกไป ตอนที่เรากำลังพิจารณากันครั้งแรกในยกแรก ๆ ซึ่งท่านสมาชิกอภิสิทธิ์อยู่นั้นเราไม่มีวรรคนี้ เราไม่คิดว่าตอนนั้นจะต้องตกไป คิดอย่างเดียวว่าคงจะต้องอาศัยกระบวนการอื่นก็เอาเข้าสู่ประชามติบ้างอะไรบ้างก็ว่ากันไป รวมทั้งสิ่งที่ท่านสมาชิกของพรรคได้ยกขึ้นมาด้วยซ้ำไปว่า ถ้าหากว่าไม่ทรงเห็นชอบก็นำจะคืนกลับไป แล้วถ้าขึ้นอันก็ให้กลับมา

ประเด็นสำคัญที่คณะกรรมการมาคิดก็คือว่า เราพักเรื่องประชามติมาถึงตรงนี้ก่อน ตัวนี้เป็นตัวใหญ่กว่าเรื่องประชามติ ถ้าหากทำตามแบบอย่างรัฐธรรมนูญเมื่อปี ๒๕๕๒ ปี ๒๕๕๑ และปี ๒๕๕๑ ใน ๓ ฉบับนั้นบอกไว้ว่า ถ้าพระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบด้วยหรือไม่พระราชทานคืนมาภายในเวลาที่กำหนด ก็ต้องส่งกลับไปให้รัฐสภาขึ้นขึ้นหรือพิจารณา ถ้ารัฐสภาขึ้นขึ้นยังไม่ลงพระปรมาภิไธยอีก ก็ให้นำออกประกาศใช้ ซึ่งบทบัญญัติอย่างนี้เราคุ้นดีในเรื่องของพระราชบัญญัติ แต่ปัญหามันมีว่ารัฐธรรมนูญนั้นยิ่งใหญ่ว่าพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติไม่มีพระปรมาภิไธยนั้นเป็นหลักการที่ค่อนข้างจะรับกันอยู่ อย่างน้อยในสมัยรัชกาลที่ ๑ ก็เคยมีมาแล้ว ที่พระมหากษัตริย์ไม่

ทรงลงพระปรมาภิไธยในร่างกฎหมายสำคัญ ๓ ถึง ๔ ฉบับ และเมื่อเย็นวัน
 กลับไปกลับมารัฐสภาก็ยังยืนยันทันที ครั้งนั้นนำลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 และหมายเหตุว่าไม่ทรงลงพระปรมาภิไธย แต่ให้ใช้เป็นกฎหมายได้ แต่นั่นคือ
 พระราชบัญญัติ ถมว่ารัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ ถ้าไม่
 ทรงเห็นชอบแล้วส่งกลับไป แล้วรัฐสภายืนยันทันทีกลับมา แล้วยังไม่ลงพระปรมา-
 ภิไธยอีกใน ๓๐ วัน แล้วให้ออกประกาศใช้เหมือนอย่างพระราชบัญญัติ แล้วก็
 หมายเหตุว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ได้ทรงลงพระปรมาภิไธยหรอกแต่ใช้ไปเถอะ
 สมควรหรือไม่ คณะกรรมาธิการเห็นเป็นเอกฉันท์ว่าไม่สมควร รัฐธรรมนูญนั้น
 ต้องมีความสง่างาม ต้องมีพระปรมาภิไธยของพระประมุข เมื่อเป็นดังนี้ก็เกิด
 มาตรา ๒๑๑ ในรธน. วรรคสี่ ขึ้นทันทีว่า ถ้าไม่ทรงลงพระปรมาภิไธยเป็น
 อันว่าตกไป แทนอย่างมีอยู่ในรัฐธรรมนูญปี ๒๔๘๑ ครั้นนี้เราก็พอใจ ที่นี้เมื่อมี
 พระราชอำนาจที่จะยับยั้งได้ดังนี้ จะเรียกว่า ยับยั้ง หรืออะไรก็ตาม
 ภาษาอังกฤษเรียกว่า แอบโซลูท วีโด้ (Absolute veto) คือแล้วก็ได้กั้น
 เลย ตกก็ตกกันเลย ก็สมควรอีกหรือไม่ที่จะต้องไปเกิดพระราชดำริวินิจฉัย
 แล้วให้ออกประชามติซ้อนขึ้นมาอีก ในเมื่อทรงมีดุลพินิจที่จะไม่ทรงลง
 พระปรมาภิไธยแล้วตกไปอยู่แล้ว เพราะท่านนำออกประชามติโดยพระราษ-
 ดำริแล้วเกิดประชามติเห็นชอบ แล้วพอลงมายังขึ้นมา แล้วไม่ทรงลงพระปรมา-
 ภิไธยแล้วจะทำอย่างไรต่อไป หรือจะต้องบังคับว่าต้องลงพระปรมาภิไธย
 ตามพระราชดำริ เมื่อไปดูหามันพันกันอยู่อย่างนี้ คณะกรรมาธิการจึงคิดว่าคง
 จะต้องเลือกเอาทางเดียว ก็เมื่อไม่ทรงลงพระปรมาภิไธยก็เห็นชัดว่าตกไป
 ครั้นนี้ถ้าจะเป็นการเหมาะสมมากกว่า จึงได้เลือกเอาในทางนี้ จึงออกมา
 อย่างนี้ด้วยจุดประสงค์เดียวเท่านั้นคือรัฐธรรมนูญต้องสง่างามและมีพระปรมา-
 ภิไธยในทุกกรณี จึงขอกราบเรียนดังนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณวิเชียรคิดใจ

นายวิเชียร ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
 ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิเชียร ขาวขำ สมาชิกสภา ผมได้รับคำ
 ชี้แจงจากกรมการศาสนา ในวาระสามนี้ ถึงแม้ว่ารัฐสภาจะไม่สามารถแก้ไข
 ตกแต่งอะไรได้เลย แต่ก็ให้สภาร่างรัฐธรรมนูญนั้นรับกลับคืนไปแก้ไขเพิ่มเติม
 ได้ ได้รับคำชี้แจงอย่างนี้ แต่ผมอ่านแล้วทั้งฉบับไม่มีข้อความใดเลยที่ให้
 อำนาจกับสภาร่างรัฐธรรมนูญรับกลับจากรัฐสภาไป เพียงแต่ให้รัฐสภานั้น
 เห็นชอบและไม่เห็นชอบเท่านั้น ถ้าไม่เห็นชอบต้องไปทำประชามติ ถ้า
 เห็นชอบก็ให้ประธานรัฐสภานำความขึ้นกราบบังคมทูลเพื่อทรงลงพระปรมา-
 ภิไธยเท่านั้น ถ้ามีข้อความเช่นนั้น ถ้าให้นำกลับไปได้ โดยรับข้อสังเกตจาก
 รัฐสภาไป แล้วให้สภาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมตามความเห็นของรัฐสภา
 ได้ ผมไม่ขัดข้อง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณอภิสิทธิ์

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพ-
 มหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิก
 รัฐสภา ต้องขอขอบพระคุณท่านกรมการศาสนาที่กรุณาชี้แจงในประเด็นที่กระผม
 แปรญัตติ แต่กระผมขอยืนยันอย่างนี้เพื่อความถูกต้องบันทึกเอาไว้ เมื่อครั้งที่
 ผมอยู่ในคณะกรรมการนั้น ผมเป็นผู้หนึ่งซึ่งเห็นชอบกับแนวคิดอย่างชัดเจน
 ว่าในกรณีที่พระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบด้วยนั้น รัฐธรรมนูญต้องตกครับ
 ไม่เคยมีความคิดเลย ในขณะที่ผมอยู่ในคณะกรรมการว่า ท่านจะทรงยับยั้ง
 แล้วให้สภาร่างรัฐธรรมนูญขึ้นขึ้น หลักฐานปรากฏอยู่ในร่างบันทึกายงานร่าง
 รัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมฉบับแรกที่ท่านว่า ในกรณีที่พิจารณาครั้งนั้นก็ชัดเจน
 ว่าร่างรัฐธรรมนูญต้องไม่พระปรมาภิไธย แต่ขณะเดียวกันนั้นก็เปิดโอกาสให้
 ท่านทรงพระราชดำริให้มีการทำประชามติได้ ตรงนี้คือความเห็นที่แตกต่างกัน
 กล่าวคือว่า ประเด็นที่มันเกิดขึ้นแล้ว เป็นข้อเสนอกของผมนั้น มันเกิดขึ้นในกรณี

ที่สภาอนุมติ คือรัฐสภาเห็นชอบกับสภาร่างไม่ได้มีความขัดแย้งกัน ปัญหาคือว่า โดยที่สภาร่างฯ ขณะนี้ค่อนข้างผูกพันใกล้ชิดกับรัฐสภามีความเป็นไปได้ว่า มีความเห็นอื่นในสังคมที่ไม่เห็นด้วยกับรัฐสภา ซึ่งเห็นชอบกับสภาร่างฯ กลไกเดียวที่จะยับยั้งตรงนั้นได้ เป็นบรรลัษย์ของมาตรา ๒๑๑ ปีณรศ คือให้ พระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบด้วย หรือไม่พระราชทานคืนมา ซึ่งกระผมเห็นว่าเป็นเรื่องมาก่อนข้างจะละเอียดอ่อน เพราะจะเป็นการตั้งสภานับพระมหากษัตริย์ลงมาวินิจฉัย ผมจึงมีความเห็นว่าควรจะต้องเปิดช่องไว้สักช่องหนึ่ง คือเมื่อมีความขัดแย้งเกิดขึ้นในสังคม อย่าให้ท่านทรงมีพระบรมราชวินิจฉัยชี้ขาดเพียงประการเดียว แต่เปิดโอกาสว่าท่านจะสละพระราชอำนาจนั้นให้ประชาชนเป็นผู้ลงประชามติ ถามว่าถ้าลงประชามติแล้วกลับขึ้นมาทูลเกล้าฯ ทรงยับยั้งอีกได้หรือไม่ ถ้าตอบก็อย่างที่ท่านกรรมาธิการวิญญูฤทธิ์คือว่าไม่ได้ ถามว่าถ้าเป็นเช่นนั้นจะเป็นการจำกัดพระราชอำนาจหรือไม่ ก็ต้องตอบว่า ในร่างของกรรมาธิการเอง กรณีที่เกิดความขัดแย้งขึ้น เวลาที่มีประชามติก็ต้องทรงลงพระปรมาภิไธยไม่มีทางเลือก เพราะฉะนั้นสิ่งที่กระผมได้เสนอไปนั้นไม่ได้เป็นการไปกระทบหรือไปลดทอนพระราชอำนาจแต่อย่างใด แต่กระผมกลับเห็นว่าเป็นการเปิดช่องอีกช่องหนึ่ง เพื่อให้มีพระองค์ทรงต้องมีพระบรมราชวินิจฉัย กรณีที่มีความขัดแย้งเกิดขึ้นในสังคม แต่เป็นการเปิดช่องให้ท่านสละพระราชอำนาจนั้นเพื่อให้ประชาชนวินิจฉัย หรือจะทรงใช้พระราชอำนาจในการยับยั้ง หรือไม่พระราชทานคืนมาก็ทำได้เช่นเดียวกัน ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญอาจารย์วินัย

นายวินัย เกรืองาม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม วินัย เกรืองาม กรรมาธิการ ที่จริงอยากจะขอประธานอนุญาตเพิ่มเติม ในส่วนที่ผมได้เรียนไปแล้วอีกสักนิดหนึ่ง เพื่อความสมบูรณ์ ของกราบเรียนว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องมาก่อนข้างละเอียดอ่อน ความสมบูรณ์ที่จะขอ

กราบเรียนอยู่ตรงที่ว่า กรณีที่พระมหากษัตริย์ทรงพระราชดำริว่าสมควรนำร่างรัฐธรรมนูญออกประชาพิจารณ์ประชาคม โดยพระบรมราชวินิจฉัยนั้น เป็นเรื่องของการใช้พระราชอำนาจที่สำคัญ และคณะกรรมาธิการก็ติดอยู่เหมือนกันว่าจะมีการหรือเหตุเกิดขึ้นได้หรือไม่ประการใด อย่างไร จริง ๆ แบบอย่างมันมีในอดีต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แบบอย่างที่เหมาะสมแก่การยกขึ้นก็คือว่า ปรากฏในรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. ๒๔๘๒ เป็นครั้งแรกในประเทศไทย ที่มีบทบัญญัติว่า ในกรณีที่ทรงพิจารณาและเห็นว่า เพื่อประโยชน์ได้เสียของประเทศสมควรที่จะนำออกหาประชาคม ก็จะมีพระบรมราชวินิจฉัยอย่างนั้นก็ได้ ซึ่งเข้าใจว่าตรงกับแนวทางที่ท่านสมาชิกอภิสิทธิ์ได้กรณาดังข้อสังเกตเอาไว้ ถ้าหากว่าท่านไปดูในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๔๘๒ มาตรานี้ มาตราที่ว่าด้วยการที่มีพระราชดำริให้นำออกหาประชาคม จะเห็นความแปลกอยู่ประโยคหนึ่งซึ่งท่านผู้หลักผู้ใหญ่ในเวลานั้นท่านรอบคอบ และท่านได้คิดขึ้น ก็คือเมื่อมีพระราชดำริว่าให้นำออกประชามตินั้น ครั้งนั้นในปี ๒๔๘๒ เขียนไว้ว่า การที่จะออกมาหาประชามตินั้น ให้ทำเป็นพระราชกฤษฎีกาให้ประธานองคมนตรีลงนามรับสนองพระบรมราชโองการในพระราชกฤษฎีกาดังว่าทำไม คำตอบว่าเมื่อการนำออกหาประชาคมเป็นพระบรมราชวินิจฉัย ก็ไม่ควรจะให้รัฐบาลผู้ใหญ่วิชาการท่านคิด หรือประธานรัฐสภาเข้ามารับผิดชอบ เพราะไม่ได้เป็นคำริะโรษของท่านเหล่านั้น เมื่อเป็นพระราชดำริก็เอาประธานองคมนตรีมารับสนอง ซึ่งเป็นกระบวนการที่จริง ๆ แล้วค่อนข้างสมบูรณ์ แต่เราก็มานึกดูว่าความสมบูรณ์นี้คือความเหมาะสมหรือไม่ในปัจจุบันกาล ก็คิดว่ามันคงจะไปกันใหญ่ และถ้าคิดว่าไม่ถูก ก็ต้องหานายกรัฐมนตรีหรือประธานรัฐสภาเข้ามาลงนามรับสนอง ก็จะมีปัญหาไปกันใหญ่อีกในหลายประเด็น นี่คือสิ่งที่สมกราบเรียนว่าเป็นความละเอียดอ่อนที่คณะกรรมการคิดแล้วคิดอีก จึงคิดว่าคงจะคัดออกไปอีกว่า เพราะว่าเมื่อได้ถวายพระราชอำนาจสำคัญในวาระนี้แล้วนั้น เป็นอันที่สุดของที่สุดทั้งปวง ขอกราบเรียนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เราพูดกันเรื่องละเอียดอ่อนมานานแล้วครับ ผมจะหาหรือว่าจะสมควรปิดอภิปรายหรือยัง ท่านผู้ใดเห็นสมควรปิดอภิปราย กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปราย กรุณายกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่มีนะครับ ต่อไปผมจะขอคิดว่า จะเห็นชอบด้วยกับร่างของคณะกรรมการธิการ โดยมีการแก้ไขข้อที่ ๓ ว่า เข้ามีคำหนึ่งครับท่านกรรมการ ในที่ประชุมรัฐสภา ในมาตรา ๑๓๑ เราใช้ว่า ในที่ประชุมร่วมของรัฐสภา จะเอาให้เหมือนกันหรือไม่ ในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภานะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภามีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับร่างของกรรมการธิการ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕๘ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับผู้แปรญัตติที่ส่งวนไว้ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับในระหว่างที่รอเน็คแคน ผมอยากจะขออนุญาตเรียนอย่างนั้นนะครับว่า เรามีเวลาอีก ๑ ชั่วโมง ที่จะต้องพิจารณาให้เสร็จ เพราะถ้าไม่เสร็จภายในเที่ยงคืนจะกลายเป็นวันที่ ๓๐ แล้วครับ ๑๕ วัน จะเลขเกิดไปจนถึงวันอาทิตย์ วันจันทร์ ซึ่ง

ก็จะมีการประชุมไฮโป (AIPO) ซึ่งหลายท่านก็จะต้องเดินทางไป รวมทั้งผม และท่านประธานบุญเอียดด้วย ซึ่งก็จะทำให้ต้องเลื่อนเลขเถิดไปจนกระทั่งอีกหลายอาทิตย์ เพราะฉะนั้นถ้ากรุณาอภิปรายกันสั้น ๆ ให้เสร็จภายในเที่ยงคืนได้ก็จะเป็นการดี มีผู้เห็นชอบด้วยกับกรรมาธิการ ๑๕๘ คน มีผู้เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ ๑๑ คน ก็เป็นอันเห็นชอบด้วยตามกรรมาธิการนะครับ ต่อไปมาตรา ๒๑๑ โสฬส

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๒๑๑ โสฬส ในกรณีที่จะต้องดำเนินการให้ประชาชนออกเสียงประชามติตามมาตรา ๒๑๑ ปีณรศ วรศหว่า ให้ประธานรัฐสภาประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดวันให้ประชาชนออกเสียงประชามติ ซึ่งจะต้องไม่ก่อนเก้าสิบวันแต่ไม่ช้ากว่าหนึ่งร้อยสี่สิบวัน นับแต่วันประกาศ ทั้งนี้ วันออกเสียงประชามติต้องเป็นวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร

บุคคลผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ที่มีสิทธิออกเสียงประชามติ

หลักเกณฑ์และวิธีการออกเสียงประชามติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ในการออกเสียงประชามติ หากผลปรากฏว่าประชาชนโดยเสียงข้างมากเห็นชอบด้วยร่างรัฐธรรมนูญ ให้ประธานรัฐสภาดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๒๑๑ สัตตศส แต่ถ้าเสียงข้างมากไม่เห็นชอบด้วยร่างรัฐธรรมนูญนั้น หรือมีผู้มาใช้สิทธิออกเสียงประชามติเป็นจำนวนไม่ถึงหนึ่งในห้าของจำนวนผู้มีสิทธิออกเสียงประชามติ ให้ร่างรัฐธรรมนูญนั้นเป็นอันตกไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญอาจารย์วิจิตรครับ

นายวิจิตร ศรีสอ้าน วุฒิสมาชิก : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิจิตร ศรีสอ้าน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา มาตรานี้ กระผมมีประเด็นหลักอยู่ ๒ ประเด็น

ประเด็นแรกก็คือ การที่บัญญัติไว้เช่นนี้เสมือนหนึ่งรัฐสภาซึ่งเป็น
 ผู้ที่ไม่เห็นชอบด้วยคะแนนไม่ถึงกึ่งหนึ่งต่อรัฐธรรมนูญฉบับร่างนี้ แล้วมาเป็นผู้ที่
 ดำเนินการเรื่องประชาปิตีเสียเอง ซึ่งจริง ๆ แล้วมันน่าจะเป็นองค์กรกลาง
 ที่เป็นกลาง หมกก็ไปดูร่างฉบับรัฐบาล เมื่อรับวาระแรกบอกว่าเป็นนายก-
 รัฐมนตรีดำเนินการจัดให้มีการออกเสียงประชามติ ก็หมายความว่าฝ่าย
 บริหารไปเป็นผู้ทำ แต่ว่าฝ่ายรัฐสภาก็จะกำหนดแต่เพียงว่าจะให้ทำเมื่อไร
 อย่างไร ตรงนี้ถ้าหากว่าท่านกรรมาธิการให้ความกระขางชัดสักนิดหนึ่ง ถึง
 ข้อที่ประชาชนอาจจะรู้สึก ว่า ผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญนี้เองกลับเป็น
 ผู้เอาไปถาม ก็อาจจะไปตรวจคัดค้านว่าต้องไม่เห็นด้วยต่อไป

ประเด็นที่ ๒ คือเป็นประเด็นที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์วิธีการออกเสียง
 ที่บอกว่าเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น เข้าใจว่าคงยังไม่มีกฎหมาย
 นี้อยู่ แล้วก็ถ้าจะมีกฎหมายเพื่อการนั้น ในลักษณะนี้จะเป็นกฎหมายอะไร
 จะเป็นกฎหมาย หรือจะต้องเป็นพระราชบัญญัติ หรืออย่างไร ห้ายที่สุดนี้มันมี
 ถ้อยคำที่ผมคิดว่ามันไม่สอดคล้องกับมาตราก่อน ๆ คือ การที่บอกว่า ผล
 ปรากฏว่าประชาชนโดยเสียงข้างมากเห็นชอบด้วยร่างรัฐธรรมนูญ ผมเข้าใจ
 ว่าน่าจะเป็น เห็นชอบด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญ มีอยู่ ๒ แห่งในวรรคสุดท้าย
 แต่ถ้าเสียงข้างมากไม่เห็นชอบด้วย น่าจะเป็น ไม่เห็นชอบด้วยกับร่าง
 รัฐธรรมนูญ และสุดท้ายก็คือว่า ที่กำหนดผู้มาออกเสียงประชามติไม่ถึง ๑ ใน
 ๕ ของจำนวนผู้มีสิทธิออกเสียงนั้นจะดำเนินไปหรือเปล่า เพราะโดยปกติมัน
 จะเป็นองค์ประชุมของกรรมาธิการเรายังต้อง ๑ ใน ๓ แต่ที่นี้ถ้าประชาชน
 มาออกเสียงน้อยในเรื่องสำคัญ ที่กำหนดไว้เช่นนี้เหมาะสมแล้วหรือยัง
 กระผมก็ขอสรุปว่า ๑. แก่ถ้อยคำเล็กน้อย กรรมาธิการจะเห็นชอบด้วย
 หรือไม่ก็สุดแต่กรรมาธิการ แล้วก็ ๒. ก็ประเด็นที่อยากจะขอความกระขาง
 เพิ่มเติมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณประจวบ

นายประจวบ ไชยสาส์น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุตรธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประจวบ ไชยสาส์น สมาชิกรัฐสภา ผมคงไม่มีอะไรมาบอกหรอก อยากจะกราบเรียนหาหรือท่านประธานผ่านไปตั้ง ท่านกรรมการ ถ้าท่านเห็นว่าจะชี้แจงได้ก็กรุณาชี้แจงด้วย ที่จริงแล้วมันก็ผ่านมาแล้ว แต่ผมว่ามันคาบเกี่ยวกัน สมมติว่าสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญได้เข้ามาชี้แจงต่อรัฐสภาแล้ว ความเห็นของสมาชิกรัฐสภาก็คงจะไม่ทำให้สามารถที่จะลงมติเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบเท่านั้น - คงจะเปลี่ยนแปลงอะไรไม่ได้ แต่หากว่าความเห็นของสมาชิกรัฐสภาเป็นเหตุให้สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญนำไปปรับปรุงแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งก็จะเป็นส่วนสำคัญทำให้การลงมตินั้นเปลี่ยนแปลงไปได้เช่นเดียวกัน จะกระทำได้หรือไม่ และถ้ากระทำได้ จะกระทำในช่วงไหน ซึ่งตรงนั้นก็คงจะเป็นอำนาจของสภาว่างรัฐธรรมนูญคงไม่เกี่ยวกับรัฐสภาแต่ประการใด ซึ่งผมคิดว่าตรงนี้แหละถ้าท่านกรรมการเห็นว่า น่าจะได้กำหนดไว้หรือไม่อย่างไร หรือไม่จำเป็นต้องกำหนด ถ้าเป็นวิจยารณญาณของสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญจะรับเอาความเห็นของสมาชิกรัฐสภาไป เพราะเป็นเรื่องที่ชัดเจนว่ามันคิดมันไม่ถูก อาจจะเป็นความบกพร่องผิดพลาดด้วยประการใดก็สุดแล้วแต่ เราช่วยกันดู เราไม่มีสิทธิจะไปแก้ไขด้วยตัวเราเองแต่หากเขาปรับไปแล้วแก้ไข แล้วกลับมาให้เราบอกว่าอย่างนี้ดี เห็นดีเห็นงามด้วยบางประเด็น แล้วเราอาจจะยอมรับให้มีการลงมติ รับไปก็ได้ ซึ่งตรงนี้ไม่ได้เขียนไว้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่ากระบวนการ ในการที่จะทำให้รัฐธรรมนูญมีความสมบูรณ์นั้น มิได้หมายความว่าผมเองในฐานะสมาชิกรัฐสภานั้น จะมีความประสงค์ชัดเจนารมณ์หรือความประสงค์ของท่านกรรมการที่ร่างมาว่าเราไม่มีสิทธิที่จะไปแก้ไข แต่ถ้าหากความเห็นของเรานั้น - ซึ่งผมคิดว่าท่านสมาชิกรัฐสภานั้นมีความเห็นที่หลักแหลม

เขียนแหลม และแหลมคม อาจจะช่วยให้ประการหนึ่ง ซึ่งตรงนี้ถ้าหากท่านจะรับไป หรือชี้แจงให้กระผมได้เข้าใจว่าจะทำได้หรือไม่อย่างไร ส่วนความเห็นหรือข้อสังเกต หากเราไม่เห็นชอบนั้นท่านสมาชิกก็ได้กล่าวไปแล้ว กระผมคงจะไม่พูดอีก แต่ถ้าท่านจะชี้แจงเพิ่มเติมว่าเหมือนเราพิจารณาจบประมาณ ว่ามันน่าจะให้เกิดหรือให้โอกาส ว่าเราไม่เห็นด้วยเพราะอะไร เป็นข้อสังเกต ๑ - ๒ - ๓ - ๔ - ๕ แอ็ทแทช (Attach) ไป หรือแนบไปกับร่างรัฐธรรมนูญ ที่จะไปให้ประชาชนเขาอ่านว่าสมาชิกรัฐสภาเขาไม่เห็นด้วยเพราะ ๑ - ๒ - ๓ - ๔ - ๕ แล้วผมถ้าเป็นสมาชิกรัฐสภาผมไม่เห็นด้วย ผมก็อาจจะไปเปิดปราศรัย ว่าประชาชนอย่าเอาละ เพราะเราสมาชิกรัฐสภาเราไม่เห็นด้วยเพราะ ๑ - ๒ - ๓ - ๔ - ๕ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญก็ย่อมจะมีสิทธิ จะออกไปแถลงในที่ประชุมที่ต่างกัน ผมมองเห็นความดีตรงนี้ท่านประธานที่เคารพครับ ว่านั่นคือกระบวนการในการให้การศึกษาทางการเมืองประชาชนซึ่งเป็นคุณูปการมหาศาล แต่ต่อประเด็นที่ว่าเกรงว่าจะมีคนมาลงประชามติน้อย ไม่เป็นไรครับ ไม่เขียนไว้ก็ไม่เป็นไร แต่ว่าฝากไว้ว่าลองคิดทำเหรียญ ว่าคนที่มาลงประชามติแล้วเดินออกมาจากคูหาจะได้เหรียญรักรัฐธรรมนูญอังซีพ แล้วผมรับรองว่ามากันเยอะเลย ขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณอภิสิทธิ์

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ใช้เวลาน้อยที่สุดนะครับ ผมแปรญัตติเพื่อคัดข้อความในเรื่องของการไปกำหนดเรื่องของ ๑ ใน ๕ ที่จะต้องให้ประชาชนมาลงประชามติ เนื่องจากว่ากรณีการลงประชามติ ขณะนี้ไม่ใช่เรื่องของการให้ความเห็นชอบตามที่สภาร่างรัฐธรรมนูญเสนอมาแล้ว แต่เป็นเรื่องของความขัดแย้งกันระหว่างรัฐสภากับ

สภาร่างรัฐธรรมนูญ การไปกำหนดอย่างนี้ก็เท่ากับค่อนข้างจะไม่ใช่เป็นธรรมเนียมหมายความว่า โอกาสที่ประชาชนจะวินิจฉัยไปในแนวทางของสภาร่างนั้น นอกจากจะต้องชนะประชามติแล้ว ยังต้องมีที่มาลงประชามติเกินจำนวน ๑ ใน ๕ ด้วย ในขณะที่รัฐสภานั้นอาจจะชนะด้วยวิธีการของการชนะประชามติ หรือจากการที่ประชาชนมาลงไม่ครบ เห็นว่าไม่เป็นธรรม ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญกรรมการ

นายโกศล พลกุล (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน และท่านสมาชิกที่เคารพ กระผมขออนุญาตใช้เวลาสั้น ๆ เท่านั้นเอง ข้อแรก ขออนุญาตที่เอ่อนาม ท่านประจวบ ไชยสาส์น เพื่อให้สามารถที่จะเข้าใจ แล้วก็สบายใจ ในมาตรา ๒๑๑ ปีระศ วรคสาม ที่บอกว่า ให้รัฐสภา พิจารณาเพื่อให้ความเห็นชอบ โดยจะแก้ไขเพิ่มเติมไม่ได้มัน บังเอิญมันมี วรคสองอยู่ เมื่อสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญเข้ามาชี้แจง ครบโคที่รัฐสภา ยังไม่ได้ลงมติเห็นชอบ ไม่เห็นชอบ เป็นไปได้ที่เขากลับไปท่เสีย เหมือนอย่างที่เราทำแบบกรรมาธิการ และเหตุผลที่เราให้สมาชิกสภาร่าง รัฐธรรมนูญเข้ามานั้น เรามองว่าเป็นคนละสภากัน ถ้าให้รัฐสภาแห่งนี้ไป แก้ไขของสภาร่างเข้านี้ มันคงไม่ถูกต้อง มาในมาตรา ๒๑๑ โสฬส ต่อ คำถามของท่านสมาชิกหลายท่านแก้อ้อยคำเล็กน้อยคงไม่เป็นปัญหา ในเรื่อง ของว่า ทำไม่ถึงให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ประกาศราชกัจากกำหนดวันให้ ประชาชนออกเสียงประชามติ ตรงนี้เองคงไม่ได้เป็นปัญหา เรื่องความ ลำเอียงหรือไม่ลำเอียงอะไร เพราะเป็นแค่ประกาศเท่านั้นเอง ส่วน กระบวนการประชามติจะเป็นอย่างไรนั้น ท่านเข้าใจถูกแล้วครับ ต้องมี กฎหมายว่าด้วยการนั้น ซึ่งกรณีนี้ก็คงจะต้องเป็นพระราชบัญญัติ เพราะอาจจะ ต้องมีการกำหนดความคิด กำหนดโทษ หากมีการกระทำผิดในเรื่องของการ ประชามติ ซึ่งเมื่อออกเป็นพระราชบัญญัติแล้วเขาก็ต้องไปคู่กันกับกฎหมาย

ละเอียดตรงนั้นว่าจะกำหนดกระบวนการอย่างไร ส่วนเรื่อง ๑ ใน ๕ นั้น
จริงอยู่ว่าแม้เดิมมันเป็นเรื่องที่ว่าสภาร่างนั้นทั้งยกร่างทั้งอนุมัติ และก็
พระราชอำนาจที่จะให้ประชาชนเข้าทรงเห็นสมควรไปลงประชามติได้ แต่
กระบวนการเองก็เห็นว่า ความจริงนั้นกระบวนการชี้ขาดของประชาชน ถ้า
ประชาชนมาน้อยมาก มันอาจจะไม่ถึงได้ว่าเป็นการชี้ขาดที่ชัดเจน ก็เลย
อยากจะทำหนด ๑ ใน ๕ ไว้ด้วย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ดกลงคำว่า กับ
กระบวนการกันนะครับ ผมก็จะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับร่าง
ของคณะกรรมการหรือไม่

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภาได้มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุม
ทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย
กฎหมายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับ
ผู้แปรญัตติ กฎหมายกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่มีนะครับ ต่อไปมาตรา

๒๑๑ สัตตต

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๒๑๑ สัตตต เมื่อมีประชามติเห็นชอบด้วยร่างรัฐธรรมนูญ
ให้ประธานรัฐสภานำร่างรัฐธรรมนูญขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อพระมหากษัตริย์
จะได้ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้
ใช้บังคับเป็นรัฐธรรมนูญได้ และให้นำมาตรา ๒๑๑ ไปรณ วรคดี มาใช้
บังคับโดยอนุโลม

ให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีถ้อยคำหาหรือคณะ
กรรมการในมาตรา ๒๑๑ ปีฉรศ วรศสาม เขียนไว้ให้นับมาตรา ๙๓
ใช้บังคับโดยอนุโลม และให้ประธานรัฐสภาลงนาม ในมาตรา ๒๑๑ สัตตศ
กลับเขียนเต็ม จะเขียนอย่างเดียวกันใหม่ จะสมควรเขียนว่า และให้นับบท
บัญญัติมาตรา ๙๓ และมาตรา ๒๑๑ ปีฉรศ วรศสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม
หรือเปล่า ตามนั้นนะครับ ไม่มีท่านผู้ใดคิดใจก็แก้ไขถ้อยคำตามนั้นนะครับ
ค่อยไปครับ

ศาสตราจารย์ไพสิฐ พิพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
ต้องมีคำว่า กับ ด้วยใหม่ครับ เมื่อมีประชาคมติเห็นชอบด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๑๑ อัญจารส สภาร่างรัฐธรรมนูญสิ้นสุดลงในการนี้ดังต่อไปนี้

(๑) สภาร่างรัฐธรรมนูญมีจำนวนสมาชิกเหลืออยู่ไม่ถึงกึ่งหนึ่ง
ตามมาตรา ๒๑๑ ทศ วรศสี่

(๒) สภาร่างรัฐธรรมนูญจัดทำร่างรัฐธรรมนูญไม่แล้วเสร็จภายใน
กำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๒๑๑ เทรศ วรศหนึ่ง

(๓) เมื่อร่างรัฐธรรมนูญได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ใช้
บังคับเป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(๔) เมื่อร่างรัฐธรรมนูญตกไปตามมาตรา ๒๑๑ เทรศ วรศห้า
หรือมาตรา ๒๑๑ โสฬศ วรศสี่

(๕) เมื่อร่างรัฐธรรมนูญตกไปตามมาตรา ๒๑๑ ปีฉรศ วรศสี่
ในการนี้ที่สภาร่างรัฐธรรมนูญสิ้นสุดลงตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้ดำเนินการจัดให้
มีสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญขึ้นใหม่ตามหมวดนี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นสุด
ระยะเวลาตามมาตรา ๒๑๑ เทรศ วรศหนึ่ง ทั้งนี้ บุคคลผู้ที่เคยเป็นสมาชิก
สภาร่างรัฐธรรมนูญชุดเดิมจะเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญอีกไม่ได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณปิยะนัฐครับ

นายปิยะนัฐ วิชาภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สว.ส. เกษ) :

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมใคร่ขอกราบเรียนถามท่านกรรมาธิการว่า ในมาตรานี้ก็มอบหมายไว้ด้วยการสิ้นสุดลงของสภาร่างรัฐธรรมนูญ การเขียนใน (๔) และ (๕) (๔) เมื่อร่างรัฐธรรมนูญตกไปตามมาตรา ๒๑๑ เศรษฐ วรคำห้ำ คือร่างรัฐธรรมนูญที่ต้องห้ามไม่ให้ร่าง หรือมาตรา ๒๑๑ โสฬส วรคดี คือประชามติไม่ผ่าน และ (๕) เมื่อร่างรัฐธรรมนูญตกไปตามมาตรา ๒๑๑ ปิยะส วรคดี คือพระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบ ซึ่งก็ถั่วแล้ว แต่เป็นกรณีที่ร่างรัฐธรรมนูญตกไปทั้งสิ้น เหตุใดจึงจำเป็นต้องแยกเขียนเป็นคนละวงเล็บ และถ้าหากจะแยกเขียนเป็นคนละวงเล็บทำไมไม่แยกเขียนทั้ง ๓ กรณี เหตุใดจึงไปรวมเฉพาะ ๒ กรณีแรก และมาลงอีกวงเล็บหนึ่งต่างหาก แต่ขณะเดียวกันอย่าจะกราบเรียนว่ากรณีที่ร่างรัฐธรรมนูญตกไปนั้น ยังมีอีกประการหนึ่งคือตามมาตรา ๒๑๑ สัตตพร ในมาตรา ๒๑๑ สัตตพร นี้ แม้ว่าจะมีความให้นำเอามาตรา ๒๑๑ ปิยะส วรคดี มาใช้บังคับโดยอนุโลม คือกรณีที่พระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบด้วย แต่ที่มานั้นแตกต่างกันเพราะมาตรา ๒๑๑ ปิยะส นั้นเป็นกรณีที่สภาให้ความเห็นชอบ แต่พระมหากษัตริย์ไม่ทรงให้ความเห็นชอบ ส่วนกรณีมาตรา ๒๑๑ สัตตพร เป็นกรณีที่ประชามติแล้วประชาชนเห็นชอบแต่พระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบ กรณีมาตรา ๒๑๑ สัตตพร พระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบ ก็เป็นเหตุให้ร่างรัฐธรรมนูญนั้นตกไป แต่กรณีนี้สภาร่างรัฐธรรมนูญไม่สิ้นสุดลง เพราะฉะนั้นอย่ากราบเรียนถามเพื่อช่วยกรุณาชี้แจงด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คงตกไปนะครับ เชิญท่านประธานกรรมาธิการ

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช (ประธานคณะกรรมการธิการ) :
 กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม นายชัยอนันต์ สมุทวณิช เดี่ยวเราจะ
 ขอความกรุณาปรับปรุงหน่อย เพราะว่าคงมีนะครับ พอมาถึงตอนนี้ค่อนข้าง
 ด้วยความมีน ยกร่างด้วยความมีน ขอประธานอภัยท่านด้วย แต่ว่ากำลังจะ
 ปรับปรุงกันครับ ขอเวลาสัก ๒ - ๓ นาที เรียงใหม่ครับ ช่วยต่อมาตราอื่น
 ไปก่อนได้ไหมครับท่านประธาน ขอปรึกษาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ถ้าอย่างนั้นก็ข้ามไป
 มาตรา ๒๑๑ เถอูนวิสติ เชิญครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
 มาตรา ๒๑๑ เถอูนวิสติ ถ้าร่างรัฐธรรมนูญที่จัดทำขึ้นตามหมวดนี้
 ตกไป คณะรัฐมนตรีหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม
 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา
 และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิก
 ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภามีสิทธิเสนอญัตติต่อรัฐสภา เพื่อให้รัฐสภามีมติ
 ให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามความในหมวดนี้อีกได้ การออกเสียง
 ลงคะแนนให้ความเห็นชอบของรัฐสภาให้อือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ

เมื่อรัฐสภามีมติอย่างหนึ่งอย่างใดตามวรรคหนึ่งแล้ว จะมีการ
 เสนอญัตติความวรรคหนึ่งอีกไม่ได้ เว้นแต่จะมีการเลือกตั้งทั่วไปครั้งใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณอดิศรครับ

นายอดิศร เพ็ชฌเณ สมชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) :
 ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม อดิศร เพ็ชฌเณ นำไทย จากจังหวัด
 ขอนแก่น ในฐานะสมาชิกรัฐสภา มาตรา ๒๑๑ เถอูนวิสติ ผมคิดว่าคือคงจะ
 มีกันทุกคนนะครับ ก็คงจะอภิปรายกันแบบมีน ๆ บอกว่ามาตรานี้ไม่น่าจะ
 บัญญัติขึ้นมา เพราะว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ (๑) ก็พร้อมที่จะ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายรัฐธรรมนูญได้อยู่แล้ว ซึ่งมาบัญญัติเป็นมาตรา ๒๑๑ เองนวิสติ บอกว่าจำนวนสมาชิกหรือคณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หนึ่งในสามไม่ต้องได้รับอนุมัติจากพรรคการเมืองของตนเองสังกัดด้วยนะครับ ยิ่งเป็นการที่จะไปขัดแย้งกับมาตรา ๒๑๑ (๑) ที่เราอาศัยโน่นเปิดประชุม หรือเปล่า อยากให้ทางคณะกรรมการทบทวนครับ หากเห็นไปได้ หากมัน ขัดแย้งกันก็คัดออกเสีย อย่าไปบัญญัติซ้อนเลข ของเก่าเขาถืออยู่แล้ว ไปตัด พรรคการเมืองให้ความเห็นชอบ ออกครับ ขอบินขาดสักมาตราเถอะครับ ดัดออกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณอภิสิทธิ์

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม...อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกรัฐสภา กระผมได้แปรญัตติในมาตรานี้คือให้ตัดออกทั้งมาตราเหมือนกัน เหตุผลคล้ายคลึงกันและก็มีเหตุผลเพิ่มเติมด้วย กล่าวคือความจริงแล้ว องค์ประกอบที่จะเสนอร่างรัฐธรรมนูญขึ้นใหม่ โดยทั่ว ๆ ไปแล้วก็จะเกือบจะ เหมือนกับการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญตามปกติ ความจริงเดิมที่กรรมการ มีมาตรานี้อยู่เป็นเรื่องของการให้สิทธิราษฎร ๕๐๐,๐๐๐ คน ที่จะริเริ่ม กระบวนการขึ้นใหม่ในกรณีที่รัฐธรรมนูญตกไป ก็จำเป็นต้องบัญญัติไว้เพราะ ไม่อย่างนั้นไม่มีประตูดึงให้มีการเริ่มกระบวนการนี้ใหม่ แต่ว่าเมื่อไม่เอา หลักในเรื่องของราษฎร ๕๐๐,๐๐๐ คน แล้วกลับมาสู่องค์ประกอบแทนนี้ผมว่า ไม่มีความจำเป็น เพราะว่าถ้าหากคณะรัฐมนตรีหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวนที่ระบุไว้ดังกล่าว หรือว่าสมาชิกรัฐสภาจำนวนที่ระบุไว้ดังกล่าว อยาก จะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงก็กระทำเสนอมาตามมาตรา ๒๑๑ ได้ อยู่แล้ว และที่สำคัญคือไม่ต้องไปผูกมัดด้วย ก็ต้องใช้รูปแบบนี้ เป็นรูปแบบซึ่ง กรณีนี้จะเกิดขึ้นได้ก็คือ ใช้กันไปจนกระทั่งรัฐธรรมนูญที่จัดทำขึ้นใหม่ตกไปแล้ว

ซึ่งก็น่าจะแสดงว่าเป็นรูปแบบที่มีปัญหา ทำไมเราไม่ปล่อยให้รัฐสภาในอนาคต เขาคิดกันเองว่า ถ้าเขาจะจัดทำขึ้นมาใหม่ เขาอาจจะไปใช้ตามเล่มม่วง ตามเล่มชมพู ตามเล่มที่ไม่มีปีก หรือว่าตามวิธีการอื่นที่เขาจะคิดต่อไปในอนาคต ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องบัญญัติเอาไว้ แล้วไปผูกมัดสภาต่อไปเลย สมมติว่าน่าจะตัดออกไปทั้งมาตรา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณไพศาล

นายไพศาล กุมาลย์วิสัย (กรรมการ) : กราบเรียนท่าน ประธาน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ไพศาล กุมาลย์วิสัย กรรมการ ที่จำเป็นต้องมีมาตรา ๒๑๑ เอกราชวิสัย เพราะเหตุว่าการที่บัญญัติมาตรานี้ หมายถึงว่า การจัดทำรัฐธรรมนูญใหม่ทั้งฉบับ ส่วนมาตรา ๒๑๑ นั้น เป็นการแก้ไขเพิ่มเติม แล้วจะทำในรูปของกรรมการ ส่วนการแก้ไขทั้งฉบับนี้จะทำในรูปของสภาร่างรัฐธรรมนูญในสาระสำคัญ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามีความประสงค์ที่จะให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญใหม่ทั้งฉบับในรูปสภาร่างรัฐธรรมนูญแล้ว ก็จะดำเนินการตามมาตรานี้ ถ้าหากว่าจะทำในลักษณะแก้ไขเพิ่มเติมโดยมีกรรมการก็จะใช้อาศัยมาตรา ๒๑๑ ตามปกติ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณประจวบ

นายประจวบ ไชยสาส์น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยุครถานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผมก็จะสงสัยอีกแหละครับ ไม่มีอะไรที่จะเพิ่มเติม หรือว่าตัดตอนที่ท่านกรรมการได้ทำมา ท่านกรรมการผู้ทรงเกียรติ ได้กรุณาชี้แจงเมื่อสักครู่นี้ สมมุติว่ารัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมในหมวด ๑๒ ผ่านก็เข้าสู่กระบวนการที่เราว่าเอาไว้ ในขณะที่ด้วยกันสมาชิกรัฐสภาด้วย เกียรติภูมิด้วยศักดิ์ศรีว่า รัฐธรรมนูญที่จะร่างกันขึ้นมาใหม่จะมีถ้อยคำตรงไหน ที่มันแตกต่างกันออกไปเราก็อาจจะริเริ่มกันอีก ใช้มาตรา ๒๑๑ เติมขอแก้ไข เพิ่มเติมรัฐธรรมนูญโดยตั้งกรรมการ ขอแก้ไขเพิ่มเติมเหมือนคราวที่แล้ว

ตั้งแต่หมวด ๔ ไป จนถึงหมวด ๑๒ ควบคู่กันไปทีละมาตรา ๆ แล้วเจรจากันไป ในที่สุดถ้าถ้อยคำตรงกันเป็นเอกฉันท์ เมื่อสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญนำเสนอ เรา ก็บอกว่าเราคงรับไม่ได้ เพราะเราก็แก้แล้วมันเหมือนกันทุกอย่าง ถ้าอย่างนี้ก็ต้องทำให้ใช้ใหม่ครบถ้วนกรรมาธิการ รวมทั้งหมวด ๑๒ ด้วย ใช้ใหม่ว่าอำนาจของรัฐสภานี้ ย่อมคงเหนือกว่าสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ใช่หรือไม่ ถ้าอยู่วันใดคืนใดเราเสร็จก่อนแล้วเราให้ยกเลิกหมวด ๑๒ ทั้งหมด สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่จะเป็นจะตายกันมา เป็นไปก็หมายถึงว่า ต้องจบลงใช้ใหม่ ถ้าใช้กฎวาระเร่งด้วย ขอบพระคุณครับ

นายไพศาล กุศลย์วิสัย (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน กระผมกราบเรียนว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเป็นอย่างนั้น แต่ว่า ในรูปของสภาร่างรัฐธรรมนูญนี้จะมีองค์ประกอบที่ต่างกับกรรมาธิการโดยปกติ เพราะเหตุว่าสภาร่างรัฐธรรมนูญที่มีสมาชิก จะไม่ใช่เป็นรูปแบบของกรรมาธิการตามมาตรา ๒๑๑ เพราะฉะนั้นอยู่ที่ว่าพื้นฐานความเข้าใจตรงนี้ ก็คือว่า ถ้าจะมีสภาร่างรัฐธรรมนูญก็คืออยากจะได้บุคคลเสมือนเป็นบุคคลภายนอกเข้ามาช่วยกันคิด ส่วนที่จะเป็นกรรมาธิการที่เป็นไปตามมาตรา ๒๑๑ ก็จะมีส่วนประกอบของสมาชิกสภาเป็นส่วนใหญ่ บวกด้วยบุคคลภายนอก ลักษณะจะเป็นอย่างนั้น ส่วนผลของการพิจารณานั้นอาจจะมาตรงกันด้วย ประการใดก็อาจจะ เป็นไปได้อย่างที่ท่านตั้งข้อสังเกตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒสภา : เชิญคุณประจวบ

นายประจวบ ไชยสาส์น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านกรรมาธิการยังไม่ได้ตอบกระผมในประเด็นสุดท้ายก็คือว่า ถ้าเรากรรมาธิการของรัฐสภาแห่งนี้ได้มีการพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญตั้งแต่หมวด ๓ หมวด ๔ จนถึงหมวด ๑๒ ซึ่งอาจจะไม่ใช่สภานี้หรือกรรมาธิการ หรืออาจจะ เป็นสภานี้ย่อมจะมั่นใจนโยบายและทิศทางที่แตกต่างกันว่า สภานี้เราก็คงเห็นด้วยว่าจะมี

การตั้งสภาร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมา ซึ่งก็ให้เป็นสภา ที่จริงแล้วก็เป็นการจัดการวิสามัญพิเศษซึ่งมีที่มาที่ไปพิเศษ ก็ไม่ว่ากันจะเรียกอะไรก็สุดแล้วแต่ แต่กระผมถามประเด็นสุดท้ายว่า ถ้าในขณะที่ร่างไป ๘ เดือนนี้อาจจะยุบสภา คณะใหม่เขาเข้ามา เขาพิคขึ้นมาบอกอยากแก้ตั้งแต่หมวด ๔ ถึงหมวด ๑๒ หรือบอกว่าจะขอแก้ไขหมวด ๑๒ แล้วอยู่ดี ๆ เกิดมีมดขี้กเล็กหมวด ๑๒ ก็หมายความว่าไม่มีหมวด ๑๒ แล้วสภาร่างรัฐธรรมนูญจะอยู่ได้อย่างไร นั่นก็หมายความว่าคงไม่มีใครทำหรอก อาจารย์ชุมพลบอกว่าคงไม่มีใครทำ อะไรที่คนไม่เคยคิดจะทำ แม้แต่เรื่องนี้ก็มีคนทำ ขอบพระคุณครับ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ในทางทฤษฎีเป็นไปได้
เชิญคุณชูวงศ์

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร สมาชิกวุฒิสภา : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายชูวงศ์ ฉายะบุตร สมาชิกวุฒิสภา ผมคิดใจที่ท่านประจวบสอบถามประเด็นนี้เป็นอย่างมาก และการอภิปรายเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม กระผมได้พูดถึงประเด็นนี้เช่นเดียวกัน กระผมเข้าใจว่าในหลักการนั้นเมื่อรัฐสภาแห่งนี้ได้รับมอบฉันทะจากประชาชนทั้งประเทศมาเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย อำนาจทั้งหมด อำนาจอธิปไตยของประเทศย่อมอยู่ที่สภาแห่งนี้เป็นหลัก กระผมพยายามยกมือเมื่อตอนถึงมาตราเมื่อสักครู่นี้เกี่ยวกับเรื่องความเห็นชอบ ความจริงนั้นมติที่รัฐสภาแห่งนี้ให้คณะกรรมการนำไปยกร่างนั้นค่อนข้างจะชัดเจน ในข้อ ๔ ที่ว่า เมื่อสภาร่างรัฐธรรมนูญได้ร่างรัฐธรรมนูญเสร็จแล้วให้เสนอรัฐสภาพิจารณาอนุมัติ โดยประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ กรรมการไปเขียนเกิน ไปเขียนเกินที่บอกกว่าให้รัฐสภาพิจารณา เพื่อให้ความเห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญนั้นทั้งฉบับโดยจะแก้ไขเพิ่มเติมประการใดมิได้ กรรมการไปเขียนเติม สภาไม่ได้พูด

อย่างนั้นเลย เขาบอกให้เอามาอนุมัติเท่านั้นเอง ปกติคนจะอนุมัติอะไรนี้ย่อมมีดุลพินิจของตนเองว่า อย่างนี้ควรจะอนุมัติแค่ไหน ควรจะมีความเห็นแค่ไหน ประกอบแค่ไหน ซึ่งรัฐสภาแห่งนี้ไม่ได้พูดเลย อย่างไรก็ตามก็ตีกระผมก็คิดว่า อันนี้น่าจะปล่อยเป็นช่องว่างไว้ ไว้เป็นดุลพินิจของรัฐสภาแห่งนี้ที่จะพิจารณาในโอกาสต่อไป แต่ที่กระผมลุกขึ้นมาขึ้นพูดนี้ก็ยังอยากจะกราบเรียนยืนยันว่า ถึงจะมีสภาร่างรัฐธรรมนูญ มีอะไรต่าง ๆ ก็ตามที่ อำนาจทั้งหมด อำนาจอธิปไตยยังเป็นของรัฐสภาแห่งนี้ เป็นอำนาจสุดท้าย ขอกราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ มาตรานี้ก่อน

นายโกศล พลกุล (กรรมาธิการ) : มาตรานี้ไม่คิดใจ ก็เข้าใจหมดแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญผมขอมติจากมาตรานี้เสียเลย

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับร่างของกรรมาธิการในมาตรา ๒๑๑ เอกราชกมมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๖๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นควรคัดออกตามที่มิผู้ประณัติ กรรณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๘ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีผู้เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ๑๖๕ เสียง มีผู้เห็นควรคัดออก ๘ เสียง เชิญกรรมาธิการในมาตรา ๒๑๑ อัญชารส

นายโกศล พลกุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน

และท่านสมาชิกที่เคารพครับ กรรมการได้ไปพิจารณาแล้ว ก็เห็นด้วยกับข้อเสนอของท่านสมาชิก คงจะแก้ไขเป็นดังนี้ครับ (๔) เมื่อร่างรัฐธรรมนูญตกไปตามมาตรา ๒๑๑ เศรษฐ วรคดี มาตรา ๒๑๑ โสฬส วรคดี มาตรา ๒๑๑ ปิณรส วรคดี ก็ขอเอา (๕) ขึ้นมานะครับ หรือมาตรา ๒๑๑ สัตตรส วรคดีหนึ่ง จริง ๆ แล้วมาตรา ๒๑๑ สัตตรส วรคดีหนึ่ง ถ้าจะไม่เขียนก็ได้ เพราะว่าเขาให้โยงมาตรา ๒๑๑ ปิณรส วรคดี มาใช้อยู่แล้ว แต่ก็พิจารณา กันแล้วเพื่อความชัดเจน แล้วจะได้ไม่มีปัญหาในการตีความ ก็ขอแก้ไขเป็นดัง ที่กราบเรียนมาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เมื่อกรรมการได้แก้ไข แล้ว ผมก็จะขอมติว่าจะเห็นชอบด้วยกับกรรมการหรือไม่ ท่านผู้ใด เห็นชอบด้วย กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย กรุณายกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่มีนะครับ เราคงจะต้อง ย้อนกลับไปพิจารณามาตรา ๑ เชิญคุณรองกรณียะไรครับ

นายอรรถพงษ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธานครับ ในมาตรา ๒๑๑ รัฐธรรมนูญ ขอให้สลับให้เรียง ลำดับให้ถูกต้อง ที่ท่านกรรมการได้เพิ่มเติมเข้ามา อย่างไพลสกวจะ อยู่หน้าโสฬส ช่วยกรุณาปรับด้วยนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เมื่อที่ผมฟังว่าเขาเรียง อย่างนั้นไม่ใช่หรือ เป็นอย่างนี้ใช่ไหมครับว่า มาตรา ๒๑๑ เศรษฐ วรคดี มาตรา ๒๑๑ โสฬส วรคดี มาตรา ๒๑๑ โสฬส วรคดี หรือ มาตรา ๒๑๑ สัตตรส วรคดีหนึ่ง อย่างนั้นใช่ใหมครับ ถูกต้องให้ตรงกันนะครับ

นายโกสิน พลกุล (กรรมการ) : เป็นอย่างนี้ถูกต้อง
ได้ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ในมาตรา ๓ ซึ่ง
จะต้องกำหนดว่าด้วยเรื่องการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ไม่ทราบว่าการ
กรรมการได้ตรวจสอบแล้วมีอะไรเพิ่มเติมก่อนที่จะประชุมจะพิจารณาไหมครับ
ว่า มีการประชุมร่วมกันเพิ่มขึ้นมาอีกหรือเปล่า ไม่มีนะครับ

นายโกสิน พลกุล (กรรมการ) : ขอประทานโทษครับ
ท่านประธานมีครับ เพราะว่าได้มีการเพิ่มเติมในมาตรา ๒๑๑ อัญญ วรคดี
ไม่มีครับ เพราะว่าไม่ได้ตอบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เมื่อไม่ได้เติม ถ้าอย่างนั้น
ก็เชิญท่านเลขาธิการฯ อ่าน

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๕) (๑๖) และ (๑๗)
ของมาตรา ๑๖๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๔
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๖๔

(๑๕) การดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตาม
มาตรา ๒๑๑ อัญญ และมาตรา ๒๑๑ ทศ วรคดีสาม

(๑๖) การให้ความเห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๑๑ ปีญรส
วรคดีสาม

(๑๗) การให้ความเห็นชอบญัตติให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่
ตามมาตรา ๒๑๑ เอญวนวิสติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่มีท่านผู้ใดคิดใจนะครับ
ก็ถือว่าเห็นชอบตามร่างของกรรมการ ต่อไปมาตรา ๕ ครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒกุล (เลขาธิการรัฐสภา) :

มาตรา ๕ ในวาระเริ่มแรกให้ตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีการรับสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญในสามสัปดาห์ นับแต่วันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ และให้ดำเนินการตามมาตรา ๒๑๑ จ ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสัปดาห์ นับแต่วันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่มีท่านผู้ใดคิดใจจะครบก็ถือว่าที่ประชุมให้ความเห็นชอบ ก็เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ การพิจารณาในวาระที่ ๓ จะต้องรอให้พ้น ๑๕ วัน เสียก่อนจึงจะพิจารณาได้ ในขั้นนี้มีท่านผู้ใดจะแก้ไขเพิ่มเติมข้อความที่ไม่ใช่เป็นสาระสำคัญหรือไม่ ทางกรมการมีไหมครับ เชิญครับ

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช (ประธานคณะกรรมการ) :
กรมการขอรับไปปรังแก้ข้อความ แล้วก็ขออนุญาตตัดข้อสังเกตของคณะกรรมการออกทั้งหมดครับ ข้อสังเกตที่เสนอมานั้นขอตัดออกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คงรับไปตัดแก้ข้อความ โดยไม่บอกว่า ข้อความอะไรคงไม่ได้ คงต้องบอกในที่นี้ เท่าที่เมื่อสักครู่นี้เราแก้กันไปก็คือคำว่า ที่ประชุมรัฐสภา ที่ถูกจะต้องเขียนเป็น ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาซึ่งอาจจะยังมีอยู่ในอีกหลายมาตรา อย่างนี้ขอให้กรมการไปแก้ไขทุกมาตราได้นะครับ แต่ที่นี้ส่วนคำอื่น ๆ มีไหม เช่นคำว่า ประธานสภาผู้แทนราษฎรผู้แทนราษฎรบ้าง ถ้ามันไม่สอดคล้องกันก็ขอให้แก้ให้มันสอดคล้องกันนะครับ มีท่านผู้ใดจะขัดข้องไหมครับ เชิญคุณพัวพันธุ์ พาลุสุข

นายพัวพันธุ์ พาลุสุข (กรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พัวพันธุ์ พาลุสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดยโสธรครับ ในมาตรา ๒๑๑ น กระผมขอแก้ไขข้อความให้มันสอดคล้องกับข้อความที่ใช้ในมาตราต่าง ๆ เพราะในตอนแปรญัตตินั้นได้ทำไปก่อนที่จะมีการแก้ไขใน

ภายหลัง ที่อยู่ในวรรคสอง ที่อ่านว่าผู้ใดประสงค์จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาว่า รัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ (๑) ให้ยื่นใบสมัครพร้อมด้วยหลักฐานต่อผู้ว่าราชการจังหวัดที่ตนมีภูมิลำเนา หรือที่ตนเกิดตามแบบ และภายในกำหนดวันและเวลาที่กำหนดตามแบบ และภายในกำหนดเวลาที่ประธานรัฐสภากำหนด ขอแก้ไขเป็น ตามแบบและภายในกำหนดวันและเวลาที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ซึ่งต้องกำหนดวันรับสมัครให้เป็นวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร อันนี้จะสอดคล้องกับมาตรา ๕ ครับ และในบรรทัดสุดท้าย ที่บอกว่า ตามคำฉันทน์ ขอแก้ไขเป็น ตามคำฉันทน์ อันนี้ก็จะสอดคล้องกับคำลำดับอักษรที่ใช้อยู่ในหลายมาตราครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีท่านผู้ใดจะขัดข้องไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบ ให้แก้ไขตามนั้นนะครับ กรรมาธิการมีคำอื่นอีกไหม เพราะหลังจากวันนี้แล้วจะแก้ไขอะไรอีกไม่ได้แล้ว ถ้าไม่มีก็เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ การพิจารณาในวาระที่ ๓ จะต้องฟัง ๑๕ วัน ซึ่งจะครบ ๑๕ วัน ในศุกร์ที่ ๑๓ ซึ่งวันแรกที่จะสามารถลงคะแนนได้คือ วันเสาร์ที่ ๑๔ ผมจึงขอมัดการลงคะแนนในวาระที่ ๓ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา วันเสาร์ที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๕ แล้วก็จะได้มีหนังสือนัดไปอีกครั้งหนึ่งนะครับ เชิญคุณกสิกร

นายคณิศร เพียงเกษ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ต่อรองเป็นวันจันทร์ได้ไหมครับ วันเสาร์ ส.ส. มีภารกิจนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : วันจันทร์จะต้องประชุมไอโป (AIPO) ที่ภูเก็ท ซึ่งทั้งผมและท่านประธานบุญเอื้อจะต้องไปอยู่ที่ตรงนั้น ไม่มีทางเลือกอย่างอื่น

นายจำลอง ครุฑขุนทด (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
ผม จำลอง ครุฑขุนทด ขอต่อรองเวลาได้ไหมครับ สัก ๑๐.๓๐ นาฬิกา
ได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ได้ครับ วันเสาร์ ๑๐.๓๐
นาฬิกา แต่ได้ทราบว่าจะมีอีกชุดหนึ่งจะต้องไปประชุม ไอ.พี.ยู. (IPU)
คงไม่มีปัญหาใช้ไหมครับ ทุกคนไม่มีปัญหาอะไรครับ ๑๐.๓๐ นาฬิกาที่ได้ มีท่าน
ผู้ใดขัดข้องไหมครับ เอาละครับ ๑๐.๓๐ นาฬิกาครับ

นายโกสิน พลกุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ เดี่ยว
ขออนุญาตนิดหนึ่งครับ เรื่องถ้อยคำ ผมขอหารือว่า สมมติบางแห่งเขียนว่า
อย่างยุบสภาผู้แทนราษฎร แต่บางแห่งยุบสภาอย่างนี้ เราแก้ไขสอดคล้อง
กับอันนี้ ไม่เป็นไรนะครับท่านประธานครับ หรือต้องทำในวันนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ต้องบอกเสียในที่นี้

นายโกสิน พลกุล (กรรมาธิการ) : ครับ นั้นมาตรา ๒๑๑ นว
บรรทัดที่ ๒ นับจากท้าย หรือมีการยุบสภา เดิมว่า ผู้แทนราษฎร ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมก็ขอบพระคุณท่านสมาชิก
ทุกท่านนะครับ ที่ได้ร่วมมือกันด้วยดี เพื่อให้การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญนี้
สำเร็จไปได้ ต้องขอขอบคุณทุกท่าน อีกครั้งหนึ่ง วันนี้นั้นครบเปียบวาระแล้ว
ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๓.๑๕ นาฬิกา